

بانه‌گانی ویزه‌رینگ

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌نی نیمی‌تیا: شه‌وکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سیار: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

** *

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولیر

ئيمیلی برۆنتی

بانه‌کانی ویزه‌رینگ

وه‌رگیترا نی له ئینگلیزییه‌وه:

گۆران سه‌باح غه‌فوور

ناو کتیب: بانه‌کانی ویزه‌رینگ - پۆمان

نووسینی: ئیمیلی برۆنتی

وه‌رگیترا نی له ئینگلیزییه‌وه: گۆران سه‌باح غه‌فوور

بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۶۶۴

هه‌له‌گری: شپێزاد فه‌قی ئیسماعیل

ده‌ره‌ینانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کره‌م

به‌رگ: مه‌ریه‌م موته‌قییان

چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیه‌ر- ۲۰۰۷

له کتیبخانه‌ی گشتیی هه‌ولیه‌ر ژماره (۱۱۶۳) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه‌تی

بهر و دهیچرینم!

"دهیچرینم" له زمان و نیوان ددانیکی چیره وه هاته دهر، ههروههها ئه وهستهی دهربری "بچۆ بۆ دیوس". تهنانهت ئه وه دهرگایهشی که بهسه رییدا چه مابوووه، هیچ سۆزیکه بزۆینهری بۆ وشهکان نهخسته روو. من وای بۆ دهچم که ئه وه بارودۆخه وای لی کردم داوهته که پهسه ند بکه م: ههستم به وه کرد که یفم به و پیاوه دیت که زۆر زیاتر له من خۆی دهپاریزیت.

کاتی لمووزی ئه سپه که ی منی بینی پال به دیواره که وه دهنیت، دهسته کانی دهرهینا وهک بلایی زنجیری لیکردنه وه، دواتر به مووره وه پیره وه که ی به من نیشان دا، هه رکه چووینه نیو پیره وه که، به سه ر جۆزیفدا قیراندنی و وتی "جۆزیف، ئه سپه که ی به ریز لۆکود بگره و هه ندی شه رابی بۆ بینه".

"من وای بۆ دهچم که ئیمه دهتوانین ته وای خه لکی ئه م گه رکه لیره به وهیننه وه" ئه م قسه یه رهنگدانه وه یه که بوو، به هۆی ئه م سیسته مه ئالۆزه وه پيشنیار کرا. "هیچ سه یر نییه فریز له نیوان ئالاکان دهرویت و ته نیا مه رومالات و په ره واله کان دهتوانن بچنه ئه و دیو شووره که وه".

جۆزیف پیاویکی پیر و چاره نه ویست بوو: هه رچهنده له ش و لاری به هیز بوو به لام رهنگ زهرد و زۆر پیر بوو. به دلکی گران و ناخۆشه وه، له سه ره خۆ له بهر خۆیدا وتی "خوا یارمه تیمان بدات!". کاتی منی له ئه سپه که دا راحهت کرد: به رقی و کینه وه وا سه یری ده موچاوی کردم که من خیره خوازانه ههستم کرد ئه و پئویستی به هاوکاری ئیلاهی هه یه بۆ هه رسکردنی نانی ئیواره. ههروهه ها هاوار کره که ی بۆ خودا بۆ ئه وه بوو که هیچ به لگه یه کی نه بوو بۆ ئه و گه یشتنه کتوپره ی من.

ویزه رینگ هایس ناوی خانووه که ی به ریز هیتکیفه. "ویزه رینگ" ئاوه لئاویکی به رچاوی مه حه لییه، به کار دیت بۆ وه سفکردنی ژاوه ژاوی که ش و هه وا که ویستگه که ی له که ش و هه وایه کی گه رده لوولای به دهر ده که ویت. له هه موو کاتیکدا ده بوایه هه وا گۆرپکی پاک و ته ندروست له سه ره وه دا هه بییت، ئه وه ی راستی بیت: رهنگه بابایه که مه زنده ی ئه وه بکات بای باکور به سه ر شووره که وه هه لکات، له بهر ئه و دره خته هه میشه سه وزانه ی له کۆتایی خانووه که دا، ههروهه ها له بهر ئه و قه ده

بهشی یه که م

له سالی ۱۸۰۱، له سه ردانیکدا گه رامه وه بۆ کاو لبووه که م. گه رامه وه له شوینیکی به ته نها، له شوینیک هه رگیز وهک په ناگه یه ک تیایدا پشووم نه خواردوه. بیگومان ئه مه ولاتیکی جوانه! له ئینگلته رادا، هه رچی من بیری لی ده که مه وه و سه یری ده که م به دهر نییه له کیشه و ئاریشه ی کۆمه لگه. له به هه شتیکی پر له ره شبینیدا، من و به ریز هیتکیف گونجاوترین دوو که سین نا ئومیدی و ئیش و ئازار له بهینی خۆماندا دابه ش ده که ی. هیتکیف هاوه لکی مه زنه! کاتی که شوینی خۆم گۆری، ههروهه ها کاتی په نجه کانی خستنه وه نیو گیرفانی، به بریاریکی به رزخوازانه وه، دوورتر له پالۆکه ی، کاتی که ناوی خۆم راگه یاند، کاتی ههستم به چاوه ره شه کانی کرد پر به گومانه وه له ژیر ئه برۆکانی پاشه کشییان ده کرد، ئه وه ی هیئا پيش چاوی خۆی که دلم بۆ وی چهند ده سووتی.

وتم: تو به ریز هیتکیفی؟

سه ریکی ئه ری بۆ له قاندم.

به ریز لۆکود، به کریده ره نوپیه که ت گه وره م. من خۆم شه رافه تمه ندی بانگکردن ده که م به زووترین کات پاش گه یشتنم، هیوادارم سه ری جه نابتانم نه هیشاند بیت به هۆی داواکردن و سووربوونم له سه ر به کرپ گرتنی سه ره سکروس گرانج: دوینی گویبیستی ئه وه بووم که به ریزتان هه ندی بیروکه تان له لا گه لاله بووه.

قسه کانی پی بریم و وتی "سه ره سکروس هی منه، گه وره م". دهستی پیکرده وه و وتی "من لیناگه ریم هیچ که س سه ریه شه م بۆ بنیته وه، تا هیزم هه بییت هه مپه ری ده خه مه

سیفه ته‌کانی خۆم به‌خۆراییی ده‌به‌خشم به‌و. به‌پرز هیتکلیف هیچ یه‌کیک له‌و سیفه‌تانه‌ی تیا نییه، به‌لام هه‌میشه ده‌سته‌کانی له‌ ده‌روه‌ی ریگه‌ی ئه‌و شاره‌زایانه ده‌پاراست، له‌وانه‌ی که هه‌ستی ده‌بزوین و چالاککی ده‌کن. هیوادارم هه‌موو ئه‌و قسانه‌م نامۆ بن: دایکی ئازیزم هه‌میشه پیتی ده‌وتم که من هه‌رگیز نابم به‌خواهونی مائیکی ئاسووده و به‌خته‌وهر، هه‌روه‌ها ته‌نیا هاوینی رابردوو به‌ته‌واوی خۆم سه‌لماند که شایه‌نی هیچ نیم ته‌نانه‌ت خانوویکیش.

پاش خۆشی و رابواردنی مانگیک له‌و که‌ش و هه‌وایه‌ خۆشه‌ی که‌نار ده‌ریا، فریدرامه نیو گروپیک که سه‌رنج راکیشترین مه‌خلوق بوون: شتی راسته‌قینه له‌ نیو چاواندا زه‌ق ده‌چیته‌وه، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هیچ سه‌رنجی منی نه‌دا. من هه‌رگیز به‌ده‌نگیکی به‌رز و ئاشکرا به‌خۆشه‌ویسته‌که‌م نه‌وتوو، ئیستاش گه‌ر نیگا‌کان زمانیان هه‌بیت، گه‌مژه‌ترین که‌س وای بۆ ده‌چیت که من چه‌ندین سه‌ر و گویم هه‌یه: دواجار تیم گه‌یشت، هه‌روه‌ها ئاوپیککی داوه، که شیرینترین و جوانترین نیگای خه‌یالووی بوو. بلێ من چیم کرد؟ منیش به‌شه‌رمه‌وه دانم پیا نا، له‌ شه‌رمان خۆم وه‌ک لوولپێچ خسته‌وه ناو یه‌ک. له‌ هه‌ر نیگایه‌کدا ساردتر و دوورتر ده‌بوو، تا دواجار هه‌ژاره بێ تاوانه‌که وای لێ کرا گومان له‌ هه‌سته‌کانی خۆی بکات، هه‌روه‌ها له‌ هه‌له‌که‌ی سه‌ری لێ شێواو و شپرز، دایکی قایل کرد راکات. به‌هۆی ئه‌و بۆچوونه بۆ رویشتن، من ناوبانگی دل ره‌قترین که‌سم به‌ده‌ست هینا، چه‌نده بێ نرخ بوو، ته‌نیا خۆم ده‌توانم بینرخینم.

له‌ کووتایی ئاگردانه‌که‌دا به‌رامبه‌ر خاوه‌نه‌که‌ دانیشتم، ئه‌م ناوه ته‌نرا بوو به‌بیده‌نگی به‌هۆی هه‌ولدان بۆ له‌ ئامیزگرتنی ئه‌و دایکه‌ی وه‌ک سه‌گ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرا، ئه‌و دایکه‌ی پیشه‌ی په‌رستاری خۆی جێ هیشته‌بوو و گورگئاسا گازی له‌ پشتی قاجمه‌وه گرتبوو، لێوه‌کانی لوول، ددانه سپیه‌کانی ئاویان ده‌کرد بۆ له‌ته نائیک. ئامیز گرتنه‌که‌ی من هانی باوه‌شیککی توند و درێژی دا.

به‌ پاری بوونه‌وه به‌پرز هیتکلیف لوراندی "وا باشتره‌ واز له‌ سه‌گه‌که به‌ینی"، به‌قچه‌ تووره‌کانییه‌وه توندتر و تووره‌تر خۆی ده‌واند. دیسانه‌وه تیی هه‌لداوه "ئه‌و سه‌گه‌ فیری ئه‌و ژاوه ژاوه نه‌بووه، بۆ ئه‌وه‌ش لێره نییه له‌ ئامیز بگیریته". پاشان،

هه‌نگاوی به‌ره‌و لایه‌کی ده‌رگا‌که نا، دووباره‌ هاواری کرد و وتی "جۆزیف!" جۆزیف له‌ قوولایی ژیر زه‌مینه‌که‌وه منگه و ناله‌یه‌کی لێوه‌هات، به‌لام هه‌ولێ ئه‌وه‌ی نه‌دا بێته سه‌روه‌وه و ئه‌و هاواری له‌ لا کاریگه‌ر نه‌بوو. بۆیه سه‌رۆکه‌که‌ی تیی هه‌لچۆوه، منی له‌ لای که‌سیکی تووره و تاوانبار و جووتیک سه‌گی پیسی به‌ر مه‌پران جیه‌یشته، که هاوبه‌شی پاسه‌وانیه‌تی له‌گه‌ڵ ئه‌ودا ده‌کرد به‌سه‌ر هه‌موو جووله‌کانی من. حه‌زم نه‌ده‌کرد به‌خۆیی و چرنوکه‌کانیان بینه‌ لام، هه‌ر دانیشتم، به‌لام، بێ ویستی خۆیان له‌ هه‌ره‌شه بیده‌نگه‌کان ده‌گه‌یشتن و سلیمان ده‌کرده‌وه. منی هه‌ش به‌سه‌ریش جووله‌یه‌که‌م کرد و رووم کرده هه‌ر سیکیان، هه‌ندێ سووراندنی دم و سه‌ر و سیمام خانمه‌که‌ی تووره‌تر ده‌کرد، که له‌ نا‌کاو تووره‌یه‌یه‌که‌ی ته‌قیه‌وه و بازی دایه سه‌ر ئه‌ژنۆکانم. منیش به‌په‌له‌ پشتیم لادا و خیرا میزه‌که‌م خسته نیوانمانه‌وه. ئه‌مه‌ شانیه‌ هه‌نگه‌کانی بیدار کرده‌وه: نیو ده‌رزه‌ن پیای چوار شانیه‌ی شه‌رانگیز، له‌ ته‌مه‌ن و قه‌باره‌ی جیا جیاوه، له‌ کونه‌ شاراوه‌کانه‌وه هه‌لیانکو‌تایه نیوه‌نده‌که. هه‌ستم کرد قاج و پاژنه و ئه‌ژنۆم له‌ ترسی هه‌ره‌شه و هیش ده‌ستیان کرده له‌رزین. هه‌رچه‌ندی له‌ توانامدا هه‌بوو به‌مه‌قاشی ئاگره‌که شه‌رکه‌ره زه‌به‌لاحه‌کانم دوور خسته‌وه و خۆشم قورتار کرد، ده‌ستی داوا و هاوکاریم شکابوو که به‌ده‌نگیکی به‌رزه‌وه ده‌هات له‌ ژنه‌که بۆ به‌رقه‌رار کردنی ناشتی.

به‌پرز هیتکلیف و پیاهه‌که‌ی به‌سه‌ر په‌یژه‌کانی ژیرزه‌مینه‌که‌ که‌وتن به‌به‌لغه‌مه‌ بیزار که‌ره‌کانیانه‌وه: پیم وا نییه چرکه‌یه‌ک چیه‌ خیراتر له‌ رویشتنی ئاسایی هه‌نگاویان نابیت، له‌ نیو مه‌مه‌ره‌که‌دا هاوار کردن و ترس و پارایی دنیای ده‌هه‌ژاند. خۆشه‌ختانه، یه‌کیک له‌ موبه‌قه‌که هه‌مووانی به‌ده‌روه‌ نا: ئافره‌تیککی به‌شان و شه‌وه‌ت بوو، سه‌رتاپای عه‌بايه‌ک بوو، قۆله‌کانی رووت بوون، روومه‌ته‌کانی ئاگری لێ ده‌باری، خیرا خۆی خزانده نیو ئیمه و مه‌قلیه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو: مه‌قلی و زمانی وه‌ک چه‌کیک به‌کار هینا، وه‌ک بلێی گه‌رداویکی خه‌یالی هه‌لی کردوو به‌مه‌به‌ستی ئاشته‌کرده‌وه ده‌ینه‌راند. کاتی که سه‌رۆکه‌که‌ی گه‌یشته ته‌نیا ئه‌و ئافره‌ته مایه‌وه، وه‌ک ده‌ریای دوا‌ی بای توند هه‌لچوو بوو.

پرسیاری کرد "کام شه‌یتان ئه‌م هۆسه‌یه‌ی ناوه‌ته‌وه؟"، سه‌یریکی منی کرد

به شپوه يه که من نه متوانی بهرگه ی نیگا که ی بگرم، پاش نهو مامه له یه ناشرینه ی له گه لی کردم.

منیش منگه یه کم لیوه هات و وتم "وه لا بابه شهیتانه، گه وره م نهو گروه به رازه نه یان توانی روحی خراپتریان هه بیت له چاو نهو نازه لانه ی تو. توش رهنگه نامویه که له گه ل به چکه پلنگه کان به جی بیلی!"

بوته له که ی له پیش من دانا و وتی "نهوان هیچ له وانه ناکه ن که دست له هیچ ناده ن"، پاشان میزه که ی له شوینی خوی دانایه وه. "سهگ له کاتی ئیشکگریدا هر کاریکی بیگات راسته. گلاستیک شه راب دهخویه وه؟"
"نه خیر، سوپاس"

"پیت نه که وت؟"

"گهر پیم که وتبا، نیشانه ی خوم له سه ر نهو که سه به جی ده هیتشت که له منی داوه." رووه گرزه که ی هیتکلیف هیور بووه وه و بزیه کی هاتی.

وتی "وهره وهره، به ریز لؤکود تو خوشمه شریبی، ها توژیک شه راب بخووه. له م خانووه دا میوان زور که مه، من و سه گه کانم وا به باشی نازانین چون پیشوازیان لی بکه ین. ته ندروستی تو، گه وره م؟"

داهاتمه وه و چوومه وه سه ر به لینه که، تازه له وه گه یشتم که کاریکی گه مژانه یه دانیسی و داوی لیبورن بکه یت له رفته ره خراپه کانی که سیک، هه ستم کرد که یاورانم له سه ر حیسابی خوم دلخوشتتر بکه م، چونکه میزازی نهو وای ده هینا. پی ده چوو خوی وه که به کریده ریکی باش بخاته روو، به راناو و فرمانه یاریده ده ره کانه وه هه ندی هیور بووه وه، هه روه ها دهستی به کردنه وه ی بابه تیک کرد که من حزم لی بوو، گفتوگو یه که له سه ر سوود و زیانه کانی رویشتنی شوینه که ی ئیستام. له و باسانه ی ئیمه ده ستمان پی کرد هه ستم کرد زور زیره که و دانایه. هه روه ها پیش نه وه ی بجمه وه مالی، دفع بووم خو به خشانه به یانیش سه ر دانیکی تر بکه م. پی ده چوو حزی به دووباره کردنه وه ی قسه کانم نه ده هات. له گه ل نه وه شدا، هه ر ده چم. شتیکی زور سهیره من به به راورد له گه ل نهو چهنده روحیکی کومه لایه تیم تیا به.

به شی دووه م

دوینی ئیواره کهش و ههوا سارد و ته ر بوو. نیمچه بیریکم لای نه وه بوو که نهو کاته به خویندنه وه لای ناگردانه که به سه ر بهرم، باشتره، له جیاتی نه وه ی به نیو قور و لینه دا ری بکه م به ره و ویزه رینگ هایتس. به لام، له نانی ئیواره بوومه وه (من له نیوان دوانزه تا یه که نانی ئیواره دهخوم، به لام خزمه تکاره که، خانمیکی پیرو قه له وه بو نه م خانووه به کرئ گیراوه، ناتوانیت له داواکاری من تی بگات، یان هر تی ناگات که رهنگه من سه عات پینچ نانی ئیواره بخوم)، له سه ر سه رکه وتنی په یزه کان به مبه سته ته مبه له وه، هه نگاونان بو نیو ژوره که، کچیکی خزمه تکارم له سه ر نه ژنوکانی بینی به سه تل و فلچه یه که وه، ورده ورده توژ و خو لی نهو ناوه ی پاک ده کرده وه. نهو دیمه نه یه کسه ر منی برده وه سه رده میکی رابردوو، کلاوه که م له سه ر کرد و پاش چوار میل رویشتن، گه یشتمه ده روزه ی باخچه ی هیتکلیف، نه وهنده خیرا رویشتم بو نه وه ی یه که م کلپه ی به فرم بهر نه که ویت، بویه که میک زووتر گه یشتم.

له سه ر لووتکه ی نهو کرده ماته، له گه ل نهو کرپوه ره شه دا سه رکه وتن یان رویشتن زور سهخت بوو، هه واکهش له گه ل هر هه نگاو یکدا هه موو گیانمی ده هینا له رزه. هه رچه ندی هینام و بردم نه متوانی زنجیری ده رگا که بکه مه وه، بازم دا، خیرا خوم گه یانده نهو رپره وه ی که به به یار و ده ون داپوش رابوو، به هیلاکیه کی زور و به نادلیه وه له ده رگام دا بو نه وه ی بجمه ژوره وه، هه رچه ندی له ده رگام ددا هه موو جومگه کانی له شم خیرا تر ده لرزین و سه گه کانیش توندتر ده یانحه پاند.

بههه موو هۆش و جووشم هاوارم كرد "ئهى بهندييه نهخۆش و بووده له كان! ئيوه شايه نى دووره به ريزيه كى بهرده وامى له رهگهزه كان له بهر ئه و پيششوازييه نامهردانهيه. به لايه نى كه م، من به رۆژى نيوه رۆيه دهرگاكانى مالى خۆم داناخه م. من ليره له بهر ئه و سه رماو سو له تهقه ي سه رم دئ، هه ر ديمه ژوورئ! زۆر سوور بووم و كليلى دهرگاكه م گرت و تا هيزم له بهر ما بوو هه ژاندم. دهم و چاو ه كشمشيبى و جيقنه كه ي جو زيف به ديار كه وت كاتى سه رى به يه كيك له په نجه ره كانه وه نا.

هاوارى كرد و وتى "بوچى هاتووى بو ئيره؟ زۆر زهحمه ته كه س بتوانيت دهرگا بكا ته وه، برۆ دواوه ي خانووه كه گه ر ده ته وي ت قسه ي له گه ل بكه يت."

هانام بو بردو پر به بايه خه وه وتم "كه س له ژوورئ نيبه دهرگاكه م لئ بكا ته وه؟" "بيگومان مه ردوم هه نه له ژوورئ، به لام كه س دهرگا ت لئ ناكاته وه و تو تا به يانى چى ده كه يت ليره، برۆ هه ش به سه ر ليره تا به يانى دهمرى "

"بوچى؟ ناتوانى پيى بلئى من كيم، ها جو زيف؟" نووزه يه كه له سه ره زله كه يه وه هاتو وتى "نا من ناتوانم، كاكه من چ ئيشم به و شتانه وه هه يه" ئيتر ون بوو.

به فره كه ش تا ده هات به خو پتر ده هاته خواري. ديسان قفلى دهرگاكه م گرت و دووباره هه و لم دا يه وه. كاتى پياويكى گه نج، به بى قاپووت، چه نگالئى باخه وانى له شان بوو، له حه وشه ي پشته وه به ديار كه وت. ئاماژه يه كى بو كردم به دواى بكه وم، پاش ئه وه ي به نيو ئاوه كه دا رويشتم، به ريره ويكى چه م ريژ كراو، تا تپيه ريم ئه م لاو ئه و لاي ريره وه كه هيلانه ي كو تر و شوينى خه لووز و په مپى لئ بوو، دوا جار گه يشتينه باله خانه يه كى گه و ره و گه رم و خو ش، له وئى به فه رمى پيشوازي كرام. ئه و شوينه له گه ل بلئسه و تيشكى ئاگردانه كه دهره وشايه وه. ئاگردانه كه گرمه ي ليوه ده هات و پرى بوو له خه لووز و دار و پووش و په لاش. ئاگردانه كه له نزيك مي زىكى جوان و ناسكى نانخواردن بوو. زۆر حه زم لئ بوو سه رنجى ئه و كه سه به دم كه هه رگيز پيشتر نه مده زانى ده يبينم. خۆم چه مانده وه و چاوهر يم كرد، و امده زانى ئاماژه م بو ده كات و ده لئ و هره دانيشه. ئافره ته كه سه رى كردم، گه رايه وه سه ر كورسيه كه ي و بئى جووله و بيده نگ مايه وه.

منيش هه لمدايه و وتم "كه شو هه وايه كى ناله باره! خاتوو هيتكليف (ژنى هيتكليف) ده ترسم دهرگاكه به رگه ي ئه نجامى ئاماده بوونه له خو رايه كه ي خزمه تكارانى نه بيت: من كارم هه بوو و ايان لئ بكه م گو ييبستى من بن"

هه رگيز دهمى به يه كدا نه كرده وه. تپى رامام و ئه و يش به هه مان چه شن له من رامام: هه ر چو نيك بيت به شينه يى و بئى سه رنجدانى من چاو ه كانى له سه ر من له نگه ريان گرت، ئه و به زمه بو من ئه و په رى خه جاله تى و شووره يى بوو.

پياوه گه نجه كه به سه ر گرانيه وه وتى "دانيشه، هه ر ئيستا ديتته ژوورئ." منيش له كور تيم برپه وه و گو يرايه ل بووم، هه روه ها بانگى جه نوئى (سه گ) هيج و پووچم كرد، كه له چاو پي كه وتنى دووه مدا، خوئى ويك هينا وه و پوپته سه رى كلكى جوولاند. ئه و جوولانه ئاماژه بوو به سه ره تاي گف تو گو كردن له گه ل منى بئى چاره و بئى مال.

هه مديس خۆم پئى نه گيرا و تيم هه لدا يه وه و وتم "ئاژه لئىكى جوانه! ئايا خاتوون، نياز ت وايه ئاژه له بچووكه كان جئ به ئلئى؟" ئافره ته ميوانداره كه ناخو شتر و قيزه وه نتر له هيتكليف وه لامى دا يه وه و وتى "هئى من نين"

منيش رووم سوورپانده كو شنىكى لئى كه پر بوو له شتى وه ك پشيله، به رده وام بووم و وتم "ئه ها، تو زياتر كه يفت به پشيلان ديت؟"

به سووكايه تيبه وه تپى هه لدا و وتى "هم... ئاى له و ئيختياره نامو يه!" به دب ختانه، كو مه لئى كه رو يتشكى مردوو بوون له سه ر كو شنه كه. دووباره له كور تيم برپه وه و له ئاگردانه كه نزيكتر بوومه وه، ليدوانه كه م له سه ر ئيواره سه خت و درنده كه م دووباره كرده وه.

هه لساو گه يشته لاي به شيكى ئاگردانه كه و دوو مه نجه له بو يه كرا وه كه و وتى "نه ده بوايه بي يتته دهره وه"

پيشتر شوينه كه ي وا هه لكه وتبوو له ش و لارى به روونا كيبه كه شاراو ه بوو، به لام ئيستا ته واوى قيا فه و ئارامى و له ش و لارم له لا كه لاله بوو. له شئىكى ريكى هه بوو،

هیشتا تهراپی پاکیزهیی و کچینی پیوه دیار بوو: شیوهیهکی سهرنج پراکیش و پرویکی تا ئهوپهپی جوان و ناسک که تا ئیستا له ژیانم خوشییهکی وام نه دیوه، ئاکاری دم و چاوی ورد و ریک بوو، قژیکی زهره و لوولی بهسه ملیدا هاتبوونه خواروه، زهردییهکهی له زپ دهچوو، ئه قزه زور بهخاوی بهسه لاملیدا پال کهوتبوو. ئهی چاوهکانی، نازانم چ کلۆجه دهربرینیک بهکار بهینم بۆ چاوهکانی چونکه ئه چاوانه چاوی ئاسایی نه بوون و من ئه تینم تیا نه بوو بهرگه یان بگرم: خوشبهختانه له بهر دلّه پر له واس واس و گومانه کهی من، له نیوان ترووکانهکانی برژانگیدا جوریک له بی ریزی و پهستی به دیار دهکوت، ئه ئاکارهی چاوهکانی سروشتی نه بوون. هیندهی نه مابوو بگاته لای مه نجه له کان، جووله یه کم کرد و ویستم هاوکاری بکه، وهک رزگار که ریک که رهنکه گهر ههر یه کیک بیهویت یارمهتی بدات له حیسابکردنی زپرهکانی ئاوا بهسه من و پیش من داهاته وه.

شریقهی لیوه هات و وتی "یارمهتی تۆم ناویت، خۆم ده توانم بیانیهینم"

به پهله وه لامم داوه و وتم "ببووره، وتت چی؟!"

وتی "تۆ داوای چات کرد؟" بهر لانیلیکی بهسهر فوستانه رهش و جوانه کهی قایم کرد بوو، بهلهش و لاریکی هاوسهنگ بهخوی و قوریه چایه که کتلیه که وهستابوو.

وه لامم دایه وه "خوشحال ده بگهر کوویک چا بخۆمه وه"

دوو باره وتی "تۆ بووی داوای چات کرد؟"

به نیوه بزه یه که وه وتم "نه خیر، تۆ که سیکی باشی ئه و پرسیاره م لی ده کهی"

چا و ملاق و هموو شتهکانی برده وه، لهسه کورسییه که له نزیک ئاژه له که وه دانیش، نیوچه وانه کهی شیواو بوو، لیوه سوورهکانی ویک هاتنه وه، وهک ئه وهی چۆن منالیک لچی ویک دینیتته وه بیهویت دهست به گریان بکات.

له هه مان کاتدا، پیاوه گهنجه که که زور له که سایه تی خوی رازی بوو و به دلنیا ییه وه سه ری بهرز کرده وه و شیوازی دانیشتنی ریکسخت به رامبه ر ئاگردانه که، بهگۆشه نیگایه کی چاوانی سه بیریکی منی کرد وهک بلایی من باوکیم کوشتبیت و ئه ویش هیشتا تۆله ی خوی نه کردووه ته وه. گومانم له لا دروست بوو لهسه ئه وهی ئایا خورامکه یه یان نا: هه م قسه و هه م جلهکانی ناریک بوون،

قسهکانی تهواو خالی بوون له بهکارهینانی وشه ی بهرپیزی وهک بهرپیز فولان خاتوو فولان. قزه ئهستور و لووله کهی پیس، وهک بلایی سهه ساله ئاویان پی نه کهه وتوو، خه نافسهکانی لا روومه تهکانی ناشرینتر و قیزه و نتر کردبوو، ههروه ها دهستهکانی چرچ و کال وهک چۆن بهننا یهکان دهستیان بهچیمهنتۆ چرچ ده بیت: هیشتا رهفتارهکانی ئازاد بوون، زور به خوشییه وه دهنازی، هه رگیز وای نیشان نه ده دا که یارمه تی خانمه که ده دات له کاروبارهکانی نیو مالدا. له بهر ئه وهی نهیده توانی به باشی من ببینیت له شوینه کهی خویه وه، منیش زور بهوردی سه رنجم دابوو رهفتاره له خویاییهکانی، پاش پینچ دهقیقه ی تر، هاتنه ژوروهی هیتکلیف دلخۆشی کردم و لهو حاله ناله بار و نامورتاحه ی خۆم رزگاری کردم.

به خۆشی دهستم کرد بهشیکردنه وه و وتم "دهبینی گه وره م، به پیی به لینه که هاتمه وه! له وه دترسم بۆ نیو سهعات له ژیر ئه و کهش و هه وایه دا نه توانم بژیم، گهر په ناگه یه کم پی بدهی لهو شوینه دا، ئه و پیاوه تییه کی گه وره م له گه ل ده که ییت"

ئه و وتی "نیو سهعات؟" کلۆ به فره سپیهکان لهسه ر جلهکانی دهله زرین. "پیم وایه تۆ ده بی گهر داوکی ئهستوری به فر هه لیزیری بۆ ئه وهی به ناویدا بتوانی ری بکه ییت. تۆ ئه وه دهنانیت که تۆ ژیانی خۆت خستوو ته مه ترسییه وه له ونبوون له نیو ئه و زه لکاوانه دا؟ خه لکی شاره زای ئه و به یارانه بوونه، له گه ل ئه وه شدا زور جاریش له و جۆره ئیوارانه دا ریگه یان لی ون ده بیت، ده ستوانم ئه وه ت پی بلیم که حالی حازر هیچ هه لیک نییه ئه و کهش و هه وایه و زوو بگۆریت"

"رهنگه بتوانم یه کیک له پیاوه کانت وهک رپیه ر له گه ل خۆم بهرم، با ئه ویش له گرهنج بمینیتته وه تا به یانی، ده توانی یه کیکیانم له گه ل بنیریت؟"

"نه خیر، ناتوانم"

"به راست! باشه دهی: کهواته ده بی متمانه به ژیری خۆم بکه م"

"ئه ها، ژیری خۆت!"

نیگا درندانه کهی له منه وه گواسته وه بۆ ئافره ته گهنجه که و داوای لی کرد "ئه ری ده چی چایه ک ئاماده بکه ییت؟"

ئه ویش به هیتکلیفی وت "بۆ ئه ویش بینم؟"

"تامادهیی دهکیت یان نا؟" ئەمه وهلامهکه بوو، زۆر بهدرندهیی له گۆ هاته دهر که من ههستم بهبرینداربوون کرد. ئەو تۆنهیی که وشهکانی پێ ژهنرا سروشتیکی خراپی راستهقینهی ئاشکرا کرد. هیچی تر هیتکلیم بههاورپیهکی مهزن نهزانی و داننا.

کاتی تامادهکاریهکان تهواو کران، داوهتی کردم و وتی "گهرهم، ئیستا کورسییهکهت بینه پێشهوه". ئیمه ههموومان بهگهجه لادیهکهشهوه له دهوری میزهکهدا خپ بووینهوه: بیدهنگیهکی سهسام بالی بهو ناوهدا کیشا کاتی ئیمه ژمهکهمان گفتوگۆ دهکرد.

وام زانی گهر من ئەو ههوانهم دروست کردوه، کهواته ئهرکی منه کۆششیک بکهه و پهت و بلاوی بکهه. ئەوان ناتوانن ههموو پۆژێ ئاوا بهتوندی و مۆنی و گرژیهوه دابنیشن، ههچهند میزانیان نهخۆش بیت ئەمه مهحاله ههموو پۆژێ وا بیت، ئەو گرژی و مۆنییهی ئەوان جیهانی بوو و ههموو پۆژیک له پێوهندیکردندا دووباره دهبووهوه.

من دهستم پیکرد، له کاتی ههڵدانی کووپه چایهک و وهرگرتنی یهکیکی تر، وتم "سهیره، شتیکی نامۆیه بزانه چۆن داب و نهريت دهتوانن کار له زهوق و فیکرمان بکهن: بهرێز هیتکلیم زۆر کهس هه نازانن خۆشی له ژياندا ههیه، هه ونبوون و دوورپهريزيان دیوه لهو جیهانهی تۆ تیايدا گوزهر دهکیت، ئیستاش، من ئەو دهستپێشخهريیه ترسناکه دهکهه و دهلیم که ناخۆشی و دلتهنگی دهوری خیزانهکهت و خانمه پروخۆشهکهتی داوه، سهه و مال و دلتي تهنیوه"

تیی ههڵچۆوه و وتی "خانمه پروخۆشهکهه!" لهسهه پرووی نهخشهیهکی پر له گالته دروست بوو. "کوا خانمه پروخۆشهکهه له کوپیه؟"

"مه بهستم خاتوو هیتکلیمه، خیزانهکهت"

"ئها، بهللی بهللی. تۆ ئەوه پروون دهکهیتهوه که روحهکهی پۆستی وهزیریکی فریشته ئاسای وهرگرتوو و پاسهوانی سهروهتهکانی ویزه رینگ هایتس دهکات، تهناهت کاتی که جهستهشی نهماوه، ئەوهیه مه بهستت؟"

زانیم که من بهههلهدا چوومه، ههولم دا خۆم راست بکهمهوه. دهبوايه ئەوهه بهدی کردبا که جیاوازییهکی زۆر ههیه له نێوان تهمهنی ههردووکان که هه رگیز له ژن و میرد ناچن. یهکیکیان نزیکهیی چل سال دهبوو: پیاوان لهو تهمه نهدا تووشی کیشهی فیکری دهن و زۆر به دهگهه ن هی وا هه لدهکه ویت به خۆشهویستی کچیک بهینیت: ئەو خهونه پارێزراوه بۆ دلدانه وهمان له نێو سالهکانی تهواو بوونی تهمه نمان. ئەوهکهی تریشیان پێ نه دهچوو چهقده پاییزی تهواو کردبیت.

پاشان منی تیر باران کرد و وتی "ئهو قۆشمه چیهی لای هه نیشکم، که وا چایهکهی له سهه ته شته که دهخواته وه و به دهسته پيس و نه شووراوهکانی نان دهخوات، رهنگه میردی ئەو خانمه بیت که تۆ باسی دهکیت: بێگومان پێی دهلین هیتکلیمی منال. ئەوهتا ئەنجامی زینده بهچال کردن: ئەو خانمه له دهست ئەو گێژ و شیته دوور دهخاته وه له پشتگۆی خستنی ئەوهی که تاکی باشر ههیه! بهزه بییهکی ناخۆشه، دهبوايه هه شیار بم چۆن بتوانم وای لی بکهه په شیمان بیته وه له ئیختیاره کهی. دوا قسهی ئەوهی خسته روو که تۆزیک کهیفی بهخۆ دیت، وا نه بوو. دراوسێکهه لێی دام کاتی سنووری له سهه پهست بوونه کهه دانا، له ریگیه ئەزموونه کانه وه زانیم که من زۆر سه رنج پراکیشم به لای ئەوه وه.

هیتکلیم وتی "خاتوو هیتکلیم بووکی منه" مه زنده کهی منی دووپات کرده وه. پرووی وه سووراند کاتی قسهی دهکرد نیگایهکی تایبهت به ئاراسته ی خاتوو هیتکلیم به پێ کرد: نیگایهکی پر له رق و کینه، دیار بوو هه موو ماسوولکهکانی که، وهک ئەوانی تر، زمانی روحی لیک ده دهنه وه، رهق وه ستابوون.

منیش رووم وه سووراند و وتم "ئها ئیستا تیگه یستم، تۆ زۆر به بهزه یی" ئەمه له وهی پێشتر خراپتر بوو: گه نه کهه سوور هه لگه را و دهستهکانی گر دردنه وه و مستی دروست کرد، وا پێ دهچوو ئیستا نا ئیستا هیرش بکاته سههه. بهلام دواتر پێ دهچوو خۆی دهگریت، مۆریهکی له گهرداوه درنده که کرد، له جیاتی من منگیهکی لێوه هات: بهلام من گویم پێ نه دا.

میوان پراگره کهی من وتی "مه زنده کانت مایه ی دلتهنگیه گهرهم، هیچ یهکیکمان ئەو ئیمتیا زه مان تیا نییه ببن به خاوهنی ئەفسانه باشه کهی تۆ، پیاوه کهی ئەو

مردووه. من وتم ئەو خانمە بووکی منە ئەمەش واتە ئەو مێردی بەکۆری من کردووه.

" ئەوی کەواتە ئەو گەنجە کۆری تۆیە...."

"بێگومان کۆری من نییە"

هیتکلێف دووبارە خەندەییەکی هاتی، وەک بلیی زۆر بویرانە بوچوونی باوکایەتی دژی ئەو گەنجە رەت دەکاتەو.

ئەو هەکەمی تر لووراندی و وتی "من ناوم هاریتۆن ئێرنشویە و پیت دەلیم دەبی پێزی بگریت"

"من هیچ بێ پێزییەکم نیشان نەداوه" ئەمە وەلامی من بوو، لە ناخەوش پێکەنینم بەو شانازییە دەهات کە ئەو بەخۆی دەکرد.

چاوهکانی لەسەر من بۆ ماوهیەکی درێژتر چڕ کردووه کە من بەهەشیارییەوه نیگاگەم وەرگرتهوه، لە ترسان هەولم دا یان گوێی ئەو دابخەم یانیش وا بکەم ئەو بارە پر پێکەنیناوییە دەربخەم. هەستم کرد ئیستا هەلەیهک لە نێو بازەنی ئەو خیزانە سەیرەدا هەیه. کەش و هەواهیەکی روحانی و تەماوی بآلی بەسەر ئەو ناویدا کێشا کە ئاسایی نەبوو، راحت بوونیکی جەستەیی دەوری دام و لەوه تێگەیشتم کە نابێ بۆ جاری سێهەم هەلە بکەم بەرامبەر ئەو کێشه کەسییە.

مشوری کاری نان خواردن کرا بوو، هیچ کەس وشەیهک چییە نەیدرکاند بۆ گفتوگۆ کردن. لە پەنجەرەیهک نزیک بوومەوه تا بزانی کەش و هەوا چۆنە. دیمەنیکی خەماویم بینی: شەویکی تاریک دنیای داپۆشیبوو، ئاسمان و گەردەکان لە نێو کێژەلووکەیی با بیوونە یەک و لە نێو بەفردا نغرق بیوون و دەخنکان.

نەمتوانی بێدەنگ بوەستم، بۆیە وتم "پیم وا نییە من ئیستا بتوانم بگەمەوه مآلی بەبێ رێبەرێک. رێگەکان هەمووی گیراون، گەر نەشگیرابن، ناتوانم بەرپی مآلی بکەومەوه.

هیتکلێف وتی "هاریتۆن، ئەو مەرانە ببەوه ژێر خانەکە. بەبن بەفردی دەکەون گەر تا بەیانی لەوێ بمیننەوه: پارچە داریکیشیان لە بەردەم دابنی.

بە توورەبوونیکی زیاترەوه، بەردەوام بووم و وتم "باشە من چۆن بگەمەوه مآلی؟" هیچ وەلامێک نەبوو بۆ پرسیارەکەمی من، سەیرێکی چوار دەوری خۆم کرد تەنیا

جۆزیفم بینی هەندێ نان و شیرینی بۆ سەگەکان دەهینا، هەرۆهە خاتوون هیتکلێف چوووه لای ئاگرەکە و هەندێ چیلکە داری خستە نێو ئاگردانەکە و چا و پیالەکانی لە شوینی خۆی داناوه. جۆزیف، کاتێ کە بەرپرسیاریتییهکەمی خۆی ئەنجام دا، پووینێکی گرینگی ژوورەکەمی کرد، بەدەنگێکی ناخۆشەوه وتی "من نازانم تۆ چۆن دەتوانی بێ ئیش لێرە بیت و تەنیا شەڕ بنییتەوه، ئیستا تۆ لێرەیت و هیچ سوودی نییە، تۆ هەرگیز ناتوانی خۆت چاک بکەیت، وەک دایکت شەیتانیکی درپۆنگی!"

هەلۆهستەیهکم کرد و زانیم کە ئەو قسە خێرا و ناخۆشە ئاراستەمی من کرا، زۆر توورە بووم، هەنگاوم نا بەرەو ئەو بەتەمەنە کەللە پووچە بەمەبەستی ئەو هەمی لێی بدەم و فریادی بدەم دەری. بەلام، خاتوو هیتکلێف بەو هەلامەکەمی منی هەشیار کردووه کە لەگەڵ منیدا نییە.

وەلامی دایەوهو وتی "تۆ پیریکی دوو روو و بێ شەرمیت! تۆ لەوه ناترسیت هەر ئیستا لاشەکەت ون بکەن لێرە، چ کاتێک تۆ ناوی شەیتانت هیناوه؟ چاک بزانه، وا پیت دەلیم و ئاگەدارت دەکەمەوه کە خۆت دوور خەرەوه لە من و هیچی تر تیر و توانجم تێ مەگرە، گەر جاریکی تر وا بکەیت بەداوایەکی تاییهتی وا دەکەم ونت بکەن لێرە! جۆزیف بوەستە! سەیری ئێرە بکە" کتییێکی درێژ و رەشی لەسەر رەفەکە هینا و بەردەوام بوو و وتی "پیشانت بدەم چەندە من پینش کەوتووم لە هونەری رەش: بەم زوانە دەتوانم خانوویکی جوانی لێ دروست بکەم. مانگا سوورەکە بەرپێکەوت نەمرد، ئەو هەموو سەردانە بە بەختەت هەیه بۆیە کەس سەرکۆنەیی رۆماتیزمەکەت ناکات!"

پیاوه پیرەکە و سەپەیهکی لێوه هاتو، وتی "واي لەو نەقۆرایەیی، ئەوه نەقۆرایە، خوایه لە خراپەکاران بمانپاریزی!"

"نەخێر، تۆ بەکەلکی هیچ نایهیت! تۆ کەسیکی بێ سەر و سۆراخی، دەمت داخە کەس نازانی لە کوپۆه هاتووی، ئەگینا بە جیدی نازارت دەدەم! لە نێو قوور و لیتەدا هەموو شیوهیهکت لێ دروست دەکەم! دەبی بەدەستی یهکیک وات بەسەر بینم کە تۆ خۆشت نەزانی ئەو کەسە کێیە، خۆت بگرە دەبیینیتهوه! برۆ دەی وەل بە، هەمیشە چاویشم لێتە چی دەکەیت و چیش ناکەی!"

له چاوه جوانه‌کانی جادووکه‌ره بچووکه‌که جوژیک له رق و زهر و زهنگ و گالته‌جاری دبار بوو، جوژیفیش، له ترسان هه‌ر ده‌له‌رزی، په‌له‌ی بوو، دوعای ده‌کرد، هه‌ر سه‌رکۆنه‌ی نه‌قۆرایه‌که‌ی ده‌کرد و رۆیشت. پیم وابوو به‌هۆی ره‌گه‌زیکی گالته‌جارییه‌وه ئاوا ره‌فتاری کرد، ئیستاش ئیمه به‌ته‌نیا بووین، ویستم ئه‌وه‌له بقۆزمه‌وه‌و وای لی بکه‌م بایه‌خ به‌وه‌نه‌هامه‌تی و حاله‌ ناخۆشه‌ی من بدات.

به‌ سوۆز مه‌به‌سته‌وه و تم "خاتوو هیتکلیف، داوای لی‌بوردن ده‌که‌م چونکه‌ تۆم خسته‌ نیو کی‌شه‌وه. من وای بۆ ده‌چم هه‌ر ته‌نیا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ده‌موچاوه‌ تۆ ناتوانی ببیت به‌که‌سه‌تیکی باش و دل نه‌رمونیان. تکا ده‌که‌م سووکه‌ ته‌عریفیکم بۆ بکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم به‌ریگه‌ی مال‌ه‌وه‌ بکه‌وم و بچمه‌وه: ئیستا ده‌توانم بچمه‌ له‌نده‌ن به‌لام ناتوانم به‌ریی مال‌ه‌وه‌ بکه‌ومه‌وه!"

شوینی خۆی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ خۆش کرد و وه‌لامی دایه‌وه‌ و وتی "هه‌مان ئه‌وه‌ ریگه‌یه‌ بگره‌ لی‌وه‌ی هاتی" کتیبه‌ درێژه‌که‌ له‌ به‌رده‌می کرابوووه‌ و مؤمیکیش ده‌سووتا "ئمه‌ ته‌عریفیکی زۆر که‌مه‌ به‌لام من هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لی ده‌زانم".

"باشه‌ گه‌ر پۆژیک له‌ پۆژان گو‌بیبستی ئه‌وه‌ بووی که‌ لاشه‌ی من به‌ مردویی له‌ نیو زه‌لکاویک یان چالکی پر له‌ به‌فر دۆزرایه‌وه‌، ئه‌وه‌ کاته‌ ویژدانته‌ و سه‌پی لی‌و نایه‌ت و پیت بلایت له‌ سایه‌ی سووکه‌ ته‌عریفه‌که‌ی تۆ ئه‌وه‌ کابرایه‌ گیانی ده‌رچوو، هه‌له‌ی تۆ بوو ئه‌وه‌ کابرایه‌ مرد."

بۆچی من؟ من ناتوانم پاسه‌وانیت بکه‌م و قسه‌کانیشم به‌گرینتی وه‌رمه‌گره‌. ئه‌وان لی ناگه‌رین من تا کو‌تایی دیواری باخچه‌که‌ برۆم، پيش دیواری باخچه‌که‌ دوا سنووری هامشۆی منه‌."

"ئای له‌وه‌! داوای لی‌بوردم هه‌یه‌ گه‌ر داوام لی کردبیت بچیته‌ ئه‌وه‌ دیواریه‌که‌ ته‌نیا بۆ ئاسانکاریم له‌وه‌ سه‌خته‌دا" ده‌ستم کرد به‌هاوار و تم "هه‌نووکه‌ ده‌مه‌وی تۆ ریگه‌که‌م پی بلایت نه‌ک نیشانم بده‌یت: یانیش ئه‌وه‌تا به‌پیز هیتکلیف قایل بکه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ریبه‌ریکم له‌گه‌ل ره‌وان بکات."

باشه‌ پیم نالیتی کیت له‌گه‌ل بنیریت. تۆ زۆر سه‌یری. به‌ریز هیتکلیف خۆیتی، ئیرنشۆ و زیلا و جوژیف و من لیره‌دا ده‌ژین، کامه‌ت له‌گه‌ل بنیریت؟"

بۆچی هیچ کوریک نییه‌ له‌وه‌ نیو ئه‌وه‌ کی‌لگه‌یه‌دا بژیت؟"
نه‌خیر، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ین."

"که‌واته‌ من ناچارم لیره‌ بمینمه‌وه‌."

"بۆ ئه‌مه‌یان ده‌بی قسه‌ له‌گه‌ل میوانداره‌که‌ت بکه‌یت. من هیچ پیوه‌ندیه‌کم به‌مه‌وه‌ نییه‌ و هیچیشم له‌ توانادا نییه‌ بیکه‌م."

"هیتکلیف له‌ ده‌رگای موبه‌قه‌که‌وه‌ را به‌ده‌نگیکی نیرانه‌ وتی "هیوادارم ئه‌مه‌ ببیته‌ په‌ندیک بۆ تۆ بۆ ئه‌وه‌ی جاریکی دیکه‌ گه‌شتی وا خیرا به‌سه‌ر ئه‌وه‌ گردانه‌وه‌ نه‌که‌یت. من شوینی هه‌وانه‌م نییه‌ بۆ میوانه‌کان: گه‌ر ده‌ته‌وی لیره‌ بیت ده‌بی یان ئه‌وه‌تا له‌گه‌ل هاریتۆن یانیش جوژیف بخه‌ویت."

منیش وه‌لام دایه‌وه‌ و تم "ئمشه‌وه‌ ده‌توانم له‌م ژووهره‌ له‌سه‌ر کورسیه‌ک بنووم"
"تا نا نا! غه‌ریبه‌ بشفری هه‌ر غه‌ریبه‌یه‌، غه‌ریبه‌ هه‌ژار یا ده‌وله‌مه‌ند هه‌ر غه‌ریبه‌یه‌:
من بۆم ناچیته‌ سه‌ر ریگه‌ به‌هیچ که‌سه‌یک بده‌م لیره‌ بیت له‌ کاتیکدا من له‌ پاسه‌وانیدا نیم!" ئه‌م قسه‌یه‌ی به‌شیوازیکی زۆر ناشرین و به‌دئاکارانه‌ وت.

خۆگری و ئارامیم له‌گه‌ل ئه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ و قسه‌ ناشرینه‌ گه‌یشته‌ کو‌تایی. ناخیکی پر له‌ په‌ستیم هه‌لکیشا و هه‌موو سنووریکم به‌زاند و به‌خیرایی دژی ئیرنشۆ رام کرد. ئه‌وه‌نده‌ تاریک بوو نه‌متوانی هیچ ریگه‌یه‌کی چوونه‌ ده‌ر ببینمه‌وه‌، کاتیکیش سه‌یریکی ده‌ورو به‌ری خۆم کرد به‌مه‌به‌ستیکی ریگه‌یه‌ک بۆ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌، گویم له‌ جوژیکی تری ره‌فتاری مه‌ده‌نیانه‌ بوو له‌ نیوه‌ خۆیاندا. یه‌که‌م جار پیاوه‌ گه‌نجه‌که‌ ویستی رووخواشیم له‌گه‌ل بنوینیت و دلخواشیم بداته‌وه‌.

وتی "تا گه‌راجه‌که‌ له‌گه‌لی ده‌چم."

سه‌رۆکه‌که‌ی یان هه‌رچییه‌کی بوو بیت به‌ سه‌رسورمانه‌وه‌ وتی "یاخوا له‌گه‌لی ده‌چووی بۆ دۆزه‌خ! ئه‌ی کی ناگای له‌ ئه‌سه‌په‌کان بیت، ها؟"

خاتوو هیتکلیف به‌منگه‌یه‌که‌وه‌ که‌ زۆر نه‌رم و نیانوبه‌ریز بوو، وتی "زیانی مرۆفیک زۆر گرنگتره‌ له‌ پشت گو‌ی خستنی ئه‌سه‌په‌کان ته‌نیا بۆ ماوه‌ی یه‌ک شه‌وه‌: یه‌کیک هه‌ر ده‌بی له‌گه‌لی بچیت."

ھاریتۆن بەتووڕەبیبیەو وەتی "ئەو بەئەمری تۆ نییە خانم. گەر ناتەوێت لە خۆت تێک بەدەیت، باشتەرە کرێ بی."

ئەویش بەتوندی وەلامی دایەو وەتی "گەر وایە، هیوادارم تارمایییەکی ھەراسانتان بکات. ئاواتی ئەوێش دەخوایم کە بەرێژ ھیتکلیف ھەرگیز پەناگەییەکی تر بەخۆیەو نەبێت تا گرەنج وێران دەبێت و بەسەر یەکدا دەرووخێت."

جۆزیف ئەو کەسە من تەمایەکم پێی ھەبوو رێم پێ نیشان بدات، منگەییەکی لێو ھات و وتی "سەیرکە، سەیرکە، وا خەریکە لەسەر بێگانەکی سەرکۆنەمان دەکات!"

دانیشت و گوێی قەتیس کردبوو، مانگایەکانی لە ژێر رۆشنایی چرایەکی ھەو دەدۆشی، کە من ئەو رەفتارەم پێ ھیچ نەبوو. بۆ ئەوەی من ئەمشەو لەوێ نەمێنمەو، نزیکترین دەرگای پشتمووی پێ نیشاندام.

پیاوێ پیرەکی چراکە دەجوولاند و ھاواری کرد و بانگی کردم "وەرە بۆ ئێرە" دواتر وتی "ئەم سەگەکان، گورگەکان بیگرن بیگرن!"

ھەر کە دەرگا بچوو کە کرایەو، دوو دیوێزمەنی تووکن لە بەرچاوما فرین، لە قاچیان کردم، چراکەشیان کوژاندەو. لە ھەمان کاتدا پێکەنین و سووکایەتی پێکردنەکی ھیتکلیف و ھاریتۆن میان تووڕەتر و ھەراسانتر کرد. خۆشبەختانە، جانەوەرەکان بێدەنگ لەسەر پێی خۆیان دوور وەستا بوون، دەیانلووراند و کلکیان مەیلانی دەکرد. ئەوێندە بەس بوو بۆ زیندوو مانەوێ من. یەکسەر بیرم بۆ ئەو چوو کە ئەو گیاندارانە عەزابی زیندوو بوونەو نابین. منیش زۆریم لە خۆم کرد قەناعەت بەدرۆکانی خۆم بەینم کە سەرۆکە درندەکیان (ھیتکلیف) خۆشحالە رێگەم پێ نیشان بدات: پاشان ھەر ئەم ھەستە منی خستە نیو لەرزین و بێ ئومیدیەو. داوام لەو دیوێزمانەنی زوورەو کرد دەقیقەیک زیاتر بمھێلنەو، دلێشم ھەر پڕ بوو لە تۆلە سەندنەوێ ئەو ھەموو سووکایەتی پێکردنە، ناخیان پڕ بوو لە بەدەفری و ناشیرینی. ویستم بەخورتی بگەرێمەو تەنیا بۆ زللەیکە وەک زللەکی شا "لیر" تێیان ھەلەم.

ھیزی تووڕەبوونەکەم خۆینی لە لووتم ھینا خواریو، ھیتکلیفیش ھیشتا ھەر پێکەنینی دەھات، منیش ھیشتا ھەر سووک و چریک دەمنالاند. نازانم چ شتێک کوژیایی بەو دیمەنە دەھینا، کەسیکی لێ نەبوو لە خۆم ئاقلتر، ھیچ کەس بەرگەیی ئەو

رەبواردنە ناگرێت کە بە من دەکرا. با یەکیک ھەبوو، ئەویش زیلا بوو، ژنە قەلەوێکە. کە بەھەناسەییەکی درێژووە ویستی پرسیار لە بارەنی سروشتی ئەو بارەنی من بکات. وای زانی کە ھەندیکیان دەستیان لە من وەشانوو، نەشیدەتوانی ھێرش بکاتە سەر سەرۆکەکی، دەنگەکی وەک چەکیک بەکار ھینا دژی گەنجە بێ قیمەت و کەم و ھیچەکە.

ھاواری کرد و وتی "باشە بەرێژ ئێرنشۆ، بزانی ئەم جارە چیت لە ھەگبەدا ھەییە؟ ئایا ئێمە خەلکی دەکوژین لە نیو دەرگا کەمان؟ پێم وایە ئەو ئەسپە ھەرگیز کارێک بۆ من ناکات، سەیری ئەو پیاوێ داماوێ بکە، وەزعی زۆر خراپە. ھا تۆ، ناتوانی ئاوا رێ بکەیت، وەرە ژوورەو، من چاکت دەکەمەو، ئیستا بەھانائەو دەیم ھەر لەوێ بە"

لەگەڵ ئەو وشانە لە ناکاوی گەیانندە من و بەفرەکانی لەسەر مەلە ھەلەکاند و منی پەلکێش کرد بۆ نیو موبەقەکە. بەرێژ ھیتکلیف بەدوامانەو بوو، ئەو خۆشی و لەزەتە کتوپرەنی خێرا توایەو لە نیو رۆق و مپومۆچیە عادەتیەکی.

من تا سەر ئیسقان ھەستم بەماندوو بوون و نەخۆشی دەکرد. سەرم گیزی خوراد و بوورامەو. ئەمە وای کرد ئەمشەو بەوێمەو لە ژێر خانووێکە. بەزیلا و ت گلاسیک براندیم بداتی، پاشان چوو ژوورەکی داوای. کاتی زیلا دلخۆشی منی دەدایەو و گوێرایەلی فەرمانەکانی ھیتکلیف بوو، من تۆزیک بەخۆ ھاتمەو، ھەر ئەوێندە ھۆشم بەبەردا ھات، ئاگام لێ بوو منی بردە نیو پێخەفێک.

شتیک نه‌بوو جگه له ناوېک که به‌هموو شپوه‌یه‌ک دووباره کرابوونه‌وه، به‌گه‌وره‌یی به‌چووکی، لیره‌وه له‌وې نووسرا بوو کاسرین ئیرنشو، بۆ کاسرین هیتکلیم، دووباره نووسرا بوو بۆ کاسرین لینتن.

بې هیز و به‌لرزه لهرز سهرم له دژې په‌نجره‌که خوار کرده‌وه و به‌رده‌وام سه‌یری کاسرین ئیرنشو و هیتکلیم و لینتنم کرد، تا چاوه‌کانم لیک ناو داخست، به‌لام پینج ده‌قیقه پشوویان نه‌خوارد کاتې نیگایه‌کی تووره‌ی نامه سپیبه‌کان له تاریکاییه‌وه ده‌ستی پې کرد، ئاشکرا به‌قهد هموو خه‌یاله‌کان، هه‌واکه همووی کاسرینه‌کان بوون، خوّم به‌زوری بیدار کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم ناوه بې هه‌له‌کان لیک جودا بکه‌مه‌وه، پاشان بینیم که مؤمه‌که‌م له‌سه‌ر یه‌کیک له کتیبه‌کان ده‌توانه‌وه، هه‌روه‌ها بۆنیکې ناخووشی به‌رگی کتیبه‌که ئه‌و ناوه‌ی کاس کردبوو. هه‌ناسه‌یه‌کم هه‌لکیشا، هه‌ستم به‌ساردی و نه‌خووشی کرد و هیلنجم ده‌هات بۆ رشانه‌وه، دانیشتم و کتیبه برینداره‌که‌م یا سووتاه‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌ژنۆکانم دانا. به‌لگه‌نامه‌یه‌ک بوو، جوړیکې کۆن بوو، بۆنیکې ترسناک و ژه‌نگاوی لې ده‌هات: گه‌لایه‌ک نووسینه‌که‌ی نووسیبوو "کاسرین ئیرنشو، کتیبه‌که‌ی" به‌رواره‌کشی چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک پیش ئه‌و کاته بوو. دامخسته‌وه، یه‌ک دواي یه‌ک هه‌لم گرتن تا سه‌یری هه‌مووانیم کرد. کتیبخانه‌که‌ی کاسرین زۆر ریک بوو، ئه‌و ریکې و جوانه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لماند که به‌باشی به‌کار هینراوه، هه‌رچه‌نده هه‌موویان لاپه‌ره‌کانیان ته‌واو نه‌مابوو: به‌ده‌گمهن به‌شیک نه‌ما بوو، دیار بوو زۆرینه‌ی به‌قه‌له‌م و مه‌ره‌که‌ب نووسرا بوون. هه‌ندیکیان رسته‌ی جودا جودا بوون، به‌شه‌کانی تر وه‌ک ده‌فته‌ری یاده‌وه‌ری ریک بوون، به‌ده‌ست و خه‌تیکې ناخووش و منالانه نووسرا بوونه‌وه. له سه‌ری سه‌ره‌وه‌ی په‌ریکې تر (سه‌روه‌تیک بوو، به‌تایبه‌تی کاتې یه‌که‌م رووناکی که‌وته سه‌ر) زۆر پیم خووش بوو که کاریکاتیریکې هاوړیکه‌م جوړیف بینې، به‌ناشرینی و دل‌ره‌قانه دروست کرابوو. یه‌کسه‌ر ئه‌و کاسرینه‌ی که وجوودی نه‌بوو سه‌رنجی راکیشام، هه‌ر خیرا هه‌ولې تیگه‌یشتنی نه‌پنیه‌کانیم دا.

په‌ره‌گرافیک له ژیره‌وه نووسرا بوو "یه‌ک شه‌مه‌یه‌کی ناخووش و ترسناک بوو. خوژگه دووباره باوکم ده‌گه‌رایه‌وه. هیندلی که‌سیکی خووشمه‌شرب نییه،

به‌شی سییه‌م

کاتې به‌پیلپیکانه‌کان سه‌رده‌که‌وتین، پیشنیاری کرد که مؤمه‌که بشارمه‌وه و نوقه‌م لیوه نیت چونکه سه‌ره‌که‌ی میزازی زۆر عه‌نتیکه بوو ده‌باره‌ی ئه‌و ژوره‌ی که ئه‌و ئافره‌ته منی بۆ ده‌برد، هه‌روه‌ها هه‌رگیز که‌سی له‌وې به‌خووشحالییه‌وه نه‌هه‌واندووه‌ته‌وه. پرسیاری هۆیه‌که‌م کرد به‌لام نه‌یزانی، وه‌لامی دایه‌وه: ته‌نیا سالیک یان دوو سال له‌وې ژیاوه، هه‌روه‌ها ئه‌وان زۆر شتی نامۆیان هه‌بوو له‌وې، ئیتر نه‌یویست زۆر له‌سه‌ر ئه‌وه بروت.

منیش له به‌ر بې ناقه‌تی خوّم نه‌متوانی زوری له‌سه‌ر برۆم، هه‌ر خیرا ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و زوو چاوم له شوینیکې خه‌وتن گپرا له ژوره‌که. ته‌واوی که‌لویه‌له‌کانی نیو ژوره‌که بریتی بوون له کورسییه‌ک و ده‌لاقیه‌کی جلان و که‌نتوړیک له دار به‌روو دروست کراو له‌گه‌ل سیسه‌میکی نوستن له نریک په‌نجره‌که‌وه دانرابوو. له‌و پیکه‌ته‌یه نریک بوومه‌وه، سه‌یری ناوه‌وه‌م کرد، زانیم که ئه‌مه سیسه‌میکی تاک نه‌فه‌رییه، وه‌ها دروست کرابوو که به‌پنی پنیوست هه‌ر ئه‌ندامیکې خیزانه‌که ژوریکې بۆ خوئی هه‌بیت. له راستیدا، هه‌موو ئه‌مانه نه‌پنیه‌کی لا دروست کردم، هه‌روه‌ها لیواری په‌نجره‌که، که داخرا بوو، وه‌ک میزیک به‌کار ده‌هات. هه‌ردوو لایه‌که‌یم پال دا، مؤمه‌که‌م خسته سه‌ری، پیکه‌وه‌م هینانه‌وه، هه‌ستم به‌ئارامی و ئاسایش کرد دژې هه‌شیاری هیتکلیم و هه‌موو ئه‌وانی تریش.

ئو لیواری مؤمه‌که‌م له سه‌ری دانا، هه‌ندی کتیبی توژاوی له گوشه‌که‌دا له‌سه‌ر یه‌ک دانرابوو، به‌رگه‌که‌ی به‌شپوه‌یه‌کی سه‌یر نووسرا بوو. به‌لام نووسینه‌که هپچ

سه‌رینه‌که‌دا پال بکه‌وم. به‌لام هر ناتوانم واز بینم. ئە‌ی هیتکیفی داماو! هیندلی پیتی ده‌لئیت ئاواره و بی سۆراخ، هه‌روه‌ها لی ناگه‌ریت له‌گه‌ل ئیمه‌دا دانیشیت، هیچی تر لی ناگه‌ریت نانمان له‌گه‌لدا بخوات. ئە‌ویش ده‌لئیت، من و ئە‌و نابیی پیکه‌وه یاری بکه‌ین، هه‌روه‌ها هه‌ره‌شه‌ی ئە‌وه‌مان لی ده‌کات گه‌ر فه‌رمانه‌کانی ئە‌و بشکینین ئە‌وا هیتکیف له‌و ماله‌ دهر ده‌کاته دهره‌وه. هه‌میشه‌ گله‌یی له‌ باوکمان ده‌کات (چۆن شتی وا ده‌کات) به‌شیتوه‌یه‌ک مامه‌له‌ له‌گه‌ل (ه) بکات. زۆر به‌شیتوه‌یه‌کی ناشرینان و درنانه‌ سویندی ئە‌وه ده‌خوات که شوینه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه و لی بکاته‌ کونه‌ مشک!

به‌ چاوئیکی خه‌والووه‌وه سه‌رم به‌سه‌ر په‌ره‌ بی هیز و نه‌رمه‌که‌دا له‌قاند: چاوه‌کانم له‌ نووسینه‌کاندا ورد بوونه‌وه. ناوینشانئیکم بینی به‌ره‌نگی سوور نووسرا بوو "هه‌وتاو هه‌وته‌مین جار و یه‌که‌می هه‌وتاو یه‌که‌مین" گه‌توگۆیه‌کی ئاینی له‌ لایه‌ن فه‌شه‌ جابیز براندرهامه‌وه له‌ په‌رستگای گیمین پیشکیش کراوه ". منیش بۆ پشیه‌ خه‌ویک سه‌رم گیتزی ده‌خوارد، بۆیه‌ نه‌متوانی ته‌کانئیکم به‌میشکم بده‌م بۆ ئە‌وه‌ی بتوانم بزانه‌م جابیز براندرهام له‌ نیو ئە‌و بابه‌ته‌دا چی نووسیوه، چوومه‌وه نیو پتخه‌فه‌که‌م و خه‌وم لی که‌وت. وه‌لی ئە‌فسوس بۆ کاریگه‌ری چایه‌ خراپه‌که‌ و میزاژه‌ خراپه‌که‌! چ شتیک هه‌یه‌ بتوانیت ئە‌و شه‌وه‌م لی بکاته‌وه و دهر‌بازم کا؟ له‌ ته‌واوی ژیاندا له‌وه‌ته‌ی من ئازار و ناخۆشی ده‌بینم هیچ شه‌ویکی ترم بیر نایه‌ت به‌راوردی بکه‌م له‌گه‌ل ئە‌م شه‌وه‌.

ده‌ستم کرد به‌خه‌ون بینین، پیش ئە‌وه‌ی به‌ته‌واوی له‌ هۆش خۆم نه‌مینم و خه‌و بمباته‌وه، خه‌وم بینی. وام زانی به‌یانیه‌ و منیش وا به‌ره‌و مائی شۆر ده‌بمه‌وه و جوژیفیشم وه‌ک ری نیشاندهریک له‌گه‌له‌. له‌ دهره‌وه، به‌فر مه‌تر و نیویک قوول بوو و رینگه‌که‌ی داپۆشی بووین، هه‌رکه‌ رووبه‌رووی بووینه‌وه، هاوه‌له‌که‌م منی به‌وه‌ رارا کرد که‌ من ستافی هه‌ج‌جانم له‌گه‌ل خۆم نه‌هیناوه: پیتی وتم که‌ من هه‌رگیز نه‌مه‌توانی به‌بی یه‌کیک بجمه‌وه مائی، بئگومان یه‌کیکی ئیماندار و دار عه‌سایه‌کی له‌ ده‌ست بیت. من نه‌ده‌چوومه‌وه مائی: گه‌شته‌که‌مان بۆ لای جابیز براندرهام بوو بۆ ئە‌وه‌ی گوئی له‌ قسه‌کانی بگرین له‌ باره‌ی ئە‌و ده‌قه‌ی نووسیوی به‌ناوی "هه‌فتاو هه‌فته‌مین

جار" یان ئە‌وه‌تا جوژیف، قه‌شه‌که‌، یانیش خۆم پابه‌ند بووین به‌"یه‌که‌می هه‌فتاو یه‌که‌مین" که‌ خه‌ریک بوو به‌گشتی به‌دیار بکه‌وین و پتوه‌ندی گشتیمان هه‌بیت.

چووینه‌ نیو په‌رستگاکه‌. دوو سی جارن به‌پتیه‌کانی خۆم به‌ناویدا هاتوچۆم کرد. په‌رستگاکه‌ ده‌که‌وینته‌ دۆلئیکی نیوان دوو گرده‌وه: دۆلئیکی به‌رز بوو، نزیک زه‌لکاویک بوو، ده‌لئین ته‌راتی و شیدارییه‌که‌ی وه‌لامی هه‌موو مه‌به‌سته‌کانی پاراستنی ئە‌و چهند لاشه‌یه‌ ده‌داته‌وه که‌ له‌وئ دانرابوون. سه‌ربانی په‌رستگاکه‌ تا ئیستا پاریزراو بوو، به‌لام له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی مووچه‌ی پیاوه‌ ئاینیه‌که‌ له‌ سالیئکدا بیست پاونده، خانووئیکی دوو ژووری، دوو ژوور به‌قه‌د ژوورئیکی ئاسایی نه‌ده‌بوون، هیچ پیاویکی ئاینی نییه‌ رۆلی وه‌زیریک ببینیت: به‌تایبه‌تی هه‌روه‌ک ده‌لئین گوایه‌ قه‌شه‌که‌ پاشه‌که‌وتی پی ناکریت و هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ له‌ برسان په‌له‌واژ بیته‌وه و بمریت، فلسیک چیه‌ له‌ گیرفانی زیاد ناکات. به‌لام، له‌ خه‌ونه‌که‌مدا، جابیز پاشه‌که‌وتئیکی باشی هه‌بوو، لای خوا قه‌شه‌یه‌کی باش بوو! چ وتاریک بوو، دابه‌ش کرا بووه‌ سه‌ر چوار سه‌د و نه‌وه‌د به‌ش، هه‌ر به‌شئیکیان به‌قه‌د وتاریکی ئاسایی سه‌ر میمبه‌ر ده‌بوو، هه‌ر یه‌که‌یان له‌سه‌ر تاوانئیکی جیاواز ده‌دوا! ناتوانم باسی شتێوازه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی وتار خویندنه‌وه‌که‌ی بکه‌م. شتێوازیکی تایبه‌تی هه‌بوو له‌ لیئکدانه‌وه‌ی ده‌سته‌واژه‌کان، وا ده‌یگوت ده‌بی برا له‌ هه‌ر بۆنه‌یه‌کدا تاوانئیکی جیاواز بکات. ئە‌و به‌شانه‌ سیفه‌تی زۆر سه‌یریان هه‌بوو که‌ زۆر له‌ ئاینی راستی مه‌سیحیه‌ته‌دا لایاندا بوو، من هه‌رگیز پتیشینی ئە‌وه‌م نه‌ده‌کرد.

ئای که‌ چهند ماندوو و خه‌والوو بووم. زۆر خۆم هه‌رگتیر و وه‌رگتیر کرد و باوئیشکم ده‌هات و سه‌رم ده‌له‌قاند و له‌ پریکدا چاوه‌کانم ئە‌بله‌ق ده‌وه‌ستا! هه‌رچه‌ندی ده‌مکرد له‌ ماندوویمان خه‌وم لی نه‌ده‌که‌وت، چاوه‌کانم هه‌رپشیا و هه‌ستامه‌وه و دیسان دانیشتمه‌وه و هه‌نیشکئیکم له‌ جوژیف دا تا پیم بلئیت گه‌ر هه‌رگیز تاوانئیکی کرد بیت: دواجار، قه‌شه‌که‌ گه‌یشه‌ته‌ "یه‌که‌می هه‌وتاو هه‌وته‌مین" له‌ قه‌یرانه‌دا، سروشئیکی کتوپر هاته‌ نیو که‌له‌ی سه‌رم، پالی پتوه‌ نام و هه‌لیساندمه‌وه سه‌رکۆنه‌ی جابیز براندرهام کرد وه‌ک تاوانباری تاوانه‌کان که‌ گوئی هیچ مه‌سیحیه‌ک شتی وا په‌سه‌ند ناکات.

به سهرسورمانهوه وتم "گهرهم، دانیشتن لیره له نیو ئه و چوار دیواره، له یهک پیرهودا، بهرگه ی ئه و چوار سهد و نهود بابتهه ی توم گرت و لئی خویش بووم. هفته و هفته جار کلاوه کهم هه لگرت و ویستم برؤم، هفته و هفته جار توش منت به زوری دانیشاندوه. ناخر چوار سهد و نهود وتار زور زوره. برا شههیدهکان، لهسه ر وی حیساب بکه ن! بهدوای خو تانیدا په لکیش بکه ن و بیکه نه ملیون پارچه گهردیله، بؤ ئه وه ی ئه و شوینه ی که دهیناسیت هیچی تر نهیناسیته وه!"

جاییز بهسه ر میمبه ره که یه وه لار بووه وه و دوای بیده نگیه کی کهم، وتی "تو پیاوی هونه ریت! تو هفته و هفته جار دهمت بهش کرده وه و رووی خو ت وهرگیرا، هفته و هفته جار راویژیم له گه ل روحی خو م کرد، ئه مه یه بیه یزی مرو ف: رهنه گه ئه م بیه یزی به چاره سه ری نه بیت! یه که می هفته و هفته هاتوه. بریتن، ئه و حوکه می لهسه ر جی به جی بکه ن که نووسراوه. ئه م جو ره شه ره فه هه موو پیاوه پیروژه کانی له پشته!"

له گه ل وتنی ئه و قسه یه، ته و او ی دانیشتنه که کو تایی هات و ریزه کان هه موو پیکرا ستایشی ئه م قسه یان کرد، هه موو پیکرا چواره وری منیان گرت. منیش هیچ چه کیک، شتیکم پی نه بوو به رزی بکه مه وه و به رگری له خو م بکه م. ناچار تاویکم دایه جو زیف و داره که ی لئ بسه نم که نزیکترین و سه رکیشترین هی رشبهر بوو. ئاپوره ی ئه و ئیماندارانه گر ژتر بوو و منیان کرده ئامانجی خو یان روو به رووم هاتن، ئه وهنده زور بوون بهسه ر یه کدا ده که وتن. له پرا گویم له و مستانه بوو که هه ر بابایه و له وه ی تری ده کیشا، دهستی هه ر یه کیک دژی ئه وه که ی تر وه ستایه وه، هه راو زه نایه ک بوو نه بیته وه. براندرهام نه یویست بی ئیش دابنیشیت، هه موو گیانی خو ی به کار هی نا و بووقیکی به دهست گرت و خیرا چوه وه سه ر میمبه ره که، زور به خورتی هه وای له بووقه که خست و دهنگه زوره که ی ئه و ناوه ی پر کرد، هه موو ئه و هه راو هوسه و دهنگه بیداریان کردم وه. باشه ئه وه چی بوو ئه م به زمه ی نایه وه؟ ئه مه چی بوو رو ئی جاییزی بینی له سه ره که دا؟ په نجه ره که که له دار دروست کراسبوو به لووره ی با دههات و دهچوو و بهر دیواره که ده که وت و دهنگیکی ناخو شی دروست ده کرد. من به گومانه وه گویم بؤ رادیرا، سه رم بلند کرد و جار سه که ره که م پشکنی، پاشان رووم

سووراند و گیتژم خواره وه، دووباره چومه وه نیو خه ونه که وه: گهر بشیت رازی نه بووم وه که ئه وه ی پیشتر.

ئه م جاره بیرم که وته وه که من له سه ر سیسه میک پالکه وتووم له دار به روو دروست کرابوو، گویم له گه گه ی با بوو جو ره دهنگیکی تر سناکی دروست کردبوو. ههروه ها گویم له هاتنه خواره وه ی به فر بوو، ههروه ها داره کانیش خره یان لئوه دههات و به لای راستدا ده له رینه وه: ئه و هه موو دهنگه منیان زور بیزار کردبوو، بویه هه ولم دا گهر بؤم بکریت بیده نگه بنوینم، بیرم کرده وه، هه لسام و به خورتی داری په نجه ره که م داخسته وه. په نجه ره دارینه که بزما ری لئ هاتبوونه ده ر بویه پیوه نه ده درا: تا له خه و هه لئه ستام نه مزانی ئه و په نجه ره ئا وایه. له بهر خو مه وه وتم "هه ر ده بی بیوه ستینم!" دهسته کانم به نیو کونی په نجه ره شکا وه که برده ژوره وه، قو لم دریژ کرد لایه گرنگه که بگرمه دهست، سه رما و سو ئی ده ره وه په نجه کانمی به ست! ته زوویه کم تی راکیرا و ترسی مو ته که یه کم به ناو له شیدا تی به ری: هه ولمدا قو لم به نینه ژوره وه، به لام دهستیگرتی و به دهنگیکی زور خه مگینه وه وتی "بمبه ژوره وه، بمبه ژوره وه! منیش سه رم هی نا و برد هه ولی ئه وه م دا دهستم بینه ژوره وه و پرسیارم کرد "تو کییت؟" به له رزیکه وه وه لامی دایه وه "من کاسرین لینتم، دیمه وه مائی (بؤ ده بی من بیرم بؤ لینتن بجیت؟ زیاتر له بیست جار ئیرنشؤ بؤ لینتم خوینده وه): له نیو به یاره که دا ریگه که م ون کرد! له کاتی قسه کردنیدا، من زیاتر له و لئلییه ورد بوومه وه، رووی منالیک به نیو په نجه ره که وه ده یروانی. ترس و تو قین منیان کرده درنده، به مه زانی که هه ولدان بؤ جوولاندنی مه خلوقه که بی هووده بوو، مه چه کم گرت و رامکیشا بؤ په نجه ره شکا وه که، ئه وهنده ی هی نام و بردم تا خوین پزایه سه ر جله کانم: هه ر شینی ده کرد و ده کرووزایه وه "لیم گه ری با بینه ژوره وه" هه ر سوور بوو له سه ر هاتنه ژوره وه که ی، هه نده ی نه ما بوو به و ترسه شیتیم بکات. وتم "چون بتوانم، گهر ده ته وی بته نینه ژوره ی دهستم به رده با برؤم!" په نجه کانی به ردام و پشوویان دا و له نیو کونی په نجه ره که هی نامه ژوره وه، کتیبه کانم به شیویه کی هه ره می له بهر ده م کونه که دانا، گویم رادیرا تا ته و او ی دوعا غه مگینه که م گوئی لئ بیت. بؤ ماوه ی چاره گه سه عاتیک نزیک وه ستام، دیسان گویم گرت ه وه، دهنگیکی

نامۆ و غەمگین دەکرۆوزایهوه. منیش هاوارم کرد و وتم "برۆ لێره، ون به. هەرگیز لێ ناگەرێم بێیتە ژوورهوه، لێ ناگەرێم گەر بیست سالیش لێره لێم بپارێتەوه! دەنگەکش بەکزی وتی "ئێ ئهوه بیست ساله، ئهوه بیست ساله من چاوهڕێ دەکەم!" دەنگێکی بەرزی تیکشکاو له دەرەوه هاواری دەکرد و سەفتە کتێبەکش جوولان وەک بلیی بۆ پێشەوه دەچوون. هەولمدا باز بەم، بەلام نەمتوانی بەسەر پەنجەرەکه بکەم. دەنگەکش تا دەهات بەرزتر و ترسناکتر دەبوو. هەرچەندە سەرم وا لێ شتوا بوو هیچم بۆ لێک نەدەکرایهوه، بەلام درکم بهوه کرد که ئەم هاوار کردنه میسالی نییه: لەپرا چەند شوین پێیهک بەخێراییی له دەرگای ژوورهکهم نزیک بووهوه، هێندەیی نەبرد یهکیک دەرگاکی پالدا بەدەستیکی زبیر و توندهوه کردیهوه، لهگەڵ کرانهوهی دەرگاکی ترووسکایییهک کهوتە سەر پێخهفهکهم. دانیشتم و هەموو گیانم دەله‌رزی و ، ئاره‌قی نیوچه‌وانم سەرییه‌وه: ئای له‌و به‌زمه به‌چله‌ی زستان له‌و سەرماو سۆله ئاره‌قم کردبوو: ئه‌وه‌ی هاته ژووره‌وه وا پێ ده‌چوو پارا بیت، له‌ به‌رخۆیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. دواچار، به‌نیمچه و سه‌په‌یه‌که‌وه ده‌ستی به‌قسه کرد و چاوه‌ڕێی وه‌لامی نەکرد "کێ لێره‌یه؟" پێم باش بوو خۆم ئاشکرا بکەم چونکه هەرکه قسه‌ی کرد زانیم ئه‌وه هیتکیفه دەنگیم ناسییه‌وه، له‌وه ترسام گەر هه‌روا بێدەنگ بم ڕه‌نگه زۆرتر بگه‌ڕیت. به‌و نیازوه، هه‌ستام و پەنجەرەکه‌م کرده‌وه. من هه‌روا زوو کاریگه‌ری ئه‌و کرداره‌م له‌ بێر ناچیتەوه.

هیتکیف پانتۆر و کراسیکی له‌ بەردا بوو و له‌ نزیک دەر‌وازه‌که‌وه وه‌ستا، مۆمیکیش له‌سەر ده‌ستی ده‌سووتا، ڕه‌نگی دەم و چاوی وه‌ک دیواره‌که‌ی پشتی سپی هه‌لگه‌را بوو. یه‌که‌م جیره‌ی دار به‌رووه‌که وه‌ک شوکی کاره‌با ترساندی: مۆمه‌که‌ی له‌ ده‌ستی که‌وته به‌رپێیان و هه‌موو گیانی که‌وته له‌رزه، ئه‌وه‌نده ده‌له‌رزی نه‌یتوانی دا‌بیتەوه و مۆمه‌که هه‌لگه‌ریتەوه.

منیش له‌پرا هه‌لمدایه و وتم "گه‌وره‌م ته‌نیا میوانه‌که‌ت لێره‌یه" ئەم وته‌ کتوپه‌ری من زیاتری ترساند و شه‌رمه‌زاری کرد. حاله‌تم خراپ بوو و له‌ خه‌ونما زۆر هاوارم کرد، به‌راستی مۆته‌که‌یه‌کی ترسناک بوو. ببورره که بێزارم کردی و سه‌ریه‌شه‌م بۆ نایه‌وه.

به‌ مشه‌مشیکه‌وه وتی "ئهی خوا بتگه‌ڕێ به‌رپێز لۆکود! بریا هه‌ر له " خۆم خۆشه‌ویست کرد، مۆمه‌که‌م له‌سەر کورسیه‌ک دانایه‌وه، چونکه هه‌رگیز تینی ئه‌وه‌ی تیا نه‌ما‌بوو له‌ شوینی خۆی دا‌بیتەوه. ئیتر نینۆکه‌کانی خسته‌وه نیو ناو له‌پی و دانه‌کانی لێک جیر کرده‌وه و ته‌مای هێرشیکه‌ی هه‌بوو، به‌رده‌وام بوو "کێ ئەم ژووره‌ی به‌تۆ نیشان داوه و تۆی هینا‌وته ئێره؟ ئه‌وه کێ بوو؟ ئیستا میتشم سافه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ نیو ئه‌و خانووه‌دا بیانکه‌مه دەر‌هوه؟"

خۆم فری دا سەر ئه‌رزه‌که و به‌خێراییی جله‌کانم هه‌لگه‌رتەوه و وه‌لام داوه "ئه‌وه زیلای خزمه‌تکاره‌که‌ت بوو. به‌رپێز هیتکیف هه‌رچه‌نده من نابێ پێوه‌ندیم به‌وه هه‌بیت به‌لام ئه‌و زۆر شایانه‌تی. وا‌ی بۆ ده‌چم ویستی له‌سەر حیسابی من به‌لگه‌یه‌کی تر بدۆزیتەوه که شوینه‌که‌ پره‌ له‌ تارمایی. باشه ده‌ی ئەم شوینه‌ جمه‌ی دێ له‌ تارمایی و جن. تۆ هۆیه‌کت به‌ده‌سته‌وه‌یه دا‌تخستوه، من دلنیا‌ت ده‌که‌مه‌وه. که‌س سوپاست ناکات بۆ پشیه‌ خه‌ویک له‌ نیو ئەم کونه‌ ئه‌شکه‌وته‌ی شوینی جنان!"

هیتکیف پرسیری کرد "مه‌به‌ستت چییه؟ و تۆ چی ده‌که‌یت؟ پالکه‌وه و شه‌وه‌که ته‌واو بکه، به‌لام ئەمه‌ له‌ به‌ر خاتری خوا تۆم لێره هیشته‌وه‌ته‌وه! ئه‌و ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ ترسناکه دووباره‌ مه‌که‌ره‌وه: هیچ شتی‌ک نابیتە پاساو بو‌ت، تا سه‌ری خۆت به‌برین ده‌ده‌ی!"

منیش وه‌لام داوه "گەر خراپه‌کاریکی بچووک به‌ناو ئه‌ پەنجەرە‌دا هاتبێه‌ خواره‌وه، ئه‌و ئافه‌رته‌ منی ده‌خنکاند! من تازه به‌رگه‌ی ئه‌وه ناگرم ئەژدای تۆ بۆم بێته ئێره و هه‌لمواسیت. ئایا ئەمه‌ قه‌شه‌ جابیز براندره‌ام نه‌بوو شیوه‌ی له‌ تۆ ده‌کرد و له‌ دا‌یکیشته‌ ده‌چوو؟ هه‌روه‌ها ئه‌و نه‌گریسه، کاسرین لینتن یان ئێرنشو، یان هه‌رچییه‌کی پێ ده‌وترا، ئه‌و روچه‌ بچووک به‌د نه‌گریسه بوو‌یت! پێی وتم که ئه‌وه بۆ ماوه‌ی بیست ساله‌ چاوه‌رپێ ئێره ده‌کات: من هیچ گومانم نییه له‌وه‌ی که ئەمه‌ سزایه‌کی عادیلانه‌یه بۆ سه‌رپێچی و ته‌جاوزه جیهانییه‌که‌ی!"

ئەم وشانه‌ به‌ده‌گه‌من ده‌ئاخه‌ران کاتێ کۆمه‌له‌ ناوه‌که‌ی هیتکیف و کاسرینم له‌و کتێبه‌ کۆ کرده‌وه، که به‌ته‌واوی له‌ زه‌ینمدا خزا‌بوونه‌ دنیای راستی، تا به‌ئاگای هینام. من له‌و بێئاگاییه‌دا سوور هه‌لگه‌رام، بێ ئه‌وه‌ی ئاگام له‌ خۆم بیت که ئەم

قسانه‌ی من ئەو زۆر توورە دەکەن، بەخێراییی دەستم بەقسە کردووە "گەرەم
راستییه‌که ئەوێه‌که یه‌که‌م به‌شیم له‌ شه‌وه‌دا خۆینده‌وه .." ئا لێره‌دا وه‌ستام. قه‌ول
بوو بۆییم سه‌یری هه‌موو ئەو کتابانه‌م کرد، خه‌ریک بوو مه‌عریفه‌ی من بۆ نووسین و
چاپکردن و ناوه‌ڕۆکه‌کانی ئاشکرا بکه‌ن، بۆیه‌ خۆم راست کردووه و به‌رده‌وام بووم
"له‌ خۆینده‌وه‌ی ناوه‌که‌ که‌ له‌سه‌ر لیواری په‌نجه‌ره‌که‌ نووسراوه. وه‌ک کارێکی
دووباره‌ بووه‌وه و بیزارکه‌ر منی خزانده‌ نێو خه‌و، وه‌ک ژماردنی، یان"

وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه‌ و برووسک به‌تووریه‌یی نه‌راندی و وتی "مه‌به‌ستت چیه‌ به‌م
شیوه‌یه‌ قسه‌ له‌گه‌ڵ من ده‌که‌ی! تۆ چیت و چۆن ده‌وێری له‌ ژێر بانی من به‌م شیوه‌یه‌
قسه‌ ده‌که‌یت؟ ئە‌ی خودا! شیت بووه‌ ئە‌م قسانه‌ ده‌کات!" به‌تووریه‌یییه‌وه‌ شه‌قیکی له‌
نێوچه‌وانی خۆی هه‌ڵدا.

من نه‌مه‌دزانی نه‌ ئە‌و زمانه‌م بپرم و قسه‌ نه‌که‌م نه‌ به‌رده‌وام بم له‌سه‌ر
شیکردنه‌وه‌که‌م، به‌لام پێ ده‌چوو زۆر به‌هێز کاری تیکرا که‌ به‌زه‌ییم نواند و له‌گه‌ڵ
خه‌ونه‌کانم به‌رده‌وام بووم، ئە‌وه‌م دووپات کردووه که‌ هه‌رگیز گوێم له‌ داوا و نزای
کاسرین لینتن نه‌بوو پێشتر، به‌لام خۆینده‌وه‌ی زۆرجار ئینتیباعیکی به‌ره‌م هێنا که
خۆی نواند کاتی من هیچی تر کۆنترۆلم له‌سه‌ر خه‌یالم نه‌ما. کاتی من قسه‌م ده‌کرد،
هیتکلێف ورده‌ ورده‌ ده‌که‌وته‌ نێو پێخه‌فه‌که‌، دواجا له‌ پشتی سیسه‌مه‌که‌ دانیشتم.
له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا، من هه‌ستم به‌برکه‌ برک و هه‌لاکه‌تی هه‌ناسه‌م ده‌کرد، هه‌ولێ دها
ئە‌و تووریه‌یییه‌ له‌ ژێر په‌رده‌یه‌کی سۆزانه‌وه‌ بشاریته‌وه‌. خۆشیم به‌وه‌ نه‌ده‌هات ئە‌وه‌ی
نیشان بده‌م که‌ گوێم له‌ مملانییه‌ک بوو، به‌مشه‌وه‌شی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشتم،
سه‌یری سه‌عاته‌که‌م کرد، به‌دریژایی ئە‌م شه‌وه‌ له‌ به‌ر خۆمدا قسه‌م ده‌کرد: "هیشتا
نه‌بووته‌ سه‌عات سی! ده‌متوانی سویند بخۆم که‌ بووته‌ سه‌عات شه‌ش. کات لێره
هه‌ر ناروات وه‌ک ئاوی مه‌نگ وه‌ستاوه: من بێگومانم له‌وه‌ی که‌ ئێمه‌ هه‌ر سه‌ر له
ئێواره‌وه‌ سه‌عات هه‌شت نه‌بوو بوو چووین بۆ سه‌ر جێگه‌ و خه‌وتین.

میوانداره‌که‌م به‌مۆرپه‌که‌وه‌ وتی "له‌ زستاندا هه‌میشه‌ سه‌عات نۆ و له‌ سه‌عات
چواریش هه‌ڵده‌ستیت" کاتیک به‌سه‌یبه‌ری قوڵ و باسکی خه‌یال بۆ خۆی بردمه‌وه‌ و
کاتیکیش که‌ سه‌یری چاویم کرد فرمیسک زۆر به‌هێمنی ده‌هاتنه‌ خواره‌وه‌، به‌رده‌وام

بوو و وتی "به‌پێز لۆکود، تۆ بچۆ ژووره‌که‌ی من: تۆ ته‌نیا له‌ پێگه‌ ده‌بی، زۆر زوو
له‌سه‌ر په‌یژه‌کان هاتیه‌ خواره‌وه‌: هه‌روه‌ها هاوار کردنه‌ منال ئاساکه‌ت خه‌وی بۆ من
په‌وانه‌ی شه‌یتان کردووه، خه‌وی لێ زێراندووم"

وه‌لامم دایه‌وه‌ "منیش هه‌روام. له‌ هه‌یوانه‌که‌ تا به‌ره‌ به‌یان هاتوچۆ ده‌که‌م، پاشان
ده‌رۆم، پێویست ناکات هیچی دیکه‌ بترسیت له‌وه‌ی من جارێکی دیکه‌ به‌هاتنم بۆ
ئێره‌ جارست بکه‌م. من تازه‌ به‌ته‌واوی له‌وه‌ بوومه‌وه‌ به‌دواي خۆشیدا بگه‌ریم له‌ نێو
کۆمه‌لگه‌، جا چ شار یان لادی بیت. پیاوی به‌ئه‌حساس ده‌بی هاوه‌لێکی گونجاو له
نێو خودی خۆیدا بدۆزیته‌وه‌."

هیتکلێف منگه‌یه‌کی هات و وتی "هاوه‌لێکی دلخۆشکه‌ر! مۆمه‌که‌ به‌ره‌وه‌ هه‌ر
شوینیکت پێ خۆشه‌ برۆ ئە‌وی. منیش راسته‌وخۆ به‌شدار ده‌بم له‌گه‌ڵتا. له
هه‌یوانه‌که‌ دوور خۆت بپاریزه‌. سه‌گه‌کان نه‌به‌ستراونه‌ته‌وه‌ و جونۆ پاسه‌وانی
خانوه‌که‌ ده‌کات، تۆ ته‌نیا دواي هه‌نگاو و پێره‌وه‌کان ده‌که‌ویت. به‌لام دووره‌ له‌ تۆ. تۆ
برۆ، منیش پاش دوو ده‌قیقه‌ی تر دیم!"

تا ژووره‌که‌شم جێ هیشتم گوێرایه‌ڵ بووم. له‌و کاته‌ قسه‌کانیم پشت گوێ خست
که‌ له‌ پێره‌وه‌که‌ بووم، وه‌ستام و ئاره‌زوومه‌ندانه‌ به‌ئه‌سپایی گویم له‌ پارچه
ئه‌فسانه‌یه‌ک گرت له‌ لای خاوه‌ن خانوه‌که‌ هات که‌ درۆی له‌گه‌ڵ من کرد، که‌ به
شیوه‌یه‌کی سه‌یر ماناکی پوون بوو. چوو هه‌ر پێخه‌فه‌که‌، له‌پرا خێرا په‌نجه‌ره‌که‌ی
کرده‌وه‌، هاواری لێ هه‌ستا، تا گوێو تینی هه‌بوو په‌نجه‌ره‌که‌ی پال دا و نه‌یتوانی
به‌سه‌ر خۆیدا زال بیت و فرمیسک به‌چاوانیدا بارین و به‌ده‌م هه‌نسکه‌وه‌ وتی "وه‌ره
ژووره‌وه‌! وه‌ره‌ ژووره‌وه‌! ده‌ی کاسی خێرا وه‌ره‌، جارێکی دی وه‌روه‌ لام! ده‌ی توخوا
خۆشه‌ویسته‌که‌م وه‌روه‌ لام! ده‌ی ئە‌م جاره‌ گویت لیم بیت، کاسرین دوا جا وه‌روه‌
لام!" ئە‌م دیمه‌نه‌ بپه‌رۆکه‌ی دیمه‌نێکی ئاسایی خسته‌ پوو: هیچ هێمایه‌کی وجوودی
نه‌دا به‌ده‌سته‌وه‌، به‌لام به‌فر و باران درندانه‌ روویانده‌کرده‌ ژووره‌وه‌، ته‌نانه‌ت گه‌یشته
لای منیش، چراکه‌شیان پوو له‌ کزی کرد.

ئای له‌و ئازاره‌، ئای له‌ نێو لافاوی ئە‌م خه‌مه‌دا چۆن هه‌موومان نغزۆ بووین، هه‌ر
ئهمه‌ بوو ئە‌م نه‌گه‌به‌تییه‌ی به‌دوادا هات، که‌ وای له‌ هه‌ست و سۆزم کرد به‌سه‌ر

شیتاتییه که پیدا زال بم. پاشه کشیم کرد، نیمچه تووره بوونیکم هه بوو له وهی که گویم له هه مووی گرت، نارحه تیش بووم له وهی که مۆته که نه گریسه کهم له گه ل ئەو دیمه نه تیک کردهوه، چونکه ئەو ئازاره به سوپیهی دروست کرد، هه رچه نه بوچی ئەمه له پال تیگه یشتنی منه وه بوو. چوومه خواره وه بۆ شوپینیکی دوورتر، له پشته وهی موبه قه که گیرسامه وه، که بلایسهی ئاگر، پیکه وه به هه موو لایه کدا بلاو ده بوونه وه، دووباره وزه ی به مۆمه کهم به خشیییه وه. هیچ شتیک زیاد له و پشیله خۆله میشییه چاو بزه بیزار کهر نه بوو که به سه ر پاشماوه کاندایه خشپه خشپی لپوه ده هات، به زۆری میاواندی و سلاویکی لی کردم.

دوو کورسی بی پشت، شیوه یان باز نهیی بوو، نزیکه ی رپیره وه که یان داخستبوو. له سه ر یه کیکیان خۆم درپژ کرد و ئەوه که ی تریشیان به شی گریمالکین (پشیله که) بوو. ئیمه هه ردوو کمان و امان ده زانی نه ک پاشه کشیمان کردوو به لکو داگیریش کراوین، پاشان جوژیفیش به دیار که وت، خش خش له سه ر پیلپیکانه دارینه کان هاته خواره وه که له سه ر بنمیچه که ون بوو، به نیو ته له یه کدا: به من وابی ده چوو نه نیو کوخه که ی. نیگایه کی گرت ته ئەو گره ی که من یاریم پۆ ده کردن، پشیله که ی له شوپن خۆی له قاند، خۆیشی نغرو کرد و خۆی خه ریکی دروستکردنی جگه ره یه کی سی ئینجی کرد. ئاماده بوونی من له دیراسه که ی ئەودا ئاشکرا بوو که پارچه روومه تیک بوو زۆر به شه رمه زاری ده هاته به رچاو: به بیده نگه ی جگه ره که ی خسته نیوان لپوه کانی، قوولی ویک هینانه وه، مژیکی قوولی هه لکیشا. وازم لی هینا تا چیژ له و جگه ره یه وه رگریت. پاش ئەوه ی دوا مژی لی دا، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، هه لسا یه وه، هه روه ک چۆن به هتواشی هات ئاواش ورده ورده رویشت.

ئیدی هه نگاویکی هتواشتر هات، ئیستا ده م لیک کرده وه بۆ به یانی باشیک، به لام نه مکرد و دامخسته وه، سه لام کردنه که رووی نه دا، له بهر ئەوه ی هاریتۆن ئیرنشۆ خه ریکی کاری خۆی بوو، دهستی له هه ر شتیک ده دا نه فره تی لی ده کرد، نه فره تی له هه موو شتیکی نیو ئەو خانوو ده کرد، کاتی له گوشه یه که وه راده ما بۆ بیللیک یان پیمه ره یه ک بۆ لادانی قۆمه ته به فره که. ئاوړیکی به سه ر پشته وه ی که وه نته ره که دا دایه وه، کونه لووتی فشته ر کردن، که میک سه روسیمای له گه ل من و هاوړیکه م

پشیله که ئالووړ کرد. به ئاماده کردنه که ی پیم وابوو ئەو ده رگایه ریکه ی پیدرا بوو، کوخه یه کی توندم لی هه سنا و جووله یه کم کرد و به دوا ی که وتم. هه سستی به وه کرد، چوو نه نیو ده رگایه کی ژوو ره وه له گه ل کو تایی بیله که ی، ده نگیکم لپوه هات که شوپینیکی هه بوو ده بوا یه بۆی بچم، بۆ ئەوه ی شوپینه که م بگوړم.

ده رگا که بۆ نیو خانوو که کرایه وه، ئافره ته کان له وئ پشته ر چالاک بوون، زیلا خه ریکی ئاگر خۆش کردن بوو، خاتوو هیتکلیفیش ئەژنۆی به عه رزی داکوتابوو، به هاوکاری روونایکی ئاگره که کتیبیکی ده خوینده وه. ده سته کانی له نیوان ئاگر و چاوه کانی گرتبوو، پۆ ده چوو له شوپینه که ی زۆر راحت نه بوو، هینده شوپینی خۆی خۆش کردبوو که پریشک به خۆی و خزمه تکاره که نه که ویت، یان بۆ دوور خسته وه ی له سه گه که. جار جار، ئەمه لووتی ده پرووزکاند و به سه ر ده موچاویدا ده خورا ند. منیش سه رم له وه سوړما که هیتکلیفم له وئ بینی. له لای ئاگره که دانیشته بوو، پشتی له من بوو، تازه دیمه نه گه رده لوولایه که م له گه ل زیلا ته واو کردبوو، که ناوه ناوه له کارکردن له گوشه یه که وه ده وه ستا و ئاهیکی قوولی هه لده کیشا.

کاتی من چوومه ژوو ره وه، رووی له بووکی کرد و وتی "ئهی تو، بی قیمه ت" نازناوړیکی به کار هینا وه ک مرای یان مه ر بی زه ر بوو به لام به گشتی به خیرایی له ده م هاته ده ر. به رده وام بوو و وتی "ها ئیوه ن لپره، دووباره به خۆت و فیله بی سووده کان! ئەوانی تر نانی خۆیان پهیدا ده که ن. ئیوه له سه ر خیری من ده ژین! له سه ر حیسابی من پیسایه ده که ن، بۆ خۆتان شتیک بدۆزنه وه بیکه ن. ئیوه ده بی باجی ئەو تاعونه بدن که له ژیر رکیفی مندا هیجتان لی ناکات. گویتان لیمه، هه ی نه گریسینه؟"

خانمه گه نه که کتیبه که ی داخسته وه و فرپی دا سه ر کورسییه که و وه لامی داوه "من پیسایه خۆم هه ر فرپی ده ده م، چونکه گه ر ره تی که مه وه تو ده توانی دروستم بکه یه ت. به لام من هیچ ناکه م. به لام ده بی تو ئاگه داری زمانی خۆت بی، جگه له وه ی چی من پیم خۆشه ئەوه له گو ت بیته ده ر!

هیتکلیف دهستی به رز کرده وه و قسه که ره که ش چوو شوپینیکی سه لامه تتر، دیار بوو که له گه ل ئەو شتانه راهاتبوو. هه زی به وه نه ده کرد بیته مزه له شه ری مشک و

زەمانە بەتەواوی گۆراوە!

منیش وتم "بەلێ. وابزانم تۆ چەند بەدیلتیکی باشت بینووه؟"

وتی "بەلێ وایە بینيومن: بەلام دەردەسەریشم بینی."

هەر لە خۆما بیرم کردووه و وتم "من باسەکه دەگۆرم دەیبەمەوه سەر ئەو خیزانەهی که شهوێکم لایان بەدەردەسەری بەسەر برد. بابەتیکى باشە بۆ دەست پیکردن! زۆر حەزیشم دەکرد میژووی ئەو کچە بیوژنە جوانە بزاتم: بزاتم ئایا بەئەسل خەلکی ئەو ولاتەیه، یانیش ئەوەتا بیگانەیه و کەس نازانیت کچی چ پیاویکە و خزم و کەسی کییه کێ نییه" هەر بەو نیازووه پرسیارم لە خاتوو دین کرد بۆچی هیتکلیف سرەسکرۆس گرەنجی جی هیشتم و ژیانیکى پەسەند کرد که له باریکی زۆر ناخۆش و ناجۆر دەبیاتە سەر. پرسیم "باى ئەوەندە دەولەمەند نییه که دەستیک له خانووکه وەردات و نوێی بکاتەوه؟"

وہلامی دایەوه "گەرەم هەر زۆر دەولەمەندە!. کەس نازانیت ئەو کابرایە چەند پارەى هەیه، هەموو سالییش لە زیادبووندايه. بەلێ، بەلێ، با ئەوەندەى هەیه له خانووکی خۆشتر لەوێ ئیستا هەیهتی بژیت: بەلام زۆر نزیکە، دەست داخراوه. هەر وەها گەر مەبەستی بوايه سرەسکرۆس گرەنج جی بەیلت، هەر کەسیک داوای لی بکات بۆ کرێ دەستی کەرەمی ناگیرتەوه، ئەوا هەرگیز بۆ ئەوه له دایک نەبووه ئەو هەله له دەست خۆی بدات و چەند سەد دۆلاریکی تر بەدەست نەهینیت له کرێکە. شتیکی زۆر نامۆیه که خەلک زۆر چلیس و بەتەماعن، هەرچەندیشە بەتەنیا له جیهان بژین هەر بەتەماعن!"

"وا پێ دەچیت، کورپکی هەبوویت؟"

"بەلێ کورپکی هەبوو، ئەویش مردوو."

"ئەى ئەو خانمە گەنجە، خاتوو هیتکلیفی ناوه، بووکیهتی؟"

"بەلێ"

"له ئەسلدا ئەو له کوێ هاتوو؟"

"گەرەم بۆچی، ئەو خانمە کچی گەرەکهی منە، خوا لێی خۆش بیت: کاسرین

بەشى چوارەم

ئیمە چ پەرەمووچیکى بوودەلە و بێ کەلکین! من که هەمیشە سوور بووم لەسەر ئەوهی که خۆم نازاد و سەرەخۆ بپارێزم له قسه و باسه کۆمه لایەتییهکان، هەر وەها سوپاسی ئەستێرەکانم کرد که، بەدریژاییدا، من رووناکیم لەسەر شوینتیک هەبوو که نزیک بوو له بێ کەلکی. زۆر بێ هیژ و کز بیووم، تا زەرەپەر من مەملانیم بوو له گەل روح و تەنیاپییهکەم، دواجار رەنگەکانی رووشن کردووه، له ژێر ئامادەبوونی بەدەست هینانی زانیاری دەربارەى پێویستی گیرسانەووم له شوینتیک، من کەیفم بە خاتوو دین دەهات، کاتى نانى ئیوارەى هینا، دانیشتم تا من نانهکەم خوارد، بەهیواى ئەوه دانیشتم باسى دونیام بۆ بکات، یان ئەوەتا بەمەبەستی ئەوهی خەوم لى نەکەویت و بکەومە جوولە یانیش گێژم بکات و خەوم لى بکەویت.

بە هیمنی وتم "ماوهیهکی باشە لێرە دەژیت، تۆ نەتوت بۆ ماوهی شانزە سالە؟"

"گەرەم هەژدە سالە من لێرە دەژیم: کاتى من هاتمه لێرە ئەو خانمە میردى کردبوو، کاتى خانمەکه مرد، سەرۆکهکه منى وهک دەرگاوان بەکرى گرت."

"بەلێ راست دەکەى."

بۆ ماوهیهک بێدەنگ بووین، هەموو دنیا بێدەنگ بوو. ئەو بوختانکەر و قسه هین و بەرە نەبوو که من زۆرى لى دەترسام تا ئەو کاتەى زانیم کاروبارى چیهه، کاروبارهکانیشی زۆر سەرئنجى منیان راکیشا. بەلام له ماوهی ئەو بێدەنگییهدا له دەوربەرى خۆم پامام، دەستەکانم لەسەر ئەژنۆکانم، پەلە هەوریکى پى له بێرکردنەوه بەسەر روخساریدا سەمایان دەکرد، بەنەرمى وتى "تۆو، دواى ئەو کاته

لینتن ناوی پاکیزه‌بیبیه‌تی، پیش‌ئوه‌ی میرد بکات‌ئو ناوه‌ی هه‌بوو، واته له‌ئو سەڵدا کچی لینتنه. من خۆم به‌خێوم کردوو، حورمه‌کی زۆر غه‌ریبه‌! خۆزگه به‌ریز هیتکلیف لێره‌ی لا ده‌برد، رهنگه‌ ئه‌و کاته دووباره‌ بۆ خۆمان سه‌رمان به‌یه‌کدی ده‌کرده‌وه و پێکه‌وه ده‌ژایان.

منیش سه‌رم سووما و هاوارم لێ هه‌ستا "چی! کاسرین لینتن؟ به‌لام رهنگدانه‌وه‌ی یه‌ک ده‌قیقه قایلی کردم که‌ ئه‌و کاسرینه نه‌بوو وه‌ک تارمایی بۆم ده‌رکه‌وت. پاشان به‌رده‌وام بووم و پرسیم "که‌واته‌ ئه‌و خێزانه به‌ناوی لینتن بانگ ده‌کری؟"

"به‌لێ به‌و ناوه بانگ ده‌کران."
"ئه‌ی ئه‌و ئێرنشو‌یه کێیه: هاریتون ئێرنشو، که له‌گه‌ڵ به‌ریز هیتکلیف ده‌ژیت؟ ئایا خزمایه‌تیان هه‌یه؟"

نه‌خیر، ئه‌وه برازای به‌ریز لینتنی خوا لێ خوشبووه.

"که‌واته ئامۆزای ئه‌و خانمه گه‌نجه‌که‌یه، وا نییه؟"

"به‌لێ. هه‌روه‌ها می‌رده‌که‌شی ئامۆزای بوو: یه‌کیکیان به‌لای دایکه‌وه، ئه‌وه‌ی تریشیان به‌لای باوکه‌وه: هیتکلیف خوشکی به‌ریز لینتنی هیناوه."

ئه‌ی له‌سه‌ر ده‌رگای پێشه‌وه‌ی بانه‌کانی وێزه‌رینگ نووسراوه "ئێرنشو". ئایا ئه‌وانه خێزانیکی کۆن؟"

گه‌وره‌م هه‌ر زۆر کۆن. هاریتون دوا نه‌وه‌یانه، وه‌ک کاسیش دوا نه‌وه‌ی ئێمه‌یه. مه‌به‌ستم دوا نه‌وه‌ی لینتنه. ئایا قه‌ت له‌ بانه‌کانی وێزه‌رینگ ماویته‌وه؟ ببووهره که‌ ئه‌م پرسیاره ده‌که‌م به‌لام، هه‌ر ده‌که‌م بزانه‌م ده‌نگ و باسی چۆنه؟"

"خاتوو هیتکلیف؟ دیار بوو زۆر باش بوو، و شوخ و شه‌نگیش بوو. به‌لام وابزانم زۆر دلخۆش نه‌بوو."

"ئوو به‌ریزه‌که‌م، ده‌زانم! ئه‌ی سه‌رۆکه‌که‌ت پێ چۆن بوو؟"

"که‌سه‌یکی زۆر توپه‌هاته. به‌لام خاتوو دین ئایا ئه‌وه سیفه‌تی به‌راستی خۆیه‌تی؟"
"تووهره‌ک ددانه‌کانی مشار، په‌قیش وه‌ک مه‌مه‌ری ره‌ش وایه! چه‌ند که‌م بیدوینی ئه‌وه‌نده باشته‌ر."

"رهنگه له‌ ژیانیدا هه‌لبه‌ز و دابه‌زی زۆر دیبیت، بۆیه ئاوا تووپه‌وتوند بووه. ئایا هه‌یج له‌ باره‌ی میژووی ئه‌و کابرایه ده‌زانن؟"

"گه‌وره‌م میژووی ئه‌و کابرایه سه‌ربورده‌یه‌که بۆ خۆی. هه‌موو شتیکی له‌ باره‌یه‌وه ده‌زانم: به‌لام یه‌ک شتی له‌ باره‌وه نازانم ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه نازانم له‌ کوێ له‌ دایک بووه و دایک و باوکی کێن و چۆن ئه‌و هه‌موو پارهییه‌ی ده‌ست که‌وتوو. هه‌روه‌ها هاریتون زۆر به‌خرایی لێ که‌ت! ئه‌و پیاوه به‌ده‌خته تا که‌ که‌سه‌یکه له‌و شوینه که‌ نازانیت چۆن ده‌سخرۆ کراوه."

باشه، خاتوو دین، خیرت ده‌گاتێ گه‌ر شتی که‌م له‌ باره‌ی دراوسێکانم پێ بلایت: من وا هه‌ست ده‌که‌م گه‌ر ئیستا بێ ئه‌و شتانه بنووم ناحه‌سه‌یمه‌وه. بۆیه تکات لێ ده‌که‌م ئه‌و چاکه‌یه‌م له‌گه‌ڵ بکه‌ و لێره دانیشه و سه‌عاتیکه قسه‌م بۆ بکه‌م."

"به‌ سه‌رچاو گه‌وره‌م! ده‌چم هه‌ندێ کاری دروومان دینم و پاشان تا تو پیت خوش بێت داده‌نیشم و قسه‌ت بۆ ده‌که‌م. به‌لام تو سه‌رمات بووه: ده‌بینم له‌ سه‌رما ده‌له‌رزیت، ده‌بی هه‌ندێ شیریه‌ گه‌رم بخوێته‌وه تا گه‌رم بێته‌وه."

ئافه‌رته دل باشه‌که رۆبشت، منیش خۆم له‌ ئاگره‌که نزیکه‌تر کرده‌وه. سه‌رم گه‌رم داها‌ت به‌لام ته‌واوی به‌شه‌کانی تری جه‌سته‌م سه‌ر ببوو: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، مه‌ست ببووم، تا راده‌یه‌ک که‌ نزیکه ببومه‌وه له‌ شیتی و گه‌مه‌بی، به‌لام هه‌ستا هه‌ر ترسم له‌ دلدا مابوو و ئه‌و رووداوانه‌ی ئه‌مرو و دوینی به‌ جدی کاریگه‌ریان هه‌بوو له‌سه‌ر دل و ده‌رووم. زوو هاته‌وه، که‌لوپه‌لی شیر و سه‌له‌ی کارکردنی خۆی هینا، قۆریه شیریکی خسته‌ سه‌ر ته‌باخه‌که و له‌ شوینی خۆی دانیشه‌وه، دیار بوو که‌ زۆر خوشی به‌وه ده‌هات که‌ منی دۆزیوه‌ته‌وه و قسه‌م بۆ ده‌کا.

هه‌یچی تر خۆی نه‌گرخاند و باسه‌که‌ی دوا نه‌خست، بۆیه ده‌ستی کرد به‌قسه و وتی "پیش ئه‌وه‌ی بێمه ئێره‌ بژیم. من زۆربه‌ی کات له‌ بانه‌کانی وێزه‌رینگ بووم. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی دایکه‌م چاودێری هیندلی ئێرنشو‌ی ده‌کرد، که‌ باوکی هاریتون. منیش له‌وه راهاتبووم که‌ یاریم له‌گه‌ڵ منالان ده‌کرد: هه‌روه‌ها کاری رۆژانه‌شم به‌ریوه‌ ده‌برد. "کا" م کۆ ده‌کردنه‌وه، هه‌موو کاروباره‌کانی نیو کیلگه‌که‌م به‌ریوه‌ ده‌برد و که‌سه‌یش یارمه‌تی نه‌ده‌دام. له‌ به‌یانیه‌کی خوشی هاویندا سه‌ره‌تای دروینه‌ بوو، له‌ بیرمه‌

به پریز ئیرنشۆ، سه روک که گه وره که، له قاندرمه که هاته خواره وه، به نیازی گه شتیکی خۆی پۆشته کردبوو. پاش ئه وهی به جوژیفی گوتبوو که ئه مرۆ چی بکه، که رایه وه بو هیندلی و کاسی و من، چونکه له گه لیان دانیشتبووم نانم ده خوارد. قسه ی له گه ل کوره که ی ده کرد و وتی "ئیسنا وا بووی به پیاویکی قۆز، ئه مرۆ ده چم بو لیقه ره پوول، چیت بو بینم؟ هه رچیت پی خۆشه ناوی بینه تا بوئی بینم: به لام با شتیکی بچووک بیت چونکه ده رۆم بو ئه وئ و ده گه ریمه وه: هه ر سه ره و 60 میله، ئه و ریگه یه دووره ش هه ر به ده م خۆشه!" هیندلی وتی من که مانچه یه کم ده وئ بویم بینی. پاشان پرسیماری له کاسی کرد، هیشتا شه ش به هاری ته واو نه کردبوو، به لام دهیتوانی سواری ئه سپ بیت و ئه سپ سواریکی چاک بوو. کاسیش په تیکی هه لبارد. منیشی له بیر نه چوو، له بهر ئه وهی دلکی باشی هه بوو هه رچه نده هه ندئ جار که میک توند بوو. به لئینی به من دا که زه مبیله یه کی سیو و هه رمیم بو بینیت، پاشان مناله کانی ماچ کرد و خواحافیزی کرد و رویشت.

له گه شته کهیدا سی رۆژی پی چوو. ئه و سی رۆژه بو هه موومان زۆر بوو. زۆربه ی جار کاسی ده پرسیماری که ی باوکم دیته وه مائی. خاتوو ئیرنشۆ له سییه م ئیوارهیدا مه زنده ی ئه وهی کرد که ده رووبه ری نانی ئیواره ده گه ریته وه. بۆیه ناخوارده که ی سات دوا ی سات دوا ده خست. هیچ سه ر و سو راخیک بو گه رانه وهی نه بوو، بۆیه دوا جار مناله کان ماندوو بوون هه نده ی بچه ده ره وه و سهیری ریره وه که بکه. پاشان دنیا تاریک داها. ده بوایه بیانباته سه ر پیخه فه کانیان بو ئه وهی بخه ون به لام پارانه وه بو ئه وهی هه ندیکی تر بمیننه وه. ده رووبه ری سه عات یانزه قفلی ده رگا که به هیمنی ته فه ی لیوه هات و سه روک هاته ژووره وه. خۆی خزنده سه ر کورسییه ک، پیده که نی و ناله ی لیوه ده هات. به ده ست ئاماژه ی بو هه مووان کرد دانیشن. له بهر ئه وهی به قوربانی مردنی ببوو، هه رگیز جاریکی دی گه شتی نه کرد بو سی شانشینه که ی تر.

قاپووته زله که ی شل کرده وه که له قۆل و باسکی توند قایمی کردبوو و شتیکی تیدا بوو و وتی "ئه مه له سه ره مه رگیدا بوو. ئافه رت سهیری ئیره بکه! له ژیاندا هه رگیز هیچ شتیکی ئاوا شه که ت و ماندووی نه کردوومه: به لام ده بی تو وه ک

دیارییه ک له لایه ن خواوه وه ری بگریت، هه رچه نده ئه وه نده ره شه ده لئینی له لایه ن شهیتانه وه هاتوو.

ئیمه ش هه موومان له سه ری کۆبووینه وه. سهیری رووی کاسیم کرد قیز و بیزی لی ده کرده وه. منالکی شه که ت و قژ ره ش بوو. ئه وه نده گه وره بوو که دهیتوانی بر وا و قسه بکات. ئه وهی راستی بیت به ده م و چاو دیار بوو له کاسی هه راشتر بوو. کاتی مناله که که وته سه ر پییه کانی سهیریکی ده رووبه ری خۆی کرد و هه ندئ قسه ی هه لته و په لته ی له گو هاته ده ر که که سه مان سه رمان لی ده رنه ده چوو. من لپی ترسام، خاتوو ئیرنشۆ ئاماده بوو په لی بگریت و فرییداته ده ره وه: هاواری لی هه ستا و پرسیماری چۆن قه ره جیکی ئاوا دینیته ماله وه، کاتی که ئیمه وا منالی خۆمان هه یه و به خپوی ده که یین و بۆی ده ژین؟ مه به ستی چیه له م کاره ی و چی له و کوره ده کات، خۆ شیت نه بووه؟ سه روک هه ولی شیکردنه وهی مه سه له که ی دا، به لام ئه وه نده ماندوو بوو رهنگی مردووانی لی نیشتبوو. ئه وهی من له قسه کانیم به دی کرد ئه وه بوو که به سه ره اتی ئه و مناله ئه وه بوو که بی مال و گیژ و له شه قامه کانی لیقه ر پوول که وتبوو و له برسان خه ریک بوو ده مرد. له وئ هه لیگه رته وه و به دوا ی خواوه نه کهیدا گه راره: وتی، که سم نه بینی و نه ناسی خۆی به خواوه نی ئه م مناله بزانیته. کات و پاره که ی سنووردار بوو. ئه وهی پی باشته بوو که له گه ل خۆیدا بیهینیته وه مائی له وهی که مه سه رف بکات و بگه ریته به دوا ی خواوه نه که ی: له بهر ئه وهی سوور بوو له سه ر ئه وهی که ئاوا به ته نیا له سه ر ئه و شه قامانه جپی نا هیلته. له ئه نجامی قسه کانیدا، خاتوونه که ی هیور بووه وه، به پریز ئیرنشۆ به منی وت: جوان بیشۆ و جلی پاکی بده ری و با له گه ل مناله کاندایه بخه ویت.

هیندلی و کاسی خۆیان خه نی کرد له گه ل سهیرکردن و گو یگرتن تا ئاشتی گه رایه وه: پاشان هه ردووکیان ده ستیان کرد به کۆلینه وهی گیرفانه کانی باوکیان بو ئه و دیاریانه ی که به لئینی پی دابوون بۆیان بینیت. ئه وهی یه که میان کوریکی چواره سالان بوو، به لام کاتی ئه و شته ی هینا یه ده ر که ده بوایه که مانچه یه ک بیت، له نیو قاپووته گه وره که هه پروون به هه پروون ببوو، به ده نگیکی به رز دای له قو لپی گریان. هه روه ها کاتیکی کاسی زانی باوکی په ته که ی له سه ر ئه و بیگانه یه ون کردوو، دهستی

کرد به گالته و گپ و تیروپیری له شته بچووکه گهژهکه هه‌لدا، بۆ دلناخۆشییه‌که‌ی نووزیه‌که‌ی ئاراسته‌ی باوکی کرد، بۆ ئه‌وه‌ی فیری شیوازیکی پاکتری بکات. هه‌ردووکیان به‌ته‌واوی ئه‌وه‌یان رته‌ کردوه‌ که ئه‌ کورپه‌ بیگانه‌یه‌ بیه‌ته‌ بن چیگه‌ له‌گه‌ڵیان، ته‌نانه‌ت ژووهره‌که‌یشیان لێ قه‌ده‌غه‌ کرد. منیش چی دیکه‌ هه‌وسه‌له‌م نه‌ما، بۆیه‌ له‌سه‌ر قاندرمه‌کانم دانا به‌هیاوی ئه‌وه‌ی به‌یانی لێیدا و پروات. به‌ریکه‌وت بوو یان هه‌ر چۆنیک بیت سه‌رنجی دا ده‌نگی ئێرنشو، به‌ گاکۆلان چوو له‌ی ده‌رگای به‌ریژ ئێرنشو. کاتیکیش ئێرنشو بینی که ژووهره‌که‌ی به‌جی هیشتوو. ده‌ستی کرد به‌پرسیاران چۆن ئه‌وه‌ کورپه‌ گه‌یشتووته‌ ئه‌وئ. منیش ناچار بووم دانی پیا بنیم، هه‌روه‌ها له‌ بری ترسنۆکی و کاره‌ نامرۆقانه‌که‌م که ئه‌و مناله‌م له‌وئ فری داوه‌ ره‌وانه‌ی ده‌ره‌وه‌ی خانووکه‌ کرام.

ئه‌مه‌ یه‌که‌م ئاشنا‌بوونی هیتکلیف بوو له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌. پاش چه‌ند رۆژیک کاتی که گه‌رامه‌وه‌ (چونکه‌ هه‌رگیز خه‌یالم بۆ ئه‌وه‌ نه‌ده‌چوو که دوورخستنه‌وه‌که‌م هه‌میشه‌یی بیت)، زانیم که به‌مه‌سحییان کردوو و ناویکیان لێ ناوه‌ ئه‌ویش "هیتکلیف" بوو: ئه‌وه‌ ناوی ئه‌وه‌ کورپه‌یان بوو که به‌منالی گیانی ده‌رچوو، ئه‌و ناوه‌ تا ئێستاشی له‌گه‌ڵدا بیت خزمه‌تی پێگه‌یان‌دوووه‌ هه‌م بۆ مه‌سحیه‌ت و هه‌میش بۆ نازناوی. خاتوو کاسی و ئه‌وه‌ کورپه‌ ئێستا زۆر به‌ینیان خۆش بوو. به‌لام هیندلی که‌یفی پێ نه‌ده‌هات و رقی لێ بوو: ئه‌وه‌ی راستی بیت منیش که‌یفم به‌چاره‌ی نه‌ده‌هات. ئیمه‌ش هه‌ر به‌ قیز و به‌ شه‌رمه‌وه‌ ژيانمان له‌گه‌ڵی ده‌برده‌ سه‌ر: چونکه‌ من ئه‌وه‌نده‌ ئاقل نه‌بووم هه‌ست به‌و نادا‌وه‌رییه‌ی خۆم بکه‌م، هه‌روه‌ها خیزانی ئێرنشو هه‌رگیز ئامۆژگارییه‌که‌ی ئه‌وه‌ کورپه‌ی نه‌ده‌کرد کاتی ده‌یبینی هه‌له‌یه‌که‌ ده‌کات.

منالیکه‌ی خه‌مۆک و به‌سه‌بر بوو. ئه‌وه‌ هه‌موو مامه‌له‌ خراپه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرا ته‌قه‌ی سه‌ری ده‌هات: به‌رامبه‌ر هیندلی ده‌وه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی چاوی بترووکی‌ت یان فرمیسکی له‌ چاوان بیه‌ته‌ خوار، کاتی منیش گوێچه‌که‌کانیم توند ده‌گوشی هه‌ناسه‌یه‌که‌ی هه‌له‌که‌یشا و چاوه‌کانی ده‌کردنه‌وه‌، وه‌ک بلێ به‌ریکه‌وت نازاری خۆی داوه‌ و هه‌رگیز شکاتی له‌ که‌س نه‌ده‌کرد. ئه‌م هه‌موو به‌رگه‌ گرتنه‌ ئێرنشو پیری

تووهره‌ کرد، کاتی زانی کورپه‌که‌ی ره‌فتاری خراپه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و مناله‌ هه‌ژاره‌ بۆ باوکه‌ و نازاری ده‌دات. بۆیه‌ بانگی کورپه‌که‌ی کرد و به‌شیوه‌یه‌که‌ی عه‌نتیکه‌ بریدییه‌ لای هیتکلیف، باوه‌ری به‌هه‌مووان کرد و وتی (له‌ به‌ر ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌، راستی شته‌کانی درکاند) تازه‌ ئه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئیوه‌ ده‌ژیت و وه‌ک ئیوه‌ش حیسابی بۆ ده‌کریت، دواتریش بریدییه‌ لای کاسی که مامه‌له‌ی زۆر باشی له‌گه‌ڵ ده‌کرد و قه‌ت رۆژیک له‌ رۆژان نازاری نه‌ده‌دا.

به‌م شیوه‌یه‌، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌، ئه‌وه‌ کورپه‌ هه‌ستیکی خراپی له‌ نیو ئه‌و خانووهدا چاند. که‌متر دووسال پاش ئه‌وه‌ مه‌سه‌له‌یه‌ خاتوو ئێرنشو مرد. کورپه‌که‌ی هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد که باوکی زیاتر له‌ چه‌وسینه‌ریک ده‌کات نه‌که‌ هاورییه‌که‌، هیتکلیفیشی به‌ سوخۆریک داوه‌نا له‌سه‌ر حیسابی سۆزه‌کانی دایک و باوکی و ئیمتیازه‌کانی: ئه‌و شتانه‌ زۆر برینداریان کرد و ورده‌ ورده‌ ریک و کینه‌ی زیاتر ده‌بوو. من هه‌رگیز به‌زه‌بیم به‌و مناله‌دا نه‌ده‌هاته‌وه‌، به‌لام کاتی مناله‌کان نه‌خۆشی کوشنده‌ی سوورپه‌ریان گرت، من ده‌بوايه‌ چاودیریان بکه‌م، من راسته‌وخۆ وه‌ک ئافره‌تیک پاش مردنی دایکیان بوومه‌ خه‌مخۆری ئه‌و منالانه‌. فیکره‌ی خۆم گۆری و هیچی تر رقم له‌ که‌سیان نه‌بووه‌وه‌. هیتکلیف به‌پرا‌ده‌یه‌که‌ی ترسناک نه‌خۆش بوو. کاتی که‌وته‌ سه‌ر چیگه‌ من هه‌میشه‌ له‌سه‌ر سه‌رینه‌که‌ی بووم. پیم وابی هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد که من مامه‌له‌ی باشی له‌گه‌ڵ ده‌که‌م، به‌لام په‌ی به‌وه‌ نه‌ده‌برد که من له‌ ناچارییان ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م، ده‌بۆ ئه‌وه‌ش بلیم که هه‌م‌ترین منال بوو تا ئێستا له‌ ژياندا دیبیتم. جیاوازی نیوان ئه‌و و ئه‌وانی تر وای لێ کردم که که‌متر بۆ لایه‌ن بم. کاسی و براکه‌ی زۆر منیان هه‌راسان ده‌کرد و بیزاریان ده‌کردم: ئه‌ویش وه‌ک به‌رخ وابوو زۆر بیده‌نگ بوو هه‌رگیز ناره‌زایی له‌ هیچ شتیک ده‌رنه‌ده‌بیری، منالیکه‌ی زۆر بۆ ئه‌رک بوو. هه‌رچه‌نده‌ ره‌قییه‌که‌ی له‌گه‌ڵ هیندلی جار جار تووشی گرفتی ده‌کرد.

له‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی رزگاری بوو، دکتۆریش دووپاتی ئه‌وه‌ی کرده‌وه‌ که چاکبوونه‌وه‌ی ئه‌و مناله‌ له‌ منوه‌ بوو و ستایشی شیوازی چاودیرییه‌که‌ی منی کرد. من له‌وه‌ هه‌موو ستایشه‌ی دکتۆره‌که‌ بۆ تاقت بووم، وای لێ کردم که زیاتر له‌گه‌ڵی باش بم. به‌م شیوه‌یه‌ هیندلی دوا هاوری و یارمه‌تیده‌ری خۆی له‌ ده‌ست دا: له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، من

هیشتا زۆر خوشهویستی خۆم بۆ هیتکلیف نیشان نهدهدا. زۆر سهیرم بهوه دههات که چ شتیك وای له باوکی هیندلی کرد ئهوهنده سهرنجی بهلای ئهوه مناله خهموکهدا بچیت که بهرای من ههرگیز ناتوانیت بههیچ شیوهیهکه جهزای خیری ئهوه کابرایه باتهوه و سوپاسی بکات. لهگهڵ ئهوه کهسهی که یارمهتی دهدا رهق نهبوو، ههستی زۆر ساده بوو. بهلام ههرکه قسهی دهکرد دهباویه ههموو خانووهکه گوپی لی بگریت و داواکانی بهجی بینیت. بۆ نمونه، بهبیرمه جاریکیان بهریز ئیرنشۆ جووتی جوانووی له بازاریکی نزیک ئهوه ناوه کړی بوو دای بهکورهکان. هیتکلیف جوانترین جوانووی پی درا بهلام ههر زوو شهلهل بوو، کاتی که بهوهی زانی به هیندلی وت:

"تۆ دهبی ئهسپهکهتم لهگهڵ بگۆرییهوه: من حهزم لهوهی خۆم نییه. گهر لهگهڵیشم نهگۆرییهوه ئهوا بهباوکت دهلیم له ماوهی ئهوه ههفتهیهدا سی جار له منت داوه و قۆلی خۆمی پی نیشان دهدهم که شانم شین و مۆر بووتهوه." هیندلی زمانی بهست و دوو شهپازلهی له بنا گوپی قایم کرد. سوور بوو وتی "وا چاکه جاریک واکهیت" رای کرده لای ههوانهکه (ئهوان سهقامگیر بوون)، هیندلی هاواری لی ههستا: گهر وا بکهیت ئهوا دووباره تیت ههلهدهمهوه، گهر گویشم لهو قسهیه بیت ههر لیت دهدهم. ههیه سهگی نهگریس!" بهچهنگالیک ههپهشهی لی کرد که بۆ پهتاته و (کا) بهکار دههات. ههر راوهستا بوو و وهلامی دایهوه "فریتی ده. پاشان پیت دهلیم که چۆن ههر که ئهوه بمریت تۆ دهرم دهکهیته دهرهوه، دواي بزانیم راستهوخۆ دهرت ناکات" هیندلی فریتی دا و پهلاماری دا و خستیه سههر ئهززهکه، بهلام ههر زوو بهلادا هات و ههستایهوه. هیتکلیف ههناسه برکی بوو و رهنگی سپی ههلهگهراوو، گهر من لیتی گهراوام بهکسههر دهچووه لای باوکی هیندلی. تهواو ئهوه تۆلهیهی له خۆ گرت. ئیرنشۆی گهنج (هیندلی) وتی "دهی قهرهه ئیستا جوانووهکهی من بۆ خۆت بیت. خوایه که ملت بشکینیت: بیبه ههیه سوالکهری بی سههر و سوور! قهناعتیش به باوکم بیته له ههموو ئهوه شتانهی ههیهتی: تهنیا پاشان ئهوهی پی نیشان بده که تۆ چیت، بهشیک له شهیتانی تۆ، دهی ئهوه ئهسپهی من ببه، هیوادارم میشتکت بپرزینیته سههر زهوی!"

هیتکلیف چووبوو ئازلهکه که شل کاتهوه، به هی خۆی ببهستیتهوه. بهپشتیدا

پۆیشت، کاتی هیندلی قسهکهی تهواو کرد بهوهی له ژیر ئهسپهکهدا بهئهزری دادا، بی ئهوهی بزانیته که هیواکانی هاتونهته دی، تا هیزی ههبوو خیرا رای کرد. حهپهسام بهوهی که بینیم چون ئهوه مناله خۆی کۆکردهوه، لهسهرخۆ ههستایهوه. ههموو شتهکانی خۆی گۆری و پاشان لهسههر کۆمهله کایهک دانیشته بۆ ئهوهی زال بیت بهسههر ئهوه ههسته خراپه که بۆ ئهوه زۆر توندو تیژ بوو، پیت ئهوهی بیته ژوورهوه. بهئاسانی قهناعتهتم پی هینا که گلهیهکه قهلب مۆر بوونهوهکهی بخهمه سههر ئهسپهکه: تۆزیک له دلی گران بوو چ شتیك گیردرایهوه چونکه باسهکه بهدلی ئهوه نهبوو. بهدهگمه نارهزایی دهردهبری، بهرگهی ئهوه ههموو شته ناخۆشانهی دهگرت، بۆیه بهراستی بهمنالیک دلی گهورهه زانی: ههروهک چۆن گۆلییه، من بهتهواوی دهسخرۆ و ههلهختهینرام.

رازی بوو، هرچهنده زور دلی بهو برپاره گران بوو چونکه وتی "هیندلی منالیکتی بهکه لک و بی بهرهمه، هرگیز نهو کورهی من له داهاتوو سه رناکه ویت و پیش ناکه ویت.

من له دلوه هیوای نهوم دهخواست ئیستا ناشتی بگه پیتتهوه ناومان. زور نازارم دهچشت کاتی بیرم دهکردهوه سه رۆک هرچهنده کاری باشیش دهکات کهچی هر ناحه سیتهوه. قهت باوهرم نه دهکرد که وشکبوونی تهمن و نه خووشی له نهنجامی ناکوکی نیوانیان روو بدات. نهو خوئی درکی بهوه کردبوو: گهرهم به راستی تو دهرانی نهمه نهو کابرایهی نغرو و وشک کرد! ئیمه پیش دهکهوتین، بهو ههموو نه همامه تییهوه، نهویش له بهر دوو کهس بوو نهوانیش خاتوو کاسی و جوژیفی خزمه تکار: وا بزائم تو نهوت لهو بهرزاییه بینی. نهو کاتی و ئیستاشی له گه لدا بیت چاپووک بوو زور متمانهی به خوئی بوو و ههمیشه سه رکونهی جیرانه کانی دهکرد. توانای قسه کردن و توانای رابه رایه تی و گفتوگو کردن ئینتباعیکی باشی له لای بهرین ئیرنشوو دروست کردبوو بو خوئی. چهند سه رۆک بی هیترتر دهبوو نه وهنده کاریگه ریتی و بالا دهستی به دهست دینا. زور گوئی بهوه نه ددها روحی زور ماندوو بکات، خهمی نه وهیشی نه بوو که مناله کان زور به توندی حوکم دهکات. هانی دا که هیندلی به که سیکی باش نه زانیت، شهو دواي شهو، زور رقی له هیتکیلیف و کاسرین هه لدهستا و هرچی خراپه به وانی دهکرد: ههمیشه هه ولی ددها بهرین ئیرنشوو لاوازتر و بووده لهر بکات له ریگهی ههمیشه قسه کردن له بارهی نهوان به سووکی و به خراپی.

بی گومان کاسرین به شیوه یه که بوو له گه لی که من هرگیز نهو جوهره رهفتاره جوانانم له منالیکتی ئاوا بهدی نه دهکرد. ههمیشه ههمومانی سارد دهکردهوه مه بهستم لی نه دهگه را کهس تووره بیت، رۆژانه به لایه نی کهم زیاتر له په نجا جار ئیمه ی هیور دهکردهوه. لهو ساته ی که دههاته خواره وه تا نهو ساته ی که دهچووه نیو جیگه که ی بو خه وتن ئیمه دلمان هیچی نه کرد و هرگیز له وه نه دترساین نهو شتیکی به سه ر بیت چونکه زور ناگه داری خوئی بوو و بی نه رک بوو. ههمیشه دلته ر و روحی ناسوده بوو. زمانی ههمیشه دهگه را به گورانی وتن و پیکه نین، گهر یه کیکیش

بهشی پینجه م

به تیپه ر بوونی کات بهرین ئیرنشوو ورده ورده په کی دهکهوت. زور چالاک و تهنروست بوو. ئیستاش ههموو گوړو هیزی له پرا جیان هیشت. کاتی دونه ی لی داخرا و کهوته سه ر جیگه له بهرامبه ر ناگره که نه قلی خه لفا و روو له ونبوون بوو. هیچ شتیکی بیزاری نه دهکرد. به لام نهو دهسه لاته ی که هه بیوو هر کاریگه ر بوو. نه مه له کاتی که گهر یه کیک هه ولی دابا خوئی به پیئیت به سه ر نه ودا: زور ئیره ی پی دههات، هر قسه یه که یان کاریک بکرا با ده بوایه به ویستی نهو بوایه. وا پی دهچوو که نهو بیرۆکه یه ی له می شکی خوئی چه سپ کرد بیت که له بهر نه وه ی که یفی به هیتکیلیف دههات، ههموو نه وانی تر رقیان لی ده بووه وه، نه وانی تر چه زیان لی بوو که به خراپی مامه له ی له گه ل بکات. نه مه هیچ سوو دیکتی نه بوو بو مناله که، چونکه نهو نه یویست سه رۆک نیگه ران بکات. بویه ئیمه گالته مان به بی لایه نیه کانی هات. نه مه بووه هوی دهوله مه ندرکونی شانازی و بیره خراپه کانی مناله که. ئیستاش بووه شیوازیکی پیویست دوو سی جار، رق و بی ریژی هیندلی له نزکی باوکی بهرامبه ر مناله که باوکی زور تووره کرد: بویه باوکی دار عه ساکه ی گرته دهست ویستی لی بدات، به لام هرچهنده هیئا و بردی نهیتوانی له کوره که ی بدات له سه ر منالیکتی پیگانه.

دواچار، زمانه له که مان (نهو کاته زمانه لیکمان هه بوو که بهرپرسیار بوو له پهروه رده ی ههموو نه وه ی لیتن و ئیرنشوو و خویشی کیلگه که ی خوئی دهکرد) نامۆزگاری نه وه ی دا که پیاوه گهنجه که ده بی ره وانه ی کو لیز بکریت. بهرین ئیرنشوو

وهك ئەو نەبوايە ئەوا لىي توورە دەبوو. زۆر بزۆك و بەجوولە بوو. جوانترین چاوی ھەبوو، شیرینترین زەرەدەخەنە لە لیوانی دەباری، سووکتترین و ناسکتترین پیی ھەبوو: پاش ھەموو ئەو شتانەش ھەرچیەکی بکردبا مەبەستی ئازاردانی خەلکی نەبوو، دلێ کەسی لە خۆی نەدەرەنجاند، ھەمیشە لە خۆشییانداندا تۆی بەگریان دەھینا. کەم جاری وا ھەبوو بەلات تێپەر بیت و نەتدوینیت، زۆر بەدەگمەن مپرومۆچ دەبوو. ھەروەھا ناچاری دەکردی تۆش ھێمن بیت و دلێ ئەو خۆش بکەیت. زۆر کەیفی بەھیتکلیف دەھات. ناخۆشتترین و درندانەترین سزا کە ئیمە بەھومان بەخشیبیت ئەو بوو کە لە ھیتکلیفمان جودا بکردبايەو: ھەر لەسەر ھیتکلیف زیاد لە ھەموومان ئەو کچە بەدەستی براکەى سەرکۆنە دەکرا. لە یاریکردندا زۆر حەزی لى بوو خۆی بکاتە شاژن، دەستەکانی بەنازادی بەکار بەھینیت و فەرمان بەسەر یاوھرائی بکات: وای بۆ من کرد، بەلام من بەرگەى فەرمان و شەپازلەم نەدەگرت بۆیە ئاگادرم کردووە کە لەگەڵ من نەکات.

ئێستا بەرێژ ئێرنشو لە نوکتەى گالته و گەپی منالەکانی نەدەگەشت: ھەمیشە سنووردار و بەزەبر بوو لەگەڵیاندا. کاسرین، بەش بەحالی خۆی، درکی بەو نەدەکرد بۆچی بوکای ئاوا بى سەبر و توورە و توندە لەو ماوہیەدا کە پێشتر وا نەبوو لەگەڵیان. توورە و توندییەکەى وای لەو کچە کرد کە ھەمیشە ھەر بۆ خۆشى توورەى بکات و بیورووژینیت. لە ژیانیدا ئەوئەندە دلخۆش نەبوو کاتى بە ھەموومان قسەمان پى دەت، ئەویش لە بەرابەردا سووکایەتى بە ھەمووان دەکرد بەھۆى نیگا بز و رەفتارە بویرەکان و وشە ئامادەکانی. نەفرەتە ئاینییەکانی جۆزیفی بەگالته و مەنەلۆج دەوتەو، منى توورە دەکرد، ئەو شتەى دەکرد کە باوکی زۆر پقى لى بوو، ئەوہى دەخستە روو کە چەند بى ریزە، باوکیشى وای دەزانى ئەمە بەراستی وا دەکات، کە ھیتکلیف لای لە ھەموو شتیک زیاتر گەرەتر و بەھیزتر بوو: کورەکە چۆن فەرمانەکانى ئەوى لە ھەموو شتیک بەجى دەگەیاندا، ئەوہیش ھەمووی لەوہو سەرچاوەى گرتبوو کە زۆر کەیفیان پیکدی دەھات و لەگەڵ یەک دەگونجان. پاش ئەوہى ھەموو پۆژى ئاوا بەخرایى رەفتاری دەکرد، ھەندى جار حەزی دەکرد بەشەوانیش ھەمان شت دووبارە بکاتەوہ. پیاوہ پیرەکەش (باوکی) دەبوت "نا کاسى

دیسان دەست بە بەزەمى خۆت مەکە. ناتوانم تۆم خۆش بویت، تۆ لە براکەت خراپترى. برۆ دوعا بکە و لە خوا بپاریتوہ لیت خۆش بیت. من گومانم لە دایکت ھەییە و پەشیمانم تۆمان بەخپو کردوہ. یەکەم جار، ئەو قسانە کاسییان گریاندا، پاشان کاریگەرى توندی لەسەر ھەبوو، پێدەکەنى و کاتى پیم دەوت برۆ داوای لیبوردن بکە لە ھەلەکانت و بپاریتوہ و داوای لیخۆشبوون بکە.

بەلام لە کۆتاییدا کاتى ئەوہ ھات کە کۆتایى بەکیشەکانى بەرێژ ئێرنشو بیت لەسەر زەوى. لە یەکیک ئیوارەکانى مانگی دە بەھیمنى لەسەر کورسییەکەى کە لە لایەکی ئاگردانەکە دانیشتبوو گیانى لە دەست دا. بايەکی بە تین خانووەکەى ھەژاند و قیزەى لە ئاگردانەکەوہ ھینا: کەش و ھەوا تەماوى و گەرداوى بوو، بەلام ھیشتا ساردى نەکرېوو، ئیمە ھەموومان پیکەوہ بووین. من کەمیک لە لای ئاگردانەکە دوور کەوتەوہ، سەرقالى دروینەى خۆم بووم، ھەروەھا جۆزیفیش لە نزیکى مینزەکەوہ خەریکی خویندەنەوہى ئینجیل بوو (چونکە بەگشتى خزمەتکارەکان پاش تەواوبوونى کارەکانیان لە نیتو خانووەکەدا دادەنیشن). خاتوو کاسى نەخۆش بوو، ئەو مردنەى باوکیشى خراپترى کرد. سەرى بەئەژنۆى باوکی کردبوو، ھیتکلیفیش لەسەر ئەرز پالکەوتبوو و سەرى بەکۆشى کاسى کردبوو. ئێستا لە بەر چاومە کە سەرۆک پيش ئەوہى دوا ترپەى دلێ لە لیدان بکەویت دەستى بەقژە جوانەکەى داھینا - پیی خۆش نەبوو وا بەداماوى لەسەر ئەژنۆکانى کەوتوہ - وتى "تۆ بۆ چى ناتوانى ھەمیشە کچیکى باش بیت، ھا کاسى؟" ئەویش سەرى بەرز کردوہ و سەیری کرد و پیکەنى و وەلامى دایەوہ "ئەى بابە بۆچی ناتوانى ھەمیشە پیاویکی باش بیت؟" بەلام ھەرکە زانى دیسان توورە بوو و وا لە سەرە مەرگدايە، ھەر دوو دەستى گوشى و ماچى کردن و وتى گۆرانیت بۆ دەلیم تا بخەویت. بەھیاوشى، بەدەنگیکى نەرم دەستى بەگۆرانى وتن کرد، تا پەنجەکانى لەسەر قزى شل بوونەوہ و سەرى کەوتە سەر سنگى. پاشان من پیم وت بیدەنگ بیت و لە شوپینى خۆى نەجووئیت، نەبادا لە خەوى ھەلسینیت. بۆ ماوہى نیو سەعات ھەموومان وەک مشک بیدەنگ بووین، ھەروا بەبیدەنگى تا ماوہیکى زۆر ماینەوہ. تەنیا جۆزیف نەبیت کە بەشەکی خۆى تەواو کرد و ھەلسا سەر پى و وتى دەبى سەرۆک ھەلگرین و بیبەینە سەر جیکە و دوعای

بۆ بکهین. ههنگاوی بهرهو پیتشهوه نا، به ناو بانگی کرد و دهستی له شانی دا، به لام نقه‌ی لیوه نه‌هات و نه‌جوولا: بۆیه مؤمه‌که‌ی گرتنه دهست و سه‌یریکی کرد. زانیم شتیک رووی داوه کاتێ پووناکییه‌که‌ی داناوه شوینی خۆی، مناله‌کانیشی له باوهش خۆی گرتن، به وسپه‌یه‌که‌وه پیتی وتن بچنه سه‌ره‌وه و گاره گاری زۆر نه‌که‌ن، رهنه‌گه ئه‌و ئیواره‌یه به‌ته‌نیا نوێژ بکه‌ن، پیتی وتن وا بکه‌ن.

کاسرین دهستی له ملی باوکی کرد و وتی "من ده‌بێ یه‌که‌م جار شه‌وباش له باوکم بکه‌م" پیتش ئه‌وه‌ی ئیمه‌ فی‌ل له‌و بکه‌ین، یه‌کسه‌ر هه‌ستی به‌وه کرد که باوکی نه‌ماوه، قیزانندی و وتی "هیتکلیف به‌خوا باوکم مردووه! مردووه! هه‌ردووکیان دایان له زرمه‌ی گریانیکه‌ی به‌کۆل.

منیش له‌گه‌ل ئه‌وان به‌ده‌نگیکه‌ی به‌رز و تاله‌وه ده‌ستم به‌گریان کرد. به‌لام جو‌زیف وتی ئه‌و شین و شه‌پۆره به‌و شی‌وه‌یه هه‌یج سه‌وودیکه‌ی له به‌هه‌شت پێ ناگه‌یه‌نیت. به‌منی وت عه‌باکه‌م له به‌ر بکه‌م و هه‌ر به‌راکردن بچمه گیمه‌رتۆن و دکتۆریک و قه‌شه‌یه‌ک بانگ بکه‌م. من ئه‌و کاته نه‌مه‌زانی جو‌زیف ئه‌و دووانه‌ی بۆ چیه‌. به‌هه‌ر حال چووم. به‌نیو با و باراندا ری که‌وتم، دکتۆریکم له‌گه‌ل خۆم هینایه‌وه، ئه‌وه‌که‌ی تر، قه‌شه‌که‌، وتی من به‌یانی دیم. جو‌زیفم جێ هه‌شت بۆ ئه‌وه‌ی شته‌کان شی بکاته‌وه، رام کرده ژووری مناله‌کان: ده‌رگا که‌یانی نیوه کراوه بوو، هه‌رچه‌نده نیوه‌ی شه‌و بوو، سه‌یرم کرد که‌سیان پال نه‌که‌وتوون. به‌لام هه‌ممه‌تر بوون و پتووستی به‌ من نه‌ده‌کرد دلنه‌واییان بده‌مه‌وه. ئه‌و روچه بچووکانه سه‌بووری و ئارامییان زیاتر پیکه‌وه ده‌هات و باشتر ده‌ژیران نه‌ک من به‌زۆری وایان لێ بکه‌م هه‌ست به‌ئارامی بکه‌ن. هه‌یج قه‌شه‌یه‌ک له‌و جیهانه‌دا به‌هه‌شتی به‌و شی‌وه‌یه‌ی ئه‌وان جوان وینه نه‌کیشابوو، به‌ قسه‌ کز و به‌ریئه‌کانیان، کاتیک من هه‌نسکه‌وه گویم لێ گرتن، خۆم پێ نه‌گیرا خۆزگه‌ی ئه‌وه‌م خواست که هه‌موومان له‌وێ له به‌هه‌شت پیکه‌وه به سه‌لامه‌تی ژیانیکه‌ی تر دروست بکه‌ین.

به‌شی شه‌شه‌م

به‌پێز هیندلی بۆ تازیه‌که هاته‌وه مائی. ئه‌و شته‌ی که سه‌ری هه‌موومانی سوور کرد و دراوسێکان له راست و چه‌په‌وه باسیان ده‌کرد ئه‌وه بوو که هیندلی ژنیکی له‌گه‌ل خۆی هینابوووه. هه‌رگیز پیتی نه‌وتین چیه‌ و له کوی له دایک بووه: دیار بوو نه ناوی هه‌بوو نه پاره‌ش که پیتشینیاری بکات، یانیش به‌ئه‌سپایی ئه‌و یه‌کگرتنه‌ی له باوکیه‌وه پاراستوو.

ئافه‌ته‌که که سه‌یکه‌ی وا نه‌بوو که له‌سه‌ر حیسابی خۆی ماله‌که بیزار بکات. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی به‌چاوی ئه‌و ئاشنا بوون، ئه‌و ساته‌ی که ئه‌و لێیه‌وه هاته نیو پیره‌وه‌که دیار بوو زۆر دلخۆشیان ده‌کرد. هه‌روه‌ها هه‌ر بارودۆخیک که ده‌ریاره‌ی ئه‌و رووی ده‌دا، ئه‌و زیاتر که‌یفی به‌و ناوه ده‌هات، جگه له ئاماده‌کارییه‌کان بۆ ناشتن و ئه‌و که‌سانه‌ی هاتبوونه سه‌ر تازیه‌که. کاتێ دیقه‌تم له ره‌فتاره‌کانی دا، زوو زانیم که مه‌یله‌و گیل یان که‌مژه‌یه: هه‌ر خه‌را رایکرده ژووره‌که‌ی خۆی و وای لێ کردم له‌گه‌لێ بچم هه‌رچه‌نده من ده‌بوايه لای مناله‌کان ئیشک بگرم: له‌وێ دانیشتن و له خۆشییانا ده‌له‌رزی و به‌هه‌ردوو ده‌ستی چه‌پله‌ی لێ ده‌دا. چه‌ند جار ئه‌و پرسیاره‌ی له من دووباره کردهوه "هه‌شتا نه‌پۆشتوون؟" پاشان باسی ئه‌وه‌ی کرد که سوژ و دل و ده‌روونی زۆر ناخۆش ده‌بیت کاتێ رهنگی ره‌ش ده‌بینیت. دواتر ده‌له‌رزی و هه‌له‌په‌ری و له کۆتاییدا ده‌ستی به‌گریان کرد. کاتیکیش پرسیم مه‌سه‌له چیه‌ بۆ ده‌گری. له وه‌لامدا وتی "نازانم"، به‌لام دیار بوو زۆر له مردن ده‌ترسا! من ئه‌وه‌م هاته پیتش چاوی که ئیمه هه‌ردووکه‌مان له‌وێ به‌مردوو حیساب بووین. که‌میکه‌ لاواز بوو،

به لّام گهنج و ته رايي زوري تيا بوو. چاوه كانيشي وهك نه لّماس دهريسكانه وه. پيم و او بوو خيرا سره كه وتني به سر قاندرمه كان ليداني دلّيان زياد و خيرا كرد. كه مترين دنگ و هرا دهبونه هوي له رزيني هه موو جه سته ي. هه ندي جاريش زور به توندي ده كوخي: به لّام هيچم نه دهناني له باره ي نه وه ي نه و كوخي ي چون دهبوستيت، هيچ به زه ييشم پي نه ده هاته وه. به پيز لوكود، به گشتي نيمه ليره هيچ بيگانه يه ك وهرناگرين تا نه و بيگانه يه پيش نيمه جاريك وهرمان نه گريت.

نيرنشوي گهنج (هيندلي) نه و سي ساله ي كه له لمان نه مابوو زور گورا بوو. كاملتر ببوو، رهنكي پيشووي نه مابوو، هه روه ها شيوه ي قسه كردن و جلي ته و او جيا واز بوو. هه نه و روژه ي كه گه روه به من و جو زيفي وت بچين له پشته وه ي موبه قه كه بزین و ماله كه بو نه و ان جي بهيلين. به راستي، ژورويكي بچووكي موكيت كرد و ناماده ي كرد بو ژوروي پيشوازي. ژنه كه ي وتي من حزم له رهنكي سپيه بو موكيته كه و ناگردانيكي گه وره شي هه بيت. هه روه ها شويني سه گه كه و قاپ و قاچاغ و كه و نته ره كه له و شوينه لابریت كه نه و ان لتي داده نيشن، نه و يش په سه ندي كرد و وای ليكدايه وه كه نه مه ژنه كه ي بيزار دهكات بويه دهستي كرد به جيبه جي ردي.

هه روه ها وتي من حزم له وه يه كه خوشكيك بدوزينه وه له نيو نه و ماله نوپيه، چوه لاي كاسرين و ماچي كرد و له گه ل خويدا بردي و هه له سه رته و او چه ندين دياري دايه. هه ر زو نه و سه سه له يه ي نه ماو ماندوو بوو. كاتي نه و تووره دهبوو، هيندلي دهبوو سته مكارتيك نه بيته وه. چه ند قسه يه ك له و نافرته وه، كه هيتكليف پتي خوش نه بوو، بهس بوو بو هيتكليف كه هه موو رق و كينه ي منالي هاته وه ياد. هيندلي له گه ل خوياني دوور خسته وه و برديه لاي خزمه تكاره كان، بي به شي كرد له رينمايييه كاني ماموستا يان زمانه له كه يان. هه روه ها سوور بوو له سه ر نه وه ي هيچي تر له ماله وه دانه نيشيت، به لكو دهبوي وهك نه و اني تر له ناو كي لگه كه كار بكات.

هيتكليف هه له يه كه م جاره وه هه ژاريه كه ي خوي به جواني نيشان دا، چونكه كاسي خوي فيري چي بوو هه نه و شته شي فيره وي كرد بوو. هه روه ها له نيو كي لگه كانه وه ياري يان كاري له گه ل ده كرد. هه ر دوو كيان به لينيان دابوو پي كه وه له

هه موو ترشي و شيرينييه كدا پي كه وه گه وره بن. سه رو كه گهنجه كه (هيندلي) به ته و او ي بي ناگا بوو له وه ي چون نه و جووته ره فتار ده كن. هه ر شتيكي شيان ده كرد نه و يان لي ناگه دار نه ده كرده وه. هيندلي نه وه شي نه دهناني يه كشه ممان چ كاتي ك پي كه وه ده چنه كه نيسه. ته نيا جو زيف و ماموستا كه يان زمانه له كه هيندليان ناگه دار ده كرده وه كاتي نه و ان ون دهبوون. نه وه وای كرد هيندلي فرمان به ليداني هيتكليف بدا و كاسرينيش ناني نيواره ي پي نه دريت. به لّام نه وه يه كي ك له خو شي و رابواردنه سه ره كييه كانيان بوو كه پي كه وه له كاتي به يانيان بچن بو نيو به ياره كان و ته و او ي روژه كه له وي بميننه وه و گالته به سزاكاني هيندلي بكن و بدن له قاقاي پي كه نين. ماموستا كه وانه كاني به ناره زووي خوي زياد كرد بو نه وه ي كاسرين له به ريان بكات، رهنكه جو زيفيش له هيتكليف هه لدات تا قولي به ژان ده كه ويت. به لّام كاتي كه پي كه وه دهبوون بو ماوه ي يه ك خوله كه هه موو شتيكيان بير ده چوه: به لايه ني كه م نه و خوله كه ي كه پي كه وه هه ندي پلاني سه ركيشيان داده رشت بو توله سه ندنه وه. زور جاران ها و ارم لي هه سته و و ديقه تم داوه تي روژ به روژ يا خيتر دهبوون، نه شمده ويرا ته نانه ت يه ك برگه له گو م بيته ده ر چونكه دهرسام نه وهك نه و ده سه لاته كه مه له ده ست بده م كه به سه ر مه خلقه نيسك گرانه كاندا هه مبوو.

يه كشه ممه نيواره يه ك، و ا ري كه وت هه ر دوو كيان له ژوروي دانيشتن دوور خرانه وه و بو تا هه تايه ژوروي دانيشتنيان لي قه دهغه كرا ته نيا له به ر نه وه ي دنگه دهنكيان لي وه هاتوه، يا خود جو رتيك له بيزاريان به خشيوته كه ش و هه و اكه. كاتي ك چووم بو ناني نيواره بانگم كردن، له هيچ شويني ك نه و انم نه بينييه وه. به ته و او ي خانوه كه دا به دو اياندا گه رايين، له سه ره وه و خواره وه، هه وشه و دالان و پيره وه كان. له هيچ شويني ك ديار نه بوون: تا دوا جا هيندلي به سو زيكه وه به نيمه ي وت ده رگا كان دابخه ين و سويندي خوارد كه نابي كه س بهيليت نه و شه وه بينه ژورره وه. ته و او ي خيزانه كه نه و ناوه يان چول كرد و مليان بو نوستن شور كرد. منيش زور بي تاقه ت بووم و به دوودلي پالم دايه وه. په نجه ره كه م كرده وه و گويم راديرا له دهره وه تا گويم له ته په ي پتي نه و ان بيت. هه رچه نده بارانيش ده باري به لّام په نجه ره كه م هه ر كرده وه: سوور بووم له سه ر نه وه ي كه گه ر بينه وه هه ر چو ني ك بيت بيان ه نيمه ژورره وه

سهره‌رای ئه‌وه‌ی فه‌رمانمان پێ درابوو ده‌رگایان لێ نه‌که‌ینه‌وه. پاش ماوه‌یه‌ک، هه‌ستم به‌وه‌ کرد وا ته‌په‌ی پێیان دیت و به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌ ده‌چن، هه‌روه‌ها تیشکی چراکه‌ش به‌ئاسته‌م به‌نیو ده‌روازه‌که‌دا ده‌ده‌وشایه‌وه. منیش شالێکم به‌سه‌ر سه‌رم دادا و رام کرد بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هێلم له‌ ده‌رگا به‌دن و به‌پێژ ئێرنشو له‌ خه‌وی تال بیدار بکه‌نه‌وه! ته‌نیا هیتکیف بوو: ته‌نیا ئه‌وم به‌ ته‌نیا‌ی بینی.

منیش به‌خێرای به‌ده‌نگیکی نزمه‌وه‌ پرسیم "ئه‌ی کوا خاتوو کاسرین؟ خۆ خوا نه‌خواسته‌ هیچ رووی نه‌داوه؟ ئه‌ویش وه‌لامی داوه" ئه‌و له‌ سه‌ره‌سکرووس گره‌نجه. منیش هه‌رله‌وئ بووم، به‌لام شوینیان نه‌بوو من له‌وئ بمینمه‌وه" منیش وتم "باشه، دوایی هه‌لیده‌گریته‌وه! تۆ هه‌رگیز رازی نابی تا نه‌تێرن بۆ کار. چ شتی‌ک له‌م جیهانه‌دا وای لێ کردی سه‌ره‌سکرووس گره‌نجت به‌خه‌یالدا بیت؟" ئه‌ویش وتی "با بچم جله‌ ته‌ره‌کانم له‌ به‌ر داکه‌نم، پاشان هه‌موو شتی‌کت پێ ده‌لێم، باشه‌ نیلی." منیش به‌ده‌ست ئاماژه‌م بۆ کرد که بیده‌نگ بیت نه‌بادا سه‌روۆک له‌ خه‌و هه‌لسیت. کاتی جله‌کانی دانا و منیش چاوه‌پێتم کرد بۆ ئه‌وه‌ی مۆمه‌که‌ دا بنێم له‌ ده‌ره‌وه، ئه‌و به‌رده‌وام بوو و وتی:

"من و کاسی له‌و خانووه‌ رامان کرد بۆ ئه‌وه‌ی پیاسه‌یه‌ک بکه‌ین له‌ نیو کتێبخانه‌که‌ و سه‌یرتیکی رووناکیه‌کانی گره‌نج بکه‌ین. ئیمه‌ بریارمان دا بچینه‌ ئه‌وئ بۆ ئه‌وه‌ی ببینین و بزانی ئایا نه‌وه‌ی لینتانه‌کان چۆن ئیواره‌ی یه‌کشه‌مه‌یان به‌سه‌ر ده‌بن، ئایا له‌سه‌ر پێ له‌ گۆشه‌کان ده‌هه‌ستن و هه‌لده‌له‌رزن، کاتی دایک و باوکیان دانیشتون و ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، پیده‌که‌نن و گۆرانی ده‌لێن، چاوه‌کانیان له‌ به‌ر ده‌می ئاگر ده‌سووتین. به‌س بۆ ئه‌وه‌ چووین بزانی ئه‌وان چی ده‌که‌ن. تۆ پیت وایه ئه‌وان ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ن؟ یان ئه‌وه‌تا به‌س وتار ده‌خویننه‌وه و له‌ لایه‌ن خزمه‌تکار یان مامۆستاکیان فیزی وانه‌ی باش ده‌بن و فیزی ستوونی ناوه‌کانی کتێبی پیرۆز ده‌بن، گه‌ر به‌ته‌واوی وه‌لام نه‌ده‌نه‌وه؟ منیش وتم "دیاره‌ که‌ وا ناکه‌ن. ئه‌وان بێ گومان منالی باشن، شایه‌نی ئه‌و مامه‌له‌یه‌ نین که‌ تۆ وه‌ری ده‌گری، ته‌نیا له‌ به‌ر په‌فتاره‌ خراپه‌کانت". هیتکیف وتی "وا مه‌لێ نیلی، ئه‌وه‌ چیه‌ ئه‌و قسه‌ هه‌له‌ت و په‌له‌تانه‌! ئیمه‌ به‌سه‌ر بانه‌کاندا رویشتین و چووینه‌ نیو باخچه‌که‌، به‌بێ وه‌ستان، کاسرین

به‌ته‌واوی له‌ پێشبرکیکه‌ دۆراندی چونکه‌ به‌ پێی په‌تی بوو. ده‌بێ تۆ به‌یانی له‌ نیو زه‌لکاوه‌که‌ به‌دوای پێلاوه‌کانیدا بکه‌ریت. به‌سه‌ر لێواریکی روخواودا گاکۆله‌مان کرد و ریگه‌که‌مان برده‌وه‌ ناو خانووه‌که‌، خۆمان له‌سه‌ر گولدانیک له‌ نزیک په‌نجه‌ره‌ی ژووریکه‌وه‌ به‌رز راگرت. رووناکی له‌وێهه‌ ده‌هات، په‌نجه‌ره‌کانیان دانه‌خستبوو، په‌رده‌کانیش نیمچه‌ داخراو بوون. هه‌ردووکه‌مان دواتر له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌وه‌ توانیمان سه‌یری ژووره‌وه‌ بکه‌ین، جار چاره‌ش به‌سه‌ر لێواری دیواره‌که‌ ده‌که‌وتین و سه‌رمان به‌رزتر ده‌کرده‌وه. ئا ئه‌و کاته‌ بلێ چمان بینی، ئۆه! زۆر جوان بوو، شوینیکی گه‌وره‌ بوو، به‌مۆکی‌تی سوور داپۆشرا بوو، ئه‌و ناوه‌ پر بوو له‌ میز و کورسی سوور، بنمیچکی سپیش به‌ زێر ده‌وره‌راو ماله‌که‌ی داخستبوو. ته‌واوی ئه‌و ماله‌ رووناک بوو. به‌پێژ لینت و خاتوو لینتیی گه‌وره‌ له‌وئ نه‌بوون. ئیدگار و خوشکه‌کانی هه‌ر بۆ خۆیان ئه‌و به‌زمه‌یان دروست کردبوو. بۆ وا ناکه‌ن بابه‌، بۆ دلخۆش نابن؟ ئیمه‌ وامان ده‌زانی که‌ له‌ به‌هه‌شت داین! ئیستا بلێ چی، ده‌بێ مناله‌ باشه‌کانی ئیوه‌ له‌وئ چیان کردبیت؟ ئیزابیل! وابزانم ته‌مه‌نی یانزه‌ ساله‌، سالیک له‌ کاسی منالتره، له‌ کۆتایی ژووره‌که‌ که‌وتبوو و ده‌قیژاند، وا ده‌له‌رزی وه‌ک بلێ سحر بازه‌کان ده‌رزی نووک تیزیان له‌ له‌شی چه‌قاندبیت. ئیدگار له‌ لای ئاگره‌که‌ وه‌ستابوو به‌بیده‌نگی ده‌گریا، هه‌روه‌ها له‌ ناوه‌راستی میزه‌که‌ سه‌گیک پال که‌وتبوو، چنگه‌کانی ده‌جوولاند و ده‌حه‌پی. که‌ گویمان له‌ تۆمه‌تبارکردنی یه‌کتریانه‌وه‌ بوو، ئیمه‌ له‌وه‌ گه‌یشتین که‌ ببوونه‌ دوو به‌ش له‌ نیوه‌ خۆیان. ئه‌و گه‌مژانه‌! ئه‌وه‌ که‌یف و سه‌فا و خۆشی ئه‌وان بوو! شه‌ره‌ قسه‌ بکه‌ن له‌سه‌ر بازدان له‌سه‌ر قزیکیی گه‌رم، هه‌ریه‌که‌یان ده‌ست ده‌که‌ن به‌هاوارکردن له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ردووکیان، پاش مملانییان بۆ وه‌رگرتنی، ره‌تی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن وه‌ری بگرن. ئیمه‌ش یه‌ک به‌خۆمان دامان له‌ قاقای پێکه‌نین به‌و شته‌ هه‌لیت و په‌لیتانه‌. زۆر به‌سووکی ده‌هاتنه‌ به‌ر چاومان! که‌ی تۆ من ده‌گریت که‌ کاسرین خۆزگی چی ده‌خواست و چی ده‌ویست؟ یان به‌هۆی خۆمانه‌وه‌ بماندۆزنه‌وه‌، هه‌مووی ویلی رابوردن بوون، ده‌یانخواردوه‌ و هاواریان ده‌کرد و له‌سه‌ر ئه‌رزی سه‌مایان بوو، له‌ ته‌واوی ژووره‌که‌دا بلاو ببوونه‌وه‌؟ من حاله‌تی خۆم به‌هه‌زار ژیان لێره‌ ناگۆرمه‌وه‌ به‌ژانی ئیدگار لینت له‌ سه‌ره‌سکرووس. نایگۆرمه‌وه‌ گه‌ر جۆزیف له‌

بهرزترین جه‌مه‌لۆنه‌کان دابنیم و پیشه‌وهی خانووه‌که به‌خوینی هیندلی بۆیاغ بکه‌مه‌وه!

قسه‌کانم پى برى و وتم "ووس، وس! هیتکلیف تا ئیستا پیت نه‌وتم چۆن کاسرین له پاش تۆ له‌وئى به‌جیما؟"

وه‌لامی داوه "پیم وتی ئیمه پیکه‌نین. نه‌وه‌کانی لینتن گوییان له قاقای ئیمه بوو، ته‌نیا به‌یه‌ک ئاماژه‌ه‌موو وه‌ک تیر باران پزانه‌نیو ده‌رگا‌که. بیده‌نگی ئه‌و ناوه‌ی کپ کردبوو. له‌پرا هاوار هاواریک هات "ئه‌ی دایه، ئه‌ی دایه! ئۆه‌ بابه، ئۆه‌ دایه، وه‌رنه‌ ئیره. ئۆه‌ بایه، ئۆه‌!" هه‌موویان به‌ئاراسته‌ی ده‌نگه‌که پۆیشن. ئیمه‌ش زیاتر ده‌نگی ترسناکمان دروست ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر بیانترسین، پاشان له‌ لیواری په‌نجه‌ره‌که هاتینه‌ خواره‌وه، چونکه‌ یه‌کیک سه‌یری په‌نجه‌ره‌کانی ده‌کرد. بۆیه هه‌ستمان به‌وه‌ کرد که باشته‌ برۆین. کاسی له‌ ده‌ستی مندا بوو، له‌گه‌ڵ خۆم زۆریم لى ده‌کرد بروت، به‌لام له‌پرا که‌وته‌ خواره‌وه. ئه‌ویش به‌وسپه‌یه‌که‌وه پیمی وت "راکه هیتکلیف، راکه" ئه‌وانیش سه‌گه سه‌ر زله‌که‌یان به‌ره‌لا کرد و په‌لاماری منی دا "شه‌یتانه‌که‌ی تر چنگی له‌ گۆزنگی کاسی گیر کرد، نیلی: گویم له‌ فنه‌ فنه‌ بیزه‌وه‌ره‌که‌ی بوو. کاسرین هاواری نه‌کرد، نا نه‌خیر! پیتی شه‌رم بوو هاوار بکات، گه‌ر گایه‌کی شیتیش به‌ قۆچه‌کانی هه‌لیاندا بایه‌ ئاسمان هه‌ر هاواری نه‌ده‌کرد. به‌لام من یه‌ک به‌خۆم هاوارم کرد: ئه‌وه‌نده‌ جوینم دا به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی ئیباده‌ی هه‌ر شه‌رانگیزیکی مه‌سیحیه‌ت بکه‌م. ده‌ستم دایه‌ به‌ردیک و له‌ نیوان شه‌ویلاگه‌کانم چه‌قاند، به‌هه‌موو هیزم هه‌ولم دا ملی له‌ په‌خه‌م بکه‌مه‌وه. وه‌حشیتی خزمه‌تکاریک به‌چراپه‌که‌وه هات، دواچار هاواری کرد "ده‌ی سکه‌لکه‌ خیرا که، ده‌ی خیرا برۆ!" به‌لام کاتى یاری سکه‌لکه‌ی بینی نووته‌کانی خۆی گوپی. سه‌گه‌که‌ زمانه‌ به‌ لیکاو و پیسه‌که‌ی تا نیوه‌ی له‌ ده‌می ده‌ره‌ینا بوو، لیوه‌کانیشی وه‌ک بلایی تازه‌ خوینی کۆیله‌یه‌کیان لى وشک بوو بوووه‌وه. پیاوه‌که‌ کاسی هه‌لگرته‌وه. کاسی نه‌خۆش بوو: له‌ ترسان نه‌خۆش نه‌که‌وتبوو، من له‌وه‌ بیگومانم له‌ ترسان نه‌بوو، به‌لکو له‌ به‌ر ئازار بوو نه‌خۆش که‌وت.

پیاوه‌که‌ کاسی برده‌ ژووره‌وه. منیش به‌دوایدا چووم، ددانه‌کانم به‌ناوی وێرانکردن

و تۆله‌وه‌ جیرکردنه‌وه. لینتن له‌ ده‌روازه‌که‌وه وتی "رۆبیرت، ئه‌وه‌ چ نیچیریکه‌؟" ئه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه "گه‌وره‌م، سکه‌لکه‌ ئه‌و کچه‌ بچووکه‌ی گرتووه." پاشان به‌په‌نجه‌ ئاماژه‌یه‌کی بۆ من کردو وتی "گه‌وره‌م کورپیکیشی له‌گه‌له‌، که‌ زۆر به‌غه‌ریبان ده‌چیت! هه‌ر له‌ دزانه‌ ده‌چیت که‌ له‌ لایه‌ن کۆمه‌لیک عه‌سابه‌وه‌ له‌ په‌نجه‌ره‌وه ره‌وانه‌ی ژووره‌وه ده‌کریت بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌ بکاته‌وه‌ کاتى ته‌واوی ئه‌و شوینه‌ نوستوون، که‌ ره‌نگه‌ کاتى هاتنه‌ ژووره‌وه هه‌موومان بکوژن. هیتی تۆ ده‌مت داخه، ده‌م شری دز! له‌ به‌ر ئه‌م کاره‌ت ده‌بی له‌ سیداره‌ بدرییت. گه‌وره‌م به‌پرز لینتن چه‌که‌که‌ت مینه‌ خواره‌وه."

گه‌مه‌ پیره‌که‌ وتی "نا نا رۆبیرت. ئه‌و چه‌په‌له‌ زانیویه‌تی که‌ دوینی کاتى به‌کریدانی خانووه‌کانی من بووه: وایان زانیوه‌ منیان به‌ژیرانه‌ چنگ که‌وتووه. وه‌ره‌ ژووره‌وه. وا ده‌چم ژووریکى پیشوازی بۆ ریک ده‌خه‌م. جۆن ئا له‌وئى زنجیره‌که‌ ببه‌سته‌وه. جینی هه‌ندى ئاو بده‌ره‌ سکه‌لکه‌. قازیه‌که‌ش هه‌ر له‌ شوینی خۆی دانى. ئا له‌وئى بى ریزیه‌که‌ی ده‌هه‌ستیت؟ ئۆه، ئازیه‌که‌م ماری سه‌یری ئیره‌ بکه‌! مه‌ترسه، ته‌نیا کورپیکه، به‌لام ده‌م و چاوی ئاوا به‌ شه‌لاتیان ده‌چیت، ئایا حه‌قی ولات نییه‌ ئیستا یه‌کسه‌ر هه‌لیواسیت، پيش ئه‌وه‌ی سروشت و سیفه‌ته‌کانی له‌ کاره‌کانیدا دیار بکه‌ویت؟"

منی به‌ژیر سوپه‌ییاکه‌وه راکیشا. خاتوو لینتنیش سه‌رنجی بینه‌رانی بۆ سه‌ر لووتی خۆی راکیشا و ده‌ستی به‌ترسه‌وه به‌رز کرده‌وه. مناله‌ ترسنۆکه‌که‌ش که‌ ناوی ئیزابیتا لیسپینگ بوو نزیکتر بووه‌وه "شتیکی ترسناکه‌! بابه‌ بیبه‌نه‌ ژیر زه‌مینه‌که‌. شیوه‌ی ته‌واو له‌ کورپی ئه‌و فالچییه‌ ده‌کات که‌ که‌وه‌که‌ی منی دزی، ئه‌ی ئه‌وه‌ خۆی نییه‌ ئیدگار؟"

کاتى که‌ منیان ده‌پشکنی، کاسی هاته‌ ئه‌و ناوه. دوا قسه‌ی گوئى لى ببوو و ده‌ستی به‌پیکه‌نین کرد. پاش وردبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر، ئیدگار لینتن هه‌موو ژیری خۆی کۆکرده‌وه تا کاسی ناسییه‌وه. ئیمه‌ له‌ که‌نیسه‌ ده‌بین، ده‌زانی، هه‌رچه‌نده‌ ئیمه‌ به‌ده‌گه‌من له‌ شوینه‌کانی تر چاومان پیمان ده‌که‌ویت. به‌ وسپه‌یه‌که‌وه به‌دایکی وت "ئه‌وه‌ خاتوو ئیرنشویه‌. سه‌یرکه‌ سکه‌لکه‌ چۆن قه‌پالته‌ی لى داوه، قاچی چۆن خوینی لى دیت!"

خاتوونه کهش هاواری لی ههستا "قسه‌ی قوژ چۆن ئه‌وه خاتوو ئیرنشویه؟ چۆن خاتوو ئیرنشۆ له‌گه‌ڵ قه‌ره‌جیک ده‌گه‌ریت! ئیستاش، ئازیزه‌که‌م، مناله‌که‌ ده‌نالینیت، به‌دنیاییه‌وه هه‌وه خۆیه‌تی، ره‌نگه‌ بۆ ژیان خۆمالی کراییت!"

به‌رێز لینتن رووی له‌ منه‌وه به‌ئاڕاسته‌ی کاسرین وه‌رگیرا و به‌ سه‌رسامیه‌وه وتی "ئه‌وه برای بۆ ئاوا بی ئاگایه له‌و کچه‌، براکه‌ی تاوانباره! له‌ شیلده‌رزوه تیکه‌شتم" (گه‌وره‌م ئه‌وه مامۆستاکه‌یه) وای فیز کردوه که به‌م شیویه‌ گه‌وره‌ بیت. به‌لام ئه‌ی ئه‌وه کییه؟ ئه‌و براده‌ری له‌ کێ هیناوه؟ ئه‌ها، زانیم ئه‌وه ئه‌و کورپه‌ غه‌ریبه‌یه‌ که دراوسێکه‌م به‌و دواپیه‌ له‌ گه‌شته‌که‌ی بۆ لیقه‌رپوول ئه‌و مناله‌ی دۆزیوه‌ته‌وه، ره‌نگه‌ بۆ سۆراخیکی ئیسپانی یان ئه‌مریکی بیت."

خاتوونه پیره‌که‌ وتی "له‌ هه‌موو رووداوه‌کاندا کورپیکی شه‌رانگیزه‌. هه‌رگیز بۆ ئه‌و خانووه‌ شایسته‌یه ناشیت! سه‌رنجی زمانیت دا، لینتن؟ هه‌په‌ساوم ده‌ترسم مناله‌کانم گوێیان له‌ قسه‌کانی بووینت."

نیلی تووره‌ مه‌به‌. وه‌لامی هه‌موو ئه‌و قسه‌ ناخۆشانهم دانه‌وه. دواتر روڤیتر فه‌رمانی پێ کرا ئازادم بکات. منیش ئه‌وه‌م په‌ت کرده‌وه به‌بۆ کاسی بیمه‌ دهره‌وه. منی تا نیو باخچه‌که‌ راکیشا، چراکه‌ی بۆ نیو ده‌ستم پال دا، دانیای کردم‌وه که به‌رێز ئیرنشۆ ئه‌م ره‌فتاره‌ی منی پێ ده‌وتریته‌وه، به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ کردم برۆم، دووباره‌ رپی سه‌لامه‌تی ده‌رگاکه‌ی نیشان دام.

په‌رده‌کان هیشتا له‌ گۆشه‌که‌وه به‌ کراوه‌یی ده‌هاتنه‌ به‌رچاوم. من حاله‌تی خۆم وه‌ک سیخوړپیک ده‌ست پێ کرد، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی گه‌ر کاسرین هه‌زی کردبا بیته‌وه، نیازم وا بوو په‌نجه‌ره‌کانیان بشکینم بیانکه‌مه سه‌د پارچه‌، تا رێگه‌یان به‌ویش ده‌دا له‌گه‌لمایه‌یته‌وه.

به‌ هیمنی له‌سه‌ر که‌رویته‌که‌ دانیشتم. خاتوو لینتن عه‌با خۆله‌میشیه‌که‌ی له‌ شانێ کرده‌وه که ئیمه‌ بۆ ئه‌و گه‌شته‌ به‌قه‌ر زمان هینابوو، سه‌ری نه‌ری له‌قاند و قسه‌ی له‌گه‌ڵ کرد، وابه‌زانم خانمیکه‌ی گه‌نج بوو. هه‌روه‌ها شیوازی ره‌فتاریان له‌ نیوان من و کاسی جیاواز بوو. پاشان ئافه‌رته‌ خزمه‌تکاره‌که‌ ته‌شتیک ئاوی گه‌رمی هینا و قاچه‌کانی کاسی شوست. به‌رێز لینتنیش هاته‌ ئه‌وی و ئیزابیلایا قاپیک کیکی له‌ نیو

کوژی ئه‌ودا به‌تال کرد. ئیدگار له‌ دووره‌وه ده‌می به‌ش بوووه‌وه. پاشان، قژه‌ جوانه‌که‌یان وشک کرده‌وه و داهینا، جووتی که‌وشی زۆر ناسک و جوانیان دایه‌ و له‌ ئاگره‌که‌یان نزیک کرده‌وه. دواتر من به‌جیم هیشتم به‌ته‌مای هه‌زه‌تی مه‌ریه‌م، خواردنه‌که‌ی له‌ نیوان سه‌گه‌ بچووه‌که‌ و سه‌که‌که‌ دابه‌ش کرد، کاتی که‌ سه‌که‌که‌ نانی ده‌خوارد لووتی ده‌خورا. به‌چاوه‌ جوانه‌کانی سه‌هیریکه‌ی لینتنه‌کانی کرد. که‌ رووی وه‌رگیرا هه‌مووی ده‌گه‌شایه‌وه. بینیم ئه‌وان زۆر گه‌مژانه‌ هه‌په‌ساو بوون. ئه‌ویش زۆر له‌وان گه‌وره‌تر بوو، له‌ هه‌موو که‌سێک له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌ گه‌وره‌تره‌، ئه‌ی وا نییه‌ نیلی؟"

دامپۆشی و چراکه‌م کوژانده‌وه و وه‌لام دایه‌وه "ئه‌م کاره‌ زۆری به‌دواوه‌یه له‌وه‌ی تۆ پیشبینی ده‌که‌یت. تۆ کوشنده‌ی هیتکلیف، کوشنده‌. به‌رێز هیندلیش زۆر به‌دوای ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌چیت، بزانه‌ گه‌ر وای نه‌کرد؟

وشه‌کانم راستتر هاتنه‌ گۆ له‌وه‌ی من هه‌زم لێیان بوو. ئه‌و سه‌ره‌که‌شیه‌ به‌ده‌خته ئیرنشۆی زۆر تووره‌ کرد. پاشان به‌رێز لینتن، بۆ چاککردنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌، خۆی به‌یانی سه‌ردانی ئیمه‌ی کرد. موخازه‌ریه‌کی بۆ سه‌رۆکی گه‌نج (هیندلی) خوینده‌وه له‌سه‌ر ئه‌و رێگه‌یه‌ی که‌ نیشانی خیزانه‌که‌ی داوه‌، هه‌روه‌ها خۆشحالی خۆشی به‌ بینینی ئه‌و ده‌برێ.

هیتکلیف له‌سه‌ر ئه‌م به‌زمه‌ هیچ لێدانی نه‌خوارد، به‌لام پێی وترا که‌ یه‌که‌م قسه‌ که‌ له‌گه‌ڵ خاتوو کاسرین ده‌کات دووپاتکردنه‌وه‌ی ده‌رکردیه‌تی. هه‌روه‌ها خاتوو ئیرنشۆ چاودیتری براژنه‌که‌ی ده‌کات کاتی که‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ ماله‌وه. به‌لام به‌ هونه‌ر ئه‌و کاره‌ ده‌کات نه‌ک به‌ هیژ: چونکه‌ به‌ به‌کاره‌ینانی هیژ مه‌حاله‌ کاسی ئه‌و کاره‌ بکات.

کاتیک سه‌گه‌کان هاتن پیشوازی لی بکن، نه‌یده‌ویرا ده‌ستیان بکاتی، به‌لام سه‌گه‌کان خوئیان له جله‌کانی هه‌لده‌سوو. به‌نهرم و نیانی منی ماچ کرد: من هه‌موو له‌شم ئارد بوو و خه‌ریکی کیچ دروستکردن بووم بۆ جه‌ژنی له‌دایکبوونی مه‌سیح. به‌لام باوه‌شی وه‌ک جاران له من نه‌دا. دواتر چاویکی به‌و ناوه‌دا گتیرا بۆ هیتکیلف. به‌پرز ئیرنشۆ و خاتوو ئیرنشۆ به‌په‌رۆشه‌وه چاودیتری کۆبوونه‌وه‌کانیان کرد. بیریان له‌وه ده‌کرده‌وه که ئەمه وایان لی ده‌کات حوکم بدن، به‌هه‌ندی پپوه‌ر، ده‌بی چ بنه‌مایه‌کیان هه‌بیت، به‌چ مافیک، به‌هیوای چ سه‌رکه‌وتنیک دوو که‌س لیک جیا ده‌که‌نه‌وه.

یه‌که‌م جار هیتکیلف زه‌حمه‌ت بوو بدۆزریته‌وه. ئەو کاته‌ی کاسرینی له لا بوو بی هۆش و بی ئاگا بوو، که ئەوی له لا نه‌ما ئەو بی هۆشی و بی ئاگاییه‌ی ده‌ئه‌وه‌نده زیاتر بوو. هه‌موو که‌سیک به‌کوره‌ پیسه‌که بانگیان ده‌کرد به‌لام من دلم نه‌ده‌هات وا بانگی بکه‌م، هه‌میشه پیم ده‌وت هه‌فته‌ی جاریک خۆی بشوات. منالان له‌و ته‌مه‌نه‌ی ئەو دانوویمان له‌گه‌ل سابوون و ئاو ناکوئیت. ئەی جله‌کانی، که پپویست ناکات هه‌ر باس بکرین چونکه خۆل و قوری سی مانگی پپوه بوو، ئەی قژه ئەستورره‌کانی له ژیانیدا شانیه‌ی پی نه‌که‌وتبوو. ده‌ست و دهم و چاوه‌کانی لیل و ته‌ماوی بوو. په‌نگه له ده‌ره‌وی خانووه‌که هه‌ندی باشتر بیته به‌رچاو، له به‌ر رۆشناپی ئەو خانمه که به‌شۆخ و شه‌نگه‌وه هاته نیو خانووه‌که، له بری هاوشانه که‌له په‌که‌ی خۆی. په‌نجه‌وانه‌کانی له ده‌ستکردنه‌وه و پرسپاری کرد "هیتکیلف لیره نییه؟" په‌نجه سپییه‌کانی زۆر ناسک و جوان بوون، دیار بوو که به‌هیچ شپوهیه‌ک ده‌ستی له هیچ نه‌داوه و هه‌ر له ژوویری بووه.

به‌پرز هیندلی به‌شه‌رمه‌زارییه‌وه هاواری لی هه‌ستا و وتی "هیتکیلف ده‌توانی بیته پپشه‌وه" سوپاسگوزار بوو ئەو پاسه‌وانه ره‌شه ببینیت بۆ ئەوه‌ی خۆی له‌سه‌ر هه‌لکیشیت. به‌رده‌وام بوو وتی "تۆ ده‌بی بیته ده‌ره‌وه و وه‌ک خزمه‌تکاره‌کانی تر خۆزگی به‌خه‌یره‌ینانه‌وه‌ی کاسرین بکه‌یت." کاسی هه‌ر که هاوپرێکه‌ی له‌و بیزاری و ناچیزییه‌ بینی، رای کرده لای و له باوه‌شی گرت. له یه‌ک چرکه‌دا هه‌وت هه‌شت ماچی له روومه‌ته‌کانی کرد، پاشان وه‌ستا و کشایه‌وه پاش، پیکه‌نینیکی سه‌یر

به‌شی حه‌وته‌م

کاسی بۆ ماوه‌ی پینچ هه‌فته له سه‌ره‌سکرووس گره‌نج مایه‌وه: تا جه‌ژنی له‌دایکبوونی مه‌سیح. تا ئەو ئەو کاته گۆزنگی به‌ته‌واوی تیمار کرا بوو، هه‌روه‌ها ره‌فتاره‌کانیشی زۆر باش ببوو. زۆر جار له کاتی پشووکه‌کاندا ئەو سه‌ردانی ده‌کرد، پلانی بۆ دارپشت تا ئاکار و ره‌فتاری چاک بکات و هه‌ولی به‌رزکردنه‌وه‌ی پرز گرتنی خۆی بدات به‌هۆی جلی جوان و لاواندنه‌وه و پۆشاکێ ده‌وله‌مه‌ندان، که به‌ئاسانی وه‌ری ده‌گرت، تاوه‌کو له بری درنده‌یه‌کی کتوی و بچووک و بی رق باز بداته نیو خانووه‌که، په‌لاماری ئیمه‌ بدات، ئەی که هه‌ناسه‌ی ئیمان بری، له‌وێ له‌ تووله‌یه‌کی قۆزی ره‌ش که‌سیکی به‌شکو‌مه‌ند رووناکی ده‌رکه‌وت، تریسه‌کی ده‌ست و بازنی پۆژه پتیه‌ک ده‌رۆیشت، جلیکی درێژی عاده‌تی، که ناچار بوو به‌هه‌ر دوو ده‌سته‌کانی هه‌لی گرت بۆ ئەوه‌ی له‌ ناوی نغرو نه‌بیته. هیندلی له‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌ی به‌رزی کرده‌وه، به‌خۆش‌حالییه‌وه وتی "ئه‌وه چییه کاسی تۆ ئیستا زۆر جوانی! خه‌ریک بوو نه‌تاسمه‌وه: تۆ ئیستا به‌خانمان ده‌چیت. ئیزابیلایا لینت له‌گه‌ل ئەودا به‌راورد ناکریت، وا نییه فرانسسیس؟" ژنه‌که‌ی وه‌لامی دایه‌وه "ئیزابیلایا ئەو ئاکاره سروشتیانه‌ی ئەوی نییه. به‌لام ده‌بی ئاگای له‌ خۆ بیت جاریک دیکه نه‌گه‌رپتیه‌وه سه‌ر ره‌فتاره‌کانی پیشووی. ئیلن یارمه‌تی خاتوو کاسرین بده شته‌کانی بیته‌ته خواره‌وه - بوه‌سته ئازیزه‌که‌م، با یارمه‌تیت بده‌م و کلاوه‌که‌ت چا بکه‌مه‌وه.

منیش خه‌ریک بوو نه‌یناسمه‌وه، که‌زیه‌یه‌کانی درێژ به‌لا مل و شانیدا ده‌ره‌وشانه‌وه، پانتۆلی سپی، پیلای به‌بریه‌که. چاوه‌کانی خۆشیان لی ده‌باری.

دایگرت و به گالته جارپییه وه وتی "بۆچی ئاوا رهش داگه رایبی و تووره دیاری! بۆچی ئاوا تووره و عهنتیکه ی! به لام له بهر ئه وهیه که من راهاتووم له گه ل ئیدگار و ئیزایبلا لینتن. ئەهی هیتکیلف ده لئی منت له بیر کردووه؟"

با ئه وهنده ی ده هینا که ئه و پرسیاره بکات، چونکه شه رم و شکۆمه ندی ره شاتی و په ستییه که یان دوو ئه وهنده کرد و وایان لئ کرد شوینی خۆی یه ک بست چیه نه جوو لایه وه.

به ریز ئیرنشۆ (هیندلی) وه ک سووکایه تی پیکردن به هیتکیلف وتی "هیتکیلف ته وقه ی له گه ل بکه به لام ته وقه یه کی پیاو ماقوولان و به رینگه یه کی که په سه ند بکریت." دوا جار کوربه که زمانی هاته گوو وتی "ته وقه ناکه م. ناشوهستم لیره بۆ ئه وه ی پیم پی بکه نن. من به رگه ی ئه وه ناگرم!" له بازنه که هاته دهره وه ویستی پروات، به لام خاتوو کاسی دووباره گرتییه وه.

وتی "من مه بهستم ئه وه نه بوو به تۆ پیبکه نم. من ناتوانم خۆم بشارمه وه: هیتکیلف به لایه نی که م ته وقه م له گه ل بکه! بۆچی ئاوا تۆله نامیز و تووره ی؟ ته نیا ئه وه بوو که تۆ زۆر سه یر ده هاتیه به رچاوم. گه ر ده م و چاوت بشۆیت و قژت شان به بکه یت، زۆر ئاسایی ده بییت، به لام هه موو له شت پیسه!"

به وردی له په نجه به قوره کانی روانی که توند له دهستی خۆی نابوو، ههروهها سه یریکی ته وای جل و به رگی کرد که هیچ پتیه وندی به کار و پیشه ی هیتکیلف نه بوو، بۆیه ههستی به ترسیک کرد.

دهستی له نیو دهسته کانی کاسی راپچری و سه یری ناو چاوه کانی کرد و وه لامی دایه وه "تۆ نه ده بوایه دهستم لئ بدهیت! من به هه وه سی خۆم تا پیم بکریت پیس ده بم: من چه زم لئی پیس بم و هه ر پیسیش ده بم."

ئه و قسانه ی هیتکیلف ته وای دانیشته وانه کانی ئه و ناوه ی چه په ساند. مه بهستی دلخۆشییه که ی سه رۆک و شاژنه که ی بوو. ههروهها ویستی به م قسانه کاسی هه راسان و بیزار بکات. ئه و کاسییه ی که هه رگیز پیشبینی ئه وه ی نه ده کرد قسه و رهفتاره کانی ئه و میزازه خراب و ناجۆره به رهه م به ینیت و بیخاته روو.

پاش ئه وه ی چه ره که م برده لای میوانه تازه که و کیکه که م خسته ناو فرنیه وه و

خانوه که و موبه قه که م به ناگرگی گه وره مه ست کرد به زمیکی ته واو بوو بۆ بۆنه ی له دایکبوونی مه سیح. خۆم ئاماده کرد دانیشم و دلئ خۆم به گۆرانی وتن خۆش بکه م، هه ر به ته نیا دانیشم. بی ئه وه ی باکم به جۆزیف بیته له و دیو دهرگاوه گوئی بۆ ئاوازه خۆشه که ی من شل کردبوو. جۆزیف هیچ کاری نه ده کرد وه ک بلئی ته قاویت بووه و ته نیا نوێژ و دوعای ده کرد له ژووره که ی. له و لاشه وه، به ریز ئیرنشۆ و خاتوو ئیرنشۆ خۆیان به میسی خه ریک کردبوو که سه رنجی دابوو هه لوای شیرینی گاتۆ که به دیاری وه ک سه لماندنیک بۆ به زه یی و باشه یان بۆ لینتنه مناله کانی هینابوو. هیندلی و ئه وان داوه تی لینتنه کانیان کرد که به یانی له بانه کانی ویزه رینگ بمیننه وه، داوه ته که په سه ند کرا به لام به مه رچیک: خاتوو لینتن تکای کرد که مناله خۆشه ویسته کانی دوور بپاریزرین له و کوره پیس و چه په له (هیتکیلف).

من له و که ی و به ی و بینه و به رده به دا هه ر به ته نیا مامه وه. بۆنی شتیکی تیژم کرد، ههروهها که له یه له بریقه داره کانی نیو موبه قه که سه رنجیان کیش کردم: کاتر میتره پۆلیش کراوه که، دیکۆره پیرۆزه کان، په رداخه گه وره زیوینه کان که ئاماده و ریز کرابوون شه رایبی نایابیان تی بکریت بۆ ئیواره. له سه رووی هه مووشیانه وه، عه رزه پاکو بی گه رده که بۆ خۆیان وه ک گلۆپ ئه و ناوه یان رۆشن ده کرده وه. ئه وه ش چه سه له ی من بزانه بیر له چی ده که مه وه! وه لا بی دلئ خۆم نه کرد و به وردی سه یری هه موو شته کانم کرد. ئه وه م به بیر هاته وه کاتی ئیرنشۆی پیر ده هاته موبه قه که و هه موو شتیکی به ریکی ده بینی. به منی ده وت ئه ی ئافه رته ی نه جیب و نه رم و نیان، دواتر شیلینگیکی (پاره) ده خسته ناو دهسته کانم وه ک دیاری بۆ بۆنه ی له دایکبوونی مه سیح. له ویوه خه یالیم بۆ ئه وه چوو که ئه و پیاوه چه نده خه می هیتکیلفی بوو و گرنگی پی دها: ئه و خه یاله وای لئ کردم به زه ییم به حالی ئه و کوره قور به سه ره بیته وه نیستا، بۆیه له پرا له گۆرانی وتنه وه دهستم کرد به گریان. ئه مه خیرا بیداری کرده وه که بچم یارمه تی بده م و هه له کانی چاک بکه مه وه نه ک دانیشم فرمیسی بۆ ببارینم. هه ستامه وه و چوومه چه وشه که و به دوایدا گه رام. دوور نه بوو. کاتی که دۆزیمه وه قژی جوانوه که ی زۆر به غه ریبی داده هینا، ئاسایی وه حشه کانی تری نان دها.

وتم "هیتکلیف خیراکه! جوژیف وا له سه ره وهیه و موبه قه کهش زور خالی و
پراحه ته: خیراکه، لی گه ری با جلیکی جوان و پوشتنه له بهر بکه م پیش نه وهی
خاتوو کاسی بیته دهره وه، نه و جا ده توانن پیکه وه له گه ل کاسی دابنیشن، له لای
ئاگره که دابنیشن، تا کاتی خوتن هر بو خوتان قسان بکه ن.

به رده وام خه ریکی کاره که ی بوو، هه رگیز رووی وهر نه گپرا و سهیری منی نه کرد.
منیش به رده وام بووم "وهره، دییت؟ پارچه کیتیک بو هر یه که له ئیوه دانراوه،
زور نزیکه. وهره خیراکه هر هیچ نه بی نیو سه عاتت پیویسته تا خوت ده گوری.

بو ماوه ی پینج ده قیقه چاوه ریتم کرد، به لام هیچ وه لامی نه دامه وه و پاشان به جیم
هیشته. کاسرین له گه ل برا و براژنه که ی نانی ئیواره ی خوارد. من و جوژیفیش
به شداری ژهمیکی ئاساییمان نه کرد، ژهمیکی به سندان و قیزه وهن. کیک و
پهنیره که ی هیتکلیف له سه ر میزه که تا به یانی مایه وه بو جنان. به رده وام بوو له کار
کردن تا سه عات نو. پاشان وه که ی و لال چووه ژووره که ی خوی. کاسی تا درهنگی
شهو دابنیشن. جیهانیکی پر له شتی هه بوو فه رمانی پی بکات بو پیشوازی هاوری
نوییه کانی: جاریکیان هاته موبه قه که بو نه وهی قسه یه کیش له گه ل هاوری کونه که ی
بکات. به لام رویشتبوو. له موبه قه که ته نیا با ی نه و پرسیاره مایه وه که پرسسی باشه
چی به سه ر نه و کوردها هاتووه، بو وای لی هاتووه؟ پاشان گه پراوه شوینی خوی.
هیتکلیف به یانی زوو له خه وه لسا، نه و روزه پشو بوو. نه ویش وه که خووه
خرابه که ی جارانی چووه نیو به یاره کان و درنه که وه ته وه تا خیزانه که چون بو
که نیسه. روزه و رهنگدانه وه پی ده چوو رو حیکی باشتریان به به ردها هی نابیتته وه. بو
ماوه یه که له لای من دابنیشن. دهستی کرد به سه رکونه ی خو و عاده ته که ی.
هاواریکی توندی لی هه ستا وتی "نیلی، وام لی بکه شایسته بم، من له مه و دوا باش
ده بم."

منیش وتم "هیتکلیف کاتیک زورت له به رده م ماوه. تو دلی کاسرینت ناخوش و
خه مبار کرد: ده توانم بلیم، په شیمان بوو له وهی که گه رایه وه ماله وه! وا پی ده چوو که
تو ئیره یی به وه ده به ییت یا خود غیره ی لی ده که ییت، چونکه نه و زیاتر له خه م و بییری
تودا بوو نه که تو بو نه و.

بیروکه ی ئیره یی هاتن به کاسرین شتیکی نامو بوو بو نه و، به لام خه مبار کردنی
کاسرین چاک تیگه یشت.

زور به جدی و خه مه وه پرسسی "کاسرین وتی هیتکلیف منی خه مبار کردوه؟"
"کاتی پی م وت تو چوو یته دهره وه نه م به یانییه، کاسرین دهستی به گریان کرد"
وه لامی دایه وه "منیش دوینی شه و زور گریام. من زیاتر هه قی خومه بگرم نه که
نه و."

منیش پی م وت "به لی: هه قی خوت بوو به دلکی پر به شکو و گه ده یه کی به تاله وه
بخه ویت. خه لکی لووت به رز خه م و په ژاره ته نیا بو خویان دروست ده که ن. گه ر تو
هه ست به شه رمه زاری ده که ییت به و شته ی دوینی کردت، ده بی داوای لی بوردن بکه ییت
کاتی نه و ده گه ریته وه. لی برق پیشه وه و ماچی بکه و پی لی، خوت ده زانی چی
پی ده لی. به لام با قسه کانت له دل وه هلقولین، نه که به شیوه یه کی وا قسه بکه ییت
که تو و تیگه یشتووی نه و به وجلان وه یه ته و او گوراوه. ئیستاش هه رچه نده ده بی
نانی ئیواره ئاماده بکه م، به لام کاتی نه و هم هه یه ریکت بخه م بو نه وهی ئیدگار لینتن
له چاو تو وه که گه مژان بیته به رچاو: بی گومانیش هر وا ده بی. تو گه نجتری و دوو
به قه دی نه و و شان کانت له و دریزترن. ده توانی به چاو پرووکانیک پشتی له عهرزی
بده ییت، نه ی و هه ست ناکه ی تو نه وهت پی ده کری؟

رووی هیتکلیف بو ساتیک دره وشایه وه، پاشان سه ری سه ره له نوئی شو ر کرده وه و
هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا.

وتی "به لام نیلی، با بیست جارن پشتی له عهرزی بده م، نه و ره فتاره من له و قوزتر
و نه و ناشیرینتر ناکات. خوزگه منیش پرچیکی به بریقه و پیستیکی جوانم ده بوو،
خوزگه شیک و پوشته و ره فتارم باش ده بوو، خوزگه منیش هه لیکم بو بره خسایه و
وه که نه و ده وله مند بام!"

نه م جاره من وتم "هه روه ها له هه موو شتی کدا هاوار و هانات بو دایکت بردبا.
گه ر پی او تکیش مستی لی راست کردیته وه له ترسانا له رزت تی گیرا با. ته وای
روژیکی له ماله وه دابنیشته ی چیه نه و بارانه ناچمه دهره وه. ئای هیتکلیف، تو
خوت رو حیکی هه ژار و خراپ ده خه یته روو! وهره بهر ئاوینه که، وات لی ده که م نه و

شتهی خۆزگه‌ی بۆ ده‌خواری به‌چاوی خۆت ببینی. ئه‌ی بۆ ئه‌و دوو هه‌یله له نێوان چاوه‌کانت نابینی، ئه‌و دوو ئه‌برۆ ئه‌ستووره نابینی، له با‌تی ئه‌وه‌ی که‌وانه‌یی بن له نێوه‌راستدا تیکه‌ڵ بوونه‌ته‌وه. بۆ ئه‌و دوو که‌سه شه‌رانگیزو چه‌په‌له نابینیت، که به‌قوولێ ده‌ترسین، هه‌رگیز ناتوانن به‌ئازایی په‌نجه‌ره‌کانیان بکه‌نه‌وه، به‌لام له ژێره‌وه کار ده‌که‌ن وه‌ک سیخوره‌کانی شه‌یتان به‌خه‌لکی وه‌ده‌ده‌ن؟ خۆزگه بخوازه و فێر به ئه‌و چرچ و لۆچی و مێو مۆچییه له‌سه‌ر رووت هه‌لگره، به‌کراوه‌یی و ئاشکرا کلاوه‌که‌ت به‌رز بکه‌ره‌وه. ئه‌و پاراییه‌ی خۆت به‌متمانه بگۆره، ببه به‌فریشه‌ی به‌ری و گومان له هیچ شتیک مه‌که. هه‌میشه هاوڕێکانت باش بناسه، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی که گومان له سه‌ریان هه‌یه دوژمن بن. وا تێ مه‌گه ئه‌وه‌ی له پاربدوو لێت نزیک بووه ئیستا له به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک تۆی له بیر نه‌ماوه و رقی له هه‌موو جیهانه.

ئه‌وه‌یش وه‌لامی داوه "به‌واتایه‌کی دیکه، ده‌بێ خۆزگه به‌نێوچه‌وان و چاوه شینه‌کانی ئێدگار لینتن بخوازم. ئه‌و کاره ده‌که‌م به‌لام ئه‌مه یارمه‌تی من نادات بۆ ئه‌وان.

من به‌رده‌وام بووم له قسه‌کانم "گوره‌که‌م، دلێکی باش یارمه‌تیت ده‌دات روویکی باش به‌خه‌لکی نیشان بده‌یت. گه‌ر تۆ ته‌واو ره‌ش بایت و ره‌شێکی خراپ بایت ئه‌وا جوانترین شت ده‌گۆری بۆ خراپترین و ناشرینترین شت. وا ئیستا خۆمان شوشت و قژمان شانه کرد و وشکمان کرده‌وه، پێم بلێ بزانم ئیستا تۆ هه‌ست به‌وه ناکه‌یت که قۆز بوویته‌وه؟ من به‌دلنیا‌یییه‌وه پێت ده‌لێم زۆر قۆزیت تۆ. روو و بالات شایه‌نی سازاده‌یه‌که. کێ ده‌زانیت به‌لام باوکت ئیمپراتۆری چین بوو، دایکیش‌ت شازنێکی هیندی بوو، هه‌ر یه‌که‌یان ده‌بانتوانی به‌داهاتی ته‌نیا یه‌ک هه‌فته بانه‌کانی وێزه‌رینگ و سه‌رسکرس گره‌نج بکری‌ت؟ پاشان چه‌ته‌کان تۆیان فراند و هیناویانه ئینگلته‌را. گه‌ر من له‌باتی تۆ بام، به‌رزترین بیروکه‌م له‌سه‌ر له دایکبوونم داده‌نا، ئه‌و هزرانه‌ی که ئازایه‌تی و شکۆمه‌ندیم پێ ده‌به‌خشن بۆ هاوکاریکردنی جووتیاره بچووه‌که‌که له ژێر ده‌ستی چه‌وسینه‌ره‌کانی!"

به‌م شیوه‌یه درێژه‌م به‌ قسه‌کانم دا. هیتکلیفیش ورده ورده گرژبیه‌که‌ی له ده‌ست ده‌دا و رووی خۆشتر ده‌بوو. له‌پرێکدا ده‌نگیک، ته‌په ته‌پێک که بۆ نێو حه‌وشه‌که ده‌هات قسه‌ی به‌ئیمه بری. ئه‌و به‌لای په‌نجه‌ره‌که و منیش به‌لای ده‌رگاکه‌دا چووین،

پێرا نه‌گه‌یشه‌تین سه‌یری دوو لینتنه‌که بکه‌ین که له عاره‌بانه‌که ده‌هاتنه خواره‌وه، هه‌موو له‌شیان به‌پالنتۆ و فه‌روو داپۆشرا‌بوو، له‌و لاشه‌وه ئێرنشو‌یه‌کان له ئه‌سه‌په‌کانیان داده‌به‌زین: زۆر جار له زستانان به‌ئه‌سه‌پ ده‌چونه که‌نیه‌سه. کاسرین ده‌ستی مناله‌کانی گرت و بۆ نێو خانووه‌که‌ی هینان و له به‌ر ده‌م ئاگری دانان، که به‌خێرای ره‌نگ هاته‌وه به‌ر رووه سپیه‌کانیان.

ئێستا په‌له‌م له هاوه‌له‌که‌م (هیتکلیف) کرد و تووک و نه‌زه‌ر و رووه خۆشه‌که‌ی خۆی نیشان بدات، ئه‌وه‌یش مه‌ردانه به‌گوێی کردم. به‌لام به‌ختی ره‌ش بوو، هه‌رکه ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه له موبه‌قه‌که له لایه‌ک، هیندلی به‌لاکه‌ی تر دا ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه. بۆیه به‌رامبه‌ر به‌یه‌ک چاویان پیک که‌وت. سه‌روک (هیندلی) کاتێ ئه‌وی به‌پاک و خاوینی و روو خۆشییه‌وه بینی تووره‌ بوو، چونکه په‌روشی ئه‌وه بوو به‌لێنه‌که‌ی بۆ به‌رێز لینتن بیاته سه‌ر. بۆیه له‌پرا پشتی ملی گرت و به‌تووره‌یی ئاماژه‌ی بۆ جۆزیف کرد و وتی "ئه‌وه‌ی له‌و ژووره ببه ده‌ره‌وه، ببه‌ کوخه‌که تا نانی ئێواره ته‌واو ده‌بیت. گه‌ر به‌ته‌نیا بۆ ماوه‌ی یه‌ک ده‌قیقه له‌گه‌ڵ بیت، ئه‌وا ده‌ستی پر ده‌کا له موربه‌با و میوه ده‌دزیت."

منیش له‌وه زیاتر به‌رگه‌م نه‌گرت و خۆم پێ نه‌گیرا بۆیه وه‌لام دایه‌وه "نه‌خێر گه‌وره‌م. ئه‌و ده‌ست له هیچ نادات: پێم وایه ئه‌و ده‌بێ وه‌ک ئیمه به‌شی هه‌بیت له‌و میوه‌جات و خواردن و خواردنه‌وه‌یه."

هیندلی هاواری لێ هه‌ستا و وتی "گه‌ر له خواره‌وه تا تاریکایی بیگرم، ئه‌وا به‌شی به‌ده‌ستی من ده‌بیت. له به‌ر چاوم ونبه هه‌ی به‌دفعه‌ی و بێ سۆراخ! چی! تۆ هه‌ول ده‌ده‌یت مه‌غرورر بیت، وانیه‌یه؟ چاوه‌رێی که تا ئه‌و پالنتۆ جوانانه له به‌ر ده‌کاته‌وه، سه‌یر که چه‌ند درێژن، خه‌ریکه به‌دوای خۆیاندا رایانده‌کیشیت!"

سه‌روک لینتن له نێو ده‌رگاکه‌وه تێی هه‌لدا و وتی "پێشتریش زۆر درێژ بوون. هیوادارم سه‌ری نه‌یه‌شێن. وه‌ک قژی جوانووه به‌سه‌ر چاوه‌کانیدا هاتووه!"

ئه‌مه‌ی وت به‌بێ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی هه‌ره‌شه‌کردنی هه‌بیت. به‌لام سه‌روشته توند و په‌قه‌که‌ی هیتکلیف به‌رگه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌گرت که بێ ریزی له یه‌کێک په‌سه‌ند بکات که ده‌مێکه رقی لێ ده‌بیته‌وه، ته‌نانه‌ت ریک به‌رکیشی ده‌کات. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی

مه‌نجه‌لی مورهبای سیوی که زۆر گهرم بوو (هه‌ر ئه‌وه‌ی هاته ژیر ده‌ستی) توور تیی هه‌ل‌دایه‌ مل و سه‌ر و ده‌م و چاوی. که خیرا ده‌ستی کرد به‌دروستکردنی خه‌م و به‌خیرایی ئیزابیللا و کاسرینی هینا بۆ شوینه‌که. به‌رپز ئیرنشۆ تاوانباره‌که‌ی راسته‌وخۆ گرت و بۆ ژووره‌که‌ی خۆی گواستییه‌وه. ئه‌و شوینه‌ی که ویستی تووره‌یی و هه‌ل‌چوونه‌که‌ی چاک بکاته‌وه چونکه له شه‌رمه‌زارییان سوور هه‌ل‌گه‌رابوو و هه‌ناسه‌برکێ ببوو. منیش پارچه‌ په‌رۆیه‌کم هینا و لووت و ده‌می ئیدگارم پاک کرده‌وه، هه‌قی خۆی بوو وای لێ هات چونکه خۆی له مه‌سه‌له‌که‌هه‌لقورتاند. خوشکی ده‌ستی به‌گریان کرد و ویستی بجیته‌وه مائی، هه‌روه‌ها کاسی له‌وی وه‌ستابوو و هه‌په‌سابوو، له به‌ر چاوی هه‌مووان زۆر شه‌رمه‌زار بوو. به‌گژ سه‌رۆک لینت هات و وتی "تۆ نه‌ده‌بوايه قسه‌ت له‌گه‌ل بگردایه. میزازی ته‌واو نه‌بوو، ئیستا گه‌شته‌که‌ت تیک دا. ئیستا ئه‌ویش لپی ده‌دریت: من رقم له‌وه‌یه لپی بدريت! ناتوانم نانی ئیواره بخۆم. ئیدگار تۆ بۆچی قسه‌ت له‌گه‌ل کرد؟"

گه‌نجه‌که له ژیر ده‌ستی من رای کرد و به‌ده‌سته‌سه‌ره‌ نه‌خشینراوه‌که‌ی شوینه‌کانی تری پاک کرده‌وه. هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌ل‌کیشا و وتی "من قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کرد. دایه‌ من به‌لینم دا که یه‌ک وشه‌ی له‌گه‌ل نه‌لیم، وه‌لا قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کرد."

کاسرینیش به‌سووکایه‌تی پیکردنیکه‌وه وه‌لامی دایه‌وه "باشه‌ ده‌ی ده‌ست مه‌که به‌شین و گریان. خۆ نه‌کوژرایت. هیچی دیکه‌ ره‌فتاری خراپ به‌رامبه‌ر خه‌لکی مه‌که. وا دایکم دیت: هیمن به‌! وسسس، ئیزابیللا! چییه‌ که‌س لپی دای؟"

هیندلی دووباره‌ هاته ژووره‌وه و وتی "مناله‌کان له‌وی له‌ شوینی خۆتان دانیشه‌وه! درنداییه‌که‌ی ئه‌و کوره‌ به‌باشی گه‌رمی کردمه‌وه. سه‌رۆک ئیدگار جارێکی تر یاسا بخه‌ره‌ نیو مسته‌کانت. شه‌هیه‌ت ده‌کاته‌وه!"

ناهه‌نگه‌ بچووکه‌که هیمنايه‌تی خۆی به‌ده‌ست هینايه‌وه، ئیستا له‌ جه‌ژنیکی ناسک ده‌چوو. پاش سواریبوونی ئه‌سپ برسی ببوون، به‌لام به‌ناسانی تیر بوون و پشووین خوارد چونکه هیچ شتیک نه‌هاته به‌ر رینگه‌یان و زۆر ماندوو نه‌ببوون. به‌رپز ئیرنشۆ شته‌کانی ریک ده‌خست و ژنه‌که‌شی به‌قسه‌ی خۆش د‌ل‌خۆشی ده‌کردن. منیش له‌ پشت کورسیه‌که‌یه‌وه چاوه‌رپیم کرد، که چاویشم به‌کاسرین ده‌که‌وت زۆر ئازارم

ده‌چه‌شت، چاوه‌کانی وشک و بێ هه‌وسه‌له‌ بوون. ده‌ستی کرد به‌ل‌ک‌کردنه‌وه‌ی بآلی ئه‌و قازه‌ی له‌ پیشی دانرابوو، زۆر جوان سوور کرابوووه. به‌خۆم وت "منالیکي بئ هه‌سته. چون هه‌روا به‌ناسانی هه‌موو ئه‌و یاریانه‌ی له‌ بیرچوونه‌وه که به‌مناللی له‌گه‌ل هاوریکه‌ی ده‌یکرد. من هه‌رگیز باوه‌رم نه‌ده‌کرد کاسرین ئاوا خۆپه‌رست بیت." په‌رداخه‌ شه‌رابیکي تا ئاستی لیوه‌کانی به‌رز کرده‌وه: پاشان دایناوه‌ شوینی خۆی: روومه‌ته‌کانی وه‌ک گولی سوور وا بوون، فرمیسک به‌ستیان له‌سه‌ر روومه‌ته‌کانی دروست کردبوو. چه‌نگاله‌که‌ی له‌ ده‌ستی خزایه‌ خواره‌وه. هه‌ر خیرا له‌ نیو جله‌کانی نغری بوو بۆ ئه‌وه‌ی سۆز و ئیحساسی بشاریته‌وه. پێ ده‌چوو زۆر دلی خۆش نه‌بوو چونکه ته‌واوی ئه‌و رۆژه‌ ئازاری چه‌شت. بۆ ماوه‌ی پینچ هه‌فته‌ چاوه‌رپیی ئه‌وه‌ بوو جارێکی دیی هیتکیف ببینیته‌وه، ئه‌ویش به‌و به‌زمه‌ بینییه‌وه. حه‌زی ده‌کرد بجیته‌ لای هیتکیف چونکه به‌سترا بووه‌وه له‌ لایه‌ن سه‌رۆکه‌که‌ی: هه‌رکه‌ من به‌وه‌م زانی، خیرا بیرم له‌ ده‌ربازبوونی کرده‌وه.

له‌ ئیواره‌دا، ده‌رفه‌تیکمان بۆ ره‌خسا. کاسی پارایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هیتکیف ئازاد بکه‌ن، چونکه ئیزابیللا لینت هیچ شه‌ریکیکی نه‌بوو: پارانه‌وه‌که‌ی بئ هه‌وده‌ بوو. فه‌رمانیش به‌ من کرابوو که به‌س خزمه‌ت بکه‌م. ئیمه‌ خۆمان له‌ تاریکایی ئه‌و به‌زمه‌ رزگار کرد، زۆر دل‌مان خۆش بوو کاتی گه‌یشتی نه‌ تیمی گیمه‌رتۆن. پانزه‌ ئامیر ژه‌نی به‌توانا کۆکرا بوونه‌وه: پری بوو له‌ ئامیری مؤسیقای جوراوجۆری وه‌ک زورنا و تره‌مفۆن و کلارنیت و ته‌پل و پیانوئی فه‌ره‌نسی و چه‌لۆیه‌ک له‌گه‌ل چه‌ند گۆرانی بیژیک، ئه‌و تیمه‌ ده‌چوووه نیو هه‌موو خانوویکی به‌هیز، هه‌موو جارێ له‌ جه‌ژنی له‌دایکبوونی مه‌سیح شت وه‌رده‌گرن و سوودیکی زۆر ده‌بین. پاره‌ستاین بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک گویمان له‌وان بیت. پاش ئه‌وه‌ی گۆرانی کورال له‌ لایه‌ن به‌شدار بووانه‌وه چرا، وامان لێ کردن له‌گه‌ل گۆرانییه‌که‌ تیکه‌ل بن. خاتوو ئیرنشۆ زۆر که‌یفی به‌ مؤسیقایه‌که‌ ده‌هات، بۆیه‌ ئه‌مه‌ هه‌لی زۆری به‌ ئیمه‌ به‌خشی.

کاسرینیش پێی خۆش بوو: به‌لام وتی ئه‌و ده‌نگه‌ له‌ دووره‌وه زۆر خۆشتره‌، بۆیه‌ چوو هه‌رێ و نیو تاریکاییه‌وه. منیش به‌دوایدا چووم. ده‌رگای خواره‌وه‌ی خانووه‌که‌یان پێوه‌دا، قه‌ت به‌ونبوونی ئیمه‌یان نه‌زانی. ئه‌و ناوه‌ پر بوو له‌ خه‌لک. ئه‌و

شویندهی بۆی چوو لهوئێ نهمايهوه، بهلكو زۆرتر رۆيشت. چوو ئه و كووخه‌ی كه هیتكلیف تیایدا به‌سترا بوو و بانگی كرد. بۆ ماوه‌یه‌ك كه‌لله ره‌قانه وه‌لامی نه‌داوه: به‌لام كلسرین هه‌ر به‌رده‌وام بوو، دواچار قایلی كرد قسه له‌گه‌ل بکات له رێگه‌ی بۆرده‌كانه‌وه.

منیش وه‌ك پاسه‌وان نه‌مه‌یلا كه‌س لێیان نزیك بێته‌وه. هینده‌ی نه‌ما‌بوو کاتی گۆرانی وتن ته‌واو بێت، گۆرانی بێژه‌کانیش هه‌ندی پشوو بدن و ده‌ست به‌خواردنه‌وه بکه‌ن: چوومه سه‌ر قاندرمه‌که و ئاگه‌دارم کرده‌وه.

له بری ئه‌وه‌ی کاسرین له ده‌روهه ببینم، له ناوه‌وه گویم له ده‌نگی بوو. مه‌یموونیکي بچووک هاتبووه یه‌کێک له كووخه‌کان، به‌دریژایی بنمیچه‌که. هه‌ولم دا قایلی بکه‌م بێته ده‌روه.

کاتی کاسرین هاته ده‌روهه، هیتکلیفیش له گه‌لی هات. کاسرین سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه ببه‌مه ئێو موبه‌قه‌که. ئه‌وه‌ی باش بوو كه خزمه‌تکاره‌که‌ی تر له‌وئێ نه‌بوو، بۆ ئه‌وه‌ی شه‌یتانه‌که گوئی له ده‌نگی نه‌بێت. زۆری پێ خۆش بوو به‌هیندلی بلیت شه‌یتان.

پنم وتن كه به‌هه‌موو شێوه‌یه‌ك من هان و پشتگیری فیله‌که‌تان ده‌که‌م: به‌لام سجنه‌که هه‌رگیز رۆژووی نه‌شکاندبوو له‌وه‌ته‌ی کاتی نانی دوینی ئیواره، من ناھێلم به‌رێز هیندلی به‌ئێوه بزانی.

چوو خواره‌وه: کورسیه‌کم بۆ هینا له نزیك ئاگره‌که‌م دانا. خواردنی خۆش و جۆراوجۆرم بۆ هینا: به‌لام ئه‌وه‌نده نه‌خۆش بوو نه‌یتوانی زۆر بخوات. منیش نه‌متوانی وه‌ك چاران دلخۆی بده‌مه‌وه. هه‌ردوو هه‌نیشکه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆکانی دانا، چه‌ناگه‌ی له‌سه‌ر ده‌سته‌کانی دانا و چوو ئێو خه‌یال و بێرکردنه‌وه. به‌توندی وه‌لامی دامه‌وه کاتی پرسیارم لێ کرد بێر له چی ده‌کاته‌وه، وتی:

"هه‌ولێ ئه‌وه ده‌دم بزانی چۆن تۆله له هیندلی به‌سه‌نمه‌وه. لام گرنگ نییه گه‌ر زۆر چاوه‌رێ بکه‌م. گه‌ر له سه‌رمه‌رگیشدا بم گرنگ نییه. گرنگ ئه‌وه‌یه پیش ئه‌وه‌ی بمرم تۆله‌ی خۆم بکه‌مه‌وه. هیوادارم ئه‌و پیشه من نه‌مریت!"

وتم "هیتکلیف قه‌ت عه‌یب ناکه‌یت به‌م شێوه‌یه بێر ده‌که‌یته‌وه. ته‌نیا بۆ خوا هه‌یه

سزای خراپه‌کاران بدات. ئیمه‌ی عه‌بد ده‌بی فییری ئه‌وه بین چۆن له خراپه‌کاران خۆش بین.

وه‌لامی دایه‌وه "نه‌خێر. خوا به‌وه رازی نابیت من لێی خۆش بم. خۆزگه ده‌خوایم باشتترین رێگه‌م پێ بزانییا! لیم گه‌رێ به‌ته‌نیا بم، من سه‌رگه‌رمی پلانیکم: کاتی بێر له‌و پلانه ده‌که‌مه‌وه هه‌ست به‌ئازار ناکه‌م."

"به‌لام به‌رێز لۆکوود من خۆم له بێر کردوووه ئه‌و سه‌ربوردانه خۆ بیزارت ناکه‌ن. بیزار ببووم نه‌مه‌دزانی ئه‌م قسانه بۆ کێ بدرکینم. تۆ سه‌رماشت بووه. تۆش سه‌ر ده‌له‌قینی بۆ سه‌ر جیگه! ده‌متوانی میژووی هیتکلیف پێ بلیم. هه‌موو ئه‌وانه‌ی تۆ گوێبێستی ده‌بیت، نیوه له نیوه‌یه.

خزمه‌تکاره‌که له خه‌و هه‌لسا. قسه‌کانی بری و له‌سه‌ر دروومانه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. منیش نه‌متوانی له لای ئاگره‌که بچوولیم. من و خه‌و زۆر لێک دوور بووین. وتم "جاری جاری خاتوو دین. نیو سه‌عاتیکي تریش ماوه. تۆ کاریکی باش ده‌که‌ی ئه‌و چیرۆکه بۆ من باس ده‌که‌یت، من هه‌ست به‌بیزاری ناکه‌م. زۆر هه‌زم له‌و شێوازه‌ی قسه‌ کردنی تۆیه. بۆیه ده‌بی به‌هه‌مان شێواز چیرۆکه‌که‌م بۆ ته‌واو بکه‌یت. من خۆشیم له هه‌موو ئه‌و کاره‌کته‌رانه‌یه که تۆ باست کرد."

"گه‌وره‌م وا سه‌عات یانزه لێی دا."

"ئه‌وه کێشه نییه. من رانه‌هاتووم زوو بنووم. زۆر هه‌زیشم له خه‌و نییه بۆیه یه‌ك دوو سه‌عات بۆ من به‌سه‌ چونک به‌یانیمان تا ده له خه‌و هه‌لناستم.

"تۆ نابێ تا سه‌عات ده پال که‌ویت. سه‌عات ده‌ی به‌یانیمان رۆژ له تاقی ئاسمانه. ئه‌و که‌سه‌ی که تا ده‌ی به‌یانی نیوه‌ی کاره‌کانی نه‌کردبیت، ناتوانیت وه‌ها به‌ناسانی له کاتی خۆی کاره‌کانی ته‌واو بکات."

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، خاتوو دین کورسیه‌که‌ت ده‌ست پێ بکه‌وه. چونکه من به‌یانی ده‌یکه‌مه شه‌و تا پاش نیوه‌رۆیه. من هه‌ز ده‌که‌م تۆله‌ی ئه‌و هه‌موو سه‌رمایه بکه‌مه‌وه که ئه‌م‌رۆ ببینم.

گه‌وره‌م هیوادارم وا نه‌که‌یت. باشه ده‌بی رێگه‌م بده‌ی که سی سال به‌سه‌ر چیرۆکه‌که‌دا باز بده‌م. له ماوه‌ی ئه‌و سی ساله‌دا خاتوو ئیرنشۆ...

" نا نا، نه خيتر، لي ناگه ريم يهك رۆژي تپه په بكهيت! دياره ماندوو بوويت و
 حهوسه لهي قسه كردنت نه ماوه. ئه ي چي گهر به ته نيا دانيشتباي و پشيله كهش له
 بهردهم تا بپچوو كه ي بلي سباوه له سه ر مافووره كه. ئه وا ئه و كاته زور به ئه سپايي
 سه يري ئه و ديمه نته ده كرد كه ئه و كاته به دواي يهك گوئ ده گه راي كه له و ميزاژه
 دهر بازت بكات؟"

" ده توانم بليم حهوسه له يهكي شيتانه م ده بوو گهر تو ليره نه باي."

به پيچه وانوه حهوسه له يهكي زور بيزار كه رت ده بوو. ئيستا ئه و حهوسه له يهت له
 بهر من ههيه، بويه دهقه به دهقه بهردهوام به. من واي بو دهچم كه خهلكي له و
 هه ريمانه له سه ر حيسابي خهلكي له شاروچكه كان ده زين، به هه مان شيوه: هه ر
 جالو كه يهك له نيو ته ونه كه يدا له سه ر حسابي جالو كه يهك له نيو كوخي ك
 ده ژيت، خه لكيش به شيوازي جيا جيا له سه ر حيسابي يه كتر ده زين. ئيستا ش
 سه رنجي قوول خاوه ني حاله تي بينه ركه نيبه. ئه وان زياتر به ته نيا ده زين، زياتر له
 خو ياندا، كه متر له روا له تدا، ده گو پين، له سه ر شتي ده ركه ي ده زين. خه يالم بو
 خو شه ويستيه كي ژيان ده چيت ليره كه زور شياو بيت. منيش بي باوه رپكي جيگير
 بووم له هه ر خو شه ويستيه كي ته واوي سال. حاله ته كه به وه ده چيت كه پياويكي
 برسي له سه ر قاپي ك دابنييت، كه له سه ر ئه و قاپه دا به ته واوي ته ركيز له شه هيه ي
 ده كات و به خي رايي ده ست به خوار دن ده كات. يه كيكي تر به مي زتيكي ئاشنا بكه يت كه
 خوار دني فه رهنسي له سه ر بيت: ده توانيت خو شترين چيژ له خوار دنه كه وه رگريت،
 به لام هه ر يه كه يان به شيكه له بوچوون و ياده وه ري خودي كه سه كه .

خاتوو دين سه رنجي دا قسه كانم و هه ندئ كه وته گو مان له قسه كانم، وتي "ئوو!
 ئيمه ليره وهك هه موو شوينيكي تر واين، كاتي كه باش ده مانناسي."

وه لام داوه "ببووره، هاوري باشه كه م، تو به لگه يه كي به هيزي دزي ئه و باسه. جگه
 له كه مي ك بير كردنه وي ته سكي ئه و نه جامه، تو هيچ زانياريت له سه ر ئه و شيوازانه
 نيبه كه من له سهريان راهاتووم كه نامويه به چيني ئيوه. بيگومانم له وه ي
 بير كردنه وي تو زور گه و ره تره له بير كردنه وي هه ر خزمه تكار يكي ديكه. تو ناچار
 كراوي هه موو توانستي خو ت بخه يته گه ر بو پيدا ويستيه كان و بو دوور راگرتني

ژيانته له كاري پروپوچ.

خاتوو دين پي كه ني.

وتي "بيگومان، من خو م به كه سيكي سه رفراز و ئاسوو ده ده زانم. نهك له وه ي كه له
 نيو ئه و گردانه ده ژيم و كو مه ليك ده م وچاوي دووباره ده بينم، كو مه ليك كاري دووباره
 ده كه م، له كو تايي ساله وه بو كو تايي سال، به لكو له وه خو م به ئاسوو ده و سه رفراز
 ده زانم كه من ديسپلينيكي به هيز به كار ده به م، كه فيره ژيري كردووم، پاشان به ريز
 لو كود من زور له وه زياترم خو يندوو ته وه كه تو خه يالت بو ده چيت. هه ر كتي بيكي
 بگري له نيو ئه و كتي بخانه يه من ناوه روكي ده زانم و شتيكي لي فير بوومه: ته نانه ت
 ئه وانه شي كه به زماني يو ناني و لاتيني و فه رهنسيش نووسراون، هه روه ها ئه وانه ش
 يهك به يهك ده زانم: زور له وه ش زياتر كه تو پيشبيني ده كه يت له كچه هه ژاريك.
 به هه ر حال، گه ر دواي چي روكه كه م به شيوازيكي گي رانه وه بكه وم، ئه وا باشتره
 بهردهوام بم. هه روه ها له بري باز داني سي سال، رازي ده بم به وه ي كه بچمه سه ر
 هاويني داها توو، هاويني سالي 1778، واته نزيكه ي بيست و سي سال بهر له
 ئيستا .

دهستی کرد به بریقه بریق، کاتی پیاوه پیره که دیته پیشه وه و ده لیت "ئیرنشۆ، خوا ناگه دارت بیت کاتی ئەو ژنه به جیت دیلیت و ئەو کورەت بۆ جی ده هیلیت. کاتی ئەو هات، ههستم به قایل کردن کرد ئیمه ده بی ژیا نی دریز بکهین. ئیستاش ده بی ئەوهت پی بلیم، وا دیاره زستان ته وای ده کات. زۆر خۆت سه غلهت مه که، هیچمان به رامبه به دکتۆران پی نا کریت.

منیش پرسیم "سه رۆک چۆن وه لآمی دایه وه؟"

وابزانم سویندی خوارد: به لآم زۆر گویم پی نه دا، چونکه هه سهیری مناله کهم ده کرد. "ديسان دهستی کرد به وه سفکردنی مناله که. منیش وه که ئەو به په روش بووم، خیرا رام کرد بۆ ماله وه تا له نزیکه وه به چاوی خۆم ببینم. هه رچه نده له بهر خاتری هیندی زۆر په ریشان بووم. له نیو دلیدا ته نیا یه که ژوو هه بوو ئەویش بۆ ژنه که ی و بۆ خۆی بوو: بۆ هه ردووکان ده ژیا به لآم یه کیکیانی ده په رست، سه رم له وه دهر نه ده چوو چۆن هیندی به رگی ئەو کاره ساته ده گریت.

کاتی که گه یشتینه وه بانه کانی ویزه رینگ، له وی له پیشه وه ی دهرگا که وه ستابوو، هه رکه به دهرگا که دا چومه ژوو ری و لیم پرسیم "مناله که چۆنه؟"

به زهر ده خه نه یه که وه وتی "نیل، هه نده ی نه ما وه ده ست به غاردانی بکات"

سنوورم به زاند و دیسان پرسی "ئه ی خیزانه کهت، دکتۆر وتی که ..."

قسه ی پی بریم و سوور هه لگه را و هاواری لی هه ستا "دکتۆر که به نه فرهت بیت! فرانسیس راست ده کات: له وه هه فته یه دا به ته وای چاک ده بیته وه. ئایا ده چیته سه ره وه؟ پی بلی من دیم، گه به لاین بدات قسه نه کات. من ئەوم جی هیشته چونکه هه ر کر نابیتته وه. پی بلی که به ریز کینیس ده لی ده بی هیمن و ئارام بیت."

من ئەو په یامه م به خاتوو ئیرنشۆ را گه یاند. پی ده چوو روحی باله فرکی پی بوو، به دلخۆشییه وه وتی "من زۆر به زحمه تی وشه ی ئیلنم به گۆدا هات، له وی دوو جار ان هاته دهر و دهستی به گریان کرد. باشه ده ی بلی به لاین ده دم که قسه نه که م: به لآم ئەوه رینگه م لی نا کریت که پی پینه که نم!"

ئای روحی داماو! تا هه فته یه کیش ما بیت له ژیا نیدا دلّه خۆشه که ی قهت په کی نا که ویت. به لآم میرده که ی رۆژ دوی رۆژ سوورتر ده بوو له سه ر ئەوه ی که ته ندروستی

به شی هه شته م

له به یانی رۆژیکی خۆشی مانگی شه شدا یه که م کوری جوان چاوی به دونیا هه لیتا. هه ر ئەو رۆژهش دوا رۆژی خیزانی ئیرنشۆ بوو. ئیمه له نیو کیلگه که دا خه ریکی کا کۆکردنه وه بووین، کاتی ئەو کچه ی که هه میشه نانی به یانی بۆ ده هیناین سه عاتیک زووتر به نیو هه موو می رگه کاندای رای کرد و له دووره وه به را کردنه وه بانگی منی کرد.

به ها که ها که وه وتی "ئای که منالیکه چه ند جوانه! جوانترین و دوا هه مین مناله تا ئیستا هه ناسه ی دا بیت! به لآم دکتۆر که ده لیت ده بی میسیس بروات. ده لیت ما وه ی چه ند مانگه زۆر هیلاک بووه. گویم لی بوو دکتۆر که به به ریز هیندی ده وت: ئیستا هه یچ شتیک نیه بیپاریزیت، بۆیه پیشی زستان بیت دهر میت. تۆ ده بی هه ر ئیستا بیتته مالی. تۆ ده بی ناگه داری بیت، نیلی: ده بی تۆ شیر و شه کری بۆ ئاماده بکه یته. ده بی شه و رۆژ چاودیری بکه یته. خۆزگه م به خۆت، چونکه گه ر میسیس نه بیت تۆ بۆ خۆت ده بی به هه موو شتیک."

کۆله کایه که م له سه ر شانم هینا خواره وه و خۆم به ستا وه و پرسیم "ئه و زۆر نه خۆشه؟"

کچه که وه لآمی دایه وه "پیم وایه زۆر نه خۆشه. به لآم زۆر ئازایه. کاتی قسه ده کات وه که بلی پیاویکی له گه لدا یه قسه ی بۆ ده کات. هه یچ ناگای له خۆی نیه و خۆشی لی برا وه، ئای که چه نده جوانه! گه ر من له شوینی ئەو بام بیگومان نه ده مردم: سه ره رای قسه کانی دکتۆر کینیس، حال م باشتر ده بوو. من زۆر رقم له وه هه لسا بوو. دیم ئارکه ر گۆشه که ی بۆ سه رۆک هینا خواره وه، له نیو خانوو ه که، پرووه که ی

خیزانه‌که‌ی باستر ده‌بیت. کاتّی کینیس ناگه‌داری کرده‌وه که دهرمانه‌کانی بیّ که‌لکه له‌و قو‌ناغه‌ی نه‌ودا، پی‌وتی که پی‌ویست ناکات زیاتر له‌وه مه‌سره‌فی لی بکات، نه‌ویس وه‌لامی به‌تووریه‌ی داوه "من باش دهرمانم که نه‌و تهن‌دروستی باشه و هیچی تر پی‌ویستی به‌دهرمانی تو نییه! نه‌و هرگیز کی‌شه‌ی تهن‌دروستی نه‌بووه. نه‌وه ته‌نیا په‌تایه‌ک بوو ته‌واو. په‌تاکه‌ش رو‌یشت: ئیستا ترپه‌ی لیدانی دلّی وه‌ک هی من هی‌واش لی ده‌دات. هه‌روه‌ها روومه‌ته‌کانی ته‌ر و جوانن."

هه‌مان چیرۆکی به‌ژنه‌که‌ی وت. پی ده‌چوو باوه‌ری پی بکات. به‌لام شه‌ویکیان کاتّی به‌سه‌ر ملیدا پالی دابووه‌وه، پی ده‌وت که به‌یانی ده‌توانیت هه‌لسیته‌وه، کو‌خه‌یه‌کی توندی گرت، کو‌خه‌یه‌کی ساده. له‌سه‌ر قو‌له‌کانی به‌رزی کرده‌وه. هه‌ردوو ده‌ستی خسته نیو ملیه‌وه. رووی گۆرا و مرد.

هه‌ر وه‌ک کچه‌که پی‌شبینی کردبوو، هاریتو‌نی منال به‌ته‌واوی که‌وته ژیر ده‌سته‌کانی من. به‌ریژ ئیرنشۆ (هیندلی) به‌ش به‌حالی مناله‌که‌ی زۆر رازی و خو‌ش‌حال بوو چونکه مناله‌که‌ی لای من زۆر تهن‌دروستی باش بوو و هه‌رگیز نه‌ده‌گیا. به‌لام به‌ش به‌حالی خو‌ی به‌ریژ هیندلی هه‌میشه خه‌مبار و دل پر له‌په‌ژاره بوو: خه‌م و نازار و په‌ژاره‌که‌ی له‌هه‌موو دنیا وینه‌ی نه‌بوو، چه‌شنیکی زۆر جیاواز بوو له‌ خه‌م و نازاری خه‌لگی. نه‌ فرمی‌سکی له‌ چاوان ده‌باری نه‌ روژیک له‌ روژان دو‌عای ده‌کرد. هه‌میشه نه‌فهرت و سووکایه‌تی به‌هه‌موو شته‌کان ده‌کرد: سووکایه‌تی به‌خو‌او مرو‌ف ده‌کرد. ته‌واو تیکچوو بوو، به‌ چ باران هۆشی له‌ خو‌ی نه‌بوو. هیچی تر خزمه‌تکاره‌کان به‌رگه‌ی سته‌مکاری و شه‌رانگیزیان نه‌گرت: ته‌نیا من و جو‌زیف وه‌ک خزمه‌تکار لای ماینه‌وه نه‌وانی تر هه‌مووی جییان هیشت. من دل‌م نه‌ده‌هات مناله‌که به‌جی بیل‌م، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش، ده‌زانی که منی به‌خوشکی خو‌ی ده‌زانی بو‌یه من زیاتر ره‌فتاره‌کانیم په‌سه‌ند ده‌کرد تا بی‌گایه‌یه‌ک. جو‌زیف مایه‌وه بو‌ نه‌وه‌ی به‌سه‌ر کریکاران و نه‌وانه‌ی خانوو به‌کرئ ده‌گرن فشه‌ فشه‌ بکات و به‌سه‌ریاندا بشیرینیت. چونکه پیشه‌که‌ی وا بوو، بو‌یه زۆر ره‌خنه‌ی لی ده‌گیرا له‌سه‌ر خراپیه‌که‌ی و رو‌حه شه‌رانگیزییه‌که‌ی.

پتگه و هاوه‌له خراپه‌کانی سه‌روک (هیندلی) نموونه‌یه‌کی جوانی خسته به‌رده‌ست

هیتکیف و کاسرین. مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کاسرین بای نه‌وه‌نده هه‌بوو که پی‌روژیکی شه‌رانگیز دروست بکات. نه‌وه‌ی راستیش بیت وا دهرکه‌وت نه‌و ماوه‌یه هیندلی تووشی جنۆکه بووه و ده‌ستی له‌گه‌ل شه‌یتان تیکه‌ل کردوو. هیتکیف زۆر خو‌ش‌حال بوو به‌وه‌ی که به‌و شی‌وه‌یه چاوی به‌هیندلی ده‌که‌ویت. هیندلی روژ به‌روژ باری دهروونی و نه‌قلی خراپتر ده‌بوو. ناتوانم به‌چ شی‌وه‌یه‌ک باسی نه‌و ماله‌ دۆزه‌خیه به‌کم که ئیمه هه‌مان بوو. مامۆستا‌که‌ش لی‌مان دوور که‌وته و هیچ که‌سی شایسته نه‌ده‌هاته لامان. جگه له‌ سه‌ردانه‌کانی ئیدگار لینت که بو‌ بینینی خاتوو کاسی ده‌هات. له‌ ته‌مه‌نی پا‌نزه سالی‌دا، کاسی وه‌ک شازنی ولاته‌که وا بوو. سه‌یری که‌سی نه‌ده‌کرد. بوونه‌وه‌ریکی که‌له‌ ره‌ق و لووت به‌رزی لی دهرچوو‌بوو. یه‌ک له‌ باره‌ خو‌م وه‌ک جاران که‌یفم پی نه‌ده‌هات. زۆر جاریش لی‌ی نزیک ده‌بوومه‌وه و له‌ بن گویم ده‌خویند بو‌ نه‌وه‌ی که‌می‌ک له‌ لووت به‌رزییه‌که‌ی که‌م به‌که‌مه‌وه: به‌لام هه‌رگیز جاریک به‌گوپی منی نه‌ده‌کرد. به‌لام زۆر دل‌سو‌زی هه‌بوو بو‌ شته‌ کو‌نه‌کان: ته‌نانه‌ت هیتکیفیش هه‌ست و سو‌زی به‌رامبه‌ر گۆرا‌بوو. هه‌تا لینتنی گه‌نج که لای کاسرین ژماره یه‌ک بوو، نه‌ویس ئینتیبا‌عیکی وای له‌سه‌ر نه‌بوو. نه‌و سه‌روکی دو‌اترم بوو: نه‌و وینه‌یه‌ی که له‌سه‌ر نا‌گردانه‌که‌یه. جاران وینه‌ی وی له‌ لایه‌ک و هی ژنه‌که‌شی له‌ لایه‌کی دیکه‌وه. به‌لام هی نه‌و لایه‌ی، یان هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ شتی‌ک له‌و به‌دی بکات. ده‌توانی سه‌ری لی دهریکه‌یت؟

خاتوو دین مۆمه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه، له‌ وینه‌که‌ی به‌رامبه‌رم روویکی نه‌رم و هی‌منم به‌دی کرد، زۆر شی‌وه‌ی له‌و خانمه‌ گه‌نجه‌ ده‌کرد که له‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ بوو، به‌لام له‌ سو‌الفه‌ کردندا روو خو‌شتر و ژیر تر بوو. وینه‌یه‌کی شیرینی دروست کرد. قژه‌ درێژ و به‌بریه‌که‌ی به‌سه‌ر لاری و له‌نجه‌ی لوول هاتبووه‌ خوار، چاوه‌کانی گه‌وره و جدی بوون، ته‌واوی له‌ش لاری نه‌رم و نیان و میه‌ره‌بان بوو. من سه‌رم له‌وه دهرناچیت چون کاسرین ئیرنشۆ توانیوه‌تی نه‌و هاو‌پیه‌ روح و دهروون جوانه له‌ بیر بکات، که یه‌که‌م هاو‌پیشی بووه. به‌لام له‌وه تیکه‌یشتیم که چون نه‌و خه‌یالی رو‌یشت بوو و فیکره‌ی کاسرین ئیرنشۆی له‌ لا دروست ببوو.

"تیبینی خو‌م به‌خزمه‌تکاره‌که وت وینه‌یه‌کی زۆر دل‌خۆشکه‌ره. به‌رای تو‌ش وانیه‌ی؟"

وهلامی دایهوه "بهائی وایه. بهلام شیوهی باشتر دهکرد کاتی ئەو له ژياندا بوو. واته قسه و گوفتاری رۆژانهی که بهگشتی چهشنیکی رۆحیانه بوو."

کاسرین له ماوهی ئەو پینچ ههفتهیهی که لهگهڵ لینتتهکانی بهسهرد برد تهواو رهنگ و خولقی ئەوانی هه لگرتبوو، خووش لهگهڵیان راهات بوو. بههیچ شیوهیهک ئەو میزازه توورپه و توندی لهگهڵ ئیمهه هه بوو لهگهڵ ئەوانی بهکار نهدههینا. هه میسه شهرمی دهکرد خوئی توورپه و توند بکات لهگهڵ ئەوان چونکه فییری ربهفتاری نهرم و نیان و لهسهرد خو کرابوو لهوئی، بی ئەوهی هوشی لهسهرد خوئی بیت خوئی بهسهرد خانم و پیاوه پیرهکه دهسهپاند له ریگهی ژیری و ئاقلیههکهی. له ئیزابیللا شیوه سهرنج پاکیشههکهی و له براکهشی دل و روچی وهرگرتبوو: هه موو ئەو دهسکهوتانه له یهکهم شوینهوه ئەویان دهلاواندهوه - چونکه دهروونی پر بوو له تموح و شتی بهرز. ئەمه وای لی کرد که سیفهتیکی تر وهرگریت بهبی ئەوهی نیازی دهسهردوکردنی کهسی هه بیت. لهو شوینهی که گوئی لهوه بوو که هیتکلیف گۆراوه و گهنجیکی دم پرووت و بی ئەدهبی لی دهرووه، پییان دهگوت که هیتکلیف ئیستا له وهش و درندان خراپتره. کاسرین لهوه را گرنگی بهخوئی دا بو ئەوهی وهک ئەو نهکات، له مالیشدا ههولی دها بهئهدهبهوه ربهفتار بکات بهلام فهلتهی دها و ربهفتارهکانی دهبووه مایهی پیکهیننی هه مووان. ربهفتارهکانی بای ئەوهنده بوو که سهروشته بی ریزهکهی بشاریتهوه بهلام نه متمانه و نه ستایشی بو دروست کرد.

به ریز ئیدگار بهدهگمهن دهویرا بهکراوهیی سهردانی بانهکانی ویزهرینگ بکات، چونکه زراوی له ناوبانگی ئیرنشۆ چوو بوو، بوئه ههرد خوئی لی دهشاردهوه. لهگهڵ ئەوهشدا ئیمه به نهیننی بهباشترین شیوه پیشوازم لی دهکرد: سهروک (هیندلی) خویشی ههوسهلهی ئەوهی نهبوو بیزاری بکات و بزانی بوچی هاتوو. گهر روویشی لهگهڵ خووش نهبوايه خوئی نیشان نهدهدا.

بهلام پی دهچوو که تووک و نهزهری لهگهڵ کاسرین خووش نهبوو. کاسرین ژیر نهبوو. هه رگیز یاری نهدهکرد و هه میسه خوئی سهنگین نیشان دها. هه میسه بهربهست بوو له بهردهم دوو هاوریکهی و نهیدههیللا یهکتری ببینن. چونکه کاتی هیتکلیف بی ریزی له حوزور لینتت نواند، کاسرین دلی نیمچه گران بوو، ههروهها

کاتیکیش لینتت بهخرابی باسی هیتکلیفی دهکرد لای، کاسرین بهوهش ههرد نیمچه سهرد گران دهبوو. نهیدهویرا ئیحهساسهکانی بو هیتکلیف لای لینتت بدرکیئیت، وهک بلیی ئەو کوره هه رگیز رۆژیک له رۆژان هاوریی ژیان و یاریکردن و روچی نهبووه. زۆر پیکهینم بهههلسوکهوت و گۆرانهکانی دههات. ئەویش هه میسه خوئی له گالته و گهپی من دهشاردهوه. ئەمهیه سهروشتی بوودهله: بهلام زۆر شانازی بهخوویهوه دهکرد و لووتی له تاقی ئاسماندا بوو، بابایهک نهیناسیت و دهزانیته هه رگیز ناخووشی و نازاری نهبینیوه. هه رگیز سهردکونه نهکراوه و گالتهی پی نهکراوه. له کوئییدا خوئی دانی پی نا و لای من درکاندی: هیچ کهسیکی تر نهبوو بیکات بهئاموژگارکهرد و زمانحالی خوئی.

به ریز هیندلی پاش نیوهرویهک له مائی چوو بووه دهروهه، بوئه هیتکلیف ئەو ههلهی قۆزستهوه و ئەو رۆژهی کرد بهپشوو. و بزانه ئەو کاته تهمهنی گهیشتهبووه شانزه سالان و سیفهته خراپهکانی نهما بوو. ههلسوکهوتی و دهکرد که ئینتباعیکی لهسهردخوئی دروست کردبوو، و پی دهچوو که هه رگیز ئەو کوره ربهفتاری وای نهکردوو، هیچ پاشماوهیهکی رابردووی پیوه دیار نهبوو. پیش هه موو شتی، ئەو قیچه پهروهردیهی پیشتر بهدهستی هینابوو له بییری کردبوو: هه میسه کاری دهکرد، زوو دهستی بهکار دهکرد و درهنگ تهواو دهبوو، ئەو سیفهتهی نهما بوو که جارن زۆر ههزی لهوه بوو شت فییر بیت و زانیاری کو بکاتهوه، هیچ ههزی له کتیب و فییربوون نهدهکرد. ئەو ههستهی که له منالی ههیبوو، به ریز ئیرنشۆی باوکی هیندلی له ناخیدا چاندبووی، ئەو ههستهشی نهما بوو. بو ماوهیهکی زۆر رهنج و کووششی دا له دیراسهکانی یهکسان بیت لهگهڵ کاسرین، بهلام دهستی له هه موو ئەو شتانه هه لگرت هه رچهند له ناخهوه پهشیمانیشی پیوه دیار بوو: بهتهواوی وازی له هه موو شتیک هینا، هیچ سهردکهوتن یان پالنهریک نهبوو وای لی بکات ههنگاوێک بهرهو پیشهوه بچیت، کاتی درکی بهوه کرد که دهبی له ژیر ئاستی پیشووی نغرو بیت. پاشان روخساری دهروهی لهگهڵ خراپی باری میشکی تکیان کردهوه: سهرد و سیمایهکی خه ماوی و بی ناز و شکانهوهی لی دروست ببوو. هه موو سهروشتی ئەو کوره له تۆله سهندنهوهیهکی دهمارگیرانهدا گیرسایهوه. دلخووشیهههشی هه ر بهتوندی بوو. کاتی بییری له تۆله دهکردهوه زۆر دلی خووش دهبوو، وای دهزانی تهنیا

ئەو لەسەر ئەم زەووییەدا دەژیت.

هاورپییەتی نیوان کاسرین و هیتکلیف هیشتا روحی لە بەر مابوو کاتێ هیتکلیف هەندێ جار خۆی لە کارەکانی دەدزیووه و یهکتریان دەبینی، بەلام بەهیچ شتێوهیهک ئارەزوو و هەست و سۆزی بۆ کاسرین بە وشە جوانەکانی دەرنەدەبەری وەک جاران، هەرۆهەا لە ناخەوێ توورپهیبییهکی سەیر دایگرتبوو لە هەلسوکەتی کچانەیی کاسرین، وەک بلیی هەرگیز ئەو کورپە رۆژیک لە رۆژان هەست و سۆزی بۆ ئەو کچە لە گۆ نەهاتووێتە دەر. لەسەر ئەو بۆنەیی ناوبراو هاتە نیو خانووێکە بۆ ئەوێ رابگهیهنیت کە هیچ شتێک ناکات، کاتێ من یارمەتی کاسیم دەدا جلهکانیم لەگەڵ ریک دەخست: کاسرین هەر خۆی لە بووری نەبرد و تەقەیی سەری دەهات، وای دەزانی ئەو شوینە تەنیا هی خۆییەتی یان تەنیا خۆی لەو شوینەییە. بەهەر شتێوهیهک بیت کاسرین خەبەری بۆ بەرێز ئیدگار نارد کە برای لەوێ نییە و ئەویش ئامادەییە پیشوازی لێ بکات.

هیتکلیف پرسیری لێ کرد "کاسی پاش نیوهرۆ سەرقالی چیت؟ ئایا بەنیازی بچیت بۆ هیچ شوینیک؟"

کاسی وەلامی داوه "نەخێر، وا باران دەباریت."

ئەویش وتی "ئەیی بۆچی ئەو فوستانە ئاوریشمییهت لە بەر کردوو؟ کەس دیت بۆ ئێرە؟"

بە دوودلییهوه خاتوون وتی "ئەوێ من ئاگەدار بم کەس نایەت. بەلام هیتکلیف ئیستا تۆ دەبی لە کیلگەکە بیت. ئەو سەعاتیک بەسەر نانی ئیوارەدا تێپهیری: وام زانی تۆ رۆیشتووی."

هیتکلیف وتی "گەر هیندلی لێرە بیت بەهیچ شتێوهیهک ئازادمان ناکات. من ئەمڕۆ هیچ کاریک ناکەم تەنیا لەگەڵ تۆ دەمێنمەوه."

کاسی وتی "وا باشترە برۆیت چونکە گەر جوؤزیف من و تۆ پیکهوه ببینیت بەهیندلی دەلێت!"

"جوؤزیف وا کلس بار دەکات لە پینیسٹۆن کراگز. ئەو بەئیمە نازانیت چونکە تا دونیا تاریک دەبیت ئەو کارەیی پێ تەواو ناکریت."

هیتکلیف ئەمەیی وت و لە ئاگرەکە نزیک بووهوه و دانیشت. یهکسەر کاسی ئەبرۆکانی پەشوکا و رهنگی پهیری. بۆیه بەپێویستی زانی رینگهیهک بدۆزیتەوه و خۆی لەو هەلوێستە دەریاز بکات بۆیه وتی "ئیدگار و ئیزابیللا بەتەمای ئەوێ ئەم پاش نیوهرۆیە بین بۆ ئێرە. "پاش ئەوێ بۆ ماوهی خولهکیک هەر دوو لا بیدەنگ بوون. کاسی وتی "لە بەر ئەوێ باران دەباریت، باوەر ناکەم بتوانن بین، بەلام لەوانەشە بین، بۆیه گەر بین، گیانی تۆ دەکەوێتە مەترسی و لەسەر ئەو کارە سەرکۆنە دەکریت."

هیتکلیف لەسەر قسەکانی سوور بوو "کاسی، بەئێلن بلیی کە تۆ ئەو پاش نیوهرۆیە سەرقالی. لە بەر خاتری ئەو هاویری بەبەزەیی و گەمزانهت من بەدەرەوه مەنی! هەندێ جار دیتە سەرم و دەلێم کە ئەوان ..."

کاسی بەروویکی ناخۆشەوه سەیری کرد و قیژەیی هات "کە ئەوان چی؟" سەری لە ژێر دەستی من دەرھینا کاتێ من خەریکی جوانکردنی قژی بووم، بە پەستییهوه وتی "ئۆھ نیلی تۆش قژەکەمت زۆر بەناشرینی داھیناوه! ئەوێندە بەسە واز بینە، بۆ خۆم دەیکەم. هیتکلیف دەتەوێ باسی چی بکەیت و نارەزایی چی دەردەبریت؟"

هیتکلیف بەدەست ئامازەیی بۆ ئەو پارچە کاغەزە کرد کە بەدیوارەکەوه هەلواسرابوو، وتی "هیچ. تەنیا سەیری ئەو رۆژ ژمێرەکەیی سەر ئەو دیوارە دەکەم! نارەزایی و توورپهیبییهکەم لەسەر ئەوێه کە دوینی ئیوارەت لەگەڵ ئەوێ لینتەکان بەسەر برد. باسەکەیی من ئەوێه کە لەگەڵ منت بەسەر نەبرد. تێگەیشتی؟ من هەموو رۆژی ئامازەم پێ کردوو."

کاسرین بەتۆنیکیی هیچ و پووچانە وەلامی دایهوه "بەلێ تۆ زۆر بە شیت دەچوویت. کوا مانای ئەوێ لە کوێیە؟"

هیتکلیف وتی "بۆ ئەوێ ئەو نیشان بەدەم کە من بەدلیایییهوه تیبینی شت دەکەم"

زیاتر خۆی گرژ کرد و پرسی "باشە دەبی من تا هەمیشە لەگەڵ تۆ دابنیشم؟ چ سوویدیک وەرەگرم؟ تۆ باسی چیم لەگەڵ دەکەیی؟ تۆ هەر شتێک بۆ خاتری خۆشی من دەیلێی قسەیی منالان یان گەمزانه، وەک مرۆفە ساویلکەکان وایت، هەر کاریک

دهكەيت بى ھوودەيە!

ھىتكليف گرژتر و مۆنتر وتى "كاسى تۆ پېشتەر ھەرگىز بەمنت نەوتووہ كە من قسە زۆر ناكەم يان باسى شتى ھىچ دەكەم، يان ھەرگىز بەمنت نەوتووہ كە حەز بەھاورپىيەتى من ناكەيت!"

بە منگە منگ و شەرمەزارىيەوہ، وتى "بەھىچ شىئوہىك ئەوہ ھاورپىيەتى نىيە كاتى خەلكى ھىچ نەزانن و ھىچ شتىك نەلېن."

ھاورپىكەى ھەلسايەوہ سەر پى، بەلام كاتى ئەوہى نەبوو ھەستەكانى زىياتر دەرپرېت چونكە تەقە تەقى نالەى ئەسپەكان ھاتە ژوروى، بەنەرمى لە دەرگا درا، لىنتنى گەنج (ئىدگار) ھاتە ژوروہوہ، ئەو پەرى خۆشى بەدەم و چاويەوہ نووسا بوو. كاسرىن پېشېبىنى ئەوہى نەدەكرد ئاوا زوو بېن. كاسرىنى بى گومان و خەيال بەرز جىاوازى كرد لە نيوان ھاورپىكانى، ھەركە يەككىيان ھاتە ژوروہوہ ئەوہى تريان (ھىتكليف) چووہ دەرەوہ. لەو ساتەدا لىنتن و ھىتكليف چاويان بەيەكتىرى كەوت، مروڤىكى دلخۆش و تىر بەرامبەر بە مروڤىكى خەمبار و برسى. دەنگ و سەلام كردنەكەى لەگەل شىوازەكەى تىك دەگىران. شىوازى قسە كردنى شىرىن و نزم بوو، وشەكانى بەو شىئوہىيەى ئىمە لە گۆ دەھاتە دەر: تەنانەت ھىمىنتر لەوہى كە ئىستا ئىمە قسە دەكەين.

من تازە دەستم بەكۆكردنەوہى قاپ و قاچاغ و رېكخستەنەوہى چەكەجەكانى نىو ژوروہكە كردبوو. لىنتن سەيرىكى منى كرد و وتى "خۆ زۆر زوو نەھاتووہ، ھىشتا زۆر زووہ ھا"

كاسرىن وەلامى داوہ "نەخىر. نىلى تۆ چى دەكەيت لىرە؟"

وہلام داوہ "خاتوون بۆ كارەكەم. بەرپىز ھىندلى فەرمانى پى كردبووم كە سىيەم ئاھەنگ دروست بكەم لە بەر ھەر سەردانىكى تايبەتى كە لىنتن ھەلئىدەبژپرېت.)

كاسرىن بەئەسپايى خۆى گەياندە پشت من و پىمى وت "خۆت و شتەكانت لاچن لىرە. كاتى كە ميوانىك دېتە ناو خانوو خزمەتەكار بۆيان نىيە قسە بكەن و شتەكانى ئەو ژوروہ پاك بكەنەوہ!"

منىش بەدەنگىكى بەرز وەلام داوہ "ئىستا دەرەتەتەكى باشە چونكە سەرۆك

(ھىندلى) لىرە نىيە. ئەو رقى لىمە خۆم خەرىكى پاككردنەوہى ئەو شتانە بكەم كاتى ئەو لىرە بىت. بىگومانم لەوہى كە بەرپىز ئىدگار دەمبەخشىت.

خانمە گەنجەكە (كاسى) نەيھىلا ميوانەكە قسە بكات و بە پەستىيەوہ وتى "منىش رقم لىتە لە بەر چاوى من ئەو شتانە پاك دەكەيتەوہ. لە داپۆشىن و شارەدەوہى ئەو بارە نائارامەى خۆى كە لە ئەنجامى دەمەتەقى بچووكەكەى لەگەل ھىتكليف دروست بوو.

نەبەزانە لە كارەكەم بەردەوام بووم و وەلام داوہ "خاتوون كاسرىن، بمبەخشە بۆ ئەو كارەم"

كاسرىن واى زانى ئىدگار ناتوانى ئەو ببىنيت بۆيە پارچە پەروپىيەكەى لە دەستم بەتوندى دەرھىنا و مۆرەيەكى لى كردم، تا ماوہيەك بە مۆنى تىم راما و بى شەرمانە قۆلى منى راکىشا. ھەرەكو وتم من ئەوم خۆش نەدەويست، بەتايبەتەيش كە ئىستا لووتى بەرز بووہ و بەرز دەروانىت: لەگەل ئەوہشدا زۆر ئازارى روحى دام. بۆيە منىش تا ھىزم ھەبوو لە ئەژنۆمەوہ ھىزم كۆكردەوہ و قىزاندم "ئا خاتوون ئەوہ فىللىكى بى مووہ! تۆ مافى ئەوہت نىيە قۆلم راکىشى، منىش ئەوہت لى قەبوول ناكەم."

پەنجەكانى دەخوران بۆ ئەوہى جارىكى تر لىمداتەوہ و گوپىيەكانى سوور ھەلگەرابوون، ھاوارى لى ھەستا "من دەستم لە تۆ نەداوہ، ھەى درۆزنى بەدەفەر" ھىند قىنچكە تەنگ بوو ھەرگىز تواناى ئەوہى نەبوو ئىحساسى بىزارى بشارىتەوہ. ھەمىشە بەبچووكترىن شت ئاگرى تى بەر دەبوو.

منىش خۆم لى قووت كردەوہ و خۆم پى نىشان دا و وتم ؟ ئەى ئەوہ چىيە خانم؟ لىم ھاتە پىشەوہ، ساتىك دوودل بوو، پاشان خۆى پى نەگىرا و روحە بەرز خوازەكەى بەرچاويان تارىك كرد و شەپازللەيەكى لە روومەتم دا: زللەيەك كە ھەردوو چاومى پىر كرد لە ئاو.

لىنتن خۆى تى قورتاند و وتى "ئاي كاسرىنى خۆشەويست، كاسرىن!" زۆر حەپەسا بەو دوو ھەلە گەرە و ئەو ھەستە پىر لە رق و توندوتىژە، لىنتن لەسەر خۆى حىسابى كرد.

هه‌موو گیانی ده‌له‌رزى و وه‌لامى دایه‌وه "ئیلن له‌م ژووره برۆ ده‌روه!" هاریتۆنى بچووک که بۆ هه‌موو شوینیک به‌دوامه‌وه بوو، له‌ نزیک من له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که دانیشت. کاتی فرمیسکه‌کانى منى بینى ئه‌ویش زۆر به‌غهریبى ده‌ستى کرد به‌گریان، به‌ده‌م هه‌نسکه‌وه ناربه‌زایى ده‌ربهرى و وتى "پله‌ کاسى زۆر بۆ رهم و خراپه" ئه‌مه‌ کاسى شیت کرد و بۆ سه‌ره به‌ده‌خته‌که‌ى ئه‌و: شانکه‌کانى گوشى و له‌رانده‌یه‌وه تا مناله‌ به‌سته‌ زمانه‌که‌ هاته‌ سه‌رخۆى، ئیدگاریش ده‌سته‌کانى گرت بۆ ئه‌وه‌ى لێى نه‌دات. رفته‌تاریکی راسته‌قینه‌ى خودى کاسى بوو. پیاوه‌ گه‌نجه‌ چه‌په‌ساوه‌که‌ش هه‌ستى به‌وه‌ کرد که ئه‌و هه‌له‌یه‌ به‌سوعه‌ت نه‌بوو. چاوه‌کانى ئه‌بله‌ق وه‌ستا بوون. به‌قوله‌کانم هاریتۆنم به‌رز کرده‌وه له‌گه‌لى چوومه‌وه موبه‌قه‌که‌، ده‌رگاکه‌م به‌ کراوه‌بى جۆ هیشت، چونکه‌ هه‌زم لێ بوو بزانه‌م چۆن باسى ناکۆکییه‌که‌یان ده‌که‌ن. میوانه‌ پرسوا کراوه‌که‌ چووه‌ ئه‌و شوینه‌ى که کلاوه‌که‌ى لێ دانا بوو، په‌نگى په‌رى بوو، لێوه‌کانى ته‌ته‌ره‌ى ده‌کرد.

به‌ خۆم وت "وه‌لا بابه‌ ئه‌وه‌ خۆشه‌، ئاگه‌دارى وه‌رگه‌ره‌ و ون بیت له‌و به‌ر چاویان! خۆشه‌ویست ده‌بى گه‌ر جارێک له‌ به‌رده‌میان راست بینه‌وه." کاسرین چووه‌ لای ده‌رگاکه‌ و پرسى "بۆ کوێ ده‌چیت؟" ئه‌ویش خۆى دایه‌ لایه‌ک و هه‌ولێ رۆیشتنى دا. به‌ پارانه‌وه‌ وتى "تۆ نابۆ برۆیت!" به‌ ده‌نگێكى نێرانه‌وه‌ وتى "من ده‌بۆ برۆم، هه‌ر ده‌بۆ برۆم." ده‌سكى ده‌رگاکه‌ى گرت و پێى داگرت و وتى "نه‌خێر، ئیستا نارۆى ئیدگار لینتن. دانیشه‌. به‌و میزازه‌وه‌ به‌جیم ناهێلێ. گه‌ر برۆى ته‌واوى ئه‌و شه‌وه‌ خه‌مبار ده‌بم، بۆ تۆش خه‌مبار نابم!"

لینتن پرسى "ده‌توانم بمینمه‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ى تۆ له‌ منت دا؟" کاسرین بیده‌نگ بوو. ئه‌و به‌رده‌وام بوو "تۆ منت تۆقاند و پيسوات کردم. جارێكى تر نایه‌مه‌وه‌ ئێره‌!" چاوه‌کانى کاسرین ده‌ستیان به‌ نزا کرد و پیلوه‌کانى ورته‌ ورتیان بوو. ئیدگار وتى "تۆ به‌ئه‌نقه‌ست راستت پێ نه‌وتم!"

هاوارى لێ هه‌ستا، قسه‌کانى راست کرده‌وه "به‌ئه‌نقه‌ست نه‌بوو! هه‌چ شتیکم به‌ئه‌نقه‌ست نه‌کردوه‌. باشه‌ ده‌ى گه‌ر پیت خۆشه‌ برۆ، برۆ لێره‌ ده‌ى! هه‌ر ئیستا منیش ده‌ست ده‌که‌م به‌گریان، ئه‌وه‌نده‌ ده‌گریم تا نه‌خۆش ده‌که‌وم!" له‌ لای کورسیه‌ک، که‌وته‌ سه‌ر ئه‌ژنۆکانى و گریانیکى به‌کول هه‌موو له‌شى له‌رانده‌وه‌. ئیدگار که‌ سوور بوو له‌سه‌ر برپاره‌که‌ى، له‌ نێو حه‌وشه‌که‌ له‌نگه‌رى گرت. منیش برپارم دا هانى بده‌م.

ده‌نگم هه‌لبه‌رى "گه‌وره‌م، خاتوون زۆر لووت به‌رزه‌. وه‌ک منالان رکه‌ى گرتوه‌وه: باشتره‌ سواری ئه‌سپه‌که‌ت بیت و بچیته‌وه‌ مالى، ئه‌گینا هه‌ر ئیستا نه‌خۆش ده‌که‌ویت و خه‌م ده‌داته‌ هه‌ردووکه‌مان."

شته‌ بووده‌له‌که‌ به‌گومانه‌وه‌ له‌ نێو په‌نجه‌ره‌که‌دا روانى: ئیدگار ده‌سه‌لاتى به‌قه‌د پشيله‌یه‌ک بوو که‌ مشکیک به‌نیو مردوویى یان بالنده‌یه‌ک به‌نیوه‌ خوراوى به‌جۆ دێلێت. بیرم کرده‌وه‌ که‌ هه‌چ شتیک نیه‌ بیگه‌رینیته‌وه: تازه‌ برپارى پیاوانه‌ى خۆى دا‌بوو، وا پێ ده‌چوو به‌ره‌و چ ره‌نووسى خۆى رۆ بکات! هه‌ر به‌م شتیه‌یه‌ش بوو: له‌پرا خۆى کرد به‌ژووره‌وه‌، خێرا چۆه‌ نێو خانووه‌که‌ و ده‌رگای له‌ پاش خۆى داخست. کاتیک منیش چوومه‌وه‌ ژوورێ بۆ ئه‌وه‌ى پێیان رابگه‌یه‌نم که‌ هیندلی به‌ سه‌رخۆشى گه‌راوه‌ته‌وه‌ مالى، ئاماده‌ بن هه‌موو شوینه‌که‌ بۆ کویمان راکیشن (له‌و حاله‌ته‌دا چیه‌وى ئاسایى میشكى). بینیم که‌ شه‌ره‌ قسه‌که‌ تازه‌ گه‌رم ده‌بوو، تازه‌ هه‌ردوو لا شه‌رمیان لیکدی شکابوو. تازه‌ خۆیان بۆ یه‌کدی ئاشکرا ده‌کرد، تازه‌ دل و ده‌روونیان بۆ یه‌کتر ده‌رکاند و له‌ بازنه‌ى هاوڕیبه‌تى هاتنه‌ ده‌ر و دانیان به‌ خۆشه‌ویستى یه‌کتر نا.

هه‌والی گه‌یشتنه‌وه‌ى به‌رێز هیندلی زۆر به‌خێرایى لینتنی راپێچى ئه‌سپه‌که‌ى کرد و کاسرینی ره‌وانه‌ى ژووره‌که‌ى کرد. من چووم هاریتۆنى بچووک بشارمه‌وه‌، چه‌که‌ بچووه‌که‌ى سه‌رۆک بشارمه‌وه‌ که‌ زۆر هه‌زى لێ بوو به‌و هه‌سته‌ شیتانه‌وه‌ یارى له‌گه‌ل بکات. بۆ خسته‌نه‌ مه‌ترسى ژيانى ئه‌و که‌سه‌ى که‌ وروژینراوه‌، یان ته‌نانه‌ت زۆر سه‌رنجى راکیشاوه‌، منیش پلانى لابردنیم دا، چونکه‌ له‌وانه‌یه‌ گه‌ر چه‌کى پێ نه‌بیت هه‌له‌ى که‌متر بکات.

ئینگلتەرا بېیتە بەر بەست لە بەر دەم ھەر کەسێک بیهوێت مאלەکەى بەجوانى رابگریت، بەلام مאלەکەى من بەدۆزەخ دەچیت! چەقۆیەکی گرتە دەست و وتی "دەمت بکەرەوه" چەقۆیەکەى تا نێوان ددانەکانم هینا: بەلام بەش بەحالی خۆم لە ژيانمدا ئەوەندە لە درندایەتیەکەى نەترساوم. ھاوارم کرد کە بەم شیوەیە مردن زۆر ناخۆشە. من لەسەر هیچ حیساییک ئەوه وەرناگرم.

وتی "ئۆو!" تازادى کردم. "ئەو درندە بچووکه هاریتۆن نییە: نیل داواى لیبوردن دەکەم. گەر ھەو بیت، چما بەقوربانى یەک فیشەکی ناکەم من ببینیت و پيشوازیم لى نەکات. بۆ ھاوار کردن من وەک جنۆکەم لى ھاتبوو. شتیکی سروشتى نییە. وەرە ئێرە! فیرت دەکەم چۆن باوکىکى ویل و دل باش بسەپینیت. ئیستا، بیت وا نییە ئەو کورپە لە من قۆزتر دەبیت؟ لە سەگ درندەتر دەبیت، منیش کەیفم بەسەگی درندە دیت. مەقەسێکم بۆ بینە، شتیک کە تیز و ریک بیت! سەرەرای ئەوێش، ئەمە سۆزىکی دۆزەخییە - شیوەیەکی شەیتانییە، دەبى ھەر پاداشتی گوێکانمان بدەینەوه - ئیمە بەبى ئەوان هیچ نین. وس منالەکە وس! بەھەر حال ئەمە خۆشەویستی منە! وەیش دەى چاوەکانت وشک بکەرە، ھا ئەوێش خۆشیم بۆ ھیناوى، ماچەکی بابەى. ئەوه چییە؟ ماچی بابەى ناکەى؟ دەى هاریتۆن ماچم بکە! بەنەفرەت بى ماچم بکە! بەخوا دەلێى من وەحشى بەخێو دەکەم! چۆن دەزانم دەژیم ئاوا دلنیام ملی ئەو منالە دەشکینم."

ھاریتۆنى قور بەسەر بەھەموو ھیزی بەپەنجەکانى لە قۆلى باوکى دەدا، ھەر وہا کاتى ھەلیگرت و بەرزى کردەوه گریانەکەى زیاتر بوو. منیش ھاوارم کرد کە ئەو منالە لە ترسان زراوى دەرژیت بۆیە رام کرد تا پزگارى بکەم. ھەرکە گەیشتمە لای ئەوان، ھیندلى گوێی قوئگ کرد بۆ ئەو دەنگە دەنگەى لە خوارەوه دەھات. ئەوێ لە بیر چوو کە منالەکەى لە نیو دەستەکانى دایە. گوێی لى بوو یەکیک دیتە سەرەوه، پرسى "ئەوه کێیە؟ منیش خۆم چەماندەوه بۆ گوێگرتن، بەمەبەستى ئەوێ ئاماژە بەھیتکیف بکەم چونکە ھەر بەرپۆشیتنەکەى ناسیمەوه، بۆ ئەوێ زیاتر نیتە پيشەوه. لە شوێنیک وەستام تا ھاریتۆنیشم لى دیار بیت. بازىکی کتوپرى دا، ویستى خۆى بەشتیک بگریتەوه، نەیتوانى ھۆشى لە خۆى نەبوو بۆیە کەوتە خوارەوه.

بەشى نۆیەم

ھیندلى ھاتە ژوورەوه، سوێندى دەخوارد و قسەى ھەلیت و پەلیتی دەکرد کە بەئاستەم بەبەر گویم دەکەوتن. منى بینى کە کورپەکەیم لەسەر کەوئنتەرى موبەقەکە دادەنا. ھاریتۆن ھەپەسابوو و ترس و تۆقین تەواوى جەستەى دەھەژاند یان ئەوێتا بەھۆى خولیا وەحشىگەرانى و درندەکەى یانیش بەھۆى رادەى شیتاتى باوکى بوو، چونکە بەدواى دەرفەتیکدا دەگەر پرا بکات نەوێک بگوشریت ماچىکی مردنى لى بکریت، یانیش پرا بکاتە لای ئاگرەکە، یانیش بەپێچەوانەى دیوارەکە پرا بکات. منالە بیدەنگەکەش ھەر بەھیمنى مایەوه، لە ھەر شوێنیکم دانابا ھەر ھیمن و ئارام دەژیرا.

ھیندلى بەپیشتى ملم منى وەک سەگ پراکیشا و ھاوارى لى ھەستا "ئا ئەوێتا لەوێیە، ھەر دۆزیمەوه!" سوێند بە بەھەشت و دۆزەخ دەخۆم ئیوہ لە نیوہ خۆتان سوێندتان خواردووہ ئەو منالە بکوژن! ئیستا دەزانم بۆچی ھەمیشە لە من دوورە. بەلام بەپارمەتى شەیتان، وات لى دەکەم ئەو چەقویە قووت بەدەى، نیلى! پيشوست ناکات پى بکەنى، چونکە ھەر ئیستا تیر و پرم لە کینیس داوه، سەر و دەم و چاویم تیک شکاندووہ. دوو واتە یەک، دەمەوی ھەندیک لە ئیوہوش بکوژم: تا نەتانکوژم ناحەسێمەوه!"

وہ لامم دایەوه "بەریز ھیندلى ھەز ناکەم بەچەقۆ بکوژى. ئەو چەقۆیە ھەر شتى پیسى پى براوه. گەر ھەز دەکەیت بکوژى بە فیشەکیک لە کۆلم کەوه."

وتى "تۆ باشترە بەنەفرەت بى! ھەر بەنەفرەتیش دەبى. هیچ یاسایەک نییە لە

کاتمان زۆر کهم بوو بۆ ئەوێ بزانین لەو ترس و تۆقینەدا منالەکه سەلامەتە یان نا. لە ساتیکی هەستیاری هیتکلێف گەشتە خوارەوه. بەلێدانیکی سروشتی گرتی، لەسەر قاچەکانی داینا، سەیری کرد تا نووسەری ڕووداوەکه ببینیت. فریاد ڕەسێک که بەختی هەبوو لە یانەسیبی پێنج شلێنگی، پاشان ڕۆژی دواتر دەچیت تەماعی دەکات و پێنج هەزار پاوند دەدۆڕینیت، نەیدەتوانی خۆی بخاتە ڕوو چونکه بەرپێز هیندلی لە سەرەوه ڕاگرتبوو. ئەو کارە قورسترین نازاری دەرپێری، خۆی بەئالەتییکی تۆڵە سەندنەوه دەزانی. ئەم کارە زۆر بەسادهتر کرد لەوێ که وشە دەریدەبریت. گەر تاریک بوايه دەتوانم بڵێم که لەسەر هەنگاوهکان کهللە هاریتۆنی دەهاری. بەلام هیتکلێف وەک فریاد ڕەسێکی روحانی دەرکەوت، منیش لە ژێرەوه دلم لەسەر سەد لێی دەدا. هیندلی بەشەرم و ڕیسوایی و هیمنییەوه چوو خوارەوه. بەم شیوێه هیتکلێف من و هاریتۆنی لە دەست هیندلی شیت زگار کرد.

وتی "ئێلن، هەلەئێ تۆ بوو. دەبوايه لە بەر چاوم لای ببەئێ: دەبوايه لە منت وەرگرتبا! هیچ شوینی بریندار نەبووه؟"

بە توورەبی و تم "هەر بریندار! گەر نەمردبیت باشە، ئەوه زۆر گەژەیه! ئۆوه! هەر چا نییه دایکی لە قەبری راست نابیتەوه و ببینیت بزانه چۆنت مامەلە لەگەڵ کردووه. تۆ لە ڤرندان خراپتری، چۆن بەو شیوێه مامەلە لەگەڵ خوین و گوشتی خۆت دەکەئێ!" هەولێ دا دەست بکاتە منالەکه، که لە باوێشی مندا بوو، راستەوخۆ تۆقینەکهی بەهەنسک دەرپێری. بەلام، کاتێ باوکی یەکهەم پەنجەئێ بۆ درێژ کرد دیسان دای لە زرمەئێ گریان، مووچرکێکی بەلەشیدا هات.

بەردەوام بووم "تۆ نابێ تەداخولی ئەو بکەئێ! ئەو ڤقی لە تۆیه - هەموو ڤقیان لە تۆیه - ئەوه راستییەکهیه که دەبێ گویت لێ بیت! تۆ خیزانێکی دلخۆشت هەیه. تۆ ئێستا لە حالەتییکی جوانیت!"

پیاوه گومرایه که پێکهنی و وتی "هیشتا ماومه، حالم لەوه جوانتر دەبیت. ئێستا، خۆت و ئەو بپارێزه. ئەو هیتکلێفەش ڕەش بکەرەوه! لە بەر چاوی من لایبەرە. ئەمشەو ناتانکوژم. خەیاڵم پیم دەلێت که ئەو کاتەئێ خانووهکه دەسووتینم، میژووی ئێوهش لەگەڵ خانووهکه دەسووتینم."

کاتێ ئەو قسەئێ کرد بوتلێک براندی (شەراب) لە موبەقەکه هینا و بە مەستییهوه قومێکی هەلدا خوارەوه.

و تم "نەخێر نا! بەرپێز هیندلی ئاگەدارت دەکەمهوه. گەر تۆ گوێ بەخۆت نادەئێ ئەوه گرنگ نییه، بەلام بەزەییته بهو منالە بەدبەختە بیتەوه!"

و لەلامی دایهوه "هیچ کەس هەیه لە من باشتری بۆ بکات."

گلاسەکهەم لە دەستی دەرھینا و تم "بەزەییته بەروحي خۆتدا بیتەوه!"

دەستی بەکوفر کردن کرد و وتی "بەپێچەوانەوه، بەخۆم نا! زۆر حەز دەکەم دروستکەری ئەو منالە سزا بدەم. لە دلەوه بەنەفرت بیت!"

مەست و شیتانە دەخواردهوه، بەدەست ئاماژەئێ بۆ ئێمە کرد برۆین، بەشیوێهکی وا ناشرین و نامرۆفانە ڤەفتاری لەگەڵ کردین بەبیرم نایەتەوه چۆن بوو، یان ئەوهتا ناتوانم چۆن باسی بکەم."

کاتێ هیندلی دەرگاکی داخست و ڤویشت، هیتکلێف دەستی کرد بەسەرکۆنە کردنی و وتی "کەئێ ئەمە شایەنی بەزەیییه، لێ گەرئێ با ئەوهندەئێ بخواتەوه تا خۆی دەکوژیت. لێ گەرئێ با بمريت. بەلام دەستوورەکهئێ سووکایەتی پێ دەکات. بەرپێز کینیس دەلێت جوانووهکهئێ لێ وەردهگریت که بۆ ئەوهئێ زیاتری پێ بژیت، هەمیشە دەلێت با بچیتە نیو قەبر ئەو تاوانبارە بێ ئەخلاقە. نازانم بۆچی لە کۆلمان نابیتەوه چوومه موبەقەکه و دانیشتم بۆ ئەوهئێ لایلاه بۆ منالەکه بکەم و بیخەوینم. هیتکلێفیش چوو نیو کۆگایه که. دیار بوو که تەنیا لە لایهکهوه دانیشتبوو. کاتێ خۆی فری دا سەر ڤەفەئێ دیوارەکه، لە ئاگرەکه دوور کەوتەوه و بیدەنگ مایهوه.

هاریتۆنم لەسەر ئەژنۆکانم دەههژاند و گۆرانیم بۆ دەوت تا بخەویت.

هەموو شتێک گویتێ لە گۆرانییەکهئێ من بوو. کاتێ خاتوو کاسی لە ژوورەکهئێ ڤا گویتێ لە گۆرانئێ من بوو، سەری بەژوورئێ دادا و وسپەیهکی لێوه هات "نیلی، هەر خۆئێ، بەتەنیائێ؟"

و لەلام دایهوه "بەلێ، خاتون"

هاتە ژوورەوه و لە ئاگرەکه نزیک کەوتەوه. زانیم دەیهوئێ شتێک بڵیت، سەیری منی

کرد. لهسه دهم و چاوی نووسرابوو پارایی و بیزارای. لیوهکانی تیک گیرابوون، وهک بلایی بیهویت قسه بکات، هه ناسه یه کی هه لکیشا. به لام نه و هه ناسه یه تهنیا هه و هاته دهره وه نه ک قسه. لهسه گورانیه کهم به ردهوام بووم، چونکه دوا رفتهاری نهوم له بیر نه کردبوو.

گورانیه که ی پی بریم و پرسى "هیتکلیف له کوئییه؟"
وه لامم دایه وه "له کزگایه که کارى خوئی دهکات."

به دروئی نه خسته وه، رهنه گه ئیستا له خهوی شیریندا بیت. هه ردهووکمان وه ستاین ، له و کاته دا، دوو فرمیسکم بینى بهسه روممه تهکانى کاسریندا هاتنه خواره وه. له خوم پرسى "ئایا نه و فرمیسکانه نیگه رانین بۆ نه و کاره ریسوایه ی کردی؟ نه مه شتیکی جوان ده بیت: به لام رهنه گه هاتبیتته سه مه سه له ی بینى هیتکلیف، گهر بیتته سه خاله که من یارمه تی نادم! نه خیر ته نانه ت بۆ کیشه یه کی بچووکیش یارمه تی نادم. له هیچ شتیک دهر بازی ناکه م.

دواچار دهستی به گریان کرد، وتی "توو نازیزه کهم! من زور خه مبارم"

له وه لامدا وتم "ئای کو گوناھی. تو زحمه ته خوئی به خووه ته وه بینى. هاوریت زوره و گرنگییان پی نادهیت و ناگات لییان براوه. تو ناتوانی قه ناعه ت به خووت بینى!"

لای من که وته سه نه ژنو، چاوه جوانهکانى به روومدا به رز کرده وه که میزاژ و هه وسه له خراپه که له روویدا سربه وه. ته نانه ت کاتى یه کیک هه موو مافیکی هه یه له م جیهانه دا کوکی له خوئی بکات، به ردهوام بوو "نیلی، نهینیه کم بۆ دهر پاریزی؟"

به رق و توله یه کی که متره وه، پرسیم "ئایا نه و نهینیه شایه نی نه وه یه بپاریزیت؟"
"به لی، نه و نهینیه نیگه رانى کردووم. ده بی بیدرکینم و له ناخدا هه لیده مه دهره وه! ده مه وئی بزانه چى باشه من بیکه م. نه مرۆ ئیدگار لیتن داواى لی کردم میردی پی بکه م، منیش وه لامم داوه ته وه. ئیستا پیش نه وه ی بیت بلیم که وه لامه که م به ئه ری یان نه ری بووه، تو پیتم بلی بزانه چ وه لامیکه، تو ده لیی چی؟"

وه لامم داوه "نه وه ی راستی بیت خاتوو کاسی من چۆن ده توانم نه وه بزانه تو چ وه لامیکت داوه ته وه؟ به و گوفتار و رفتهاری نه مرۆ تو له به رامبه ر نه وندا نواند،

ده توانم بلیم که تو ژیرانه ره فزت کردووه ته وه: چونکه پاش نه وه پی وتی، یان نه وندا که مژبه کی بی ئومیده یانیش نه وندا شیت و بی نه قلیکی سه رکه شه."

به رکه وه هه لسا یه سه ر پییهکانى و وتی "گهر به م شیوه یه قسه بکهیت، هیچی ترت پی نالی. نیلی من داواکه ی نهوم په سه ند کرد. خیرا پیتم بلی، من هه له م کردووه یان نا!؟"

"په سه ندت کردووه! ئی باشه یانى چی تو گفتوگوم له گه ل دهکهیت، نه م قسانه مان چ سوودیکی هه یه؟ تو تازه گفتى خووت پی داوه، ناتوانی سل بکه یته وه و قسه ی خووت بخوئته وه."

دهستهکانى له یه کتری دهخشانده و مرومۆچ بوو، به تونیکى تووره و بیزاره وه وتی "ده ی پیتم بلی ده بوا یه وام بکر دایه وا نییه؟"

به زاریکی ریسواکه رانه پیتم وت "زور شت هه یه ده بوا یه پیشی نه و پرسیا ره بکهیت حیسه بت بۆ بکر دایه. یه که م و گرنگترین شت نه وه یه، تو به ریز ئیدگار ت خووش ده ویت؟"

له وه لامدا وتی "بیگومان خووش ده وئی نه گینا کی هه یه نه و کاره بکات؟"
پاشان خسته نیو چه ند هه لوئستی که وه بۆ نه وه ی فیرى چه ند شتیکی بکه م: کچیکی ته مه ن بیست و دوو سالانه ی ناوا پیوستی به نامۆزگاری زور هه یه.

پیتم وت "خاتوو کاسی بوچی نه وت خووش ده وئی؟"

"نه وه ی قسه ی قوره. نهوم خووش ده ویت، ئیتر به سه نه وه نده"

هه ر چونیک بیت، ده بی هۆکاریک هه بیت بوچی نه وت خووشده ویت؟"

"باشه، له به ر نه وه ی کوریکى قوره و ژیان له گه ل نه ودا خووشه."

"ئای که خراپه!" گوته ی من بوو.

"له به ر نه وه ی گهنجه و دلخووشکه ره."

"هیشتا هه ر خراپه"

"له به ر نه وه ی منى خووش ده ویت."

"نه مه هیچ جیاوازییه کی دروست ناکات."

"ههروهه ها ئه و دهوله مهنده، منيش ده بمه مه زنترين ئافرته له و ناوچه يه دا، شانازيش به خومه وه ده كه كه ئه م جوړه ميړدم ده بيت."

"ئمه له هه موو هوکاره کانی تر خراپتره، پيم بللی تو ئه وت چون خوش ده ویت؟"

"نیلی ده زانی تو زور گیلی، وهک هه که سپیک که خوشه ویستی ده کات."

"ئمه وه لامي پرسيا ره که ی من نييه."

"کچی من ئه و عه رزم خوشده وئ که ئه و به سه ريدا ده روات. ئه و هه وایه م خوش ده ویت که له سه ر سه ری ئه و دایه. هه ر شتیکی ئه و ده ستی لی بدات خوشم ده ویت، هه ر وشه یه ک ئه و ده یلیت من خوشم ده ویت. هه موو نیگا کانی ئه و م خوش ده ویت، هه موو کاره کانی ئه و م خوش ده ویت، هه روه ها خودی خویشم له هه موو ئه و شتانه خوشتر ده ویت. ئا به م شیوه یه خوشم ده ویت. ئیستا وه لامه که باشه!"

"ئی باشه بوچی؟"

خانمه گه نجه که تووره بوو رووی وه رگیرا بو ئاگره که، وتی "نه خیر. تو گالته به و مه سه له یه ده که یه: ئه ی سروشتی نه خوش! ئه م مه سه له یه بو من گالته نییه!"

وه لام داوه "خاتوو کاسرین من زور دوورم له گالته و نوکته وه. تو به ریز ئیدگار خوش ده وئ له بهر ئه وه ی گه نجیکی قوزه و دلخوشکه ره، ده وله مهنده و توی خوشده وئ. ئه و هوکارانه هیه نین: تو دیاره بی ئه و شته ئه وت خوش ده ویت، ئه وت خوش نه ده ویست گه ر ئه و سیفه تانه ی تیا نه بایه."

"نه خیر، بیگومان نه خیر: گه ر قشمه چیه ک یان ناشرین ته نیا به زه ییک پیا ده هات و رقیشم لی ده بوو."

"به لام خو گه نجی قوز و ده وله مهنده له م جیهانه نه براوه: قوزتر و ده وله مهنده تر زورن له و دونیا یه. چ شتیکی ریگه ت پی ده گریته یه که له وانه ت خوش نه ویت؟"

"ئیتتر با قوزتر و ده وله مهنده تر هه بن، هیچیان نایه نه بهرچاوم. هیچ که سم وهک ئیدگار نایه ته پیش چاوی."

"رهنگه هه ندی گه نج هه بن و هه میشه قوز نه بن، هه میشه له زیان ده وله مهنده نه بن."

"خوزگه هه ندی ئاقلانه قسه ت ده کرد. ئیستا ئیدگار ده وله مهنده. منیش گرنگی به ئیستا ده دم."

"زور باشه. گه ر تو گرنگی به ئیستا ده ده یه و بیر له هیچی تر ناکه یته وه، بچو میرد به به ریز ئیدگار لینت بکه."

"بو ئه و کاره پیویستم به رزه مهنده ی تو نییه. من میردی پی ده که م: تا ئیستاش بیت نه وتم و نه تسه لماند که من راستم."

"هه ر زور راستی: گه ر خه لکی ته نیا بو ئیستا میرد بکات. زور راستن. ئیستا با گویمان لی بیت بزاین بو چی خه مباریت. براهه ت زور پی خوش ده بیت. خانم و پیاوه پیره که نارازی نین. پیم وایه تو له مالتیکی ناریک و پر له گرفت و سه ری هه شه راده که یه بو مالتیکی ته ندروست و به ریز و ده وله مهنده. ئیتتر تو ئیدگار خوش ده وئ، ئیدگاریش توی خوش ده ویت. هه موو شتی ئاسان و ره وای و بی عه یبه: ئه ی به ربه سه ته که له کوئییه؟"

ده ستیکی به نیوچه وانی دادا و ئه وه که ی تریش به سنگی دادا و وه لامي دایه وه "ئا ئیره و ئیره یه!" به ربه سه ته که یه له و شوینه یه که روحم تیایدا ده ژیت. له روح و له نیو دلما یه. من قه ناعه تم به وه دیت که من هه له م کردوو و هه له مه!"

"ئه وه یان زور نامویه! سه رم لی دهرناچیت."

"ئه وه یه نه یینه که ی من. به لام گه ر تو گالته م پی نه که یه ت، ئه و نه یینه یه ت بو شی ده که مه وه و لات دهرکیتم: ناتوانم ئه و کاره هه روا به ئاسانی بکه م. ئیستا بیت ده لیم من چون هه ست ده که م."

دیسان لای من دانیشه ته وه: رووی خه مبارتر بوو، ترس سه رو سیمای داگیر کردبوو. ده سه ته کانیشی ده له رزین.

پاش چهنده خوله کیکی بیده نگی و بیرکرده وه، له پرا وتی "نیلی، تو هیچ جار خه ونی نامو و عه نتیکه ت بینیه؟"

وه لام داوه "به لی جار جار خه ونی ناخوش ده بینم."

"منیش ئه و جوړه خه ونانه ده بینم. له زیانمدا خه ونی وام بینیه که تا ئیستاش

هەر لهگه‌لمدایه، وهک قِرنه پتووم وهنووسایه و لیم نابیتتهوه، ئەو خه‌ونانه فیکره‌یان گۆریم: ئەو خه‌ونانه هه‌میشه به‌نیو دڵ و دهروون و جه‌ستمه‌دا ده‌خولیتنه‌وه، وهک شه‌راب به‌نیو ئاودا، ره‌نگی می‌شکی منیان گۆریوه. ئەوهی ئیستا پیت ده‌لیم به‌کیکه له‌و خه‌ونانه‌ن، به‌لام ئاگه‌دار به‌پیکه‌نینت به‌هیچ به‌شیکی نیت.

هاوارم لێ کرد "ئۆو، نا نا خاتوو کاسی! ئیمه ئەوه‌نده ناشاد و بی ئومیدین خه‌ون و تارماییه‌کان به‌ئاسانی سه‌رمان لێ تیک ده‌دن. وهره وهره، دلخۆش به‌و خه‌یالت راحه‌ت بکه‌م! سه‌یری هاریتۆنی بچووک بکه‌! هیچ خه‌ونیکی ترسناک و ناخۆش نابینیت. بزانه له‌و خه‌وه‌دا زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی چه‌ند شیرینه!"

به‌لێ. ئەه‌ی چه‌ند خۆشه‌باوکی له‌ته‌نیاپییه‌که‌یدا له‌عه‌نه‌ت ده‌کات! به‌بیرت دێ، کاتی ئه‌ویش وهک ئەو پیک خه‌ره‌ وایوو: ئەو کاته‌ منال و رووی پر له‌به‌رئه‌ت بوو. به‌هه‌ر حال، نیلی ناچاره‌ ده‌که‌م گویم بۆ شل بکه‌ی، باسه‌که‌م درێژ نییه، ئەمشه‌و هیچ توانام له‌به‌ردا نه‌ماوه و دلم خۆش نییه.

به‌خیرایی وه‌لامم داوه "گوئی لێ ناگرم، گوئی لێ ناگرم!"

من ئەوسا و ئیستاشی له‌گه‌لدا بێت باوه‌رم به‌ئه‌فسانه‌ و خه‌ونه‌کان هه‌یه. کاسرین سه‌روسیمای لێل و پر له‌گومان بوو، ئەوه هه‌ندێ منی ترساند چونکه‌ روحی پێشبینی که‌رم و خویندنه‌وه‌ی شته‌کانم کاره‌ساتیکی به‌ترسی پتوه‌ بوو. بیزار و جارپ بپوو، به‌لام به‌رده‌وام نه‌بوو. ده‌ستی کرد به‌بابه‌تییکی دیکه. له‌کورتی براندیه‌وه.

نیلی، گه‌ر له‌به‌هه‌شتیش بوام، هه‌ر نائومید و ناشاد ده‌بووم.

وه‌لامم داوه "له‌به‌ر ئەوه‌ی تۆ شایه‌نی ئەوه‌ نیت بچیته‌ به‌هه‌شت. هه‌موو خه‌راپه‌کار و تاوانباره‌کان له‌به‌هه‌شتدا نائومید و دلگران ده‌بن."

"به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ نییه. جاریکیان خه‌وم بینی من له‌به‌هه‌شت بووم."

دیشان قسه‌م پێ بری و وتم "خاتوو کاسی پیت ده‌لیم تاقه‌تی خه‌ونه‌کانی تۆم نییه. ده‌چم ده‌نووم."

کاسی پیکه‌نی و منی دانیشاندوه، چونکه‌ جووله‌یه‌که‌م کرد کورسیه‌که‌م به‌جی بێلم و برۆم.

هاواری لێ هه‌ستا "ئوه‌ هیچ نییه. من ته‌نیا به‌ته‌مای ئەوه‌ بووم بلیم که‌ له‌ خه‌ونه‌که‌مدا پێ ده‌چوو شوینی من له‌به‌هه‌شت نه‌بووه‌وه، به‌گریانه‌وه‌ دلی خۆشم شکاند بۆ ئەوه‌ی بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ سه‌ر زه‌وی. فریشته‌کانیش زۆر توورپه‌ بوون به‌شیوه‌یه‌که‌ که‌ منیان فری دایه‌ ناوه‌راستی به‌یاری سه‌ر سه‌ره‌وه‌ی بانه‌کانی ویزه‌رینگ. ئا له‌و شوینه‌دا هه‌نسکم بۆ خۆشی ده‌دا و له‌خه‌وه‌ه‌لسام. ئا ئەوه‌ نه‌پنییه‌که‌ی من هه‌موو شته‌کانی دیکه‌م شی ده‌کاته‌وه. پتویستم به‌وه‌ نه‌بوو می‌رد به‌ئیدگار لینتن بکه‌م، به‌لکو ده‌بوايه‌ هه‌ر له‌به‌هه‌شت بمینمایه‌وه. هه‌روه‌ها گه‌ر پیاوه‌ خه‌راپه‌که‌ زۆر هیتکلیفی نه‌هینابا خواره‌وه. نه‌ده‌بوايه‌ بیری لێ بکه‌مه‌وه. ئیستا سووکایه‌تی پێ ده‌کردم گه‌ر می‌ردم به‌هیتکلیف کردبا، بۆیه هه‌رگیز نازانیت که‌ من چه‌ند ئەوم خۆش ده‌وێت. نیلی له‌به‌ر ئەوه‌ی نا که‌ قۆزه‌ به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ی من ئەو زیاتر له‌خۆم ده‌بینمه‌وه. گیانی ئیمه‌ له‌هه‌ر شتیک دروست کرابیت، وه‌ک یه‌ک گیانه. به‌لام گیانی ئیدگار لینتن وه‌ک تیشکی مانگ له‌گه‌ل پرووناکی مانگ جیاوازه، یان وه‌ک دووری نیتوان ته‌رزه‌ له‌گه‌ل ئاگر وایه.

کاتی که‌ ئەو قسه‌یه‌ی ته‌واو کرد بیرم له‌ئاماده‌یی هیتکلیف کرده‌وه چونکه‌ من ئاگه‌دار بووم که‌ ئەو له‌سووچیکه‌وه‌ گوئی له‌ئیمه‌ گرتوه. جووله‌یه‌کی که‌می کرد، سه‌رم سووراند و ئاورپیکم دایه‌وه، بینیم له‌ره‌فه‌که‌هه‌لساوه‌ته‌وه، به‌بێده‌نگی هاته‌ خواره‌وه. تا ئەو کاته‌ گوئی لێ بوو که‌ کاسرین وتی من سووک ده‌بم گه‌ر می‌ردی پێ بکه‌م، هیچی تر گوئی له‌قسه‌کانمان نه‌گرت. هاوه‌له‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌رز بوو. هیتکلیف ده‌یویست بێته‌ ژووره‌وه، به‌لام ده‌ستم پێ کرد و به‌ده‌ست ئامازه‌م بۆ کاسی کرد بێده‌نگ بێت!

به‌نیگه‌رانییه‌وه سه‌یریکی ده‌رووبه‌ری کرد و پرسى "بۆچی؟"

ده‌رفه‌تم پێ دا ریگه‌ی خۆی بگرتیه‌ به‌ر، وه‌لامم داوه "جۆزیف هاته‌وه." هیتکلیفیش له‌گه‌لی دیته‌ ژووره‌وه. دانیای نیم له‌وه‌ی که‌ ئایا له‌و ساته‌دا له‌پال ده‌رگاکه‌ بوو یان نا.

کاسی وتی "ئۆو، ده‌بی گوئی له‌قسه‌کانم بووینت له‌پال ده‌رگاکه‌. هاریتۆنم بدیبا لای من بێت، برۆ نانی ئیواره‌ ئاماده‌ بکه‌، کاتی که‌ نان ئاماده‌ بوو بانگم بکه‌ له‌گه‌ل

تۆنانی ئیوارە دەخۆم. دەمەوی ویزدانە نائاسوودەکم دەسخەرۆ بدەم، قەناعەتیشم بەو بەی که هیتکلایف هیچی دەربارەیی ئەو شتانەیی من گوئی لێ نەبوو. گوئی لێ نەبوو، وا نییە؟ نازانیت لە نیو خۆشەویستیدا بوون مانای چییە!

وہ لآم دایەوہ "هیچ هۆکاریک نییە که بەقەد تۆ شت نەزانیت. گەر تۆش ئیختیاری ئەو بیت، ئەوا بەدبەختترین بوونەوەر دەبیت که تا ئیستا لە دایک بوویت! هەرکه تۆ دەبی بەخاتوو لینتن (خیزانی لینتن) هیتکلایف هاوڕیپەتی و خۆشەویستی و هەموو شتیەک لە دەست دەدات! ئایا هەرگیز بیرت لەو کردووتەوہ چۆن بەرگەیی ئەو جودابوونەوہیە بگریت، ئەویش چۆن بەرگەیی ئەو دەگریت لەم جیھانەدا بی کەس و بەتەنیا بمینیتەوہ؟ لە بەر ئەوہی خاتوو کاسرین ..."

بە لەهجەییەکی تۆڵە و زویربوونەوہ وتی "ئەو بەتەواوی رۆشیت! ئیمە تازە لیک جودا بووینەتەوہ! توخوا راست بلێ، کێ ئیمەیی لیک کرد؟ ئەوان بەچارەنووسی میلو (*). دەگەن! منیش زۆر ناژیم، ئیلن: بوونەوہریکی ئەخلاقیی نییە. هەر نەوہییەکی لینتن لەسەر رووی ئەم زەوییە دەتووتەوہ پیش ئەوہی من رازی بم هیتکلایف بەجی بیلیم. ئۆو جودابوونەوہ مەبەستی من نەبوو، من بەنیازی جودابوونەوہ نیم! من نابێ میرد بەلینتن بکەم، ئەو جۆرە نرخە داوا کرا! ئەو لە ژیانیدا زیاتر بۆ من دەژیت نەک بۆ خۆی. ئیدگار دەبی واز لەو رق و کینەییەیی خۆی بینیت، بەلانی کەم لێی ببووویت. ئیدگار ئەو کارە دەکات کاتی هەستە راستەقینەکانی من بەرامبەر هیتکلایف دەزانیت. نیلی، دەزانم ئیستا تۆ وەک دیوہزەمەییەکی خۆپەرست منت دیتە بەر چا، بەلام هەرگیز بیرت لەو نەکردووتەوہ گەر من و هیتکلایف بۆ یەکتەری بین ئیمە هەردوو کمان دەبین بە سواڵکەر؟ لە هەمان کاتدا، گەر میرد بەلینتن بکەم ئەوا دەتوانم یارمەتی هیتکلایف بدەم و بەرزێ بکەمەوہ، لە ژێر دەسەلاتی برام دووری بخەمەوہ."

(*): میلو: ناوی کابرایەکی لێی دەگێرنەوہ کە رۆژیک هەر بەهەوہس و یستوویەتی داریک لە رەگەوہ هەلکیشیت. لە پریکا چەند دیوہزەمەییەکی لێ پەیدا دەبیت و لێ ناگەرین دارەکە هەلکیشیت و و نجن و نجنی دەکەن. زۆر لە ئەدیباانی ئینگلیزی لە کارە ئەدەبییەکانیاندا ئەو ناوہ دەخوازن و بەکاری دین.

پرسیم "خاتوو کاسی بەپارەیی میردەکەت یارمەتی هیتکلایف دەدەیت؟ ئەوہی تۆ حیسابی بۆ دەکەیت و بییری لێ دەکەیتەوہ لای هیتکلایف فلسیکی سووتای ناھینیت: هەرچەندە من لەم ناوہدا حاکمیکی توندم، پیم وایە ئەو بیرکردنەوہییە تۆ خراپترین پالئەرە بۆ ئەوہی ببیت بە ژنی ئیدگار لینتن."

بە توندی وەلامی دایەوہ "نەخیر وانییە، ئەم بیرکردنەوہییە من باشتترین پالئەرە! هۆکار و پالئەرەکانی تر تیربوونی حەزە ناچیزەکانی خۆم بوون: هەر وەها بۆ خاتری ئیدگار بوو بۆ ئەوہی قایلی بکەم. ئەمە بۆ خاتری کەسیکە کە لە نیوہ خۆیدا لە هەستەکانی من دەگات بەرامبەر بەخۆم و بەئیدگار. ناتوانم ئەو هەستەکانی دەربرم، بەلام بیگومانم تۆ یان هەر کەسیکی دیکە بگری ئەو فیکرەیی هەییە کە دەبی و جودویک لە پشتییەوہ هەبیت. ئەی باشە سوود لە دروستکردنی من چی بوو گەر هەر بەتەواوی لێرە دانیشم؟ گەر وەرترین و مەزنتترین ناخۆشی و نەھامەتیم لەم جیھانە ناخۆشی و نەھامەتی هیتکلایف، هەر لە سەرەتاوہ هەستم بەیەکە یەکەیی ناخۆشییەکانی ئەو کردووە و هەمیشە لە خەیاڵمدا بوو: فیکرەیی بەردەوامبوونم لە ژیان لە بەر خاتری هیتکلایف. گەر هەموو کەسیک لەسەر رووی زەوی بمریت بەس هیتکلایف بمینیتەوہ من هەمیشە بەردەوام دەبم لە ژیان، هەر وەها گەر هەموو کەسیک بمینیتەوہ و ئەویش لە ناو ببریت، تەواوی گەردوون دەبیتە نامۆییەکی بەھیز و بۆ من عانەییەک ناھینیت: من ناچم بە بەشیک لەو گەردوونە - خۆشەویستیم بۆ ئیدگار لینتن وەک گەلاکانی رووکیکە: کات دەیانگۆریت، زۆر باش دەزانم، هەر وەک چۆن زستان درەختەکان دەگۆریت. بەلام خۆشەویستی من بۆ هیتکلایف وەک ئەو تاویرانەییە کە لە بن درەختەوہ بە نەمری دەمیننەوہ: سەرچاوەییەکی بچوکی خۆشییە لە روالەتدا بەلام سەرچاوەییەکی زۆر گرنگە. نیلی من هیتکلایفم، من واتە هیتکلایف! ئەو هەمیشە بۆ هەمیشە لە بییری مندایە: نەک وەک خۆشییەک، هیچی تر وەک ئەوہ نا کە من هەمیشە لە خۆشیدا بم، بەلکو وەک بوونم. بۆیە جاریکی دیکە باسی جودابوونەوہی ئیمە مەکە: جودابوونەوہی ئیمە بوونی نییە، هەر وەها

وہستا و رووی خۆی لە پارچە شوڕبووہکانی پالتۆکەیی من شار دەوہ. بەلام من بەتوندی رامپچکاند. گەمزایەتیییەکی ئارامیان لە من هەلگرت.

وتم "خاتوون ناتوانم هیچ شتیک له قسه قۆرهکانی تۆ تۆ بگم. تهنیا قهناعه تم پی دهکهن که تۆ له ئاست ئه و ئهرکانه ی که له میردکردندا وهریان دهگریت که مته رخنه می، یانش ئه وه تا تۆ کچیکی شهیتان ئاسا و بی بنه ما و مایه پووچی. هیچی تر به نهینیه کانت کیشم بۆ مه نیوه: به ئینی ئه وه ت پی نادم که بیانپاریزم."

به په رۆشییه وه وتی "ئه وه یان ده پاریزی؟"

دووباره م کرده وه "نه خیر، به ئین نادم."

کاتی هاتنه ژووره وه ی جۆزیف گفتوگۆکه ی ئیمه ی ته واو کرد، کاسی خه ریک بوو پی دابگریت. بۆیه شوینی دانیشتنه که ی برده لای گۆشه یه ک و چاودیری هاریتۆنی کرد کاتی من سه رقالی نانی ئیواره بووم. پاش ئه وه ی که نان ناماده بوو، خزمه تکاره که ی تر و من مشتومرمان بوو له سه ر ئه وه ی کۆ هندی نان بۆ به ریز هیندلی ببات. نه گه یشتینه هیچ ئه نجامیک تا به ته واوی خواردنه که سارد بووه وه. پاشان ریکه وتین له سه ر ئه وه ی که وازی لی دینین با بۆ خۆی داوای نان بکات گه ر ویستی بیخوات چونکه به راستی ده ترساین بچینه به رامبه ری کاتی به تهنیا بوايه.

پیاوه پیره که سه یریکی ئه و ناوه ی کرد بۆ هیتکیف و پرسی "ئه وه کوا بۆ له نیو کیلگه که نه بوو؟ مه سه له چیه؟ وهک ژنان خۆی له مالی ناوه!"

وه لام داوه "وا ده چم بانگی ده که م، بیگومانم له وه ی که له نیو کۆگا که یه."

چووم بانگم کرد به لام هیچ وه لامی نه بوو. کاتی گه رامه وه، به گوپی کاسرینم چرپاند که گوپی له زۆربه ی شتهکانی ئه و بووه، من دلنیا بووم. ههروه ها پیم وت چۆن ئه وم بینیه له موبه قه که چوه دهره وه ئه و کاته ی نا په زاییت دهره بیری له سه ر په فتاری براهت سه باره ت به و. بازیکی دا و هه لسا و هاریتۆنی له سه ر میزه که دانا، رای کرد چوو بۆ خۆی له هاوهریکه ی بگه ریت. هیچ بایه خی به وه ی نه دا که تا چهند قسهکانی کاریگه رییان له هیتکیف کردوه. بۆ ماوه یه ک دیار نه ما، جۆزیف پيشنیاری ئه وه ی کرد که هیچی تر چاوه ری نه که یین. به ته له که بازیه وه ههستی به وه کرد که ئه وان خویان به ئه نه قه ست ون کرد بۆ ئه وه ی ئه و گوپی له قسهکانیان نه بیت. بۆیه دووپاتی کرده وه "ئه وانه نه خویشن له هه ر حاله تیکدا بیت" له باتی ئه وان ئه و شه وه دوعایه کی تایبه تی خسته سه ر ئه و کاته ی پيش ژمه ی شیوان دوعای ده کرد.

هه ر جار هه یه کیکی ده دا به ر له عنه تهکانی خۆی. هینده ی پی نه چوو خانمه گه نه که داوای لی کرد به خیرایی بیته خواره وه. داوای لی کرد که هیتکیف له هه ر شوینیک بیت بیدۆزیته وه و راسته وخۆ بیهینیته وه ژووری!

کاسرین وتی "ده مه وی قسه ی له گه ل بکه م. پيش ئه وه ی بچه سه ره وه هه ر ده بی قسه ی له گه ل بکه م. ئه ها دهرگا که کراوه یه: له شوینیکه گوپی له دهنگمان ده بیت به لام وه لام ناداته وه، هه رچه نه ده له سه ره وه ی بانه که تا توانام هه بوو هاوارم لی کرد، سوودی نه بوو."

یه که م جار جۆزیف پازی نه بوو. به لام کاسی زۆر جدی و سوور بوو. هه وسه له ی نازاری بوونی نه بوو. دوا جار جۆزیف کلاوه که ی کرده سه ری و خش خش چوه دهره وه. له هه مان کاتدا، کاسرین نه له سه ره وه نه له خواره وه ئۆقره ی نه بوو. هه ر دهیوت و دهیوته وه "سه یره ده بی له کوئی بیت - ده توانیت له کوئی بیت! نیلی من چیم وت؟ له بیرم کردوه. ئایا به میزازه خراپه که ی من به م داوی نیوه رۆیه تیک چوو یان نا؟ خۆشه ویسته که م! پیم بللی من چیم وتوه ئه وم بریندار و خه مبار کردوه؟ خۆزگه ده خوازم بیته وه. خۆزگه ده هاته وه!"

هه ندی خۆم جوولاند و وتم "ئه و دهنگه دهنگه بی سووده ت له چیه! چ شتیک ده تۆقینیت! ئاشکرایه و پویست به هیچ زهنگیک ناکات که هیتکیف ئیستا وا له ناو به یاره کان له به رده م تیشکی مانگ پیاسه ده کات، یان ئیستا میزازی ئه وه ی نییه قسه له گه ل ئیمه بکات. پیم وایه ئیستا له وی خۆی ون کردوه. بزانه چۆن له وی ده یهینمه دهره وه!"

چوومه دهره وه و سه ره له نووی به داویدا گه رام، ئه نجامی گه رانه که م بی ئومیدی بوو، له هه مان کاتیشدا جۆزیف به هه مان شیوه کۆتایی به گه رانه که ی هینا.

کاتی جۆزیف گه رایه وه و وتی "هاوهریکه ت هه ر هه زی له شه ر و ئاژاوه یه! دهرگا که ی له سه ر پشتی به جی هیشتوووه. ئه و کوره شیته شیت. خۆ هه ر هه موومان له م ماله شیت بوینه ...!"

کاسرین قسه ی پی بری و هاواری لی هه ستا "که ره من ده ئیم هیتکیف دۆزییه وه یان نا؟ وهک پیم وتی ئاوا به داویدا گه رای؟"

وه لامي داوه "هه موو ئه و ناوهم به باشي ليكدايه وه. زور ههستي خوم ليره و لهوي
پاگرت به لام گويم له هيچ نه بوو. له هيچ لايهك هيتكليف ديار نه بوو.

ئهم ئيواريهي هاوين ئيواريهيكي زور تاريك بوو: په له هه وره كان بو برووسكه يهك
خويان كوكرده وه. وتم: وا باشتره ئيمه هه موومان دانيشين و چاوهر پي بكهين. وا
خهريكه باران دهباريت، بي سه ر يه شه يهك كه باران باري خوي ديته وه مالي. به لام
زور زهحمت بوو كاسرين هيور بكه مه وه. هه ر به رده وام دههات و دهچوو، له درگاي
حه وشه وه تا درگاي ناوه وه به پيچه وانه شه وه. ئه وهنده په ست و تووره ببوو هوشي له
ماندوو بووني خوي نه ما بوو. پاشان كه وته سه ر ريگه كه ي نزيك خانووه كه. ئه و كاته
نه متواني بيگيرمه وه چونكه به هيچ شيويهك به قسه ي كه س دلي ناوي
نه ده خوارده وه. دلوي گه و ره گه و ره ي باران دابارينه سه ر جهسته ي داماي و چوار
ده وريان ته ر كرد. له وي وهستا و هاواري كرد و پاشان گوئي گرت، پاشان يهك
به خوي هاواري كرده وه. چه شني هاريتونيش نه بوو، هه ر منالايك بوايه ده متواني
زيري بكه مه وه به لام تواناي ئه و گريانه ي ئه و نم نه بوو.

سات گه پشته نيوه شه و، هه موومان دانيشتبووين. گه رده لولويك زور به تووره يي
به سه ر ته واي بانه كاني وي زه رينگدا هه لي كرد. بايه كي زور توندوتير بوو، ترشفه ي
بوروسكه كان گه رداوه كه ي به هيتر كرد. به هه ر دووكيان دره ختيكيان له گوشه ي
باله خانه كه قليشاندا: لقيكي زور گه و ره داي به سه ر بانه كه، به ر لاي روزه لاني
كووخي ناگردانه كه كه وت، كومه ليك ورده به ر و سوته كه ته ني ره وانه ي نيو
ناگرداني موبه قه كه كرد. وامانزاني كه رته شاخيك كه وتووه ته ناوه راستي ئيمه،
جو زيف له سه ر ئه ژنو كاني خشي، هاواري بو يه زدان برد بو ئه و ه ي له به ر خاتري
باوباپيراني هه زره تي نوح بمانپاريزيت. خويشي چند ساتيك له مه و به ر ئوقره ي لي
پرابوو.

هه ستم به شتيك كرد كه ئه و زريانه حوكمي كه له سه ر ئيمه. لام وا بوو هه زره تي
يونس به ريز ئيرنشويه. جو زيف به دنكيكي وا وه لامي دايه وه كه گه پشته گوئي
دانيشتوانه كه، خو پتر له و ه ي پيشدا، جياوازيه كي فراواني دروست كرد له نيوان
قه شه كاني وهك خوي و تاوانباره كاني وهك سه روكه كه ي (هيندلي). به لام بوله بولي

هه و ر برووسكه كه بيست ده قيه ي كيشا، جگه له كاسي نازاري كه سمانی نه دا، كه
هه موو گياني له به ر باران خوسابوو چونكه دايه كه لله ره قی و په ناگه يه كي بو خوي
شك نه برد و ره تي كرده وه. بي شال وه ستابوو هه موو ناوي بارانه كه به سه ر قز و
جله كانيدا شو ره ي لئوه دههات. هاته ژوره وه و له سه ر كورسيه ك دانيشت. هه موو
جهسته ي خوسابوو. رووي سوورانه پشته وه و دهسته كاني له پيشه وه دانا.

ده ستم گه يانده شاني و وتم "باشه خاتوون. تو دروستكه ري مردن نيت، وانبيه؟
ده زاني سه عات چهنده؟ سه عات دوانزه و نيوه. و هره، و هره برق سه ر جيگه و تو زيك
پشوو بده! با هيچي دي چاوهر پي ئه و كوره شيته نه كه ين، ره نجان به لاشه: چوو ته
گيمه رتوون. ئيستا له وي ده مينيت هه وه. ئه و ئيستا بير له وه ده كاته وه كه ئيمه چاوهر پي
ئه و ناكه ين: به لايه ني كه م مه زنده ي ئه وه ده كات كه ته نيا به ريز هيندلي ناخه و پت.
ئه و ه ي من بيناسم هه ز ناكات سه روكي درگاي لي بكاته وه."

جو زيف وتي "تا نا له گيمه رتوون نييه. وا ئيستا له نزيك داميني زه لكاو ه كه دا پال
كه وتووه."

زور له گه ل كچه كه لله ره قه كه م وت بو ئه و ه ي هه لسيت و ئه و جله ته رانه ي داكه نيت،
به لام بي سوود بوو. بويه جو زيفم به جي هيشت دوعاي ده كرد و كاسيش هه موو
له شي ده له رزي. له گه ل هاريتوون چوو مه نيو جيگه، زور زوو خه و مناله
فريشته ييه كه ي بو خوي برده وه. كه ميكيش پاش ئه و كاته هه ر گويم له دنكي
جو زيف بوو كتيبي پيروزي ده خوينده وه. پاشان ورده ورده به سه ر په يژه كه كه وت.
ده ميكي پي چوو تا خه وم لي كه وت.

كه ميك دره نگر له كاتي ناساييم هاتمه خواره وه. به هاو كاري تيشكي خور كه
ته واي كون و درزي ئه و ناوه ي خستبووه سه ر پشت، بينيم وا كاسي هيشتا له
نزيك ناگردانه كه دا دانيشتبوو. درگاي خانووه كه نيچه كراوه بوو. رووناكي له
په نجه ره نيچه داخراوه كاندا خوي ده گه يانده ژوره وه. هيندلي هاتبووه دره وه. له
لايه كي ناگرداني موبه قه كه وه ستابوو، گيژ و سه ر مه ست بوو.

كاتي من چوو مه ژوره وه، ده بيوت "كاسي، چي وا نه خو ش و بي ره نكي كردي؟
خه موك و هيلاك به قه د كه سيكي خنكاو ديه پيش چاوان. مناله كه بوچي ناوا خوسا

و پرنگ هه لېزرکاوی؟

به دلگرانی وه لآمی دایه وه "من ته وای ماوهی رابردوو ته ر بووم. سه رمام بووه. هه ر ئه وه یه."

ویستم دلای سهرۆک نارام که مه وه و روحی لیبوردهیی بهینمه وه بهر، بۆیه هه لمدایه و وتم "ئای چهنده که له رهقی! دوینیی شه و خۆی شوش و خۆی وشک نه کرده وه، ئه مشه و تا به یانی ئا له وئ دانیشتوو، نه متوانی بیخه مه سه ر جیگه که ی."

به رپیز ئیرنشۆ (هیندلی) به حه په ساوی و سه رسورمانه وه له هه ردوو کمان رامان. وه لآمی دایه وه "شه و تا به یانی، چی وای لی کرد نه خه ویت؟ خو له ترسی برووسکه کان نه بووه؟ برووسکه که زوو ته و او بوو."

هیچ کامان، نه من نه کاسرین، حه زمان نه کرد باسی رۆیشتنه که ی هیتکلیف بکه یین. تا بۆمان کرا ئه و مه سه له مان شارده وه. کاسرین هیچی نه وت. بۆیه من وه لآم دایه وه: نه زمانی چۆن توانی ئه وهنده بئ ئه وهی بخه ویت دانیشت.

به یانییه کی تازه و فینک بوو. په رده ی په نجه ره کانم هه لدا یه وه، هینده ی نه برد بۆنی گوله خو شه کانی باخچه که ژوره که ی پر کرد، به لآم کاسرین به قینچه که ته نگیه وه بانگی منی کرد و وتی: ئیلن په نجه ره که داخه. وا له برسان ده مرم! هه روه ها کاتی خه لوزی ئاگره که روو له کزی بوو ددانه کانی وه ک شه ق شه قه دایان له یه کتر.

هیندلی مه چه کی گرت و وتی "نه خو شه. و ابزانم ئه وهنده نه خو شه بووه نه یه توانیه بخه ویت بۆیه تا به یانی نه نوستوو. به نه فره ت بیت! نامه وئ هیچی تر لیره خه م له نه خو شی بخۆم. چی وای لی کردی بچیه بهر باران؟"

جوژیف دل هه ر او کی که ی ئیمه ی قۆسته وه و زمانه شه ره که ی خسته کار و وتی "هه ره وه کو جاران به دوا ی ها ورپکه یدا چوو!" سه رۆک گه ر من له شوینیی تو بوام به ئاسانی تیر تیمه له ددان. سه رۆک کاتی تو لیره نه بیت ئه و ماله ده بیته مه زادخانه و قه شه مرخانه! هه ر رۆژیک تو لیره نه بیت به رپیز لینتن جیی قوونی لیره گه رم ده کات. ئیمه دوینیی تا درهنگی شه و به دوا ی ئه و قه ره جه هیتکلیف دا گه ر اوین. وا ده زانن من کو پرم، به رپیز لینتن رۆژ هه تا ئیواری جرت و فرتیه تی لیره.

کاسرین هاواری لی هه ستا "بیدهنگ به، هه ی دوو روو! تو ئه وه نیت قسه م بو

هه لبه ستیت و بئ رپیزی له به رامبه رم بنوینیی! هیندلی دوینیی لینتن به رپکه وت هاته ئیره. منیش پیم وت که لیره بروات چونکه ده مزانی که حه ز ناکه یه ت چاوت پینی بکه ویت."

براکه ی وه لآمی دایه وه "کاسی هیچ گومانم له وه نییه که تو درۆ ده که ی. تو زۆر به ئاسانی دیاره که تیکشکاوی! به لآم ئیستا مه سه له ی لینتن له بیر که: پیم بلئ دوینیی شه و له گه ل هیتکلیف نه بووی؟ ئیستا راستیه که ی بلئ. پیوست ناکات له ئازاردانی بترسیت: هه رچهنده من تا هه تاهه رقم له و کابراهه، هیوادارم زوو بگه رپیته وه و بیته بن دهستم تا ویزدانم ئاسوو ده بکه م کاتی ملی ده شکینم. بو ئه وه ی له کو لی که مه وه، هه ر ئه م به یانییه دهینیرمه کاریکی دیکه، لیره ده ری ده که م. پاش ئه وه ی که ئه و ده پروات. هه مووتان ئاگه دار ده که مه وه که باش گو ی بگرن: من ته نیا خو شی زیاتر بو ئیوه پیم ده هینم."

کاسی هه نسکیکی تالی لیره هات و وه لآمی داوه "من دوینیی شه و به هیچ شیوه یه ک هیتکلیفم نه بینیه وه. گه ر تو شه به نیازی ده ری بکه یته ده ره وه، ئه و ئه و بو هه ر شوینیک بروات من له گه لی ده چه م. به لآم تو هه رگیز ئه و ده رفه ته ت نابیت ده ری بکه یه ت چونکه ئه و پیشتی رۆیشتوو." ئا لیره دا دلای که پر بوو له حه سره ت و په ژاره، خۆی پی نه گیرا و ته قییه وه، ته وای قسه کانی تری سه ر و گو ییان نه بوو.

هیندلی به قسه ی هه لیت و په لیت و جویندان بهر بووه گیانی ئه و کچه، به ده دست ئامازه ی بو کرد هه ر ئیستا بچیه ژوره که ی، یان با له هیچ و خۆراییی و به لاش نه گریه ت! من زۆریم لی کرد به گو یی بکات. ئای چ کاریکی کرد کاتی گه یشتینه ژوره که ی، هه رگیز ئه و دیمه نه م له بیر ناچیته وه. ئه و دیمه نه منی به یه کجاری تو قاند. وامزانی ئه و کچه به ته وای شیت بووه. بۆیه داوام له جوژیف کرد و لپی پارامه وه که به دوا ی دکتۆرپکه وه بچیت. ئه و کچه به ته وای هۆشی له خۆی نه مابوو، هه ر له بهر خو یه وه ورینه ی ده کرد: کاتی به رپیز کینیس چاوی به کاسی که وت، خیرا برپاری دا که نه خو شیه که ی زۆر ترسناکه. تاهه کی تووندی لی بوو. خوینیی لی هینا، پیمی وت که ده بی به س شیر و ئاوی پاکی پی بده م. ده بی ئاگه داریشی بم نه چیته وه خواره وه یان خۆی له په نجه ره که فری نه داته خواره وه چونکه هۆشی له خۆی نه بوو. پاشان

دکتوره که جی هیشت: چونکه زور کاری تری هه بوو له ناوچه که، لهو لادی بۆ ئەو لادی سەردانی نه خووشانی ده کرد.

هه چهنده من ناتوانم بلیم په رستاریکی زور باش بووم. خو جو زیف و سه روک له من باشتر نه بوون. نه خو شه که شمان نه وهنده که لله رهق و بیزار و هه راس بوو به نه خووشی خه لکیش نه ده چوو. به ته واوی هه موو سنوره کانی نه خووشی به زانده بوو. خاتوو لینتنی پیر چه ندین جار سەردانی کردین بۆ ئەوهی له ته ندروستی کاسی دلیا بیته و شته کان به راستی ببینیت. کاتی دههات فرمانی به هه موومان ده کرد. هه رکاتیکی کاسی به هوش خوی دههاته وه پیتی له سه ره ئەوه داده گرت که بیگوازنه وه بۆ سه ره سه روکس گرهنج: ئیمهش زور سوپا سه گوزار بووین بۆ ئەو داوایه و له خوامان دهویست. به لام خانمه قور به سه ره که هی لینتن له دلباشییه که هی په شیمان بووه وه: خوی و میرده که هی تووشی تا بوون و هه ره که بیان چه ند رۆژیکیان پتی چوو و مردن.

خانمه گه نه که هی ئیمهش (کاسی) نه رمونیانتر و به به زه بیتر گه رایه وه لامان، له جارن لووت به رزتر بوو. هه رگیز سه ره و سه رخی هیت کلیفمان نه بیسته وه له وه ته هی ئەو ئیواره گه رده لولو له ییه که دیار نه ما. رۆژیکیان به ختم باری کرد و کاسی تا سه ره ئیسه قان بیزاری کردم چونکه هوی دیار نه مانی هیت کلیفم خسته سه ره ئەو، گله بییه که م خسته سه ره ئەستوی ئەو. ئەویش له ناخه وه دانی پیا دنا. لهو ماوه یه دا، واته چه ندین مانگ، ورده ورده قسه ی له گه ل من که م ده کرده وه، منی به هیچ شیوه یه که نه ده دواند، پیوه ندییه که مان جگه له پیوه ندی نیوان سه روک و خزمه تکاریک هیچی دیکه نه بوو. جو زیفیش هه ره به ره ی تهق تهق ده بیپیا: ئەوه له میشکی دابوو و دهیزانی دهیوته وه، هه مان ئەو وانانه ی پتی دهوته وه وهک بلتی کچیکی منالکاره بیته، که چی کاسیش خوی به ئافره تیکی گه وره داده نا، خوی به شازاده ی ئیمه ده زانی. له وه ته ی نه خووشییه که هی به نازتر ببوو، وا راهاتبوو که ئیمه ده بیته تابه ته ی مامه له ی له گه ل بکه یین. پاشان دکتور وتی که هیچی دیکه به رگه ی خه م و خه فه ت ناگریت.

پیویست بوو ریگه ی خوی بگریته بهر. خو کهس نه یده ویترا له ناستی دم بکاته و رهنه ی لی بگریته، کوشتن و برین له چاوه کانی ده بارین. گوفتار و رهفتاری زور سارد بوو له گه ل به ریز ئیرنشو و هاوړیکانی، کینیس ببوو ماموستای تابه ته ی.

هه میسه هه ره شه ی ته ندروستی له سه ره بوو به شیوه یه که که زور تووره ی ده کرد. براکه ی هیندی ریگه ی پتی دا هه رچییه کی پتی خووش بیته بیکات، به گشتی نه یده هیلا بیته سه ری و زور تووره بیته. ئەو ساته هیندی زور له گه لی باش بوو. نه که له بهر سه ز و خو شه ویستی به لکو له بهر شکومه ندییه که هی. به جدی چاوی له وه بوو که کاسی شه ره فیکی گه وره تر بۆ خیزانه که هی به نیته له ریگه ی دروست کردنی خزمایه تی له گه ل لینتنه کان. هه رکاتیکی به ته نیا کاسی به جی ده هیشت، کاسی دهستی ده کرد به مامه له یه کی خراب له گه ل ئیمه، وهک کویلان له ئیمه ی ده روانی. هیندلیش هزی به و به زمه بوو! ئیدگار لینتن، پیشتهر چۆن بوو پاش ئەویش هه ره ناوا بوو، بیری پر ببو: خوی به دلخوشتترین پیاو ده زانی لهو رۆژه ی که هیندی ریگه ی به کاسی دا بجیت بۆ گیمه رتۆن چاپل، ئەمه دوای سی سال دوای مردنی باوکی ئیدگار بوو.

قه ناعه تیان پتی کردم که بانه کانی ویزه رینگ جی بهیلم و له گه ل کاسی بیتم بۆ ئیره. زورم له دلی گران بوو. هاریتۆن نزیکه ی پینج سالان ده بوو، تازه دهستم کردبوو به وه ی فیتری پیته کانی بکه م. ماله اواییه کی پر له که سه ره و خه مگینمان کرد. به لام فرمیسه که کانی کاسرین زور له هی ئیمه به تینتر و به هیزتر بوو. کاتی ره تی ئەوه م کرده وه له گه لیان بچم، قسه ی ئەو هیچ کاری لی نه کردم، بۆیه چوو له ی میرد و براکه ی. میرده که هی مووچه یه کی شایسته ی دامی. براکه ی فرمانی پتی کردم خوم ناماده بکه م: وتی نامه وی یه ک ئافره ت لهو ماله دا بمیته وه، ئافره ت پاش خیزانه که هی به حه رام ده زانی له ماله که ی. سه باره ت به هاریتۆنیش ده بی بکه ویته بن دهستی ماموستایه که. خوا حافیزیمان له یه کتری کرد. من زور سه رگران بووم. یه ک شتم لهو ماله دا ما بوو بیکه م: به سه روکم وت که هه موو خه لکه شایسته که ت لهو ماله به دره وه وه نا و خو ت له هه موویان رزگار کرد، تو به زووترین کات پاش ئیمه له ناو ده چیت. پاشان هاریتۆن ماچ کرد و وتم خوا حافیز. لهو کاته وه تا ئیسته اشی له گه لدا بیته هاریتۆن بۆ من وهک بیگانه یه که وایه: کاتی بیری لی ده که مه وه زور شتیکی سهیره، به لام بی گومانم له وه ی که به ته واوی هه موو شتیکی ده رباره ی ئیلن دین له بیر کردوه. له بیر چوو که رۆژیک له رۆژان له م دونیا یه دا من ته نیا ئەوم

هه‌بوو و ئه‌ویش ته‌نیا من وهک دایک و په‌رستار و هه‌موو شتیکی!

ئا له‌م خاله‌ی چیرۆکی پاسه‌وانه‌که (نیلی یاخود دین یا ئیلن) دا، نیلی سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی سه‌ر ئاگردانه‌که‌ی کرد، واقی ورمای کاتی بینی میلی کاتژمیره‌که سات یه‌ک و نیوی شه‌وی خوینده‌وه. پی ده‌چوو نه‌توانیت بۆ یه‌ک چرکه‌ی دیکه دانیشیت و بمینیت‌ه‌وه: له‌ راستیدا، منیش ماندوو بیووم به‌لام چیرۆکه‌که‌ی ئه‌وه‌نده به‌خۆشی ده‌گیڕایه‌وه چه‌زم نه‌کرد بیچرینم تا خۆی وه‌ستا. ئیستا ون بوو بۆ ئه‌وه‌ی پشوو بدات، منیش سه‌عاتیک یان دووانی تر بیرم کرده‌وه، دواتر منیش، سه‌ره‌رای ژانه سه‌ر و ئازاری هه‌موو جه‌سته‌م، ته‌کانیکم به‌خۆم دا و چووم پشوووم دا.

به‌شی ده‌یه‌م

پیشه‌کییه‌کی سه‌یر بۆ ژیا‌نی که‌سیکی به‌ته‌نیا! چوار هه‌فته ئازار و ئه‌شکه‌نجه و نه‌خۆشی! ئای له‌و بایه تووره و تونده، ئای له‌ ئاسمانه تاله‌کانی لای باکور، ئای له‌و رینگه سه‌ر سه‌خت و دژوارانه، ئای له‌ دکتۆره هیواش و له‌سه‌رخۆیه‌کانی ئه‌م ولاته! ئاخ له‌ که‌موکورتی رووی ئه‌و مرۆفانه! له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ش خراپتر، ئامۆژگاری و راسپارده‌که‌ی دکتۆر کینیس بوو که من نابۆ بچمه ده‌روه تا به‌هار رووی به‌ده‌ر ده‌که‌ویت!

به‌رێز هیتکلیف تازه به‌داوه‌تیک گه‌وره‌ی کردم. چه‌وت رۆژ له‌مه‌و به‌ر سکا‌لایه‌کی بیزار که‌ری بۆ ناردم - کو‌تایی وه‌رزه‌که. هه‌ی چه‌په‌ل! به‌هه‌ر حال خۆ ئه‌و هیچ تاوانیکی نییه له‌و نه‌خۆشییه‌ی من. زۆر له‌ به‌ر دلم بوو پپی بلیم. وه‌لی، ئه‌فسووس! چۆن من پیاویک بیزار ده‌که‌م که بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک لای من به‌خیر دانیشتم، باسی بابته‌ی وای بۆ ده‌کردم که دوور بوو له‌ چه‌ب و ده‌رمان و پفکه و نه‌خۆشی؟ ئه‌مه به‌راستی بی ئیسی بوو. هی‌زم له‌ به‌ر برابوو نه‌مه‌ده‌توانی بخوینمه‌وه. ئیستا هه‌ست به‌وه ده‌که‌م که چه‌زم له‌ شتیکی خۆشه. باشه بۆچی خاتوو دین نه‌هاته سه‌ره‌وه بۆ ئه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ی ته‌واو بکات؟ ده‌توانم ئیستا سه‌ر له‌ رووداوه سه‌ره‌کییه‌کانی ده‌ربکه‌م، هه‌رچه‌نده زۆر رویشتبوو به‌لام ئیستا ده‌متوانی شته‌کان پیکه‌وه بنیم. به‌لی: پاله‌وانه‌که و راکردنه‌که‌یم له‌ بیره، بۆ ماوه‌ی سی سال که‌س نه‌یبینییه‌وه. پاله‌وانه که‌هه‌ش می‌ردی کرد، زه‌نگی بۆ لی ده‌ده‌م: ئیستا زۆر خۆشحال ده‌بیت گه‌ر بزانیت من چه‌وسه‌له‌ی قسه‌ کردنم هه‌یه. خاتوو دین هات.

وتی "گهره دهرمان خواردن بیست دهقیقهی دهویت".
 وهلام داوه "وهره وان له دهرمان بهینه! هر دهکهم ..."
 "دکتور دهلیت دهبی نهو دهرمانانه وهرگریت".

"پر بهدل و دهرونم بهراستمه! قسم پی مهبره. وهره و نا لیره دانیشه، توخوا دستت بپاریزه لهو شووشه دهرمانانه. نا لیره بهردهوام به میژوو و چیرۆکی بهریز هیتکیلفم بۆ تهواو بکه لهو شوینهی که بهجیت هیشت تا نهمرۆکه. نایا خویندنی لهو کیشوره تهواو کرد و وهک پیاو ماقوولیک گهراپهوه؟ یان نهوهتا شوینی خوئی کردهوه له کولیتز، یانیش رای کرد بۆ نهامریکا، لهوی نهفرهتی له خوینی ولاتهکته کرد؟ یانیش نهوهتا سهرووت و سامانی بهخیرایی لهسه هر هیله خیراکانی ئینگلیز پهیدا کرد؟"

خاتوو دین دهستی بهقسه کردهوه "بهریز لۆکود، رهنکه کهمیگ لهو کارانهی تو باست کردن نهجامی دابیت. بهلام نهمتوانی بۆ هیچ کام لهوانه دلنیا بم. هر وهک پیشتر باسم کرد نازانم نهو پارهیی چون دهسکهوتوو، ههروهها نهوهش نازانم بهچ شیوهیهک لهو درندایهتی و پیسی و کهمتهرخهمییهوه گۆرا بۆ نهو کوره ماقوولهی ئیستا، نازانم له کوئی فییری نهو رۆشنبیرییه بووه: بهلام گهر دهرفتهم پی بدهی با لهسه رهوتهکهی خۆم دهست پی بکهمهوه، گهر بهنهکی نازانیت و سهر گران نابیت. نایا نهه بهیانیه باشتر بووی؟"

"زۆر باشترم."

نهه ههوالیکی باشه"

خاتوو دین دهستی بهچیرۆکهکه کردهوه "خۆم و خاتوو کاسی چووین بۆ سرهسکرۆس گرهنج، من زۆر دلگران بووم. بهلام بهپیچهوانههی خهپال و بیرکردنهوه من کاسی رهفتاری باشتری لهگهله کردم. پی دهچوو زیاد له پیویست خولیای بهریز لیتن بوو. تهانته بۆ خوشکی لیتنیش زۆر سۆز و خووشهویستی دنواند. بیگومانم لهوهی که نهوان زۆر یارمهتییان دهدا و سهرچاوهی دلخۆشی نهو بوون. نهوه درک نهبوو به گوله ههنگوینهکهوه نووسابوو، بهلکو گوله ههنگوینهکه درکهکهی له باوهش گرتبوو! رای هاوبهش له نیوانیاندا نهبوو: پهکیکیان رهق دههستا نهوانی تر

هاوریان لی ههلهستا. باشه کی سروشتی خراب یان میزازی تیک دهچیت کاتی نهوانههی لهگهلهت دهژین نه دژایهتیت بکهن نه سۆزی خووشهویستیت بۆ بنوین؟ سهرنجی نهوهم کرد که بهریز ئیدگار ترس و ههراسیکی قوولی له جهستهی چزا بوو و نهیدهویرا بههیچ شیوهیهک بیزاری بکات یان قسهیهکی ناخۆشی لهگهله بکات. نهو شتهی له ناخیدا شاردهوه. بهلام گهر هر کاتیک گوئی له من بوايه بهتوندی وهلام دهممهوه، یان هر خزمهتکاریکی تری دیبا له کاتی خویدا بهتهنگ فرمانهکانی کاسی نهچووبان، نهوا گرژییهک له دم و چاوی دهباری که بههیچ شیوهیهک لهسهر حیسانی خوئی نهبوو. زۆر جارن بهرهقی قسهی لهگهله من دهکرد لهسه رهفتاره دل گرانهکانم. نهو کابرایه زۆر سهیر بۆ کاسی رووخابوو. بهو بوايه بهچهقۆیهک ههموو ههناوی ونجن ونجن بکهیت بهلام کاسی نهبینیت دلگران یان سارد یان خه مبار بیت. بۆ نهوهی سهروۆکه به بهزهیییهکه جارن نهکهم، فییری نهوه بووم که چون مامهله بکه. بۆ ماوهی شهس مانگ بهجدی کارم لهو مالهه دهکرد. تۆز و خوئی شهس مانگ نهزهکیکی پر له لیان لهو مالهه دروست کردبوو چونکه کهس خوئی له پاککردنهوه نهدهدا. ئیستا وهرزهکانی کاسرین بیدهنگی و تاریکی بوون: ههموو نهوانی تر بههوی کاسییهوه پیزیان لی دهگیرا، میردهکهی زۆر هیمن بوو. له بهر خاتری کاسی لهگهله ههمووان باش ببوو. کاسی له بهر نهخۆشییه ترسناکهکی زۆر نازدارتر ببوو و زیاتر خزمهتیان دهکرد، که پیشتر ههرگیز کهس نهبوو له پال خهموکی و ئازار و مهینتییهکانی دانیشیت. گهرا نهوهی تیشکی خۆر له لایهن وهلامدانهوهی تیشکی خۆر لهوهوه پیشوازی لی کرا. دهبی دان بهوه دابنیم که نهوان بهراستی لهو پهیری خووشیدا دهژیان.

پا بردوو کۆتایی هات. ئیستا دهبی هر چ نهبیت بۆ خویمان بژین. دله باش و مرۆف دوستهکان له خالیکدا زۆر خویرهسترن له سهروۆکه خو سهپینهکان. کۆتایی بهو ساتانه هات کاتی رووداوێک ههمووانی دلسارد دهکرد، کاتی نهوه بهسهر چوو گهر بهدلی پهکیک رهفتارت نهکردبا نهوا دهبووی بهبنیشته خووشهی سهر زاری نهوانی تر و ههموو سهرکۆنهیان دهکردی. له ئیوارهیهکی هیمندا له مانگی نو، له باخچه به سهبهتهیهک سیوهوه دههاتمهوه که لهوی کۆم کردبوونهوه. تازه تاریک

داده‌هات، مانگ له‌سه‌ر به‌رزای دیواره‌کانه‌وه خۆی نیوه نیشان دا، سینه‌ریکی لیلی به‌سه‌ر گۆشه‌کانی باله‌خانه‌که‌دا دروست کرد. سه‌به‌ته سینه‌که‌م له‌سه‌ر شانم بوو و هه‌نگام بۆ نیو موبه‌قه‌که‌نا، له‌وئ بۆ پشوویک له‌نگرم گرت، چهند هه‌ناسه‌یه‌کم به‌نرمی هه‌لکیشا، هه‌وایه‌کی شیرین، چاوه‌کانم له‌سه‌ر مانگ بوون، پشتم له‌ده‌رگاکه‌بوو، کاتی له‌پشته‌خۆم گویم له‌ده‌نگیک بوو و وتی "نیلی، ئەوه تۆی؟"

ده‌نگیکی قوول بوو، له‌تۆنه‌که‌ی را دیار بوو ده‌نگی بیگانانه. به‌لام له‌هینانی ناوی من موچرکیکم به‌له‌شدا هات، ئەو ده‌نگه‌لاي من غه‌ریب نه‌بوو. به‌ترسینه‌که‌وه رووم به‌ئاراسته‌ی ده‌نگه‌که‌وه‌رگیتر بۆ ئەوه‌ی بزانه‌م کتیه‌سه‌سه‌هات، چونکه‌ده‌رگاگان هه‌مووی داخرا بوون، هیچ که‌سه‌شم نه‌بینی پاشه‌خۆم بیه‌تته ژووره‌وه. شتیکی له‌بن هه‌یوانه‌که‌ده‌جوولا، نزیکتز به‌ره‌و لای من ده‌هات، بینیم پیاویکی درێژ له‌نیو جلیکی ره‌شدا بوو، قژ و رووی ره‌ش ده‌چۆوه. به‌لایه‌که‌دا لار بووه‌وه، په‌نجه‌کانی له‌ده‌سکی ده‌رگاکه‌دا گیر کرد وه‌ک بلیی بۆ خۆی ده‌کردنه‌وه. بۆ خۆم بیرم کرده‌وه "ده‌بی کۆ بیت؟ ده‌بی به‌ریز هیندلی بیت؟ نا نه‌خیر ئەو نییه. ده‌نگه‌که‌به‌هی ده‌نگی ئەو نه‌ده‌چوو."

کاتی به‌رده‌وام له‌شوین ده‌نگه‌که‌رامام، ده‌ستی به‌قه‌سه‌کرد "لیره‌بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک چاوه‌ریم کرد. وه‌ک بلیی من مردووم که‌سه‌سه‌یری نه‌کردم. نه‌مویرا بی‌مه‌ژووره‌وه. نامناسیه‌ته‌وه؟ سه‌یرکه‌، من غه‌ریبه‌نیم؟"

تیشکیکی که‌وته‌سه‌ر سه‌رو فه‌سالی، روومه‌ته‌کانی زه‌رد بوون، به‌خه‌نافسی ره‌ش داپۆشرا بوون، ئەبرۆکانی نزم، چاوه‌کانی له‌قوولدا چنرا بوون و تاک بوون. یه‌کسه‌ر چاوه‌کانیم به‌بیر هاته‌وه.

هاوارم لێ هه‌ستا "چی! دلتیا نه‌بووم له‌وه‌ی که‌به‌میوانیکی جیهانی حیسابی بکه‌م یان به‌چی، ده‌سته‌کانم به‌واق ورماییه‌وه بلند کرد "چی تۆگه‌رایته‌وه؟ ئەوه به‌راستی تۆی؟ تۆ خۆتی؟"

سه‌یری منی کرد و دواتر به‌رز روانییه‌ په‌نجه‌ره‌کان که‌ره‌نگدانه‌وه‌ی تیشکه‌کانی مانگی به‌سه‌ره‌وه‌بوو، به‌لام له‌ژووره‌وه‌را هیچ تیشکیکی نه‌بوو، وه‌لامی داوه "به‌لێ. هیتکلیفم. نیلی له‌مالینه؟ کوا کاسی؟ خۆشحال نیت تۆ! پیویست ناکات سه‌رت

بیشینم، کاسی لیره‌یه‌یان نا؟ قسه‌بکه‌! ده‌مه‌وئ یه‌ک وشه‌ی له‌گه‌ل بدویم. قسه‌له‌گه‌ل خانمه‌که‌ت ده‌که‌م. برۆ، پیی بلی یه‌کیک له‌گیمه‌رتۆنه‌وه‌ده‌یه‌وئ چاوی به‌به‌ریزتان بکه‌وئیت.

منیش وتم "چۆن به‌رگه‌ی ئەمه‌ده‌گریت؟ باشه‌چی ده‌کات؟ ئەوه‌من وا واقم ورمایه‌وه و شله‌ژاوم، بروات بێ ئەو هه‌ر له‌هۆش خۆی ده‌چیت و ده‌بووریته‌وه! ئیتر تۆ هیتکلیفی! به‌لام گۆراوی! نه‌خیر که‌سه‌باوه‌رت پێ ناکات، که‌سه‌به‌رگه‌ی ئەوه‌ناگریت. ئایا ئەو ماوه‌یه‌سه‌رباز بوویت؟"

بێ ئۆقره‌و بێ ئارام، قسه‌ی پێ بریم و وتی "بجۆ په‌یامه‌که‌م بگه‌یه‌نه. تا تۆ ده‌چی من له‌دۆزه‌خ ده‌تویمه‌وه!"

ده‌سکی ده‌رگاکه‌ی به‌رز کرده‌وه و من هاتمه‌ژووره‌وه. به‌لام کاتی گه‌یشتمه‌ژووری پیشوازی که‌به‌ریز لینتن و خاتوون لینتنی لێ بوو، نه‌متوانی قه‌ناعه‌ت به‌خۆم بکه‌م بچه‌پیشه‌وه. پاش ماوه‌یه‌کی زۆر بریارم دا که‌پاسا بۆ ئەوه‌به‌ینمه‌وه بزانه‌م مۆمه‌کانیان داگیرساوه، ده‌رگاکه‌م کرده‌وه.

پیکه‌وه له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌دانیشتبوون که‌په‌رده‌کانی پێچه‌وانه‌ی دیواره‌کان هه‌لپه‌سه‌یترابوون، له‌و دیو په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ده‌ختی ناو باخچه‌که‌و سه‌ه‌وزاییه‌سروشتییه‌که‌ی باخچه‌که‌دیار بوون، دۆلی گیمه‌رتۆن، له‌دووره‌وه‌به‌لیلی ده‌هاته‌به‌ر چاو، چونکه‌ته‌م ئەو ناوه‌ی داپۆشیبوو (چونکه‌هه‌ر که‌له‌په‌رستگا که‌تیده‌په‌ری، ره‌نگه‌تۆ سه‌رنجت دابیت، دۆلیکی پر له‌ده‌وه‌نی کاکێ به‌کاکێ ده‌رده‌که‌وئیت). بانه‌کانی ویزه‌رینگ له‌سه‌ره‌وه‌له‌نیو دووکه‌له‌زیوینییه‌دا ده‌رده‌که‌وئیت. به‌لام خانووه‌کۆنه‌که‌ی ئیمه‌دیار نه‌بوو، زیاتر ده‌که‌وئیته‌خوارووی لاکه‌ی تر. ژووره‌که‌و سه‌رنشینه‌کانی و ئەو دیمه‌نه‌ی ئەوان لێیان ده‌روانی بۆنی ناشتی و ته‌بایی لێ ده‌هات. به‌دوودلییه‌وه‌به‌ناوی کارکردنه‌وه‌چوومه‌ژووری و هیچم نه‌ووت، پاشان پرسیاره‌که‌م کرد ده‌رباره‌ی مۆمه‌کان، پیش ئەوه‌ی بی‌مه‌ده‌ره‌وه، هیزی ناوه‌وه‌م پالی پێوه‌نام و منگه‌یه‌کم لێوه‌هات "خاتوون یه‌کیک له‌گیمه‌رتۆن ده‌یه‌وئیت چاوی به‌تۆ بکه‌وئیت."

به‌ریز ئیندگار لینتن پرسی "چی ده‌وئیت؟"

وه لآم داوه "لیم نه پرسى كه چى دهویت".

كاسرین وتى "باشه نیلی پردهكان داخه و چا بینه سه ره وه. هه ر ئیستا دهگه ریتمه وه."

كاسى ژوره كهى به جی هیشت. به ریژ ئیدگار هه سه ری دههینا و دهبر دهیویست بزانی ئه و كه سه كییه.

وه لآم دایه وه "یه كیكه كه خانم خه یالی بۆ ناچیت. گه وره م هیتكلیفه، به بیرت دیته وه، ئه وهى له مالى به ریژ ئیرنشۆ ده ژیا."

ئیدگار مشه وهش بوو وتى "چی! مناله قه رهجه كه - چلكن و پۆخله كه؟ بۆچی به كاسرینت نه وت كه ئه و كه سه هیتكلیفه؟"

وتم "وسبه سه روک به و ناوانه وه ناوی مه هینه. گه ر كاسى گوئی لی بیت خه م دووباره ویرانى دهكات. ئه و كاتهى هیتكلیف سه ری هه لگرت و دیار نه ما، كاسى دللى شكا و مالمویران بوو. و ابزانم گه رانه وهى ئه و زۆر دللى كاسى خووش دهكات، خووشتر له ئاههنگیك.

به ریژ ئیدگار لینتن چوو تهك په نجه ره كه له لاکه ی تری ژوره كه كه به سه ر هه وشه كه دا دهیروانى. په نجه ره كه ی كرده وه و سه ری به سه ردا شوژ كرده وه. و ابزانم ئه وان له خواره وه بوون، بۆیه به خیرایى زره ی لی هه ستا "خۆشه وسته كه م! له وئى را مه وهسته. ئه و كه سه بینه ژوره وه، گرنگ نییه با كه سیكى تاییه تیش بیت" گویم له دهنگى ده رگاكه بوو و كاسرین به سه ر قاندرمه كه كه وت، ماندوو و هه ناسه بركى. زۆر هه زى ده كرد خووشحالی خوئى بخاته روو: له راستیدا له سه ر و فه سالییدا كاره ساتیكى جه رگبرت لی ده خوینده وه.

دهستی كرده ملی ئیدگار و به هه ناسه برکیوه وتى "بلی چى ئیدگار، ئیدگار! ئای ئیدگار خۆشه وسته كه م! وا هیتكلیف گه رایه وه، به لی گه رایه وه! دواتر ئیدگاری له باوهش گرت و توند به خوئیه وه گوشى!"

به نیگه رانى و شپه زه بییه وه میرده كه ی وتى "باشه باش. بۆ ئه وه مه مخنكینه! ئه و هه رگیز بۆ من نه بووه ته سامانیكى به نرخ. پیویست ناكات ئاوا سه رمه ست و كه یفخۆش بیت!"

تۆزیک له خۆشییه چروپره كه ی كه م كرده وه و وتى "نازانم شیوه ی له هیتكلیفی جاران ناچیت. ئیستاش له بهر خاتری من ئیوه ده بی بین به هاوړی. ئیستا پیی بلیم بیته وه سه ره وه؟"

وتى "بۆ ئیره، بۆ نیو ژووری پیشوازی؟"

كاسى پرسى "ئه ی كوئى؟"

سه ر و بچمی شله ژا و پیشنیاری موبه قه كه ی كرد كه بۆ ئه و شوپینكى شیاهه. خاتوو لینتن (كاسى) به ده بربری نیكى گالته جاریه وه سه بری كرد - نیمچه تووره و نیمچه پیكه نیناوی بوو.

پاش كه میك لیكدی روانین، كاسى وتى "نه خیر، من ناتوانم له موبه قه كه دانیشم. ئیلن دوو میز بینه ئیره، یه كیكیان هی چینه به رزه كان بیت بۆ سه روک و خاتوو ئیزابیللا، ئه وى تریشیان هی چینی نزمه كان بیت بۆ هیتكلیف و خۆم! نازینه كه م ئاوات پی خۆشه؟ یان ئاگریك له شوپینكى تر داگیرسیتم؟ گه ر پی سه رگرانیت، فه رموو فه رمان بكه. وا ده چمه خواره وه و میوانه كه م دههینمه سه ره وه. خۆشیه كه م ئه وهنده زۆره ده ترسم راستی نه بیت!"

ویستی هه ر به راکه راک بچیته خواره وه به لآم ئیدگار گرتی.

ئیدگار به منى وت "ده بی تو بچى بیهینیته سه ره وه. كاسرین دلخۆش به ئاساییه به لآم خۆت شیت مه كه. ته واوی سه رنشینه كانى ئیره نابى ئه م جوړه شیوازی پیشوازییه ت ببینن وهك خزمه تكار راکه یته خواره وه خۆ براكه ت نییه.

من رویشتم و هیتكلیفم بینى له ژیر هه یوانه كه چاوه ری دی ده كرد، دیار بوو پیشبینى داوه تگردنى ژوره وه ی ده كرد. بی ئه وه ی یهك وشه به فیرۆ بدات به داوی شوپین پیکانى من كه وت، منیش برده لای سه روک و خاتوون (ئیدگار و كاسى) كه روومه ته كانیان سوور ببوونه وه و نیشانه ی ناپاکیان پیوه دیار بوو، هیشتا په له ی ناپاکییه كه یان هه ر به سه ر و فه ساله وه ما بوو. به لآم رووی كاسى هه ستیكى تری به خووه بینى كاتى هاوړیكه ی له ده رگاكه به دیار كه وت. لپی چوو په پیشه وه، هه ردوو ده ستى گرت و برديه لای ئیدگار. پاشان په نجه كانى ئیدگاری گرت و تووند گووشى و خستیه نیو په نجه كانى هیتكلیف. ئیستا به ته واوی به هوئى ئاگری رووناكی

مۆمهکه تهواو دههاتنه بهرچا، من واقم ورمما بوو، له ژيانمدا ئاوا چهپهساوی نهیگرتومه.

بۆ ئهوهی زیاتر باسی گۆرانی هیتکلیف بکه، دهبی ئهوه بلیم که دریتتر ببوو، بهژن و بالایی وهک وهرزشوانان ریکوییک بوو، پیاویکی جهسته قایم و قۆز بوو. لهگهڵ ئهوهشدا سهروکهکهی من به کۆیلان دهچوو، شیوهی گهنجیکی دهمرووی دهکرد. قیافهی هیتکلیف ئهوهی بۆ دهسهلماندین که له نیو سوپادا خزمهتی کردوو. قسه و گوفتاری له چاو ئیدگار بهئزمونتر و گهورهتر بوو و سیفهتی بریاری پیوه دیار بوو. بهپیاویکی زۆر دانا و ژیر دههاته بهرچاو. هیچ ئاسههاری چلکنی و چهپهلی جارانی پیوه دیار نهبوو. بهلام هیشتا توندی و دری و تیژییهکی بهنیو چاوه ناگرین و رهش و شارستانیهکانی ههر دیار بوو. بهلام زۆر راقی بوو، تهناهت شیوازی وهستان و قسهکردن و جوولانهوهی به کهسه شکومهندهکان دهچوو: رهی و دژوارییهکهی نهماوو: بۆ خولهکیک ئهوهی بهبیر هاتهوه که تازه بهچلکن و چهپهڵ بانگی کرد، که پیشتر ههر واشی پی دهوت. هیتکلیف دهستهکانی سربیهوه و به ساردی سهیری نیوچاوانی کرد تا وای لی کرد قسه بکات.

به وردی وتی "گهورهه دانیشه. خاتوو لینتن (کاسی) یادهوهرییهکانی دیتتهوه یاد، ئهههش وام لی دهکات پیشوازییهکی گهرمت لی بکه. بی گومان ههر شتییک دلی کاسی خۆش بکات من سوپاسگوزاری ئهوه شتهم.

هیتکلیف وهلامی داوه "منیش ههر وام. بهتایبهتی دهستیکی منیش له دلخۆشکردنی کاسیدا بیت جا ههر شتییک بیت. به خۆشحالییهوه سهعاتیک یان دووان دهمنیمهوه."

هیتکلیف بهرامبهر کاسرین دانیشته، که بهردهوام سهیری نیو چاوانی دهکرد وهک بلایی دهترسا نهوهک له شوینکههی خۆی نهمنیت و له بهر چاوی ون بیت. بهلام هیتکلیف چاوهکانی بهرووی کاسی زۆر بهرز نهدهکردهوه: جار جاره نیگایهکی تیز و خیرای دهکرد، بهلام زوو دایدهخستهوه، ههر جاره و بهتمانهتر و ههسهترتر دهبوو، خۆشییهکی ئاشکرای له سیمای کاسی بهدی دهکرد. ههردووکیان ئهوهنده رۆ چوووبونه نیو خهیاڵ و خۆشی بهکترییهوه ئاگایان لهوه نهبوو له بهردهمی ئهوانی تر

ئیحراج دهبن یان نا. بهلام بهریتز ئیدگار وا نهبوو: رهنگی سپی ههگهرا بوو و بیتزاری و قهلسبوونی پیوه دیار بوو: ئهوه ههستهی گهیشته لووتکه کاتی کاسی ههلساوه سهر پی و بهنیو فهرشهکهدا رۆیشته و دووباره دهستهکانی هیتکلیفی گرتتهوه و وهک بلایی میتردیهتی رووی به پیکهنین پشکووت.

به خۆشییهکی چاوهروانهکهراوهوه وتی "بهیانی وهک خهون دیتته بهرچاوم! بههیچ شیویهکه باوهر ناکهه جاریکی تر دهستم بهدهستت کهوت و قسهه لهگهڵ کردی و چاوم بهچاوت شاد بووهوه. ئیستا ئهی هیتکلیفی درنده تۆ شایهنی ئهوه پیشوازییه نیت. چونکه تۆ بۆ ماوهی سی سال خۆت ون و بیدهنگ کرد، بۆ ماوهی سی سال ههرگیز منت نههات به بیر و خهیاڵدا!"

هیتکلیف بهدهنگیکی نزم و ژیرانه وتی "دیاره تۆ زۆر بیتر له من کردوهتهوه ماوهی ئهوه سی ساله. له میژ نییه گویم له زهواجهکهتان بوو کاسی. کاتی له ههوشهکه چاوهریم دهکرد، بیرم لهو پلانه کردهوه که تهنیا سهیریکی رووت بکه، سهیریکی واق ورممان، سهیرییک که بهزۆری بهپهردهی خۆشی رووی خۆی داپۆشیوه. پاشان یچم خۆم لهگهڵ هیندلی بهکلایی بکهمهوه، پاشان ئهوه یاسایه قهدهغه بکه که بهخۆم کارهکان بکه. پیشوازییهکهت ئهوه فیکرانهی له میشکی من سربیهوه، بهلام ئاگهداری ئهوه به که جاریکی تر بهشیویهکی تر دهبی چاوت به من بکهویت! نهخیر جاریکی تر تۆ ناتوانی سههرگردانم بکهیت. تۆ بهراستی دلت توند و پهشوکاو بوو بۆ من، وا نییه؟ نا بۆ ئهههش هۆیهکه ههبوو. من بهرهنگاری ژیانیکی تال بوومهوه لهوهتهی دواجار گویم له دهنگت بوو. دهبی تۆ بمهخشی، منیش داوای لیبوردنت لی دهکهه چونکه من تهنیا بۆ تۆ ژيام و خهباتم کرد!"

ئیدگار قسهکانی پی بری و وتی، ههولی دا تا رادهیهک بهئهدهب بیت و کۆنترۆلی تۆنه ئاسایییهکهی خۆی بکات "کاسرین تکا دهکهه با چایهکه سارد نهبیتتهوه وهره لای میزهکه. بهریتز هیتکلیف گهشتیکی زۆری له پیشه، ئارهزووی خۆیهتی له ههر شوینییک بیت ئهههوه، من زۆر تینووومه."

کاسرین لای گولدانهکه گیرسایهوه. خاتوو ئیزابیتلا که بهزهنگیک بانگ کرا، هات. پاشان دهستیان کرده کورسییهکان و هاتنه پیشهوه، من ژوررهکهه بهجی هیشته.

ژەمی نان خواردن ئەو پەری دە دەقیقەیی خایاند. کووپەکەیی کاسرین قەت پەروونی بەخۆو نەبینی: خواردن و خواردنەووی لا قورس بوو. ئیدگاریش بەئاستەم دەمی دەگەیانده پیاڵەکە و تۆزیککی هەڵدەدا خوارەو. میوانەکەیان کاتی مانەووی لە سەعاتیک زیاتر درێژ نەکردەو. کاتی هیتکلیف رۆیشت، لیم پرسی ئایا دەچیتە گیمەرتۆن یان نا؟

وہ لآمی دایەوہ "نەخیر، دەچمە بانەکانی ویزەرینگ. بەرێژ ئیرنشۆ (هیندلی) داوہتی کردم، کاتی ئەم بەیانییە تەلەفۆنم بۆ کرد."

ئەها بەرێژ ئیرنشۆ داوہتی کردوہ، هممم! ئەویش دیارە تەلەفۆنی بۆ بەرێژ ئیرنشۆ کردوہ! پاش ئەووی رۆیشت، ئەو رستانەم بەئازارەو بەدەمدا هات. دەبی تۆزیک دوو روو نەبوویت، دەبی بەنیازی گۆبەندیک نەهاتبیتەوہ ولات؟ هۆپەکم کرد: مووچرکیک بەقوولایی دلمدا هات، خۆزگە ئەو کوپە هەر لە دەرەوہ دەمایەوہ هەرگیز نەدەهاتەوہ.

دەوروپەری نیوہ شەو، خاتوو کاسی خۆی خزانده پێخەفەکەم و لە یەکەم بۆرژانم بەئاگا هاتم، لە تەنیشتم دانیشتم، قژی راکیشام و لە خەو هەلێساندم.

بەروویکی پۆزشەوہ، کاسی وتی "ئیلن، ناتوانم پشوو بەم، خەو ناچیتە چاوم. بوونەوهریککی زیندووم دەوئەمیشە لەگەلمدا بیت و هاوہەشی ئەو خۆشییەم بیت! ئیدگار لا لمووزە، چونکە من دلم بەشتیک خۆشە ئەو کەیفی پئ نایەت: خۆ دەمی لیک ناکاتەوہ، گەر بەیەکیشی بکیشیت لە قسەیی پروپووج و هەلیت و پەلیت هیچی تری لە دەم نایەتە دەر. ئەو پئ لەسەر ئەوہ دادەگریت کە من زۆر درندە و خۆپەرستم حەزم لە قسەییە کاتی ئەو نەخۆشە و کوپەر دەبیت بۆ پشییە خەویک. هەمیشە بەکەمترین توورە بوون خۆی نەخۆش دەخات! چەند رستەپەکم دەرپارەیی هیتکلیف وت، ئەویش بە هەستیکی پڕ لە دلپەسییەوہ، هاواری لئ هەستا "ئای باوکە سەرم دیشیت، خەریکە مێشکم دەتەقیت. بۆیە منیش هەلسام و بەجیم هیشتم."

وہ لآم داوہ "ئئ باشە ستایش و پیاہەلگوتنی هیتکلیف چ سوودیکی بۆ ئیدگار هەییە؟ خۆت دەزانی کوران لەسەر کچان بەینیان تیک دەچیت و هەمیشە رقیان لە یەکتەرە. بەهەمان شیوہ، گەر باس و ستایشی ئیدگار بکەیت لای هیتکلیف ئەوا ئەو

هەر زۆر رقی لئ دەبیت و کەر دەبیت: ئا ئەمە سروشتی مرۆفە. تۆ هیچی تر باسی هیتکلیف لای ئیدگار مەکە، بەتەنیا وازی لئ بێنە، چ پێوہندیت بەسەر ئەوہوہ هەییە شەرە قسە لە نیوان ئەو دووانە بکەیت، سەرت نایەشتیت بۆ پەرووی تئ دەئالینی!"

کاسی بەردەوام بوو "بەلآم ئایا ئەمە گەورەترین بێهیزی ناخاتە روو؟ من دلپەسی ناکەم: هەرگیز هەستم بریندار نابیت، یان ئیرہییم بەوہ نایەت گەر قژی ئیزابیتا زەرد و جوان و بریسکەدار بیت، یان سەرنج بەپێستی بەم بزنام چۆنە، یان سەیرم بەجوانییەکەیی بیت، یان ئەو خولیا و خۆشەویستیەیی کە خیزانەکە بۆ ئەووی دەرەبەرن. تەنانەت تۆش نیلی، گەر هەندئ جار مشتومریک لە نیوانمان روو بدات، تۆ یەکسەر پشنگیری ئەو دەکەیت، منیش وەک دایکیکی گەمژە هاوار دەکەم: من بەخۆشەویستەکەم بانگی دەکەم، هەندئ مەراییشی بۆ دەکەم تا میزازی باش بیت. گەر بەینی ئیمە خۆش بیت ئەوا براکەیی (ئیدگار) زۆر دلئ خۆش دەبیت، کە ئەویش دلخۆش بیت واتە من دلخۆش دەبم. بەلآم زۆر بەیەکتەر دەچن: دوو منالی بەناز و فیزن. جیہانیککی خەیاالی بۆ ئەوان دروست بوو، هەرچەندە من گالتم بەهەردووکیان دیت، پیم وایە سزایەکی ژیرانە هەردووکیان بەهەمان شیوہ چاک دەکات."

وتم "خاتوو لینتن (کاسی) تۆ بەهەلەدا چووی. ئەوان گالته بەتۆ دەکەن: دەزانم چی روودەدات گەر وا نەکەن. تۆ زۆر باش دەزانیت لەگەل توورە و قینچکە تەنگییەکیان هەل بکەیت و خۆت لیان لا بەدەیت، ئەوانیش هەموو خۆشییەکی تۆیان دەوئت. بەلآم، رەنگە دوا جار تئ بکەوی، لەسەر شتیک کە ئەنجامی یەکسانی بۆ هەردوو لا هەبیت، پاشان ئەوانەیی تۆ بەبی هیزیان دەزانی رەنگە زۆر لە تۆ کەللە رەقتەر دەرچن. ئەوانەیی تۆ وا دەزانی تۆیان زۆر خۆش دەوئت رەنگە، زۆر رقیان لیت بیت!

بە پیکەنینەوہ وتی "ئەو کاتە دەبی بۆ مردن شەر بکەین، وا نییە؟ پیت دەلیم نەخیر، من زۆر باوہرم بەخۆشەویستی ئیدگار هەییە و دلسۆزم بوی، ئەوہندە باوہرم پتیەتی گەر بشیکۆرم لەوہ ناچیت بیر لە تۆلە بکاتەوہ."

نامۆزگاریم دەکرد کە زیاتر خودی ئیدگار نەک خۆشەویستیەکەیی هەلبسەنگینیت.

خۆشه‌ویستی و دلفراوانییە پاداشتی ئێدگارێ داوه به‌وه‌ی که بۆ چه‌ند پوژتیک خانوو‌ه‌که‌ی وه‌ک به‌هه‌شت ده‌رازانده‌وه، هه‌ردووکیان سه‌رۆک و خزمه‌تکاره‌کان سوودیان له تیشکی به‌رده‌وامی خۆر وهرده‌گرت.

هیتکلێف (له‌مه‌و پاش ده‌بێ بلیم به‌ریز هیتکلێف) نازادی سه‌ردانیکردنی سه‌ر سه‌کرۆس گره‌نجی به‌هه‌شیاری به‌کار هێنا، یه‌که‌م جار: پێ ده‌چوو ته‌نیا مه‌زنده‌ی ئه‌وه بکات بزانی به‌رامبه‌ره‌که‌ی چۆن وه‌ری ده‌گریت. کاسرینیش زۆر به‌هه‌ستیاری ده‌ربهرینه‌کانی به‌خۆشی له پێشوازیکردنی ئه‌ودا هه‌لده‌بژارد. ئه‌ویش ورده ورده مافه‌کانی دامه‌زراند بۆ ئه‌وه‌ی پێشبینی بکریت. ته‌واو پێچه‌وانه‌ی منالی بوو، ئه‌مه‌ش خزمه‌تی کرد به‌شپۆه‌یه‌ک که هه‌موو هه‌سته‌کان به‌رامبه‌ر به‌و پێچه‌وانه ببنه‌وه. زه‌حمه‌تی سه‌رۆک زۆر هێمن بوو، بارودۆخه‌کان ته‌واو گۆرا‌بوون و که‌نالێکی تری به‌خۆوه بینیبوو.

سه‌رچاوه‌ی نوێی گه‌رفته‌کان له‌و به‌ده‌ختییه پێشبینی نه‌کراوه سه‌ری هه‌لدا که ئیزابێلا لیننتی خوشکی ئێدگار لینتن له به‌رامبه‌ر میوانه قۆزه‌که‌یان (هیتکلێف) خۆی پێ نه‌گیرا و له‌پرا هه‌ست و سوۆزی بۆ چوو، له‌پرا خۆشی وێست. ئیزابێلا ئه‌و کاته کچیکی ناسک و جوان، تازه پێی نابوو هه‌ژده سالی. له‌ روخساردا منال دیار بوو، به‌لام خاوه‌ن ژیاړیکی بێ وینه بوو، هه‌ستی جۆش و خروشی هه‌بوو، کچیکی خۆش مه‌شره‌ب بوو، به‌لام جار جار هه‌ش میزازی بوو. براکه‌ی که زۆری خۆشه‌ویستی واقی ورمال له‌و هه‌سته‌ی خوشکی به‌رامبه‌ر به‌هیتکلێف. به‌لاوه‌نانی هه‌ژاری هاوپه‌یمانیه‌تیک له‌گه‌ل پیاوێکی بێ ناو و سه‌ر و سوۆرخ، هه‌روه‌ها ئه‌و واقیعه شیاوه‌ی که مولکه‌که‌ی، له‌ پاره نه‌دانی میراتگره پیاوه‌که‌ی، ره‌نگه بیگوازیته‌وه بۆ ئه‌م ده‌سه‌لاته. هه‌ستی به‌سه‌روشتی هیتکلێف کردبوو: ئه‌وه‌ی ده‌زانی هه‌رچه‌نده سه‌رو فه‌سالی گۆرا‌بوو، به‌لام ئه‌قلی نه‌گۆر و نه‌گۆراو بوو. ئه‌ویش له‌و ئه‌قله‌ تۆقیبوو. ئایدیه‌ی پابه‌ندکردنی ئیزابێلا به‌پاراستنی ئه‌و زۆری کاری لێ کردبوو. پابه‌ندبوونی ئیزابێلا به‌هیتکلێف زۆر خیراتر بوو له‌ پلان و بیرکردنه‌وه‌ی ئێدگار، تا دواجار گه‌یشه‌ ئاستیک هه‌یج شتی‌ک نه‌یتوانی پێی پێ بگریت. تا وای لێ هات لۆمه‌ی هیتکلێفی کرد به‌وه‌ی گوايه به‌ئه‌نقه‌ست و ده‌کات.

له‌ کاتێکدا هه‌موومان هه‌ستمان به‌وه‌ کرد که خاتوو ئیزابێلا دلی به‌ شتی‌که‌وه به‌نده. هه‌لسوکه‌وتی تووره و ناجۆر بوو، له‌ بنه‌وه شه‌ری ده‌ست پێ کردبوو له‌گه‌ل کاسی و هه‌میشه گالته‌ی پێ ده‌کرد، تا وای لێ هات کاسی نه‌یتوانی هه‌یجی تر به‌رگه‌ بگریت چونکه ئارامیه‌که‌ی سنووردار بوو. ئیمه‌ش تا راده‌یه‌ک پاساومان بۆ ده‌هینایه‌وه ده‌مانوت که ئیزابێلا به‌ته‌واوی نه‌خۆش که‌وتوو و ته‌ندروستی باش نییه. له‌ به‌ر چاوی ئیمه‌ ده‌که‌وته خواره‌وه و ده‌بوورایه‌وه. به‌لام پوژتیک، زۆر چه‌توون بوو و نانی به‌یانی ره‌ت کرده‌وه، نا‌ره‌زایی ئه‌وه‌ی ده‌رده‌بیری که خزمه‌تکاره‌کان به‌دلی ئه‌ویان نه‌کردوو، هه‌روه‌ها کاسی وای لێ کردوو که هه‌یج حیسابی له‌و ماله‌دا بۆ نه‌کریت، ئێدگار پشت گوپی خستوو، سه‌رمای بووه و دکتۆره‌کانیش ئاوا به‌جێیان هه‌یشتوو، گوايه ئیمه به‌ئه‌نقه‌ست ئاگردانه‌که‌مان هه‌لنه‌کردوو بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و زیاتر سه‌رمای بیت، ئیتر سه‌دان به‌هانه‌ی له‌م جۆره‌ی دۆزییه‌وه. خاتوو کاسی به‌دله‌وه پێی ده‌گوت که ده‌بێ بجێته سه‌ر جیگه‌که‌ی، به‌خیرایی بانگی دکتۆری بۆ کرد. ناو هینانی کینیس قیژه‌ی له‌ ئیزابێلا هه‌لساند، ده‌یوت که ته‌ندروستی هه‌یج عه‌یبی نییه. ئه‌مه ته‌نیا وشکی و ره‌قی کاسرینه دلناخۆش و دلته‌نگی کردووم.

خاتوو کاسرین سه‌ری سوورما و هاواری لێ هه‌ستا "چۆن ده‌توانی بلی من وشک و ره‌قم، هه‌ی چه‌توون و چه‌قاوه‌سوو؟ بیگومان تۆ ئه‌قلی خۆت له‌ ده‌ست داوه له‌سه‌ر خۆت نیت. پیم بلی من چ کاتیک له‌گه‌ل تۆ دلره‌ق و وشک بوومه، ها؟"

ئیزابێلا هه‌نسک دایگرت و وتی "دوینێ و ئیستاش!"

بناژنه‌که‌ی (کاسی) وتی "دوینێ! ئی باشه به‌ چ هۆیه‌ک، چۆن؟"

"کاتی به‌نیو به‌یاره‌که‌دا رویشتن: تۆ وت چ شوینیکت پێ خۆشه، برۆ له‌وێ پیاسه بکه، تۆش له‌گه‌ل به‌ریز هیتکلێف پیاسه‌ت کرد؟"

کاسرین پێکه‌نی و وتی "هه‌ر ته‌نیا له‌ به‌ر ئه‌وه ده‌لیتی که من دلره‌ق و وشکم؟ ئه‌وه هه‌یج گومانی نییه که هاتنه‌که‌ت له‌گه‌ل من هه‌یج مانایه‌کی نه‌بوو؟ لای ئیمه ئاسایی بوو که تۆ له‌گه‌ل ئیمه بیت یان نا. به‌رای خۆم قسه‌کانی هیتکلێف شتیکی و نه‌بوو گوپی‌ه‌کانی تۆ دلخۆش بکات."

کچه‌ گه‌نجه‌که ده‌ستی به‌گریان کرد "نا مه‌سه‌له‌که‌ و نه‌بوو. تۆ چه‌زت کرد من

لهگه لټان نه بېم چونکه دهترانی من هزم دهکرد لهوئې بوام!

خاتوو کاسرین سهیری منی کرد و پرسى "چييه ئه وه شیت بووه؟ ئيزابيتلا ئه و قسانه لى له نيوان من و هيتکليف کران وشه بهوشه بؤت دووباره دهکه مه وه. ئيتير توش ئه و وشانه دهستنیشان بکه که توى دلخوش دهکرد گهر لهوئې بواى."

وه لامى دايه وه "من باکم به قسه کانتان نييه. دهمويست له گه ل..."

کاسرین بؤ ئه وه لى دوودلى بکات له ته و اوکردنى قسه که لى وتى "ئى؟"

ئاگرى لى ههستا و بهردهوام بوو "دهمويست له گه ل هيتکليف بوام: نامه وئې هه ميشه به لاوم بنين! کاسى تو سه گى ناو ئاخورانى، حه ز ده که هيت خه لکى ته نيا توى خو شبویت نه ک من!"

خاتوو لينتن (کاسى) به سه رسورمانه وه وتى "دهترانى تو مهيمونىكى هيچ و بى ئه ده بى! هه رگيز ئه و بى ئه قلى و ده مارگيره له تو باوه ر ناکه م! مه حاله تو هه ستت به رامبه ر هيتکليف هه يه و پتى سه رسامى - يانى تو ئه و به که سيكى په سه ند دهترانى! ئيزابيتلا، هيوادرام به هه له له تو گه يشتم؟"

کچه شیت و بهدواى کلاو با بردوو که وتوو هکه، وتى "نا به هه له له من نه گه يشتوى، من هيتکليفم خو ش دهویت زياتر له خو شه ويستى تو بؤ ئيدگار، گهر تو وازى لى بينى هيتکليف منى خو ش دهویت!"

کاسى ده مگه رمانه رايگه ياند "دهى که واته من لينا گه ريم تو بؤ شان شينىک بيت! پى ده چوو کاسى زور دلسوزانه قسه لى ده کرد "نيلى، يارمه تيم بده با قه ناعه تى پى بکه م که شیت بووه. پتى بلئ هيتکليف چؤن پياوئیکه: بوونه وه رىكى بى سوود، بى رهوشت، بى پيت و به ره که ت، زه وييه که ناکيلدریت، زه وييه که وشک و برينگ و قاقير و پره له مه رمه رى رهش. هه ر زو و ئه و که نار ييه بچووکه له نيو باخچه يه کى داده نيم به وه رزى زستان، پيشنيار بؤ تو ده که م که دلت به و مه به خشه! سيفه تىكى که مته رخه م و په شيوى هه يه، منالیکه و هيچى تر، کامه له و سيفه تانه وات لى دهکات خه و به هيتکليف بينى. دوعا بکه، وا مه زانه که قوولا ييه کانى به زه يى خو ي دهشاريته وه و سو زى له ژير پتى خو ي ده نى! موجيبي چى هيتکليف بووى، خو ئه لماسىكى تيژ نييه، ياقووت و مروارى نييه له نيو گوچکه ماسى ژير ده رباکانيش

دهست نه که ویت: پياوئیکى توند و بى به زه يى و گورگ ئاسايه. من هه رگيز پتى ناليم "واز له م يان له و دومژنه بينه، چونکه کارىكى درنده و بى به زه ييه نيه نازاريان بده يت" به لکو پتى ده ليم "واز له دوژمنه کان بينه چونکه رقم لتيانه هه له يان کردوه." ئيزابيتلا واز له هيتکليف بينه وه ک هيلکه لى چوله که ده تقه پينته وه، گهر بزانيت تو که وتيه داوه که وه. دهترانى که ناتوانيت نه وه يه کى لينتنى خو ش بویت، به لام ده توانيت سهروه ت و سامانتان بخوازيت: ته مع به رى چاوى گرتوو، رهنگه تووشى تاوانيشى بکات. ئه وه يه راي من: من هاوړپى ئه وم - هيچ پيوه ندیم به سه ر ئيوه وه نييه، گهر ئه ويش به جدى بيه ویت تو بگريت، من ئه و کاته زمانم ده گرم، لیت ده گه ريم با ته له که لى هيتکليف تیت بگريت."

ئيزابيتلا وای زانى براژنه که لى توله لى لى دهکاته وه و دروى له گه ل دهکات.

ئيزابيتلا به تو وره يى وه لامى دايه وه "شه رم که له خو ت، شه رم که له خو ت! تو له بيست دوژمنان خراپترى، تو هاوړپيه کى ژه راويت!"

کاسرین وتى "ئها! دياره باوه ر به من ناکه يت؟ تو وا دهترانى من له خراپه لى تو قسه لى ده که م و خو په رستم؟"

ئيزابيتلا تو ور تى هه لدا "به لى بيگومان تو وایت، به لام من به م کاره م هه لته ده ته کينم، ده ته هژينم!"

کاسرین وتى "باشه! بؤ خو ت هه ولى خو ت بده، گهر ئه وه روح و ئه قلت بيت: من ئه وه لى سه رم بوو کردم، زور له گه ل بيرکردنه وه لى تو ماندوو بووم، ئيتير ناره زوى خو ته ..."

کاتى خاتوو کاسى ژوره که لى جى هيشت. ئيزابيتلا هه نسکى هاتى و وتى "من له به ر خو په رستى ئه و زور نازار ده چيژم! هه موو، هه مووتان دژى من: هه موو خو شى منى له ناو برد. به س قسه لى قورى له دم هاته دهر، وا نييه؟ به ريز هيتکليف درنده نييه: گيانىگى به رزى هه يه، گيانىكى راسته قينه لى هه يه، ئه گينا چؤن ئه و لى له ياد ماوه و هه رده م له بيريدا بووه؟"

من وتم "له بير خو تى به ره وه. هيتکليف بالنده يه کى بده: خواردنى تو نييه. خاتوو کاسى به هيز و باش قسه کانى کرد، ئه و راست دهکا، من ناتوانم دژى قسه کانى

بوهستمه وه. ئەو باشتەر دال و دەررونی هیتکلیف دەخوینتته وه و شاره زایه، به لاکو بگره له هه موو که سیکی تر باشتەر دهیناسیت، کاسی نه بیت هیچ که سی تر ناتوانیت ئاوا دال و دەررونی خراپه که ی بخوینتته وه، که س ناتوانیت تیی بگات. خه لکی راستگۆ و سه رفراز کرد وه کهانی ناشاریتته وه. چۆن ژیاوه؟ چۆن دهوله مند بوو؟ بوچی له بانه کهانی ویزه رینگ ده مینیتته وه، ئەو خانووه ی پیاویک که قیز و رقی لی ده بیتته وه؟ ده لاین له وه ته ی هیتکلیف هاتووه ته وه، هیندلی خراپتر و خراپتر بووه. پیکه وه تا به یانی داده نیشن، هیندلی پاره ی لی قهرز کردووه له به رامبه ر ئه رزه که ی، هیچ شتیک ناکات ته نیا قومار ده کات و ده خواته وه: ته نیا هه فته یه که پیش نیستا ئە وه م گوئی لی بوو - جو زیف ئە وه ی پی وتم - له گیمه رتۆن چاوم پیی که وت.

جو زیف پیمی وت "که هه ل سوکه وت و په فتاری هیتکلیف زۆر گۆراوه. هه موو گیانی پلان و تۆله یه. که س ناویریت خو ی لی بدات. وا خه ریکه ده ست به سه ر هه موو سامانی هیندلی داده گریت. پلانی هه یه که سی تری خو ش نه ویت. که سی به لاوه گرنگ نییه." خاتوو ئیزابیللا راسته جو زیف که سیکی ئیسک گران و چه په له به لام درۆزن نییه، گه ر ئەو قسانه ی له سه ر په فتاره کهانی هیتکلیف راست بیت ئەوا تۆ هه رگیز نابیی دلت به وه خو ش بیت میردیکي ئاوات هه بیت، وا نییه؟"

ئیزابیللا وه لامی دایه وه "ئیلن تۆش هه ر له گه ل ئەوانی تری و هیچ جیاوازییه که نییه! گوئی له بوختان و درۆ و ده له سه ی تۆ ناگرم. تۆ چ کینه هه لگر و زگ ره شیکی خه ریکه قه ناعه تم پی بینی که هیچ خو شییه که له جیهاندا نییه!"

نازانم هه ر به ر ده وام بوو له سه ر ئەو خه یاله ی یان له سه ره خو ی لابر، یانیش هه ر لای خو ی پاراستی، بۆ ئەوه یان نازانم بلیم چی به لام کاتی زۆر که م مابوو بۆ بیرکردنه وه یه کی قوول له مه سه له که. رۆژی پاشتر، کۆبوونه وه یه که ده رباره ی دادوهری هه بوو له شاروچکه که ی ته نیشتمان، سه رۆکه که ی من ده بوايه هه ر به شداری له و کۆبوونه وه یه بکات، به ریز هیتکلیفیش به و مه سه له یه ئاگه دار بوو و زانی ئیدگار له مال نابیت، زووتر له کاتی ئاسایی هات. کاسرین و ئیزابیللا له کتیبه خانه که دانیشتبوون، ئاسایی وه که دوو دوژمنی یه کتر، به لام بیده نگ بوون: ئیزابیللا ئەو مه سه له ی پیشووی هه ر له بیر مابوو، هه ست و سوژه کهانی وه که نه یینییه که له ناخیدا

گه شه ی کرد. کاسرین هه زی به چاره ی نه بوو دیار بوو به دانیشتنی ئەو له لای دلته نگ ببوو، به هه ر شیوه یه که رووی به پیکه نین پشکوتبا ئەوا ئیزابیللا له سه ر خو ی حیسابی ده کرد. به لام هه ر پیکه نی کاتی بینی هیتکلیف به لای په نجه ره که دا تپه ی بوو. بینیم شتی که له لای ئاگره که ده جوو لیت، زه رده خه نه یکی خراپ به سه ر لیوانی کاسی ده بینرا. ئیزابیللا بیزار ببوو له بیرکردنه وه کهانی، یان به کتیبیک، مایه وه تا ده رگا که کرایه وه. زۆر دره نگ بوو بۆ را کردن، گه ر ئاسایی و کرده یی بوايه بیگومان رای ده کرد.

کاسرین به خو شحالییه وه کورسیه کی بۆ لای ئاگره که را کتیشا و وتی "وه ره ژووری، ئەوه راسته! نا لیره دا دوو که سی دال پر له خه م هه یه، پیویستیان به که سی سییه مه بۆ ئەوه ی شه کریک له نیوانیاندا بشکینیت. تۆ ئەو که سه ی که ئیمه هه ر دوو که مان هه لیده بیژیرین. هیتکلیف به شانازییه وه یه کیکت پی نیشان ده دم که زۆر زیاتر له من تۆی خو ش ده ویت. وابزانم هه ست به لاواندنه وه ده که ییت. نا نه خیر ئەو که سه نیلی نییه، سه یری نیلی قور به سه ر مه که! ئەوه تا دۆشدا ماوه که م دلی چووته یان کراوه ته وه بۆ جوانی بالات و جوانی ئەخلاق و گوفتار و په فتارت. به ده ست و بازووی تۆ بیت ئەو که سه برای ئیدگار!" گالته ی ده کرد، کچه داماوه که به تووره یی هه لسا یه وه و ویستی بروات، کاسی گرتی و به رده وام بوو "نا نا ئیزابیللا تۆ نابیی رابکه ییت. هیتکلیف وه که پشیلان له سه ر تۆ مشتومرمان بوو، له خو ته رخانکردن و سه رسامبوون به تۆ من به ته واوی دۆراندم: سه ره رای ئەوه ش، ئەوه شم پی وتراوه گه ر بیت و من هیچ عیلاقه م نه بیت به مه سه له که وه ئەوا رکا به ره که م هه ر خو ی به ته نیا تیریک له گیانت گیر ده کات و بۆ تا هه میشه ده تگریت. را و ههستی منیش ره وانه ی دۆزه خ بکات!؟"

ئیزابیللا به شکۆمهندی و فیزیکه وه خو ی هینا و برد، ته کانیکي دا بۆ ئەوه ی دهستی هه لته کینیت و وتی "کاسی، سوپاست ده که م بۆ راستییه که، به لام له نوکته شدا بۆت نییه بوختانم پی بکه ییت قسه م پی هه لبه ستی! به ریز هیتکلیف، دلنه رم به و به هاوړیکه ت بلی با دهستم به ردا ت: له بیری چووه که تۆ و من هاوړیی نزیکي یه کتر نین، مه بهستی له و قسانه ته نیا ئازاردان و تووره کردنی منه."

هیتکلیف وتی "گەر هی من بوان، زۆر لهوه کهمتر دهبوون، هەرچهنده ئیزابیلایا لینگت
گه مژه بێت، شیت بێت، به کورتی، ههروهکو خۆت فهرمووت واز لهو مهسه لهیه
دههینین."

مهسه له که بیان له زمان کرده دهروهه، پیم وایه کاسرین له میشکیشی دههینا.
به لام هیتکلیف، بیکومانم، له قسه و باسی ئیواران به بییری دههاتهوه. بینیم له بهر
خۆیهوه زهرده خه نه یه کی لیوه هات، ددانه کانی به ناوی تۆله لیک جیر دهکردهوه،
کاتیکیش که خاتوو کاسرین به ههر شتیک بێت ژورره کهی بۆ ساتیک جی هیشتا،
ئهو نغرووی خه یاله تۆله ئامیزه کانی دهبوو.

به ردهوام سهیری جووله کانییم دهکرد. دلم به لای سهروکدا دهچوو له بهر ژه وهندی
لای کاسرین: ژیرانه بیرم کردهوه، له بهر ئه وهی ئیدگار به به زهیی و پیاویکی باش
بوو، به متمانه و راستگۆ بوو، کاسیش به دوزمن حیساب ناکریت، به لام که ئهو
قسانه ی به هیتکلیف وت، زۆر متمانه م به ویش نه ما، متمانه م به بیرو باوه ره کانیشی
نه ما، ئیستاش هه ر به زهیی به ههسته کانی نه دههاتهوه. ههزم دهکرد شتیک روو
بدات بۆ ئه وهی بانه کانی ویزه رینگ و گرهنج له ژیر دهستی هیتکلیف رزگاریان بێت،
دوو باره سه ری هه لگریت و بروات چونکه کاتی ئهو لیره نه بوو ئیمه زۆر تهبا بووین.
سه ر دانه کانی مۆته که یه کی به ردهوام بوون بۆ من، بۆیه گومانم له سه روکیشم
(هیندی) هه بوو. ماله که ی له بانه کانی ویزه رینگ هه موو زولم و سته می رابردووی
شی ده کاته وه. هه ستم کرد که خوا مه ر و مالاته که ی ون کردووه بۆ ئه وهی نه چنه وه
ژیر رکیفی ئهو. ههروه ها هه ستم به وهش کرد که دیوه زمه یه کی ناپه سه ند له نیوان
ئهو دوو خانووه دا خه ریکی شتیک به ده، چاوه ری ئهو کاته بووم که هه موو شتیک
به ته قیته وه و ویران بێت.

به شی یانزه م

هه ندی جار، کاتی به ته نیا بیرم لهو شتانه دهکردهوه، له پرا به ترس و تۆقینه وه
به هۆش خۆم دههاته وه، کلاوه که م له سه ر دهکرد و دهچوومه نیو کیلکه گه بۆ ئه وهی
بزائم ئهو شتانه له نیو کیلکه گه چۆن دهبی. قه ناعه تم به ویزدانی خۆم هینابوو که
ئهو ئه رکیکه له سه ر شانم دهبی ئاگه داری بکه مه وه چۆن خه لکی قسه له باره ی
رینگه کانی دهکن. پاشان هه موو ره فتار و هه لسه وکه وته خراپه کانی لیکدا یه وه، بۆم
دهرکه وت که هه یچ شتیک سوودی پی ناگه یه نیت، وای لی دهکردم دوو باره بچمه وه نیو
ماله پر له خه مه که، گومانیشم له وه هه بوو که ئۆقره بگرم و ئهو قسانه نه که م.

جاریک به لای دهروازه کۆنه که تیپه پیم، به رینگه که ی خۆم گه شتیکم کرد بۆ
گیمه رتۆن. ئان و ساتی ئه وه بوو هه موو شتیک پی بلیم: پاش نیوه پۆیه کی
دروه شاوه و شه خته یی بوو، ئه رزیک پی رووت، رینگه که ش ره ق و وشک بوو. گه یشتمه
به ردیک که رینگه که له وئ ته واو ده بیت، ده بی ئا له وئ به لای چه پدا بچیته نیو
به یاره که، قور و لیته یه ک بوو نه بیته وه، پیته کانی "ب.و" له لای باکوردا دهرکه وت، له
لای رۆژه لات پیتی "گ" و له سه ر باشووری رۆژئاواش "ت.گ" دهرکه وت. ئهو پیتانه
وهک ریبه ریک وا بوون بۆ گرهنج و بانه کان و گونده که. خۆر له سه ره وه را
خۆله میشی بوو و زهرد دهره وشایه وه، هاوینی به بیر هینامه وه، ناتوانم بلیم بۆچی
هاوینی به بیر هینامه وه، به لام له پرا هه موو هه سته کانی منالیم وهک ته زوو یک به نیو
دلما گیران. بیست سال له مه و بهر من و هیندی شوینیکی خۆشمان هه لپژارد. زۆر
له کهش و هه وا که رامام، وه ستام، کونیکم بینی له خواره وه که ئیستاش پر بوو له
لویلیچ و به رده خره لووسه کانی ته نکاوه کان. که ئیمه ئه وسا زۆر هه زمان له و ناوه

بوو و شتی سهیرمان دهکرد، وهک بلّی دویّ بوو، هه خیرا خۆم گه یانده ئهوی و لهسه پارچه فریزیکی وشک دانیشتم: سهره چوارگۆش و تاریکه که ی چه مایه وه، به شتیکی بچووک دهکه وته گیانی زهوی و قوولی دهکرد به مه بهستی چهند کونیک بۆ یاریکردن. پاشان پری دهکرد له شت. بۆ ویستانه وتم "تای هیندلی داماو". له خۆمه وه وروژام. هاته بهرچاوم وامزانی ئهوسا بوو، چاوهکانم رهشکه و پیتشکه یان بوو: وامزانی مناله که چاوی بهرز کرده وه و تیژ روانییه چاوهکانی من! کاتیک چاو ترووکانیکم کرد، ون بوو، به لام یه کسه ر بۆ ساتهکانم له بانهکان گریام. ئهفسانهکان وایان لّی کردم له گه لّ ئه و تریه یه رابیم: وام دانا که ئه و مردوه! هه رچهند له خانووه که نزیکتی دهبوومه وه، ئه وهنده زیاتر ترسم لّی دانیشت، کاتیک خانووه که لّی به دیار کهوت، هه موو گیانم که وته له رزین. تارماییه که منی هه ژاند: وهستا و سهیری نیو دهروازه که ی دهکرد. یه کهم جار که سهیرم کرد کوریککی ئه برۆ قاوهیی چاو جنۆکه یی لای په نجه رهکان دانراوه. زیاتر لّی ورد بوومه وه، زانیم که ئه وه هاریتۆنه، هاریتۆنی من، زۆر نه گۆراوه له وه ته ی ده مانگ له مه وه بهر به جیم هیشتوه.

ترسه قۆرهکانم یه کسه ره له بیر چۆوه و هاوارم لّی ههستا "نازیزه کهم خوا یارمه تیت بدات! هاریتۆن منم نیلی! نیلی، په رستاره کهت". دهستهکانی کیشایه وه و بهردیکی هه لگرته وه.

وتم "هاریتۆن، هاتووم چاوم به باوکت بکه ویت" وام نیشان دا که من هه ر نیلییه که ی جارام، گه ر پۆژیک له یادی مابیت من له گه لّی ژیاوم. به لام منی یه کسه ره نه ناسییه وه.

بهرده که ی دهستی بهرز کرده وه و ویستی بهرد بارانم بکات، به قسه ی خۆش هه ولّم دا نه یهاو پیت، به لام دهستی نه وهستا: بهرده که بهر کلاوه کهم کهوت، پاشان لّیوهکانی به یه کدا کیشان، دیار بوو پری زگی نه فره تکردن بوو، نازانم خۆی فیتری ببوو یان نا، به لام دیار بوو له خه لکی تره وه فیتر بوو بیت. سیفه تهکانی منالی ته واو گۆرابوون بۆ رهفتاری ناشرین و قسه ی بّی که لک، ئه م دیمه نه تووره ی نه کردم به لام هه موو دلّ و دهروون و گیانمی هینایه خورپه. ئه و دیمه نه ته نیا به گریان هیور

دهبووه وه، له گیرفانم پورته قالیکم ده رهینا، دامی بۆ ئه وه ی هه ندی بیته وه سه ر خۆی. دوودلّ بوو له وه رگرتنی پورته قاله که، پاشان له دهستی فراند، وهک بلّی من نایده مّی و ته نیا بۆ بّی ئومید کردنی ئه و پورته قاله که م راگرتوه. پورته قالیکی ترم نیشان دا، به لام نه مه یشت دهستی بگاتی.

پرسیم "کّی فیتری ئه و قسه جوانانه ی کردی، کورپه که م؟ مامۆستا تاییه تییه که ت؟" وه لامی دایه وه "تۆ و مامۆستا که ش به نه فره ت بن! ئه و شته م بدی!" وتم "پیمان بلّی ئه و وانانه ت له کوئی وه رگرتوه، ئینجا پورته قاله که وه رده گریت. کّی سه روکتته؟"

"باوکم، شهیتانه که" ئه مه وه لامی ئه و بوو.

به رده وام بووم "چی له باوکت فیتر بوویت؟"

بازیکی بۆ میوه که دا و منیش به رزترم کرده وه. لیم پرسی "چیت فیتر دهکات؟" وتی "هیچ شتیکی، به س پیم ده لّیت له بهر چاوی ون بم. ناتوانیت له ئامیزم بگریت، چونکه من سویند به سه ره ئه و دهخۆم."

وتم "نۆو! که واته شهیتانه که فیتر دهکات سویند به باوکت بخۆی؟"

وه لامی داوه "نا، نه خیر"

"ئه ی که واته کّی؟"

"هیتکیف"

پرسیم بزانه که یفی به هیتکیف دیت.

دوو باره وه لامی داوه "به لّی!"

حه زم کرد بزانه هۆی چییه که یفی به هیتکیف دیت، هه ولّم دا له قسهکانی تی بگه م، ئه وهنده سه رم لّیان ده رکرد "نازانم: هه ر شتیکی ده داته من ده داته وه باوکم نه فره ت له باوکم دهکات بۆ ئه وه ی نه فره ت له من بکات. به من ده لّی چیت پی ده لّیم ئه وه بکه."

به رده وام بووم له قسه کردن "ئه ی باشه مامۆستا که فیتری نووسین و خونیدنه وه ت دهکا؟"

"نه خيږ، وام پي و تراوه كه ماموستا كه دم و دداني تيك ده شكيزت گهر پي به خواري باويت - هيتكليف به ليني نهوهي داوه!"

پورتوقال كه دم دا دهستي، پيم وت "برو به باوكت بلې كه نافره تيك به ناوي نيلي دين له لاي دهرگاي باخچه كه چاوه ريت دهكات بو نهوهي قسه ت له گهل بكات." له سهره خو روشت و چوه نيو خانووه كه، به لام له بري هيندلي، هيتكليف له دهرگا كه به ديار كهوت. منيش هر كه هيتكليفم بيني راسته وخو به ريگه كه ي خو م رام كرد، وهك بلې ياريزاني پيشبركي بوومه نهوهنده به خيرا يي رام كرد، هيچ نهوهستام تا گهيشتمه وه لاي پيته كان، نهوهنده ترسام وهك بلې جنوكه م بيدار كرد بپيته وه وا بووم. نه مه زور پيوهندي به مه سه له كه ي نيزا بيلاره نه بوو: به لام نه نيا نهوه بوو كه بريارم دا پاسه وانه كه به ناگا بينمه وه، دلسوزي خو م بنوينم و كاريگه ري خرا يي گرهنجي پي بلېم: هرچه نده به م كاره گهر داويك له ماله كه ي خو مان دروست ده كه م به هوي له ناوبردني خوشييه كه ي خاتوو لينتن (كاسي).

جاري دواتر كاتي هيتكليف هات خانمه گه نه كه (نيزا بيلار) له حه وشه كه دا ههندي داني ددا به كو تره كان. بو ماوه ي سي روژ هر گيز قسه يه كي له گهل براژنه كه ي نه كرده وه، به لام ژيرانه خو ي له نار هزايييه كاني نه وه دربان ده كرد، نيمه ش به وه دلخوش و راحت بووين. هيتكليف حه وسه له ي نهوه ي نه بوو روويكي مه دهنيا ن به نيزا بيلار ببه خشيت، هر باكيشي پي نه بوو. نيسنا هر كه باوه ري پي كرد، يه كه م پيشه ناگه داري نهوه بوو كه لاي پيشه وه خانووه كه بماليت. من له تهك په نجه ره ي موبه قه كه وهستا بووم، به لام هه ناسه يه كي قوولم هه لكيشا. پاشان هه نگاوي به ناراسته ي نه و نا، شتيكي وت: ديار بوو شه رمي ده كرد بروات، بيشار پيته وه، دهستي خسته سهر قولي. رووي لي دوور خسته وه: ديار بوو كه ههندي پرسيا ري لي كرد نه و يش دريغي نه كرد له وه لامدانه وه. نيگايه كي تيژي به خانووه كه دا هينا، واي خسته روو كه كه س نه يبينيت، چلپس و چه توونه كه لي چوه پيش له باوه شي بگريت.

هاوارم لي ههستا "نه يه رو! هه ي ناپاك! تو ش دوو روو و سپله يت! هه ي فيلبازي ته له كه باز."

كاسرين وتي "نيلي نه وه كييه؟" منيش هر خه ريكي سه ير كردني نه وان بووم، ناگام له هاتنه ژووره وه ي كاسي نه بوو.

به گه رمي وه لام داوه "هاوري بي وهفا و هيچ و پووجه كه ته! چه قاوه سووه كه يه. نه ها سه يري نيمه ي كرد - وا دپته ژووره وه! نازانم، ده بي به چ شيويه كه، چ پاساويكي هه بيت بو نه و خوشه ويستيه دروينه له گهل نيزا بيلار، نه ي به تو ي نهوت كه رقي لپيه تي.

خاتوو كاسي بيني وا نيزا بيلار له خوشيانا هه لده په ري و را ي كرده لاي باخچه كه و خوشي لي دهباري، ده قيقه يه ك پاش نه و ديمه نه، هيتكليف دهرگا كه ي كرده وه. من خو م بو نه گيرا و رقه كه م گه يشت بووه لووتكه، به لام كاسي تووره و بيده نكي هه لبارد، هه ره شه ي له من كرد و فرماني پي كردم له موبه قه كه بچه دهر وه، منيش هاتبووه سه رم قسه بكه م، زمانم نه ده وهستا.

كاسي وتي "گه ر گوييان له تو بيت، نه وا خه لكي وا ده زانن من بوومه! تو ده ته وي راست له شويني خو ت دانيشي! هيتكليف، تو خه ريكي چيت، ته ماي چيت هه يه؟ پيم وتي وا ز له نيزا بيلار بينه! وام زاني تو به قسه م ده كه ي، دياره ماندوو بووي نه وه نده ي لي ره به گه رمي پيشوا زيت لي بكه ين، دياره حه ز ده كه يت نيدگار هه موو په نجه ره كان ت به سه ردا دابخات!"

چه توونه ره شه كه وه لام ي داوه "خوانه خواسته خو نيدگار هه ولي نه داوه! خوا ناگه داري بيت و سه بووري بدات! پاش نه وه ي ره وانه ي به هه شتي ده كه م من روژ به روژ شيتتر ده بم!" من هر نه و كاته زور رقم لي هه لسا.

كاسرين دهرگاي ژووره وه ي پيوه دا و وتي "وس، وس! تووره م مه كه. بوچي گويت به داوا كه ي من نه دا؟ ناي نه و به نه نقه ست هاته لاي تو؟"

هيتكليف به گرژييه وه وتي "نه وه تو چيته، بو وا شله ژاوي؟ گه ر نه و حه ز بكات و بيه ويت منيش مافي خو م ماچي بكه م، تو هيچ مافت نيه ري له وه بگريت. من مي ردي تو نيم: تو ش پيويست به وه ناكات غيره له من بكه ي!"

كاسرين وتي "من غيره له تو ناكه م، من خه مي تو مه. رووت پاك بكه ره وه: تو بو ت نيه رووت به رام به ر به من گرژ بكه يت! گه ر تو نيزا بيلات خوش ده وي دهب ي

بیخواریت. به لّام ئایا توّ خوشت دهوئ؟ هیتکلیف راستیییه که هی بلّی! ها ئه وه تا وه لّام ناده پته وه. من بیگومانم له وهی که توّ ئه وت خوشت ناوئیت."

منیش پرسیم "ئه ی باشه به پرئیز ئیدگار به وه قابل ده بیئت خوشکی میرد به و پیاوه بکات؟"

خانمه که هی من به توئیکیی یه کلاییکه ره وه وتی "به پرئیز ئیدگار رازی ده بیئت."

هیتکلیف وتی "رهنگه خوئی له به لّایان به دوور بگریت. من به بی رهمه ندی ئه و ئه و کاره ده که م. هه ره وه که چون توّ پرسی که ست نه کرد کاتی که میردت کرد، ئیستا کاتی ئه وه نییه قسه بکه م، به لّام باش ئاگه دارت ده که مه وه که چاک ده زانم توّ دۆزه خییا نه مامه له ت له گه ل من کرد، دۆزه خییا نه! گوئیت لیمه؟ گه ر توّ خوشت ده لاوئینیته وه و وا ده زانی من له وه تی ناگه م، ئه و توّ گه مژهی، گه ر واش ده زانی که من به قسه هی شیرین ئه و کارانه ی توّم له بیر ده چیته وه و پئیت و ابی دلخوشتیم ده ده پته وه، ئه و توّ نه که هه ر گه مژه به لکو گئیلیشی. گه ر واش ده زانی که من هه ر ئازار ده چپژم، بی ئه وه ی توّ له ی خوّم بکه مه وه، ئه و پئیت ده لئیم که پیچه وانه که هی راسته، زوری پی ناچیت ئه و خه یاله ت لی ده که مه دۆزه خ! ئیستاش زور سوپاست ده که م که نه ئینی براژنه که ت به من وت: سوئند ده خوّم که زوربه ی شته کان جیبه جی ده که م. توّش هیچ پیوه ندیت به مه سه له که وه نه بیئت!؟

خاتوو کاسرین به حه په ساوییه وه وتی "ئمه چ قوئاغیکی نوئی سیفیه ت و ئاکاریه تی؟ من دۆزه خییا نه مامه له له گه ل توّ ده که م توّش توّ له ی خوشت ده که یه وه! چون توّ له که ده که یه وه، هه ی درنده ی نا که س به چه؟ ده ی بزانه م چون دۆزه خییا نه مامه له له گه ل توّ کردووه؟"

هیتکلیف به هیمنی وه لّامی دایه وه "من هیچ توّ له له توّ نا که مه وه. ئه وه له به رنامه و پلانی مندا نییه. سته مکار هه میشه سه ری کوئله کانی پان ده کاته وه، ئه وانیش هه رگیز دژی ناوه ستنه وه، به لکو ئه وانه ی له خواره وه ی سته مکاره که ن ده یانقوئیننه وه. ده رگا بوّ توّ هه میشه و الایه بوّ خوشتی خوشت تا مردن ئه شکه نجه و ئازاری من بده بیت، ته نیا ریگه م پی بده با هه ندی خوشتی بیینم به هه مان شیوازی توّ، دلّم به هه ره شه و گو ره شه خوشت بکه م به شیوازی توّ. کوشتی خوّم وا دروست کرد،

کووختیک به من شک مه به و به پرئزه وه و ابزانی که به خیر ئه وه ت وه ک مالئیک به من به خشیه وه. گه ر بمزانیبا توّ به راستی ده ته وئ من ئیزا بیلا بیینم، ئه و ملی خوّم ده بری!"

کاسی وتی "ئه ها، مه به سته چه په له که ت ئه وه یه که من دلّ پیس نیم، وایه؟ باشه، منیش وه ک ژنیک قسه که م دووباره نا که مه وه: به قه د ئه وه خراپه که روحیکی ونبوو پی شکیشی شه یتان بکه یه ت. به هه شتی توّ وه ک هی شه یتان دروئیه له سه پاندنی ناخوشتی و نه هه مه تی. توّ سه لماندت. ئیدگار ده گه ریته وه ناهیلئیت جاریکی تر پی به و ماله بنییت. ئیتر کاتی ئه وه هاتوو بوّ خو ئارام و هیمن بزیم، توّ به ئاشتی و ته بایی ئیمه چاوت هه لئا یه ت، توّ هه میشه حه زت له گرفت و نانه وه ی کیشه یه. هیتکلیف گه ر حه زت لییه له گه ل ئیدگار مشتومر بکه و خوشکه که هی هه لّخه له تینه: توّ له سه ر حیسایی من ته و او توّ له ی خوشت ده که یه ته وه.

گفتووگۆ که کوئایی هات. کاسی له لای ئاگره که دانیشته، سوور و شین هه لگه رابوو، که وتبووه باری خه مه وه. ئه و روحه ی که خزمه تی ده کرد دایه که لله ره قی: نه ده توانییت له ناوی به ریته نه کوئتر وئیلیشی بکات. هیتکلیف قوئله کانی له یه کتری هه لکیشابوو له و لای ئاگره که وه ستابوو، بیره خراپه کانی خوئی ئاو ده دا، له م دیمه نه دا ئه وانم به جی هیشت بوّ ئه وه ی به دوای سه ره وکدا بگه رییم، که ده یویست بزانی چی وای له کاسرین کرد ئه وه ندی له خواره وه بمیئیته وه.

کاتی چوممه ژووری، ئیدگار وتی "ئیلن، خاتوو کاسیت بیئیه؟"

وه لّام داوه "به لی گه وره م، وا له موبه قه که یه. به هوی ره فته ره کانی هیتکلیف خه م ته وای روحی داگرتوو: پییم وایه ئیستا کاتی ئه وه هاتوو هیچی تر سه ردانی ئیره نه کات. له و سه رده مه دا چه ند نه رم بیئت ئه وه ندی ئازارت پی ده گات.." من دیمه نه که م برده وه سه ر حه وشه که، به قه د بوئیری ئازایه تی خوّم نزیک بوومه وه، ته وای مه سه له که م گئیرایه وه. بوّ خوّم بیرم کرده وه که ئه مه زور باش نییه بوّ خاتوو کاسی، گه ر وا نه کات، چونکه پیشت زور به رگری له میوانه که ی ده کرد. ئیدگار به زحمه ت گوئی له من ده بوو. یه که م قسه ی ئه وه بوو که ته و او له گله یی خیزانه که ی نه گه یشتوو.

کردهوه و دهم و چاوی داپوشت.

خاتوو کاسی وتی "ئهی هاوار خوای گهوره! له دیر زهمانهوه ئهمه شانشینى بۆ تۆ دهبردهوه! دۆراين! دۆراين! هیتکلېف هەر خیرا پهنجهیهک له راسته تۆ بهرز دهکاتهوه وهک چۆن شایهک مارش بهسوپاکهی دهکات دژی داگیرکاری مشکهکان. دلخۆش به! تۆ نابى لیت بدريت و نازارت پى بگات! جوړهکهی تۆ بهرخ نییه، بهلکو دپوهزهمیهکی خوینمژه."

هاورپکهی وتی "من خوژگهی خوښى خوین و شیرى ترسنوکانت بۆ دهخوادم، کاسی! ریز له خوښ و زهوقت دهگرم. نا ئهوهیه کۆیلایهتی، ئه و شتهی له منت پهسهنتر کرد! من بهکۆله مستی خۆم لپی نادهم، بهلام بهقاچهکانم شهقی تى ههلهدهم، فیره قهناعهت و رازیبوونی دهکهم. ئایا له ترسانا دهگریت یان بووراوتهوه لهسهه ئه و کورسیه؟"

لپی نزیك بووهوه و پالپکی به و کورسیه وهنا که ئیدگار سهری پى کردبوو. دهبوايه خوڻى دوور گرتبا: سهروکی من خیرا ههلسایهوه و تیر له مل و شانى دا و لیدانپک که هەر پیاوڻکی تر بوايه پهکی دهکوت. بۆ ماوهی یهک خولهک ههناسهی لى برا، کاتى دهستی بهکۆکه کرد، ئیدگار بهدهرگای پشتهوه دا چوو هه وشهکه لهو پوه چوو له پيشهوهی خانووهکه.

کاسرین وتی "ئها ئهوهتا! هاتنهکهت بۆ ئیره ئهوهی لى کهتهوه. ئیستا برۆ لیره، ئیستا ئیدگار بهخوڻى و دهمانچه و نیو دهرزن پیاو دهگهړيتهوه. گهر بیت گوپى له ئیمه بووبیت، بېگومان بههیچ شیوهیهک لیت خوښ نابیت. هیتکلېف تۆ بهشیوازپکی زۆر ناشرین یاریت بهمن کرد! بهلام برۆ - خیرابه! ههز دهکهم ئیدگار له تۆ لیم دوورتر بیت."

برووسکه ئاسا وتی "یانى پیت وایه من لهگهڵ ئه و نازارهی شان و ملم برۆم لیره؟ بهدۆزهخ نارپۆم! پيش ئهوهی برۆم دهپى پهراسووهکانى وهک کاکله گوپز ورد و ههرا بکهه! گهر ئیستا به ئهرزیدا نهکیشم ئه و کاتیکى دیکه دهیکوژم، گهر دتهوئى ئهوت بۆ بمینیتهوه لى گهړى با بوى بجم!"

منیش خۆم تى ههلقورتاند و بهدرۆ وتم "ئهو نایهتهوه. ئه و هتا باخچهوانهکه و

پیاوڻکی دیکه ی لپیه، بېگومان تۆ ناهیلئى ئهوان بهزۆرى پالت پپوه بنین بۆ رینگهکهی خوښ و بهشقه دهرت بکهه! هه ریه که یان خوترمهیهکیان پپیه، سهروکیش بهخوښحالییهوه له پهنجه رهکهوه لیت دهروانیت تا ئهوان فهرمانهکانى خوڻان جپیهجى دهکهه."

ئىستا سى پیاو لهوئى بوون: بهلام ئیدگار لهگهڵ ئهوان بوو. ئهوان پيشتر هاتبوونه نپوه وشهکه. هیتکلېف پاش بپهکردنه وهیهک بریاری دا بهرهنگارى سى کهسى بهدار و دهست نهبیتهوه: بپیه دهستی دا ئاسنپک دهرگا کهى ناوهوهی شکاند، کاتى ئهوان هاتنه زوورهوه ئه و ههلات و راپکرد.

خاتوو کاسرین که زۆر پهشوکاو و شلهژاو بوو، بهدهست ناماژهى بۆ من کرد که لهگهلى بجمه سهروهه. نهیزانى که من چهنده ناؤمید و بپزار ببووم، منیش بهپهروشهوه پشت گوپم خست.

خوڻى فرى دا سهه قهنهفهکه و پالکهوت و هاوارى لى ههستا "نیلئى وا خهريکه دهمرم! وا دیاره سهه چهکوش بهسهه تهپلى سهرم کهوتوه! بهئیزابىلا بلئى با پشت گوپم بخات و خوڻى له من نهگهیهنیت، ئه م ههلايه له سایهى سهرى ئه و بوو، ئیستا با کهس توورهبپیهکهه خراپتر نهکات، دواپى شپت دهم، دهم بهدپنده. نیلئى گهر ئه م شوه و دووباره ئیدگار بپنییهوه پپى بلئى، که من نهخوښیهکهه زۆر ترسناکه. هیوادارم ئه م نهخوښیهه راستى بیت. ئه و منى ترساند و تهقهى لى برپووم! دهمهوى بپترسینم. سهههراى ئه و ههش، رهنگه بیت و دهست بکات بههه رهشه و نارهنابى دهربرین، بېگومانم لهوهی که بهرسقى دهمهوه، ئیتر خوا دهنانیت له کوڻى کوڻایى پى دینین! نیلئیه باشهکهى من، ئه و کارهه بۆ دهکهى؟ تۆ دهنانى که من بههیچ شیوهیهک بهرگهى ئه و مهسهلهیه ناگرم. چى وای له و کرد بپیته گوپگر؟ پاش ئه وهی تۆ جپت هپشتین قسهکانى هیتکلېف جهرگى منیان کون کون کرد، بهلام هپندهی نه ما بوو له ئیزابىلاى دوور بخمهوه، قسهکانى تر هیچ مانابهکیان نهبوو. ئیستا هه موو شتپک بهههله وهرگیراوه، بههوى ههزى گه مژهیهک گوپى له خودى خراپه بیت، ئه وه وا له ههندى کهس دهکات وهک روچیکى شه رانگیز کار بکهه! گهر ئیدگار گوپى له قسهکانى ئیمه نهبوايه، هه رگیز به و شیوهیه رهفتارى نهدهکرد. ئه وهی

راستی بیت، کاتی بهتۆنیکى ناخۆش قسهى لهگه‌ل من کرد پاش ئه‌وهى من له هیتکلیف تووره ببووم ئه‌و کاته‌ش هه‌ر لێى تووره ببووم، گویم به‌وه نه‌دا ئه‌وان چییان به‌رامبه‌ر یه‌کتر کرد، به‌تایبه‌تى کاتى هه‌ستم به‌وه کرد که هه‌رچه‌نده دیمه‌نه‌که ته‌واو بوو، ئیمه هه‌موومان له یه‌کتری جودا ده‌بینه‌وه، کهس ناتوانیت بزانیته ماوهى چه‌ند ئیمه لێک جیا ده‌بینه‌وه! ئیستا گه‌ر نه‌توانم هیتکلیف وه‌ک هاوڕێیه‌ک بپارێزم، گه‌ر ئیدگار هیچ و پووچ و غیره بکات، هه‌ول ده‌دم دله‌کانیان به‌هۆى شکاندنى دلى خۆم بشکینم. ئه‌وه خیراترین ڕێگه‌یه هه‌موومان له‌م دهرده سه‌رییه ته‌واو بین، ئه‌و کاته منیش سه‌ر ده‌نیسه‌وه، بۆ هه‌میشه پشوو ده‌دم! به‌لام ئه‌مه کاریکه بۆ هیوايه‌کى پر له‌خه‌مه، ئیدگار به‌م کاره‌ سه‌وا ناکه‌م. ئا له‌م ساته‌ به‌دواوه به‌هیچ شتیه‌یه‌ک کارم لێ ناکات، تۆ ده‌بێ ئه‌و سیاسه‌ته به‌کاربێنى، به‌بیرى بینه‌وه میزاژى من چه‌نده پر له‌ سۆز و میهره‌بانیه، تووره‌یى و خه‌م خه‌ریکن مێشکم ده‌سووتین. هیوادارم بتوانى ئه‌و بێ توانایى و ناخۆشیه‌ى من له‌سه‌ر رووم بگوازیه‌وه، هه‌ندى به‌په‌رۆشتر سه‌یرم بکه‌یت.

به‌ جوړیک قسه‌ى له‌گه‌ل من ده‌کرد که ته‌نیا جه‌سته‌ى لای من بوو، هۆشى لای من نه‌بوو، زۆر بێ باک بوو، بێ گومان ئه‌وه منى جارستر کرد: ده‌یویست هه‌ردووکیان به‌دلسۆزى وه‌رگریت، به‌لام من پێم وابوو که ئه‌و کهسه‌ى بتوانیت پلان دارپێژیت بۆ گوڕینی هه‌ست و سۆزى له‌ ڕێگه‌ى له‌ده‌ستدانى خۆى ڕه‌نگه‌ بشتوانیت کۆنترۆلى خۆدى خۆشى بکات، ته‌نانه‌ت له‌ ژێر کاریگه‌رى ئه‌وانیشدا بیت، منیش نه‌مویست میرده‌که‌ى بتوقینم به‌قسه‌کانى ئه‌و، هه‌روه‌ها نه‌شمویست بپزارى و په‌ستیه‌که‌ى زیاتر بکه‌م به‌مه‌به‌سته‌ى خه‌مه‌تکردنى خۆپه‌رستیه‌که‌ى کاسى. بۆیه هیچم نه‌وت کاتى چاوم به‌ سه‌رۆک (ئیدگار) که‌وت ده‌هاته لای ناگره‌که، به‌لام رووى خۆم وه‌رگیرا و له‌ سووچیکه‌وه گویم رادیرا بۆ ئه‌وه‌ى گه‌ر ده‌ست به‌دمه‌دمى بکه‌نه‌وه بزانه‌م چى ده‌لێن، به‌لێ ده‌ستیان پێ کرده‌وه. یه‌که‌م جار ئیدگار ده‌ستى به‌ قسه‌ کرد.

ئیدگار به‌ده‌نگیکى ئاسایى دوور له‌ تووره‌یى به‌لام پر له‌ بێ ئومێدى و خه‌م و خه‌فته وتی "کاسرین هه‌ر له‌و شوینه‌ى خۆت بمینه‌وه. من لێره هیچی تر نامینمه‌وه. نه‌ هاتووم بۆ ئه‌وه‌ى ده‌ست به‌قه‌ره‌ق بکه‌مه‌وه نه‌ له‌گه‌لیشت ئاشت ببه‌مه‌وه، به‌لام ته‌نیا

ده‌مه‌وى بزانه‌م ئایا تۆ پاش ئه‌و رووداوه‌ى ئیواره نیازت وایه هه‌ر به‌رده‌وام بیت له‌ هاوڕێیه‌تیه‌که‌ت له‌گه‌ل...."

کاسرین قاجى له‌ عه‌رزى دا و قسه‌ى پێ برى وتی "تۆ! تکا ده‌که‌م، تکا ده‌که‌م له‌ به‌ر خاترى خوا، به‌س له‌ به‌ر خاترى خوا، با ئیستا چیت له‌ سه‌رى نه‌رۆین! خۆینه سارده‌که‌ى تۆ ناگۆریت به‌ تا: ده‌ماره‌کانت پره له‌ به‌فر، به‌لام ده‌ماره‌کانى من وا بلقه‌یان دى و ده‌کولێن، بۆیه بینینى ئه‌م ساردبوون و فینکاییه‌ سه‌ما به‌ ده‌ماره‌کانى من ده‌که‌ن."

به‌لام به‌رپێژ ئیدگار هه‌ر سوور بوو له‌سه‌ر قسه‌کانى وتی "بۆ ئه‌وه‌ى خۆت له‌ من دهرباز بکه‌یت، وه‌لامى پرسیاره‌که‌م به‌ده‌روه. هه‌ر ده‌بێ وه‌لام به‌ده‌يته‌وه، ئه‌و تووندو تیزیه‌ش نامترسینیت. تازه درک به‌وه ده‌که‌م که تۆ کاتى دلت خۆش ده‌بیت ئه‌وه‌نده ئارام و خۆگر ده‌بیت هیچ که‌س له‌ ژيانیدا وا نییه. ئایا لێره به‌دواوه وان له‌ هیتکلیف ده‌هینى، یان ئه‌وه‌تا وان له‌ من ده‌هینى؟ ئه‌وه کاریکى مه‌حاله و بۆت ناچیته سه‌ر له‌ یه‌ک کاتدا هاوڕێى من بیت و هاوڕێیه‌تى ئه‌ویش بکه‌یت، بۆیه زۆر به‌توندى سوورم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى که تۆ کامه‌مان هه‌لده‌بژێرى."

کاسرین به‌توره‌یى هاوارى لێ هه‌ستا "من داواى ئه‌وه ده‌که‌م که ئیوه وازم لێ بێن؟ تکا ده‌که‌م! ئه‌ى نابینى و ناتوانم له‌سه‌ر پێ بوه‌ستم؟ ئیدگار تۆ، تۆ جیم به‌هێله!"

وا به‌توندى زه‌نگه‌که‌ى لێ دا، زه‌نگه‌که‌ شکا. منیش به‌هێواشى چوومه ژووره‌وه. ئه‌مه به‌س بوو بۆ پیر و هه‌چوونى میزاژى مرۆفیکى بێ هه‌ست و ته‌وس و شه‌رانگیز! ئا له‌وئى سه‌رى خۆى ده‌کیشا به‌لێواى قه‌نه‌فه‌که، ددانه‌کانى جیر ده‌کرده‌وه، ده‌توت وا ئیستا ورد و هه‌رایان ده‌کا! به‌رپێژ ئیدگار واقى ورمابوو و سه‌یرى ده‌کرد و ترسى لێ نیشته‌بوو. به‌منى وت بچۆ هه‌ندى ئاوم بۆ بینه. هه‌ناسه‌ى لێ برابوو و نه‌یده‌توانى قسه‌ بکات. گلاستیكى پر له‌ ئاوم بۆ هینا، کاتى که نه‌یخوارده‌وه ئاوه‌که‌م به‌سه‌ر روویدا پێژاند. پاش چه‌ند چرکه‌یه‌ک هه‌ناسه‌ى هاته‌وه به‌رئى و چاوه‌کانى به‌رز کرده‌وه. ڕه‌نگى مردووانى لێ نیشته‌بوو. ئیدگار هه‌راسان و تۆقیو بوو.

نه‌مویست ئیدگار هاوار بکات، هه‌رچه‌ندیشه زۆریش ده‌ترسام، دلم زۆر به‌خوڕپه

بوو، به وسپه‌یه‌که‌وه وتم "هیچ شتی نییه له جیهان چاک نه‌بیت، هیچ که‌سیش نییه له جیهان بی گرفت بیت.

ئیدگار لیوه‌کانی به‌له‌رزه کهوت و وتی "وا خوین له‌سه‌ر لیوه‌کانیه‌تی!"

به تۆنیککی تال‌وه وه‌لامم داوه "گوئی مه‌دی!" پیم وت که چۆن چاک بووه‌وه پیش ئەوهی ئەو بیته ژوروه‌وه. به‌ئه‌نقه‌ست هه‌ندی دهنگم به‌رز کرد بۆ ئەوهی ئەو گوئی له قسه‌کانم بیت، چونکه تۆقیبوو، قژی به‌سه‌ر شانه‌کانیدا په‌رت و بلاو ببوو، چاوه‌کانی فلاشیان ددا، ماسوولکه‌کانی مل و قۆله‌کانی ره‌پ وه‌ستا بوون. من به‌لایه‌نی که‌م شکاندنی ئیسکه‌کانم له زه‌ین بوو، به‌لام ته‌نیا ماندوو و بی‌تاقه‌ت ببوو، پاشان له ژوروه‌که به‌خیرایی چوو ده‌روه. سه‌رۆکه‌که‌م به‌ده‌ست ئاماژهی بۆ کردم که به‌دوایدا بچم. منیش به‌دوایدا چووم تا به‌ر ده‌رگای ژوروه‌که‌ی: ده‌رگای پیوه‌دا و نه‌یه‌یشته زیاتر به‌دوایدا بچم.

به‌یانی دواتر هه‌رگیز داوای نانی به‌یانی نه‌کرد، منیش چووم لیم پرسی که هه‌ندی نان بخوات تا گوو و تینی بیته‌وه به‌ر. بی باکانه وه‌لامی دایه‌وه "نه‌خیر!" هه‌مان پرسیارم دووباره کرده‌وه بۆ نانی ئیواره و چا خوارده‌وه، هه‌روه‌ها بۆ به‌یانی دواتریش هه‌مان پرسیار، هه‌مان وه‌لامم وه‌رگرتوه. به‌ش به‌حالی خۆی به‌رێز ئیدگار کاتی خۆی له کتیبخانه به‌سه‌ر برد، به‌هیچ شیوه‌یه‌که هه‌والی ژنه‌که‌ی نه‌ده‌پرسی. ئیزابیللا و ئیدگار بۆ ماوه‌ی یه‌که سات هه‌فیه‌یفینیان کرد، له ماوه‌ی ئەو یه‌که سه‌عاته‌دا ئیدگار هه‌ولێ دا هه‌ندی ترس و چه‌توونی هیتکلیدی پی‌بلت و هه‌ست و سوژی خوشکی به‌رامبه‌ر هیتکلید کال بکاته‌وه: به‌لام نه‌یتوانی هیچ شتی‌که ده‌سته‌به‌ر بکات له وه‌لامه گشتیه‌کانی، بۆیه ناچار بوو تاقیکردنه‌وه‌که‌ی به‌کو‌تا بی‌نیت. به‌لام ئەوه‌شی پی‌گووت و ئاگه‌داری کرده‌وه که شیته‌ گه‌ر ئەو چه‌قاوه‌سووه هان بدات بۆ ئەوه‌ی بیته داخواری، گه‌ر می‌ردی پی‌بکات ئەوا به‌هه‌موو شیوه‌یه‌که پیوه‌ندی نیوان ئیزابیللا و ئەو بۆ هه‌میشه کو‌تایی دیت.

به‌شی دوانزه‌م

خاتوو ئیزابیللا هه‌میشه ده‌چووہ نیو باخچه‌که، هه‌میشه بیده‌نگ بوو، هه‌میشه چاو به‌فرمی‌سک بوو، براکه‌شی خۆی له‌گه‌ل کتیبان مژوول کردبوو هه‌رگیز نه‌ده‌هاته ده‌روه، به‌رده‌وام خۆی له که‌س نه‌ده‌گه‌یاند، وابزانم، به‌هیوای ئەوه بوو که ئیستا کاسرین دیت و داوای لی‌بووردنی لی‌ده‌کات بۆ ئەو ره‌فتار و هه‌لسوکه‌وتانه‌ی. کاسیش بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژ نانی له خۆی حه‌رام کرد، ئەویش له‌و بیرده‌دا بوو که له هه‌ر ژه‌می‌کدا ئیدگار بی ئەو نانی بۆ قووت نادریت و را ده‌کات و لی‌ده‌پارێته‌وه و خۆی داوێته به‌ر پییه‌کانی. منیش خه‌ریکی ئه‌رکه‌کانی ماله‌وه بووم، وامده‌زانی که گره‌نج ته‌نیا یه‌که که‌سی لێیه، ته‌نیا یه‌که که‌س له نیو دیواره‌کاندا، ئەمه‌ش جه‌سته‌می خاو ده‌کرده‌وه. هیچ سه‌ره‌خۆشیم نه له ئیزابیللا نه له کاسرین کرد، هیچ بایه‌خیشم به‌هه‌ناسه سارده‌کانی سه‌رۆکه‌که‌م نه‌دا، که هه‌میشه به‌حه‌سه‌رته‌ی ئەوه بوو گوئی له ناوی خانمه‌که‌ی بیت، که ره‌نگیشه هه‌ر گوئی لی‌نه‌بیت. بۆ من وا باش بوو که هه‌رچی زووہ ئەو دووانه ئاشت ببه‌وه و بی‌نه‌وه نیو یه‌که لانه، به‌لام ئەمه‌ پرۆسه‌یه‌کی زۆر هیواش بوو. هه‌روه‌کو یه‌که‌م جار پیشبیینیم ده‌کرد، ده‌ستم کرد به‌ده‌برپینی خۆشی کاتی گزنگی به‌یان دووباره دیار که‌وته‌وه.

خاتوو کاسرین له رۆژی سی‌یه‌مدا ده‌رگاکی کرده‌وه، ئاوی نیو سوراخیه‌که‌ی ته‌واو کردبوو، چه‌زی لی‌بوو سوراخیه‌که پر بکاته‌وه و مه‌نجه‌لیک شیر له‌گه‌ل خۆی بباته ژوروه‌وه، چونکه پی‌ی وابوو هینده‌ی له‌سه‌ر دونیا نه‌ماوه و ده‌مریت. به‌هیمنی داوای ئەو شتانه‌ی کرد، من وامزانی ئەمه بۆ گوئی‌چکه‌کانی ئیدگار بوو، به‌لام باوه‌رم

بەم شتانه نەکرد، بۆیە لەسەر خۆم حیسابم کرد و هەندێ نان و چایەم بۆ هێنا. بەپەرۆشەوه چا و نانەکهی خوارد، دووبارە چۆوه نیو پێخەفەکهی، دەستەکانی پێکدادا و نالەیی لێوه بێند دەبوو. وتی "نۆ، وا دەمرم. لە بەر ئەوهی کەس لە من ناپێچیتەوه، خۆزگە ئەو کارەم نەکردبا." کەمێک بێدەنگ وەستا و پاشان وتی "نەخێر، من نامرم - ئەو بەمردنی من خۆشحال دەبێت - ئەو دیارە منی خۆش ناوێت - هەرگیز بیرى من ناکات!"

من لە پروالەتدا زۆر هێمن بووم، سەرەرای حالە خراپ و نامۆ و ناجۆرەکهی، لێم پرسى "خانمەكەم، داواى شتیكت کرد، هیچت پێویست نییه؟

قفله ئەستورەکهی لەسەر پروو کز و بوودەلەکهی لا برد و پرسى "ئەو بى زاخ و تەمبەلە چی دەکات؟ هیژەر بووه، چیه مردووه؟"

وہلام داوه "نە هیژەر بووه و نە مردووشە. گەر مەبەستت بەرێز ئیدگارە، وابزانم زۆر باشە و هیچ عەیبى نییه. ئەو خۆی بەخویندەنەودا شۆر کردووتەوه ئەگینا خویندەنەوه دەمیکە دەستی لەو شۆردووه: ئەو بەردەوام لە نیو کتیبەکانیدا خۆی ون کردووه، چونکە هیچ شوینیکی تری نییه."

من نەدەبوايه ئاوا قسەم کردبا گەر بمزانبا حالەتی باشە، بەلام نەمتوانی خۆم لەو بیروکەیه دەرباز بکەم کە وەک بەشیک لە شلەژاوییهکهی نمایشی کرد.

بە شلەژاوییهوه وتی "ئەو لە نیو کتیبەکانیەتی و منش وا دەمرم! وا من لەسەر لیواری قەبرم! ئەى خوايه! ئەو دەزانیت من چەندە گۆراوم؟" لە بەرامبەر ئاوینەکه سەیری رەنگدانەوهی خۆی دەکرد، بەردەوام بوو "ئا ئەوه کاسرین لێنتە؟ ئەو من بەخۆشەویستی خۆی دەزانیت، یان بە یاری. ناتوانی پێی بڵێی کە ئەمە زۆر جدی و ترسناکە؟ نیلی، گەر زۆر درەنگ نەکەوتبیت، هەرکە بەزوترین کات زانیم هەستی چۆنە، من لە نێوان ئەو دووانە یەکیکیان هەلدەبژێرم: یانیش هەر ئێستا دەمرم، دەبێ شتیك بکەم سزای بەدەم - یانیش چاک ببمەوه و ئەم ولاتە بەجی بێلم. تۆ بەراستتە دەلێی وا لە نیو کتیبەکانیەتی؟ ئاگات لە خو بیت. ئایا ئەو بەراستی لە ژيانى من ناپێچیتەوه؟"

وہلام داوه "بۆچی خانمەكەم. سەرۆک هیچ لە بارەى تۆوه نازانیت، بیگومان

ناترسیت لەوهی کە تۆ خۆت لە برساندا دەکوژیت."

وہلامی دایهوه "تا تۆ بە هەلە بۆ مەسەلەکه چووی؟ گەر ناتوانی پێی بڵێی من پێی دەلێم کە من لە برسان خۆم دەکوژم؟ قەناعەتی پێ بکە! بەبیری خۆت قسە بکە: پێی بڵێ من بەدنیاییهوه خۆم دەکوژم لە برسان!"

وتم "نا خاتوو کاسرین تۆ ئەوت بیر چوو کە ئەمڕۆ ئیوارە هەندى خواردنت خواردوو، بەیانی کاریگەرییهکهی بەدیار دەکەوتت."

قسەى پێ بریم و وتی "گەر ئێستا بزانی مردنی من یەكسەر ئەو دەکوژیت، هەر ئێستا خۆم دەکوژم! ئەو سى شەوه دژوار و ناخۆشە هەرگیز پێلۆوهکانم نەخستەنە سەر یەك - ناخ کە ئەشکەنجە و ئازاری دونیام چەشت! سەرەرای ئەوهی کە رقیان لە یەکتەری بوو و یەکتەریان ریسوا کرد، وامزانى کە هەرگیز خۆشەویستی منیان بیر ناپێتەوه. بەماوهی چەند سەعاتیک لێم بوون بە دوژمن: من لەسەرەخۆم، ئەوان لێرە یەکیکیان هەیه بیری لى بکەنەوه. ئای کە چەند ناخۆشە پیشوازی لە مردن بکەیت، ئەوانیش وا پروو ساردەکانیان پێچاوتەوه! ئیزابیللا تۆقى و ون بوو، ترسا بێتە ژوورەوه، ئای چ شوومیک دەبیت ئەو رۆژەى کاسى دەمریت. ئیدگاریش بەتەنیا وەستاوه و بۆ ئەوهی تەواو بوونی ببینیت، پاشان دەستی کرد بەدوعا و پارانەوه و سوپاسکردنی خوا بۆ گێرانەوهی ئاشتی بۆ نیو مالەکهی، پاشان چۆوه نیو کتیبەکانی! باشە چی لەو کتیبانە دەوێت، چی لەو کتیبانە دەکات، کاتی من دەمرم چ هەستیکی دەبیت لەگەڵ ئەو کتیبانە؟"

بە هیچ شیوهیهک نەیتوانی بەرگەى ئەو قسەیه بگریت کە من دەبارەى دەست لە کارکیشانەوهی ئیدگارم پێ وت. هەر بیرى لى دەکردووه، ورده ورده زیاتر دەشلەژا و بەرهو شیتبوون دەچوو، سەرینەکهی ژێر سەرى بەددا نەهێلدری، پاشان هەلسایهوه سەر پێ، هەموو گیانی وەک سووتاو وا بوو، حەزى لەوه بوو من پەنجەرەکهى بۆ بکەمەوه. ئیمە لە چللهی زستاندا بووین، بایهکی بەهیز لە باکورى رۆژەلاتەوه هەلی کرد، بۆیە منیش پەنجەرەکهم نەکردەوه. هەم هیماکانى سەر سەروفەسالى، هەم گۆرانەکانى میزاژى منیان زۆر ترساند، نەخۆشى پیشتریم بیر کەوتەوه، هەر وهه قسەکانى دکتۆرم بیر کەوتەوه کە نابى ئەو کچە بەهیچ شیوهیهک توورە بیت و خەم

بخوات. دهقیهک پیش ئەو کاتە توندوتیژ بوو، ئیستا لە من نییه که من قسهکانی رەت دەکەمەوه، وەک منالان پەرەمووچەهی سەر سەرینهکەهی لێ دەکردهوه که خۆی دروستی کردبوو، یاری بەپەرەمووچەکان دەکرد: بیری بەتەواوی لە دونیای راستەقینەدا نەما بوو.

لە بەر خۆیەوه وپێنەهی دەکرد "ئەو پەرەمووچە هی قەلەموونە. ئەمە هی مراوی کێوییه، ئەوه هی کۆترە. ئای وا ریشەکانی کۆتر دەخەنە نیو سەرین - سەیر نییه من نامرم! لێ گەڕی با چارەهی بکەم و هەمووی بەگۆڕی وەکەم. ئا ئەوتە کە لەشیری نیو بەیارەکان، ئەمەیان، دەبێ لە نیو هەزاران ریش بناسمەوه، ئەوه هی قەتییه. بآلندەیهکی بە ئیسکە، خۆی داوێتە سەر سەرمان کاتێ ئیمە لە ناوەرپاستی بەیارەکانین. ویستم بچمە نیو هیلانەکەهی، چونکە هەرەکان خۆیان کۆکردبووهوه، پاشان باران پڕایە سەر زهوی. ئەم ریشە لەسەر پێرەوهکە هەلگیرایەوه، بآلندەکە پێی نەکەوتبوو: ئیمە هیلانەکەمان لە زستاندا بینی. پری بوو لە پەیکەرە ئیسکی بچووک. هیتکلیف تەلەهی لەسەر دانابوووهوه، بآلندە پیرەکانیش نەیاندهوێرا بینەوه نیو لانهکەهی خۆیان. ئەو کاتە وام لێ کرد بەلێن بدا که هەرگیز جاریکی تر تەقە لە قەتێ نەکات، نیلی؟ ئایا سوورن، هیچیان تیاپە سوور بن؟ ئا دەی با سەیریان بکەم." قسەم پێ بری و وتم "بەسە واز لە کاری منالان بینە!" بالیفەکەم لە ژێر دەستی دەرھینا و کونەکانم بەهۆی دۆشەکەکە پێ کردەوه چونکە بەدەست هەموو هەناوی بالیفەکەهی دەرھینابوو. "پالکەوه و چاوهکانت داخە، تۆ لە چی دەگەپتی. هەرا و هۆسەیه! خوارەوه هەمووی بەفرە."

لێرەو لەوێ پەرە مووچەکان کۆ کردەوه.

کاسی وەک بلێی خەون دەبینیت، وتی "نیلی، لە چاوانی تۆدا ئافرەتێکی بەتەمەن دەبینم: تۆ قزرت خۆلەمیشییە و شانەکانت چەماوہیە. ئەم جیگەییە من وەک ئەشکەوتەکەهی پینیسٹۆن کراگ وایە، تۆش جنۆکان کۆ دەکەیتەوه بۆ ئەوهی ئازاری چەتوونەکانمان بدن، وا دانێ کاتێ من نزیکم، ئەوان تەنیا وەستان. ئەو کاتە دەبی بە پەنجا سال: دەزانم کە ئەوسا وەک ئیستا نیت. من لە سەرە خۆم: تۆ بەهەلەدا چووی، یانیش ئەوتە دەبی برۆا بەوه بکەم کە تۆ بەراستی عفريتکی وشکی، منیش

وا دەزانم کە ئیستا لە ژێر پینیسٹۆن کراگم: لە سەرە خۆم دەزانم ئیستا شەوه، وا دوو مۆمیش لەسەر ئەو میزە دانراوه و ئەو کەسە رەشە وەک فرۆکە رۆشن دەکاتەوه! پرسیم "مرۆفی رەش؟ کوا لە کوێیە؟ ئەوه تۆ لە خەوتندا قسه دەکەهی!" وەلامی دایەوه "وا لە بەرامبەر دیوارەکەیه، هەمیشە هەر لەوێ بووه. عەنتیکە دیتە بەرچاوان- من روویکی تیدا بەدی دەکەم!"

منیش وتم "هیچ مرۆفیکی رەش لە ژوورەکەدا نییه، هەرگیز لەوێ نەبووه." لە شونینەکەهی خۆم هەستام و پەرەکانم داداوه بۆ ئەوهی چاودیری بکەم.

بە وردی سەیری نیو ئاوینەکەهی دەکرد، پرسی "ئەو دەم و چاوه نابینی؟" بلێ من چیم کرد، نەمدەزانی چۆن پێی بلیم و قەناعەتی پێ بکەم کە ئەوه خۆیەتی لە ئاوینەکەوه دەرکەوتوو، بۆیه هەستام و بە شالیک ئاوینەکەم داپۆشی.

بە پەرۆشەوه بەردەوام بوو "ئیستاش لە پشت ئەو شالە هەر دیارە! وا دەجووڵیت. ئەوه کییه؟ هیوادارم گەر تۆ رۆیشتی نیتەوه دەرەوه! ئۆه! نیلی، وا ژوورەکە هەمووی گێژ دەخوات! لە تەنیایدا دەرستم!"

دەستیم خستە نیو دەستم، پیم وت کە ئارام بگریت، هەموو جەستەیی دەلەرزێ، بەردەوام سەیری ئاوینەکەهی دەکرد.

منیش سوورم بووم و وتم "هیچ کەسی تر لێرە نییه! ئەوه خۆت بووی، کاسرین، دەزانی ئەوه خۆت بووی."

وتی "خۆم! سەعات دوانزە لێ دەدا! راستە، ئا ئەوه ترسناکە!"

پەنجەکانی لە جلەکانی گیر کرد و بەسەر دەم و چاویدا کۆی کردنەوه. هەولم دا خۆم بدزەوه و بچم مێردەکەهی بانگ بکەم، بەلام بەدەنگێکی توندی لەرزۆک بانگی کردمەوه، شالەکە لەسەر ئاوینەکەدا خزایە خوارەوه.

هاوارم لێ هەستا "بۆ، چی بووه؟ ئیستا کی ترسنۆکە؟ هەلسەوه! ئەوه شووشەکەیه - ئاوینەکەیه، خاتوو کاسی لە ناو ئاوینەکەدا تەنیا خۆت دەبینی، وا منیش لە تەکتەوهم."

پەشۆکاو و شلەژاو و لەرزە لەرزێ بوو، منی توند بەخۆوه گرت، ترسەکە وردە وردە رووی داگیر دەکرد، رەنگ زەردییەکەهی شەرمەزاری پێوه دیار بوو.

هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و وتی "ئۆه، نازیزه کهم! وامزانی له ماله وهم. وامزانی وا له ژووره کهم له بانه کانی ویزه رینگ پالکه وتووم. له بهر ئه وهی من بی هیزم، می شکم تیکچوو و بی ویستی خۆم قیژاندم. هیچ شتیک مه لێ، به لام ته نیا له لای من بمینه وه. له خهوتن دهترسم: خهونه کانم دهتوقینن."

وه لامم داوه "خانمه کهم، که می کیش بنووی بۆ تو هه باشه. هیوادارم ئه م نازاره ئه وه وه لای له برسان مردنت له بار بیات."

دهسته کانی ئاره قه یان لێ دهچۆراوه، به تۆنیک تال بهردهوام بوو "ئۆه، خۆزگه کهمیک ده نووستم به لام له خانوو کۆنه کهی خۆمان! ئه وه گفه گفی بایه یه کهم جار لای هیلانکه هه لای کرد. ریگه م پێ ددهی ههستی پێ بکه م - بایه که وا له وه سهری به یاره کانه وه تا دامینی هه لای کردوه - تکا ده کهم ریگه م پێ بده با یه که هه ناسه ی لێ هه لمژم!" بۆ ئه وهی هیور و ئارامی بکه مه وه تۆزیکم له په نجه ره که بۆ ماوه ی چه ند چرکه یه که کردوه. هه وایه کی زۆر سارد خیرا هاته ژووره وه، دامخسته وه، چوومه وه شوینه کهی خۆم. هیشتا هه ره خه وتبوو، فرمی سک هه موو دم و چاوی شۆردبوو. ماندوو بوون له جه سته ی به ته وایوی روچی بی هیز کردبوو: کاسرینه که مان له منالیکه ی به رکه و واقه واق باشتر نه بوو.

له پرا ژبانی به به ردا هاته وه و پرسی "ماوه ی چه نده من لیتره خۆم قه تیس کردوه؟" وه لامم داوه "ئیواره ی دووشه ممه بوو. ئیستاش شه وی پینجشه ممه یه، وا له به یانی هه یینی نزیک ده بینه وه."

قیژاندی "چی! له هه مان هه فته؟ ته نیا هه ره ئه وه نده؟"

وتم "ئه وه ماوه یه کی ئیجگار زۆره بی هیچ شتیک بژی جگه له ئاوی سارد و نه خۆشی."

به گومانه وه منگه یه کی لیوه هات و وتی "به چه ند سه عاتیکی سه ره سه خت ده چیت. ده بی له وه زیاتر بیت. به بیرمه من له ژووری پیتشوازی بووم پاش ئه وهی ئه وان شه ره قسه یان بوو، ئیدگار درنده ئاسا وروژابوو، منیش بی ئومیدانه رام کرده ئه م ژووره. هه رکه زوو ده رگا کهم له سه ره خۆم داخست، ره شی تی، رهنگی رهش گیژی کردووم، پاشان که وتمه خواره وه. نه متموانی بۆ ئیدگار باس بکه م که من چۆن ههستم

به توره یی کرد یان به رهو شی تی ده چووم، گه ره به رده وام بوا یه له سه ره گالته پیکردنم، هه ره نه مده متموانی وه لامی بده مه وه! هیچ هۆشم له سه ره زمان و زهینمدا نه بوو، ئه ویش مه زنده ی نازاره که ی منی نه کرد: ئه و نازاره وای لێ کردم که هه ولای ئه وه بده م له بهر خۆی و له بهر دهنگی را بکه م. پیتش چا کب و نه وه م، پیتش ئه وه ی هۆشم به به ردا بیته وه، پیتش ئه وه ی ببینم و ببیستمه وه، گزنگی به یانی بوو، نیلی پیت ده لیم بیرم له چی کرده وه، پیت ده لیم چ شتیک به رده وام دووباره ده بووه وه تا که وتمه نیو ترس و تۆقینه وه. کاتی ئا له وێ پالکه وتبووم و سه رم به قاجی ئه و میزه کردبوو، چاوه کانی شم هه ره له سه ره ئه و په نجه ره له نگه ریان گرتبوو، بیرم ده کرده وه. که من وا له ماله وه له نیو دار به روه کانه وه پالکه وتووم، خه م و خه فه ت زۆر نازاری دلایان ده دام که نه متموانی هیچم به بیر بیته وه. هه ره بیرم کرده وه و به ره و پارایی و دوولای ده چووم، ده مویست بزانه م چۆن و به چ شی وه یه که ته وایوی حه وت سالی رابردوو له ژبانم به سه ره چوو، چۆن پر بوو له رهش، ماوه یه کی به تال و پووچ بوو! ئه وه م به بیر نه ده هاته وه که ئه و حه وت ساله بوونیان هه بووه یان نا. حه وت سال بهر له ئیستا من منالیک بووم، تازه باو کم نیژرابوو، نه هه م ته ی و ناخۆشی و نازاری من ئه و کاته ده سته ی پێ کرد کاتی هیندلی فره مانی دا من و هیتکلیف له یه کتر جودا ببینه وه. من به ته نیا مامه وه، بۆ یه که م جاره وا به ته نیا بژیم، شه ویک تا به یانی گریام، کاتی هه لسه مه وه ده سته کانم به رز کرده وه پالم به له وه که وه نایه لایه ک: به سه ره ی میزه که دا که وت! به سه ره مافووره که دا رامکیشا، پاشان یاده وه ری هاته خه یالم: دواتر نازارم تیکه لای په سته ی و بی ئومیدی خه موکی بوو. نازانه م بۆچی هه ستم کرد من تیکشکا و و مالویران بووم: وامزانی ئه و ناخۆشییه ی من ته نیا بۆ ماوه یه کی کاتییه، چونکه به رده وام هۆکاریک هه بوو. به لام، له ته مه نی دوانزه سالی مده له بانه کاندایان من هه راسان کراوم، پاش هه موو ئه و شتانه، ئه و کاته ی هیتکلیف خۆی ون کرد، من که وتمه لای ئیدگار و نازناوم بوو به خاتوو لینتن، بوومه خانمی سه ره سکرۆس گرهنج، بوومه ژنی بیگانه یه که: جیهانی من بوو به جیهانیکی دووره په ریز و سه ره شوپی و نه هه م ته ی. رهنگه تۆ بزانی من چه نده زه لیل بووم! نیلی سه ره ت به قینه، ده متموانی یارمه تیم بده ی لیتره نه گیر سیتمه وه! ده بوا یه تۆ قسه ت له گه ل ئیدگار کردبا، به راستی ده بوا یه قسه ی له گه ل بکه ی، ناچار ت کردبا که من به هیمنی جی به یلیت! ئۆه، وا

هەرگیز نارەزاييش دەرنابەیت: تا ئەم ئیوارە بەکەسمانی نەوت، بۆیە نەمانتوانی پیت بلێین کە بارودۆخەکەى چۆنە، چونکە ئیمە خویشمان ئاگەدار نەبووین، بەلام نەخۆشییەکەى هیچ نییە."

هەستم بەوه کرد کە زۆر بە شلەژاوییهوه قسەکانم کرد، سەرۆک گرژ و مۆن بوو. بەتوورەبى وتى "ئیلن دین، ئەوه هیشتا هیچ نییە؟ زۆر گران لە سەرت دەکەوێت ئەو مەسەلەیهت بە من نەوتوو!" ئەمەى وت و ژنەکەى خستە سەر قۆلەکانى، بەئازار و هەنسکەوه سەیری کرد. یەکەم جار کاسى بەهیچ شێوهیهک مێردەکەى نەناسیەوه: لە نیگا دەرههستهکانى ئەودا ئەو دیار نەبوو. تايهکەى جیگیر نەبوو، هەرچەندە زۆر جار دەپروانییه تاریکاییهکەى دەرهوه. پاشان تا رادهیهک سەرنجى خۆى خستە سەر ئەو، ئینجا زانى کێیه لە باوهشى گرتوو.

بە جوولەیهکى توورە و توندهوه، وتى "ئەها! ئیدگار لینتن ئەوه هاتى، بەراستى هاتى؟ تۆ یهکێکى لەو شتانهى کە وجودیان هیه و کەمترین رهواجیان هیه، هەرگیز کەس داواى تۆ ناکات! پیم وایه ئیستا من و تۆ خەم و خەفەتیکى زۆرمان هیه - من وابزانم هەمانه - بەلام ئەوان ناتوانن لەوێ لە ماله تهسکهکەى خۆم بمپاریزن: شوینی پشوووانم، ئەو شوینهى من هەمیشە پێى بەستراومهتهوه، پیش ئەوهى بەهار دابى، ئا لەو شوینه دەمرم! ئا ئەوتە: نەک لە نیو لینتنەکان، ئا لەوێ لە ژێر بنمیچی پەرستگا، بەلام لە ههوايهکى کراوهدا، لەگەڵ سەریکى بەردین، رەنگە بەههوهسى خۆت بیت یان ئەوتە بۆ ئەوان بچیت یانش بۆ من بیت!"

سەرۆک وتى "کاسرین، چیت کردوو؟ ئایا من هیچی تر شتیک نیم بۆ تۆ؟ ئایا ئیستاش ئەو چەقاههسووهت خوێشدهوێ، هیت....."

خاتوو کاسرین هاواری لى ههستا "ووس، ووس! لەم ساتەدا، وس! تۆ ئەو ناوێت هینا منیش هەر ئیستا کۆتایی پێ دینم بەهۆى یهک بازدان لەو پەنجەرەوه! ئەوهى ئیستا دەستى لى دەدهى رەنگە تەنیا جەستهکەت هەبیت و لە لا بى، بەلام رۆحم لەسەر سەرەوهى ئەو گردانەیه پیش ئەوهى تۆ جارێکى تر دەست لە من بدەیت. ئیدگار من تۆم ناوێ: من هیچی تر تۆم ناوێ. بگەرێوه لای کتێبهکانت. خویشحالم کە سەرەخۆشیم لى دەکەیت، بەلام ئەوهى کە لەگەڵ منتدا هەبوو، بەئاودا چوو!"

منیش خۆم تى هەلقورتاند و وتم "زەینى لە سەرە خۆى نییە، گەرەم. لە ئیوارەوه دەستى بەم قسە قۆزانە کردوو، بەلام بەهیمنى وازى لى بێنە، هەندى لى دوورکەرەوه، ئەو کاتە باشتر دەبیت. لیرەوپاش دەبى ئاگەدار بین و بزانی بە چى ئیمە توورە دەبیت."

بەرپز ئیدگار وهلامى دایهوه "من هیچی تر حەزم بەئاموژگارى تۆ نییە. تۆ سروشتى خانمەکەت دەزانی، هەر وهها تۆ هانى منت دەدا هەراسانى بکەم. بەهیچ شێوهیهکیش بەمنت نەوتوو ئەو سى رۆژه حالى چۆنە! ئەوهیه دلرەقى! بەدەیان مانگ نەخۆشى بەم شێوهیه نایگۆریت، کارى ئەم سى رۆژه ناکات!"

هەستم کرد بە بەرگریکردن لە خودى خۆم، بیرم کردەوه کە زۆر خراپە لە لایەن بى ریزى و شەرانگیزیکى تر لۆمە بکریم. بۆیە هاوارم لى ههستا "من دەمزانی کە سروشتى خاتوو کاسرین کەلله رهقى و زالبوون بوو. بەلام نەمدەزانی تۆ حەزت دەکرد یارى بەئەقلى بکەیت و توورەى بکەیت! من ئەوهم نەدەزانی گالتهى پى بکەم، دەبى چاو ببیرمە بەرپز هیتکلیف. من ئەرکى خۆم وهک خزمەتکاریکى دلسوژ بەئەنجام گەیاندوو و پیم وتى، منیش مووچەى خزمەتکاریکى دلسوژم وەرگرتوو! باشە، ئیتر ئەوه فیترم دەکات کە جارێکى تر ئاگەدارى خۆم بم. جارێکى تر دەتوانى خۆت زانیارى کۆ بکەیتەوه!"

وهلامى دایهوه "ئیلن دین، جارێکى دیکە چیرۆکم بۆ باس بکەیت، تۆ لە خزمەتکردنى من واز دەهینی"

وتم "دهى کەواتە بەرپز لینتن وابزانم تۆ هیچ شتیکت گوێ لى نەبووه و هیچ نازانى؟ هیتکلیف رەزامەندى تۆى هەبوو بچیتە لای ئیزابیللا، هەر کاتى تۆ لیرە نەبوویايت دەهاته لای، ئەوانه هەمووی بەئەنقەست بوون بۆ ئەوهى خانمەکەت هان بدات و ژهرى بداتى دژى تۆ گەرمى بکات؟"

وهک کاسرین سەرى لى شپوا، لە قسەکردن کەوتە لەرزە و ورته ورت.

کاسى بە سووزیکهوه وتى "ئۆه! نیلى تۆیش ناپاک دەرچووی! نیلى تۆ دوژمنى شاراوهى منى. ئەى جادووکەر! کەواتە تۆ بەراستى جنۆکان دەهینیتە ئیرە بۆ ئەوهى نازارمان بدەیت! لى گەرێ با برۆم، وای لى دەکەم پەشیمان بیتەوه! وای لى دەکەم

که هاوار بکات و بلای من بریاریکی هه‌له‌م داوه!"

تووړه و شله‌ژاوییه‌کی بی وینه که‌وته ژیر ئەبرۆکانی، هه‌ولی دا خوئی له ژیر دهستی لینتن بینه‌ته دهره‌وه. من هیچ پالنه‌ری نه‌وهم نه‌بوو به‌دوای رووداوه‌که‌دا بچم، ئیتر هه‌وسه‌له‌ی نه‌وه‌شم نه‌ما له‌سه‌ر به‌رپرسیاریتی خۆم هاوکاری پزیشکی بۆ ببنم، بۆیه ژووړه‌که‌یم به‌جی هیشت.

له تپه‌رینی باخچه‌که بۆ گه‌یشتن به‌ریگه‌که، له شوینتیک که ده‌لاقه‌ی لغاو به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسراوه، شتیکی سپیم بینی به‌ناریکی ده‌جوولایه‌وه. نه‌رۆیشتم و له شوینی خۆم مامه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بزانه‌م نه‌و شته چییه، یه‌که‌م جار بیرم بۆ نه‌وه ده‌چوو که نه‌وه بوونه‌وه‌ریکی تره و له جیهانیکی تره‌وه هاتوو. نه‌وه‌نده پیی سه‌رسام بووم زۆر حه‌زم ده‌کرد بزانه‌م نه‌و شته چییه، حه‌زم ده‌کرد دهستی لی بده‌م نه‌که هه‌ر به‌چاو ببینم. جوانووه‌که‌ی خاتوو ئیزابیتلا، فانی، به‌په‌تیکه‌وه هه‌لواسرابوو، له دوا هه‌ناسه‌یدا بوو. هه‌ر خیرا خۆم گه‌یاندی و نا‌ژه‌له‌که‌م نا‌زاد کرد و به‌رزم کرده‌وه بۆ نیو باخچه‌که. نه‌مبینی بوو که دوا‌ی خانمه‌که‌ی ده‌که‌وت بۆ سه‌ره‌وه کات ده‌چوو بخه‌ویت. پیم سه‌یر بوو چۆن گه‌یشتبووه نه‌وی، ده‌بی چ که‌سیکی بی ویزدان به‌و شیوه‌یه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کردبیت. کاتی په‌ته‌که‌م له ده‌لاقه‌که‌ کرده‌وه، پی ده‌چوو هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که هیشتا ده‌نگی نه‌سپ له دووره‌وه را ده‌گاته گویم، به‌لام ژماره‌یه‌که شت هه‌بوو رووی منیان گرتبوو و بیرم بۆ هیچ شتیکی نه‌ده‌چوو: هه‌رچه‌نده ده‌نگیکی نامۆ بوو، له‌و شوینه‌دا، له سه‌عات دووی شه‌ویکی تاریک نه‌و ده‌نگه‌ ده‌بی چی بیت.

به‌ریز کینیس تازه له ماله‌که‌ی خوئی ده‌هاته دهر بۆ نه‌وه‌ی له لادیکه‌دا سه‌ردانی نه‌خۆشیک بکات کاتی هاتمه سه‌ر شه‌قامه‌که، به‌لام کاتی کیشه‌که‌ی خاتوو کاسرینم پی وت یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل من هات و گه‌رایه‌وه. پیاویکی ساده و توندوتۆل بوو، به‌هیچ شیوه‌یه‌که قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌وه نه‌کرد و بلایت که ده‌ژیت یان نا، به‌لام گوئی گه‌ر نه‌و کچه به‌گوئی من نه‌کات و هه‌روه‌کو پیشتر بیت نه‌وا زحمه‌ته بژی.

دکتۆر وتی "نیلی دین، پیم وایه هه‌ر ته‌نیا سه‌رما و سوؤل نییه، به‌لکو شتیکی تره ته‌نگی به‌و داماو هه‌لچنیوه. چی رووی داوه له گره‌نج" ئیمه راپۆرتی سه‌یرمان هه‌یه

لیره. کچیکی جوان و گه‌نج و به‌هیزی وه‌ک کاسرین به‌شتیکی ساده نه‌خۆش ناکه‌ویت، ئیتر نه‌و جوړه خه‌لکه‌ش به‌سه‌رما نه‌خۆش ناکه‌ون. ده‌بی شتیکی زۆر زحمه‌ت بیت تووشی نه‌و تایه‌کی کردوو، ئیتر نه‌م جوړه شتانه‌یه. چۆن دهستی پی کرد؟

وه‌لامم داوه "سه‌رۆک نه‌مه‌ت پی ده‌لی. به‌لام تو راهاتووی له‌گه‌ل باره توندوتیژه‌کانی ئیرنشۆیه‌کان، ئیتر خاتوو کاسرینیش له هه‌موویان خراپتره. ده‌توانم نه‌وه بلیم: نه‌وه له شه‌ره قسه‌یه‌که رووی دا. له نه‌نجامی سوژ و میزازی خراپه‌وه وای به‌سه‌ر هات. نه‌وه به‌لایه‌نی که‌م قسه‌ی نه‌وه: چونکه وا بالی گرتوو و ده‌فریت و ورینه ده‌کات، خۆشیی له ژووړیکدا به‌ند کردوو. پاش هه‌موو نه‌مانه‌ش، به‌هیچ شیوه‌یه‌که خواردن ناخوات، ئیستا هه‌لساوه‌ته‌وه هه‌موو قسه‌کانی به‌خه‌ون ده‌چیت، نه‌و کچه له ژبانی واقیعی‌دا نه‌ماوه. نه‌و شتانه‌ی لی ده‌زانم، به‌لام بیر و زه‌ینی پر بووه له وه‌هم و خه‌یال و فیکره‌ی نامۆ.

دکتۆر که هه‌موو گیانی پرسیار بوو، پرسی "نایا به‌ریز ئیدگار پیی ناخۆشه؟" وه‌لامم داوه "هه‌ر ناخۆش؟ گه‌ر هه‌ر شتیکی رووبدات نه‌وا خوئی ده‌کوژیت! بۆیه جگه له شتی پیویست هیچی تری پی مه‌لی."

هاوه‌له‌که‌م وتی "ئی باشه خۆ من پیم وت ده‌بی ناگه‌داری بیت. ده‌بی پابه‌ند بیت به‌رینماییه‌کانی دکتۆر، خۆ من له خۆمه‌وه قسه ناکه‌م! نایا به‌م دواپییه شه‌ری له‌گه‌ل به‌ریز هیتکیف نه‌کردوو؟"

وه‌لامم داوه "هیتکیف زۆرجار سه‌ردانی گره‌نج ده‌کات. هه‌رچه‌نده به‌زیاره‌ت بۆ لای خانمه‌که دیت چونکه له منالییه‌وه یه‌کتیری ده‌ناسن، نه‌گه‌ر نا سه‌رۆک خوئی زۆر که‌یفی به‌چاره‌ی نایه‌ت. ئیستا نه‌و کیسه‌ی نایه‌وه و ون بوو، نه‌و رۆیشت و خاتوو کاسرین ناوای لی هات، ئیتر زۆرجاریش ده‌چوووه پال خاتوو ئیزابیتلا. پیم وا نییه جاریکی تر بیته‌وه بۆ نه‌و ناوه."

"باشه نه‌ی خاتوو ئیزابیتلا ناواری لی ده‌داته‌وه، رووی ده‌داتی؟" نه‌وه پرسیاری دواتری دکتۆر بوو.

منیش حه‌زم لی نه‌بوو زۆر له‌سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌یه برۆین و وتم "ئیتتر من ناتوانم له

شوینی ئەو قسه بکەم، ئەو خۆی باشتەر دەزانیت."

سەری لەقاند و وتی "نەخیر، ئیزابیل کچیکی زیرەک و نەقۆرایە. تەنیا بەگویی خۆیشی دەکات! لە هەمان کاتیشدا کچیکی زۆر گەژەیه. من بۆم هەیه ئەو بەلێم کە دوینی شەو (ئای کە شەویکی جوان بوو!) ئەو و هیتکیلف لە حەوشەیی دواوەی خانووێکەتان پیاسەیان دەکرد بۆ ماوەی دوو سەعات بەیهکەوه بوون. پاش دوو سەعاتیش هیتکیلف فشاری خستبوو سەر کە نەچیتەوه ژووری، بەلام دواتر ئەسپەکەیی تاودا و رویشت! زانیم کە تەنیا قسەیی خۆشی لەگەڵ دەکات و بەلێنی درۆینی پێ دەدات، وای لێ دەکات هەمیشە تامەزرۆی بینینی بیت: بۆ تۆ ئەم مەسەلەییە هیچ نییە، بەلام بە بەرپێز ئیدگار بلێ کە باش ناگەداری ئەو کچە بکات!"

ئەم هەوالە ترسی نوێی لە دڵدا چاند. دکتۆر کینیسم جێ هیشت و بەخێراییی گەرێامەوه. هیشتا سەگە بچووکەکە لە باخچەکەدا حەپە حەپی بوو. خولەکیکم بۆ ئەو تەرخان کرد تا دەرگاگەم بۆ کردەوه، بەلام لە باتی ئەوێ بچیتە دەرگای خانووێکە، هەلبەزێ و دابەزی و کەوتە بۆنکردنی فریزەکە، گەر نەمگرتبایەوه رای دەکرده سەر رینگەکە. کاتی بەسەر کەوتم بۆ لای ئیزابیل، گومانەکانم نەمان. ژووری ئەویش بەتال بوو. رەنگە من چەند سەعاتیک درەنگتر هاتوووم، رەنگە نەخۆشییەکەیی خاتوو کاسرین وای لێ کردبیت خیرا چووویتە خوارەوه. بەلام ئیستا چی دەتوانیت بکریت؟ گەر پێم بوتبان ئەوا خەمیکی چرتر دایدەگرتن و مەسەلەکە قوولتر و ئالۆزتر دەبوو. بۆیە بەدوایاندا نەچوووم و خیزانەکەشم بیدار نەکردهوه، و شوینەکەم پر نەکرد لە شیرزەیی و شلەژاوی. بەلام هیشتا دلم هەر لە سەرۆک هیشابوو بەو قسانەیی کە بەمنی وت، هەرچەندە لە نیو کارەساتدا دەژیا، دەزمانی دلی بەرگەیی ئەوێ نەدەگرت گویی لە خەمیکی تر بیت؟ بۆیە هیچم پێ نەکرا و زمانی خۆم بەست، وازم لە گرتەکان هینا بۆ خۆیان هامشۆ بکەن، دواتر کینیسم گەیشت، بەتۆنیکیی زۆر خراپ و شلەژاوی چوووم پێم وت. کاسرین خەویکی ترسناکی لێ کەوتبوو: مێردەکەیی بە سەرکەوتویی هیوری کردبوووه و توورەیییەکەیی نەهیشتبوو، ئیستا ئیدگار لەسەر بالیفەکەیی کاسرین بوو، سەیری هەموو سێبەر و هەموو گۆرانیکیی دەکرد کە سیفەت و رەنگی مردووایی بەکاسرین بەخشیبوو.

دکتۆر، سەرقالی جانتاکەیی بوو، بەتۆنیکیی ئومێدبەخشەوه قسەیی لەگەڵ ئیدگار

کرد، پێی وت کە نایدەنگە دەنگ و هەراو هۆسەیی لەگەڵ بکریت، گەر لە لاشی بوستین دەبی زۆر هیمن بین، نابێ بەهیچ شیوەیەک گویی لە تۆنی بەرز بیت. بەرای من، دکتۆر وای نیشان دا کە مەترسی نەخۆشییەکەیی هەرەشەیی مردن نییە، بەلکو تەنیا باریکی دەروونی خراپە و دەبی بەتەنیا و ئارام بیت.

نە من نە بەرپێز ئیدگار ئەو شەوه چاومان دانەخست و چاومان نەچوووتە خەو: ئەوێ راستی بیت هەر نەچووینە سەر جینگەش، هەموو خزمەتکارەکانی تریش تا درەنگی شەو، درەنگتر لە کاتی ئاسایی هەر بەناگا بوون، دەستەوسان و داماو و سەغڵەت بەنیو خانووێکەدا هاتوچۆیان دەکرد، جار جاریش کە دەگەیشتنە یەکتر بەچرپە چرپ قسەیان لەگەڵ یەکتر دەکرد. هەموو چالاک و بەناگا بوون جگە لە خاتوو ئیزابیل، ئیتر ئەوانی تر پێیان سەیر بوو چۆن خەوتوو: هەرەها براکەشی پرسی ئایا خەوتوو، بەخەوتنی ئەو زۆر شیرزە ببوو، دیار بوو زۆری لە دل گران بوو کە خوشکەکەیی هیچ پەرۆشی نیشان نەداوه بۆ براژنەکەیی و خەمی نییە و لێی خەوتوو. لەوه ترسام نەوهک بەمن بلێت برۆ بانگی بکە، بەلام من یەکەم کەس بووم لۆمەیی فرینیی ئەوم دەکرد. یەکیک لە خزمەتکارەکان، کچیکی بێ میتشک بوو، کە هەر لە سەرەتاوه کاروباری رۆژانەیی گیمەرتۆنی پێ سپێردرابوو، چوو سەرەوه، دەمی بەش کردەوه، خیرا هاتە ژوورەکە و هاواری لێ هەستا "ئۆه، ئازیزەکەم، ئازیزەکەم! ئیمە چ بەلایەکی دیکەمان بۆ پیش هاتوو؟ سەرۆک، سەرۆک، خانمە گەنجەکەمان .." منیش خیرا بەهات و هاوارەکەیی ئەو توورە بووم و پێم وت "بێدەنگ بە، ئەو دەنگە دەنگە چییە!"

بەرپێز ئیدگار وتی "ماری، هەندێ نزمتر قسە بکە، بلێ چی بووه؟ چی شتیکی چنگی بەخانمە گەنجەکەت هەلچنیوه؟"

کچەکە دەمی بەش کردەوه و وتی "رۆیشت، رۆیشت! لەگەڵ هیتکیلف رۆیشتوو!" ئیدگار توورەیی دایگرت و هاواری لێ هەستا "ئەوه راست نییە! هەرگیز ئەو کارە روونادات: چۆن ئەو بیروکەییە بەمیشکتدا هات؟ ئیلن دین، برۆ بەدوایدا بگەرێ. ماقوول نییە: ئەو کارە نەبووه و ناشییت!"

لە کاتی قسە کردنییدا خزمەتکارەکەیی برده لای دەرگاگە، پاشان داواکەیی دووبارە

کردهوه بۆ ئەوهی بزانیته بۆچی ئاوا سووره لهسه قسهکانی.

ئەویش بهورته ورتهوه وتی "بۆچی، چاوم بهگهنجیک کهوت که شیریی بۆ ئێره دههینا. پرسیری له ئیمه کرد ئایا ئیمه له گرهنج کیشهمان ههیه یان نا. وابزانم مهبهستی نهخۆشی خاتوو کاسرین بوو، منیش وهلام داوه و وتم بهلێ، پاشان ئەو وتی "کهسیک بهدوا ئەوانهوهیه، وابزانم؟ منیش تێی رَامام. بینی که من له بارهی ئەو شتهوه نازانم، پاشان وتی چۆن پیاویک و ئافرهتیک وهستان و بۆ ئەوهی نالهی ئەسپ لای دوکانی ئاسنگرهکه توند بکهنهوه، دوو میل له دووری گیمهرتۆن، زۆر پاش نیوه شهو نهبوو! ههروهها چۆن کابرای ئاسنگهر سیخووری لهوان کرد: ئەو راستهوخۆ ههردووکیانی دهناسی. ئەویش له کابراکه ورد بووهوه دهبینی ئەوه هیتکلیف خۆیهتی، دُنیا بوو که ههوه: هیچ کهسیک ناتوانیت نهیناسیتتهوه، لهگهڵ ئەوهشدا سهروهرییهکی له دهستی باوکی نا بۆ پاره دان. خانمهکه عهبايهکی بهسهه پرویدا دابوو، بهلام ههزی لێ بوو قومیک له ئاو بدا، کاتی که ئاوی خواردوه عهباکه لاکهوت، ئەوی زۆر بهئاستهه بینی. هیتکلیف ههردوو لغاوهکی گرتبوو، پرووی خویان وهرگیرا له گوندهکه، بهخیرترین شیوه رۆیشتن، تا رینگهکه بهری پێ دان خیرا رۆیشتن. پیاوهکه هیچی بهباوکی نهوت، بهلام ئەم بهیانیه بهههموو گیمهرتۆنی وت.

منیش رام کرد بۆ نێو ژوورهکهی ئیزابیللا و روانیم، ههمان قسهی خزمهتکارهکهم کردهوه و وتم ئیزابیللا له ژووری خۆی نهماوه. بهرێز ئیدگار لای سههرینهکه دانیشته، کاتی من هاتمه ژوورهوه، چاوهکانی بهرز کردهوه، باری خهمی منی خویندهوه، چاوهکانی لیک نایهوه بۆ ئەوهی فهرماتیک بدا، یان وشهیهک بلێت.

پرسیم "ئایا هیچ شتیکی ههیه ههولێ بۆ بدهین تاوهکو بیهتینیهوه. چۆن بیهتینیهوه؟"

سهروک وهلامی داوه "ئەو بهپرازیبوونی خۆی رۆیشتوووه. گهر خۆی ههزی لێ بیت مافی ههیه بروات. هیچی تر سههرم بهو مهیهشین. لێرهوپاش تهنیا بهناو خوشکی منه: نهک له بهر ئەوهی من خاوهنی ئەو نیم، بهلکو له بهر ئەوهی ئەو خاوهنی من نییه."

به ههمووی ئەوهندهی لهسهه ئەو بابهته قسه کرد: هیچی تر پرسیری لهسهه ئەم مهسهله نهکرد، ههه ناویشی نهدههینا، جگه لهوهی به منی وت که ئەو موڵکهی ئیزابیللا لهو ماله ههیبوو رهوانهی ماله نوویهکهی بکهم، ئیتر له ههه شویتیک بیت.

بهشی سیانزهم

له ماوهی دوو مانگدا رهدوو کهوتووکه سۆراخی نهبوو. لهو ماوهی ئەو دوو مانگهدا، خاتوون کاسی خراپترین حالتهی ههبوو، تايهکی بههیز میتشکی داگیر کردبوو. هیچ دایکیک بهقهده ئەوهندهی ئیدگار ئاگهداری و پههستاری منالی خۆی نهکردوووه. شهو و رۆژ چاودێری دهکرد. زۆر خۆگر و بهئارام بوو که بهرگهی ههموو بیزاری و ناخۆشییهکانی گرت و بههیچ شیوهیهکی رۆژیک له رۆژان نارهزایی دهرنهبری. هههچنده کینیس ئەوهی وت که ئەو نهخۆشهی ئەو چاودێری دهکات تا ئیستا له ژیانیدا نهخۆشی وای نهبینیوه، ئەمهش دهبیته باشتترین ئەزموون بۆ من له داهاتوو - له راستیدا که تهندروستی و هیزی بووه قوربانی بۆ پاراستنی تیکدانی مرۆفایهتی - هیچ سنووریک سوپاس و خۆشی نهزانی کاتی راگهیهنرا که ژیاکی کاسرین له مهترسی چوه دهرهوه، ئیتر سهعات دواي سهعات ههه له تهکیهوه دادهنیشت، ورده ورده گهرايهوه سهه تهندروستی خۆی، ئەوهنده دهیلاواندهوه وینهی نهبوو، هیچ پیاویک ئاوا بۆ ژنی ناکات، بهمهبهستی ئەوهی که هاوسهنگی میتشکی بگههیتهوه باری پیشووی خۆی، ئیتر بهزوتترین کات وهک خۆی، وهک کاسی جارانی لێ دیتهوه.

یهکهه جار که ژوورهکهی بهجۆ هیشته و هاته دهرهوه له سهههتای مانگی ئادار بوو. بهرێز ئیدگار له بهیانیدا له لای بالیفهکهی بوو، کاسی وهک چهپکیک زهعهفرانی زێرین، چاوهکانی بۆ ماوهیهکی زۆر نامۆ بوون بهخۆشی، چاوهکانی بهئاگا هینایهوه، دهرهوشایهوه کاتی ئەوانی بهیهکهوه له چاوانی کۆکردهوه.

كاسرین وتی "تەمە زووترین گولەكانی بانەكانن. شنه بایهكانم بهبیر دیننهوه، تیشکی گەرمی خۆز، توانهوهی بهفرم بیر دیننهوه. ئیدگار پیت وانییه بای باشوور هەلی کردووه و بهفر تهواو بوو؟"

مێردەكەى وهلامی دایهوه "نازیزهكەم، بهفر بهتهواوی هاتوونهته خوارهوه. من تهنیا دوو پارچه سپیاتی لهسەر سهروهوی بهیارهكان دهبینم: ئاسمان شینه، وامهلهكان گۆرانى دهلێن، مراوی و قورینگهكانیش پرن لهخۆشى. كاسرین، بههاری رابردوو ئا لهم كاتهدا، من خۆزگه دهخواست تۆ لهلام لهژیر ئەم بنمیچه دانیشتباى، ئیستا، خۆزگه تۆ میلیك یان دوو میل دوور لیتره لهسەر ئەو گردانه بوای: ههوا لهوئى زۆر فینك و خۆشه، واههست دهكەم كه ئەو بایه خۆشه چاكت دهكاتهوه."

كاسرین وتی "هەرگیز ناچمه ئەوئى، گەر جارێكى تر بچمهوه ئەوئى، چوونى یهكجاریم دهبیت و ناگه پیمهوه، پاشان تۆ بهجیم بیلە، منیش بهتهنیا بۆ ههمیشه لهوئى دەمینمهوه. بههاری داهاوو دووباره خۆزگهئى ئەوه دهخووزی لهژیر ئەو بنمیچه من له لای تۆ بم، پاشان سهیرێكى پشتهوه دهكەى واههزانى كه ئەمرو دلت زۆر خۆشه."

ئیدگار زۆر بایهخى پى دهدا، ههولێ دا بهخۆشترین وشه دلی خۆش بكات، بهلام حیسابى بۆ گولەكان نهکرد، كاسرین فرمیسكهكانى قهتیس كرد تا ههموو پیکهوه وهك جۆگه بهسەر روومهتهكانیدا هاتنه خوارهوه. دهمانزانى كه ئەو حالى باشترووه، بۆیه بریارمان دا ئەو بهندیخانه درێژه بۆ شوینێكى تر بگوازینهوه كه ئەم ههموو بى ئومیدییهى بهرههه هینا، بۆیه ئەو خەم و خهفته بهگۆرانێكى ئەم دیمهنه نامینیت. سهروك پیمی وت كه ئاگرهكه له نیو ئاگردانهكه داگیرسینم كه ماوهی چهند ههفتهیه كوژاوتهوه، كورسیهكى مرتاحیش له بهر دهم تیشكى خۆر دابنیم له لای پهنجهرهكه، پاشان كاسرینی هینا خوارهوه، له بهر تیشكى خۆر دانیشت و چێژى له گهرمییهكه وهگرت، ههروهك ئیمه پیشبینیمان كرد، ژيانى بهبهردا هاتهوه: ههموو ئەو شتانهى دهووبههاری دوور بوون له نهخۆشى و شتهكانى ژوورهكهى كه پهستى و خهموكیيان پى بهخشیبوو. دهمه و ئیواره دیار بوو زۆر ماندوو ببوو، ئیستاش هیچ قسهیهك نییه قهناعهتی پى بكات بیتهوه نیو ئەو ژووره پر له خهمه،

منیش دهباویه قهنهفهیهكى لای ئاگردانهكه لای پێخهفهكهى ریک بخهه، تا ژوورێكى تهواو ئاماده دهبیت. ئیستا تۆ له چ شوینێكى ئا لهوئى شوینێكى خۆشمان دروست كرد، لهسەر ههمان ئهرز لهگهڵ ئاگردانێك، خیرا هیزی بهبهردا هاتهوه كه له شوینێكهوه بجوولیت بۆ شوینێكى تر، لهسەر قۆلهكانى ئیدگار پالگهوت. بۆ خۆم بیرم کردهوه، رهنهگ بهتهواوی چاك بیتهوه، بۆیه چاوه ریم كرد تا چاك بووهوه، دوو هۆ ههبوو حهزم لى بوو، له بهر وجوودی ئەو یهكێكى تر ههبوو. ئیمه ریزمان لهو هیوایه گرت كه دلی ئیدگار بۆ كهمێك خۆش بیت، ئهززهكانى بهدوور بیت له چنگى نامۆكان، ههموومان حهزمان دهكرد دلی ههردووکیان خۆش بیت به لهدايكبوونى میراتگریك.

دهبى ئەوهش بلیم كه ئیزابیلا نامهیهكى كورتى بۆ براكهى ناردهبوو، شهش ههفته پاشى رویشتنهكهى، تیایدا رایگه یاندهبوو كه مێردى به هیتكلیف کردووه. ئەمه سارد و وشك دهرکهوت، بهلام له خوارهوه پۆزشیكى لیلی پتیه بوو، ههروهها داواى ئاشتکردنهوهى دهکرد، گەر رهفتارهكانى پیشووی بێزاريان کردبیت: دووپاتى ئەوهى کردهوه كه ئەو كات نهیتوانى وازی لى بینیت، ئیستا واههكه كراوه دهسهلاتى پهشیمان بوونهوهى نییه. لینتن وهلامى ئەوهى نهداوه، وایانم، زیاتر له دوو ههفتهى پى چوو، نامهیهكى درێژترم پى گهیشت، كه زۆر سهیرم پى دههات، بهپینووسى زاوایهك كه تازه له مانگی ههنگوینى گه رابوووه. من دهیخوینمهوه چونكه دهپیاریزم. هههرا پاشماوهیهكى مردوو بهنرخه، گەر بههائى ژيانیان مابیت.

نامهكه بهم شیوهیه دهست پى دهكات:

"نازیزهكەم ئیلن - دوینى شهو هاتمه بانهكانى ویزهرینگ، بۆ یهكهه جار گویم لى بوو كه كاسرین زۆر نهخۆش بووه و ئیستاش هههه زۆر نهخۆشه. پیم وایه من نابى بۆ ئەو نامه بنووسم، براكهه یان ئەوهتا زۆر توورهیه یانیش ئەوهتا زۆر پهست بووه و وهلامى ئەوهم ناداتهوه كه بۆ رهوانه دهكەم. ئیستاش دهبى بۆ كهسیك بنووسم، تاكه كهس كه شك بیهه بۆى بنووسم تهنیا تۆی.

به ئیدگار بلی كه ههموو دونیا دهبهخشم بهس تهنیا جارێكى تر چاوم پى بکهوێتهوه - جارێكى تر دلم بگه ریتهوه سههسكرووس گرهنج تهنیا بۆ ماوهى بیست و

چوار سەعات. ئايا لەم ساتەدا ھەستی گەرم ھەيە بۆ ئەو و کاسرین! ھەرچەندە ناتوانم بەدوای بکەم - (ئەم وشانە بە بايەخن) - پێویست ناکات ئەوان چاوەڕێی من بکەن، بۆیان ھەيە ھەر چۆنیک بێت ئەنجامەکەي لێک بدەنەو، بەلام ئاگەداری خۆیان بن، ھيچ شتیک لە دەرگای وېستی بۆ ھێزم یان سۆزی کۆم دامەنن.

بەشەکەي تری نامەکە تەنیا بۆ تۆيە. دەمەوێ دوو پرسيارت لێ بکەم: يەکەميان ئەوھيە - کاتێ لێرە (بانەکانی وێزەرینگ) دەستت بەژيان کرد، ئايا چۆن توانیت سۆزی گشتی سروشتی مەرۆف بپاريزیت؟ من ھيچ ھەستیکي بەزەبي یان مەرۆبي لێرە بەدی ناکەم لەگەڵ من بکريت.

دووەم پرسيار کە لای من زۆر گرنگە ئەوھيە: ئايا بەرپێز ھیتکلیف پياوھ؟ گەر پياو بیت، پياوکی شیتە؟ گەر پياوکی شیت نەبیت، ئەي شەيتانە؟ من ئەو ھۆيانەت پێ نالیم کە ئەم پرسيارانە بۆچی دەکەم، بەلام تکا دەکەم گەر دەتوانی بۆم شی بکەرەو، من مێردم بە چی کردووە: ھەر کاتیک وېستت ھەوالب بنيریت و چاوت بەمن بکەوێت نازادی و بەلام ئیلن ھەر دەبێ بەزووترین کات بتبینم. نامەم بۆ مەنووسە بەلام وەرە بۆ لام، شتیکیشم لای ئیدگار بۆ بەینە.

ئېستا، دەبێ گویت لەوھيە بێت کە من چۆن لە مالا نوێيەکەم پيشوازیم لێ کراو، کاتێ کە پێم دەوتریت خەيالی بانەکان بکەم. ئەوھ بۆ دلخۆشکردنی خۆمە کە لەسەر ئەو بابەتانە دەوھستم لە بەر نەبوونی دلخۆشی دەرەو: ئەوان ھەرگیز زەينەکانم داگیر ناکەن، بەلام تەنیا لەو ساتانەي کە غەريبيان دەکەم. دەبێ بۆ خۆشی سەما بکەم و پێبکەنم، گەر دەزمانی نەبوونیان بریتيیە لە تەواوی نەھامەتيیەکانم، ئەوھي دەشمینیتەوھ بریتيیە لە خەونیکي ناسروشتی!

کاتێ رومان بەئاراستەي بەيارەکاندا وەرگير، خۆر لەوديو گرەنجەوھ ئاوا بوو، ئەو کاتە، بریاری ئەوھم دا کە سەعات شەشە، ھاوھلەکەم بۆ ماوھي نیو سەعات وەستا، باخچە و پارکەکانی بەسەر دەرکدووە، ھەرەھا خودی شوینەکە، تا توانای ھەبوو سەیری ئەو ناوھي کرد، تاريک داھات کاتێ چوینە سەر شوستە خۆشەکەي کيلگەکە، ھەرەھا خزمەتکارە پیرەکە (چۆزيف) بەرەو ئیمە ھات و بەرووناکی مۆمیک پيشوازی لە ئیمە کرد. بەقسەکردنەوھ ئەو پيشوازيیەي کرد کە کاری لە

متمانەکەي کرد. يەکەم کاری بەرزکردنەوھي مەشخەلەکە بوو تا ئاستی رووی من، بۆ بەزەبيیانە ورد بووھو، لێوھکانی چرچ کردن و دوور کەوتەوھ. پاشان دوو ئەسپەکەي گرت، بردنيە لای ئاخوړەکانەوھ، دووبارە دەرکەوتەوھ بەمەبەستی کلیدانی دەرەوھي دەرەوھ، وەک بلێی ئیمە لە قەلایەکی کۆندا دەرژین.

ھیتکلیف مایەوھ بۆ ئەوھي قسەي لەگەڵ بکات، منیش چومەوھ نيو موبەقەکە - کونیکي پيس و نارپک، دەتوانم بلیم تۆ نازانی، ئەوھندە گۆرايوو دەتوت لە ژیر بەرپرسياری تۆيە. لای ئاگرەکە منالیکي چەتوون وەستاوو، لە جەستەدا بەھيز و لە پۆشاکدا پيس، بەنيگايەکی کاسرین ئاسا چاوەکانی بلند کرد و دەمی بەش کردوھ. من وتم "ئەوھ برازای ياساي ئیدگارە، بەبەخيۆکردن بێت ھي منە، دەبێ تۆقە بکەم، بەلێ، دەبێ ماچيشی بکەم. کاریکی دروستە لە سەرەتاوھ خۆت خۆشەويست بکەيت."

لێی نزیک بوومەوھ و مستە ناسکەکانیم گرت و وتم "نازیزەکەم تۆ چۆنی؟" بە زمانیکي شرۆپر وەلامی دامەوھ، ھەرچەندی کردم تیی نەگەيشتم. "ھاريتۆن، دەرکری من و تۆ بېين بە ھاوړی؟" ئەوھ بناغەي گفتوگۆي داھاتووم بوو. سویندیک و ھەرەشەيەک بۆ دانانی ترۆتلەر لەسەر من گەر ھەلەم نەکردبیت پاداشتی پاراستنەکەي دامەوھ.

چەقاوھسووھکە بەدەنگیکي بەرز و دەسەلاتدارانەوھ وتی "ھي پياوھکە، ترۆتلەر! ئېستا نايیتە عەسايە؟

خۆشەويستی بۆ ژيانی من پابەندبوونی پێ ھەلچنیم، ھەنگاوم نا بەرەو لای دەرگا کە بۆ چاوەرپکردنی ئەوانی تر تا دینە ژوورەوھ. بەرپیز ھیتکلیف لە ھيچ شوینیک ديار نەبوو، جۆزيفيش، کە بەدوای ئاخوړەکاندا کەوت، داوام کرد لەگەڵ من بێت، پاش ئەوھي تيم راما و بەمنگەوھ وتی، لووتی خوراند و وەلامی دايەوھ "م، مەممەم، مەمم! ھەرگیز دەستەيەکی مەسيحی گوپيان لەوھ نەبوو؟ چووزانم ئەوان چی دەلین؟"

وامزانی کەرە و ھيچ تۆ ناگات، ھاوارم لێ ھەستا "وتم، تۆ لەگەلم وەرە بۆ نيو خانووەکە!"

وه لآمی دایه وه "من هیچ عیلاقه من نییه! من کارم زوره بیکه" ئیتر بهردهوام بوو له کاره که، چراکه ی جوولاند، سهر و جلم ریک خست (ئهوه ی پیشتر باش بوو، ئهوه ی دواتریان دنایام بهقه د ئهوه ی حه ز دهکات خه مباره) له گه ل بیرکردنه وه یه کی سه ره ریانه.

چوومه نیو حه وشه که له وپوه بو دهرگایه کی تر، ئه و کاته سه ره به خویم وهرگرت بو ئهوه ی له دهرگا بدهم، به هیوای ئهوه ی خزمه تکاریکی مه دهنی دهرکه ویت. پاش که میک وهستان، له لایه ن پیاوکی دریز و زه به لاح دهرگا که کرایه وه، به بی دوو دلی، زور بی هه ست و بی ناگا له دنیا، سیفه ته کانی له نیو قزه لوول و دریزه کانی ون ببوو که به سه ر شانیدا هاتبوونه خواره وه، ههروه ها چاره کانی، وهک تارمایی کاسرینیک له گه ل ئیاده بوونی هه موو جوانییه کانی هاته پیش چاوم.

به توندی پرسى "کارت چیه لیره؟ تو کئی؟"

وه لآم داوه "ناوی من ئیزابیلا لیتن بوو. تو پیشتر منت بینوه گه وره م. به م دوا ییه میردم به به ریز هیتکلیف کرد، ئه ویش منی هیناوته ئیره - وابزانم به روه سته ی جه نابت بوو."

کابرا ته نیاکه وهک گورگیکی تووره سهیری کردم و پرسى "ئه ی باشه ئه و گه راره وه؟"

وتم "به لی تازه، هه ر ئیستا هاتوین. به لآم ئه و لای دهرگای موبه قه که منی جیه یشت، کاتی که چوومه ژوره وه، کورپه بچووکه که تان یاری له و ناوه ده کرد، به هوی سه که بچووکه که وه منی تو قاند."

میوانداره داهاتووه که ی من وتی "هه ر باشه چه توونه دوزه خیییه که قسه ی خو ی بردووته سه ر!" دواتر سهیری تاریکایییه که ی پشته منی ده کرد وهک بلتی به دوا ی هیتکلیفدا ده گه را، پاشان له به ر خو یه وه دهستی به قسان کرد، باسی ئهوه ی ده کرد چی بگردایه گه ر هاورپییه که ی ده سخری بگردایه.

هه ولم دا پیش ئهوه ی نه فره تکرده که ی ته ووا بکات دووباره بچمه وه ژوروی، به لآم ئه و حه زه م له سیداره درا، ئه و فه رمانی به من کرد بچمه ژوره وه و دهرگا که داخه م و کلیل بدهم. ناگریکی گه وره له ژوروی گرمه ی ده هات، ئه وه تاکه رووناکی بوو له

ته ووا ی باله خانه گه وره که، که ئه رزه که ی هه مووی خو له میشی بوو، ههروه ها قاپ و قاپا خه کانی به و رووناکییه دهره وشانه وه، که له ساتی کچینیم سه رنجی راده کیشام، به لآم ئه و ناوه هه مووی به تو ز و خو ل داپوش رابوو. پرسیم گه ر بتوانم بانگی خزمه تکاره که بکه م، بیته لای ژوروی خه وتن! به ریز ئینرشو (هیندلی) هیچ وه لآمی نه بوو بو ئه مه. سه ر و خواری کرد، دهسته کانی له نیو گیرفانیدا بوو، به ته ووا ی ئهوه ی له بیر چوو بوو که من له وی نامادم، زور به قوولی به نیو بیرۆکه کانی رو چوو بوو، سیفه ته که ی زور مرو ف دۆستانه نه بوو، بو یه من نه مو یست دووباره سه ری بی شینم!

ئیلن تو سه رسام نابیت، ههسته کانی من به ته ووا ی په ست ببوون، ئه و شوینه ی من بو ی چووم سه د ئه وهنده خراپتر بوو له شوینه پاک و خاوینه که ی من، ئه وه م بیر هاته وه که له دووری چوار میل ماله دلخۆشه که ی من وه ستاوه، خانووه که ی جارام پر بوو له خو شه ویستانی من، ئه و که سانه ی لی بوو که من له سه ر زهوی زورم خو ش ده ویستن، پیوه ندیییه کمان هه بوو مه گه ر ته نیا زه رای ئه تله سی لی کمان بکات، له بری ئه و چوار میله دا: نه متوانی به سه ریاندا باز بدهم! پرسیارم له خو م کرد - ده بی که ی بگه ریمه وه سه ر دلخۆشی و ئارامیییه که ی جارام؟ ئیتر ئه وه به ئیدگار و کاسرین مه لی، سه ره رای هه موو خه موکییه که م، ئه مه له هه مووی دژوارتره: زور په ستم له وه ی که که س نییه لای من بگریت دژی هیتکلیف بوه سته یته وه! من به دوا ی په ناگه یه کدا گه راوم له بانه کانی ویزه رینگ، به خو ش حالیییه وه، چونکه به و بیرکردنه وه خه یالم فریبوو که ئیمه پیکه وه بو خو مان به ته نیا ده ژین، ئه و بیرکردنه وه یه ته ووا ده سخری کردم، ئه و ترسی له هیچ شتی که نه بوو، منیش له دار و به رد و ته نانه ت مرو فته کانی ئه و خانووه ده ترسام، ئا له هه موو شتیکی بانه کانی ویزه رینگ ده ترسام.

بو ماوه یه که خه مبار دانیشتم و بیرم کرده وه: سه عات هه شت لییدا، دواتر بووه نو، هیشتا هاوه له که م ده هات و ده چوو، سه ری به سنگی خویدا کرد و به ته ووا ی بیده نگ بوو، گه ر یه کتیک به زوری له خه یالیدا بیداری بگردایه وه. گویم گرت دهنگی ئافره تیک له خانووه که بییستم، ئه ویش دلی پر بوو له په شیمانی و تووره یی و خه م. ئیتر به هه نسک و گریانیکی به کوله وه دهستی به قسان کرد. نه مده زانی من تووشی ئه و دهره سه رییه ده بم، هیندلی هه ر له به رامبه رمان وه ستا، له و دواتر تا رو یشت، به

واقورمانهوه سهیریکی منی کرد. سوووم لهو سهیرکردنهی ئەو وەرگرت و وتم "من له گهشتهکهه زۆر ماندووم، دهمهوی بچم بخهوم! خزمهتکاره کهکه له کوپیه؟ بمبه بۆ لای ئەو، چونکه ئەو بۆ لای من نایهت!"

وهلامی دایهوه "ئیمه هیچ خزمهتکاریکمان نییه. دهبی هەر بۆ خۆت چاوهڕێ بکهیت!"

وتم "ئەه باشه له کوپێ بخهوم؟" من ئەو پهڕی بی ریزیم له بهرامبەر کرا و هەرگیز بهم شتیهیه میوانداریم نهبینیوه.

وتی "جووزیف ژوورهکهی هیتکلیف پێ نیشان ددهات. ئەو دەرگایه بکهروه، ئا لهوپییه."

ویستم بهگوپی بکهه، بهلام لهپرا منی گرت، بهتۆنیککی نامووه وتی "کاریکی زۆر باش دهکهیت گهر ئەو دەرگایه له دوای خۆت داخهی، له بییری نهکهی دایخه!"

وتم "باشه! بهلام بۆچ بهرپز ئیرنشۆ (هیندلی)؟" چونکه بههیچ شتیهیهکه نه مویست دەرگا لهسهه خۆم داخهه و من و هیتکلیف بهتهنیا له یهک شوین بین.

وهلامی دایهوه "سهیری ئیره بکه!" قاپووتهکهی کردهوه و دهمانچهیهکی لێ بوو، چهقویهکی تیزیشی پیوه بوو. "ئەو باشتترین میزازه بۆ پهستکردنی پیاویک، ئەه وای نییه؟ ناتوانم بهرگهه ئهوه بهگرم هه موو شهوئ بهمهوه بچمه سه رهوه، دەرگا کهه بکه مهوه. چونکه گهر رۆژیک بهکراوهی بیبینم ئەو تهواو بووه. زۆر جار ئەوه دهکهه، هه رچهنده دهقهیهک پێش ئەوهی سهه هۆکارم بهبیر بیتهوه که نویم دهکه نهوه: ئەو شتانهی بیرم دینهوه شتیم دهکهه و وام لێ دهکهه بیکوژم. تۆ دژی ئەو شهیتانه شهه دهکهه بۆ خووشهویستی خۆت، کاتی کاتی دیت، هیچ فریشتهیهک له ئاسمانهکان دهربازی ناکهه!"

زۆر له دهمانچهکه ترسام. بیروکهیهکی شاراوه بیداری کردمهوه: من چهنده بههیز بم ئینجا دهتوانم ئەو شته هه لگرم! له دهستیم وەرگرت، دهستم کرده دهمانچهکه. کاتی بۆ چرکهیهک له دهستم بوو زۆر سه په سا بوو به من: ترس نه بوو، به لکو نیگه رانی بوو. دهمانچهکهه له من وەرگرتهوه، به ئیره ییهوه، چهقویهکهه داخستهوه، خستییهوه نیو قاپووتهکهه.

وتی "لام گرنگ نییه گهر پێشی بلێی. با پاسهوانی له خۆی بکات، چاودێری بکهه. تۆ دهزانی ئیمه لهسهه چي ریکهوتین: دهزانم ترسی ئەو کارت لێ ناکات.

پرسیم "هیتکلیف چي له تۆ کردووه؟ به چ شتیهیهک کاری هه لهی بهتۆ کردووه، چي وای لێ کردی ئاوا رقت لێ بیتهوه؟ باشتتر و ژیرتر نییه وای لێ بکهه خانووهکه بهجی بیلێت؟"

هیندلی وتی "نهخیر! دهبی ئەو من بهجی بیلێت، ئەو پیاویکی مردووه: قهناعهتی پێ بکه با ههول بدات، نیلی تۆش هیچت له بکوژیک کهمتر نییه! ئایا من هه موو شتیک له دهست ددهم پێش ئەوهی بهدهستیان بێنمهوه؟ ئەه هاریتۆن ببیت بهسوالگهر؟ ئوه، بهنهفرهت بی! هه موو شتیک دهگه رینمهوه، هه موو زیرهکانیش، پاشان خوینی ئەویش، ئیتر روحی له دۆزهخدا دهبیت! ئەوسا ده جارێن ربهشتتر دهبیت که پێشتتر هه رگیز وا نه بووه!"

ئیلن تۆ منت ئاگه دار کردهوه له سیفهتهکانی سه روکه کهنهکههت. دیاره که لهسهه لیواری شیت بوونه: به لایهنی کهه دوینی شهه هه ر شیتیکی تهواو بوو. که له تهک ئەو بووم ههستم بهترس دهکرد، بیرم هه ر لای نهخۆشی خزمهتکارهکه بوو. ئیستا رۆیشتنه بهمیزاژهکهه کرد، منیش دهسکی دەرگا کهه بهرز کردهوه، هه لاتهه نیو موبهقهکه. جووزیف سهه ری بهئاگرهکه دا گرتبوو، بهوردی له شتیککی سهه ر ئاگرهکه رادهما، مهنجه لیککی پي له خواردنیش لهسهه ر ئاگرهکه دانرابوو. چیشتی ناو مهنجه له کهه دهستی بهکولان کرد، دهستی دایهوه دهسکی مهنجه له کهه، درکم بهوه کرد که ئەو کههین و بهینه بۆ نانی ئیوارهه ئیمهیه، زۆریشم برسی بوو، ههستم بهوه کرد که خواردنهکهه باشه دهخوړی، بویه بهتوندی هاوارم لێ ههستا "من نان و شیر ناماده دهکهه!" کهشتیهکهه دوور له دهستی ئەو دانا، ئیتر کلاوهکهه لهسهه ر هینا خوارهوه تۆزی پشووم دا. بهردهوام بووم له قسه کردن "به رپز ئیرنشۆ (هیندلی)، پیم دهلی که هه ر بۆ خۆم چاوهڕێ بکهه: هه ر چاوهڕێ دهکهه. من وهک خانمان هه لسوکهوت ناکهه لیره، دهبی تۆ نهترسی کهه من له برسان دهمرم."

منگهیهکی لیوه هات و وتی "ئەه خوای بهبهزهی! دانیشت و گۆرهوییهکانی له گۆزنگهوه هه لکیشا تا ئاستی ئەژنۆکانی. گهر بهگوپی ئەو هه موو کهسه بکهه ئیتر

رۆژانه به هیچ راناکم. هیچ شهویک من خواردم ناماده نه کردوو، به لام ئەم شهوه گومانم له شتیکی ههیه!

ئەو قسهیه هیچ سهرنجی منی رانه کیشا: خیرا چوموه وه سهر کار، هه ناسهیه کم هه لکیشا ئەو کاتانم بیر هاته وه که خووشی ماله کهی خوّم له هه موو شوینیک دهباری. به لام خیرا ئەو یاده وه ریبانه م بیر چوونه وه. به لام وای لی کردم خووشیه کانی رابردوم به بیر بیته وه و ترسه کانی دهره واندمه وه، هه رچهند ئەو خهیا لانه خیرا به زهینمدا دهاتن، خیرا ژمه کان دهچوونه نیو ئاو. جوژیف سهیری ئەو شیوازهی چیتشت ناماده کردنی منی دهکرد.

وتی "وهه هاریتون، ئەمشه و نان و شیر دهخوین. خواردنیک زۆر خووش ناماده دهکین. ها ئەوه تا دیسان نان و شیر هه یاته که دهخوین! گهر له باتی تو بوام خوّم دهخسته ناو مهقلیه که."

کاتی شتم ناماده دهکرد، ئەو ناوه هه لایه که بوو بو خووی، چوار گالۆنه شیرم ناماده کرد، که هاریتون زۆر به خووش و له زهته وه ده بخوارده وه وهک بلایی هه رگیز شتی وای نه خواردوه. دواتر په رداخیکم بو هینا چونکه به زحمهت به سوراحیه که بوی دهچوو خواروه. پیم وت که من تام له هیچ شتیکی ناکم بهم شیوهیه. به لام ئەو زۆری پی ناخووش بوو که ئەو قسه م پی وت. هه به منی دهوت "ئوه زۆر خووشه، زۆر به تامه. دواتر چه تونه که هه موو دۆلکه و سوراحیه کهی لسته وه و هه مووی ته واو کرد وهک بلایی چهند سالیکی نانی نه خواردییت وابوو.

وتم "من نانی له ژووریک تر دهخوّم. هیچ شوینیکتان نییه پی بلاین ژووری پیشوازی؟"

به گالتهیه که وه وتی "ژووری پیشوازی! مه به ستت ژووری پیشوازییه! نه خیر، ئیمه هیچ ژووریکمان نییه به ناوی پیشوازی. گهر هه زت له ژووریک تره برۆ ژووری سه روک!"

وه لام داوه "که واته دهچمه سه ره وه. ژووریکم پی نیشان بده."

من به شی خوّم له سه ر سینییه که داده نیم و دهچم بو خوّم هه ندی شیر دهه نیم. به توندوتۆلییه وه هه لسا یه وه و بو سه ره وه پیشم که وت: چوینه لای کووخه که،

دهرگا که ی کرده وه، جار جار ه سهیری باله خانه که ی ده کرد که ئیمه پیدا تپه ر ده بوین.

وتی "ئوهش ژوور، بای ئەوهنده دهکات نان وشیری لی بخوویت. گهر ترسای بانگم بکه."

کوخه که وهک کونه سه گ وابوو، بۆنی پیسای دونه ئەو ناوه ی کاس کردبوو، چهن دین گونیه به سه ر یه کدا که له که کرابوون، شوینیک به تال له ناوه راستی ژووره که، کوخه که بو دانیشتن مابوو وه.

به تووریه ی رووم به ئاراسته ی ئەو وه رگیرا و پرسیم "بوچی، ئەی پیاو. توخوا ئەمه شوینی خه وتنه. دمه وئی ژووری نووستم بینم."

به تونیک گالته جار یه وه وتی "ژووری نووستن! وه ره سهیری هه موو ژووره کانی نووستن بکه، ئەوه تا ژووری نووستنی من."

به دهست ناماژهی بو کووخه که ی دووم کرد، ئەوه ی جیا بوو له کووخه که ی من ته نیا ئەوه بوو که دیواری رووت بوو، ژووریک بی په رده بوو، هیچ شتیکی لی نه بوو دلت خووش بکات.

وه لام داوه "چیم له هی تو دهویت؟ پی ناچیت به ریز هیتکیف له سه ره وه بخه ویت، وا نییه؟"

وهک بلایی شتیکی نوی دۆزبیته وه، هاواری لی هه ستا "ئها! تو ژووری نووستنی به ریز هیتکیف دهوی؟ ئەی تو وات نهوت؟ تو بهس ئەو ژووره نابینی! هه میسه کلیلی ده دا."

نه متوانی بیدهنگ بم و وتم "جوژیف خانوویکی خوشتان هه یه. شتی خووشی لیه، ئەو رۆژهی که من هاتمه لای ئەوانه هه رچی شیتاتی دونه هه یه به وانه وه نووسا، منیشی گرتوه! به لام، ئەوه مه به ستی ئیستا نییه - ژووری تر هه یه. له بهر خاتری خوا خیرا به و له شوینیک دامگیر سینه وه!"

هیچ وه لامی ئەو داوایه ی منی نه داوه. له سه ره خو له پیللیکانه کان چوو خواروه وه، وه ستا، له پیش ژووریک که فه رشی پیوه دیار بوو، وتم ئەوه باشتترین ژووره. فه رشیک باشی له سه ر بوو به لام هه مووی توژ و خوّل بوو، شوینی ئاگردانه که پارچه

پارچه ببوو. به لّام په رده يه کی سووری ناسک دیواره کانی داپو شیبوو. دیار بوو که زور به بی خزمه ته وه به کار هینرابوون. هرگیز پاک نه کرابوونه وه. دیواره کانیش پهنگی کاولیکیان هه لگرتبوو. به په له بووم خوم بگه یه نمه ژوروه وه، کاتى ریبهره گه مژکه کی من بانگی کردم. "نمه ژوروی سه روکانه" نه و کاتى نانه که م سارد بوو بووه وه، ئیتر شه هیه ی خواردم نه ما، ئوقره م نه ما بوو. هر شوینیک بوایه په سهدم دهکرد، چونکه زور هیلاک بووم.

پیاوه پیره له خوا ترسه که دهستی پی کرد "کوا شهیتان؟ خوا په حمان پی بکات! خوا لیمان خوش بیت! کوا دوزخ؟ تو ئیستا میردت کردوه! تهنیا ژوروی هاریتون شک ده به ی! هیچ شوینیکی تر نه بوو لپی پالکه وی!"

منیش زور تووره بووم، سینی و شته کانی سهر سینیه که م توور هه لدا یه سهر نهره که، پاشان له سهر چیچکان دانیستم و رووم به دهسته کانم شارده وه و دهستم به گریان کرد.

جو زیف وتی "نه وه چیه! نه وه چیه! ناهه رین خاتوو کاسی! ناهه رین خاتوو کاسی! سه روک بو شکاندنی نه و مه نجه له تیت هه لده دات، ئیمه تهنیا گوئی ده گرین. سه روک تا بلئی له گه لت خراب ده بیت."

پاشان چوو ه نیو کووخه که کی له خواره وه، مؤمه که شى له گه ل خوی برد، منیش له تاریکی مامه وه. هه ولم دا زال بم به سهر نه و دیمه نانه، له بهر بریاره گه مژه ییه که کی خوم هه ولم دا شکومه ندی خوم بپاریزم و تووره ییه که م بشارمه وه و کاریگه ریه که کی لابه رم. هاوکاریه کی چاوه ری نه کراو له شیوه ی ترؤتله ر به دیار که وت، که نه و کاته ناسیمه وه، ترؤتله ر کورپکی سه گه پیره که مان بوو به ناوی سه که لکه: نه و کاته ی له گرهنج به سهر بردبوو، له لایه ن باوکه مه وه درا به به رییز هیندلی. هه ستم کرد نه و سه گه نویی کردم ه وه: لوتی لوتی من هینا پی ششه وه وه که ریگه یه که بو سه لامکردن، پاشان خیرا نان و شیره که ی بو هینامه پیش، کاتى من هه نگاو به هه نگاو چوومه پیشه وه، شته پارچه پارچه بووه که م کؤ کرده وه، به و دهسته سهری که له نیو گیرفانم بوو په له کانم سهریه وه. کاره کانمان نزیکه ی ته واو ببوو کاتى گویم لی بوو هیندلی له ریپه وه که ده هاته وه، به کلکه که ی زور یارمه تی دام، لایبرده لای

دیواره که، چومه نزیکه ده رگا. هاوکاری سه گه که بو نه هیشتنی سه رکه وتوو نه بوو، کاتى مه زنده م کرد به هوی دهنگه دهنگیک له ژیر پیلیکانه کانه وه، رویش و هاواری ده کرد. من به ختیکی باشترم هه بوو: تپه ری، چوو ژوروه که ی خوی، ده رگا که ی پاش خوی داخسته وه. راسته وخو پاش نه وه جو زیف له گه ل هاریتون هاته سه روه بو نه وه ی بیخه وینیت. منیش په ناگه یه کم له ژوروی هاریتون دوزیه وه، کاتى پیاوه پیره که منی بینى وتی "ئیمه جیگه کی که سمان نابیته وه لیره، ئیستا خومان دوانین، تو ده بینه سی، جا نه وه چون ده بی!"

به خو شحالیه وه سوودم له و قسه وهرگرت و به خوله کیک خوم خزانده نیو کورسیه که، له لای ناگره که، سهرم له قاند و نوو ستم. نووستنه که م گران و شیرین بوو، هه رچنده زوری پی نه چوو، به لّام خه ویکی زور خوش بوو. به رییز هینکلیف منی به ناگا هینا، تازه هاتبووه ژوروه وه، به شیوازه خوشه ویستییه که یه وه پرسى که من چی ده که م له وی؟ منیش هوی مانه وه م له وی پی گوت - هوی که ش نه وه بوو که نه و کللی ژوروه که مانى له گیرفانى خوی دانا بوو. کاتى وتم ژوروه که مان (ئیزابیتلا و هینکلیف) زور پی تیچوو سویندی خوارد که نه و ژوروه هه رگیز هی من نه بووه و ناشبیته هی من - به لّام من زمانى نه و دووباره ناکه مه وه، باسى هه لسوکه وته که شى ناکه م: نه و زور زیره که و بی وچان بوو له گه ران به دواى نه وه ی شتیک بکات، کاریک بکات رقی له من ببیته وه و منیش له و! هه ندی جار وه که دیوه زمه دهیترساندم. ئیستا دلنیات ده که مه وه که نه پلنگ نه هیچ ناژه لیکى ترسناکی سهر رووی نه م زه مینه به چه شنى نه و ناتوانن بمتوقینن. هه والی نه خوشی کاسرینی پی گوتم، تومه تی نه خوشه وتنى کاسی خسته نه ستوی برا که م، بویه به لینی دا که من له بری ئیدگار نازاره که بجیزم، تا نه و کاته ی ده توانیت دهستی بگاتى.

من دلنیات ده که مه وه که زور رقم لیه - من ریسوا بوومه - من گه مژه و گیل بووم! ناگه دار به نه م قسانه به که س نه لپی له گرهنج. من هه موو روژی چاوه ری تی تو ده که م - نائومیدم مه که.

ئیزابیتلا

کوتایى نامه که.

باسی بکه، چۆن پئی بلیم که رهتی نهوهی کردهوه چهند دیریک بۆ سه رهخووشی ئیزابیللا بنووسیت. پیم وایه له بهیانیهوه چاوه پئی من دهکات: کاتی به سه ر باخچه که وتم، بینیم وا له په نجه ره که وه چاوه پئی من دهکات، سه رم بۆی له قاندا، به لام نه و کشاوه پاش، وهک بلیی ده ترسا له وهی نه وهک به کیک بیبیت. به بی نه وهی له ده رگا بدهم چوممه ژورره وه. هرگیز نه و جوړه ماته می و ساردیه م له بانه کاندانه بینیه، دیمه نیکي پر له خه م و ناجوړ و ناچیزی نه م خانووه هه راسانی کردم! ده بی دانی پیا بنیم که گهر من له شوینی نه و خانمه گه نجه بوام، به لایه نی که م پریره وه که م پاک ده کرده وه، به په رۆکیک میزه که م ده سپرپه وه. به لام هیچ هه وسه له ی پتوه دیار نه بوو، که مته رخمی و پشتگوئی خستنی پتوه دیار بوو.

رووه ناسک و جوانه که ی شله ژاو و تیک چوو بوو، پرچی لوول نه بوو وه ک جار ان: هندی تاله قزی هه لواسراو و هندیکی تریشی به سه ر سه ریدا تیک نالابوون. دیار بوو که دهستی له جله کانی نه داوه له وه ته ی دوینی شه و. هیندی له وئ نه بوو. به ریز هیتکیف له لای میزیک دانیشتبوو، هندی کاغزی له نئو گیرفانی ده ریتنا، کاتی من ده رکه وتم هه لسا سه ر پیمان، لیمی پرسى بۆچی هاتووم و رووی له گه ل من خو ش بوو و کورسیه کی دامی له سه ری دانیشم. نه و تاکه شت بوو له وئ که هندی شایسته بیت، هرگیز باشت نه بوو. شکل و شیوه و روخساری گۆرابوو، هرگیز به غه ریه نه ده چوو، هرگیز به وه نه ده چوو که منالیکى بی که س بیت و دۆزرا بیت وه. به لام ژنه که ی حالی له حالی ناژه لان خراپتر بوو! ئیزابیللا به په رۆشه وه هاته پیشه وه بۆ نه وهی سه لام لى بکات، دهستیکی هینا پیشه وه بۆ نه وهی نه و نامه یه وه رگریت که ده میکه چاوه پئی دهکات. سه ری نه ریم بۆ له قاندا. له هیماکه م تى نه گه شت، کاتی چوممه لای تاقه که بۆ نه وه کلاوه که می پتوه بکه، ئیزابیللاش به دوامدا هات، به چرپه یه که وه وتی که نه و شته ی بۆم هیناوه راسته وخۆ بیده می. هیتکیف ههستی به وه کرد شتیک هیه، وتی "گهر هه ر شتیکت هیناوه بۆ ئیزابیللا (بیگومانم شتکیت هه ر بۆ هیناوه، نیلی) بیده ری، پتویست ناکات بیکهیت به نه پنی: ئیمه هیچ نه پنییه که له نیوانماندا نییه.

وه لام داوه "توه، نا هیچ شتیکم پئی نییه." بیریشم له وه ده کرده وه که باشتترین شت نه وه یه هه ر ئیستا راستیه که بدرکینم. هه ر واشم کرد "سه رۆکه که م منی

بهشی چواردهم

هه ر که نه و نامه م پئی گه شت یه که سه ر چوممه لای سه رۆک (ئیدگار)، پیم راگه یاندا که خوشکی گه شتووه ته بانه کانی ویزه رینگ، پیم وت که نامه یه کی ناردوو و تیایدا هاوبه شی خه می خو ی بۆ نه خو شیه که ی خاتوو کاسرین ده رده بریت، پیم وت که زۆر هه ز دهکات نه و بیبیت، به هیوای نه وهی که نه و بچیته سه ردانی، به زووترین کات، هیوای لى خو شبوون له به ریزیان ده خوازیت.

ئیدگار وتی "لى خو شبوون! ئیلن، من هیچ له گه لى نییه تا لى خو ش بم. گهر پیت خو شه ده توانی نه م پاش نیوه رۆیه بچییه بانه کانی ویزه رینگ و پئی بلی که من له و تووره نیم، به لام به داخه وه که نه و له ده ستدا، به تاییه تی کاتی که ده زانم به هیچ شیوه یه که له گه ل نه و پیاوه دلخو ش نابیت. به هیچ شیوه یه که من ناچم بۆ بینى نه و، نه وه پرسىاری له سه ر نییه، به لام: ئیمه به ته واوی لیک جودا بووینه وه، پتویست ناکات زۆریم لى بکات، پئی بلی با قه ناعه ت به چه قاوه سووه که ی بینیت که میردی پئی کردوو بۆ نه وهی ولات به جی بیت.

به دلکی به رانه ته وه پرسیم "گهره م، نامه یه که، شتیکى بۆ نانووسى؟" وه لامی داوه "نه خیر. پتویست ناکات، هیچی بۆ بنووسم. پتوه ندی من له گه ل خیزانی هیتکیف وهک پتوه ندی منه له گه ل هیتکیف خو ی. بۆیه نه و پتوه ندیه نه بووه و ناشیت!"

ساردی به ریز ئیدگار زۆر پهستی کردم. ته واوی ریکه که م بری تا گه شتمه نه وئ قسه و باسم له گه ل خو م کرد بۆ نه وهی چۆن نه و قسانه ی ئیدگار وتی لای ئیزابیللا

ناردووه بۆ ئەوێ بەخوشکی بۆلیم که ئیستا چاوه‌پێی سەردان و نامەیی من نەکات، نا نەخێر بەهیچ شێوێهێک چاوه‌پێی من نەکات. خانمەکەم کۆتایی بەخۆشەوێستییه‌کەیی هێنا، هیوایی خۆشیت بۆ دەخواییت، داوایی لێبووردن دەکات که تۆ کهوتیە ناخۆشی، بەلام ئەوێشی گوت که ئەو دوو خێزانە (خێزانی ئیدگار و هیتکیلف) هیچ پێوه‌ندیان بەسەر یەکه‌وه‌ نییه و یەکتەری نانا سن.

لێوێ خاتوو هیتکیلف (ئیزابێلا) که‌میک که‌وته لەرزە، گەر‌اوه شوێنەکەیی خۆی لە لای پەنجەرەکە. مێردەکەیی هەستایە سەر پێ، لە نزیک من، دەستی کرد بەپرسیاران دەربارەیی کاسرین. منیش هەموو شتی‌کم دەربارەیی نەخۆشییه‌کەیی پێ وت، چاوی لە من سوور کردووه، چونکه بەرگەیی هەموو راستییەکانی نەگرت. من گلەیییم لە کاسی کرد، چونکه شایەنی ئەوه بوو، چونکه ئەوێ رووی ۱۸۹ هەمووی هەلەیی خۆی بوو، دواجاریش پێم وت که وه‌ک بەرپێز لێنتن (ئیدگار) بێت لەوێ که هیچی تر پێوه‌ندی بەو خێزانەوه نەبێت، چ بەخراب چ بەباش هاتوچۆی یەکتەری نەکن.

وتم "خاتوو کاسرین تازە چاک بووئەوه. هەرگیز وه‌ک خۆی، وه‌ک کاسی جارانی لێ نایەته‌وه، بەلام ژیا نی هاتووئەوه بەر، گەر تۆش بەراستی رێز و حورمەتی ئەوت دەوێت، هیچی تر سەردانی ناکەیت و وازی لێ دینی: نەک هەر وازهێنان بەلکو بگرە بەته‌واوی لەو ولاتە دەچییه‌ دەر‌وه، ئیتر پەشیمان نەبیتەوه. دلایات دەکه‌مه‌وه که کاسرین لێنتن ئیستا زۆر جیاوازه لە هاوێ کۆنەکەت کاسرین ئێرنشو، وه‌ک چۆن ئەو خانمە گەنجە (ئیزابێلا) جیاوازه لەگەڵ من. روالەتی زۆر گۆراوه، سیفەته‌کانی زۆر زیاتر گۆراون، هەر‌وه‌ها ئەو که‌سه‌ی که ناچار دەرگرت، بەپێی پێویست، هاوێ لێ بێت، لێرەو پاش تەنیا هەر ئەوێ دەوێت و ئەو لە خۆی و سۆزی دەرگرت، چونکه هەستی مەرفایەتی و هەستی پابەندبوونی هەیه!"

هیتکیلف که زۆری لە خۆی دەرکرد هیمن و لە سەر‌ه‌خۆ قسە بکات، وتی "ئەوه شتیکی زۆر شیاوه." زۆر ئاساییه‌ که سەر‌وکه‌کەت هیچ شتیکی نییه جگە لە مەرفایەتی گشتی و هەستکردن بەپابەندبوونەوه بۆ ئەوێ پستی پێ ببه‌ستی. بەلام تۆ پێت وایه من کاسرین بۆ ئەرک و مەرفایەتی ئەو بەجۆر دێم؟ ئایا دەتوانی هەسته‌کانی من بۆ رێزگرتنی کاسرین لەگەڵ هەسته‌کانی ئیدگار بەراورد بکەیت؟ پێش ئەوێ لەو خانوو بچیتە دەر‌وه، دەبێ بەلێنم پێ بدەیت که تۆ واکەیت من

چاوم بەکاسرین بکه‌وێت: رازی بێت و رازی نەبیت، من هەر دەبێ بیبینم! تۆ چی دەلێی؟

وه‌لام داوه "من دەلێم بەرپێز هیتکیلف نابێ ئەو کاره‌ بکەیت، تۆ هەرگیز بەرپێگەیی من‌وه چاوت بەکاسی ناکه‌وێت. مشتومرێکی تر له‌ نیوان تۆ و سەر‌وکه‌که‌ به‌ته‌واوی کاسی دەرگرت."

بەردەوام بوو "بەیارمەتی تۆ ئەم شتە روونادات. بەیارمەتی تۆ هیچ مەترسی نابێت - گەر ئیدگار کێشه‌یه‌ک بۆ وجووی ئەو نەبیتەوه - بۆچی، پێت وایه من دەچم قسە لەگەڵ ئیدگار دەکه‌م! خۆزگە تۆ زۆر دل‌سۆزانە ئەوت پێ دەوتم که ئایا کاسرین بە لەدەستدانی ئیدگار ئازاری دەبێت: مەگەر ئەو ترسه‌ی کۆنتروۆلی من بکات. ئیتر تۆ جیاوازی دەکەیت له‌ نیوات هەسته‌کانمان: ئەو نەدەبوايه ئەو له‌ شوێنی من بوا و منیش له‌ شوێنی ئەو، هەرچەندە من زۆر رقم لەوه، رقیق که ژیا نی گۆریم بۆ توورەیی و تۆله، من هەرگیز جارێکی تر دەستی لێ بلند ناکەم. گەر پێت خۆش بێت دەتوانی تاقیم بکەیتەوه! هەرگیز له‌ کۆمه‌لگەه‌کەیی خۆی دووری ناخەمه‌وه. ئەو ساتەیی رپیزی کاسی ته‌واو دەبێت، دلێ ئیدگار هەنجرو ونجر دەکه‌م، ئیتر خۆینەکەیی دەخۆمه‌وه! بەلام تا ئەو کاتە، گەر تۆ باوهر به‌من نەکەیت، تۆ من نانا سی، تا ئەو کاتە، من به‌هۆی هیمنی و ئارامییەوه دەمرم پێش ئەوێ دەست بکه‌مه تالە موویکی سەری ئەو!"

قسەم پێ بری و وتم "وا دیاره ئیستاش چاکه و خراپه له‌ یه‌کتەر جیا ناکه‌یتەوه، هەموو هیواییه‌کت له‌وه‌دا کۆکردووئەوه که دووباره‌ بچیتەوه لای ئەو، دووباره‌ خۆت بخه‌یتەوه ناو یاده‌کانی ئەو قوربه‌سەر که بەرگەیی یه‌ک خوله‌ک خەمی نەماوه، ئەو تۆی له‌ بیر کردوووه، ئیتر نایه‌وێت جارێکی تر چاوی به‌تۆ بکه‌وێت و خۆی تووشی خەم و خەفەت و دەر‌دەسەری بکاتەوه.

هیتکیلف وتی "تۆ واکە دەر‌دانی ئەو منی له‌ بیر کردوووه؟ ئۆه، نیلی تۆ چاک دەر‌دانی که ئەو من له‌ بیر ناکات! تۆش وه‌ک من باش دەر‌دانی که کاسی گەر جارێک بیر له‌ ئیدگار بکاتەوه، هەزار جار بیر له‌ من دەر‌داتەوه! گەر ساتیک له‌ واقع لەگەڵ ئیدگار پێ بکەنیت، هەزار سات به‌خه‌یال لەگەڵ من پێ دەر‌دەنیت! له‌ ناخۆشترین کاتەکانی

ژیاندا، من ئەم بیرکردنەووم هەبوو: هەر کاسی وای لە من کرد هاوینی رابردو بگەریمەو ئێرە، بەلام تەنیا دلنیاکردنەووی ئەو دەتوانیت پابەندم بکات بەفیکرە ترسناکەکه جاریکی تر. ئیتر پاشان، ئیدگار نابیتە هیچ شتیکی، هیندلیش هیچ و جودوی نابیت، ئەو خەوانەش دەچن لە ئاو که بۆ هەمیشە میوانی خەوکانم بوونە. داهاووی خۆم لە دوو وشەدا بەدی دەکەم، ئەوانیش: (مردن و دۆزەخ): بوونی من دواي لە دەستدانی کاسرین، دواي مردنی کاسرین دەبیتە دۆزەخ. ئیستا وا خەریکه شەق بەرم، خەریکه شیت دەبم که بیر لەو ساتانە دەکەمەو کاسرین ژيانی لەگەڵ ئیدگار هەلبژاردوو و ئەوی پێ لە من باشترە، یان ئەوی لە من خۆشتر دەوی! گەر ئەو بەو هەموو دەسلەتە لاوازەي خۆیەو، هەشتا ساڵ خۆشی بویت، هیشتا ناگاتە یەک رۆژی خۆشەویستی من بۆ کاسرین. ئەویش دلای وەک من قوولە بۆ خۆشەویستی: خۆشەویستی کاسرین دەریایەکه، رەنگە دلۆپیکی بۆ ئیدگار بیت، ئیتر هەموو دەریاکەي بۆ منە. من قەبول ناکەم ئیدگار ئەو دەریایە لە من قورخ و پاوان بکات. بەخوا جوانە! ئیدگار تەنیا مشتیک لە سەگ یان ئەسپەکهي کاسرین لای کاسرین خۆشەویستترە. ئیدگار وەک من کاسی خۆش ناویت: ئیتر چۆن کاسی ئەوی خۆشەوویت که هەستیکی وەک منی نییە بەرامبەری؟"

ئیزابیلە لە ناکاو جوولەیهکی کرد و هاواری لێ هەستا "کاسرین و ئیدگار لە هەموو عاشقانی دنیا زیاتر یەکتریان خۆش دەویت و خولیاي یەکتەرین. بۆیه هیچ کەسیک مافی ئەو نییە بەو شیوەیه قسەیان لەسەر بکات، نامەوئ کەس لە بەهای براکەم بەینیتە خواروو کاتی خۆی لێرە نییە!"

هیتکلیف بەسووکایەتی پیکردنەو وتی "براکەت زۆر خولیاي تۆشە، زۆر تۆشی خۆش دەویت، وانیه؟ ئەو زۆر خیرا و بەپەرۆشەو تۆی لە کۆل خۆی کردوو، تۆی نازاد کرد!"

ئیزابیلە وەلامی دایهوه "براکەم ئاگەداری ئەو نییە من لە چ نازار و ئەشکەنجەیهک ژیان بەسەر دەبەم، من خۆم ئەووم پێ نەوتوو."

"تۆ هەر لە سەرەتاوه هەوالت بۆ رەوانە کردوو: ئەي ئەو نییە نامەت بۆ نووسیوه؟"

"بەلێ بۆ ئەو ی پێی رابگەیهنم که مێردم کردوو، بەلێ نامەم بۆ نووسیوه، خۆت بینیت."

"تا ئیستا هیچ وەلامی نەدایتهوه، وانیه"
"نەخیر."

منیش وتم "خانمە گەنجەکهي من (ئیزابیلە) زۆر گۆراوه و زۆریش خەمبار دیتە بەر چاو. دیارە که ئەو ی خۆشی دەویست، پاشگەز بووئەتەوه، یان درۆی کرد، که دەزانم چۆن و بۆچی وایە، بەلام وا باشترە قسە نەکەم."

هیتکلیف وتی "بەرای من هەموو ئەم رووداوانە هەلەي خۆی بوو! ئەو تەنیا مرۆفیکی سووک و چرووکه و هیچی تر! پێشتر بەشیوازیکی زۆر سەیر خەریکی دلخۆشی من بوو. تۆ زەحمەتە باوهر بەو بکەیت، بەلام هەر لە یەکەم ساتی هاوسەریتیهکه مان دەستی بەگریان کرد و وتی دەچمە مالەوه. بەلام، ئەو تەنیا بۆ بانەکانی و پزەرینگ باشە، چ شتیکی هەیه لە بانەکانی و پزەرینگ باشتر بیت، زۆر چاکیش ئاگەداری دەبم نەووک لە دەرەوه حەیا و شەرەفم سووک بکات!"

من وەلام داوه "گەرەم، هیوادارم رەچاوی ئەو بکەیت که خاتوو هیتکلیف (ئیزابیلە) لە ژیانیکی خۆش راهاتوو، لە کەش و هەوایهک پەرورده کراوه که هەموو مرۆفەکانی دەرووبەری لەسەر دەستان وەستابوون و خزمەتیان دەکرد، هیچ کچیک بەقەد ئەو لە مائی باوکی خۆشی نەبینیوه. بۆیه دەبی تۆ خزمەتکاریکی ئافرەتی بۆ بەکری بگریت تاووکو شتەکانی بۆ پیک بخت و خزمەتی بکات، تۆش دەبی باش مامەلەي لەگەڵ بکەیت. من پێویندیم بەو نییە تۆ هەر بیریک لە ئیدگار دەکەیتەوه، بەلام ناشبیت گومانەت لەوه هەبیت که ئیزابیلە زۆر دلای بەتۆوه بەندە و تۆی زۆر خۆش دەویت، بەهیچ جوریکیش ئامادە نەبووه دەست لە هەموو خۆشی و شکۆمەندی و هاوارییهکانی لە مالەوه هەلبگریت بۆ ئەو ی بەم چەشنە درندانیه ژیان لەگەڵ تۆ بباتە سەر، دەبی تۆ ئەو شتەنەت لە بەر چاو بیت."

هیتکلیف وەلامی داوه "لە ژیر کاریگەری وەهمیک ئەوانی لە ژیر پێی خۆی نا. وا حالی ببوو که من پالەوانی خۆشەویستیم، وای دەزانی من کورپکی زۆر بەئەدەب و نەجیبزادەم. من ناتوانم حیسابی بوونەوهریکی ئاقلی بۆ بکەم، بوونەوهریک کهللە"

رهقانه سوور بوو لهسهه ئهوهی که من سیفهتی جوان و باشم هه نه و کاری کرد لهسهه ئهوه بیرکردنهوه خراپانهی که پیزی لی دهگرت. بهلام دواچار، کاتی ئهوه هاتوو من بناسیت: هیچی تر ئهوه زهردهخه نه و نیگا قوړانه ناموروژینن که یه کهم جار زور کاریان تی دهکردم. ههروهها ئهوه بی هستی و بی تواناییهی که من زور بهجدی رای خوّم پئ گووت لهسهه خوښهویستی و خودی خوئی. زور چاک له قسهکانم بهدیار دهکوت که من ئهوم خوښ ناویت. کاتیک پیم وابوو که هیچ وانهیهک نییه ئهوهی فیر بکات! ئیستا زور بهخرایی فیر بوو. چونکه ئهه بهیانیه رایگه یاند، وهک بهشیک له زانیاری و ژیری من زور سههکهوتوو بووم لهوهی وام لی کرد که رقی له من بیتهوه! دلنیا دهکهمهوه که کریکاریکی ئهیری هیرکیولهس بوومه! گهر ئهه بهدهست بهینم ئهوا دهبی سوپاسگوزار بم. ئیزابیللا، ئایا دهتوانم متمانه به راگه یاندنه کهت بکهه؟ تو دلنیا لهوهی رقت له من ده بیتهوه؟ گهر ته نیا نیو روژ بهته نیا جیت بهیللم، بههه نسک و گریانهوه دووباره بو باوهشی من ناگه پیتتهوه؟ پیتشی تو پیم بلئی باری ئیزابیللا چونه، من زور باش ده زمان چونه: وا ئیستا بهرزه فیه کهی بریندار بووه چونکه راستیه کهی درکاندوو. بهلام من ئهوه لا گرنه نییه که کهس ده زانیت خوښهویستییه که یه کلایه نه بوو یان نا: منیش دهرباره ی ئهوه مهسه له هه رگیز دروّم له گهل نه کردوو. ئهوه ناتوانی بهوه توّمه تبارم بکات که من ئهوم دهسخره و کردوو و ههلم خه له تاندوو. کاتی له گرهنج هاته دهرهوه و هاته نیو بانهکانی ویزه رینگ، یه کهم شت که بینی ئهوه بوو که سهه که بچوکه کهیم هه لواسی، کاتی که شین و روژی بوی بو کرد، یه کهم وشهش که له دهمی من هاته دهر ئهوه خوژگه یه بوو که پیم وت حهز ده کهم ئهوهی سهه به توّیه، ئهوهی نهوهی لینتنه کانه وهک ئهه سهه گه هه لبواسم: دیاره به رای ئهوه ئهوه قسه یه خوئی ناگریتتهوه، ئهوه ناگریتتهوه که من ئهویش هه لدهواسم، بهس ئهوه هه لئهواسم ئیتر هه موو خیزانه کهی هه لبواسم قهینا که. بهلام هیچ درن دایه تیه که بیزاری نه کردوو: پیم وایه که له ناخهوه زور بهوه سهه رسامه، گهر ته نیا که سهه بهنرخه کهی بریندار نه بیت و سهلامهت بیت! ئیستا، هه موو ئهوه شتانه قوولایی پووچگه رای نی، دهمارگیری راسته قینه نییه، بو ئهوه کچه گونا ه و کهله پووچ و بی سوږاخه که خهونی بهوه ده دیت من ئهوم خوښ دهویت؟ نیلی بهسه روکه کهت بلئی، که من له هه موو ژیانمدا هه رگیز ئاماده نیم له گهل

بی ئومیدی وهک ئهوه داماو دابنیشم و چاوم پی بکهویت. ئهوه داماو سووکایه تی بهناوی لینتن دهکات، هه ندی جار سل له خوّم دهکهمهوه، له نه بوونی داهینان، نازانم چوّن بهرگه ی ئهوه شتانه دهگریت، ئیستا به شه رمه وه هه ر بو باوهشی من دیتتهوه! ئهوهشی پی بلئی، که لووت بهرزییه کهی و بهرزه فریه کهی نه هیلیت: ئهوه یان بهته وای له نیو یاساکه ده پاریزم. من تا ئیستاشی له گهلدا بیت هیچ مافیکم نه داوته ئیزابیللا داوی جیا بوونه وه بکات، له وهش خراپتر ئهوه یه که سوپاسی کهس ناکات لیکنان کاته وه. گهر حهزی لیه بروات، با بروات: با بروات و بهلام گهر هاته وه جاریکی تر من وهری ناگرمه وه.

وتم "به پیز هیتکیف، ئهوه قسه ی شیتانه، ژنه کهت ته واهه ناعه تی بهوه هاتوو که تو شیتتی، له بهر هه ندی ته واه له تو بیزار بووه: بهلام ئیستا که تو ده لئی گهر دهرات با بو خوئی بروات، ده توانیت سوود لهوه قسه یه ی تو وهرگریت. خانمه کهم تو ئهوهنده سحر باز نیت، وانیه، بهسه هیچی تر له گهل میینه وه، خوئی وا پیت ده لی، ئیتر بو نارویت، هه ی ههش بهسه ر.

ئیزابیللا که چاوهکانی پر بوون له فرمی سک، وهلامی داوه "ئاگه داری خوّت به، ئیلن." دیار بوو ئیزابیللا گومانیک زوری له قسهکانیدا هه بوو، بویه دهیزانی گهر بشروات سوودی نییه. دووباره وتی "متمانه به تاکه وشه یه کی ئهوه مه که. ئهوه دروژنیک چه قاهه سووه! وهش و دیوه زمه یه نه که مروّف! پیتشتریش وام پی و تراوه که به جیتی بیللم، هه ولم دا بروم، بهلام هه رگیز هه له ی وا دووباره ناکه مه وه! ئیلن، به لیم پی بده که ئهوه قسانه ی لهسهه براهه و کاسرینی کرد بو ئهوان مه گپره وه. هه ر چیه کی وتبیت ته نیا بو وروژاندنی ئیدگار و پهست کردنیه تی: ئهوه ده لیت که منی هیناوه بو ئهوهی دهسه لاتی بهسهه ئه ودا زال بیت، من یه کهم جار دهمرم! دوعا ده کهم خوژگه ده خوازم، که مروّف دوسته شهیتانییه کهی خوئی له بیر بکات و بیکوژیت! تاکه خوئی من ئهوه یه که بمرم و ئهویش به مردووی ببینم!

هیتکیف وتی "ئا ئه وها، خوئی ناروات و هه موو ئهوه شتانه ی پهسهنده! نیلی گهر روژیک له روژان بانگ کرایت بو نیو دادگا ده بی باش ئهوه قسانه ی ئیزابیللا له بیر بیت! زور باش گوئی لهوه قسانه بگره: وا ئهوه له خاله نزیک ده بیتته وه که من دهمه ویت. نا، نه خیر ئیزابیللا تو ئهوه نیت پاسه وانی خوّت بکهیت، هه ر منم ئیستا

پاریزگاری یاسایی تۆم، دەبی ھەر لە ژیر رکیزی مندا بمینیتەو، ھەرچەندە رەنگە زۆر ناخۆش بێت. ئیزابیللا تۆ بچۆ سەرەو، من ھەندێ قسەم ھەبەتەنیا بەئێلن دین دەلێم. ئەو رێگەبەتە نییە: وتم بۆ سەرەو! دەلێی منالی کە ی ئەو رێگە ی سەرەو! "

پەلی گرت و بەپەلە لە ژوورە کە ی فری دا دەرەو، بەمگەبەتەو ھاتە ژووری "ھیچ بەزەبیم نییە! من ھیچ بەزەبیم نییە! کرمەکان چەند خۆیان لوول کەنەو ھەنیش ئەو ھەندە پان و پەلیسیان دەکەمەو! ددانەکانی من ددانی ئەخلاقین، بۆیە جیرتریان دەکەمەو بۆ ئەو ی ئازاری ئیزابیللا زیاتر بێت. "

کلاوھەم لەسەر نایەو و وتم "تۆ لە وشە ی بەزەبی دەگەیت و دەزانی مانای چیبە؟ ئایا لە ژیانندا ھەستت بەو وشە ی کردوو؟ "

لەو گەبشت من دەمەوئ برۆم، بۆیە قسە ی پێ بریم وتی "جاری ئەو کلاوھت دانێو شوینی خۆی! تۆ جاری نارۆیت. نیلی ئیستا وەر ئیرە: من دەبی یان قەناعەتت پێ بکەم یانیش ئەو ھتا زۆریت لێ بکەم کە ھاوکاریم بکەیت لە بینینی کاسرین، دەمەوئ بێ دواخستن چاوم پێ بکەوئیت. سوئندت بۆ دەخۆم کە ھیچ کیشە و ئاریشەبەت، ھیچ ئازاریک نانیمەو: حەز ناکەم ئازاری کەس بدەم، یان ھیرش بکەمە سەر ئیدگار و ھەرەشە ی لێ بکەم، بەس ئەو ھەندە حەز دەکەم کە گویم لە دەنگی ئەو بێت بزەم چۆنە و بۆچی نەخۆش کەوتوو، پێشی بلیم بزەم گەر ھەر شتیک بەمن بکریت و سوودی بۆ ئەو ھەبێت. دوینی شەو بۆ ماوہی شەش سەعات لە باخچە ی گرنج بووم، ئەم شەویش ھەر دەچم بۆ ئەوئ: ھەموو شەوئ، ھەموو رۆژئ ئەو ناوہ بیزار دەکەم، تا دەر فەتیکم بۆ دەر خسیت و دەچمە ژوورەو. گەر ئیدگار لینتەن چاوی بەمن بکەوئیت، بێ دوو لێ لە ئەرزی دەکوتم، وای لێ دەدەم لە ھۆش خۆی بچیت و بەشی ئەو ھەندەش بکات لە گەل کاسی بمینمەو. گەر خزمەتکارەکانیش دژم بوەستەنەو، بەم دەمانچانە ھەرەشە یان لێ دەکەم. بەلام پیت وای نییە زۆر باشتر دەبیت گەر بێم بۆ ئەوئ چاوم بە ئیدگار و خزمەتکارەکان نەکەوئیت؟ تۆ دەتوانی زۆر بە ئاسانی ئەو ھەم بۆ ریک بخەیت. ئاگەدارت دەکەمەو کە دیم، ئەو کاتە دەبی بمخەیتە ژوورەو بێ ئەو ی کەس ھەستت پێ بکات، ئەو کاتە ی کە کاسرین بەتەنیا بێت باشترە، دواتر چاودیریمان بکە تا من دەرۆم، ویزدان تەواو ھێمن بکەرەو: بەئەنجامدانی ئەو

کارەت ناھێت گرت و کیشە روو بدات. "

منیش نارەزاییم دەربری دژی ئەو یارییە ناپاکە لە خانووی بەرپۆبەرەکەم: لە گەل ئەو ھەندە، دژی ئەو ھەستامەو کە بەدردنایەتی و خۆبەرستی خۆی دەبەوئیت خاتوو کاسرین لە ناو بەریت و خۆی دلخۆش بکات، ئەو بۆ خۆشی خۆی لە ناو بەریت. بۆیە وتم "سادەترین رووداو زۆرترین ئازاری پێ دەگەبەت. ھیشتا نەھاتوو تە سەرە خۆی، ئیتر بەرگە ی رووداوی لە ناکاو ناگریت، دلنیشم ھەر وایە. گەرەم لەسەر ئەو کارەت سوور مەبە و کەللە رەقی مەنوینە! ئەگینا بەناچاری بەسەرۆکە کەم دەلێم کە تۆ پلانێ چیبە و دەتەوئ چی بکەیت، ئەوسا حیسابی خۆی دەکات و ئاسایش بۆ خانووەکە ی دابین دەکات، ھەموو کون و کەل بەرێکی ئەو خانووە دەپاریت! "

ھیتکلیف وتی "ئافرەت، لەو حالەتەدا منیش حیسابیک بۆ تۆ دەکەم! تۆ تا سبە ی بەیانی لە بانەکانی ویزەرینگ ناچیتە دەرەو. ئەو جگە لە قسەبەتە کۆر ھیچی دیکە نییە کە کاسرین بەرگە ی ئەو ناگریت من ببینیت. بۆ ئەو ی سەر سامیشی بکەیت، من حەز لەو ناکەم: دەبی تۆ ئامادە ی بکەیت، پرسیری لێ بکە، بزەن گەر من بێمە لای، دەلێ چی؟. تۆ دەلێ ئەو ھەرگیز ناوی من ناھینیت، ھەرگیز باسی من بۆ ئەو ناکریت. لای کێ باسی من بکات گەر باسکردنی من لەو مالا قەدەغە کرابیت؟ ئەو وا دەزانیت ئیو ھەموو سیخوری بۆ مێردە کە ی دەکەن. ئو، من گومانم لەو نییە کە ئەو لە ناو ئیو ھەدا لە دۆزەخدا یە! بەبێدەنگیە کە ی را دەزانم، دەزانم کە ھەست بە چی دەکات. تۆ دەلێ ئەو زۆر جار پشوو نادات و پارایە - سەیرکە: ئایا ئەو بەلگەبەتە بۆ ھێمنی؟ تۆ دەلێت کە مێشکی ئەو ھیشتا نەھاتوو تە سەرە خۆی. ئی باشە شەیتان چۆن بێتە نیو ئەو دوورە پەریزییە ترسناکە ی ئەو؟ کاتیک ئەو بوونە وەرە بێ ھەست و ناخەزە باسی پابەند بوون و موقایەتی بۆ دەکات! باسی بەزەبی و خیری بۆ دەکات! رەنگە دار بەروویک لە نیو مەرکانی گولدا بچینیت، چاوەرپێ ئەو بکات دارە کە برویت و گەرەو بێت، بەم شیوہیە بێر لەو دەکاتەو کە دەتوانیت کاسرین بگریتەو سەر باری پێشووی خۆی لە نیو ئەو خۆلە لم و کزە ی خۆیدا؟ با ھەر ئیستا ریک بکە: لێرە دەمینیتەو، یان ئەو ھتا بەرێگە کە ی خۆم بچم بۆ بینینی کاسرین و شەر لە گەل ئیدگار و پیاوہکانی بکەم؟ یانیش ئەو ھتا دەبی بە ھاوڕیم، تۆ ھەر واش بوویت، داواکەم جیبە جێ بکە؟ بریار

بده! چونکه ناتوانم بۆ يهك خولهكى تر لهنگه گر بگرم، ئەوهنده سوور مه به لهسه كه له رهقييه كهت، سروشت نهخوش!

به سهري تۆ بهريز لۆكود، زۆرم دهمهتهقى كرد و نارهبازييم زۆر دهربري، زياتر له پهنا جار داواكهم رەت كردهوه، بهلام چيرهى زۆر دريژ بوو بهناچارى رازى كردم. بۆيه نامهيهكى دامى بۆ خاتوو كاسرينى بهرم، جا نازانم رازى دهبيت يان نا، بهلنم پى دا گه ئيدگار له مال نهبوو خه بهرى بۆ رهوان بكهم كه لهوى نيبه، بۆ ئهوهى بيت، تا بتوانم بيبه مه ژورهوه: من لهوى نابم، ههروهها خزمهتكارهكانيش نابى له مالهوه بن. ئەم كاره ههله بوو يان راست؟ ترسم لهوه بوو ههله بيت، ههچنده تازه پلانهكه مان داناوو. بهراى خۆم من بهم كارهم تهقينهوهيهكم پووچهل كردهوه، ههروهها بيريشم بۆ ئهوه دهچوو كه پهنگه ئەم كاره قهيرانىكى فيكرى يان نهخوشى ميشك بۆ كاسرين دروست بكات: پاشان ئەوهم بير كهوتهوه كه چۆن بهريز ئيدگار ريسواى كردم كاتى ئامۆزگاريم كرد، بۆيه ههولم دا ئەو كارهم زۆر بى ئاژاوه بيت، زۆرجار ئەوهم لى دووباره كردهوه كه نابى ههچ گرفتىك دروست بكات، پيم وت گه ئەم جار ه ناپاكي لهگهله من بكهيت و كيشهيهك بنىيتهوه ئەوا دوا ساتى ههموومان دهبيت. خۆم بۆ نهگيرا و گهشتهكهى گه رانهوهم زۆر خه مباتر بوو له هاتنم، زۆر بيرى خراپم بۆ دههات، زۆرجار دهموت پهنگه ناخوشى و خه م و خه فهت بۆ كاسى پيش بهينم.

بهلام ئەوه كينيس ليرهيه، دهچمه خوارهوه، پى دهليم كه تۆ (بهريز لۆكود) تهندروستيت زۆر باشتر بووه. ميژووى من بهنازاره، ههروهكو ئيمه مانان دهلين، بهيانبيهكى تريش خزمهت دهكهم.

بهنازار و ترسناكه! وهك ئافرهتتىكى باش ههلسوكه وتم دهكرد و چووم پيشوازييم له دكتورهكه كرد: ئەو جوهره ههله نه بژارد كه بهتهواوى دلخوشم بكات. بهلام گوئ مهدي! من هه موو داوهرمانى خاتوو دين به تالى دهخۆم، يهكه م جار ليم گه رى ئاگه دارم بكه لهو سهرنجهى كه له چاوهكانى كاسرين هيتكليف چاوه رى دهكرىت. من به په رۆشه وه وه رى دهگرم گه ر ملكه چ بم بۆ ئەو دله م بۆ گه نجه، ئيتر كچه كه ش جارىكى تر وهك داىكيك گه رايه وه.

بهشى پانزهم

دواى ههفتهيهكى تر - پاش ئەو چهند رۆژه من تهندروستيم زۆر باشتر بوو، به هاريش داها! ئيستا گويم له هه موو چيروكه كهى خاتوو ئيلن دين بوو، له دانىشتنى جيا جيا، به پى كاتهكانى كه تهرخانى دهكردن بۆ كاره گرنگه كان. من به وشهكانى خۆى به ردهوام دهيم، شىوازي من وهك هى ئەو به هيز يان دريژتر و وردتر نيبه. نيلى گيره وهيهكى زۆر چاكه، پيم وانيبه بتوانم به شىوازي ئەو قسه بكهم.

دهمه و ئيواره بوو، نيلى وتى: ئيوارهى سهردانهكهى من بۆ بانهكانى ويزه رينگ، زانيم، وهك بللى ئەوم بينى بيت، كه به ريز هيتكليف له نزيك شوينه كه بوو، منيش به خيراى چوومه دهره وه، چونكه تا ئەو كاتيش نامه كه يم له نيو گيرفانم بوو، ئيتى نه شمويست هيجى تر هه ره شه م لى بكرىت يان گالته م پى بكرىت. بۆيه بريارم دا نامه كهى نه ده مى تا سه رو كه كه م (ئيدگار) ده چيته شوينىك، نه شمده زانى گه ر نامه كه بدهم به كاسرين كاردانه وهى چۆن ده بيت له سه رى. ئەنجامه كهى ئەوه بوو كه تا سى رۆژى تر نامه كه نه گه يشته ده ستى. چواره م رۆژ يه كشه ممه بوو، پاش ئەوهى خيزانه كه هه موو چوونه كه نيسه، من چوومه ژوررى كاسرين. خزمه تكارىكى پياو مابوو وه بۆ ئەوهى پاسه وانى ده رگا كه بكات له گه له من، ئيمه به گشتى هه موو ده رگا كانمان تا قى كرده وه و كرده وه له ماوهى سه عاتىكى خزمه ت كردندا، له گه له ئەوه شدا كه ش و هه وا زۆر گه رم و خۆش بوو كه به ته واوى هه موو ده رگا كانمان له سه ر پشتى والا كرد، بۆ ئەوهى كاره كهى خۆم جيبه جى بكهم، ده مزانى كه كى

دیت، به خرمه تکاره کم وت که خانمه که مان زور حزی له پورته قاله. ئەویش دەبوايه بجیته نیو لادیکه و هەندێ پورته قال لهوئ بێنیت، بۆ ئەوهی بهیانی پارەکهی بدریت. ئەو رویشت، منیش چوومه سهروهه.

خاتوو لینتن (کاسرین) له جلیکی سپی نهرم و نیاندا دانیشتبوو، شالیکی سووکیشی به سههر شانیه وه بوو، په نجه رهکان کرابوونه وه. قزه ئەستور و درێژه کهی به شیکێ نه مابوو له سه رهتای نه خویشیه کهی، ئیستا سروشتی وهک جارن به هیمنی شانیه ده کرد به سههر شان و لامییدا. پروو خساری گۆرابوو، ههر وهک به هیت کلیفم وت، به لام کاتی هیمن و ئارام بوو، جوانییه کهشی زور گۆرابوو، بریسکهی چاوهکانی وهک جارن نه مابوون، چاوهکانی خهون و خه میان پێوه دیار بوو، هیچی تر وهک جارن به درهوشاوهی شتهکانی دهووبه ری نه ده بینی: چاوهکانی هه میشه سهیری دووریان ده کرد، سهیری شوینیکی زور دووریان ده کرد. تۆ بلی، سهری ئەویدیو جیهانی ده کرد. پاشان، پهنگه زه رده کهی ده موچاوی - راسته له نه خویشیه کهی چاک بووبوو وه به لام نه خویشی هه موو جوانییه کهی کوشتبوو - ده برنیکی زور سهیر له می شکی ده هاته ده ر، هه رچه نده خو یان پێش نیاری هۆیه کانیان ده کرد، بۆ من ئاوا ده هاته بهر چاو، به لام هه رکه سه یکه که سهیری بکر دایه ده بوت که ئەو کچه پهنگیکی تری به به ردا هاتوو، پهنگه راسته قینه کهی خو ی مردوو ه.

کتیبیک له پیشی بوو، کزه بایه که له دهروه را په رهکانی هه لده دایه وه. پیم و ابوو ئیدگار ئەو کتیبیهی لهوئ دانا بوو: چونکه هه رگیز خو ی به خویندنه وه سه رق ال نه کردوو ه، چه ند جار هه ولی دها سه رنجی بۆ لای بابه تیک رابکیشیت بۆ ئەوهی ده ست بکات به خویندنه وه. گوئی به مه به ستی ئیدگار نه دها، کاتی میزازی باشتر ده بوو تۆزیک قسه کانی لئ وهرده گرت، به لام جار جار به بی هوددی داده نان و هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا، پاشان به خه مباترین زه رده خه نه و په شوکاوترین ماچ به سهری ده کردوو ه.

زهنگه کانی په رستگای گیمه رتۆن هیشتا ده له رینه وه، دهنگی هه موو شتییک، سروشت له و دۆلانه وه به ناسته م ده گه یشته گوئ. وهک بلی رۆژیکی سه رهتای هاوین

بیت وا بوو، به لام هه موو ئەمانه ئاوازیکی خویشیان دروست ده کرد که شیواو بوو له گه ل درهخته پر گه لاکان. له بانهکانی ویزه رینگ هه میشه رۆژهکان هیمن بوون، هه میشه ئەو رۆژانه بارانیکی به دواوه بوو. له بانهکانی ویزه رینگ کاسرین کاتی گوئی دهگرت بیریشی ده کرده وه: به لام ئیستا نه بیر دهکاته وه و نه گویشی بۆ هیچ راکرتوو ه، به لام هه میشه لیل دیار بوو، هه روهکو وتم دوور ده پروانی، ئەو روانینهی شتهکانی نه به چاو نه به گوئ نه ده ناسییه وه.

وتم "خاتوو لینتن نامه یه کت بۆ هاتوو" به نه رمی دهستم بۆ درێژ کرد که گه یشته سههر ئەژنۆکانی. دیسان وتم "ده بی هه ر ئیستا بیخوینیه وه، چونکه نامه که وه لامی ده ویت. مۆره که بشکینم؟" بی ئەوهی ئاراسته ی چاوهکانی بگۆریت وتی "به لی" منیش نامه کم کرده وه و وتم "ها ئیستا بیخوینه وه." دهستی کشانده وه و نامه که به ربوو وه سههر ئەرز. منیش هه لمگرته وه و له سههر کۆشیم دانا، پاشان چاوه ریم کرد تا خو شحال بیت و سهیری خواره وه بکات، به لام هه رگیز سهیری نامه کهی نه کرد بۆیه ئۆقره م لئ براو وتم "خانمه کهم بۆت بخوینمه وه؟ ئەو نامه یه له لایه ن به ریز هیت کلیفه وه هاتوو ه."

تۆزیک شه لژا و بیری کرده وه، پی ده چوو فیکره کانی ریک ده خستنه وه. نامه کهی بهرز کرده وه، پی ده چوو به قوولی دهیخوینده وه، کاتی گه یشته لای ئیمزایه که، هه ناسه یه کی هه لکیشا، تا ئیستاش شتهکانی کو نه کردبووه چونکه هیچ وه لامی نه بوو، ئاماژه ی به ناوه که کرد، به شپه رزیی و په رۆشی په رسیار کردنه وه سه پریکی منی کرد.

گوتم نه وهک پیویستی به شه رۆقه یه ک بیت، وتم "دهیه وئ جه نابت ببینیت. ئیستا وا له باخچه که یه، ئۆقره ی نه ماوه و چاوه رپی ئەوه دهکات من چ وه لامیکی بۆ ده به مه وه." کاتی قسه م ده کرد، بینیم سه گیکی گه وره له نیو فریزه که له بهر تیشکی خۆر پالکه وتوو ه و وا گوێچکه کانی بهرز دهکاته وه و دهیه وئ ده ست به چه پین بکات، پاشان گوێچکه کانی داخسته وه، پاشان کلکی بادا که ئاماژه ی ئەوه بوو وا یه کییک دیت به لام غه ربیه نییه. خاتوو کاسرین هاته پیشه وه و بی هه ناسه گوئی گرت. خوله کییک پاش ههنگاوه که به نیو هۆله که دا چوو، خانوو ه کراوه که بۆ هیت کلیف والا بوو تیایدا

بروات: وایدەزانی من بەلێنەکەى خۆم جێبەجێ ناکەم، بۆیە متمانەى بەخۆى کرد و ھاتە ژوورەو. بەپەرۆشییەو کاسرین سەیرى دەرگای ژوورەکەى کرد. ئەو راستەوخۆ لە ژووریکى راستى نەدا: پێى وتم کە بیهێنم بۆ ئێرە، بەلام پێشى من بچم، ئەو بەیەک دوو ھەنگاو خۆى گەیانە لای ئەو، توند لە باوھشى گرت.

ھیتکلیف بۆ ماوھى پێنج دەقیقە نە قسەییەکی کرد نە دەستەکانیشى لە باوھش گرتن شلکردنەو، لە ماوھى ئەو پێنج دەقیقەییەدا ئەوھندە کاسى ماچ کرد کە لە ماوھى ھەموو ژيانى رابردوویاندا ئەوھندەى ماچ نەکردووە، دەتوانم بلێم تۆلەى رابردووى کردووە: بەلام یەکەم جار کاسرین ئەوى ماچ کرد، ھەستم بەو کرد کە ھیتکلیف بەرگەى ئەو دیمەنەى نەدەگرت، باوھرى بەو نەدەکرد ئەو ھەموو ئازارە لە سەر و فەسالى کاسیدا ببینی! ھەمان بێرکردنەوھى منى ھەبوو بەرامبەر بەکاسى، لەو کاتەى کە ئەوى لە باوھش گرت، کەس باوھرى نەدەکرد ئەو شتە رووبادات، کاسى بوورابوو، نزیك بوو لە مردن.

ھیتکلیف یەکەم رستەى بەتۆنیکى وا لە دەمى ھاتە دەر کە پەستى و شپرزەییەکەى شاردووە "ئۆھ، کاسى! ئۆھ، ھەموو ژيانم! چۆن من بەرگەى ئەو بەگرم؟" پاشان لە تەکیەو دانیشت، چاوھکانى پر بوون لە فرمیسک، چاوھکانى لە ئازاردا سووتابوون: چاوھکانى نەتوابعوونەو.

کاسرین ھەنگاویک کشایەو پاش، لەپرا رووى وەرگیرا و ئەبرۆکانى وەک ھەور گرمە گرمیان لێو دەھات، وتى "ئێستا چییە؟" قسە کردنەکەى جۆریک گالتەجارى پێو دیار بوو. دووبارە دەستى بەقسان کردووە "ھیتکلیف، تۆ و ئیدگار دلێ منتان شکاند! ئێو ھەردووکتان دینە لای من پەشیمانى خۆتان دەرەبەرن، وا خۆتان گوناھ و بێ تاوان دەکەن تا خەلکى بەزەبیتان پێ بیتەو! من بەھیچ شیوھیک بەزەبیم بەتۆدا نایەتەو. تۆ منت کوشت - وابزانم سەیرت پێ دى. تۆ چەند بەھیزی! مەبەستتە چەند سال پاش مردنى من، بژی؟

ھیتکلیف لەسەر تاکە ئەژنویەک داھاتبووو و لە ئامیزی گرتبوو، ھەولێ دا ھەلستیتەو، بەلام کاسرین قزى گرت و نەبھیتشت ھەلستیتەو.

کاسرین بەتۆنیکى تالەو بەردەوام بوو "خۆزگە دەمتوانى لە ئامیزت بەگرم تا

ھەردووکمان دەمردین! لام گرنگ نییە چۆن و چەند ئازارت چەشتوو. من گوێ نادەمە ئازارھکانى تۆ. تۆ بۆچى ئازارت دەبێ؟ من ئازارم ھەبە، من! تۆ منت لە بېر دەچیت؟ خۆشحال و دلخۆش دەبى کاتى من لەسەر زەویم؟ بیست سال دواى مردنى من دەلێتى "ئەو گۆرى کاسرین ئێرنشویە؟ ماوھیکى زۆر بەر لە ئیستا من کاسرینم خۆشەووست، بەلام دواتر بەناپاکى و چەتوون ئاسا لە دەستم دا، بەلام ئەو رابردووە و چوو. لەوھتەى ئەو مردووە زۆر کچى ترم خۆشووستوو: منالەکانم لە کاسرین ئازبیزترن، کاتى کە دەشمرم بەھیچ شیوھیک ناچمە لای ئەو: بەلکو داواى لیبووردن دەکەم کە منالەکان بەجى دێلم! ھیتکلیف ئەو قسانە دەکەى پاش مردنى من؟"

ھیتکلیف سەرى ئازاد کرد و ددانەکانى جیپرکردنەو و ھاوارى لى ھەستا "ئێستا من وەک تۆ شیتم ئەوھندە ئازارم مەدە."

ھەردووکیان وینەییەکی نامۆ و ترسناکیان لە بەر چاوى بېنەریکى سارد و سەرى دروست کرد. رەنگە کاسرین وا بزائیت کە ئەو بەھەشتە زەوى دوورخستەوھى ئەو بیت، لەگەل جەستە نەمرەکەى سیفەتیکى ئەخلاقى بى سوڤاخ دەمینیتەو. ئیستا رووى کاسرین، لەسەر روومەتە سپییەکەى نووسرابوو دێرندەبى و خەم، لێوھکانى بى خوین و سارد و سەرو چاوھکانى لیل، ئەو مشتە قزە کە لە دەستى بوو توند گرتى. ھەر کە لای ھاوھلەکەى بوو، کاتى بەدەستیک خۆى ھەلساندەو، بەدەستەکەى تری قۆلێ گرتبوو، زۆر شپرزە و شلەژاو بوو بەقسەکانى کاسرین، لەسەر رویشتنەکەى چوار ئینتیباعى جیاوازم بینی شین لەسەر پێستیکى بى رەنگ.

ھیتکلیف دێرندە ئاسا بەردەوام بوو "چیە لێمان بووى بە شەیتان، بەم شیوھى قسەم لەگەل بکەى لەسەر لیواری مردن؟ دیارە نازانى ئەو وشانەى تۆ چۆن میتشکم دەکوئین، پاش ئەوھى تۆ جیم دەھێلێ ھەموو گیانم دەخۆن؟ تۆ چاک دەزانى کە درۆ دەکەى کاتى دەلێتى من تۆم کوشتوو: کاسرین تۆ باش دەزانى کە من دەمتوانى بەزوترین کات تۆ لە بېر بکەم! ئەوھندە بەس نییە بۆ خۆپەرستییە دۆزەخییەکەت، کاتى تۆ لە ناشتى و خۆشیدا دەژى، منیش لە دۆزەخ؟"

کاسرین بەمۆنى وتى "من ھەرگیز لە خۆشیدا نابم." ھەستیکى لاوازی بەھوى

توندوتیژی بیر هاتهوه، یهکسان نه بوو بهدله زامدارهکهی، که ههم به بینین و ههم به بیستن نازاری دهدات. تا مووچرکهکهی تهواو بوو هیچ قسهیهکی تری نهکرد، پاشان نهرم و نیانتر بهردهوام بوو: هیتکلیف من هرگیز حهن ناکهم تو له من زیاتر نازار بچیژی. خوژگهم دهخواست ئیمه هرگیز له یهکتری جیا نهبینهوه: ئه کاته هیچ وشهیهکی من خهم و خهفتهت بو زیاد نهکات، من ههست بههمان خهم دهکهم له ژیر زهوی، له بهر خاتری خوّم، لیم بهخشه! وهره ئیره و لهسهر نهژنۆ بکهوه! تو هرگیز له ژیان خوتدا منت نازار نهداوه. نهخیر، گهر پهستاری توورهبی خوت بکهی، نهوه قسهکانی من زور له هی تو خراپترن! جاریکی تر نایهوه ئیره؟ وهرهوه!"

هیتکلیف چوه لای کورسییهکهی، خوئی چهماندهوه، بهلام نهیهشت پروهکهی ببینیت، که بههستهوه ژیا. ئهویش خوئی چهماندهوه تا دم و چاوی هیتکلیف ببینیت، ئهویش لی نهگهرا: بهتوندی رووی وهرگیرا، چوه لای شوینی ئاگردانهکه، لهوئ بیدهنگ وهستا، پشتی له ئیمه کرد. خاتوو کاسرین بهردهوام سهیری دهکرد: هر جوولهیهک ههستیکی نوئی لا دروست دهکرد. پاش وهستاتیک و نیگایهکی دریز دهستی پی کردهوه: بهشیوه زاریکی تووره و نائومیدهوه بهمنی وت:

"ئوه، دهبینی، نیلی ساتیک تهرخان ناکات بو ئهوهی له گور بمپاریزیت. نا بهم شیوهیه منی خووش دهویت! باشه دهی گوئی مهدی. نهوه هیتکلیفی راستهقینهی من نییه. من هر هیتکلیفی خوّم خووش دهویت، لهگهّل خوومی دههم: وا له نیو روچی منه." ئه مجاره بهبیرکردنهوه وتی "ئهو شته له نیو ئهوه بهندیخانهیه بیزارم دهکات و چنگی پی هه لچنیوم. به راستی ماندوو بووم هیندهی لیره بهند بم. ههول دهدهم بو نیو ئهه جیهانه سهرفرازه رابکهه، حهن دهکهم ههمیشه لهوئ بم: بهلام داخهکهم نهوه جیهانه نابینم، دهبی له نیو ئهوه چوار دیواره هاوار بکهه، هاواریکی بی هووده، گریانیکی بی سهراوه. ئیتر ههموو ئهمانه نازاری دلم دهدهن: بهلام نازاریکی راستهقینه، نازاریک له ناخهوه دمخوات. نیلی تو له من باشتر و به بهختتری له من، تو بههیز و تهندروستتری: تو دلت بهمن دهسووتی - ئههه زور خیرا دهگوریت. من دلم بهتو دهسووتی. من لهو دیو و لهو سهری ههموتانهوه دههم، کهس ناکاته من. بهلام هیتکلیف له نزیک من نابیت!" ئیتر بو خوئی بهردهوام بوو "وامزانی ئهوه

خوژگهی نهوه دهخواری لای من بیت. هیتکلیف نازیزهکهم! ئیستا پیویست بهوه ناکات خوت تووره بکهیت. هیتکلیف وهره لای من.

به پهروشهوه ههلسا و یارمهتی خوئی دا لهسهر باسکی کورسییهکهی. بههوی ئهوه داوا جدییه، هیتکلیف گهراوه لای، تهواو پهست و بی خولق بوو. چاوهکانی ئهبلهق و ته پ بوون، دواچار بهتوندی چاوهکانی له راست کاسرین هه لئینا، سنگی پر له ئاگر بوو. بو ماوهیهک دوور له یهکتری وهستان، دواتر هر ئهوهندهم زانی تیک ئالان، کاسرین وهک باز خیرا بوو، هیتکلیف توند گرتی، یهکتریان له ئامیز گرت وها تیک ئالابوون، گوتم خانمهکهی من جاریکی تر نازاد ناکریت: له راستیدا، له بهر چاوی من راستهوخو بی ههست قهتیس مانهوه. دونیای واقعیان بو خهیاڵ جیهیشت. هیتکلیف له نزیکترین کورسی دانیش، خیرا چومه لای کاسرین نهوهک له هوش خوئی چوویت، بهخوشحالییهوه سهیری منی کرد، وهک سهگیکی کهف له دم هاتووی شیت دهنوزایهوه، خوئی بو لای ئهوه کوکردهوه، بهچلیسی و غیرهوه. پی دهچوو که هیتکلیف تی ناگات، هرچهنده قسهه لهگهّل کرد، بویه دوور وهستم، زمانم گرت، سهرم لی شیواوو.

بو ساتیک کاسرین منی دلخوش کرد: دهستهکانی بهملیهوه گرت، پرومهتی به پرومهتی هیتکلیف نا توند بهخویهوه گرت، ئهویش له بهرابهردا، بهههموو توانای خوئی جاریکی تر له ئامیزی گرت و درنده ئاسا هاواری لی ههستا:

تو ئیستا فیرت کردم که چهند درنده بووی تو، درنده و ههله. تو بوچی منت دهسخره کرد؟ کاسی، بوچی ناپاکیت لهگهّل دلی خوت کرد. من یهک وشهه نهبوو بو دلخووشی. تو شایهنی ئهوهیت. تو پیش ههموو کهسیک خوت کوشت. بهلی، دهتوانی ماچم بکهیت و بگریت، دهی ماچ و فرمیسهکهم توند بگوشه: ماچی فرمیسهکهمی من تووشی نهخوشیت دهکهن، نهفرهتت لی دهکهن. تو منت خووشویست - ئی باشه چ مافیکی ریگهی به تو دا وازم لی بینی؟ چ مافیکی پیم بللی - بو خهیااله هه ژارهکهی، ههستت بو لای لینتن چوو؟ چونکه هیچ شتیکی، ناخووشی، نههامهتی، هه ژاری و مردن و هیچ شتیکی له لایهن شهیتانهوه نهیده توانی ئیمه له یهکتری بکات، بهلام تو بهویستی خوت روحی ههردوو کمانت لیک کرد. من دلی تو نهشکاند - تو دلی خوت

شکاند، له گه ل شکاندنې د لې خوټ د لې منیشت شکاند. گهر من به هیڅ نه بوومايه،
نه وا زور خراپتری به سهر دینام. نایا من دمه وئې بژیم؟ باشه چ جوړه ژيانیک ده بیت
کاتې تو گيان له دهست...، نو، خوايه! حه ز ده که ی بژیت له گه ل روحه که ت له نیو
گور؟

کاسرین به هه نسکه وه وتی "لیم گهرې، لیم گهرې، به سه وازم لې بینه. گهر کاریکی
هه لیم کردوه، با بمرم. ئیتر به سه! تو ش منت به جیهیشت: به لیم من سه رکونه ی تو
ناکه م! من لیت خو ش دهم. تو ش له من خو ش به!"

هیتکلیم وه لای داوه "لې خو ش بوون زور زه حمه ته، زور ئاسته مه سه پری نه و
چاوانه بکه ی ت و هه ست به و ده ست به فیر چوانه بکه ی ت. دیسان ماچم بکه و
نه هیلی چاوه کانت ببینم! من له وه خو ش دهم هه رچیت به رام بهر به من کردوه. من
بکوړه که ی خو م خو ش ده ویت - به لیم نه ی بکوړی تو! چو ن بتوانم له و خو ش بم؟"

رووی هه ردو وکیان کشومات به رام بهر به کتر وه ستا بوون، فرمی سک له چاوی
هه ردو وکیان به لیزمه ده باری. به رای من پی ده چوو فرمی سک که کان له سه هه ر دوو
لایان بوو، به لیم هیتکلیم له بو نه یه کی ئا وادا در فته ی بو ره خسابوو گونا هه کانی
به فرمی سک بشواته وه.

من له و کاته دا زور ناخو ش حال بووم، ئیستاش نه مزانی چو ن نه و نیوه رو یه چووه
سهر، نه و پیاهوی بو پورته قالم نار دبوو، گه رایه وه، من له دووره وه ببینم، ئیدگار و
نه وانی تر هه موویان له حه وشه ی په رستگای گیمه رتو ن خو یان بو هاتنه وه ئاماده
ده کرد.

پیم را گه یاند "کات ته واو بوو. سه رو که کم پاش نیو سه عاتی تر ده گه ریته وه."
هیتکلیم دهستی به نه فره تکردن کرد، له کاسرین نزی کتر بووه وه: کاسرینیش
هه رگیز نه ده جوو لایه وه.

هه ر نه و نده م زانی کو مه لیک خزمه تکار به ری ره وه که دا چوونه لای بالی موبه قه وه.
به ری ز ئیدگار زور له و کو مه له خزمه تکاره دوور نه بوو، ئیدگار خو ی درگا که ی کرده وه
و به هیواشی سه ر که وت، پی ده چوو زور چیژی له و پاش نیوه رو یه وه رده گرت که وه ک
بیده نگي هاوین، وه ک شنه پای سه ر دریا، نه رم هه ناسه ی ددا.

هاواری لې هه ستا "هیتکلیم وا هاته وه، ئیستا لیره یه. له بهر خاتری خوا، خیرا که
برو خواره وه! برو خواره وه، له وئې که سیان نابینی. ده ی خیرا که، خو ت له ناو
دره خته کان مات بکه تا نه و به ته واوی دیته ژووره وه."

هیتکلیم ته کانیکی دا و خو ی له دهستی کاسی دهر هی نا و وتی "کاسی، ده بی
بروم. گهر ژیا م، نه وا جاریکی تر ده تبینمه وه، نا پیش نه وه ی خه وت لې بکه وئې من
دیمه وه لات. زور دوور ناکه ومه وه، پینج یارده دوور تر له په نجه ره که ی تو ناچمه نه ولا
تر."

کاسرین تا هیڅ و گور و تینی تیا بوو، یه ک به خو ی له باوه شی گرت، وتی "تو نابی
برو ی ت! من پیت ده لیم، نابی برو ی."

هیتکلیم به جدی وتی "ته نیا بو یه که سه عات دهروم."

کاسرین وه لای داوه "نه خیر، نابی بو یه که ده قیقه ش برو ی."

هیتکلیم ترسی لې نیشتبوو و وتی "هه ر ده بی بروم، وا ئیدگار دیت بو ئیره."
هیتکلیم هه لده ستایه وه و په نجه کانی کاسرینی له خو ی ده کردنه وه - به لیم زور
توند گرتبووی، خو ی پیوه نووساند بوو: جیهانیکی شیتانه له سه ر رو خساریدا به دیار
که وت.

به لیم کاسرین هه ر سوور بوو، وتی "نه خیر! نو، مه رو، مه رو. نه وه دوا ساته!
ئیدگار ئازار مان نادات. هیتکلیم من دهرم! من دهرانم، دهرم!"

هیتکلیم گه رایه وه لای کورسیه که ی و دانیشت و هاواری لې هه ستا "نه ی
به نه فرته بی نه و گه مژیه! نه و تا، وا هات. وس، وس، خو شه ویسته که م، وس،
کاسرین بیده نگبه، من دهمینمه وه! گهر به ره و لای من هات و فیسه کم پیوه نی ت، من
له بهر خاتری تو یه که نوقه ی ناکه م و هه ر قسه ی باش له سه ر لیوه کانم ده بیت."

ئا له وئې دیسان به په له هاتن. گویم لې بوو سه رو ک ده هاته سه ره وه - ئاره قه یه کی
سارد به نیوچه وانمدا هاته خواره وه: زور ترسام.

به نه رمییه وه وتم "تو گو ی له ئاره زووه کانی ده گری ت؟ کاسرین خو شی نازانیت
ده لیت چی. ده ته وئې ویرانی بکه ی ت و له ناوی به ری، چونکه هوشی له سه ره خو ی
نییه یارمه تی خو ی بدات؟ هه لسه وه! ده توانی ئیستاش خو ت ون بکه ی ت. نه وه

شهيتانينترين كاره تو نه نجامت دا . ئيمه هه موومان ته واو بووين - سه روک، خانم و خزمه تکاره کان."

سه رم له راند و هاوارم لي هه ستا، به پيز ئيدگار هه نگاهه کاني خيرتر کرد به تنگ دهنگه که وه هات. له ناوه راستي تووره بوونم، زور دلسوزانه خو شحال بووم کاتي بينيم قولله کاني کاسرين به خاوي که وتووه و سه ري بو خواروه داخستووه.

بو خوم بيرم کرده وه "بو رواه ته وه، يان مردووه. نه وه يان زور باشته ره. زور باشته ره که مردبیت، نه وه که مابیت و ديسان ببیته ناخوشي و شه ر و هوسه، خه م بخوات.

کاتي ئيدگار ميوانه که ي بيني زور چه په ساو بوو، واقی و پرمابوو. نازانم ته ماي چي هه بوو بيکات، به لام هيتکليف هيچي نه کرد، له شوييني خوي نه جوولايه وه، سه ري دادايه وه و سه يري بوونه وهره بي ژيانه که ي ده کرد.

وتي "سه يري ئيره بکه! گهر شه يتان و چه توون نه بيت، يه که جار يارمه تي کاسي بده - پاشان قسه بو من بکه!"

هيتکليف چووه ژووري پيشوازي و ئيدگاريش دانيشت و بانگي مني کرد، زور به زه حمه تي، دواي به کاره يتاني چه ندين ريگه، توانيمان به هوش خوي بينينه وه، به لام زور شله ژاو و تیکچوو بوو، هه ناسه يه که هه لکيشا، ناله يه که ليوه هات، هيچ که سي نه ناسي. ئيدگار له بهر نيگه راني و خه مي کاسرين هاوري ئيسک گرانه که ي له بير کردبوو. من له بيرم نه کردبوو. دهره هه تیکم وهرگرت و چووم پيم وت که ئيره پروات. پيم وت که کاسرين باشته بووه، پيم وت که به ياني هه موو شتيکي نه مشه وي بو باس ده که م و پيي ده ليم که نه مشه و کاسي چون بوو.

هيتکليف وه لامی داوه "قه يناکه ده چه ده ره وه، به لام له نيو باخچه که ده مينمه وه: نيلى ده بي به لينه که ت به به ته سه ر، به ياني هه موو شتيکم پي بلئ. من هه ره له ژير نه وه دره ختانه ي نزیک ئيره ده بم. له بيرت بيت! نه گينا سه ر دانتيکي تر ده که م، جا ئيدگار له وي بيت يان نا."

نيگايه که ي زور خيرا، نيگايه که ي برووسکه ناساي کيشا به ده رگا نيوه کراوه که ي ژووري کاسرين، ويستي له وه دنيا بيت که نه وه ي من پيم وت راسته، خانووه که ي به جي هيشت، به لام زور به به ده به ختي و دلگراني.

به شي شانزهم

کات ده ور به ري دوانزه ي شه و بوو، نه و کاسرينه له دايک بوو که تو له بانه کاني ويزه رينگ بينيت: منالتيکي بي هيز، به هه وت مانگ که وته نيو نه و دنيا يه پر له خه مه، هه روه ها دوو سه عات پاش مناله که، دايکه که مرد. کاسرين هه رگيز به هوش خوي نه هاته وه غه ريبي هيتکليف بکات يان ئيدگار بنا سبت. شله ژان و جه رگ سووتاني ئيدگار نه وه نده به نازار بوو باس ناکريت، کاريگه رييه کاني دواتري نه وه ي خسته روو که زامه که چه نده قووله. له بهر چاوي من، گه ره ترين و دواهه مين خه مي ئيدگار نه وه بوو که مناله که کور نه بوو، دوا روژ ببته ميراتگري. کاتي سه يري هه تيوه بي هيزه که م ده کرد و له زه ينمدا جوينم به ئيدگار ده دا که بوچي ميراته که ي له با تي کورپک به کچه که ي نابه خشيت، ده بي جياوازيه که هه بيت له نيوان کور و کچ؟ منالتيک بوو که س پيشوازي لي نه کرد، ئاي که داماو و بي که س ده هاته بهرچاو! مناله که يه که به خوي هاواري ده کرد، داي له زمه ي گريان به لام که س گوئي پي نه ده دا، که س هه ر ئاورپيشي لي نه ده دايه وه، ئيتر چه ند سه عاتيکي سه ره تاي ژياني که س نه چوو به لايدا. سه ره تاي ژياني ده رده سه ري و نه گبه تي بوو، کو تاييه که شي هه روا ده بيت.

به ياني داهاتوو - له ده ره وه که ش و هه وايه که ي خو ش و دره وشاوه بوو - ته واوي ژووره که په نگی مردوواني لي نيشتبوو. له و ژوورده هه موو شتيک مردبوو. ئيدگار لينتن سه ري به سه ر باليفه که کردبوو، چاوه کاني ليکنابوو. هه موو نه ندامه کاني له شي وه که نه ندامه کاني له شي نه و مردووه ي ته نيشتي بوو، هيچ جووله ي نه ده کرد:

به لآم جهستهی ئیدگار له بهر ماندوووون و خه مه وه وها ئیفلیج ببوو، هی کاسرینیش له تهواوی خویشی و ناشتی دا بوون، ئیتر بۆ خوئی سه ری نایه وه و بۆ هه میشه پشوو ده دات. ئه برۆکانی هیمن، پیلووکانی داخرا بوون، لیوه کانی جلی زه رده خه نه یه کی نائومی دییان له بهر کرد بوو، هیچ فریشته یه ک له و ئاسمانانه دا نه یانده توانی جوانی ئه و ببه خشن. منیش زۆر بیده نگ و مات دانیشتبوووم: بیر و زه یمن له چوارچیوه یه کی زۆر پیرۆزدا بوو کاتئ سه یری ئه و پشووه ئیلاهییه م ده کرد. بی ویستی خوّم ئه و قسانه م ده وتنه وه که پیش ئه وه ی بمریت به ده نگیکه نه رم ده یوت" من له و دیو له سه رووی هه موئانه وه م! ئیتر روحی له سه ر زه وی یان ئیستا له ئاسمانه، روحی له لای خوایه!"

نازانم گه ر ئه وه شتیکی سه یره له ناخی مندا یان نا، به لآم من زۆر خو شحال بووم کاتئ سه یری ژووری مردنم ده کرد، نابئ که س خه م و خه فته و په ژاره م له گه ل دا به ش بکات. شتیکی به دی ده که م که نه زه وی نه دۆزه خ نایشکی ئیت، هه ست به دلنیا یی و کو تایی و بی سی به ری رۆژی دوا یی ده که م - ئه و نه مریه ی ئه وان چوونه ناوی - له و شو ئنه ی که ژیان سنووری نییه، ماوه ی بۆ دیاری نه کراوه، خو شه ویستی سنووری نییه، خو شی سنووری نییه، هیچ شتیکی سنووری نییه. له و پرودا وه دا سه رنجی ئه وه م دا که ته نانه ت له خو شه ویستیشدا خو په رستی هه ر هه یه، وه ک خو شه ویستی به ریز ئیدگار، کاتئ زۆر په شیمان بووه وه له ئازاد بوونی کاسرین له لایه ن به زه بی خودا وه! پاش هه موو ئه و ده رده سه رییه ی بۆ خوئی و ده رو به ری نایه وه، کئ ده لئ ئیستا له ناشتی و خو شیدا یه، کئ ده زانیت؟ ره نگه گومانمان له وه رزه کانی ره نگدانه وه ی ساردی هه بیته، به لآم که س ناتوانیت گومانی له لاشه ی مردووی کاسرین هه بیته. مردوو خوئی بیده نگ و ئارامی خوئی دوویات ده کاته وه، که پی ده چوو به لئینیک بیت بۆ هیمنیه کی یه کسان بۆ سیفه ته کانی پیشتری.

گه وره م، باوه رت وایه ئه و جو ره که سانه له جیهانه که ی تر دلخو ش بن؟ زۆر هه ز ده که م ئه وه بزانه م.

هه زم نه کرد وه لآمی پرسیا ره که ی خاتوو دین بده مه وه، که وه ک شتیکی منی بیدار کرده وه. به رده وام بوو: هه ر کو رسه که ی کاسرینم دووباره ده کرده وه، ده ترسم هیچ

مافی ئه وه مان نه بیت که ئیستا ئه و له سه رووی ئیمه وه بیت، به لآم به جئیی دلین بۆ دروستکه ره که ی.

سه رۆکه که م خه وی ده هات، دوا گزنگی به یان په ره ی دا خیرا ژووره که م به جئ هیشت بۆ ئه وه ی هه ندئ هه وای پاک هه لمژم. خه زمه تکاره کان وایان زانی که من رووه خه و آلوه که ی خوّم بیدار ده که مه وه، ئه وه ی راستی بیت مه به سستی سه ره که م له هاتنه ده ره وه م بینینی به ریز هیتکلیف بوو. گه ر ئه مشه و تا به یانی له نیو ئه و دره ختانه مابیته وه ئه و هیچ له روودا وه که ی گره نجی گوئ لی نه بووه. مه گه ر ئه و په یامنی ره ی دیبیت که چوو بۆ گیمه رتۆن. گه ر هاتبا یه نزیکتر، ئه و ره نگه ئاگه داری ئه و پرودا وه بوو بیت، به لئ ده یزانی چونکه تا به یانی رووناکه ده هات و ده چوو، هه رو هه با به هوی کردنه وه و داخسته نه وه ی ده رگا کانی ده ره وه هه ر په ی به وه ده برد که شتیکی پروده دات له ژووره وه. هه زم ده کرد بیدۆز مه وه، به لآم ده شترسام. به لآم هه ر ده بوا یه هه و آلّه ناخو شه که ی پی رابگه یه نم، هه زم کرد زو ئه و مه سه له یه کو تایی پی بینم، به لآم نه مه دزانی چۆنی بکه م. ئه و له وئ بوو - به لایه نی که م چه ند یاردیک له دووری پارکه که، له په نا دره ختیکی پی ره وه پال که وتبوو، کلا وه که ی له سه ر نه بوو، سه ری خوسا بوو به و خونا و شناوانه ی که تک تک خه زابوونه سه ر سه ری، هه موو ده رووی هه ر گه لای مردوو بوون. پی ده چوو بۆ ماوه یه کی زۆره له ژیر ئه و دره خته خه یالی بالئ گرتبیت، چونکه جووتیک کو تر م بینی دوو سی پی دووری ئه و تازه لانه ی ژیانان پیکه وه ده نا، ئه ویش سه یری ده کردن و نه یده ویست بچوولیت نه وه ک لانه که یان لی تیک بدات. که من لئنی نزیک بوومه وه، هه لفرین، چاوه کانی به رز کردنه وه و ده سستی به قسان کرد "کاسرین مرد! چاوه رپی توّم نه ده کرد تا ئه و هه و آلّه م پی رابگه یه نی. ده سته سه رکه ت لابه ره - لای من ده ست به فینگه فینگ مه که. نه فره ت له هه موئان! کاسرین پیویستی به هیچ فرمی سکیکی ئیوه نییه!"

من چه ند بۆ کاسرین ده گریام دوو ئه وه نده بۆ هیتکلیف ده گریام: ئیمه هه ندئ جار به زه بیمان به چه ند بوونه وه ریک دیته وه که خو یان هه رگیز هیچ هه سته یکیان نه به رامبه ر خو یان نه ئه وانی تر هه یه. کاتئ یه که م جار سه یری دم و چاویم کرد، له وه تئ گه یشتم که هه والی کاره ساته که ی پی گه یشتوو، بی ریکی سه یرم بۆ هات که

ئىستا هيتكليف دلى خوى دهادتهوه و دوعا دهكات، چونكه ليوهكانى دهجولان و چاوهكانى له نئزر بوون.

هه نسكه كه م راگرت و فرميسكه كانى سهر روومه تم وشك كردهوه، وه لامم داوه "به لام، مرد! به رهو به ههشت چوو، هيوادارم به رهو ئه وئى بچيت، رهنهگ ئيمهش هه موومان دواتر بچينه لاي ئه و، به لئى دهتوانين به به ههشت و كاسرين بگهين گهر به خوماندا بچينه وه و له باتى توى خراپه، چاكه بچينين!"

هيتكليف گالتهى به و قسانهى من هات، وتى "باشه كاسرين هيچ توى چاكهى چاند؟ ئايا وهك قه شان مرد؟ وه ره، به راستى رووداوه كه م بؤ بگيريه وه. چون كا؟" ويستى ناوى بينيت، به لام نهيتوانى، ته كانى به دهمى دها، به لام بيدهنكى نواند و هه موو نازاره كانى له ناخيدا كليل دا، دهستى پى كرد وتى "چون مرد؟" هه موو گيانى كه وته له رزه، دواچار توانى قسه يهك بكات.

بؤ خوم بيرم كردهوه "ئاي له و داماوه! تۆ دليك و چه ند دهماريكت هه يه وهك برا پياوهكانت! بؤچى نيگهرانى ئه وهى بيانشاريته وه؟ شانازى تۆ ناتوانيت خوا بشاريته وه! تۆ هه ولى وروژاندى ئه وان ددهيت، تا خوى گريانى ريسوا بوون دهست پى دهكات."

به دهنگيكي به رز وتم "بيدهنگ، وهك به رخيک مرد! هه ناسه يه كي قوولى هه لكتشا و خوى دريژ كرد، وهك منالتيك ژيانى به به ردا هاته وه، پاشان نغروى نووستن بووه وه، پاش پينج دهقيقه هه ستم به ترپه يه كي كه م كرد له دلى، هيچى تر!"

به دوودلييه وه پرسيارى كرد "ئى باشه ناوى منى نه هينا؟" وهك بليى زور دترسا له وه لامه كهى كه به جورتيك بيت به رگه ي نه گريت.

"هه سته كانى هه رگيز نه گه رانه وه: ئه و كاتهى تۆ به جيته يشت كه سى نه دهناسييه وه. زه رده خه نه يه كي شيرين له سهر ليوه كانى بوون، دوا هه مين فيكر و خه يالى چوونه وه سه رده مى منالى. ژيان له نيو خه ونى كي هيمن داخرا - رهنهگ هه روا به هيمنى له جيهانه كهى تر هه لسيتته وه!"

تووړه و درنده ئاسا قاچه كانى به زه وى دادا و له پرا به دهر له هه موو سوژ و خو شه ويستيه ك موړاندى وتى "خواى ده كرد له ئه شكه نجه و نازاردا

هه لده ستايه وه. بؤچى، كو تايى هينان به ژيانى مروقتيک درويه كي گه وره يه! كوا له كو ييه؟ له وئى نييه، نا له به ههشت نييه - نه مردووه، نا نه خير، كاسى نامريت، له كو ييه؟ ئوه! وتت كه تۆ گويت به نازاره كانى من نه دا! من هه ر ئه و دوعايه دووباره ده كه مه وه، دوعاي يه كجاره كي - هه ر دووباره ي ده كه مه وه تا زمانم وشك ده بى - يا خوا كاسرين ئيرنشؤ تا من له ژياندا مابم نه حه سييته وه، وتت كه من توم كوشت - ده ي توش مه هيله من به سيتمه وه! هه ميشه كوژراوه كان دهن به مار و بؤ هه ميشه له مى بكوژه كانيان ده ئالين. ده زانم كه تارمايييه كان له سهر زه وى گه راون. هه ميشه له گه ل من به - هه ر شيوه يه كت ده وئى وه رى گره، ده ي شيتم بكه! به س ته نيا له و چاله گه وره يه به جيم ميله، چونكه من ناتوانم له و چاله گه وره دا تۆ بدوزمه وه! ئوه، خواهه! ئه م كاره ساته به هيچ وشه يه ك باس ناكريت! من ناتوانم به بى ژيانم بژيم! ناتوانم به بى روحم بژيم!"

سه رى خوى به توندى له قه دى داره پيره كه وه ده كوتى، چاوه كانى به رز ده كرده وه، نه راندى، نه ك وهك مروقتيک به لكو وهك ديوه زمه يه كي درنده به چه قو و رمان هه لا هه لايان كرديت. چه ندين په له خوينم به قه دى داره كه وه بينى، نيوچه وان و هه ردوو ده سته كانى نوقمى خوين بوون، ئه و ديمه نه ي من بينيم دووباره ي ديمه نه كانى تر بوو كه له شه ودا نمايش كران. زور هه ست و جو شى وروژاندم، ئه و ديمه نه منى حه په ساند: له گه ل ئه وه شدا دلم نه ده هات به م شيوه يه به جيى به يلم. به لام ئه و ساته ي كه هوشى هاته وه به ر خوى و زانى من سه يرى ده كه م، برووسكه ئاسا فه رمانى به سه ر مندا كرد برؤم، منيش گوپرايه لى بووم. له وديو توانا كانى من بوو بتوانم هيمنى بكه مه وه يان دلخوشى بده مه وه!

مه راسيمى ناشتنى خاتوو كاسرين له هه ينى رؤژى پاش مردنى ده ستنيشان كرا، تا ئه و كاته، تا هه ينى كفه نه كهى هه ر كراوه بوو، به گه لا و گولى بؤن خو ش گولپيژ كرابوو، له ژوورتيكى مه زن دانرابوو. ئيدگار شه و و رؤژى لاي لاشه كه به سه ر ده برد، پاسه وانتيكى بى خه و، پاسه وانتيك خه و له چاوى زرابوو، بارودختيك بوو جگه له من خوى له هه مووان شارده وه - هيتكليف شه وه كانى له دهره وه به سه ر ده برد، وهك بيگانه يه ك له دهره وه پشووى دها. هيچ خوم تى نه ده گه ياند: له گه ل ئه وه شدا زور

حەزم دەکرد بێتە ژوورەووە چونکە دلم بۆی دەسووتا . رۆژی سێشەممە، کەمێک دوا تاریکی دونیا، کاتی سەرۆکەکەم زۆر ماندوو و هیلاک ببوو، هیزی لە بەر برا، بۆ ماوەی دوو سەعات بۆ پشوویک چوو دەرهووە. منیش خێرا چووم پەنجەرەکەم کردووە و بە دەست ئاماژەم بۆ کرد بۆ ئەوەی بێتە ژوورەووە و دواھەمین مائاواپی خۆی لە خۆشەویستەکەمی بکات. هیتکلیف ئەو ھەلەمی بە خیرایی قۆستەووە، زۆر بە بێدەنگی، ھاتە ژوورەووە، من هیچ شتێکی ترم نەبینی جگە لە شیواندنی کفی پرووی لاشەکە، سەیری ئەرزەم کرد ھەندێ تالە موو کەوتبوون، بەو تالە مووانەووە ملوانکە زیوینییەکەم لە ملی لاشەکە بەستابوو. دیار بوو کە لە ملی کاسرین کرابوووە. هیتکلیف ملوانکەکەمی کردووە و دەنگە مروارییەکانی دەرھێنا و دەنگە ملوانکە رەشەکانی خۆی تیخت. من ھەردووکیانم بەستایەووە و پیکەووەم نایەووە.

بێگومان بەرپز ئیدگار خوشکەکەمی بۆ سەر مەراسیمەکە داوت نەکرد، هیچ شتێکی بۆ پەوانە نەکرد، ئەویش ھەرگیز نەھات، تا لەگەڵ مێردەکەمی ببینیت، سەرئشینەکانی مەراسیمەکە تەنیا کرێچی و خزمەتکارەکان بوون، ئیزابیلە لە ناویاندا نەبوو.

بۆ سەرسام کردنی لادییەکان، گۆری کاسرین نە لە لای پەرستگاکە لە ژێر پەیکەرەکەمی لینتەکان نە لە لای گۆرەکانی خزم و کەسەکانی کاسرین لە دەورە بوو. لە لێژاییەکی سەوز لە گۆشەییەکەووە گۆرەکە لی درابوو، دیوارەکە ئەوئەندە نزم بوو کە درەختەکانی نیو بەپارەکە بە سەر دیوارەکانەووە پال کەوتبوون، ئیستا مێردەکەمی لە ھەمان شوێن کەوتوو، ھەر گۆرێکیان بەردیکی سادەیان لەسەر بوو، ھەرۆھەا بلۆکیکی خۆلەمیشی لە ژێر پێیان بۆ ناسینەووەی گۆرەکان.

بەشی ھەق دەم

ئەو ھەینییە دواھەمین رۆژە خۆشەکانی ئیمەمی دروست کرد بۆ ماوەی مانگیک. لە ئیوارەدا کەش و ھەوا شکا: با لە باشوورەووە بۆ رۆژھەلاتی باکور گۆرا، یەکەم جار بارانی ھینا، پاشان تەرزە و بەفری تی کرد. رەنگە باوەر بە وە نەکەیت کە تەنیا سی ھەفتە ھاوینمان بینی: گۆلە بەھار و زەعفەرەن لە ژێر درندەیی زستان ون ببوون، دنیا کش و مات، گەلا گەنجەکانی درەختە پیرەکان چەوساووە و رەش داگەرآبوون. ئای کە بەیانییەکی ترسناک و سارد و تاریک بوو! سەرۆکەکەم ھەر لە ژوورەکەمی خۆی ماو، منیش ژووری پێشوازی بەر کەوت، کردمە ژووری پەرستاری: ئا لەوێ دانیشتبوووم و منالکی بی ناز و سەرکێش لەسەر ئەژنۆکانم پال کەوتبوو، رام دەھەژاند، لە ھەمان کاتیشدا لە پەنجەرە بی پەردەکەووە دوور دەمروانی. کاتی دەرگاکە کراو، یەکیک ھاتە ژوورەووە، ھەناسەبرکی ببوو و پێدەکەنی! توورەییەکەم گەورەتر بوو لە ھەپەسان. وامزانی یەکیک لە خزمەتکارە کچەکان بوو، ھاوارم لی ھەستا "چی دەکەیت لێرە، بە چ پروویک خۆشیت دەرەخەمی، بەرپز ئیدگار چیت پی دەلیت گەر ئیستا گوپی لەو پیکەنینە بیت؟"

دەنگیکی ئاشنا بەر گویم کەوت "ببورە، دەزانم کە ئیدگار لە ناو جیگەییە، منیش ئۆقرەم لی براوہ."

لەگەڵ ئەو، قسەکەرەکە ھاتە پیش ئاگرەکە، دەستی بە نیکیەووە گرتبوو.

پاش کەمێک وەستان بەردەوام بوو "لە بانەکانی ویزەرینگەووە تا ئێرە رام کردووە! جگە لەو شوینەمی کە تیایدا فریوم، ناتوانم پیت بلیم چەند جار بەربوومەووە. ئۆھ،

تهواوی ئەو رینگهیه زۆر ئازارم بینی! مەشلەژێ! هەر ئیستا بۆت شی دەکەمەوه، تەنیا ئەو چاکەیهەم لەگەڵ بکە و هەنگاوێ بەاوێژە و فەرمان بە عارەبانەکه بکە بۆ ئەوهی بمباته گیمەرتۆن، بە یهکیکیش له خزمەتکارهکان بلای که هەندێ جلم له ناو دۆلابەکان بۆ بینی.

ئەو قسەکه ره خاتوو هیتکیف بوو (ئیزابیل). دواي ئەوه پیکه نینه که ی شیتانه تر بوو: قژی به سەر شانەکانیدا پەرت و بلاو بوو، به بهفر و ئاو خوسابوو، وهک جارێ جلیکی کچانهی له بهر کردبوو، ئەو جله دهگونجا له گەڵ تەمەنه که ی به لام نهک بهم شيوهیه: فوستانیکی نزم و قوڵ کورت، سەر و ملیشی پرووت بوو. فوستانه که ئاوریشمی ساده بوو، له سەر و فهسالی دههاتهوه، قاچهکانیشی سڤ ببون له نیو جووتی نه علی شلک. له گەڵ ئەوهشدا برینیکی قوولی له خوارهوی یهکیک له گوێکانی هه بوو، که تەنیا سه رما دهیتوانی خوینه که بوهستینیت، روویکی سپی و شەق شەق و به لۆج، دیمه نیک پر له ماندوو بوون و هیلاکی و دلساردی بوو. رهنکه بزانی که یه کهم جار چون ترسام، به لام له بهر ئەوهی کاتم هه بوو باش سهیری نیو چاوانیم کرد.

وتم "خانمه گه نجه کهم، خانمه خوشه و یسته کهم. ناچمه هیچ شوینیک، گوئی له هیچ شتیگ ناگرم تا جله کانت نه گوړی و هی وشک نه که یته بهر، خه یالت راحهت که ئەمشه و ناچیته گیمه رتۆن، بۆیه پیویست ناکات فەرمان به عارەبانەکه بدهم.

ئیزابیلای وتی "بیگومان دهچم. به پیدیان یان به سواری ئەسپ بیت گرنه نییه، به لام قهینا که جلیکی باش له بهر ده کهم. ئۆ، بزانه وا ئیستا چون به سەر ملمدا دهخریته خوارهوه! ئاگره که خوشتری کرد."

سوور بوو له سەر ئەوهی که من ئەو کاره ی بۆ بکه م، پیش ئەوهی بهیلایت دهستی لی بدهم و خزمه تکاریکیش جله پیویسته کانی بۆ ئاماده بکات، قایلیم کرد که برینه که ی بپچیته وه و پانتۆکه ی بگوړیت.

کاتی کاره که ی من تهواو بوو و له سەر کورسییه که لای ئاگردانه دانیشت، کووپه چایه کی گهرم هاته به رده می، دهستی به قسان کرد "ئیلن، وهره ئیستا له بهرام بهرم دانیشه و ئەو منالهی کاسرینی داماو لابه ره: هه ز ناکه م بیبینم! بیر له وه مه که ره وه

که زۆر خه می کاسرینم نییه، چونکه زۆر گه مژانه هه لسوکه وتم کرد له گه لی: گریانیکی تال له گوئی چاوانم هاته خوار، به کولتر و به سویتر له هەر که سیکی تری سەر ئەم زهوییه جه نجاله. تو له بیرته که ئیمه به تووره بوون لیک جیا بووینه وه، له به رابه ر ئەو کاره دا هه رگیز له خۆم نابوویم. به لام له گەڵ هه موو ئەو شتانه شدا نه رم و نیانی بۆ ئەو نانۆینم، به هیچ جوړیک به زه ییم پیا نایه ته وه - وه حشه درنده که! ئەوه دوا هه مین شتی ئەوه له لای من ماوه ته وه." ئەلقه زپره که ی له په نجه ی دوشاومزه ی لی کرده وه و فریای دا سەر ئه رزه که. دهستی به قسه کرده وه "هه پروون به هه پروونی ده که م! پاشان دهی سووتینم! هه لیگرته وه و توور هه لی دایه نیو ئاگره که. "ئه وه تا! با یه کیکی تر بکړیته وه، گهر هاته وه لای من. ده توانیت بیت و به دوا ی مندا بگړیت و گالته به ئیدگار بکات. نامه وئ بمینمه وه، به لایه نی که م ئەو بیرو که یه ده بی بگات به سه ره خرا په که ی! سه ره رای ئەوه ش، ئیدگاریش به زه بی نه بووه، وانیه؟ نه هاتومه بۆ ئەوه ی له و بپاریمه وه هاوکاریم بکات، هیچی تریش کیشه و ئاریشه ی بۆ نانیمه وه. پیویستی ناچاری کردم بیم لیره له په ناگه یه که بگه ریم، هه رچه نده گهر بمزانییا، له موبه قه که ده وه ستام، ده م و چاوم ده شوت، خۆم گهرم ده کرده وه، ئەوه ی پیوستم بوا یه ده مبرد، دووباره ده رپویشتمه وه بۆ هەر شوینیک که دوور بیت له نه فره تکرده م - له بهر ئەو دیوه زمه یه! ئۆه، که چهنده تووره بوو! گهر منی بگرتبایه! ئەوه نده ی باشه ئیدگار به راده ی ئەو به هیز و شیت نییه: هه زم ده کرد پیش ئەوه ی له دهستی رابکه م وێران بوا یه، هیندی وێرانی بکر دایه!"

قسه م پئی بری "باشه خاتوون وا خیرا قسه مه که! ئەو ده سماله مه شیوینه که له ملتیم پچاوه ته وه و برینه که مه کولینه وه. چاکهت بخۆره وه، هه ناسه یه که وه رگره، وان له پیکه نین بینه: پیکه نین له ژیر ئەم بنمیچه نه ماوه، سه ره رای ئەو هه موو نه هه مه تیانه ی خۆت و ئیمه، پیکه نین یانی چی!"

وه لامی دایه وه "راستییه که نکۆلی لی ناکرێ. گوئی له و مناله بگره! به س سه عاتیکی تر گویم بۆ گر، زۆر لیره نامینمه وه."

زه نکه که م لیدا، دهستم له سه ره هه لنه گرت تا خزمه تکاره کان گوئیان لی بوو، پاشان پرسیارم لی کرد چی وای له و کرد به م چه شنه ناجۆره له بانه کانی ویزه رینگ

رابکات، دهیوئیت بۆ کوئی بچیت، چونکه ئهوهی رەت کردوه له گەڵ ئیمه بمینتیهوه.

ئیزابیللا وهلامی دایهوه "زۆر چهزم دهکرد و زۆریش پیویسته لیره بمینمهوه دللی ئیدگار خۆش بکهه و چاودیری منالهکهی بکهه، له بهر دوو شت، و چونکه گرهنج مائی راستهقینهی منه. بهلام من پیت دهلیم که ئیدگار ناهیتلێت لیره بمینمهوه! تو پیت وایه بهرگهی ئهوه دهگریت من به قهلهوی و خۆشی ببینیت، بهرگهی ئهوه دهگریت بیر لهوه بکاتهوه که ئیمه هیمن بووین و چارهسهی ژههری دلخۆشیمان نهکهین؟ ئیستا، تهواو قهناعتم بهوه هاتوه که ئیدگار به ههموو چهشنیک رقی له من دهبیتهوه. ئهوهنده رقی لیم دهبیتهوه بهو بیت چهقۆی له چاوی را بکهن من نهبینیت، گوللهی به گوپی وهنن ناوی من نهبیستیت. سههرنج داوه کاتی دیمه جزوور ئیدگار ماسوولکهکانی دهم وچاوی دهشلهژین و نهخشهیهکی رق و کینه دروست دهکهن، ئهههش بهشیک له بهر ئهوهی که من به ههموو شیوهیهک تاوانبارم، بهشیک تریش له بهر رقه بنههتییهکهیه. بهلام بیگومان لهوهی که ههموو ئینگلته را له دواي من ناکات، بۆیه دهبی بهروونی و به هیمنی لیره برۆم. ههروهها ئهوه چهزه جارانیشم نهما که به دهستی هیتکلیم بکوژیم: چهز دهکهه ئهوه خۆی بکوژیت! ههموو دهراگاکانی خۆشهویستی لی داخستووم، چرای خۆشهویستی منی کوژاندهوه، بۆیه من هیچ هیوایهکم بیره نهماوه، ئهسلهه هه چاوم بیره ههئنایهت. دهتوانم دان بهوه دابنیم که من چهند خۆشم دهویست، دهشتوانم ئهوه بلیم که گهر بیهوئیت ئیستا دهتوانم خۆشم بویت، گهر ...، نا نا نا، نهخیر! ههچهنده گهر ئیستا بیتهوه لای من، سروشته شهیتانییهکهی به جوژیک له جوژهکان هه به دیار دهکهوئیت. کاسرین زۆر باشی دهناسی، زۆر باش پیناسهی ئهوهی بۆ کردم، وتی ئهوه دیوهزهمیه دیوهزهمه! ئیتر دهبی له زهینمی من بیته دهروهوه و له یادهوهرییهکانمدا بسپرتیهوه!"

وتم "وس، وس! ئهوه مروفتیکه، دهبی تو هیمن و لهسههرهخۆ بیت، تو هیشتا پیاوی خراپت نهدیوه، لهه جیهانهدا پیاوی زۆر خراپتر لهوه ههیه!"

وهلامی دایهوه "نهخیر، ئهوه مروفت نییه، شایهنی هاوکاری منیش نییه. من دللم بهو بهخشی، ئهویش لپی سهندم و به مهبهستی مردن کون کونی کرد، پاشان فری داوه

نیوههناوم. ئیلن، خهلکی به دلهکانی ههست دهکهن، دل سههراوهی ههستی ههموو مروفتیکه، له بهر ئهوهی ئهوه دللی منی کون کون کردوه، ئیتر چۆن ههستم بهرامبهه ئهوه ههبت: ههروهها ههستم بۆ ئهوهش نییه، ههچهنده لهمهوه بۆ روژی مردن گریا، فرمیتسهکانی بۆ کاسرین خوی بوون خوی! نا نهخیر بهراستی من به هیچ شیوهیهک یارمهتی نادهه!" ئا لیرهدا ئیزابیللا دهستی به گریان کرد و ئاو له برژانگهکانی دهچۆراپهوه، به ههنسکهوه وتی "تو پرسیاوی ئهوهت له من کرد که چ شتیک وای له من کرد دواچار له دهستی رابکهه؟ له ناچارییان رام کرد، چونکه سههراوهی رق و تووریهی و بی بهزهیی ئهوهم دۆزییهوه. دهمارهکانی سوور و ئهستوور دهبن کاتی پر به گور و تینی خۆی به شهپازلان لیم دعات. سنووری لیدان و درنادهتی بهزاندهبوو بهرهو کوشتن و برین دهچوو. زۆر چیژم لهوه وهردهگرت که شیتم دهکرد: ههستکردن به خۆشی، چیژ وهگرتن وایان لی کردم ئیتر خۆم له مردن بپاریم. ئیلن، مروفتهکان له بهر خۆشی و چیژ خویان ناکوژن، ئیستا خۆشی و چیژ لهم دونیایهدا بنبر بگریت، ههموو خهلهک خۆی دهکوژیت. بۆیه خۆم له دهستی نازاد کرد، گهر جاریکی دیکه بجمهوه ژیر دهستهکانی ئهوا بیگومان تو لهی خۆی دهکاتهوه.

دهزانی که دوینی بهریز هیندلی دهباویه لهسهه تازیهکه با. بهلام له هۆش خۆی نییه، نا هیچ ئاگای لهه جیهانه نهماوه: ئهوه شیت نییه سهعات شهش دهخهوئیت و له دوانزه به سهرخۆشی ههئدهستیت. له ئهجامدا، لهسهههخۆ ههئسایهوه وهک بلپی بۆ کهنیسه یان بۆ دانس دهچیت! له بری ئهوه لای ئاگردانه دانیشته و دهستی کرد به شهپاب و براندی خواردنهوه.

هیتکلیم - دهولهرم ناویرم ناویشی بینم - له یهکشههمهی رابردووهوه تا ئهمرۆ وهک بیگانهیهک وایه له نیوه خانووهکه. نازانم فریشتهکان به خۆی دهکهن یانیش خۆی بههیزه، ئهوه بۆ ماوهی ههفتهیهکه یهک ژهمی نان لهگهڵ ئیمه نهخواردوه. هههمیشه له بهرهبهیان دیتهوه مائی و یهکسهه دهچیته سههری بۆ ژووهرهکهی، ههه سهیری خۆی دهکات وه ک بلپی خهونی به خۆ و به هاوهلهکهی دهبینیت! وهک قهشهکان بهردهوام دوعای دهکرد: ئهوه خوایهی ئهوه لپی دهپاریتهوه و بی ههست و

پره له تۆز و خوّل ئه و خوايهی ئه و ناوی دههینا و ابزانم وینهی باوکه رهشهکهی بوو! ئه وهندهی دوعا کرد تا زمانی له گو کهوت و وشک بوو، دهنگی نووسا، قورگی خوینی لی هاته دهرهوه، ئیتر بیدهنگ بوو. دووباره دهچوه دهرهوه، ههمیشه راستهوخو ملی ریگهی بۆ گرهنج دهگرته بهر! پیم سهیره ئیدگار چون پولیس ئاگه دار ناکاتهوه و به گرتنی نادات! بهش به حالی خوّم من هیچ گویم لی نییه، چهند خهمم له کاسرین خوارد ههر ئه وهندهش لهو.

پۆحم گه رایهوه، بهرگهی ئه و هم گرت که وانه نه مرهکانی جوّزیف به بی گریان فیّر بيم، له نیو خانووهکه سه ر و خوارم دهکرد، به قاجی یه کیکي ئاسایی نا له ماله که به لکو به قاجی دزیکی ترسنۆک. رهنگه بیرت بۆ ئه وه نه چیت که جوّزیف ههر شتیکی دهگوت من دهستم به گریان دهکرد، به لām ئه و و هاریتۆن دوو کهسی پر له رق و کینهن. بۆیه لای هیندلی داده نیشتم، گویم له رویشتنه بی حه وسه له کهی بوو. کاتی هیتکیلف له ژوورئ ده بوو، من ههمیشه دهچومه موبه قه که، یانیش ئه و هتا دهچومه نیو ژووره کان، کاتیکیش له مائی نه ده بوو، وهک ئه م ههفته یه، له گو شه یه کی خانووه که کورسی و میزیکم داده نا، ههرگیز گویم به وه نه ده دا چون به ریز هیندلی خوئی داده مه زری نیت، به هیچ شیوه یه کیش دهستی له کاروباری من وهر نه ده دا. ئیستا له جار ان زۆر هیمن تر و له سه رخۆیه، زۆر باشه گه ر که س ههسته کانی نه بزوی نیت: ههمیشه خه مبار و دل سارد بوو به لām که متر تووره بوو. جوّزیف دلنیا یه له وهی که ئه و پیاوه به ته وای گوړاوه: که خوا دلّی گوړیوه، خوا له ئاگری ده پاریزیت، من چه په سام که نیشانه ی گوړان به سه ری وه ببینم، به لām ئه وه کاری من نه بوو.

دوینی شه و له کتیبخانه کهم دانیشتم هه ندی کتیبی کۆنم خوینده وه تا سه عات دوانزه. چون بۆ سه ره وه زۆر په ستی ده کردم، به فری تووره و توند دهره وهی سپی پۆشیبوو، به رده وام بیرم لای گوړه پانه که و گوړه تازه دروستکراوه که بوو! له ترسانا نه مده ویرا چاو له سه ر ئه و پهره هه لبرم که له به رده مم بوو، ئه و دیمه نه پر له خه مه سازانیکی له گه ل شوینه که دروست کردبوو. هیندلی له به را به ری دانیشتم، سه ری به سه ر دهسته کانی کردبوو، پی دهچوو بیری له هه مان بابته ده کرده وه. له ماوهی دوو سی سه عاتدا ههرچی شه رابی به رده می بوو نۆشی و یهک وشه چیه له ده می نه هاته

دهر، له بیرکرده وه و نۆشینی مه ی هیچی تری نه ده کرد. خانووه که کش و مات، قره ی تیدا نه بوو به لām گفه ی با جار جار په نجه رهکانی ده هه ژاند، مرؤفه بیه یزه که له بهر ئاگره که چوار مه شقی لی دانیشتبوو، کاتی مۆمه کهم گواسته وه بۆ شوینیکی تر، خسه ی که وشه کانم ئه و ناوه یان پر کرد. هاریتۆن و جوّزیف خیرا له نیو جیگه خه ویان لی کهوت. زۆر زۆر به خهم بوو: له کاتی خویندنه وه م هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا، پی دهچوو خوئی له و جیهانه دا نه مابیت و ههرگیز نه شگه ریته وه.

بیدهنگی به ئازاره که به دهنگی دهرگای موبه قه که شکا: هیتکیلف زووتر له کاتی ئاسایی خوئی گه رایه وه، و ابزانم بهرگهی ئه و زریان و باو بۆرانه ی دهره وهی نه گرت. ئه و هاتنه ژووره وه یه خیرا بوو، گویم لی بوو یه کیکي تریشی له گه ل بوو. هه لسام و ههستم به شتیک کرد له سه ر لئوه کانم، که هاوه له که ی منی ورووژاند، به ئاراسته ی دهرگا که راما و بگه ریته وه سه یری من بکات.

وتی "بۆ ماوهی پینچ دهقیقه له دهره وهی ده هیلمه وه، خو پیت ناخۆش نییه؟ وه لām داوه "خوای ده کرد ته وای ئه م شه وه له دهره وه ده بوو. بیبه! کلپه که له بهر چاوان دابنی و دهرگا که داخه."

هیندلی زانی که میوانه که ی گه پشته پی شه وه، پاشان هات و کورسیه که ی له لاکه ی تری میزه که دانا، سه ری پی کرد، له چاوه کانم به دوا ی سوژیک ده گه را دلّی بلاوینیته وه: به بکوژان دهچوو، ئه و ههستی به وه نه ده کرد، به لām با ی هه ندی وره ی هاتی قسه بکات.

وتی "من و تو زۆر قه رزدار ی ئه و پیاوه ی دهره وه یین! گه ر ئیمه هه ر دوو کمان ترسنۆک نه باین، ئه و ده بووین به یهک و قه رزه کانمان ده دایه وه. ئایا تۆش وهک براکت نه رم و نیانی؟ بهرگهی ئه وه ده گریت تا کو تایی وا بژی و هه ولتیک نه ده یت بۆ دانه وه ی قه رزه کان؟"

وه لām داوه "ئیستا تاقه تی بهرگه گرتم نه ماوه، خو شحال ده یم به تۆله یهک که له سه ر خوّم نه شکیته وه، به لām سه روهت و توندوتیژی دوو رمن، ئه و که سانه زیاتر بریندار ده که ن که پشتیان پی ده بهستن نهک دوژمنه کانیان.

هیندلی وتی "سه روهت و توندوتیژی پاشخانیک عادیلانن بۆ سه روهت و

توندوتیژی! خاتوو هیتکلیف (ئیزابېلا) داوات لى دهكهم هيچ مهكه، وهك كهري و لالان دانيشه. ئيستا پيم بلى، دهتوانى؟ دلنيام لهوهى كه توش به قهد من خوشحال دهبي كه كوتايى بوونى ئه و چهتونه ببيني، گهر تو زال نهبيت به سهريدا ئه و مردنى ئه و دهبيتته مردنى تو. ئه و دهبيتته تيكشكاندى من. به نهفرهت بى ئه و چهقاوهسوه دوزهخييه! به شيويهيك له درگا دها وهك بلى پيشتر ليره سهروك بووه! بهلنم پى بده كه زمانت نهگيرى، پيش ئه وهى ئه و سهعاته سهره سهعاتى خو لى بدات - سى دهقيقه دهوى به يهك - تو نافرتهتىكى نازادى، پيش ئه وهى ببته سهعات يهك، خوت نازاد بكه!"

ئو ناميرانه هينا كه من له نامهكهم باسم كرد، مؤمهكهى هينا خواره وه. رامچكاند، بهلام توند قولهكانيشم گوشى.

وتم "من زمانم دهگيرم، دهبي قسه بكه! تو دهستى مهدرى. با درگاكه ههر داخراو بيت و هيمن به!"

مهخلوقه پهست و خه مباره كه هاوارى لى هستا "نهخير! من بريارى خوم داوه، بهخوا ههر دهيكورم!" من بهزهى به تو و دادوهى به هاريتون دهبهخشم! تو به منوه سهرى خوت مهيهشينه، كاسرين تازه روشت. هيچ كهسىكى زيندوو ناتوانيت پهشيمانم بكاوه، يان ريسوام بكات، ههرچنده لهم دهقيقهيدا قورگى خوم دهرم - ئيستا كاتى ئه وه هاتوو هه موو شتهكان كوتايبيان پى بيت!"

رهنگه بريارى ئه وه بدهم لهگه ل و رچيك شه بكه، يان لهگه ل شيتيك ههلبكه، تاكه سهرچاوه بى من مابته وه ئه وهيه كه رابكه و ئاگه دارى بكه مه وه له چاره نووسه كهى كه چاوه پى دهكات.

به تونيكى سهركه وتوانه وه وتم "وا باشتره ئه مشه و شوينيكى تر بكه يته په ناگهى خوت! به ريز هيندى بريارى ئه وهى داوه ته قهت لى بكات، گهر سوور بى و ههر بيته ژورره وه."

به هه ندى وشه وهلامى دايه وه كه من ههز ناكه م ئيستا هه مان ئه و وشانه بليمه وه، وهلامى داوه "وا باشتره تو درگاكه بكه يته وه، تو .."

دووباره وتم "من پيوه نديم به و مه سه له يه وه نييه. وه ره ژوررى و با بتكه ن به

قوربانى يهك فيشهك، گهر پيت خوشه بمرى وه ره ژورره وه. ئه وهى له ئه ستوى مندا بوو به جيم گهياند."

ئهمه وت و په نجه ره كه م داخسته وه و گهرامه وه شوينى خوم له لايه ن ئاگره كه، كه ميك دوو پرووى م له خوما به دى كرد چونكه ترسى هه ره شه كردن له نارادا نه بوو. هيندى شويندى خوار و وتى كه تا ئيستا من ئه وه هه تيوه م خوش دهويت، به هه موو جوهر ناويك بانگى ده كردم. منيش له نهينى ناو دلى خوما بيرم له وه ده كردوه كه چهنه كاريكى به به زه يى ده بيت كه هيتكليف له ناخوشى بيهينته دهره وه، چ به زه ييه ك ده بيت بو من، هيتكليف ره وانهى خانوى راسته قينهى خو بكات! كاتى دانيشتبوم و سه رقالى ئه و بيركردنه وانه بووم، له وحه كهى پشت سه رم له گه ل جووله ي هيتكليف ها ته خواره وه، ره شاتيه كهى به ديار كه وت. بينم كه شانكهانى زور به نازار بوون، زه رده خه نه يه كم ها تى، وام نيشان دا كه من زور بى باكم قز و جله كانى سپى داپوشرابوون به به فر، ددانه تيژ و پياوخورانييه كهى به هوى سهرما و سوله وه به ديار كه وت، له نيو ره شاتيدا دهريسكانه وه.

به دهردى جويزف ده ليت موراندى و وتى "ئيزابېلا، لى گهرى با بيمه ژورره وه، ئه گينا توبه ت پى ده كه م!"

وه لام داوه "ناتوانم كه س بكورم. به ريز هيندى نا له وى به خو و چه قو و ده مانچه وه وه ستاوه."

وتى "ريگه بده با له درگاي موبه قه كه وه بيمه ژورره وه."

وه لام داوه "هيندى پيشه من له وى ده بيت. ئه وه خوشه ويسته هه چه كهى تويه كه ناتوانيت به رگه ي به فر بگريت! ئيمه به ئاشتى به جى هيلرابووين له نيو پيخه فه كانمان تا ئه و كاته ي مانگى هاوين ده گه شايه وه، به لام ئه و ساته ي زستان ده ته قينه وه، ده بى رابكه يت بو په ناگه كه! هيتكليف گهر له جياتى تو بام، له گه ل گوره كهى پال ده كه وتم و وهك سه گيكى به وه فا له ته كيه وه دهرم. جيهان ئيستا شايه نى ئه وه نييه له ناويدا بزيت، وانيه؟ تو كاريكت كرد كه ئيمه هه موومان باوه ر بكه ين كه كاسرين سهرچاوه ي خوشى تو بوو و هيجى تر: نازانم تو به چ شيويه كه دواى مردنى خوشه ويسته كه ت ده زى."

هاوهلهكهم چووه نيو بوشايييهكه و وتى "لهوييه، وانبييه؟ گهر بتوانم بهس قوالم ببهمه دهرهوه دتوانم لپي بدهم، بهس دهستم بيگاتي!"

ئيلن، دهرسم. تو وهك خراپهكاران له ئهرزيم ددهدى، بهلام تو هه موو شتيك نازانى بويه هيچ بريارش مهده. من به هيچ شيوهيهك يارمهتى نادم، به هيچ شيوهيهك هول نادم هاوكارى بكهم له ژيانيدا. خوژگه بمرديايه و له كوول بوايهوه، بويه به ترسهوه بي ئوميد بووم، كاتي هيتكليف خوئ خسته سهر چهكهكهى هيندلى و له دهستى راپچكاند، من له ئهجامى قسهكانم توقيبووم.

تاوانهكه تهقييهوه، چهقوكهش زور نزيك بوو له مهچهكى خاوهنهكهى. هيتكليف پر به هيزى خوئ رايكيشا، سهريجخ گوشتى برى، خستيهوه يهك و خستيهوه ناو گيرفانى. پاشان بهرديكى هه لگرت، داي له ناوه راستى دوو په نجرهكه، په نجرهكانى وردو هه راکرد. دوژمنهكهى ههست و خوستى لي برا، به نازار و ايشاوى خوينهوه كهوته خوارهوه، پي دهجوو خوينهكه له شا دهمار يان دهماريكى گه ورهوه بيت. چهتوونهكه خوئ خسته سهرى و له بنه خوئ نا و چه ندين جار سهرى دا به ئهرزهكه، له هه مان كاتدا منى به يهك دهست گرت و نهيهيشت بانگى جوژيف بكهم. نهيويست به تهواوى له سهر دونيائى رهش بكاتهوه، نهيويست تهواوى بكات، بهلام هه ناسهى لي برى، دواجار وازى لي هينا و لاشه بي ههستهكهى رايكيشا لايهك. لهوي قوولي قاپووتهكهى هيندلى كردهوه، برينهكهى زور بهتوندى پيچاوه، له كاتى پيچانهوهش هه موو شتيكى به نهفرهت دهكرد، رق و كينهكهى به قهه ليدانهكه بوو. منيش كه ئهوه كاته نازاد بووم، هيچ كاتم به فيرۆ نهدا له خزمهتكاره پيرهكه گهرام، كه زور به خيراى دههاته خوارهوه، ههر دوو پايهكى به شهقاويك دهبرى.

وتى "چييه ديسان، ئيستا چى بكهين، ها ئيستا چى بكهين؟"

هيتكليف برووسكه ئاسا وتى "ئهم كاره بكه، ئهوهتا سهروكهكهت شيت بووه، رهنگه مانگيكي تر بخايه نيت. پاش ئهوه مانگه دهبيمه شهماعيهى شيتان. تو، ئهئى نيچيرى بي دم و ددان، هاتى بو ئهوهى من په لبهست بكهيت و بمكهيته دهرهوه؟ لهوي به منگه منگ و ورته ورتهوه دامه نيشه. وهره، من بهخيوى ناكمه. ئهوه شته لابهره له بهر چاوم، ئاگه دارى پرووشكهكانى مؤمهكهت به - زياتره له نيوهى

برانديهك دهچيت!"

جوژيف دهست و چاوهكانى به ترسهوه بهرز كردهوه، وتى "چييه دهيكوريت؟ من ههرگيز تاوانى وام نه بينيوه! ئهئى خوايه شتيكى ..."

هيتكليف پاليكى پيوهنا، له ناو گوومى خوينا كهوته سهر ئهژنو، په روپهكى بو تى هه لدا، بهلام له برى ئهوهئى ئهرزهكه وشك بكاتهوه، دهستهكانى ويك هينانهوه و دهستى كرد به دوعا كردن، كه لهم ديمه نهدا به قسه هه ليت و په ليتهكانى پيكنه نينم دههات. من هوشم له سهره خووم بوو، هه په سانم به هيچ شتيك نه دههات: له راستيدا، من هيچ ههستى بهرپرسياريم نه بوو، يان ئهوهتا خووم له شتهكان گيل دهكرد.

سته مكارهكه (هيتكليف) وتى "ئوه، تووم له بير كرد. كهئى ئيستا كاتى دوعايه، به نهفرهت بي. تووش له گهه ل ئهوه پيلانم له دژ دهگيرى، ها، ههئى بهراز؟ نا ئهوهتا، ئهم كاره شايهئى توويه!"

ئهوهنده منى راهه ژاندا تا ددانهكانم كهوتنه جييره، منى لاي جوژيف به ئهرزى دادا، كه ههر خهريكى دوعا كردن بوو، پاشان هه لسايهوه، سويندى خوارد كه راسته وخو بچيته گرهنج. بهرپز ئيدگار برياردهر بوو، گهر په نجا ژنى مردبيت، ههر دهبي ته داخولى ئهم مهسه له يه بكات. له بريارهكهى زور كهله رهق بوو، كه هيتكليف رقى ئهويشى به من دهرشت، له سهر سهرى من وهستا بوو، پرسيار بارانى كردم منيش وهك خزمهتكارىك بگره كه متريش وهلامم دهدايهوه. زورى دهويست تا لهو پياوه پيره بگهيه نيت كه هيتكليف شه رانگيز و دوژمن نييه. به تايبهتى بهو وهلامه رهقانهئى من. بهلام، بهرپز هيندلى قهناعهتى پي كرد كه نه مردووه و له ژياندا ماوه، جوژيف خيرا هاوكارييه سه ره تايبييهكانى بو كرد و سه رو كيش كه ميك كهوته جووله و هوشى هاتهوه بهر. هيتكليف زور به قسهكانى جوژيف پهست ببوو، دواتر هيچى نهوت و ئيمهئى به جئ هيشت، هيندلى له لايهك دريژ كهوت. منيش چوممه ژورهكه م، وامزانى كه زور به ئاسانى له دهستى دهر بازم بوو.

ئهم بهيانبييه، كاتي هاتمه خوارهوه، نزيكهئى نيوسهعات پيش نيوهرو، بهرپز هيندلى له لاي ئاگرهكه دانيشت بوو، زور نهخوش بوو، چهتوون و شه رانگيز و

ئاژاوهگيپرکه سهری به لایهکی ئاگردانهکه کرد بوو. هیچ کامیان ئارهزوی نان خواردنیان نهبوو، هر نههاتن تا هه موو خواردنهکهی سهر میزهکه سارد بووهوه. به تهنیا نانم خوارد. هیچ شتیکی ریگی لئ نهگرتم و تیر تیر نانم خوارد، کاتی سهری ههردوو هاوهله بیدهنگهکه کرد، ههستم به ئاسوودهبوونی ویزدانم کرد. چوومه لای هیندلی و لهسهر ئهژنۆ له گوشهیهکه له تهنیشت ئهوانیشتم.

هیتکلیف نهیزانی من چوومهته ئهوی، سهرم ههلبیری، بیرم لهوه کردهوه که ئهم پیاوه هیچ سیفهتیکی نهرمی تیا نییه جگه له سیفهتی بهرد هیچ سیفهتیکی مرۆفانهی نییه. نیوچهوانی، که من رۆژیک له رۆژان زۆر پیاوانه دههاته بهرچاوم، ئیستا دهزانم که زۆر دۆزهخیه، پهله ههرویکی چری لهسهر نهخشینرابوو. چاوهکانی ورته ورتیان بوو چونکه ماوهیهکی زۆر بوو نهخهوتبوو، چاوهکانی ئهبلهق بیوون چونکه گریابوو، ئهوهنده گریا بوو تا ئهوکاتهش برژانگهکانی ههر تهر بوون: لهسهر لیوهکانی نووسرا بوو ناشادی بی کۆتا. له کهیسی ئهوا، زۆر سوپاسگوزار بووم: تهنیا ئهوکاته دهمزانی که چیتزی ههله بهرامبه ههله چهند خۆشه.

من قسهه پئیری "نا، نا خاتوون! یهکه نهزانیت دهلیت تۆ ههگرگیز له ژیانندا ئینجیلته نهکردووتهوه. گهر خوا دهرگایهکت لئ داخا ده دهرگات لئ دهکاتهوه. وایزانم ئهم قسهیه ئازاری بۆ ههمووان دهبیته!"

بهردهوام بوو، "ئیلن، به گشتی ئازاری بۆ ههمووان دهبیته، بهلام چ بهلایهکه به سهر هیتکلیف من قایل دهکات گهر دهستیکی منی لهگهله نهبیته؟ لام گرنگ نییه ئازاری زۆر بیته یان کهم، بهلام ئهوه گرنگه که بهلایهکی به سهر بیته من سهرچاوهی هۆی دروستبوونی ئهوه بهلایه ب. ئوه، من زۆر قهرزدارم ئهوه تهنیا لهو حالهتهی که ئایا دهتوانم لئی خۆش ب. ههز دهکههه ئازارهکهی ههردووکهمان بهرامبهر بیته، چاو به چاو و ددان به ددان، چونکه هه موو شوینیک ئازاری تایبهتی خۆی ههیه: ههز دهکههه تا ئاستی خۆم کهمی بکه مهوه. له بهر ئهوهی یهکهه کهسه بریندار دهبیته، دهبی یهکهه کهسیش بیته به دواي پۆزشدا بگه ریته، پاشان بۆچی من هه ندی بهزهیی بهرامبهر به تۆ نیشان بدهم. بهلام به دم زۆر زهحمهته من بتوانم تۆلهی خۆم بکه مهوه، بهلام دهتوانم بۆ هه میشه لئی خۆش نه ب. هیندلی داواي هه ندی ئاوی کرد،

گلاسیک ئاوم دا دهستی، دواتر لیم پرسی ئاخۆ تهندرستی چۆنه.

وهلامی دایهوه "به قهده ئهوهی خۆم دهمهوی نهخۆش نیم. بهلام هه موو گیانم به ئازاره، هه موو به شتیکی جهستهه ئهوهنده به ئازاره دهلیتی لهگهله رهوه جنۆکان به شهه هاتووم.

پاشان وتم "بهلی، هیچ سهر نییه. کاسرین هه میشه له نیوان تۆ و ئازاری جهستهیدا دههستا: مه بهستی له وهش ئهوه بوو که خه لکی ئازاری تۆ نهدهن و خۆشی نهتۆقین. خه لکی باش له گۆرهکانیان قیت نابنهوه، یان شهوی رابردوو رهنگه ئهوه دیمه نه کاریگه ری بینیبیت! تۆ ئازارت پئ نهگه یشتووه، ئازار جهستهی پارچه پارچه نه کردوی، ئازار سنگ و شانگهکانی لئ جیا نه کردویهوه؟" وهلامی داوه "ناتوانم هیچ شتیکی بلیم، بهلام مه بهستهت چییه؟ کاتی کهوتبوومه خوارهوه ویرا لیم بدات؟"

به وسپهیهکه وه وتم "به ربووه گیانت و تیری کوتای و له ئهرزی دای. دهمیشی لیکي دهکرد، ددانهکانی جیر کردبوونهوه تا و نجن و نجن بکات، چونکه ئهوه تهنیا نیوهی مرۆقه، نیوهکهی تریشی وهحشه."

به ریز هیندلی، وهک من، سهری ههلبیری و سهری رووی ئهوه دوژمنه ی ئیمه ی کرد که چاوی سوور هه لگه رابوو، دیار بوو ههستی به سه هیچ شتیکی دهروربه ری نه ده کرد: چهند دههستا، ئهوهندهش رووی ره شتتر و درندهتر دههاته بهر چاو.

"ئوه، گهر خوا هیزم پئ به خشیتهوه بۆ له دواهه مین ئازارمدا، توند سورینچکی بگوشم، ئهوکاته زۆر به خۆشحالییهوه دهچمه نیو دۆزهخ" پیاوه بی سه برهکه ئهم قسهی وت و ویستی هه لسیتهوه، پاشان چۆوه نیو بی ئومیدی، قهناعهتی بهوه هات که ناتوانیت ئهوه شه ره بکات.

به دهنگیکی بهرز وتم "نهخیر، ئهوهنده بۆ ئهوه بهسه که یهکیکی له ئیوه کوشته. له گرهنج هه موو کهسیک دهزانیت که خوشکی گهر له بهر به ریز هیتکلیف نه بوايه، ئیستا له خۆشترین ژیاندا دهژیا. به هه ر حال، هیتکلیف رقی له یهکیک بیته زۆر باشته لهوهی که خۆشی بویت. کاتی ئهوهم بیر هاتهوه ئیمه چهنده دلخۆش بووین - کاسرین چهنده دلخۆش و روو خۆش بوو پیش ئهوهی هیتکلیف بیته - ئاخه له بهر

هه‌ندی مافی خۆمه نه‌فره‌ت له زهمانه بکه‌م."

هیتکلیف به‌م قسانه راستییه‌که‌ی بۆ روون بووه‌وه نه‌ک قسه‌یه‌کی پوچ و هیچی تر. ئەم قسه‌یه زۆر ئازاری وێژدانی هیتکلیفی دا چونکه، خۆم ببینم، چاوه‌کانی وه‌ک بارانێکی به‌ کوڵ فرمیتسکی لێ ده‌پژا، هه‌نسکه‌کانی خه‌ریک بوو بیخنکێن. به‌وردی تێی پامام، به‌ گالته‌جارپییه‌وه پێی پیکه‌نیم. په‌نجه‌ره هه‌ورینه‌کانی دۆزه‌خ بۆ ساتیک ئاورپیان له‌ من داوه‌ته‌وه، هیتکلیف ئەوه‌نده مه‌ست ببوو، ئەوه‌نده دل پر له‌ خه‌م و به‌ ئازار بوو هۆشی له‌ دونه‌ی ده‌وروپه‌ری نه‌بوو، به‌لام زۆریش له‌ چاوه‌کانی ده‌ترسام بۆیه هیچی تر گالته‌م پێ نه‌کرد.

تازیه‌داره‌که‌ وتی "هه‌لسه و برۆ، له‌ به‌رچاوم ون به‌."

ئوه‌نده بێ هه‌ست و خوست بوو، ده‌نگی به‌ ئاسته‌م ده‌گه‌یشه‌ گۆیم.

وه‌لام داوه "ببوره، چیت وت؟ منیش کاسرینم خۆش ده‌ویست، له‌ به‌ر خاتری براکه‌شی هه‌ر ده‌میتمه‌وه. ئیستا که‌ ئەو مردووه، ئەو له‌ ناخی هیندلیدا به‌دی ده‌که‌م: چاوه‌کانی هیندلی وه‌ک چاوه‌کانی کاسرین وایه، گه‌ر تۆ هه‌ولی کۆلینی ئەو چاوانه‌ت نه‌دا، و په‌ش و سوورت نه‌کرد،..."

به‌ شیوه‌یه‌ک جوولایه‌وه، وای له‌ من کرد منیش هه‌نگاوێک بۆ پاشه‌وه به‌هاوێژم، وتی "هه‌لسه، ئەی گه‌ژه‌ی بێ میتسک، برۆ لێره تا ره‌وانه‌ی مردنم نه‌کردی!"

خۆم ئاماده‌ کرد بۆ هه‌لاتن، به‌رده‌وام بووم "به‌لام گه‌ر کاسرینی داماو متمانه‌ی به‌ تۆ کرد، دلخۆش و رووخۆش وه‌ک جاران ژیا، وه‌ک خانمی هیتکلیف به‌ خۆشی بژیا، ئەوا به‌ هه‌موو لایه‌ک ده‌که‌وته خۆشییه‌وه! به‌لام ئەو به‌رگه‌ی هه‌لسوکه‌وته جارێکه‌ره‌کانی تۆی نه‌گرت: رق و کینه‌ی ده‌بوايه ده‌نگیک، یارمه‌تییه‌کیان بدۆزیباوه."

هیندلی که‌وته نێوان هه‌ردوو کمان، له‌ بری ئەوه‌ی هه‌ولی ئەوه‌ بدات بگاته‌ من، له‌سه‌ر میزه‌که‌ ده‌ستی کرده‌ چه‌قۆیه‌کی نانخواردنی ئیواران و راست به‌ ئاراسته‌ی سه‌رمدا هاویشتی. به‌ بنا گۆیم که‌وت، ئەو رسته‌یه‌ی که‌ خه‌ریک بوو ته‌واوی بکه‌م، بۆم ته‌واو نه‌کرا و وه‌ستام، چه‌قۆیه‌کم راکێشا ده‌روه‌وه، چوومه‌ لای ده‌رگا‌که‌ چه‌قۆیه‌کی تری بۆ هاویشتم، که‌ له‌ گولله‌ تۆپیک قوولتر به‌ نێو دیواره‌که‌دا رۆچوو.

دواه‌مین نیگا له‌سه‌ر ئەو که‌ ئیستاش له‌ به‌ر چاومه‌ ئەوه‌ بوو که‌ تووره‌یییه‌که‌ی بێ وینه‌ بوو، به‌لام میوانه‌که‌ی توند گرتی و هه‌ردووکیان که‌وته‌ سه‌ر ئەزری. کاتی به‌ ده‌رگای موبه‌قه‌که‌دا هه‌لاتم به‌ ئامازه‌ ده‌ستم بۆ جو‌زیف بلند کرد بچیته‌ لای سه‌رۆکه‌که‌ی. به‌ سه‌ر هاریتۆن که‌وتم که‌ له‌ نێو ده‌رگا‌که‌ خه‌ریکی یاریکردن بوو له‌گه‌ڵ تووله‌که‌ی، داوای لێبووردنم لێ کرد وه‌ک ئەوه‌ی من بۆ نێو دونه‌ی پاکبوونه‌وه هه‌له‌هاتم، سه‌رم بۆ خوار هینا و ملی رێگه‌که‌ی پشته‌وه‌م گرت، راسته‌وخۆ چوومه‌ نێو به‌پاره‌کان، به‌ نێو پووش و په‌لاش و دره‌خته‌ ترسناکه‌کاندا هه‌لاتم: به‌ ئاراسته‌ی ئەو رووناکییه‌ رویشتم که‌ له‌ گره‌نجه‌وه تیشکی ده‌دا. نه‌مویست بۆ ته‌نیا ساتیکیش له‌ بانه‌کانی وێزه‌رینگ نه‌میتم، هه‌رچه‌نده شه‌ویش بوو هه‌رگیز له‌وێ نه‌مامه‌وه. ئەوه‌ی بستیک له‌ بانه‌کانی وێزه‌رینگ دوور بیت دوو ئەوه‌نده له‌ خوا نزیک ده‌بیته‌وه.

ئیزابیل له‌ قسه‌کردن وه‌ستا و قومێکی له‌ کوویه‌ چایه‌که‌ی به‌رده‌می دا، پاشان هه‌ستایه‌وه، به‌ ده‌ست ئامازه‌ی بۆ کردم جله‌که‌ی له‌ به‌ر بکه‌مه‌وه، شاله‌ گه‌وره‌که‌م به‌ سه‌ر شان و سنگی دادا، هه‌رچه‌ندی مردم و سو‌تیم بۆ سه‌عاتێکی تر نه‌مایه‌وه، چووه‌ سه‌ر کورسییه‌ک، وینه‌ی ئیدگار و کاسرینی ماچ کرد، هه‌مان مالئاوایی له‌ من کرد، چووه‌ نێو عاره‌بانه‌که‌، فانی (ناوی سه‌گ) به‌ داوی که‌وت، که‌ له‌ خۆشییانا ده‌ستی به‌ چه‌پین کرد کاتی چاوی به‌ ئیزابیل که‌وت. به‌ جو‌رێک رویشتم، پێ ده‌چوو هه‌رگیز جارێکی تر به‌ سه‌ردانیش به‌و ناوه‌دا نه‌یه‌ته‌وه: به‌لام پێوه‌ندییه‌ک هه‌بوو له‌ نێوان ئەو و سه‌رۆکه‌که‌م کاتی شته‌کان هه‌ندئ هیتور بوونه‌وه. وازانم خانووه‌ نوێیه‌که‌ی له‌ باشووره‌، له‌ نزیک له‌نده‌نه‌، چه‌ند مانگیک داوی هه‌لاتنه‌که‌ی کورپێکی بوو. به‌ ناوی بنه‌ماله‌ی لینتن کرا نه‌ک هیتکلیف، یه‌که‌م جار، هه‌روه‌ک خۆی باسی کرد، منالێکی له‌ر و لاواز و بووده‌له‌ بوو.

رۆژێکیان به‌رێز هیتکلیف له‌ لادیکه‌ چاوی به‌ من که‌وت، لیمی پرسی ئیزابیل له‌ کوێ ده‌ژی. منیش پێم نه‌وت. وتی که‌ له‌ به‌ر هیچ شتێکی نییه‌، به‌س ناشبێ بگه‌رپێته‌وه لای براکه‌ی، ده‌بێ ئاگه‌داری ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ بیت: گه‌ر براکه‌ی لای پاراستبی، ئەوا نابێ له‌گه‌ڵ ئەودا بیت. هه‌رچه‌نده من هیچ زانیارییه‌کم نه‌درکاند، به‌لام له‌ لایه‌ن هه‌ندئ خزمه‌تکاری تره‌وه به‌ شوینی دانیشتم و وجودی مناله‌که‌ی

زانی. هیترسی نه کرده سهر، بۆ ئەمەیان دەبێ سوپاسی رقه کهی بکات. زۆر جار پرسباری له منالە کهی دهکرد، کاتی منی بینی و گوێی له ناوی منالە که بوو، به سهرسهختییهوه زهردهخه نه په کی هات و وتی "حه ز دهکن رقم له ویش بیته وه، وا نییه؟"

وه لأم داوه "پیم وا نییه هه ز بکن هیچ شتیک له باره ی ئه و منالە وه بزانی.

وتی "به لأم هه کاتیک بمه ویت هه موو شتیک له سهر ده زانم، بۆ ئه وهیان شه کریان خوارد!"

خۆشبهختانه دایکی منالە که (ئیزابیللا) پێش ئه وه ی هیتکیف بگات گیانی له دهست دا، سیانزه سال دوا ی نه مانی کاسرین، کاتی لینتن (کوری ئیزابیللا و هیتکیف) ته مه نی بووه دوانزه سال شتیک زیاتر.

له و رۆژه ی ئیزابیللا سهر دانیکی چاوه روان نه کاراوی ئیمه ی کرد، من هیچ دهر فه تیکم بۆ نه ره خسا قسه له گه ل سهرۆکم (ئیدگار) بکه م: ناماده نه بوو له سهر هیچ شتیک گف تو گو بکات. کاتی توانیم وای لی بکه م گوئی له قسه کانم بگریت، زۆر خۆش حال بوو به و هه واله ی که خوشکی (ئیزابیللا) میرده که ی به جی هیت تو وه، که دوا ی میرد کردنی، زۆر زۆر رقی له هیتکیف هه لسا بوو. رق و کینه که ی زۆر هه ستیار و قوول بوو، نهیده و یست به هیچ شیوه یه که نه گوئی له دهنگی بیت نه بشیبینیت. په ژاره و هه موو ئه و شتانه پیکه وه ئه و مرۆقه یان بۆ نیو ته نیاییه کی بی وینه گوێزایه وه: نووسینگه ی دادوهرییه که ی هه لوه شانده وه، هیچی تر سهر دانی که نیسه ی نه ده کرد، له هه موو بۆنه کاندای له لادیکه دا برابوو، ژیا نی له ته نیاییدا زۆر ته سک کرده وه، ته نیا له نیو پارک و زهوییه کانی خۆی به سهری ده برد، به ته نیا له نیو به یاره کاندای هه م شوێی ده کرد، جار جار ه سهر دانی گوێی خیزانه که ی ده کرد، زیاتر به شه وان یان به یانی زۆر زوو پێش ئه وه ی هیچ که سیکی تر له گوێستان بیت سهر دانی گوێی خیزانه که ی ده کرد. به لأم ئه وه نده باش بوو که ئه م به زمه ماوه یه کی درێژی نه خایاند. دوعای بۆ گیانی کاسرین نه ده کرد تا بیزار ی بکات. دواتر دهستی له کار کیشایه وه، تووشی خه موکی بوو، خه موکییه که شیرینتر له خۆشییه کان! به سۆز و خۆشه و یستییه کی قوول وه یاده وه رییه کانی ده هاته وه یاد، هه میشه هیوا ی به

جیهانیکی باشتر دهخواست، ئه و جیهانه ی که تیایدا گومانی له ونبوونی کاسرین هه بوو.

دلخۆشی و سهرهخۆشی دونیای ده داوه. وتم، بۆ چه ند رۆژیک هیچ هۆشی لای میراتگره که ی نه بوو: ساردییه که وهک به فر له مانگی چوار توایه وه، منالە بچوو که که ورده ورده ده هاته پێش چاوی، ناوی کاسرینی لی نا به لأم هه رگیز به ته واوی ناوه که ی بانگ نه ده کرد که چی هه رگیز به کورتی بانگی کاسرینی نه ده کرد: چونکه هیتکیف عاده تی وه ها بوو به کورتی بانگی کاسرینی ده کرد، پێی ده وت کاسی. بۆیه ئیدگار به و منالە ی ده وت کاسی: ئه مه به رای خۆی جیای ده کرده وه له دایکی، پێوه ندی نیوان کاسی بچوو و ئیدگاری باوکی پێوه ندییه کی کچ و باوکایه تی نه بوو، به لکو ته نیا پێوه ندییه کی ساده وهک یه کیکی گه وره و کچیکی بچوو ک.

زۆر جار جیاوازم ده کرد له نیوان ئیدگار و هیندلی ئیرنشۆ، بۆ خۆم لیکم ده دا یه وه بۆچی هه لسوکه وتیان له هه مان بارودۆخدا دژی یه کتره. هه ردووکیان دوو میردی زۆر باش بوون، هه ردووکیان زۆر دلایان لای منالە کانیان بوو، باوه ریم نه ده کرد که هه ردووکیان نزیکه ی هه مان ریگه یان ده گرت به ر، جا چ بۆ باشه چ بۆ خراپه بوا یه. به لأم، بۆ خۆم بیرم ده کرده وه که هیندلی هه رچه نده که لله ره قتر بوو، زۆر خه م بار و خراپتر و بی هیتزر ده هاته به ر چا و. کاتی که شتییه که ی تیک شکا، ده ریاوانه که پێگه ی خۆی واز لی هینا، هه روه ها تا قمی کاریش له بری پرگار کردنی که شتییه که، سه ریان لی شیوا و ده مار گیر بوون، هیچ هیوا و ترووسکایییه کیان جی نه هیتست بۆ که شتییه به ده خته که. به پێچه وان وه ئیدگار پالنه ریکی راستی دل سوژی و گیانی وه فایی خسته روو: باوه ری به خوا هه بوو، خواش له به رابه ر ئه وه ژیا نیکی خۆشی بۆ دا بین کرد بوو. یه کیکیان هیوا ی هه بوو، ئه وه که ی تریان بی هیوا و ئومید بوو: خۆیان چاره نووسی خۆیان هه لبژارد، به رگه ی هیچیان نه گرت. به لأم گویت له وتاری من نابیت، به ریز لۆکو د تۆ بریار ده ده ییت، به قه د من ده توانی بریار له سهر هه موو ئه و شتانه بده ی، به لایه نی که م، تۆ ده زانی که ده توانی، بریاری تۆ هه مان بریاری منه. کو تایی ئیرنشۆ (هیندلی) شتیک بوو چاوه ری ده کرا و رپی تیده چوو، زۆر خیرا دوا ی ته وا و بوونی خوشکه که ی بوو: ته نیا شه ش مانگ نیوانیان هه بوو،

هيندليش مرد. ئيمه له گرهنج هيچ زانبارييهكي وامان پي نهگهيشت كه حالهتي چون بوو، بهلام نهوهي كه من زانيم نهوه بوو كاتي خوم ناماده دهكرده بجمه سهر تازيه و يارمهتيان بدهم، بهريز كينيس هاته ژورهوه بو نهوهي رووداوهكه به ئيدگار بلّي.

وتي "ئبي هتي نيلي! هرگيز ئيمه له ههوالي ناخوش دانابرين، هيچ بهيانبييهك ئيمه خوشيمان نهبينيه جگه له بيستني ههوالي كتوپر و ناجور. بهياني نوره من و توش ديت. دهزاني ئيستا كي مردوه؟"

به واق ورمابويهوه پرسيم "كي؟!"

وهلامي داوه "بوچي مهزندهت كار ناكات! دهسمالتيك بينه چونكه پيوستت پي دهبيت!"

به سهرسامبييهوه وتم "بگومان بهريز هيتكليف نه مردوه؟"

دكتور كينيس وتي "چي! جا توخوا بو هيتكليف فرميسك دهباريني؟ نا هيتكليف وا زوو نامريت، تاز بينيم، توژي خوشحال بوو. وا خهريكه گوشت دهگريتهوه چونكه له ماوهي رابردوو نيوهي له دهست دابوو."

ئوقرمه لي برا و پرسيم "ئهي كهواته دكتور كينيس، كي مردوه؟"

وهلامي داوه "هيندلي ئيرنشوق مرد! هاوري كوئنهكته، هيندلي. بوختان پيكرهكهكي من: له ژيانيدا بهرامبهه به من زور خراپ بوو. نا نهواتا! وتم ئيمه دهبي ناو له چاومان بيته خوارهوه. بهلام دلخوش به! مردنهكهكي شايهني خوي بوو: وهك پياوماقوولان كاتي مرد سهرخوش بوو. پياويكي داماو بوو! منيش زورم پي ناخوشه. كهس بهرگهي نهوه ناگريته كه هاورييهكي كوئي خوي له دهست بدات: ههرچهنده زور فروفيلي له من كردوه، بهلام ههر ناخوشه. پي دهچوو تهمني 27 سال دهبوو، نهوه تهمني توئه: كي دهزاني ئيوه له يهك سالدا له دايك بوونه؟"

من داني پيا دهنيتم كه هم رووداوه دلتهزينه زور كاري تي كردم و تووشي چهپهسانكي سهير بووم زور قوولتر له مردني كاسرين: يادهوهرييهكانم له كاتي خويدا موچركيكي به ناخموه هينا، له ههيوانهكه دانيشتم و دهستم كرد به فرميسك ههلرشتن وهك بلبي يهكيكي زور نزيكم مردبيت. حهزم لي بوو خزمهتكارتيكي تر بيت دكتور كينيس بهريته لاي ئيدگار. خوم پي نهگيرا و دهستم

كرد به پرسباري ههليت و پهليت - قومار كردنهكهكي عاديلانه بوو؟" ههرچييهكم كرد، نهو رووداوه ههر ههراساني كردم: بويه يهكسهه چوموه لاي سهروكهكهكم و داواي نهوهم لي كرد ريگهه پي بدا بجمه بانهكاني ويزهرينگ و دواهمين نهركي خوم به جي بگهيهنم بو مردوهكه. بهلام هيندلي زور دلگران بوو و رازي نهدهبوو، بهلام له ريگهي هاورييهتيهوه داوام لي كرد، پيم وت كه سهروكه كوئنهكهكم بو من له براييك زياتر بوو، زور باش بوو لهگهه من. لهگهه نهوهشدا، بيرم هينايهوه كه منالهكهكي هاريتون برازاي كاسرينه، ههروهها كه ئيستا نهو نزيكترين خزمي هاريتونه، دهبي وهك پاسهوانتيك رول بگيريته، دهبي پرسباري نهوهش بكات كه سهروهت و مولكي چون به بادا چوو، دهبي خهميك له زاواكهيان بخوات. ئيدگار زور پي خوش نهبوو سهري خوي بهو بهزمانهوه قال بكات، بهلام يارمهتي دام كه قسه لهگهه پاريزههكهكي بكم، پاش ماوهيهكي زور ريگهي پي دام بجمه بانهكاني ويزهرينگ. ههمان پاريزههكهكي باوكي بوو: بانگم كرده لاديكه، داوام لي كرد لهگهه لم بيت. سهري نهريي لهقاند و وتي كه دهبي هيچ لهگهه هيتكليف نهكريته و وازي لي بين، گهر راستييهكه به دهر بكهويت نهوا هاريتون دهبي سوال بكات.

وتي "كاتي باوكي هاريتون مرد، زور قهرزدار بوو، تهواوي مولكهكهكي قهرزهكهكي پي درايهوه، بويه كورهكهكي يهك فلس له ميراتهكهكي بهر ناكهويت، گهر سووريش بيت نهوا هيشتا قهرز ماوهتهوه دهبي بچيت سوال بكات تا دهيداتهوه."

كاتي گهيشتمه بانهكان، نهوهم بو شيكردهوه كه ههموو شتيك دهبي به شايستهيي نهجام بدري، جوذيف كه زور پهست دههاته پيش چاو، قايل بوو به وجودي من لهوي. بهريز هيتكليف وتي كه پيم وانبييه تو پيوست بيت و نيتر كهس بانگي توئ نهكردوه، كهس پيوهندي به سهروهه نيبه، بهلام گهر بمهويت دهتوانم فهيمان به سهه ههموو شتيكي تازيهكهدا بكم.

وتي "بهراسته نهو لاشه گه مژهيه دهبي لهسهه شهقامهكان بنيترت، پيوست به هيچ جوهره مهراسيميك ناكات. من دويني ئيواره بو ماوهي 10 دهقيقه به جيم هيشت، پاش نهوهي چوموه دهرهوه ههردوو دهرگاكي لهسهه توند قايم كرد، پاشان تا مرد شهراي خواردهوه، به نهقهست نهوهندهي خواردهوه تا بمرت! ئيمه كاتي

ئەم بەيانىيە ھەستايىن لە خەو، گويمان لەو بوو وەك ئەسپ وەرزشى دەکرد، ئا ئەو ھەتتا ئەو ھە چارەنووسى بوو: ئىستا ھەرچى لى بکەيت ناگەرپتەو. بە دواى كينيسم نارد، بەلام تا ئەو ھات، ئەو گەمژەيە گيانى لە دەست دا: ھەم سەرماى بوو، ھەم مردبوو! بۆيە پڤويست ناکات ھيچ شتتېكى بۆ بکەى، ھەر شاھەنى ھيچيش نيبە!"

خزمەتکارە كۆنەكە (جۆزيف) ئەم قسەيەى دووپات کردەو.

من سوور بووم لەسەر ئەو ھى كە مەراسيمى ناشتن و تازيەكە دەبى بە پزەو ھەنجام بدريت. بە پزە ھيتكليف وتى كە رەنگە من لەویش ريتگەى خۆم ھەبیت: تەنيا، ھەزى کرد ئەو ھەم بىر بېتەو ھە مەسرفى ئەم ھەموو بەزم و پزەمەى تازيە لە گيرفانى ئەو دېتە دەرەو. بە شېوازىكى سەير كاروبارەكان دەچوون بەرپۆ، نە خۆشى بوو نە ناخۆشى: ھەر شتتېك بېت، ئەوانى بە كارەكە ھەلسابوون وەك بلىى سوغرەيان پى بکەيت سەر و دەم و چاويان ترشابوو. ھيتكليف خۆشى لە پوخساريدا دەبارى: ئەو كاتە تازە خەلكى كفنەكەيان لە مالاو ھەلگرت بۆ دەرەو. زۆر شارەزا بوو لە دوورپويى چونكە خۆى بە تازيەدارىكى بە ئەمەك دەخستە بەر چاوان. چوو ھە لای ھاريتۆن و ھەلگرت و لەسەر مېزەكەى دانا و بە منگەيەكى سووكەو ھى "ئىستا كورە جوانەكەم، تۆ ھى منى! با بزاني چيت لى دەرەچیت، گەر لقى دار وەك دارەكە خۆى بە ھەمان گفە با نەچەمیتەو!" ئەو شتەى كە كەس چاوپرې نەدەكرد لەم قسەيەدا بە ديار كەوت: منالەكە يارى بە خەنافسى ھيتكليف دەکرد، پوومەتى رادەكيشا، بەلام من لە مانا شاراوەكەى گەيشتم، بویرانە وتم "گەرەم، ئەو كورە دەبى لەگەل من بېتەو سەرەسكرووس گرەنج. گەر ھەموو شتتېك لە جیھاندا ھى تۆ بى، بەس ئەو منالە ھى تۆ نيبە!"

پرسی "ئەو ئىدگار وا دەلى؟"

وہلام داوہ "بىگومان - فەرمانى بە من کردو ھە كە لەگەل خۆمى بەرمەو."

چەتوونەكە ھى "ئىستا دەمە دەم ناکەين لەسەر ئەم بابەتە: بەلام ھەز دەكەم يەكېك بە خۆم پەرورەدە بکەم، كە نزيك بېت لە سەرۆكەكەت و منيش شوینىكى لەسەر حيسابى خۆم بۆ دابىن بکەم، گەر بيبەوېت لايىبەريت. سەرى خۆم بەو ھە نايەشېنم مشتومر لەسەر ھاريتۆن بکەم، بەلام جوان لەو دۇنيام كە دەبى ئەو ھەكەى

تر بېت! ئەو ھەت لە بىر بېت، پى بلى."

ئەم قسەيە بەس بوو بۆ تېكەلکردنى دەستەكانمان، كاتى گەرەمەو ھە شتەكانم گيرايەو، ئىدگار لينتن كەمېك گرنگى بە قسەكان دا، ھيچى تر لەسەر مەسەلەكە نەپۆشست. بەلام لەو دۇنيا نەبووم كە ئىتر ئەو پياو ھەموو مەسەلە و شتتېك وا دەبیت.

ميوانەكە (ھيتكليف) ئىستا سەرۆكى بانەكانى ويزەرينگ بوو: ھەموو مۆلكەكە بۆ ئەو ماپەو، بۆ پاريزەريشى سەلماند كە بست بە بستى زەويوزاى ھيندى دەبیتە مۆلكى خۆى چونكە ھيندى پارەى وەرگرتوو بۆ قومارکردن سەلە برى ئەو خانوو، واتە خانوو ھەكەى لە رەھن دانابوو لە بەرابەر وەرگرتنى پارە لە ھيتكليف بۆ قومارکردن. ھاريتۆنیش كە يەكەم پياوماقوولى ئەم ناوچەيە دەبیت، سەربەخۆيىيەكەى قورخ كرابوو لە لايەن دوزمنى باوكى. ھيتكليف چارەنووسى ئەويشى يەكلايى کردەو كە لە خانوو ھەكە وەك خزمەتكار دەژيت، ھيچ سووديش لە مووچە وەرناگریت: ناتوانيت داواى ھيچ مافىكى خۆى بکات، لە بەر ئەو ھى كەسى نيبە، ھەرەھا پشت گوى دەخریت و باجى ھەلەكانى باوكى دەداتەو.

خه‌یالت بۆ ئەوه ده‌چوو که ئەمه کاری د‌لشکاندنه: باوه‌ر ناکه‌م قه‌ت به توندی قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردبیت. به ده‌ستی خۆی به ته‌واوی په‌روه‌رده‌ی کرد، جا په‌روه‌رده‌یه‌کی زۆر جوان و زۆر خۆش په‌وان. خۆشبه‌ختانه، هه‌زی فیه‌ربوون و په‌روناکبوونی بیری به خه‌را کردیان به قوتابییه‌کی لیهاتوو: زۆر به خه‌یرایی و به په‌رۆشه‌وه فیه‌ر بوو، زۆر شانازی به مامۆستایه‌تی باوکی ده‌کرد.

تا ته‌مه‌نی گه‌یشته سیانزه سا‌ڵ جارێک به ته‌نیا نه‌چووئه‌ودیه‌و پارکه‌که. به‌په‌ریز ئه‌دگار له‌گه‌ڵ خۆی ده‌برده هه‌موو شوینیک. به‌لام متمانه‌ی به هه‌چ که‌سیکی تر نه‌بوو. گیمه‌رتۆن ناویکی ئاشنا نه‌بوو به گوێکانی، تاکه بینا که لێی نزیک بووبیته‌وه یان چووبیته ناوی په‌رستگا‌که بوو، ئەمه جگه له ماله‌وه. بانه‌کانی و په‌ره‌رینگ و به‌په‌ریز هه‌تکلیف لای ئەو وجودیان نییه. دووره په‌ره‌زێکی ته‌واو بوو، دیار بوو زۆریش د‌لخۆش بوو. ئەوه‌ی راستی بیه‌ندی جار، کاتێ رووبیویکی ولاته‌که‌ی ده‌کرد له په‌نجه‌ره‌ی ژووری په‌رستاره‌که‌ی، ده‌یوت: "ئیلن، چه‌ندی پێ ده‌چیت گه‌ر به پێیان بچمه سه‌ر ئەو گردانه؟ هه‌ز ده‌که‌م بزانه‌م چی له لاکه‌ی تر هه‌یه - ده‌ریای لیه‌یه؟" وه‌لام داوه "نه‌خه‌ر خاتوو کاسی (منالی ئه‌دگار و کاسرین) هه‌ر گردن، وه‌ک ئەمانه به‌س گردی لیه‌یه."

جارێکی تر پرسى "ئە‌ی ئە‌و به‌رده‌ زه‌رینه‌ چینه‌ کاتێ تۆ له‌ ژه‌ریانه‌وه ده‌وه‌ستی؟" بۆن و دیمه‌نی پێنیه‌ستۆن کراگس زۆر تابه‌ت سه‌رنجیان کیش کردبوو، به تابه‌تی کاتێ تیشه‌کی خۆر لێی د‌دا و ده‌ره‌وشایه‌وه و لووتکه‌ی بانه‌کان و ته‌واوی دیمه‌نیکى جوان له بن سیه‌به‌ره‌که‌وه ده‌هاتنه پێش چاو. بۆیم باس کرد که ئەمه ته‌نیا کۆمه‌لیک به‌ردی رووتن، که زۆر به زه‌حمه‌ت ده‌رخت له سه‌ریان ده‌پوێت. به‌رده‌وام بوو له پرسیاران "ئە‌ی باشه‌ بۆچی ئه‌یوانان دره‌نگ ئاوا ده‌ده‌وشینه‌وه؟" وه‌لام داوه "چونکه ئە‌وان زۆر له ئیمه‌ به‌رزترن، ناتوانی به سه‌ریان بکه‌وی، زۆر به‌رز و لیه‌زن. له زستاندا، به‌فر پێش ئە‌وه‌ی بگاته ئیمه‌ سه‌ر ئە‌و لووتکانه سپی ده‌کن، له چله‌ی زستانیشدا من به‌فرم به سه‌ر لای رۆژه‌لاتی باکووه‌وه بینوه!" به سه‌رسوپمانه‌وه وتی "تۆه، که‌واته تۆ چوویه سه‌ر ئە‌و گردانه! که‌واته کاتێ که‌وره ده‌بم منیش ده‌توانم بچم. ئیلن ئە‌ی باوکم قه‌ت چووه‌ته ئە‌وه‌ی؟"

به‌شى هه‌ژده‌م

خاتوو دین به‌رده‌وام بوو: دوانزه سا‌لی دواى ئە‌و ماوه ناخۆش و نه‌گه‌به‌ته خۆشترين کاته‌کانی ژيانم بوون. گه‌وره‌ترین گرفت و کیشه‌کانی من له ئە‌نجامی نه‌خۆشى خانمه‌که‌م سه‌رى هه‌لدا، که ئەمه سیه‌ه‌تی هه‌موو منالیکى هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌نده، هه‌موو که‌سیک نه‌خۆش ده‌که‌وێت. دواتر پاش شه‌ش مانگ، وه‌ک داری گه‌لاوێژ گه‌شه‌ی کرد، ده‌یتوانی بپروات و قسه‌ش بکات، به‌په‌ریگه‌ی خۆی، له به‌ر ده‌می به‌یاره‌کان دوو ئە‌وه‌نده بۆ جارى دووهم به سه‌ر خۆلی گۆری خاتوو کاسریندا که‌وتبوو. براوه‌ترین و سه‌رکه‌وتوو‌ترین شت بوو که تا ئه‌ستا تیشه‌کی خۆری هه‌ینابیته نێو ئە‌و خانوو ده‌وره په‌ریزه: جوانیه‌کی راسته‌قینه له په‌رووی، چاوه‌کانی وه‌ک ئه‌رنشۆ ره‌ش و جوان بوون، به‌لام پیه‌ست و ئاکاره ورده‌کانی له لینتن ده‌چوو، قه‌زیشی زه‌ردیکى لوول لوول بوو. په‌رووی به‌رز بوو، هه‌رچه‌نده په‌ق نه‌بوو، د‌لیکی هه‌ستیار و زیندووی هه‌بوو. ئە‌و توانا و هه‌سته به‌رزانه‌ی دایکی به بیه‌ر هه‌ینامه‌وه: له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا هه‌ر به دایکی نه‌ده‌چوو: چونکه گه‌ر به دایکی چووبا ده‌بوايه وه‌ک کۆتر نه‌رم و نیا‌ن بوايه، ده‌نگیکى نه‌رم و خۆش و په‌وه‌خۆش بوايه. تووره‌یه‌یه‌که‌ی هه‌رگیز به تووره‌یه‌ی نه‌ده‌چوو، خۆشه‌وێستیه‌که‌ی هه‌رگیز توند نه‌بوو: خۆشه‌وێستیه‌که‌ی قوول و مه‌ستانه بوو، ده‌بێ دانى پیا بنه‌یت، هه‌له‌ی خۆی بوو ئە‌و خه‌لاتانه‌ی لێ سه‌نراوه. منال هه‌ر له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیه‌وه یان ئە‌وه‌تا په‌ریگه‌ی خه‌راپ یان چاکه ده‌گریت. گه‌ر خه‌زمه‌تکارێک د‌لته‌نگی کردبوايه، هه‌میشه ده‌یوت "وا مه‌که به باوکمه ده‌لیم!" وه‌ک بلێی ئە‌و چاکى ده‌کاته‌وه، ته‌نانه‌ت به نیگایه‌کیش بیه‌ت، تۆ

به خیرایی وه لآم داوه "خاتون، باوکت ئه وهت پی ده لئی که شایه نی ئه وه نییه ئه وه هموو ناخوشییه ریگه بچیژی تا سهردانیان بکهیت. ئه وه به یارانیه که تو له گه لئی دهچی، زور خوشترن، و پارکی سره سکرۆس خوشترین شوینه له جیهان."
له بهر خوویه وه وتی "به لآم من ریگه ی پارکه که پی ده زانم و ریگه ی ئه وه گردانه پی نازانم. کاتی ئاوا له دووره وه سهیریان ده که م زور خوشتن و حه ز ده که م بچم: تو له که م، مینی، جاریک ده مبات بو ئه وئ.

یه کی که له خزمه تکاره کان باسی ئه شکه وتی ئه فسانه ی بو کردبوو، بو یه ئه م چیرۆکه ته وای می شکی داگیر کردبوو تا پرۆژه که ی ته وای بکات: به ریز ئیدگاری بیزار کرد دهرباره ی ئه وه مه سه له یه، ئیدگاریش به لینی پی دا که هه ندی هه راشتر بیت گه شتیک بو ئه وئ ده که ن. به لآم خاتوو کاسی رۆژ به رۆژ ته مه نی خۆی ده ژمارد. هه میشه ئه م پرسیاره ی له سه ر ده می بوو "ئیستا، ته وای گه وره نه بوومه بو ئه وه ی بچم بو پینیستۆن کراگس؟" ریگه بو ئه وئ به سه ر بانه کانی ویزه رینگدا تیده په ری. ئیدگار حه زی نه ده کرد به بانه کاندای تیه پیت بو ئه وئ. بو یه هه میشه به م شیویه وه لآمی ده دایه وه "نا جار ی، خو شه ویستی بابه ی، جار ی نا، هیشتا ماوته."

وتم خاتوو هیتکیف (ئیزابیل) له سه ره وه بو چه ندین سال ژیا پاش ئه وه ی می رده که ی به جی هیشت. خیزانکه ی زور ناسک و دلخۆش بوو: ئه وه و ئیدگار ته ندروستی خراپیان نه بوو که تو له وه به شاندا به ئاسانی ده بیینی. نازانم دوا هه مین نه خو شی چی بوو: پیم وایه به هه مان نه خو شی مردن، که جو ره تایه ک بوو، نه خو شییه کی هیواش بوو به لآم هه رگیز چاره سه ری نه بوو، ورده ورده به ره و مردنی په لکش کردن. نامه یه کی بو برا که ی نووسی تا حاله تی ته ندروستی خۆی له ماوه ی چوار مانگی رابردوودا باس بکات، چ نازاریکی هه بوو له بهر ئه و تایه. داوای لی کرد که گه ر ده شی بچیت سهردانی بکات، چونکه زوری نه مابوو بمریت و حه زی ده کرد دوا هه مین مالئواوی خۆی له برا که ی بکات و لینتن (کور ی ئیزابیل) هیتکیف) ته سلیم بکاته وه. هه موو هیوای ئه وه بوو که لینتن لای ئه وه به جی بمینیت، چونکه هیچ شیویه که نهیده ویست لای باوکی بمینیته وه، چونکه به باوکی نازانیت چۆن په روه رده و به خییوی بکات. سه رۆکه که م بو یه ک چرکه ش دوو لئی نه کرد له به

پیره وه چوونی داوای خوشکه که ی: وه ک جار ان حه زی کرد به پیر داواکاریه که نه وه بچیت، بالی گرت و وه لآمی ئه م داوایه ی داوه، فه رمانی دا که زور ناگه داری کاسرین بکه م، فه رمانی کرد که گه ر ئه و له وئ نه بیت نابی ئه و کچه بچیته نیو باخچه که به ته نیا، ته نانه ت نابی له گه ل منیشدا بچیت.

ئیدگار رۆیشت و سی هه فته ی پی چوو. رۆژی یه که م و دووه م ماله که که له ئه ستۆی مندا بوو له گو شه یه کی کتبخانه که داده نیش، تاقه تی له خویندنه وه و یاریکردن چوو بوو: له و باره هیمنه دا گرفتییکی بچووی بو دروست کردم. به لآم خیرایی چاره سه ر کرا و کپ بوو، ئه و کاته من زور مژول و زوریش پیر ببووم وه ک جار ان نه مه ده توانی سه ر و خواری بو بکه م و یاری له گه ل بکه م و لئی خو ش که م، بو یه ریگه یه کم گرت بهر بو ئه وه ی ئه و بو خو ی خو ی دلخۆش بکات. جار جاره به ته نیا ده منارد له و نیو ئه و زه ویوزاره پیاسه بکات، جاریک به پیدان جاریک به سواری ئه سپ، پاشان که ده گه رایه وه وه ک بینه ریک گویم بو ده گرت و سه یرم ده کرد، ئه ویش سه رکه شییه کانی خۆی ده گیزایه وه.

هاوین بوو، خو ر له تاقی ئاسمان ده دره وشایه وه، دیار بوو زور دلخۆش بوو به وه ی که به ته نیا بچیته دهر وه، بو یه سه ری به مالی نه کرده وه له نانی به یانییه وه تا ئیواره، پاشان ئیواره کان به چیرۆکی خه یالی ده یبردنه سه ر. له شه واندا نه مه ده ترساند و بو یه ئه ویش به ته نیا ده بوو، حه زی لی بوو خو ی شت بکات، خۆی بچیته دهر وه، خۆی پیاسه بکات، خۆی ئاو بخواته وه، به داخه وه، متمانه که م شوینی خۆی نه گرت. به یانییه ک کاسرین سه عات هه شت ها ته لام و وتی که ئه و رۆژه بازرگانیکی عه رب به نیو بیاباندا له گه ل کاروانه که ی دهر رۆیشت، و منیش ده بوایه کۆمه لیک شتی بده می بوو خۆی و وه حشه کانی: ئه سپیک و سی حوشتر، که کۆمه لیک شتیان لی بار کردبوو. منیش زور خواردنی باشم پی بوو، له نیو سه به ته یه کم کردبوو، زور به خو شحالییه وه هه لسا سه ر پیدان، کلا و وجهه کانی له بهر دابوو خۆی ئاماده کردبوو بو خو پارستن له گه رکمای هاوین. زور پیکه نی و به گالته وه ته رادانی به ئه سپه که ده کرد، زووش گه رایه وه. ئه و کچه خراپه هه رگیز نه ده هات چاپه ک بخواته وه. کاتی گه شتیاره که گه راوه به لآم نه کسای و سه گه که و دوو ئه سپه که له

هیچ لایه‌ک دیار نه‌بوون: لهم ریگه و ئەو ریگه گه‌رام، پاشان خۆم به جدی له دواى گه‌رام. کریکاریک له شووره‌که کاری ده‌کرد، له‌سه‌ر سنووری زه‌وییه‌کان. پرسیارم لى کرد گهر کچه گه‌نجه‌که‌ی ئیمه‌ی دبییت.

وه‌لامی دایه‌وه له به‌یانیدا ئەوم بینى. جانتاکه‌ی پى کردمه‌وه دواتر سواری ئەسه‌په‌که‌ی بوو و ون بوو له به‌ر چاوم.

ره‌نگه هه‌ست به‌وه بکه‌یت که چه‌نده شپ‌رزه بووم کاتى ئەو هه‌واله‌م بیست. یه‌کسه‌ر ئەوه به میشکم داهات که ره‌نگه راسته‌وخۆ چوو‌بیته پینیس‌تۆن کراگس. بۆ خۆم ده‌موت "چی ده‌بیته ئەو؟" رۆیشتم وه‌ک بلێی ملی ریگه‌که‌م وه‌ک قوما‌ر گرت‌ه به‌ر. میل دواى میل رۆیشتم، تا له فه‌رعیک سوورامه‌وه به‌نه‌کانم لى به دیار که‌وت، به‌لام کاسرین هیچ دیار نه‌بوو، نزیک یان دوور له به‌ر چاوان نه‌بوو. کراگس میلیک یان زیاتر له‌و دیو شوینه‌که به‌ریز هیتکلیفه، ئەوه‌ش ده‌کاته چوار میل له گره‌نجه‌وه، بۆیه زۆر ترسام نه‌وه‌ک شه‌وم به‌سه‌ر دابیت و نه‌یانگه‌مى. به‌خۆم وت "باشه من چی بکه‌م ئیستا له‌سه‌ر ئەو گردانه خزابیته خواره‌وه و مر‌دبیت یان شوینیکى، ئیسکینیکى شکابیت؟" ئەو بیرکردنه‌وه‌یه‌م به‌راستی ئازاری دام، یه‌که‌م جار دالم خۆش بوو کاتى چارلی بینیم، ئەو پیاوه‌ی که کێلگه‌یه‌کی هه‌بوو له‌و ناوه، رام کرده لای ده‌رگا‌که، ته‌ق ته‌ق بۆ ئەوه‌ی بچمه ژووره‌وه. ئافه‌ره‌تیک که پ‌یشتر له گیمه‌رتۆن ده‌ژیا و ده‌مسای وه‌لامی دایه‌وه: له‌وه‌ته‌ی مر‌دنی به‌ریز ئینرشۆ له‌وئى خزمه‌تکاره.

وتى "ئۆه، تۆ به دواى کچه بچوو‌که‌که‌ت ده‌گه‌رییت! مه‌ترسه. ئەو لی‌ره‌یه و سه‌لامه‌ته: به‌لام دلخۆشم که سه‌رۆک لی‌ره نییه."

هه‌ناسه‌م لى برابوو، زۆر ده‌ترسام و هیلاک ببووم، وتم "خۆ له مال نییه، له‌وه‌یه؟" وه‌لامی دایه‌وه "نا نا، ئەو و جو‌زیف چوونه‌ته ده‌ره‌وه، باوه‌ر ناکه‌م تا سه‌عاتیکى تریش بینه‌وه. وه‌ره ژووره‌وه و که‌میک پ‌شوو به‌ه.

چوومه ژووره‌وه، ته‌ماشای ده‌که‌م خانمه بچوو‌که‌که له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیش‌توو‌ه، له‌سه‌ر هه‌مان ئەو کورسییه دانیش‌توو‌ه که هی دایکی بوو به منالی. کلۆه‌که‌ی به دیواره‌که‌وه هه‌لو‌اسیبوو، وه‌ک بلێی له مالى خۆی دانیش‌تبییت ئاوا ده‌هاته به‌رچاو، به باشترین شیوه له‌گه‌ل هاریتۆن قسه‌ی ده‌کرد و پ‌یده‌که‌نى، که ئیستا هاریتۆن

پیاویکی گه‌وره و به‌هیز و هه‌ژده سالانه - که به چاویکی سه‌یر و چه‌په‌سانه‌وه سه‌یری ده‌کرد. هه‌رچه‌ندی ئەو پرسیارى لى ده‌کرد قه‌ت وه‌لامی نه‌داوه، دیار بوو زۆر پى ی سه‌رسام ببو. خۆش‌حالییه‌که‌م له ژیر په‌رده‌ی توور‌ه‌یییه‌وه شارده‌وه، وتم "زۆر باشه خانم! ئەوه دواه‌مین جاره، تا باوکت ده‌گه‌ریته‌وه، جاریکى تر متمانه‌ت پى ناکه‌م، زۆر بزێوی، کچیکى بزێوی!"

بازی دا و بۆ لای من به غار هات و به که‌یف خۆشییه‌وه وتى "ئه‌ها، ئیلن! ئەمشه‌و چیرۆکیکی زۆر جوانت بۆ ده‌گی‌رمه‌وه، ئەى ئەوه منت دۆزیه‌وه. ئایا له ژیان‌تا‌دا هاتووی بۆ ئیره؟"

وتم "ئەو کلۆه‌ت له‌سه‌ر که و یه‌کسه‌ر بۆ ماله‌وه. تۆ ئە‌مرۆ منت به‌خه‌مان کوش‌ت، خاتوو کاسی: تۆ کاریکی ئیجگار هه‌له‌ت کرد! هاوار کردن و نووزانه‌وه سوودی نییه: ئەوه ئەو گرفت و سه‌ر یه‌شه‌یه پر ناکاته‌وه که من به‌ده‌سته‌وه نالاندم، ته‌واوی ئەو ولات‌ه‌م پ‌شکنی به‌ دواى تۆ. من هه‌میشه له‌بیری ئەوه دام چۆن فه‌رمانه‌که‌ی به‌ریز ئیدگار جیبه‌جی بکه‌م که ده‌بی تۆ له مال نه‌چیته ده‌ره‌وه، تۆش به‌م شیوه‌یه خۆت ده‌دزیه‌وه. به‌م کاره ئەوه‌م بۆ ده‌رکه‌وت که تۆ گورگیکی بچووکی ته‌له‌که‌بازی. هیچی تر که‌س متمانه‌ت پى ناکات."

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌یشا و به‌هه‌ستیکی سارده‌وه وتى "بۆ من چیم کردووه؟ باوکم هیچم لى ناکات: ریسوام ناکات، ئیلن باوکم وه‌ک تۆ تووره‌ نییه!"

دوو‌باره‌م کرده‌وه "وه‌ره، وه‌ره! ئیستا شریته‌که توند ده‌که‌مه‌وه. ئیستا با هیچی تر تووره و شیت نه‌بین. ئەى دا‌که‌سیی باشه! تۆ ته‌مه‌نت دوانزه سالانه، تۆ زۆر منالی!" ئەم قسه‌یه وای لى کرد کلۆه‌که نه‌خاته سه‌ری و لای ئاگردانه‌که پاشه‌کشیتى کرد و له من دوور که‌وته‌وه.

خزمه‌تکاره‌که وتى "نه‌خیر، خاتوو دین تۆ چۆن دل‌ت دى ئاوا به ره‌قی مامه‌له‌ له‌گه‌ل ئەو کچه جوانه بکه‌یت. ئیمه وه‌ستاندمان: ئەى گه‌ر لی‌ره نه‌با و تۆش نه‌تدۆزیباوه، ئەو کاته چی؟ هاریتۆن ویستی له‌گه‌ل ئەو بچیت، منیش پ‌یم باش بوو بچیت: چونکه ریگه بۆ سه‌ر ئەو گردانه سه‌خت و دژواره."

هاریتۆن له کاتى ئەو ده‌مه‌ته‌قییه، وه‌ستابوو و ده‌سته‌کانى له گیرفانییه‌وه نابوون،

هیزی له بهردا نه بوو قسه یه ک بکات، وها دهاته پش چاوم وهک بلئی زوری پی ناخوش بوو قسه و باسی نیوان کاسی و ئوم بری. گویم به قسه ی نافرته که نه دا و وتم "من تا که ی چاوه ری بکه م؟ پاش ده دهقیقه ی تر تاریک دادیت. خاتوو کاسی ئه سپه که له کوئییه؟ ئه ی فونیکس کوا؟ گهر تۆزی خیرا نه بی به جیت ديلم، جا بو خوت رابویره."

وه لامي داوه "ئه سپه که له حه وشه یه و فونیکس له وئی به ستر اوته وه. ئه و چارلی گهزت و ئه ویش لی دا. دهمویست هه موو ئه و شتانهت پی بلیم، به لام تو ئیستا میزاژیک خراپت هه یه، شایه نی ئه وه نیت گوئیستی بیت."

کلوه که م هه لگرت و نزیک بوومه وه له شوینی خویم داناوه، به لام درکم به وه کرد که خه لکی ناو خانوو که به شی ئه و ده بن، به لام هه لات و ئه و خانووه ی هه موو به من کرد، وهک مشک به هه موو کون و قوژبنیکی ئه و ماله دا رای ده کرد، بو منیش شتیکی زور ناشرین بوو هه ر به دوای بکه وم. هاریتۆن و نافرته که دایانه قاقای پیکه نین، کاسیش له گه ل ئه وان دهستی پی کرد، ئیتر سه ره پوتر بوو، تا زور به تووریه ی هاوارم لی هه ستا "باشه خاتوو کاسی، گهر بزانی ئه وه خانووی کئییه، ئه واه به خو شحالییه وه دئیته ده ره وه."

کاسی رووی به لای هاریتۆندا وه رگیرا و وتی "ئه و خانووه هی باوکه، وا نییه؟" هاریتۆن سه ری شوړ کرده وه، رهنگی سوور هه لگه را، وه لامي دایه وه "نه خیر". نه یوانی له شه رمان سه ر هه لپریت و سهیری چاوهکانی کاسی بکات، هه ر چه نه خانوو که هی باوکی بوو، به لام بووه هی هیتکلیف له به رامبه ر قه رزهکانی باوکی.

کاسی پرسى "ئه ی هی کئییه - هی سه رۆکه که ته؟" رهنگی رووی تاریکتر بوو، ههستی جیا جیا ی هه بوو، سویندیکی منگاند و رووی خو ی وه رگیرا.

کچه به پرسیاره که ئه مجاره یان له منی پرسى "سه رۆکی هاریتۆن کئییه؟ قسه ی له باره ی ئیمه وه کرد، له باره ی خانوو که مان، خه لکه که مان. وامزانی ئه مه کورپی خاوه نی ئه م خانوو یه. هه رگیز نه یوت خاتوون: چونکه گهر خزمه تکار بوایه، ده بوو بلیت خاتوون، وا نییه؟"

رهنگی هاریتۆن ئه م جاره یان وهک چره دوو که لیک رهش داگه را به و قسه منالانه یه. به بیدهنگی پرسیاره که ره که م راهه ژاند و قایلیم کرد له وئی برۆین.

کاسی داوای له خزمه نه ناسراوه که ی کرد، وایزانی له ناو ته ویلسه سهکانی گرهنج کار دهکات، وتی "ئیستا ئه سپه که م بو بیته. ده توانی له گه ل من بییت. دهمه وئی راوکه ره که ی نیو ئه و ته لاشانه ببینم و گویم له چیرۆکه ئه فسانه یییه کان بیت که تو باسی ده که یه: به لام خیرا که! چیه مه سه له، ده لیم ئه سپه که م بو بیته."

کورپه که مؤراندی "من پیش ئه وه ی بيم به خزمه تکار له داوا که ت ده که م!" کاسرین به سه رسامییه وه پرسى "تو له چی من ده که یه!"

کورپه که وه لامي دایه وه "به نه فرهت بی، هه ی جادوو که ری ته له که باز!" من قسه م به هه ردووکان بری و وتم "خاتوو کاسی، ها ئه وه تا! ده بینی بووی به خاوه ن هاوه لیکى جوان. ده بی وشه ی جوان له گه ل خانمه گه نجه که به کار به ی نریت! دو عای ئه وه بکه که ده ست به مشتومر نه که ی له گه لی. وه ره با بو خو مان به دوای مینی دا بگه ریین و برۆین."

کاسی واقی وړما بوو، هاواری لی هه ستا "به لام ئیلن، چون ده توانیت به م شیوه یه قسه له گه ل من بکات؟ ئه ی نابی من هه رچییه کم پی وت ده بی بیکات؟ ئه ی گه مزه به باو کم ده لیم که تو چیت به من وت - ئیستاش نا دوای هه ر پی ده لیم!"

هاریتۆن پی ده چوو هه ستی به و هه ره شه یه نه کرد بیت، کاسی چاوهکانی پر له فرمی سک. رووی بو لای نافرته که وه رگیرا و وتی "تو ئه سپه که بیته و سه گه که م به ره لا بکه!"

وه لامي دایه وه "خاتوون تۆزی به نه رمی قسه بکه، گهر به شیوازیکی مه ده نیانه قسه بکه یه هیچ له ده ست ناده یه و هیچیش ت لی که م نابیتته وه، به ری ز هاریتۆن کورپی سه رۆک نییه به لکو ئامۆزای تویه: منیش بو ئه وه به کرئ نه گیراوم خزمه تی تو بکه م."

کاسی پیکه نینی سووکایه تی پیکردن گرتی و وتی "ئه وه ئامۆزای منه!" نافرته که وه لامي دایه وه "به لی، ئامۆزای راسته قینه ی تویه."

به شپرزهبییهوه کاسی وتی "ئۆھ، ئیلن! مههیلّه ئه و جۆره قسانه بکات. باوكم ئامۆزایه کهم له لهندهن دینیتهوه: ئامۆزای من کورپکی ریک و پیکه. ئهوه ئامۆزای ... وهستا و دهستی به گریان کرد، زۆری پی ناخۆش بوو ببیته خزم لهگهڵ ئه و قۆشمهچیه.

به وسپهیهکهوه وتم "وس، وس! خه لکی ئامۆزای جۆراوجۆریان ههیه، خاتوو کاسی گهر خراب بن و خۆیان ههز نه کهن هاوڕییه تی کهسیان مه کهه."

"ئوه هه و نییه، ئهوه ئامۆزای من نییه!" بهم قسانه بهردهوام بوو، په شوکاوی به سه ر روویدا دیار بوو، خۆی خسته نیو باوهشی من بو ئه وهی گوپی له شتی وا نه بیت.

من زۆر له کاسی و خزمه تکاره که په ست ببووم که ئه م شته یان باس کرد، بیگومان ئه م قسه یه دهگاته وه به ریز ئیدگار، ئه م رووداوه بو هیتکلیفیش باس ده کریت. بیگومانم له وهی که هه رکه ئیدگار دهگه ریته وه یه کهم پرسیا ری کاسی شیکردنه وه و روونکردنه وهی ئه و مه سه له یه و چۆن هاریتۆن ئامۆزای ئه وه. هاریتۆن زۆر تووره و دلته نگ بوو به وهی که کاسی به خزمه تکاری دانا و ئه و قسه سووکانه شی پی وت، ئه سپه که شی هینا لای ده رگا که، ئه سپه که ی گرتبوو بو ئه وهی کاسی بجیته سه ره وه، ده سه که ریحانه یه کی پی بوو له نیو دهستی کاسی نا و مه چه کی پچایه وه! چونکه مه به ستی هه یچ نه بوو. کاسی هه ندی وهستا و به نیگایه کی ترسناک و تۆقینه ر سه یری ده کرد، پاشان دووباره دای له زمه ی گریان.

خۆم بو نه گیرا و زه رده خه نه یه کم گرت به رقی هاریتۆنی داماو، که گه نه جیکی وهرزشوان و ریک و چالاک و چه له نگ ده هاته به ر چاوم، به هیز و ته ندروست باش بوو، به لام زۆر ماندوو و هیلاک ده هاته به ر چاو له نیو ئه و پالتۆیه ی که کاری نیو کیلگه کانی پی ده کرد و له نیو به یاره کاندایاری و راوی که رویشکی پی ده کرد. کاتی لتی ورد ده بوومه وه، هه ندی سیفه تی باشم لی به دی ده کرد که باوکی هه رگیز ئه و سیفه تانه ی نه بوو. شته باشه کان له نیو گژوگیا درنده کان ون ده بن، کورپکی چاو نه ترس بوو، ئه و کیله گه یه ی به جوانی به رتوه ده برد. پیم وایه به ریز هیتکلیف وا مامه له ی له گه ل نه کردوه که جه سته ی نه خۆش بیت، سوپاس بو سروشته چاو

نه ترسه که ی هیتکلیف، که بووته هۆی به هیزکردنی ئه و کورپه داماو و به رگه ی ئه و هه موو چه وساندنه وه بگریت: هیتکلیف هه یچ به رگه ی ئه وهی نه ده گرت که که س مامه له ی خراپی له گه ل بکات، ئه مه به بریا ری هیتکلیف خۆی بوو. هیتکلیف مه به ستی ئه وه بوو ئه و کورپه بکاته چه توون و چه قاوه سوو درنده: هه رگیز فی ری خویندن و نووسینی نه کرد، له سه ر هه یچ شتی ک ریسوا ی نه ده کرد مه گه ر شتی کی خراب به رامبه ر خۆی بکات. هه رگیز رتگه ی چاکه ی پی نیشان نه دا بوو، یان ئه وه تا فی ری ئه وهی نه کردبوو که ر شتی کی خراب هه بیت خۆی لی بپاریزیت. ئه وهی من گویم لی بوو گوا یه جۆزیفیش رۆلکی کاریگه ری هه بوو له خراپترکردنی ئه و کورپه به هۆی بی کردنه وه ته سه که کانی. که فی ری ئه وهی کردبوو هه میشه له بن دهستی خۆی بیت و هه رچی ئه و بلت په سه ندی بکات چونکه سه رۆکی خیزانه کۆنه که یه. جۆزیف کاتی خۆی هه میشه کاسرین و هیتکلیفی تۆمه تبار ده کرد. کاتی که منال بوون هه میشه سه رۆکه که ی لی هار ده کردن، هه میشه هانی سه رۆکه که ی دها که له و دوو مناله تووره بیت، بۆیه ئیستاش هه مان ئه و مامه له یه له گه ل هاریتۆن دووباره ده کاته وه، هه میشه هیتکلیفی لی هار ده کات. له رووی ئاینییه وه میتشکی شو ریبوو، گه ر شتی کی هه له ی کردبایه له رووی ئاینییه وه ئه و بۆی راست ده کردوه، ئه گینا هه ر هه لسوکه تیکی تری خراپی له ده ره وهی ئاین بکردایه هه یچ پیوه ندی به سه ره وه نه بوو. پی ده چوو جۆزیف زۆر قایل بوو به وهی که ئه و کورپه خراپتر بکات: هه یچ چاودیری نه ده کرد گه ر ویرانیش بوا یه: ژیا نی له و کورپه کردبوو به دۆزه خ، به لام هه موو شتی کی ده خسته سه ر هیتکلیف و خۆی له مه سه له کان ده رده هینا. خوینی هاریتۆن به دهستی هیتکلیف بوو.

جۆزیف هیتکلیفی لای ئه و کورپه زۆر گه وره و شکۆمه ند کردبوو، به کابرایه کی نه جیبزاده و خاوه نی بانه کانی ویزه رینگ وه سفی کردبوو، بۆیه ئه و کورپه به هه یچ شیوه یه ک هه سته کانی به رامبه ر به و ده رنه ده بری. من ناتوانم هه موو شتی ک له سه ر ئه و کورپه به وردی بگیری مه وه چونکه وه ک جاران له بانه کان نه ده ژیا م: ئه وهی بینیم و گویم لی بووه هه ر ئه وه ند ه باس ده که م. گوندنشینه کان دووپاتی ئه وه یان کرده وه که به ریز هیتکلیف نزیک بوو له هه موویان، خاوه نیکی درنده و تووره و توند بوو له ده ره وه، به لام خانووه که له ژووره وه له ژیر به رتوه بردنی ئافه ره تیکه وه تۆزی هیور

بوو بووه، ئەو ههسته دهمارگيريهی له سهردهمی هیندلی ههبوو ئیستا نه مابوو. سهروک به هیچ شیوهیهک هاوړپیهتی کهسی نه دهکرد، نه باش نه خراب، ئیستاش هه راویه.

به لام ئەوه له گهڵ چیرۆکه کهی من شان به شان ناروا ته پیتی. با بيمه وه سهه چیرۆکی خۆم. خاتوو کاسی ناشتی رته کردهوه و داوای سهگه کانی خۆی کردهوه: چارلی و فونیکس. سهگه کان هاتن و سههری خویان به یه که دادا، خۆمان ئاماده کرد بۆ ئەوهی ریگه ی ماله وه بگرینه بهر، هه موومان خه مبار بووین. نه مده توانی چۆن باسی ئەو رۆژهی کاسی بکه م که به سههری برد، ته نیا ئەوه نه بیته بلایم مه بهستی چوونه فونیکس کراگس بوو، به بی سهه کهشی گه یشته دهروازهی کیلگه کهی ماله وه، کاتی هاریتۆن هاته پیشه وه، هه ندی سهگی له گه لدا بوو که هیرشیان کرده سهه سهگه کانی کاسی، شه ریگی بی وینه یان کرد، لیکن نه بوونه وه تا خاوه نه کانیا ن لیکیان کردنه وه: ئەمه بووهی هۆی پیناسه یه ک. کاسرین خۆی به هاریتۆن ناساند و پتی وت ده چیته کوئی، داوای لی کرد که ریگه کهی پی نیشان بدات: له کو تاییدا، وای لی کرد له گه لی بچیت. دهستی کرد به کردنه وهی ئەشکه وتی ئەفسانه یی و بیست شوینی سههیری تر. به لام چه زم نه کرد کاسرین ئەو شتانه بیینیت. ده توانم ئەوه بلایم که ریبه ره کهی زۆر باش بوو تا ئەو کاتهی کاسرین ههستی بریندار کرد و پتی وت خزمه تکار: ههروه ها ئەویش ههستی ئەوی بریندار کرد به وهی که پتی وت من ئامۆزای تۆم. پاشان ئەو زمانه ی که به کاری هینا له نیو دلای چهقی، هه میسه پتی دهوت خۆشه ویسته که م، ئازیزه که م، ئەی شاژن و فریشه، که له لایه ن نامۆیه که وه زۆر چه په سابوو هیچ کهسی وای نه بینی له گره نچ به و ناوانه وه بانگی بکات. ئەو په سندی ئەو شتانه ی نه ده کرد و زۆر په ست ببوو، پیم وت که به لایم پی بدات ئەو شتانه لای باوکی باس نه کات. پیم وت که چۆن نارهبازی له ته وای شته کان له بانه کانی ویزه رینگ ده ربړی. زۆریش پتی ناخۆش ده بیته گهر تو ئەو له وئ بدۆزیته وه، به لام زۆر سوور بووم له سهه راستیه که، که گهر ئەو شتانه ئاشکرا بکات ئەوا من زۆر تووره ده بم به جیتی ده هیلم، به لام کاسی بهرگه ی ئەو بیرو که یه ی نه گرت. بۆیه به لینی دا و له بهر خاتری من به کهسی نهوت. پاش هه موو ئەو شتانه لای من کچی خنجیلانه و شیرین بوو.

بهشی نۆزدهم

نامه یه ک، رهش دا پۆشرا بوو، له لایه ن سهروکه که م گه یشت، ئەو نامه یه هه والی مردنی ئیزابیلای پی گه یاندم، له نامه که دا بۆمی نووسی بوو که زوو ده گه ریته وه، ههروه ها ئاگه داری کچه که ی (کاسی) بکه م و له هه راو هۆسه ی تازیه به دووری بگرم و ژوو ریگی تایبه تی بۆ ریک بکه م و هه موو پیدا ویستیه کیش بۆ کوره زا گه نجه که ی (کوری ئیزابیلای و هیتکیف) ریک بکه م. کاسی له خۆشییانا خه نی بوو کاتی هه والی گه رانه وه ی باوکی زانی، ههروه ها خۆی ئاماده کرد بوو که ئامۆزا راسته قینه که ی ببینیت. ئیواره ی گه یشتنه وه ی باوکی و ئامۆزاکه ی هات، کاسی له به یانه وه فه رمانی ده کرد و کاروباره کانی ریک ده خست، ئەو داماوو زۆر په ست ببوو له نیو فوستانه ره شه که ی! هیچ خه می مردنی پووری نه بوو، نه بای بوو نه باران - زۆری پی وتم، ناچاری کردم که له گه لی بچه خواره وه بۆ نیو زه وییه کان بۆ ئەوه ی پیشوازیان لی بکه ین.

کاتی به ژیر سیبه ری دره خته دلخۆشه کاندای بۆ چاوه روانی ئەوان، پیاسه مان ده کرد، کاسی وتی "لینتن (ئامۆزاکه ی) شهش مانگ له من بچوو کتره. چه ند خۆشه، نیتر هاوه لایم بۆ ده بیته یاری له گه ل بکه م! پووره ئیزابیلای ده سکه قژیگی جوانی بۆ باوکم نار دووه، له هی من سوو کتره - به لام جوان تره. من له نیو سندوقیگی شووشه دا ده پیاریزم، زۆر چه زم ده کرد خاوه نه که ی ببینم. ئۆه! زۆر دلخۆشم - باوکه، ئازیزه که م، باوکی خۆشه ویستم! وه ره ئیلن با را بکه ین! وه ره راکه."

کاسی به راکردن ده چووو ئەو سهه ری و دههاته وه، زۆر جار رای کرد و هاته وه،

پیش ئهوهی بگهه دهروازهکه، پاشان لهسهه که ناریکی پر له چیمهن له تهنیشت رپیرهوهکه دانیشت، لهوی ههولای دا به ئارامی چاوه رپری بکات، بهلام ئهوه مهحال بوو: بۆ ماوهی یهک دهقیقهش ئوقرهی نهگرت.

پرسیاری کرد "زۆریان مایه بینهوه! ئهها ههندی تۆز و خوڵ لهسهه رپگهکه دهبینم، وا دینهوه! نهخیر! کهی دهگههوه ئیره؟ ئیلن ههندیکی تریش نهچینه پیشهوه، تهنیا نیو میلی تر دهچینه پیشهوه؟ تکا دهکهه بلای بهلی: بهس تا ئهو تالاشانه دهچین!"

پیم داگرت و رهتم کردهوه. دواچار چاوه رپکردنه کهی کوئی هات: عاره بانه ی گهشته که کهوته بهر دیدی ههردوو کمان. خاتوو کاسی هه رکه سهه ری باوکی بینی له په نه ره که وه باوه شی بۆ گرت هوه. ئیدگاریش وهک ئه و به په رۆش بوو، باوه شی بۆ کرده وه. ماوه ی نیوانیان زۆر کهم بوو بۆ ئه وهی بگه نه یهک. کاتی گه یشتنه یهک و یهکتریان له باوه ش گرت و ماچ کرد، من چاوم بۆ لینتن گیرا. بینیم له گو شه یهک خه وتوه، له نیو پالتویه کی ئاوریشمی پچرا وه ته وه، وهک بلای لای ئه و زستان بووه. کورپکی رهنگ زهرد و ناسک و بی ناز بوو، که سهه ر و شیوه ی له ئیدگار دهچوو، زۆر به یهکتری دهچوو. بهلام تۆزیک له ی و لاواز و مۆن بوو که ئیدگار هه رگیز ئه و سیفه ته ی نه بوو. سهه رۆکه کهم منی بینی و تۆقه ی له گه ل کردم، پیی وتم که ده رگا که داخه م، به ته نیا جیی به یلم، چونکه گه شته که ی زۆر ماندوو و هیلاکی کردبوو. کاسی زۆر به خو شحالییه وه سهه رری باوکی ده کرد، باوکی پیی وت بجیته لای، پیکه وه چوونه نیو پارکه که، ئه و کاته چوومه لای خزمه تکاره کان بۆ ئه وهی ئاماده یان بکه م.

کاتی هه ر دووکیان له خو ارووی ده رگا که وه وه ستان، ئیدگاری قسه ی بۆ کچه که ی کرد، وتی "خو شه ویسته کهم، ئیستا ئامۆزاکه ت وهک تۆ به هیز و ته ندروست باش نییه، دایکیشی له ده ست داوه، ئه وه ت له بیر بی ت جار ی زۆر زوه له گه ل تۆ رابکات و یاری ت له گه ل بکات، زۆریش به قسان هه راسانی مه که: به لایه نی کهم با ئه مشه و هیمن و ئارام پشوو بدات، وا ده که ی؟"

کاسرین وه لامی دایه وه "به لی، به لی، باوکه گیان وا ده که م، به لام جار ی ده مه وی ت بهس بیبینم، تا ئیستا سهه رری ده ره وه ی نه کردوهه."

عاره بانه که وه ستا، مناله خه وتوه که بیدار بووه وه، مامی هه لیگرت و له عاره بانه که ده ری هینا.

ئیدگار وتی "کاسی ئه وه ئامۆزاکه ته، پیشتر زۆر خو لیا ی بینی تۆ بوو، تۆ ئه مشه و به گریان خه می مه دی. ئیستا دل ت خو ش که، گه شته که ته وا و بوو، هیچ شتی که نییه بیکه ی ت جگه له پشوودان و خو شی."

خو احافیزیکی له کاسی کرد، وتی "ئیستا دهچم دهخه وم" کاتی رۆیشت فرمیسه کهانی له سهه ر روومه تی سهه ریه وه.

منیش به ره و ژووره وه م برد، وتم "وه ره، وه ره ئه وه منالیک ی زۆر باشه. تۆ ئه ویش به گریان دینی - سهه رکه چۆن به شداری خه می تویه!"

من نازانم که ئه مه بۆ کوره که خه م بوو یان نا، به لام کاسی په رده یه کی خه م هه لگری به سهه ر روویدا دا پۆشیبوو، گه رایه وه لای باوکی. هه رسیکیان هاتنه ژووره وه، به ره و کتیبخانه که چوون، که پیشتر چا بۆیان ئاماده کرابوو و له سهه ر میزه که دانرابوو. چوومه پیشه وه بۆ ئه وهی کلا و پالتۆکه ی ئیدگار وه رگرم، هه ره وه ها کوره که م له لای میزه که له سهه ر کورسییه کم دانیشان، به لام پاش دانیشتنه که ی هینده ی پی نه چوو مناله که ده ستی کرد به گریان. سهه رۆکه کهم په رسی که مه سه له چییه.

کوره که به هه نسکه وه وتی "من ناتوانم له سهه ر کورسی دا بنیشم." مامی به ئارامی و هیمنی پیی وت "قه ینا که برۆ سهه ر قه نه فه که، ئیستا ئیلن چات بۆ دینیت."

دیار بوو له گه شته که یدا زۆری له گه ل ماندوو ببوو، هه ستم پی کرد که زۆر شله ژاوه. ئیدگار ورده ورده رۆیشت و که میک پال که وت. کاسی کورسییه که و کووپه چایه که ی هه لگرت و چووه لای ئه و. یه که م جار به بیده نگ ی دانیشت، به لام ئه و بیده نگیه زۆری نه خایاند: بریاری دا که قسه یه ک له گه ل ئامۆزاکه ی بکات، که هه زی ده کرد زۆری قسه له گه ل بکات، داوا ی لی کرد که خه م بار نه بی ت و روومه ته کهانی ماچ کرد، له ژیر پیاله که ی خو ی ههندی چای پی به خشی، وهک منالیک چای دای. ئه وه خو شحالی کرد، چونکه هیشتا زۆر باشتر نه بوو، چاوه کهانی وشکر دهنه وه،

زهردهخه نهیه کی هیمنی هاتی.

پاش نهوهی سهروک بو ماوهی یهک دهقیقه سهیری ههردووکیانی کرد، پیمی وت "نوه، نهو کوره زور باشتر بووه، زور باشتر دهبیت ئیلن گهر ئیمه بیپاریزین. گهر هاوه لیککی ناوا وهک کاسی له ته مهنی خوئی هه بیت زووتریش چاک ده بیته وه. ده بی هیز و توانی به بهردا بهیینه وه به باشترین خزمهت.

بو خوم بیرم دهکرده وه، "باشه گهر بتوانین بیپاریزین!" زور هیوام به وه نه بوو که بتوانین نهو کاره بکهین. نهی باشه نهو ژیا نه بی هیزه یه بانه کانی ویزه رینگ چی؟ هیتکیف و هاریتون ههر داوای دهکه نه وه. ههر ئیستا ته نانهت پیش نهوهی من پیشبینیان بکهم گومانه کانم بریاریان له سهه درا. مناله کانم برده سهه وه، پاش ته واو بوونی چا خوارده وه، بینیم لینتن نوستوو - تا به ویت قهیناکه گهر ئیستا به جیتی بیلیم - هاتمه خواره وه، له لای میزه که له نیو هوله که وه ستام، مؤمکی ژووری نووستنم بو بهرین ئیدگار هه لکرد، کاتی خزمه تکاره نافرته که له موبه قه که هاته دهره وه، پیمی وت که خزمه تکاری بهرین هیتکیف - جو زیف - له دهره وه یه، دهیه ویت قسه له که ل سهروک بکات.

به ترسیکه وه وتم "جاری من لئی ده پرسم بزنام چی ده ویت، کاتیکی زور نابه جییه کیشه بو خه لکی بنیته وه، تازه گه راونه ته وه له گه شته دریزه که. پیم وانیه سهروک بتوانیت بیینیت."

جو زیف به نیو موبه قه که هاتبووه پیشه وه کاتی من نهو قسانه م کرد، ئیستاش خوئی له هوله که ناوه. له نیو جلی یه کشه ممانی زور ترسناک دیار بوو، رووی نهو کابرایه ههر کیشه ی پیوه بوو، کلاره که ی به ده ستیک گرتبوو، گوچانه که شی به دهسته که ی تر، پیلاوه کانی له سهه مافووره که پاک دهکرده وه.

به ساردی وتم "نیواره باش، جو زیف. چ کاریک بهم شه وه توی هیناوته ئیره؟" منی لا دایه لایهک و وه لایه وه "دهمه وی بهرین ئیدگار بینم."

من بهردهوام بووم "بهرین ئیدگار تازه چوه ته سهه جیگی خه وتن گهر شتیکی زور تاییه تیت نه بیت ناتوانیت ئیستا گویت لی بگریت. وا باشتره له وی دانیشی و متمانه به من بکهیت و په یامه کهت بو من بدرکینه."

سهیری دهرگا داخراوه کانی دهکرد و وتی "کامه ژووری نهوه؟"

ههستم به وه کرد که گوئی له من راناگریت، بویه چوومه کتیبخانه که، دواتر پیم وت که نه مه کاتی سهردان نییه و ده بی بروات تا رۆژی داها توو. بهرین ئیدگار ئیستا هیچ کاتی نییه و منیش ناتوانم بنکه مه ژووره وه، جو زیف ههر دههاته پیشه وه و له دووری میزه که وه وه ستا و ههردوو دهستی مست کردبوون له سهه سهه ری گوچانه که ی دانا بوون، به تونیککی بهرز و زاریکی شروپ و تی: "هیتکیف منی به داوی کوره که یدا ناردوو بو ئیره، من نابی به بی نهو کوره بجمه وه لای نهو."

ئیدگار بو ماوهی دهقیقه یه که بیده نگ بوو، شیرزه یی و حه په سانیککی سههیر دایگرت: له سهه حیسابی خوئی بهزه یی به مناله که دههاته وه، به لام هیوا و ترسی ئیزاییلای به بیر هاتنه وه، ههروه ها خو زگه جوانه کانی ئیزاییلای بو کوره که ی هاتنه وه یاد. ههروه ها ئیزاییلا نهو کوره ی به براهی راسپاردبوو، زور نیگه ران بوو له وهی که کوره که ی بکه ویته بن دهستی هیتکیف، هیچ شتیکی له دهست نه بوو، ئیدگار هیچ پلانیککی نه بوو، به لام مناله که شی له خه وه لئه ستاند.

ئیدگار به هیمنی وه لایه وه "به بهرین هیتکیف بلی که کوره که ی به یانی دیت بو بانه کانی ویزه رینگ. ئیستا خه وتوو و زور ماندوو ناتوانیت نهو ریگه دووره بپریت. ههروه ها نه وه شی پی بلی که دایکی لینتن پی خو ش بوو که نهو کوره له ژیر چاودیری مندا بمینیته وه، ئیستا ته ندروستی زور خراپه."

جو زیف پی له نه زری کوتی و وتی "نه خیر، نه وه مانای هیچ نییه. هیتکیف گوئی له قسه ی دایکی راناگریت. ته نیا کوره که ی ده ویته وه، من ده بی ئیستا بیبه م، ده بی نه وه بزانت!"

ئیدگار به تونیککی یه کلاییکه ره وه وتی "نه مشه و تو نه م کوره له م ماله نابه یته دهره وه! ههر ئیستا بچو خواره وه، نهو قسانه شی تازه پیم وت به سهروکه کهت بلی. ئیلن خواره وه ی پی نیشان بده، برۆ."

په لی پیاوه پیره که ی گرت و خستیه دهره وه و دهرگای ژووره که ی داخست.

جو زیف ورده ورده رویشت و هاواری دهکرد "زور باشه! به یانی ههر دیت، گهر نه شهات به زوری دهیبه م!"

باوكت ببینی. دهبی ههول بدهی خوشت بوئی. ههروهك چون دايكت خوشويست، پاشان ئهويش توي خوش دهويت.

لينتن پرسياړی کرد "ئهی باشه بۆچی پيشتر قهت گويم لتي نهبووه؟ بۆچی دايكم و باوكم پيکهوه نهدهزيان، وهك ههموو ژن و ميړدی تر به يهکهوه نهبوون؟" وهلامم داوه "زور سهرقال بوو به کاروبارهکانییهوه له باکور، ههروهها دايکت له بهر تهنروستی دهباويه له باشوور بيت."

منالهکه بهردهوام بوو "ئهی بۆچی دايكم ههركيز باسی ئهوی بۆ نهکردووم؟ زور جار باسی خالمی دهکرد، منيش ههردهميکه ئهوم خوشدهويت. باشه چون باوكم لهپرا خوش بویت؟ من نايناسم."

وتم "نا نا، ههموو منايک باوک و دايکی خوش دهويت، دايکت وا بيړی کردووتهوه که گهر زور باسی باوکتی بۆ کردباي تۆ داواي ئهوهت کردبا بچيته لای باوکت. با خيرا کهين. بهم بهيانییه زوه زور خوش و دلگیره به سواری ئهسپ بهو ناوهدا برويت، زور خوشتره له سهعاتیک نووستن."

پرسياړی کرد "تایا ئهوه لهگهلمان دیت، ئهوه کچه بچوکهی دوينی بينيم؟" وهلامم داوه "ئيسنا نا."

ئهمجاره پرسى "ئهی خالم."

وتم "نهخير، من تا ئهوي لهگهلت ديم."

لينتن دووباره چوهه سهر باليفهکهی و به وردی لهم کهين و بهينه راما.

پاشان وتی "من به بی خالم ناروم، من نازانم ئیوه بۆ کويم دهبن و مهبهستان چييه."

ههولم دا قهناعهتی پي بکهم و ههز بکات چاوی به باوکی بکهويت، بهلام ههركيز قايل نهبوو تهناهت جلی خویشی بگوریت و خوئی ناماده بکات، بويه بانگی سهروکهکهم کرد که يارمهتيم بدات له نيو جيگه بيته دهرهوه. کوربه داماوکه دواچار ههلسايهوه، بهو مهرجهی که بۆ ماويهی کهي زور کهم ليړه دهروات و لای باوکی دهمنيتهوه: بهو مهرجهی که بهريز ئيدگار و کاسی سهردانی دهکن، چهندين بهليني ناو بوشي تر، که من له خوومهوه دروستم کرد تهنيا بۆ ئهوهی ليړه پروات و بچيته

بهشی بیستهه

بۆ بنبرکردنی مهترسی ئهوه ههپهشهیهی که پيش هات، بهريز ئيدگار فهرمانی پي دام که کوربهکه زووتر به ئهسپهکهی کاسرين ببهمهوه مالی هيتکليف، وتی "ئيمه ناتوانين هيچ کاریگهريمان لهسهه چارهنووسی ئهوه کوربههبيت، چ باش، چ خراب هيچمان پي ناکريت، بهلام نابي به هيچ جوړیک به کههکهم بلتي ئهوه کوربه بۆ کوئی چوهه: ليړه و پاش کههکهم ناتوانيت لهگهلی تیکهال بيت، وا باشتهه که ههروهك پيشتر بمينيتهوه، چونکه بهلايهنی کهم زور ماندوو دهبيت ئهوهندی سهردانی بانهکان بکات. بهسادهی پي بلتي که باوکی لهپرا بهدوايدا نارد، ئهويش ناچار بوو بهجيمان بيلايت."

لينتن زور له دلی گران بوو که پينجی بهیانی له خهوههلسا، ههروهها زور سهرسام بوو که پيم وت خووت ناماده بکه بۆ گهشتيکی تر، بهلام هيورم کردهوه و دلخوشيم داوه که دهچيت ههندي کات لهگهال باوکی به سهه دهبات، لهگهال بهريز هيتکليف که ههزی کرد چاوی پي بکهويت، هيتکليف ههزی نهکرد خوشيیهکه دوا بخات تا پشوو دههات لهم گهشتهی دوايي.

بهدهنگيکی ناموهه هاواری لی ههستا "باوكم!" دايكم ههركيز پي نهوتم که باوكم ههيه. له کوئی دهژی؟ ههز دهکهم لهگهال خالمدا بمينمهوه."

وهلامم داوه "باوکت کهميک ليړه له گرهنج دورتر دهزيت، ئهها له پشت ئهوه گردانهويه: زور دور نييه، دهتوانی ليړهوه به پي بچيت بۆ ئهوي کاتي به تهواوی دهبيته خاوهن هيژ و توانای خووت. تۆ دهبی زور خوشحال بی بچيته مالی خووتان و

لاى ھىتكليف. دەرەو، ھەوايەكى فېنك و پاك، تيشكى خۆر دەرەوشايەو، مینی (ئەسپەكە) زۆر دلخۆش بوو و ھەلدەبەزى و دادەبەزى بەنیو ئەو بەیارانەدا. دەستی کرد بە پرسىارکردن دەربارەى مالى خویان.

پرووی وەرگىرا و دواھەمین نیگای بە نیو دۆلەکاندا كیشا، ھەورەکان لە دوورەو ھەرت و بلاو، ئاسمانىكى نیمچە سایەقەیان دروست کردبوو. پرسى "ئایا بانەکانى ویزەرىنگ وەك سرەسكرووس گرەنج خۆشە؟"

وہلام داوہ "زۆر بە درەخت دانەپۆشراو، زۆریش فراوان و گەورە نییە، بەلام چواردەورى زۆر خۆشە، ھەواكە زۆر تەندروست و پاكترە بۆ تۆ. رەنگە يەكەم جار بالەخانەكە تارىك و كۆن بىتە بەر چاوت، ھەرچەندە خانووئىكى زۆر بە پیزە: باشتەرىن دراوسىيى ھەيە. خۆشتەرىن ژيان لە نیو ئەو بەيارانەى بانەكانە. ھارىتۆن ئىرنشۆ، كە ئامۆزاکەى تری خاتوو كاسىيە، دەبىتە ئامۆزای تۆش - ھەموو شوپنە خۆشەكانت پى نیشان دەدات، دەتوانى كتیبىك بىنیت و لە بەر ئەم كەش و ھەوا خۆشە بىخوینیتەو، جار جارەش رەنگە خالت پياسەيەكت لەگەل بكات، ئەو زۆر جار دەچىتە سەر ئەو گردانە."

پرسىارى کرد "ئەى باوكم چۆنە، بە چى دەچىت، شىوہى لە چى دەكات؟ ئایا ئەویش وەك خالم قۆزە؟"

وتم "باوكت گەنجە، بەلام قز و چاوەكانى رەشن، تۆزى خورته، درىژتر و گەورەترە. يەكەم جار بە بەزەيى و رىكوپىك نايەتە پىش چاوت، چونكە ئەو رىگەى ئەو نییە: بەلام لەگەلى پرووخۆش و دل باش بە، سروسىيى ئەو زۆر تۆى لە خالەكان خۆشتەر دەوئت چونكە تۆ كوپرى ئەوى.

لینتن سەرى سورما "قز رەش و چاو رەش، بە خەيالىش نايەتە بەر چاوم. كەواتە من بەو ناچم، وانىيە؟"

وہلام داوہ "زۆر نا": بۆ خۆم بىرم کردەو، تۆ وەك ئەو درندە نیت، تۆ پىست سىي و چوارچىوہىەكى رىكوپىك، چاوە گەورەكانى تۆ، بە چاوانى دايكت دەچىت، بىانپارىزە، با ئەو چەتوونە دەستى نەگاتى، با ئاسەوارى چاوەكانى دايكت بە سەرەوہ نەبى.

بە منگەوہ وتى "زۆر سەپەرە، باوكم ھەرگىز جارىك سەردانى من و دايكى نەکرد! ئەو قەت منى بىنيوہ؟ گەر منى بىنوبىت، ئەو كات من كۆرپەلە بوومە. من ھىچ شتىكم دەربارەى باوكم بە بىر نايەتەو.

وتم "بۆچى، سەرۆك لىنتن، سى سەد ميل زۆر دوورە، دە سال زۆرە ھەرچىيەكى بە سەر تۆ ھىنابىت تۆ نايەتە بىر و ھۆشت. بەلام بەرىز ھىتكليف دەيوست بە ھاويان سەردانتان بكات بەلام ديارە بۆى رىك نەدەكەوت و ئەو ھەلەى بۆ نەدەرەخسا، ئىستا زۆر دوور كەوتووہ. زۆر سەرى مەيشىنە بە پرسىارکردن دەربارى ئەم بابەتە: باش نییە، بىزارى مەكە.

كوپەكە تەواو نغروى نیو بىرکردنەوہكانى بوو، تىر لەو شوپنە راما، تا لە پىش دەروازەكە وەستەين، بە ھۆش خۆى نەھاتەوہ. لىي ورد بوومەوہ تاوہكو لە ھەستەكانى سەر دەم وچاوى بگەم. بە وردى لە دەرەوہى خانووہكە و پەنجەرەكان راما، لە دار و دەوہن و بەردى ئەم خانووہ ھەپەسا: پاشان سەرى نەرى لەقاند: ھەستە تايپەتايپەكانى بە تەواوى ئاومىد بوون تەنيا بە سەيرکردنى روخسارى خانووہكەيان! بەلام ديار بوو نارەزايى دەربرىنى ھەلگرت بۆ كاتىكى دىكە: بىرى کردەوہ كە رەنگە ناوہوہى خانووہكە قەرەبووى ھەستەكانى بكاتەوہ. پىش ئەوہى بىتە خوارەوہ، چووم دەرگاكم کردەوہ. سەعات شەش و نیو بوو، خىزانەكە تازە لە نانى بەيانى بوونەوہ: خزمەتكارەكە سەر مەيزەكەى پاك کردەوہ. جۆزىف لای كورسىيەكەى سەرۆك وەستابوو، ديار بوو باسى ئەسپە شەلەكەى بۆ دەکرد، ھارىتۆن خۆى ئامادە کردبوو بچىتە نیو كىلگەكە.

بەرىز ھىتكليف كاتى منى بىنى، وتى "چۆنى نىلى! ترسام لەوہى كە خۆم بىم و مولكى خۆم بە دەستى خۆم ببەمەوہ. كورەكەت ھىناوہتەوہ، يان نا؟ با بزەين چى لى دەرچوہ!"

ھەستاوہ و چوہ لای دەرگاكە: ھارىتۆن و جۆزىف دەميان بەش بووبووہو و ھەزيان دەکرد بزەين چ باسە. لىنتنى داماو بە ترسەوہ سەيرى چاوەكانى ھەر سى كەسى کرد، واقى ورم.

پاش بەسەرکردنەوہ، جۆزىف وتى "بى گومان، ھاتەوہ، سەرۆك ئەوہتا كورەكەت!"

هیتکلیف دزه نیگایه کی گرته کورپه کهی و بزیه کی سووکایه تی پیکردنی هاتی.

هیتکلیف وتی "ئه لالا له هه موو جوانییه ی! نای که شتیکی شیرین و سه رنج راکیشه! ده لئی له قوولایی لولپچیان پاراستوو و شیرینی ترشی خواردوو، وانییه نیلی؟ ئوه، به نه فرته بی ئهی روح! به لام ئه وه زور خراپتره له وهی که پیشببینیم ده کرد - شهیتانیش ده بزانی که من گه شین نه بووم!"

دهستم گه یانده کورپه که، ده له رزی، زور شله ژابوو، هینامه خواره وه و برده مه ژووره وه. به ته واری له مه بهستی قسه کانی باوکی نه گه یشت، نه بزانی نایا مه بهستی ئه و بوو یان نا: ئه وهی راستی بیت، هیشتا یه قین نه بوو له وهی که پیاوه بیگانه خورت و گالته جار که باوکیه تی یان نا. هاته لای من و ترسیکی زوری لی نیشتبوو، کاتی به ریز هیتکلیف دانیشست و پیی وت وهره ئیره، کورپه که رووی خوئی به شانی من نووساند و دهستی به گریان کرد.

"وش، وش!" هیتکلیف ئه مه ی وت و دهستی له لای ملی گیر کرد و توند راکیشا، پاشان چه نه گه ی گرت و سه ری به رز کرده وه. پیی وت "هیچی تر ئه و شته قورانه ناکه ی! ئیمه نازارت ناده ی، لینتن، ناوت لینتنه وانییه؟ ئه مه به ته واری هونه ری دایکته! کوا به شی من له تو؟!"

کلای کورپه که ی له سه ر کرده وه و چه نه گه ی پال پیوه نا، ههستی به قول به باریک و په نه بچوکه کانی کرد، له سه روبه ری ئه و پشکنینه دا لینتن گریانی وه ستاند، چاوه شینه گوره کانی به رز کرده وه بو ئه وهی پشکنه ره که پیشکنیت.

هیتکلیف وهک بووده له یهک سهیری کورپه که ی کرد، لئی پرسی "دهمناسی؟"

لینتن به ترس و توقینه وه وتی "نه خیر."

"وابزانم گویت له من بوو؟"

دیسان وه لامی دایه وه "نه خیر."

"نه خیر! چ شهرمیکه بو دایکت، هه رگیز ههستی کورپه ی به رامبه ر باوکی فیر نه کردی! ده ی باشه من پیت ده لیم: تو کوری منی، دایکت سوزانییه کی بی ئه مه ک بوو چونکه بهم شیوهیه پشتگوئی خستی و ئه و باوکه ی له بیر برده وه که هه ته.

ئستا هه نسک مه ده و سه رت به رز که وه! تو نابی وهک خوین سپییه کان هه ل سوکه وت بکه ی. بو خوت کورپکی باش به، منیش فیری ئه وهت ده که م. نیلی، گه ر ماندووی فه رموو دانیسه، گه ر ماندووش نیت بچو ماله وه. پیم وایه ئه وهی بینیت و گوئیستی بووی له گره نج هه مووی ده گیرییه وه، ئه م شته دانامرکیته وه تا تو لیره له نگه ر بگریت."

وه لام داوه "باشه. به ریز هیتکلیف هیوادارم نه رم و نیان بیت له گه ل کورپه که، ئه گینا زور لات نامینیته وه، هه ر له خوست ده چیت، که ده بی بو هه میشه بیزانی، له بیرت بیت."

هیتکلیف پیکه نی و وتی "زور به به زه یی و نه رم و نیان ده بم، پیویست به ترس ناکات. به لام نابی که سی تر له گه لی ئاوا بیت: من ئیره ییم پی دی، ده بی هه موو سوز و هه سته کانی بو خوم پاوان و قورخ بکه م. بو ئه وهی له ئستا له گه لی باش بم، جو زیف نانی به یانی بو کورپه که بینه. توش هاریتون، ئه ی گه مره ی دوزه خی، بر بو سه ر کاری خوت."

کاتی که جو زیف و هاریتون رویشتن، دیسان وتی "به لی نیلی، کورپه که م خاوه نی داهاتووی شوینه که ی ئیوه یه، هه ز ناکه م بمرم تا ئه و کاته ی به چاوی خوم ئه وه ده بینم که جی ئه و ده گریته وه. له گه ل ئه وه شدا، ئه و کورپه هی من، بو یه هه ز ده که م سه رکه وتنی نه وه که م به سه ر مال و مولکی ئه وانه وه ببینم، مناله که ی من ده بی مناله کانی ئه وان بکاته خزمه تکاری خوئی، بی ئه وهی موچه شیان پی بدات. ئه وه مه به ست و نیازی من له هینانه وهی ئه م کورپه: من ریسوای ده که م بو به رزه وهندی خوئی، رقم لئی ده بیته وه بو یاده وه رییه کانی! هه رئه وه نده به سه: له لای من زور سه لامت ده بیت و زور به چاکیش په روه ده ی ده که م هه روه ک چون سه روکه که ت په روه ده ی ده کات. ژووریکم له سه روه هه یه، به جوانترین شیوه رازاوه ته وه، هه روه ها ماموستایه کی تاییه تیشم به کری گرتوو که هه فته ی سی جارار بیت بو ئیره، شوینی ئه و ماموستایه بیست میل دووره، بو ئه وهی هه رچی کورپه که م پی خو ش بیت فیری بکات. فه رمانم به هاریتون داوه گوپرایه لی بیت: ئه وهی راستی بیت هه موو شتیکم بو ریک خستوو بو ئه وهی پیاویکی ریک و ماقوول و نه جیبزاده ی لی

دەرچیت، دهبی له سهرووی ئەوانی ترهوه بیت. بهلام دلنیاشم که په شیمان دهبمهوه لهوهی که ئەم فریشتهیه گوناھی چیه تووشی کیشمه کیشی بکه، شایهنی هیچ ئاریشهیه که نییه: تاکه خۆزگهه له جیهان دۆزینهوهی ئەو کورپه بوو بۆ ئەوهی شانازی پتوه بکه، ههروهها زۆر پهست و نائومیدیشم که پرووی به پرووی ئەوان دهچیت!

کاتی هیتکلیف قسهی دهکرد، جۆزیف به هندی نان و شیرهوه دهرکهوت، له بهردهمی لینتنی دانا: لینتنیش بهوردی له شتهکانی دهروبهیری دهروانی و رق دایگرتبوو، پتی لهسهه ئهوه داگرت که ناتوانیت نان بخوات. بینیم که خزمهتکاره پیرهکه هاوبهشی گالتهجاری سهروکهکهی کرد، ههچهنده ناچار بوو که ههستهکان له دایدا کلیل بدا چونکه هیتکلیف مهبهستی شهراههتهندی کورپهکهی بوو.

جۆزیف لهسهه و سیمای لینتن ورد بووهوه و وتی "بۆ ناتوانی بیخویت" دهنکه بۆزهکهی ترسی کورپهکهیان زیاتر کرد. دیسان وتی "بهلام سهروک کاتی هاریتون بچووک بوو ههراگیز رتهی خواردنی نهدهکردهوه، بۆ خۆت بیر بکهروهوه، ئەوهی بۆ ئەو باش بیت بۆ تۆش باشه!"

لینتن به کورتی وتی "ناخۆم! لایبههه."

جۆزیف خواردنهکهی له پیش لینتن ههلاگرت و هینایه بهردهمی ئیمه.

سینیهکهی له بهردهمی لووتی هیتکلیف دانا و پرسی "ئهم خواردنه چ عهیبی ههیه، نهخۆشت دهکا؟"

هیتکلیف وتی "چ شتی که ئەوانه نهخۆش دهکات؟"

جۆزیف وهلامی دایهوه "ئهی باشه کورپهکهت بۆ ناخوات؟ بهلام وابزانم ههقی خۆیهتی چونکه دایکی وای فیر کردووه نانی تۆ نهخوات!"

سهروک به توورپهیی وتی "باسی دایکی لای من مهکه. ئەوهی لهسهه تۆیه، شتیکی بۆ بینی پتی بخوریت. نیلی خواردنی ئاسایی ئەو کورپه چیه؟ چی دهخوات"

وتم چا یان شیریی کولای دهخواتهوه. ئیتر خزمهتکارهکه فهروانی پتی کرا که ههندی شیریی کولای ئاماده بکات. ههستم به خۆپهستی باوکی کرد، که پهنگه بۆ کورپهکه زۆر باش بیت. هیتکلیف سوور بوو لهسهه ئەوهی که به نهرم و نیانی و به

باشی مامهلهی لهگهڵ بکریت. دلخۆشی ئیدگار دهبمهوه که هیتکلیف چۆن گۆراوه و لهگهڵ منالهکهش باش دهبیت. نهمتوانی زیاتر بمینمهوه، چوومه دهرهوه کاتی لینتن خهریکی سهگهکهی ئەوی بوو. بهلام زۆر لهوه دهرتسا که ئەمه دهسخهروکردن بیت و ژیانی لهوی زۆر ناخۆش بیت: ههکه دهرگاکهه داخست، گویم له گریانیک بوو، گویم له چهنده وشهیهکه بوو زۆر به غهریبی دووباره دهرگانهوه: "به جیم میلله! من لیتره نامینمهوه! من لیتره نامینمهوه!"

دهسکی دهرگاکه توندتر کرا: ریگهیان پتی نهدا زیاتر بیته پیشهوه تا ئازاری زیاتر نهچیژیت. سواری ئەسپهکه بووم و خیرا ئەسپهکهه تاودا و پاسهوانیهکهی من بۆ کورپهکه به کورتی کوتایی هات.

ئافره ته كه بهردهوام بوو، وتى "هەرگیز مرۆڤى ئاوا دل مردووم نه بېنيوه، فرى به دونياوه نه ماوه. له هۆش خۆى دهچیت، گەر به ئىواران كه ميک درهنگتر په نجره كه به كراوهيى جى بهيىلم. ئۆه! هه ناسهى هه وای شهو، بكوژه بكوژ! له چلهى هاوینيشدا دهبيى له لای ئاگر بېت، مرۆڤيكي سهرما برديه، له وه گهرى، ئەى ژهمه ژههراوييه كانى جوژيف، هه ميشه شيرينى و شير و شير و شير، هه شيرى دهرخوارد ديدات، له زستاندا له شوپنى خۆى داده نيشيت، زۆر نزيك له ئاگره كه، پالتۆكهى به سهر شانويه وه و له سهرمانا هه لده لهرزيت. هه ندی نان و سه موون كه ميک شير، هه نه وهنده. گه جار جار هاريتون، به زه يى پيا بېته وه، گه مه يه ك، گالته يه كى له گه ل بكات. هاريتون هه رچهنده توند و رهقه به لام سروشتي خراب نييه، هاريتون گوڤى به هيچ نادات و ئه ویش هه دهگريت. له و باوه رهدام گه ر لينتن كورى خۆى نه بوايه وهك ئيرنشويه كان دهيكرد به خزمه تكار و دهیچه وسانده وه، هه ر زوو دهيكرد دهره وه، پاشان هه رگيز ناچېته مه ترسى بيركردنه وه: هه رگيز ناچېته ژوورى پيشوازي، دهبيى لينتن ئه و ريگه يانه نيشان بدات له خانووه كهى كه ليته تى، يه كسه ر دهينترته سهره وه.

كه گويم له و قسانه بوو، سوژ و هه ستم به رامبه ر لينتن گوڤابوو، ديار بوو كه خوڤه رست و چاره نه يوست بوو ئه وان. هه رچهنده ئيستاش دلم بو ژيانى ئه و دسووتى، خوژكه لای خويمان بوايه. به ريز ئيدگار هانى دام زانيارى وه رگرم: زۆر بيرم له لينتن دهكرده وه، زۆر جار ژيانى خوڤم دهخسته مه ترسيه وه تا ببينيم. جار يكيان پېي وتم كه له خزمه تكاره كه بپرسم ئايا لينتن قهت هاتووته نيو لادېكه؟ ئه ویش وتى ته نيا دوو جار ئه ویش به سهر پشتى ئه سپه وه بوو، له گه ل باوكى، دواى هه ر جار يكيش بو ماوهى سى تا چوار روژ له ژووره وه به ند دهكرا. ئه و خزمه تكاره جيى هيشت، گه ر به راست بيرم بېته وه، دوو سال دواتر يه كيكي تر هات كه من نه مه ناسى، له شوپنى خزمه تكاره كهى تر دانرابوو، ئه ویش هيشتا له وى دهزيا.

كات زۆر به خوڤى له گرهنج به سهر چوو، هه موو شتيك ئارام و جوان بوو تا كاسى گه يشته ته مه نى شانزه سالى. له يادى له داىكبوونى ئيمه هيچ خوڤيه كمان نه دى چونكه يادى مردنى داىكى بوو. باوكى هه ميشه ئه و روژهى به ته نيا له

به شى بيست و يه ك

ئه و روژه، زۆر به كاسيه وه مانوو بووين: كاتى له خه وه لسا زۆر دلخوش بوو، به په روش بوو ئاموزاكهى ببينيت. گريان و نووزانه وه و ئاه و ناله دواى ئه و هه واله دهستى پى كرد كه لينتن روڤشتوو، ئيتر ئيدگار كه وته چاله وه، ناچار بوو خۆى ژيرى بكاته وه به هۆى ئه وهى كه لينتن زوو دهگه رپته وه: له گه ل ئه وه شدا وتى "گه ر بتوانم بيه ينمه وه، زوو دهگه رپته وه" به لام هيچ هيوايه ك بو ئه وه نه بوو. ئه م به ليته كه ميک كاسى هيوو كرده وه، به لام كات زۆر له و به ليته دريژتر بوو، ئيتر هه موو روژيک چه ند جار يک له باوكى ده پرسى كهى لينتن دهگه رپته وه، پيش ئه وهى جار يكي تر ببينيته وه، ئه وهنده گوڤابوو كه نه يده ناسيه وه.

جار چاره بو كارى پويست سهردانى گيمه رتوڤم دهكرد، له سه ر ريگه م چاوم به خزمه تكارى بانه كانى ويزه رينگ دهكه وت. ليم پرسى سه رو كه گه نجه كهى (لينتن) چۆنه و چۆن راهاتوو، چونكه ئه ویش وهك كاسرين ژيانى دهرده سه ر كه نابى كه س بيان بېنيت. وتى كه ته ندروستى باش نييه و وهك به ندييه ك وايه هه ر له ماله وه يه. وتى به ريز هيتكليف پى دهچوو زۆر كه يفى به چاره ي نايه ت، هه رچهنده هه موو ئه و شتانه دهشاريته وه، رقى له دهنگى ده بېته وه، ناتوانيت بو ماوهى چه ند دهقيقه يه كه له ژووره كهى له گه لى دانيشيت. زۆر كه م قسه له گه ل يه كترى دهكهن: لينتن فيرى وانه كانى بووه و ئىواره كانى له ژوورى پيشوازي به سه ر ده بات: گه ر له ویش نه بېت هه ر له سه ر جيگه يه، بويه به به رده وامى سه رمای ده بېت و ژانه سه ر و كو كه و چه ند نه خوڤيه كهى ترى هه يه.

کتیبخانه به سهر دهررد. شهوانهش دهچوه دهرهوه تا دهوروبهري گيمه رتۆن دهچوو تا نيوه شهو نهدههاتهوه. بۆيه كاسرين خۆي خۆيهكاني لهو رۆژه دروست دهکرد. بيستي مانگي ئەم بههاره، مانگي ئادار، رۆژيكي بههاري زۆر جوان بوو، كاتي باوكي (ئيدگار) دهستي له كار كيشايهوه، كاسي جلي پۆشيبوو هاته خوارهوه بۆ ئەوهي بچپته دهرهوه، داواي كرد كه پياسهيهك به نيو ئەو بهيارانهدا بكات: بهرپيز ئيدگار ريگهي پي دا به مهرجيك كه زۆر دوور نهكهوينهوه و له سهعاتيكيش زياترمان پي نهچپت.

كاسي وتي "ئيلن، كهوايه تۆزى خيراكه. دهزانم بۆ كوئى دهچم، بۆ ئەو شوينهى ياري له نيو بهيارهكاندا دهكهم: بزنام بالندهكان لهوي هيلانهى خويان دروست كردوه."

وهلام داوه "ئى باشه ئەوي زۆر دوور نيبه، ئەوان لهسهر ليواري بهيارهكان گهشه ناكهن."

كاسي وتي "نا وا نيبه، من لهگهڵ باوكم چووم زۆر نزيك بوو."

كلوهكهم لهسهر كرد و چووينه دهرهوه، هيچى تر بيرم له مهسهلهكه نهكردهوه. كاسي پيش من كهوت، دهگهرايهوه تهك من، پاشان وهك منالان دهچوه پيشهوه، بهكهم جار زۆر چيژم له بولبول و بالنده دهنگ خۆشهكان وهرگرت كه دهيانخويند، زۆر پيم خۆش بوو ئارهقهم كردبوو له بهر تيشكى خۆر. ههميشه چاويشم لهسهر كاسي بوو و چاوديريم دهکرد. خرخالهكهي ئەوهنده له گۆزينگ شل بوو، دهرزيناگايهوه، وهك گوليكي تازه پشكووتى بههار دهگهشايهوه. زۆر دلخۆش بوو، لهو رۆژانهدا وهك فريشتهيهك دههاته پيش چاو.

پرسيم "باشه خاتوو كاسي، كوا شويني ياريكردنت له كوئيه؟ دهبي ئيستا لهوي بين: زۆرمان له پهريزي گرهنج بريوه.

وهلام داوه "ئها كهميك دوورتر دهريزين، هيندهمان نهماوه بگهينه شويني مهبهست. لهو گرده ئاوا بين و ليوارهكه بپرين، ئەو كاتهى تۆ دهگهيته سهروهه من بالندهكانت پي نيشان ددهم.

بهلام زۆر گرډۆلكه و ليوار ههبوون دهباويه به سهر بكهوين تا دهگهيشتينه شوين

مهبهستي ئەو، بۆيه نيهگهراي بووم و پيم وت كه دهبي چي تر نهريزين، بوهستين، ليرهوه بگهريينهوه. زۆر له من دوور كهوتبووهوه بۆيه هاوارم كرد، بهلام گوئي له من نهبوو يانيش ئەوهتا پشتگوئي خستم، چونكه زياتر دهچوه پيشهوه، بۆيه ناچار بووم به داواي بكهوم. له كوئاييدا، به دۆليكدا ون بوو، پيش ئەوهي دووباره بيبينمهوه، دوو ميلي مابوو بگاته بانهكاني ويزهرينگ تا مالى خويان، بۆيه دوو كهسم راسپارد كه بيگرن، يهكيان وابزانم بهرپيز هيتكليف خۆي بوو.

كاسي پهلبهست كرا به مهبهستي نيچيريك، يان به لايهني كهم به مهبهستي ئەوهي سنووري بهزاندوهه و هيلانهكان تيك دهوات. بانهكان خاكي هيتكليف بوون، واى زاني كه دزه هاتوهته ئەو ناوه.

كاتي گهيشتمه ئەوي، كاسي دهستهكاني تا دواكشانهوه والا كردن به مهبهستي قسهيهك، وتي "نه هيلانهم تيكداوه نه تا ئيستا هيلانهيهكم دۆزيوتهوه. مهبهستم بردنيان نهبوو، بهلام باوكم پي وتم كه ئەم ناوه زۆري لايه، منيش ههزم كرد هيلكهكان ببينم."

هيتكليف به لا چاويكي سهيري منى كرد لهگهڵ زهردهخهنيهكي نياز خراپ، ههزي كرد ديسان ههموو شتيك بزاني، هههچنده دهشيزاني بهلام خۆي لى گيل كرد و پرسى "باوكت كييه؟"

كاسي وهلامى داوه "بهريز ئيدگاري سههسكروس گرهنج. وابزانم تۆ نامناسي، ئەگينا بهو شيويه قسهت نهدهکرد."

به فشه و تهوسهوه وتي "تۆ وا دهزاني باوكت شكۆمهند و زۆر ريزدار و بهرزه؟" كاسي به ترشى سهيري قسهكهههكي كرد و پرسى "ئهى تۆ چي؟ ئەو پياوهي پيشتر بينيم، كورپى تۆيه؟"

دهستي بۆ هاريتۆن رهوان كرد، كه له ماوهي دوو سالى رابردودا هيچ شتيكي زياد نهكردوه جگه له هيز و قيافهى نهبيت: به مروقيكي سهير و توندوتۆل دههاته پيش چاو.

قسهم پي برى و وتم "خاتوو كاسي، ئيستا ئەوه سى سهعاته له دهرهوهين نهك سهعاتيك، دهبي ههري ئيستا بگهريينهوه مالهوه."

هیتکلیف منی به لایه کدا پال دا و وه لآمی دایه وه "نهخیر، ئەو پیاوه کوپری من نییه، به لآم من کوپیکم ههیه تۆ ئەویشته پیشتر بینیه، هههچهنده په رستاره کهت به په لهیه، پیم وایه ههردووکتان پیویستتان به کهمیک پشوودانه، بۆ ئەو گه لایانهی دهستت فری نادە و بچینه مآلی من؟ زووتر دهچییه وه مآلی و پیشوازیت لی دهکریت."

به وسپهیه که وه به کاسرینم وت که نابی بچیت، به هه ر بۆنهیه که بیت، به لآم هه ر یازی بوو به داوه ته که: به ته وای به دهر بوو له پرسیارکردن.

به دهنگیکی بهرز پرسی "بۆچی، ئەوهنده غارم داوه ماندوو بووم، ئەرزه کهش شیداره: ناتوانم لیتره دابنیشم. ئیلن با پروین. له گه ل ئەوهشدا، ئەو ده لایت که من کوپری ئەوم بینیه. وایزنام به هه له دا چوو، به لآم مه زنده ده کهم له کوئی ده ژیت: له و کینگه یه ی که من له پینستۆن کراگسه وه بۆی چووم. وا نییه؟"

هیتکلیف وه لآمی داوه "به لآی وایه له وئی ده ژیم. وهره نیلی، زمانت بگره - ئەو پیی خو شه ئیمه ببینیت. هاریتۆن له گه ل ئەو دهر وات. تۆش له گه ل من وهره نیلی."

هه ول م دا قۆلم دهر به یتم که هیتکلیف توند گرتبووی، دهنگم رادا "نهخیر، ئەو ناچیته هه یچ شوینیکی له و جو ره" به لآم کاسی ته و او نزیک بوو بووه وه له دهر گاکه، زۆر خیرا دهر ویشته. هاریتۆن که له گه لئێ نیردرابوو تا ئەو ئی له گه لئێ نه رویشته: له ریگه که سوورایه وه و ون بوو له بهر چاوم.

به رده وام بووم "به ریز هیتکلیف، ئەوه کاریکی زۆر هه له یه. ده زمانم که نیازت باش نییه. له وئی چاوی به لینتن ده که ویت، ده بی به زووترین کات بگره پینیه وه و دواتر من ریسوا ده کریم، من خه تابار ده بم."

وه لآمی دایه وه "ده مه وئی ئەو چاوی به لینتن بکه ویت. ئەم چه ند روژه باشتر بووه، هه مو کات باش نییه کهس ببینیت. ئیمه قایلی ده که یین که سه ردانه که به نه ینی به یلایته وه: کوا ئازاری ئەمه له کویتوه یه؟"

وه لآم داوه "تازاره که ی ئەوه یه که گه ر باوکی به وه بزانیتم من ئەوم هینا وه ته مآلی تۆ زۆر رقی له من ده بیته وه، چاک ده زمانم که تۆ ئەو جو ره ته بیعاته ت هه یه، هانی ده ده ی که هه موو شتیک به باوکی بلایت."

هیتکلیف وتی "بیرکردنه وه کهم زۆر راستگو یانه. ته وای ناوه رو که کهت پی ده لیم، رهنگه ئەو دوو ئاموزایه یه کتریان خو ش بویت، بینه هاوسه ری یه کتر. من زۆر به نه رمی له گه ل سه رو که کهت هه لسو که وت ده کهم: کچه گه نه که هه ی هه یچ پیشبینی ناکات، یه کسه ر ده بن به هاوسه ری یه کتر و پیکه وه له گه ل لینتن ده بن به جیگره وه ی لینتنه کان."

وه لآم داوه "گه ر لینتن بمریت ئەوا ژیا نی کو ره که ت ون ده بیت، کاسرین ده بیته میراتگر."

وتی "نهخیر نابیته میراتگر. هه یچ به ندیک نییه له وه سیه تنامه دو پواتی ئەوه بکاته وه: مولکه که ی ده بیته هه ی من، به لآم بۆ ئەوه ی مشتومر روو نه دات، هه ز ده کهم به یه کگرتووی بمیننه وه، هه ولیش بۆ ئەوه ده ده م."

هه رکه گه یشتینه دهر وازه که، خاتوو کاسی له وئی چاوه پیی هاتنی ئیمه ی ده کرد، وه لآم داوه "منیش بریاری ئەوه ده ده م که جاریکی تر هه رگیز نزیک مآلی تۆ نه که ویته وه له گه ل من."

هیتکلیف به ده ست ئاماژه ی بۆ کردم که بیده نگ بم، له گه ل ئیمه هاته سه ره وه، خیرا دهر گاکه ی کرده وه. کاسی چه ندین جار سه یری کرد، وه ک ئەوه ی نه یده توانی بریار بدات چۆن بییری لی بکاته وه، به لآم ئیستا زهرده خنه ی گرت کاتی چاوه کانی بیینی، له قسه کردن دهنگی زۆر نه رم ده کرده وه. ئەوهنده گه مره بووم نه بیته وه، برینه کانی دایکیم به بییر نه هاته وه، که ئەویش به هه مان دهر د ده چیت. لینتن لای ناگردانه که وه ستابوو، زۆر له نیو کینگه کان بوو و زۆر رویشتبوو، چونکه کلاوه که ی له سه ر بوو و فه رمانی به جو زیف ده کرد که پیلایوی وشکی بۆ بینیت. بالای دریزتر ببوو، هیشتا چه ند مانگیکی مابوو پی بنیته نیو ته مه نی شانزه سالی. ئاکاره کانی زۆر جوان بوون، چاو و پیستی زۆر گه شتر بوون له و کاته ی که من بینیم، هه رچه نده له بهر که می تیشکی خو ر تۆزی بۆز ببوو!

به ریز هیتکلیف به لای کاسیدا رووی وهرگیپا و پرسی "ئیستا، ئەوه کتییه، بزنام، ده زانی کتییه؟"

کاسی به گومانه وه سه یری یه که میانی کرد و دواتر ئەوه که ی تر، وتی "کو ره که ته؟"

وه لآمی دایه وه "به لئی، به لئی، به لآم ئایا ئه وه یه کهم جار ه چاوت پئی ده که وئی؟ بیر بکه ره وه! ئۆه! زهینت خراپه. ئه وه لینتنه، ئامۆزای خۆت بیر نایه ته وه، که ویستت گالته مان پئی بکه یت له سه ر بینینی؟"

کاسی زۆر به ناوه که دلخۆش بوو، واقی ورما و وتی "چی، لینتن! ئه وه لینتنی بچووک نییه؟ له من درێژتره! تۆ لینتنی؟"

گه نجه که ههنگاوی بۆ پێشه وه نا و خۆی ناساند: زۆر به په رۆشه وه ماچی کرد، کاتی شه میان لیک شکا زۆر به وردی له یه کتری راما. کاسرین بالآی ته واو به رز بوو، بالآی پر و ریک بوو، ناسک وهک پۆلا، ته واوی جهسته، روحی ده دره وشایه وه، ته ندروستی له وه پیری باشیدا بوو. نیگا و جووله کانی لینتن زۆر سست و خا و بوون. به ژن و بالآی وا نه بوو به لآم قۆزیه که له سه ر و سیمایدا بوو که هه موو خه وشه کانی تری داپۆشیبوو، یانی گه نچیک بوو به پپوه ری جوانی په سه ند بوو. پاش ئالوگۆرکردنی خولیا و نیگا و هه ست سۆزه بۆ شوماره کان، کاسی چوه لای هیتکلیف که له لای ده رگا که له نگه ری گرتبوو، هه ست و خوستی دابه ش کردبوو له نپوان شته کانی ناوه وه و ده ره وه: وای نیشاندا که سه رنجی شته کانی ده ره وه هدا و هه یچ ئاگای له ژوره وه نییه .

گه یشته لای بۆ ئه وه ی پیزی لئ بنیت، دهنگی رادا "که واته تۆش خالی منی! ده موت خوايه که یفم به تۆ دیت، هه رچه نده یه کهم جار زۆر تووره و توند بووی. بۆچی له گه ل لینتن سه ردانی گرهنج ناکه ن؟ ئه وه هه موو سا له ئه وه نده نزیکي ئیمه ده ژین و هه رگیز یه کتریشمان نه بینوه، سهیره: تا ئیستا چیت کردوه؟"

هیتکلیف وه لآمی دایه وه "پیش ئه وه ی تۆ له دایک بی، یه ک دوو جار هاتوومه. گرهنج - به نه فره ت بیت! گه ر هه ر ماچیکت شار دووه ته وه، برۆ له لینتنی بکه: ماچ به که لکی من نایه ت."

پاشان کاسرین له خۆشییانا بالی گرت و هیرشی کرده سه ر من و وتی "ئای که خراپی ئیلن! تۆ هه یچ نیت! به هه موو ئه قلی خۆت منت له هاتنه ژوره وه قه ده غه ده کرد. به لآم له دا هاتوودا هه موو جارێ به پیدیان دیم: خاله، ده توانم بيم بۆ ئیره؟ هه ندی جاریش باوکم له گه ل خۆم ده بینم. خۆشحال نابی به بینینی ئیمه؟"

هیتکلیف رقی له ناخه وه وهک گری ئاگر ده کولا، رقیکی پیس به رامبه ر به هه ردوو میوان (کاسی و باوکی)، وه لآمی دایه وه "بیگومان. به لآم بمینه وه، پیم باشتره ئیستا بیت بلیم. به ریز لینتن هه ستیکی خراپی دژ به من هه یه: له ژیا نماندا جاریک مشتومرمان بوو، به لآم مشتومریکی درنده ئاسا، گه ر به باوکت بلپی هاتووی بۆ ئیره، ئه وا لئ ناگه ریت هه رگیز جاریکي تر سه ردانی ئیره بکه یته وه. بۆیه ده بی ئه م سه ردانه لای باوکت باس نه که ی، گه ر ده ته وئ هیچی تر ئامۆزاکه ت نه بیننی ئه وا پئی بلی. به لآم گه ر ده ته وئ چاوت به ئامۆزاکه ت بکه ویتته وه، ئه وا پئی مه لئ."

کاسرین به م قسه یه تۆزیک دلته نگ بوو، پرسی "بۆچی مشتومرمان کرد؟" هیتکلیف وه لآمی دایه وه "به رای باوکت من زۆر هه ژارم و نابی خوشکی به ینم، کاتیکیش هینام و بووه هاوسه رم زۆری پئی ناخۆش بوو: شکۆمه ندیه که ی له که دار بوو، هه رگیز له وه خۆش نابیت."

خانمه گه نجه که وتی "ئه وه بیرکردنه وه یه کی هه له یه! جاریک ئه م مه سه له ی پئی ده لیم. به لآم من و لینتن هه یچ پپوه ندیمان به سه ر مشتومری تۆوه نییه، ئیمه ش تپوه مه گلین. که واته من نایه م بۆ ئیره، لینتن دیت بۆ گرهنج."

ئامۆزاکه ی به منگه وه وتی "ناوه لا ئه و ریکه یه بۆ من زۆر دووره، چوار میل به پئی برۆم ده مرم، نا، خاتوو کاسرین تۆ وه ره بۆ ئیره، جار جار هه سه ر بده: هه موو رۆژی نا به لکو جاریک یان دووان له هه فته یه کدا."

باوکه که نیگایه کی تالی ئاراسته ی کوره که ی کرد.

هیتکلیف رووی له من کرد و وتی "نیلی زۆر ده ترسم، پلانه که م له ده ست بده م، خاتوو کاسرین، هه روهک په رستاره که بانگی ده کا، به به های کوره که م ده زانیت. ده بی ئه وه باش بزانی لیره خۆشه ویستی هه یه! سه ره رای هه موو ناماقوولیه کانی، رۆژانه بیست جار هاریتۆن نه بینم شیت ده م؟ گه ر یه کیکي تر بوايه خۆشم نه ده ویست. به لآم پیم وایه که لیره خۆشه ویستی سه لامه ته. هه رگیز به خراپه سه یری ناکه یت، باشه لینتن!

کوره که وه لآمی دایه وه "به لئی باوکه." هیتکلیف دیسان به کوره که ی وت "ئامۆزاکه ی خۆت نابه یت بۆ شوینیکي خوش،

نایبه‌یته لای هیلان‌هی که‌رویشک یان هه‌لۆکان؟ بیبه‌ره ناو باخچه‌که، پیش ئه‌وه‌ی پیل‌اوه‌کانت بگۆری، پیش ئه‌وه‌ی بچیته ئیو ئاخوره‌که تا ئه‌سپه‌که‌ت ببینی، ئه‌م شوینانه‌ی پێ بکه .

لینتن به تۆنیک‌ی زۆر نهرمونیان له کاسی پرسى "حه‌زت لى نیه لیره دانیشی؟" وه‌لامی دایه‌وه "نازانم، بلیم چی" چاویشی هه‌ر لای ده‌رگا‌که بوو، دیار بوو حه‌زی له ده‌روه‌ه بوو.

لینتن له شوینی خۆی دانیشته‌وه، له ئاگره‌که نزیکنتر بووه‌وه، هیتکیلف هه‌ستایه سه‌ر پێ و چوو هه‌مب‌ه‌ه‌ه‌که، له‌و‌یشه‌وه چوو هه‌وشه‌که، بانگی هاریتۆنی کرد. هاریتۆن وه‌لامی داوه و پاشان هه‌ردوو هاتنه‌وه ژوورئ. هاریتۆن خۆی ده‌شوشت، چونکه روومه‌ت و قژی هیشتا هه‌ر ته‌ر بوو.

خاتوو کاسی هاواری لى هه‌ستا "ئۆه، خاله‌ ده‌بی ئه‌و پرسیاره‌ت لى بکه‌م. ئه‌و کورپه، هاریتۆن، ئامۆزای من نییه، وا نییه؟"

وه‌لامی دایه‌وه "به‌لى، کورپه‌زای دایکته. که‌یفت پێ نایه‌ت!"

کاسرین هه‌په‌سا، نامۆ هاته به‌رچاوم.

هیتکیلف وتی "که‌نجیکى قۆز نییه؟"

شته ناشارستانیه‌ی بچووکه‌که له‌سه‌ر په‌نجه‌ی گه‌وره وه‌ستابوو و پرسته‌یه‌کی به‌ گویى هیتکیلفدا چرپاند. هیتکیلف پیکه‌نی و هاریتۆن پاش قسه‌که‌ی ره‌ش هه‌لگه‌را: درکم به‌وه کرد که زۆر هه‌ستیار بوو به‌ شته بچووکه گومانلیکراوه‌کان و هه‌ست به‌ که‌می کردنی پێوه دیار بوو. به‌لام سه‌رۆکه‌که‌ی یان پاسه‌وانه‌که‌ی درپژده‌ی به‌ گرژیه‌که‌ی دا و وتی:

" هاریتۆن تۆ له ئیو ئیمه له هه‌موومان په‌سه‌ندتری! کاسی وتی تۆ ئه‌رئ چی وت؟ ئی باشه شتی‌ک زۆر لاواندنه‌وه‌ی پێوه دیار بوو. ئیره! تۆ له‌گه‌لى برۆ بۆ ئیو کیلگه‌که. وه‌ک پیاویکی ریک و زیره‌ک هه‌لسوکه‌وت بکه! هیچ وشه‌یه‌کی خراپ به‌کار مه‌هینه، هه‌روه‌ها سه‌یریشی مه‌که کاتى خانمه‌ گه‌نجه‌که سه‌یری تۆ ناکات، هه‌رده‌م ئاماده به‌ رووی خۆت بشاریته‌وه کاتى ئه‌و سه‌یری تۆ ده‌کات، کاتى تۆش قسه

ده‌که‌ی وشه‌کانت به‌ هیواشی و به‌ نه‌رمی بلێ، ده‌سته‌کانیشته له ئیو گیرفانت دامه‌نی. ده‌ی ئیستا برۆن، و تا پیت ده‌کرئ شوینی خۆشی پێ نیشان ده‌ه و به‌و ناوه‌دا بیگێره ."

هیتکیلف سه‌یری کاسی و هاریتۆنی کرد تا له په‌نجه‌ره‌که‌ش ره‌ت بوون. هاریتۆن رووی خۆی به‌ ته‌واوی له کاسی وه‌رگێرا بوو، به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک سه‌یری نه‌ده‌کرد. پێ ده‌چوو له دیمه‌نه ئاشناکانی ده‌روانی بۆ خۆشی و هونه‌ری بیگانه‌که. کاسرین به‌ ته‌له‌که‌بازییه‌وه سه‌یریکى کرد، سه‌یر کردنه‌که‌ی که‌میک سه‌رسامی پێوه دیار بوو. پاشان رووی وه‌رگێرا بۆ ئه‌وه‌ی له شوینه خۆشه‌کان رابمینیته‌ت و خۆش بکات، زۆر به‌ که‌یف خۆشیه‌وه ده‌ستی به‌ گه‌شته‌که‌ی کرد، ده‌ستی به‌ چرینی گۆرانیه‌کی هیمن کرد تا قه‌ره‌بووی که‌می قسه‌کردن بکاته‌وه.

هیتکیلف وتی "زمانم به‌ست، ته‌واوی ئه‌و هه‌موو کاته یه‌ک برگه‌ چیه‌ له ده‌می نایه‌ته ده‌روه‌ه! نیلی، منت له ته‌مه‌نی ئه‌ودا بیر دیته‌وه - نه‌خیر چه‌ند سالیک منالتریش. من ئاوا گه‌مزه‌ بووم، به‌ ده‌ردی جو‌زیف وته‌نی "چه‌قاوه‌سوو" من ئاوا بووم؟"

وه‌لام داوه "تۆ خراپتر بووی، چونکه‌ که‌له ره‌قتر و چه‌توونتر بووی."

هه‌ندى ده‌نگی به‌رز کرده‌وه، وتی "من زۆر که‌یفم به‌ هاریتۆن دى. ئه‌و به‌ دلى من ده‌جوولیته‌وه. گه‌ر بوونه‌وه‌ریکی شیت بوايه نه‌مه‌ده‌توانی به‌م شتیه‌یه‌ چیرى لى وه‌رگرم. به‌لام شیت و گه‌مزه‌ نییه، ده‌توانم هاوسۆز بم له‌گه‌ل هه‌موو هه‌سته‌کانی، خۆم هه‌ستیان پێ ده‌که‌م. بۆ نموونه ده‌زانم ئیستا به‌ چیه‌وه ده‌نالینیت: هه‌رچه‌نده ئه‌وه سه‌ره‌تای ئازاره‌کانیه‌تی. هه‌روه‌ها هه‌رگیز ناتوانیت له که‌مترین ئاستی که‌مه‌ترخه‌می و توندوتۆلییه‌که‌ی دروست بیت. من زۆر خیراتر پيشم لى گرته‌وه، هه‌لسوکه‌وتی من له هاریتۆن زۆر باشتره له‌وه‌ی هه‌لسوکه‌وتی باوکی له‌گه‌ل من، نزمتریشم کردوه، چونکه‌ شانازی به‌ درن‌دایه‌تیه‌که‌ی ده‌کات. فیرم کردوه که به‌ سووکی سه‌یری هه‌موو شتی‌ک بکات - وه‌ک ئازه‌لان بى هیز و گه‌مزه. پیت وا نییه هیندلی شانازی به‌ کوربه‌که‌یه‌وه ده‌کات، گه‌ر ئیستا له ژیان مابا و دیبای؟ شانازییه‌که‌ی وه‌ک شانازی من ده‌بوو به‌لام ئه‌م جیاوازییه‌ هه‌یه، یه‌کیکیان زی‌ره

دانراوه بۆ به کارهینانی پێگه خوۆشکردن - وهک بهردرپێژ کردن، ئەوهکهی تریان کهمیک بچووکتیره و بۆ خزمهتی زیو دانراوه. هی من هیچ شتیکی به نرخێ نییه دهربارهی ئەو، به لām تا له توانام هه بێت ده بۆی وا لهو داماووه بکهم تا هیزی ههیه بپروات. هی ئەو جوۆرهکهی نمره یهکه، و هه موویشی ونبوونه: زۆر خراپتر بوونه. من هیچ شتیکم نییه په شیمان ببهوه، ئەوهی من ناگه دار بم ئەو زۆر شتی ههیه لێی په شیمان بپتهوه. باشتترین ئەو شتانهش که ئەو لێی په شیمان ده بپتهوه بریتیه له هاریتۆن که زۆر دین و ئیمانی منه! تۆ ده بپته خاوهنی ئەو شتهی که من له هیندلیم بردهوه. گهر مردووه بۆ به ههیه که له گوۆرهکهی هه لسیتهوه و سووکایهتی به من بکه له هه لهکانیدا، ئەو کاته بۆ خۆم پیدهکنم و نهوهکهی به گژ وهدهنیم، ئەو کاته له گه ل ئەو تاکه هاوڕییهی به شه ر دیت که له جیهاندا ههیهتی!

هیتکلێف پێکه نینکی سه رکه وتوانه ی به فیکره که هات. هیچ وه لām نه داوه چونکه ده مزانی خوۆشی چاوه رپێی هیچ وه لām یکی نه ده کرد. له هه مان کاتدا، هاوه له گه نجه که مان (لینتن)، که زۆر له دووری ئیمه دانیشته بوو گوێی له قسه کانی ئیمه نه بوو، خوۆی لیک کشایه وه تا ده ماره کانی بچوولین، دیار بوو تۆبه ی له وه ده کرد که خوۆی له کاسرین دوور خسته وه له بهر ترسی که مێک ماندوو بوون. باوکی نیگایه کی ده کرد و دواتر له په نجه ره که ی ده روانی، دهستی درپێژ کرده وه بۆ کلاوه که ی.

هیتکلێف پر به دلی خوۆشیه وه وتی "ههسته سه ر پێ، هه ی بۆ زاخ و دهست و پێ سپی!"

"به دواياندا برۆ! وا ئیستا له گوۆشه کهن، له لای شان ههنگوینه کانه."

لینتن وزه کانی خوۆی کوۆرده وه، ناگره که ی به جی هیشته. ده رگا که کرابوو وه، هه رکه پێی نایه ده ره وه، گویم لێ بوو کاسی پرسپاری له نووسینی سه ر ده رگا که ده کرد؟ هاریتۆن نیگایه کی هه لپری، سه ری خوۆی وهک قۆشمه چیه کی راسته قینه خوراند.

هاریتۆن وه لām دایه وه "به خه تیکی زۆر ناخۆش نووسراوه. ناتوانم بیخوینمه وه."

کاسرین هاواری لێ هه ستا "ناتوانی بیخوینیته وه؟ من ده توانم، ئەوه به ئینگلیزی نووسراوه. به لām ده مه وی بزانم ئەو نووسینه بۆچی له وێه."

لینتن بزه یه کی پر له رقی گرت: ئەوه یه کهم هه ست بوو له سه ر ده موچاوی ده رخست.

به ئامۆزاکه ی وت "ئه ها هاریتۆن پیته کان نازانیت، باوه ر به وجودی ئەو گه مژه زه به لاله ده که یته؟"

خاتوو کاسی به جدی پرسپاری کرد "هه ر ئەوهنده یه؟ یان ئەوه تا ساده یه: راست نییه؟ ئیستا دوو پرسپارم لێ کرد، هه ر جارێک سه یری کردم زۆر گه مژه بوو و تیی نه ده گه یشتم. دلنایم که زۆر به زهحمه تی تیی ده گه یشتم!"

لینتن پێکه نینه که ی دووباره کرده وه، به گالته جارپیه وه سه یری هاریتۆنی کرد، پێ ده چوو که له و ساته زۆر له مه سه له که نه ده گه یشت.

وتی "مه سه له که جگه له ته مه لێ هیچ شتیکی تر نییه، وا نییه هاریتۆن؟ ئامۆزاکه م وا ده زانیت که تۆ گه مژه ی. ئەوه تا ئەزموونی ده ره نجامه کانی سووکایه تی "به ده ردی خوۆت ده لێی" دوور له کتیبانه. کاسرین سه رنجت داوه تی، سه یری شیوه زاره که ی بکه به هی یۆرکشایه ر ده چیت؟"

هاریتۆن زۆر ئاماده بوو که وه لām ی لیتن بداته وه، بۆیه به مۆره یه که وه وتی "بۆچی، شه یتان له کوۆی ئەمه ی به کار هیناوه. "خه ریک بوو زیاتر قسه بکات، به لām دوو نیوجه وانه که ده ستیان کرد به ده نگه ده نگ: منیش زۆر خوۆشحال بووم که کاسی دلی خوۆش بوو.

لینتن به ورته وه وتی "کوا به کارهینانی شه یتان له و رسته یه؟ باوکم پێی وتی که هیچ وشه یه کی خراپ به ده متدا نه یهت، تۆش ناتوانی ده مت به بۆ وشه ی خراپ بکه یته وه. هه ول ده وهک پیاویکی ریک و به ئەده ب هه لسوکه وت بکه ی، ئیسا وا بکه!" هاریتۆن به تووره یی وتی "گه ر تۆ تۆزیک ده ماری پیاوه تیت تیا بوایه ئەوا به یه ک ده قیقه له و ئه رزه م ده کوتای، به لām داخه که م چی بکه م هه ر له کچان ده چیت!" ئەمه ی وت و رووی ناگری لێ ده باری! چونکه هه ستی بریندار ببوون، ئیتر گه ر قسه ی نه کردبا له بهر چاوی کاسی شه رمه زار ده بوو.

به رپز هیتکلێف وهک من سه یری گفتوگو یه که ی ده کرد، زه رده خه نه یه کی هاتی کاتی بینی هاریتۆن رویشته، دوا ی ئەوه یه که سه ر به رقه وه سه یری جووته که ی تری کرد،

که له نیو دهرگا که قسه یان دهکرد، کورکه که می که هوت کاتی باسی هه له و هه لسوکه و ته کانی هاریتونی دهکرد، ههروه ها رویشتنی هاریتونی به کالته و نوکته باس دهکرد، کاسیش خویشی به و قسانه دهات، بی نه وهی گوئی بداته نه و سروشته خراپه یان که ناگاته نیو هیندهی هه لسوکه و تی هاریتونی. له خو مه وه رقم له لینتن بووه وه، ئیتر نه وه کاری باوکی بوو که نه وهنده کورکه که بی نرخ و هه رزان کردوه.

تا دوا ی نیوه رو له بانه کانی ویزه رینگ ماینه وه: نه متوانی خاتوو کاسی زووتر بگپرمه وه، به لام خو شبه ختانه سه رو که که م له ژورره که بی خو ی نه هاتبووه دهره وه، بو یه به و ماوه یه زوره ی ئیمه ی نه زانی که زیاتر له سی سه عاتمان پی چوو. کاتی چووینه وه مالی، زور خو شحال بووم له سیفه تی نه و خه لکانه ی بانه کان دوور که وتینه وه: به لام کاسرین درکی به وه کرد که من رقم لیان ده بیته وه.

کاسرین وتی "نه ها! ئیلن تو لایه نگیری باو کم ده که یه: ده زانم تو لای نه و ده گریه، نه گینا تو نه و چهند ساله منت ده سخه رو نه ده کرد و پیت ده وتم که لینتن له نزیک ئیمه ده ژیت. من زور زور لیت تووره مه، هاوکاتیش زور که یف خو شم که ناتوانم بیخه مه رو! به لام ده بی زمانت دهر باره ی خالم بگریه، له بیرت نه چیت، خالی منه، دواتر قسه له گه ل باو کم ده که م له سه ر مشتمومر که یان."

دواتر دهستی به پاکردن کرد، تا من گرتمه وه و هه ولم دا قه ناعه تی به هه له کانی پی بینم. نه و شه وه باسی سه ردا نه که ی بانه کانی نه کرد، چونکه به ریز ئیدگاری نه بینی. روژی دواتر، هه مووی له سه ره وه تا کو تایی گی راپه وه، من زور پیی تیکچووم، له گه ل نه وه شدا گرنگیم پی نه دا: پیم وابوو که فشاری ناموژگاریکردن و ناگه دار کردنه وه ی باوکی زور له هی من کاریگه رتر ده بیته. به لام ئیدگار زور سلای له وه ده کرده وه که هو ی قایلکه ری بو بینیته وه تا پیوهندی له گه ل خه لکی بانه کانی ویزه رینگ به هیز نه کات، کاسرینیش هزی له هو ی باش بوو بو هه موو نه و کونتروله ی که ویسته خو شه کان یان له بار برد.

پاش سلای به یانی، کاسرین دهنگی له نو ی رادا "باوکه! بلای دوینی کیم بینی، کاتی چوو مه نیو به یاره کان، نه ها باوکه تو دهست پی کرد! تو کاریکی راستت

نه کردوه، وا نییه؟ بینم به لام گویم لی بگره، نه و کاته ده زانی من چون به تو م زانی، ههروه ها ئیلینیش که لایه نگیری تو یه، و وا دهرده خات که به زه یی به مندا دیته وه، من هه میشه چاو م له ریگه بوو، هیواکانم به رده وام بوو، به لام هه رگیز لینتن نه گه راپه وه!"

به وردی باسی گه شته که ی و نه نجامه کانی کرد، ئیدگاریش، هه رچه نده چاوی هه ر له نه زر بوو و هیچ سهیری منی نه کرد، نوقه ی لیوه نه هات تا کاسی قسه کانی ته واو کرد. پاشان په لکیشی کرده لای خو ی، پرسیری لی کرد له وه ی ئایا ده زانی بوچی نه و واقعیه ی له و شار دووه ته وه که لینتن نزیک ئیره ده ژیت؟ پرسیری لی کرد ئایا نه و شار دنه وه یه بو نه هیشتنی خویشی نه وه، بو نازاردانی نه و بووه یان له به رزه وهندی نه ودا بووه؟

کاسی وه لامی دایه وه "له بهر نه وه ی تو رقت له به ریز هیتکیف ده بیته وه."

هیتکیف وتی "کاسی، تو وا ده زانی من هه سته کانی خو م له هی تو له لا گرنگتره؟ نه خیر، له بهر نه وه نه بوو که من رقم له به ریز هیتکیف ده بیته وه، له بهر نه وه ی به ریز هیتکیف که یفی به من نایهت، نه و پیاو یکی دوزه خییبه، خویشی له وه دیت که نه وه ی رقی لی ده بیته وه تیکو پیکی بشکینیت، گه ر بچوو کترین دهر فته ی پی بدن نه و هه موومان له ناو ده بات. من ده مزانی که تو نه تده توانی ناشنایه تی له گه ل ناموژاکه ت په یدا بکه ی به بی نه وه ی پیوهندی له گه ل نه و نه که یهت، ده شمزانی که له سه ر حیسابی من رقی له تو ده بیته وه، بو یه ته نیا له بهر به رزه وهندی تو، هیچی تر نا، بریارم دا که تو نابی دووباره چاوت به لینتن بکه ویت. نیازم وا بوو که تو توژیکی تر گه وره تر بی نه وانته بو باس بکه م، داوا ی لیبوور دنیش ده که م که دوام خست."

کاسرین قه ناعه تی به قسه کانی باوکی نه کرد و وتی "به لام به ریز هیتکیف پیاو یکی هیمن و له سه رخو بوو. نه وه شی لا دلگران نه بوو گه ر ئیمه یه کتری ببینن: پیمی وت هه رکاتیک پیم خو ش بیت ده توانم سه ردانی نه و ی بکه م، به مه رچی نه وه ی که به تو نه لیم چونکه تو مشتمومر له گه ل نه و کردوه و لی خو ش نابیت چونکه خوشکی تو ئیزابیلای هی ناوه. تو ش لی خو ش نابیت، باوکه تو تاوانباری، هه موو شتیک خه تای تو یه: هیتکیف پی خو شه ئیمه ببین به هاو پیی یه کتر، به

لايهنى كه من و لينتن، به لام تو وانيت.

ئيدگار ههستي بهوه كرد كه كچهكهى قسهكانى وهرناگرىت و باوهري به درندهيى خالى ناكات، باوهري بهوه ناكات كه چوون ئيزاييلاى دهسخهرو كرد و سووكايهتي پي كرد، ههركيز ئهوهشى ناچيته ئهقلهوه كه چوون بانهكاني ويزهرينگ بوون به مولكى هيتكليف. ئيدگار ههوسهلهي ئهوهي نهبوو دريژه به بابتهكه بدات، بويه زور كه قسهي لهسهه كرد، ئيستا ترس و توقين و رقي رابردويى له بير ماوه كه چوون دوژمنهكهى دلي توفاقد له كاتي مردني خاتوو كاسرين. دواهمين قسهي هيتكليف ئهوه بوو "كاسرين دهژيا گهر بو ئيدگار نهبوويه!" هيتكليف له چاوهكاني را ديار بوو به بكوژان دهچوو. خاتوو كاسي (زور كهله رهق بوو، بي بيركردهوه قسهي دهكرد، قسهي له كهس وهرنهدهگرت، ههموو قسهكاني باوكي به نايهكساني دهزاني) واقى ورمابوو له رهشيتي ئه و روحهي كه راستيهكي له و شاردووهتهوه و بو ماوهي چند سالة تهماي تولي ههيه، به ئهقهست كارهكاني دهكرد بي ئهوهي سهرداني مالي پeshimani بكات. پي دهچوو كه زور ههپهساو و سهرسام بووييت به و سروسشته نوييهي مروث - كه له نيو كتيب و خويندنهكانيدا بهدي نهكردوه- كه بهريز ئيدگار ههزي نهكرد دريژه به بابتهكه بدات. ئيدگار ههه تهنيا وتي "نازيرهكهه، دواتر ههموو شتيك دهزاني، من جگه له بهرژهوهندي تو چيم داوه له قهدههكردني تو بو ئه و خانوو، ئيستا بچو به لاي كار و ئهركهكانتهوه، هيچي تر بير لهوان مهكهرهوه. "

كاسرين باوكي ماچ كرد، به هيمني بو ماوهي دوو سهعات وانهكاني خويند، ئاسايي وهك جاران لهگهلي چوو نيو باخچهكان، تهواوي روژهكه ئاسايي چوو سهه: به لام له ئيوارهدا، كاتي كاسي چوو ژورهكهي، منيش چووم يارمهتي بدهم و جلهكاني له بهر بكهمهوه، بينيم كاسي لهسهه ئهژنوكاني كهوتوو و گريانيكي به كولي دهست پي كردوه.

دهنگم بو رادا "بهخوا منالكي كه مژهي و بي ماناي! گهر توژيك خهمت ههبوويه ههقي خوت بوو لهسهه ئه و ئهريزه رهقه دانيشي و بگريت. تو ههركيز سيبهري خهه و پهشوكاويت نه بينيوه، خاتوو كاسرين بو وادهكهي. يهك دهقيقه بينه بهر چاوت گهر من و باوكت بمرين و تو به تهنيا لهم جيهاندا بمينيتهوه: ئه و كاته ههست به چي

دهكهيت؟ ئه و بونهيهي ئه مپرو لهگهه لهم گريمانه بهراورد بكه، دهبي له بري گريان و سهركونهكردن سوپاسي هاوپيكانت بكهي."

كاسي وهلامي دايهوه "ئيلن، من بو خوم ناگريم. من بو لينتن دهگريم كه بهياني چاوهريتي من دهكات و چاوي به من بكهويتهوه، گهر بهياني من نه بينيت، زور ناوميد دهبيت: ههه چاوهريتي من دهكات، منيش ناچم!"

وتم "قسهي قور و بي مانا! تو وا دهزاني ئهويش وهك تو وايه و ئيستا ههه بييري لاي تويه؟ نايه هاوهليكي نيهه به ناوي هاريتون؟ كهس نيهه لهم دنيايه بو يهكيك بگريت كه دوو جار چاوي پي كهوتبيت، تهنيا دوو نيوهرو تو ئهوت بينيوه، ئه و گريانهت له چي؟ لينتن دهزاني چوون، سهري به تووه قال ناكات و ههه بيريشت لي ناكاتهوه."

ههستايه سهه پيهكاني و وتي "باشه دهتوانم نامهيهكي بو بنووسم كه بوچي ناتوانم بچم بو لاي؟ لهگهه له نامهكه ئه و كتيبانهشي بو بنيرم كه بهلنم پي دابوو بو ي بهرم؟ كتيبهكاني وهك هي من خووش نين، زور ههزي كرد كتيبهكاني من بخويندتهوه، كاتي من پيم وت كتيبهان چهند خووشن، ئيلن دهتوانم ئهوه بكهه؟"

وهك برياردانيك وهلامم دايهوه "نهخير، بهراستي ناي! گهر تو نامه بو ئه و بنووسي، ئهويش بو تو دهنووسي، ئيتر كوئايي به نامه نايهت. نهخير خاتوو كاسي ئه و ئاشنابوونه دهبي به تهواوي بنبر بگريت: وهك ئهوهي باوكت چاوهريتي دهكات و من دهبينم دهبي ههه ناوا بيت."

رووي شلهژا و شپريزه بوو، پرسى "به لام تهنيا يهك نامهي كورتي بو دهنووسم ؟....."

قسهه پي بري، وتم "بيدهنگ به! به كورته نامهكهي تو دهست پي ناكهين، ئيستا كاتي خهوتنه، برو سهه جيهگهت"

نيگايهكي زور سووكي توور ههلهدا سهه دهموچاوم، ئهوهنده تووره بوو نهتمواني ماچي شهو باشي لي بكهه: دامپوشي، دهركاي ژورهكهيم داخست، به دلساردييهوه چيم هيشت، به لام له نيوه ريگه پeshiman بوومهوه، به هيواشي گهرامهوه. چيم بيني! خاتوو كاسي لاي ميژهكهي وهستاوو، كاغز و پينووسيكي به دهستهوه بوو،

که من چوومه ژوردهوه وهک تاوانبار کاغهز و پینووسهکهی شاردهوه، وهک نهوهی من نه‌مینیبت.

وتم "کاسرین کهس نییه نهو نامهیهت بۆ ببات، ئیتر بشنووسی بۆ که لکه، وا مؤمه که شت دهکوژینمه‌وه."

پروناکی مؤمه کهم نه‌هیشت، هرکه مؤمه کهم کوژاندهوه شه‌قیق که به دستم کهوت و وتی "نه‌ی تووره‌ی بۆ که لگ!" دووباره به‌جیم هیشت، به‌لام هر داینه‌هینا و مؤمه کهی هه‌لگیرساندهوه. نامه که ته‌واو کرا و بهو که سه‌دا ره‌وان کرا که شیرری بۆ لادیکه ده‌هینا و دهربرد، به‌لام تا ماوه‌یهک من نه‌وام نه‌زانی. چهند هه‌فته‌یهک تیپه‌ری، کاسی هیور بووه‌وه و هاته‌وه سه‌ره خۆی، هه‌رچه‌نده خۆی له قه‌ره‌بالغی ده‌دزیه‌وه و هه‌میشه له گوشه‌یهک داده‌نیشت، زۆر جاریش که لیتی نزیک ده‌بوومه‌وه نه‌و کتیبه‌ی له به‌رده‌می بوایه دایده‌خست، نازانم بۆچی ده‌یشاردوه، منیش به وردی له لیواری کتیبه‌که‌م ده‌روانی، به‌لام هیچ نه‌ده‌بینی. هه‌روه‌ها فییری نه‌وش ببوو که به‌یانیان زۆر زوو له خه‌وه‌لده‌ستا و ده‌هاته خواره‌وه له موبه‌قه‌که له‌نگه‌ری ده‌گرت، وهک بلایی چاوه‌ری گه‌هیشتنی شتیکی ده‌کرد. چه‌که‌جه‌یه‌کی بچوکی هه‌بوو له نیو کتیبخانه‌که، که چهند سه‌عات لای ده‌مایه‌وه و کلپه‌که‌شی زۆر به تایبه‌تی ته‌هت ده‌کرد کاتی له کتیبخانه ده‌چوو ده‌روه.

پوژیکیان، کاتی سه‌یری چه‌که‌جه‌که‌ی کرد، من سه‌رنجم دایه که هه‌ندی نامه و چهند پارچه ئالتوونیک له نیو کاغهز جوان پچرا بوونه‌وه. ئیتر من که‌وتمه شک و گومان و هه‌زم کرد بزانه نه‌و شتانه چین. بۆیه بریارم دا نیو چه‌که‌جه‌که بکوڵمه‌وه تا بزانه کاسی ته‌مای چی هه‌یه به‌و گه‌نجینه‌یه. بۆیه که شه‌و داها، هرکه زانیم کاسی و باوکی له سه‌روه ته‌واو داگیرساون و ئیتر نایه‌نه خواره‌وه، چووم گه‌رام و هر زوو کلیپکم دۆزیه‌وه که به چه‌که‌جه‌که‌ی ده‌کرد. کرده‌مه‌وه و هه‌موو شته‌کانم پزانه نیو کوژشم، هه‌موویانم برده ژوره‌که‌ی خۆم تا به ته‌واوی تییان بگه‌م. هه‌رچه‌نده ته‌واو یه‌قین نه‌بووم به‌لام گومانم هه‌بوو که نه‌مانه هه‌مووی پوژانه به نێردراو له لایه‌ن لینتن هیتکلیفه‌وه هاتوون: وه‌لامی نه‌و نامانه‌ی که بۆی نارده‌بوون. نزیکترین به‌روار کورت و ئیحراج بوو، په‌یتا په‌یتا پوچوونه نیو نامه‌ی خوشه‌ویستی

و قسه‌ی هه‌لیت و په‌لیت، نه‌م قسانه به هی نووسه‌ره‌که‌ی نه‌ده‌چوون، به‌لام دیار بوو له نیو کتیبان له نه‌زموونی که‌سانی تره‌وه وه‌رگیرابوون. هه‌ندیکیان زۆر کاریان لی کردم، هه‌ستی زۆر به‌هیز و کاریگه‌ری تیا بوو، شی‌وازی نووسینی کورپکی قوتابخانه که بۆ خه‌یالی و خوشه‌ویسته‌که‌ی به‌کار هینابیت وا بوو. به‌لام زۆر به‌ی قسه‌کانی تر نازانم نه‌و قسانه قه‌ناعه‌تیا به کاسی کردبوو، نه‌وه‌یان نازانم، به‌لام بۆ من قسه‌ی بۆ سوود و قوژ بوون. پاش نه‌وه‌ی که زۆرم لی خویندنه‌وه، له نیو ده‌سما‌لیک توندم گری دان و له لایه‌کم دانان، پاشان چه‌که‌جه به‌تاله‌که‌م کلپل داوه. هر وه‌کو جارێ کاسی به‌یانی زوو له خه‌وه‌ستا و سه‌ردانی موبه‌قه‌که‌ی کرد: له دووره‌وه چاوه‌دیریم کرد تا چووه لای ده‌رگا‌که، کاتی کورپکی بچووک گه‌هیشته لای ده‌رگا‌که کاسی قوتوویه‌که‌ی پر کرد له شیر و شتیکی خسته نیو گیرفانی چاکه‌ته‌که‌ی، شتیکی‌شی له هه‌مان گیرفان ده‌ره‌ینا. به نیو باخچه‌که‌دا سوورامه‌وه، چاوه‌ری په‌یامنێره‌که‌م کرد، کاتی پشتی ملیم گرت نکۆلی له خۆی ده‌کرد که هیچی نه‌کردوه، شیره‌که له نیوان هه‌ردوو کماندا پز، به‌لام توانیم نامه‌که له گیرفانی بینه‌ ده‌روه، به تووره‌ی هه‌ره‌شه‌م لی کرد گه‌ر یه‌کسه‌ر نه‌چیته‌وه مایی، هر له‌وه‌ی مامه‌وه سه‌یری کاسیم کرد که له خو‌شی و سوژ و نامه‌ی ئامۆزاکه‌ی بالی گرتبوو. نه‌و نامه‌یه‌ی که له کوره‌که‌م وه‌رگرتوه له ئامۆزاکه‌ی کاسی ساده‌تر و جوانتر بوو: زۆر جوان بوو، زۆر گه‌مزانه بوو. سه‌رم له‌قاند و چووم له خانووه‌که بیرم کرده‌وه. نه‌و پوژه که‌میک ته‌ر بوو نه‌یتوانی بچیته نیو پارکه‌که بۆ پیاسه‌کردن، پاش نه‌وه‌ی وانه‌ی به‌یانی خویند چووه لای چه‌که‌جه‌ی پر له هیوا. باوکی له‌سه‌ر میزه‌که دانیشتبوو و ده‌یخویندوه، منیش به مه‌به‌ست هه‌ندی کارم له‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌که کرد گوایه پاک‌ی ده‌که‌مه‌وه، به‌لام چاوه‌کانم به‌رده‌وام له‌سه‌ر کاسی بوو تا بزانه چی ده‌کات. هه‌رگیز بالنده‌یه‌ک نه‌گه‌رایه‌وه هیلانه‌که‌ی خۆی، که سه‌یری ناو چه‌که‌جه‌که‌ی کرد، شه‌ل‌ه‌ژا، ده‌می به‌ش کرده‌وه، نه‌یزانی چۆن هاوار بکات و بدات له زرمه‌ی گریان، وتی "ئوه!" هه‌موو دلخۆشییه‌که‌ی جارانی سفر کرایه‌وه. به‌ریز ئیدگار سه‌ری به‌رز کرده‌وه.

وتی "گوله‌که‌م چی بوو، نازاری خۆت دا؟"

تۆن و نیگای ئیدگار کاسی دلنیا کرده‌وه که به چه‌که‌جه‌که‌ی نه‌زانیه‌وه.

به دهم به شېبونه وه وتی "نه خیر باوکه! ئیلن، ئیلن، وهره سهروه نه خوشم!"
به گویم کرد و به دوایدا چوموه دهره وه.

ههرکه گهیشینه دهره وه، به کسه ر وتی "ئیلن دهرانم تو نامه کانت بردووه. "له سه ر
ئه ژنۆکانی کهوت کاتی به تهنیا بووین، وتی "ئه و نامانه م بدهروه، ههرگیز جاریکی
تر شتی واکه م! به باوکم مه لئ. ئیلن خو به باوکمته وتوووه؟ دهرانم جاریکی
هه له م کردووه، به لام جاریکی تر واکه مه وه!"

به شیوازیکتی زور توند و رهق به دست ئامازم بو کرد ههستیتته سه ر پی.

ئینجا وتم "خاتوو کاسرین، دیاره تو به گوپی کهس ناکهیت و زور کهله رهقی: زور
عهیبه بو ئه و نامانه ت! له کاتی پشووتدا خو ت به شتی ئاوا قور خه ریک ده که ی،
باشه بوچی چاپیان ناکهیت، ها؟ هیشتا نیشانی باوکتتم نه داوه، به لام تو هه ر
ئاگاشت لی نابیت کاتی هه موو شتیکی نیشان دده م و بو باس ده که م، وانه زانی که
من نهینیه گه مژهکانی تو ده پاریزم. عه یبه له بو ت! ده بوایه ههرگیز تو ئه و شته هیچ
و پووچانه نه نووسی: من له وه دلنیام که لینتن له سه ره تادا بیرری له و شتانه
نه ده کرده وه.

کاسی خه ریک بوو دلئ شه ق بات، به هه نسکه وه وتی "وام نه کرد! وام نه کرد! بیرم
له خو شوپستنی ئه و نه کرده وه تا ..."

زور به سووکایه تی پیکردنه وه هاوارم لی هه ستا "خوشویستن! ئه ها خوشویستن!
ئایا کهست دیوه قه ت گوپی له شتیکی ئاوا بیت؟! باشه ده کری من ئاشه وانه که مانم
خوش بویت که سالی یه ک جار دیت بو ئیره و دانه ویله مان لی ده کریت. به راستی
خوشویستنه کی جوانه! به هه مووی دوو جار لینتنت بینیه، به هه موو ژیانته ده کاته
چوار سه عات! ئیستا جاریکی زور منالانه ده کهیت. من به و نامانه وه ده چمه
کتیبخانه، ئه و کاته دهرانین باوکت بو ئه و جو ره خو شه ویستییه ده لی چی."

له پرا پری دایه نامه به نرخه کان، به لام من توند له سه ر سه ری خو م پاراستم،
پاشان دهستی به پارانه وه کرد که من هه رشتیک له و نامانه بکه م به س نیشانی
باوکی نه ده م، گوتی بیانسووتینه. دیمه نیکتی هه بوو تهنیا بو پیکه نین ده شیا، هه رچی
لووتبه رزی کچانه ی هه بوو بو ئه و نامانه ی دانابوو، پاش ماوه بکه کی زور وه ستام و لیم

پرسی "گه رازی بم به وه ی بیانسووتینم، به لئینم پی دده ی که جاریکی نه نامه یه ک،
کتیبتیک ره وان بکهیت و نه نامه یه کیش وهر بگریت، (چونکه دهرانم که کتیبتیش بو
ناردووه) نه ده سکه قر و ئه لقه و کهل و په لی یاری کردن؟"

شانازییه که ی زال بوو به سه ر شه رمه که ی، وتی "تیمه که لوپه لی یاریکردن بو
به کتری نانیرین."

وتم "خانم هیچ شتیکی؟ ئیستا پیت ده لئیم، و ئیستا ده چم به باوکت ده لئیم."

کراسه که ی گرتم و هاواری لی هه ستا "ئیلن، به لئین دده م! ، هه ر ئیستا بیانهاوه
ناو ئاگر، هه ر ئیستا، هه ر ئیستا!"

به لام کاتی چووم شوینیک بدۆزمه وه بو سووتاندنی نامه کان، که که زور به نازار
و داماو ده هاته پیش چاوم. زور گونا ه بوو، چاوی له وه بوو که نامه یه ک یان دووان
به یللمه وه. دهنگی زور به غه ربیی رادا "ئیلن، یه ک یان دووان هه ر بو خاتری لینتن
هه لئان ده گرم!"

ده سماله که م کرده وه، له سووچیکی ئاگردانه که وه، یه ک به یه ک ده ستم کرد به
فریدانی نامه کان بو نیو ئاگردانه که ."

کاسی وتی "هه ی درنده، یه کیکیانم هه ر ده وئ!" دهستی بو نیو ئاگره که دریز کرد
و له سه ر حیسابی په نجهکانی نامه یه کی نیمچه سووتاوی ده رهینا .

وه لام دایه وه "زور باشه، هه ندیکیان هه لده گرم تا نیشانی باوکتیان بده م!" له
سووتاندنی نامه کان وه ستام و ئه وه ی مایه وه خستمه وه نیو ده سماله که و به ره و
دهرگا که هه نگاوم نا .

کاسی یه کسه ر ئه وه ی له ناو دهستی بوو فری دایه نیو بلئسه ی ئاگره که و پی می
وت که قوربانیه کان ته واو بکه م. هه موو نامه کانم سووتاند، خو له می شه که م له ژیر
خه لوزه کان شارده وه. کاسی به بیدهنگی، به هه سستیکی زامداره وه ورده ورده، خش
خش چووو ژوو ره تاییه تییه که ی. چوومه خواره وه تا به سه روکم بلیم که ئه و تو زه
نه خو شیه ی که که ی هه بیوو نه ما، ئیستا واکه میک پال که وتوووه بو تهنروستی
باشه. ئیتر کاسرین نانی نه ده خوارد، به لام بو چا خواردنه وه ده رده که وت، رهنگ
زهد، چاوهکانی وه ک گو می خوین سوور ببوون، به ته واوی نو قمی خه م ببوو. به یانی

داهاتوو، وهلامی نامه کهم داوه لهسهه پارچه کاغه زیک، نووسیم "سهروک هیتکلیف داوای کردوو هیچی تر نامه بق خاتوو کاسی رهوانه نه کریت، چونکه کاسی وهریان ناگریت. "ئیتتر به دواوه کورپه بچووکه که به گیرفانی بهتالهوه دهات.

بهشی بیست و دوو

هاوین بهرهو کوئیایی چوو، سهههتای پاییز داهات: جهژنی میخیلی پیروژ بوو، بهلام دوورینهوهی ئهه ساله دوا کهوت، تا ئهه کاتهش بهشیکی زهوییهکانمان پاک نهکرا بوونهوه. ئیدگار و کچهکهی زورجار به نیو شته پیگهیشتووهدکاندا دهچوون، تا دهمهو ئیواران نهدههاتنهوه، ئهه ئیوارهیه زور سارد و وشک بوو، ئیدگار زور به خراپی سهرمای بوو، ئهه ساردییه وشکه زور کاری له سییهکانی کرد، تهواوی زستان تهندروستی تهواو نهبوو و له ژووری نههاته دهرهوه، نهخوشیهکهی نزیکهیی بی پچران بوو.

کاسی داماو لهه خووشهویستییهی زور ترسا، ههه لهه ساتهیی لئی قهدهغه کرا خهبارتر و گیتتر بوو، باوکیشی سوور بوو لهسهه ئهوهی که کهمتر بخوینیتتهوه و راهینانی زیاتر بکات. هیچی تر وهک جاران زور لهگهه باوکی هاوری نهبوو، بهپیی توانا نههکهکانی وهک من قورستر بوون: بهدیلیکی نالیهاتوو بوو، چونکه من دهمتوانی تهنیا دوو یان سی سهعات بی کار بم، چونکه کارم ئیجگار زور بوو، نهدهتوانی به دوایدا بچم، بویه زور کهمتریش دههاته لای من.

له دواي نیوههرویهکی کوئیایی مانگی ده، یان سهههتای مانگی یانزه، دوا نیوههرویهکی به ئاو و نوئی بوو، درهخت و پیگه و بانهکان شیدار بوون، گهلاکان وشک بوون، ئاسمانی شین و ساردیش به ههه نیمچه داپوشرابوو - ئالایهکی خو له میشی تاریک لای روژئاوا دهلهرییهوه، کهش و ههواکه بارانی پیوه بوو - داوام له کاسی کرد هیچی تر پیاسه نهکات چونکه دلنیا بووم که باران دهباریت. بهلام قسههکهی

منی پەت کردەو، بە دلگراڻی پالتۆکەیی بە سەرە خۆیدا هەلکێشا، چەترەکەیی منی برد تا لەگەڵی بچم پیاسە بکەین لە خوارووی پارکەکە: بە گشتی پیاسەبەهەکی بێ خولق بوو، زۆر جار وا دەبوو گەر بەرێز ئیدگار لە ئاسایی خۆی خراپتر بوابە، شتیکی هەرگیز لە دانپیانانەکەیی نەزانرا، بەلام مەزەندەیی من و ئەوی دەکرد لە بێدەنگییە زیادەکەیی و خەمباری سەر و فەسالی. بە خەمباری بەردەوام بوو: ئیستا وەک جارێک رای نەدەکرد و هەراو هۆسەیی نەدەکرد، هەرچەندە بایە ساردەکە پەنگە وای لێ کردبێت کە پێشبرکێ نەکات. هەر وەها زۆر جار سەرنجم دەدا کە دەستیکی بەرز دەکردەو و شتیکی بە سەر پوومەتی دادینا. سەیریکی ئەو ناووم کرد تا لە بیرکردنەوەکانی بگەم. لە لایەکی رینگەکە کە گۆلی سووری بەرز، لیواریکی رەق و دار بەپوو بوو، کە رەگەکانیان نیووی لە دەرەو بوو، خۆلەکە زۆر نەرم بوو، بایەکی توندی ئاسۆیی هەلکرد. لە هاویندا خاتوو کاسرین حەزی دەکرد بە تەنیا بە نێو ئەو پەزانەدا پروات، لەسەر لقی دارەکان دانیشیت، ئەو لقانەیی کە بیست پێی لە ئەرزەو بەرز بوون، منیش لەگەڵ خێراییی و سووکایەتیەکی ئەو، دلە منالانەکەیی، هەموو جارێ لەو جۆرە بەرزایییە دەمەینایە خوارەو، بەلام دەیزانی کە هیچ پێویست ناکات زیاتر برۆیتە سەرەو. لە نانی ئیوارەو تا کاتی چا خواردنەو لەسەر بێشکە نەخشینراوەکەیی پال دەکەوت، جگە لە چرینی گۆرانییە کۆنەکان هیچی تری نەدەکرد، وەک من لە کاتی کارکردندا هەمان ئەو گۆرانییانەم دەوتەو، هەمان ئەو گۆرانییانەم دەوت کاتی لە بالندەکانم دەروانی، کاتی دەچوومە لای کریچیەکانمان، ساقەسوورەکانم نان دەدا تا بالیان دەگرت: یانیش ئەوەتا کاتی هیلانەم بۆ دروست دەکردن، نیمچە خەون و نیمچە بیرکردنەو، زۆر دلخۆشتر بوون لەوەی کە وشە دەری دەبریت.

دەنگم دا "خانم، سەیرکە!" بە دەست ئاماژەم بۆ گۆشەبەهەکی ژیر رەگەکانی داریکی لوولم کرد. وتم "لێرە هیشتا زستان نەهاتوو. ئەها گۆلیکی بچووک لەوێیە، ئەمە دواوەمین خۆنچەیی ئەو گۆلانەییە کە لە مانگی تەمووزدا بە دەستە سەریان دەردەهینا. دەتوانی بچیه سەری و لێی کەرەو تا بە باوکتی نیشان بەدی؟" کاسی دەمێک لە گۆلەکە راما، پاشان وەلامی دایەو "نەخیر، دەستی لێ نادەم: ئەها ئەم

گۆلەش خەمبار دیارە، وانییە ئیلن؟"

وتم "بەلێ، وەک تۆ لە برسانا هیزی لێ براو و پوومەتەکانی خۆینیان تیا نەماو، وەرە با دەستمان لە ناو دەستی یەکتەر بنیین و پیکەو رابکەین. تۆ زۆر هیواش رادەکەیت، دەتوانم لەگەڵ تۆ رابکەم."

وەلامی دایەو و وتی نەخیر. ئیتر لەسەر پارچە چیمەنیک دانیشت. هەموو دار و درەخت و گۆل و سەوزایی ئەو ناو لەگەڵ ئەو دەستیان کرد بە گریان. کاسی دەستەکانی بەرز کردەو و بە پووی وەنا.

لێی نزیک بوومەو و دەستم خستە سەر شانەکانی، لێم پرسی "خۆشەویستەکەم، کاسرین بۆچی دەگریت؟ تەنیا بۆ ئەو دەگریت کە باوکت نەخۆش کەوتوو، دەبی تۆ سوپاسگوزار بیت چونکە هەر نەخۆشییە و هیچی دیکەیی خراپتر نییە."
پاش ئەم قسەبەهەم فرمیسکەکانی چرتر بوون، هەناسەیی لە بەر هەنسکدان لێبرا بوو.

کاسی وتی "ئۆ، شتیکی لەو خراپتر دەبیت. باشە من چی بکەم کاتی تۆ و باوکم بەجیم بیلن، من هەر تەنیا خۆم؟ ئیلن ناتوانم قسەکانی تۆ لە بیر بکەم، هەمیشە لە گۆیمدا دەزینگیانەو. ئەو کاتەیی تۆ و باوکم دەمرن، ژیان چەند دەگۆریت، جیهان چەندە ترسناک دەبیت."

وەلام داو "کەس نازانیت کەیی دەمریت، کێ نالی تۆ پیش ئیمە نامریت. بەلام کاریکی هەلە دەکەین گەر بیر لە شتی خراپ بکەینەو. هەموومان هیوای ئەو دەخووزین کە کەسمان جارێ وەها زوو نەمرین، هیشتا زۆرمان ماو: ئیدگار گەنجە و من بەهیزم ئیستا گەیشتووتمە چل و پینچ سالی. دایکم تا تەمەنی هەشتا سالی ژیا، پاشان مردن بۆ خۆی بردیەو. خاتوون وا دابنێ من و باوکت تا تەمەنی شەست سالی ئەم ژیانە رادەکیشین، پاش ئەو کاتەش هەر زۆرمان دەمیتیت. بۆیە کاریکی شیتانەییە بیست سال پیش ئەو هی کێک بمیت شین و رۆرۆی بۆ بکەیت.

سەری هەلبیری و چاوی لە دلدانەووی زیاتر بوو، وتی "بەلام پورە ئیزابیللا لە باوکم زۆر گەنجتر بوو."

وەلام داو "پورە ئیزابیللا من و تۆی نەبوو چاودیری بکەین. وەک باوکت

خۆشحال نەبوو: ھىچى نەمابوو بۆى بژىت. ئەوھى لەسەر تۆيە بىكەيت، دلى باوكت خۆش بکەيت، بىر لەو بکەيتەوھە كە ھىشتا زىندووھ، ھەمىشە بە دلخۆشى برۆ بەر چاوى، ئەو دلى خۆش دەبىت تۆ بە كەيفخۆشى بىبىت. لەسەر ھىچ بابەتیک خەمى مەدەرئى: كاسى ئاگەدارى بە! من ناتوانم كارى لى بکەم بەلام تۆ گەر بى ھەست و درىدە بىت لەگەلى ئەوا دەيكوزىت، تۆ نابى ئەوھندە باسى كورى كابرايەك بکەيت كە گەر ئىستا لە گۆرەكەى بىت باوكت چاك دەبىتەوھ. بۆيە پىم باشە بچىتە لای و پى بلى كە تۆ وازت لە لىنتن ھىناوھ، ئەو دلى زۆر پى خۆش دەبىت.

ھاوھلەكەم وھلامى دايەوھ "من ئىستا لەسەر ئەم زەويىە بىر لە ھىچ شتىكى تر ناكەمەوھ جگە لە نەخۆشى باوكم. ھىچ شتىك لەگەل باوكم بەراورد ناكەم تەنيا خەمى گيانى ئەومە. بۆيە ھەرگىز، ھەرگىز، ھەرگىز قسەيەك ناكەم ئەو خەمى پى بخوات. ئىلن لە خۆم خۆشتر دەوئىت، من بە ھۆى ئەوھ دەزانم: كە من لە پاش ئەو نەژىم چونكە ژيانم بە بى باوكم دەبىتە دۆزەخ: ئەمەش ئەوھ دەسەلنىت كە لە خۆم خۆشتر دەوئىت."

وھلامى داوھ "قسەكانت زۆر باشە. بەلام پىويستىيان بە كار ھەيە بۆ سەلماندى، پاش ئەوھى كە چاك دەبىتەوھ، ئەو قسانەى ئىستا لە ئەنجامى ترسەوھ دەكەيت ئەو كات لە بىرت نەچىت."

كاتى بە رىگەوھ قسەمان دەكرد، لە دەرگاگە نزىك بووینەوھ كە لەسەر رىگەكەدا كرابووھوھ، خانمە گەنجەكەى من، دووبارە چۆوھ بەر تىشكى خۆر، سەركەوت و لە شوئىنك لەسەر دىوارەكە دانىشت، شوئىنەكەمان سىبەرى دار تارىكى كردبوو. ميوھەكانى خواروھ نەمابوون، بەلام تەنيا بالندەكان دەيانتوانى بگەنە ميوھەكانى سەر سەرەوھى دارەكان. جگە لەو شوئىنەى كاسى كە ھىشتا ميوھى پىوھ مابوو. كاتى دەستى درىژ كرد بۆ لىكردنەوھى ميوھەكان، كلاًوھەكەى كەوتە خواروھ، كاتىكەش دەرگاگە داخرا ھاتە خواروھ بۆ كلاًوھەكەى. پىم وت كە ئاگەدارى خۆى بىت، بەر نەبىتەوھ، ھاتە خواروھ و ون بوو. بەلام گەرانەوھ مەسەلەيەكى ئاوا ئاسان نەبوو: چونكە بەردەكان لووس بوون، خلىسكان بە سەرياندا زۆر ئاسان بوو، شا تووھەكان نەياندەتوانى يارمەتى بەدەن. منىش وھك گەمژەكان ئەوھم لە بىر نەبوو تا كاسى

پىكەنى و ھاوارى كرد "ئىلن دەبى بچى كلىلەكە بەئىنى، ئەگىنا دەبى بەو دىودا پرا بکەم. ناتوانم لەم لايەوھ بىمە خوارەوھ!"

وھلامى داوھ "لە شوئىنى خۆت بىمىنەوھ، تۆيە كلىلەكەم لە ناو گىرفانمە: وابزانم دەتوانم بىكەمەوھ، ئەگەر نا من بەو لايدا دەچم."

كاسرىن دای لە تریقەى خۆشى بە ھۆى سەماكردن لە بەر دەم دەرگاگە، كاتى من سەرقالى كلىلە گەرەكان بووم. دواھەمىن كلىلم تاقى كردەوھ، ئەويش بە دەرگاگەى نەكرد، بۆيە پىم وت كە دووبارە لەوئى بىمىنەتەوھ، دەبوايە زۆر بە خىرايى بچمەوھ مالى. دەنگى نالەى ئەسپىك منى لە پاكردن و كاسى لە سەماكردن وەستاند.

بە چرپەيەكەوھ وتم "ئەوھ كىيە؟"

كاسى زۆر بە نىگەرانىيەوھ وتى "ئىلن خۆزگە دەتوانى دەرگاگە بکەيتەوھ."

دەنگىكى قوول بانگى كرد، پى دەچوو دەنگى ئەسپ سوارەكە بوو "ھىتى خاتوو كاسرىن! خۆشحال بە بىبىنت. بوەستە مەچووھ ژوورەوھ، چونكە دەمەوئى قسەت لەگەل بکەم."

كاسرىن وھلامى دايەوھ "بەرىز ھىتكلىف قسەت لەگەل ناكەم. باوكم دەلى تۆ پىاوئىكى خراپى، تۆ رقت لە ھەردووكمان دەبىتەوھ، ئىلنىش ھەمان قسە دەكات."

خۆ ئەوھ ھىتكلىف خۆى بوو، وتى "ئەم قسەيە ھىچ نىيە، من داوايەكى لەوھ گەرەترم لە تۆ ھەيە. من رقم لە كورەكەم نابىتەوھ، پىم وايە ھاتنىشم سەبارەت بە كورەكەمە. بەلى تۆ مافى خۆتە قسە نەكەيت. ئەوھ دوو سى مانگە، تۆ بۆ لىنتن نامە نانووسى؟ گالته بە خۆشەويستى دەكەيت، وانىيە؟ ئىوھ ھەردووكتان شاينى ھەموو شتىكن! بە تايبەتى تۆ كە گەرەترى و ھەست بە مردنى خۆشەويستەكەت ناكەيت. نامەكانى تۆم بە دەست گەيشت، گەر خۆت ون بکەيت ئەوا نامەكان بۆ باوكت دەنرىم. وابزانم لە ترسان وازت لە كورەكەم ھىناوھ، وانىيە؟ باشە ئەى لىنتن گوناھى چىيە؟ ئەو كەوتبووھ داوى خۆشەويستىيەكى راستەقىنە، تۆ ئاوا بە ئاسانى دلى دەشكىنى: دلشكاندىكى راستەقىنە، نەك ھەر بە قسە، بەلكو وا دلى لەت لەت بووھ. ھەرچەندە ھارىتۆن ئەوھ ماوھى شەشە ھەفتەيە دلخۆشى دەداتەوھ، منىش پىوھرى زۆر جدىم بەكار ھىناوھ، ھەولم داوھ بە ترس لەو دەمارگىرىيەى دەر بھىنم، رۆژ بە

رۆژ خراپتر دەبیت، پێش ئەوەی هاوین دابیت دەمریت، گەر تۆ نەگەر پێتەوه لای!"
 منیش لە ژوورەوه دەنگم رادا "چۆن بەم شـیـوـهـیـه دلت دى درۆ لەگەڵ ئەو منالە
 بکەیت؟ دوعا بکە و بە ئەسپەکەت بگەرێت! بە چ روویک هاتووی بۆ ئێرە؟ خاتوو
 کاسی، بە بەردیک دەرگاگە دادەخەم: بەو قەسە قۆرانە باوەر مەکە، تۆ ھەر بۆ خۆت
 بێر بکەرەوه کە مەحالە یەکیک بمریت بۆ خۆشەویستی یەکیک کە نەیبینیو،
 بێگانە یە."

دێندە و نیاز خراپەکە وتی "دیارە من ئاگەدارى ئەو نەیم خەلکی خراپ و تیکدەر
 ھەیە. خانم دین، ھەى بەرپیز، من کەیفم بە تۆ دى، بەلام کەیفم بە دوو روویبەکەت
 نایى." ئەمجارە بە دەنگى بەرز وتى "ئەى تۆ چۆن درۆ دەکەى کە من رەقەم لەو منالە
 داماو دەبیتەو؟ ئەو ھەموو چیرۆکە ترسناکانەت بۆ ھەلبەستوو و منت لى
 کردووئە دێوئەم؟ کاسرین لینتەن (ناویکە من گەرم دەکاتەو)، کچە جوانەکەى من،
 من تەواوى ئەم ھەفتە یە لە مالاو دەبم، برۆ لای لینتەن و لە دەمى خۆى راستیەکە
 ببیستە: وا بکە، خۆشەویستی تۆیە! تەنیا بێنە بەرچاوت باوکت لە شوینی من
 دابنى، لینتەنیش لە شوینی خۆت، ئەو کاتە بزانی چەند ناخۆشە کە رەتە داوا یەکت
 بکریتەو، چەند خۆشە خۆشەویستەکەت بێتە لات تەنیا بە یەک قەسە دلخۆشت
 بکات. سویندت بۆ دەخۆم کە لینتەن دەمریت، کەسمان ناتوانین رزگارى بکەین، تەنیا
 تۆ دەتوانى، تەنیا تۆ دەتوانى گیانى مرۆفیک، خۆشەویستەکەت لە مردن رزگار
 بکەیت!"

دەرگاگەم کلیل دا و ھاتمە دەرەو.

ھیتکلێف بە توورەبە سەیری منى کرد و دووبارەى کردەو "سویند دەخۆم لینتەن
 دەمریت. خەم و ناوئەمى مردنەکەى خیراتر دەکەن. نیلى گەر نەھیللى کاسى بچیتە
 لای، دەتوانى خۆت بە پێیان بچى. بەلام من تا ھەفتە یەکی تر ئەو کاتانە ناگەرێمەو،
 پێم وایە کە سەرۆکەکەت رینگە لەو ناگریت سەردانى ئامۆزاکەى بکات!"

بە کاسیم وت "وەرە ژوورەو". قۆلیم گرت و بە زۆرى رامکیشا ژوورەو، چونکە
 لەنگەرى گرتبوو بە چاویکی توورەبوونەو سەیری قەسەکەرەکەى دەکرد، نەیدەزانى
 چۆن تەلەکە بازبەکەى دەربریت."

ئەسپەکەى بۆ پێشەو تادا و خۆى چەماندەو و وتى "خاتوو کاسرین، سویند بە
 تۆ دەخۆم، ئۆقەرەم نەماو لەگەڵ لینتەن و ھاریتۆن و جوژیف. سویند دەخۆم کە لینتەن
 لەسەر لیواری مەرگە. باشترین چارەسەر و باشترین داو دەرمان بەزەبى و
 خۆشەویستى و وشە خۆشەکانى تۆیە. بە دێندایەتى خاتوو دین لەگەڵ مەکە، بە
 بەزەبى خۆت لەگەڵ مەکە، ھیمەتیک بکە، بە دل نەرمى خۆت ھەول دە چاوت بە لینتەن
 بکەوێت. شەو و رۆژ خەونت پێو دەبیت، قەناعەتى بەو نایەت کە تۆ رقت لى
 دەبیتەو، لەو ساتەوہى تۆ نامەى بۆ نانیریت، ناچیتە ئەقلى کە تۆ وازت لى ھیناوە."

دەرگاگەم داخست، بەردیکم خستە بەردەم قفلە شلەکە بۆ ئەوہى بەرى بگریت،
 چەترەکەم والا کرد و کاسیم خستە ژیر نەواى چەترەکە: چونکە باران بەسەر لق و
 پۆپەکانیشدا دەھاتە خوارەو، باران پێى وتین ھىچى تر خۆتان داو مەخەن. ئەوئەندە
 بە پەلە بووین ھىچى تر نەمانتوانى لای ھیتکلێف بمانیننەو، کاتى بەرەو مال رى
 کەوتین، ھەستم بەو کرد کە دلى کاسى ئیستا دوو ھیندەى پێشتر تارىک و بە
 خەمتر بوو. ھەموو جەستەى خەمبار بوو، بە خودى کاسى نەدەچوو: ئەوہى لە دەمى
 ھیتکلێفى گوى لى بوو ھەمووی بە راست دەزانى، بێرگە بە بێرگە ھىسابى بۆ دەکرد.

سەرۆک (ئیدگار) بۆ پشوو دان چوو بوو ژوورەکەى خۆى کاتى ئیمە ھاتینە
 ژوورەو. کاسى خۆى بۆ ژوورى باوکی دزیووە بۆ ئەوہى لە تەندروستى بپرسیت،
 کەچى باوکی نووستبوو. لە ژوورى باوکی ھاتە دەرەو، داواى لى کردم لە کتیبخانە
 لەگەلى دانیشم. پێکەوہ چایەکمان خوار دەو، پاشان لەسەر مافوورەکە پالکەوت،
 پێى وتم کە قەسە نەکەم، چونکە زۆر نیکەران بوو، دلى پر ببوو. کتیبیکم ھینا، خۆم
 خەریکی خۆیندەو کرد. ھەرکە بە منى وت قەسە نەکەم، دەستى کرد بە گریانیکى
 بیدەنگ: ئیستا ئاواتەکەى بە دیار کەوت. بەلام من کەمیک ئازارم دا بەوہى کە بێر لە
 قەسە ھەلیت و پەلیتەکانى بەرپیز ھیتکلێف نەکاتەو، وەک بلێى من زۆر دلنیا بووم
 لەوہى کە بە گویم دەکات. وەلى ئەفسوس! ئەو بە ھەرەبەم نەبوو لە ھیتکلێف زیاتر
 کارى تى بکەم: ھەر چەندى ھینام و بردم، ھەر قەسەى ھیتکلێف دەبخوارد.

کاسى وەلامى دایەو "ئیلن، لەوانە یە تۆ راست بکەیت، بەلام تاوہکو نەزانم ویزدانم
 ئاسوو دە نابیت. ھەرەو ھا دەبى بە لینتەن بلیم کە من ھىچ گوناھم نییە نامەى بۆ

نانووسم، قهناعهتی پی بکهه که من ناگۆریم.

تووره بوون و نارهازاییهکان چ سوودیکیان هیه دژی بهرائهته گه مژهکهی ئەو کچه؟ ئەو شهوه لیک جیا بووینه وه - دوژمنکارانه، بهلام رۆژی دواتر منی لهگهڵ خۆی برده سهر ریگهی بانهکانی ویزهرینگ، بردمییه لای ئەسپه گهنجهکه. نهمتوانی بهرگهی ئەوه بگرم سهیری خه مبارییهکهی بکهه: نهمتوانی به رهنگ زهردی و په شوکاوی و چاو سوورییه وه بیبینم: بۆیه له دلّوه ئاواته خواز بووم که کاتی لینتن پیشوازی له ئیمه دهکات ئەوه بسهلمینیت که چۆنییهتی ئەو چیرۆکه چۆن بوو، خۆی واقیعهکه مان پی بلّیت.

بهشی بیست و سی

بارانی شهو بهیانییهکی شیدار و تهری دروست کرد - نیمچه کرپوه و نیمچه دهپرووشکاند - جوگه له کاتییهکان ریگهکهی ئیمهیان کرد به دوو لهته وه - خۆل و لیتهی زهوییهکانی سهروویان بۆ خوار رادهمالی. قاچهکانم به تهواوی تهه ببوون، تووره و پهست ببووم، ئەو حالته دهروونییهم دهشیا بۆ رهتکردنه وهی ئەو شتانه. به ریگهی موبهقهکه چووینه ناو کیلگهکه، بۆ ئەوهی دلیا بین له وهی که بهریز هیتکلیف لهوئ نییه: چونکه زۆر باوهرم به قسهکانی نهبوو.

جوژیف به تهنیا لای ئاگره بلّیسه دارهکه دانیشتبوو، بوتلیک بیره له سهه میزهکهی نزیک ئەو دانرابوو، میزهکه پر بوو له پارچه کیک و شیرینی، دار جگهره رهشهکهی له دهمی بوو. کاسرین رای کرده لای ئاگردانهکه بۆ ئەوهی خۆی گهرم بکاته وه. یهکهه جار پرسیم تا بزانه سهروک لهوئیه یان نا؟ پرسیارهکهه بۆ ماوهیهکی زۆر له ههوادا بی وهلام قهتیس مایه وه، وامزانی که پیاوه پیرهکه کهر بووه، بۆیه ئەمجاره به دهنگیکی بهرزتر پرسیارهکهه دووباره کرده وه.

پرخهیهکی لیوه هات، یان ئەوهتا به لووتی هاواری لی ههستا "نهخیر، نهخیر! نهخیر! برۆن، لهو شوئینهی لیوهی هاتوون برۆنه وه ئەوی."

دهنگیکی هاروهیج بانگی جوژیفی کرد "جوژیف!" هاوکات له ژوورهکه شدا به منی وت "ئوه چهند جار پیت رابگهیهنم؟ ئیستا تهنیا چهند خۆله می شیکسی سوور ماونهته وه. جوژیف! ههه ئیستا وهه."

پیاوه پیرهکه به ههناسهی بۆگه نه وه، نیگایهکی درندانهی به ئاراسته ی دهنگه

هاروھيجه که رادا، رایگه یاند که بۆ ئەم جۆره داوايه گوێی پتوه نییه. پاسه وانی خانووکه و هاریتۆن دیار نه بوون، یه کێکیان چوو بووه سهه کاروباری رۆژانه، ئەوهکهی تریان له سهه کاری خۆی بوو. ئیمه تۆنی لینتیمان ناسییه وه و چووینه ژووهرکهی.

کورپه که وایزانی جۆزیفه، وتی "ئۆه، خۆزگه له کووخه که دهمردی، له برسان دهمردی!"

وهستا و هۆپهکی له ههلهکهی خۆی کرد: ئامۆزاکهی رای کرده لای.

لینتن سههه له سهه قوڵی کورسییه گهره که بهرز کرده وه، وتی "خاتوو کاسرین، ئەوه تۆی؟ نا نا ماچم مه که: هه ناسه ی من وهرده گری. خۆشه وسته کهم! باوکم وتی که تۆ دیت بۆ لام" پاش ئەوهی کاسی توند له باوهشی خۆی گرت، لینتن روحی به بهردا هاته وه و وتی "تکا ده کهم، دهرگا که داخه ن، له سهه پشتی به جیتان هیشتوو، ئەو مروڤه ناکه سه به چانهش خه لوز نا هین بۆ ئاگره که. ئیره زۆر سارده!"

چووم بۆ خۆم هه ندی خه لوزم هینا و ئاگره کهم خۆش کرده وه، به لام کۆکه یه کهی زۆر خراپی لای بوو، زۆر بێ هیز و نه خۆش بوو، بۆیه له بهر ئەو نه متوانی هیچ بلایم.

کاتی ئەبرۆکانی تۆزی هه سانه وه، کاسرین به منگه وه وتی "لینتن خۆشحالی به بینینی من؟ چیم پێ ده کړیت بۆت جیبه جی بکه م؟"

لینتن پرسی "بۆچی پيشتر نه ده هاتیه لای من؟ ده بوايه له بری نامه نووسین بهاتايه لای من. له نووسینی ئەو نامه دريژانه زۆر ماندوو بووم. ماوه یه کهی زۆره قسه م له گه ل تۆ نه کردوو. ئیستا بهرگه ی قسه کردن و هیچ شتی کم نه ماوه. نازانم زیلا له کوئییه! ده توانی له باتی من بچیه نیو موبه قه که و بزانه له وئییه؟"

من بۆ خزمه ته که ی ترم هیچ سوپاسی کم وهر نه گرت، بۆیه هه زم نه کرد به قسه ی ئەو له و سهه بۆ ئەو سهه رابکه م. وه لامم داوه "که سه له وئ نییه، ته نیا جۆزیف نه بیت."

رووی وهر گپرا و وتی "ده مه وئ تۆزی ئاو بخۆمه وه، زۆر تینومه. له وه ته ی باوکم رۆیشتوو زیلا هه میشه سه ریکی له گیمه رتۆنه: ئای که نه گبه ت و ناچیزه! ناچار بووم بۆ ئیره بیمه خواره وه - کاتی له سه ره وه بووم که سه گوئی له ده نگم نه ده بوو."

بۆ ئەوهی بزانه کاسرین چی ده لیت، لیم پرسی "ئایا باوکت، سه ره وک هیتکلیم له گه لت باشه و سۆزی بۆ تۆ هه یه؟"

لینتن هاواری لای هه ستا "سۆز و خۆشه و یستی؟ ئەوانی له من خۆشتر ده ویت. ئەو بێ ئەمه که نه ی له من زیاتر ده ویت! خاتوو کاسرین ده زانی که هاریتۆنی درنده هه میشه پیم پێ ده که نیت! رقم لای ده بیته وه، رقم له هه موویان ده بیته وه: ئەوانه مروڤی بێ هه ست و درنده ن."

کاسی ده ستی کرد به گه ران به دوا ی هه ندی ئاودا، له نیو که وه نه ته ره که سوراحیه کی هینا دهره وه، پری کرد له ئاو و هینای. لینتن پتی وت که تۆزی شه رابی سهه ئەو میزه بکاته ناوی، قومیکی هه لدا و که میک هپور بووه وه، وتی که کاسی زۆر به به زه یییه.

کاسی بزیه کی هاتی و پتی داگرت له سهه پرسیاره که ی پيشوو، دووباره پرسی "باشه تۆ به بینینی من خۆشحالی؟"

لینتن وه لامی دایه وه "به لای زۆر خۆشحالم. شتیکی زۆر نوئییه که گویم له ده نگیک ی وهک تۆ ده بیت! به لام زۆر لیت تووره بووم، چونکه تۆ هه ر نه هاتی. هه ره ها باوکیشم سویندی خوارد که من بێ زخم: هه میشه منی به شتیکی بێ ده سه لات و بێ به ها و پێ مردوو بانگی ده کردم، پیمی ده وت که تۆ منت هه لخه له تاندوو، پیمی ده وت گه ر له شوینی من بوايه، ئیستا له شوینی باوکی تۆ ده بوو به سه ره وکی گره نج. کاسی، خۆ من ده سه ره و ناکه ییت، وا نییه ...؟"

کاسرین قسه ی پێ بری و وتی "هه ز ده که م به کاسرین، یان کاسی ناوم بیی. یانی من تۆ هه لخه له تینم؟ نه خیر! جگه له ئیلن و باوکم، من تۆم له هه موو شته زیندوو هکان خۆشتر ده ویت. به لام به ریز هیتکلیم خۆش ناویت، گه ر ئەو ئیره بیت ناویرم بيم: چه ند رۆژ دوور ده بیت لیره؟"

لینتن وه لامی دایه وه "زۆری پێ ناچیت، به لام زۆر جار ده چیته ناو به یاره کان، له وه ته ی وهرزی راو کردن ها تووه زوو زوو ده چیته دهره وه، به لام تۆ ده توانی سه عاتیکی یان دووان لای من بمینیته وه. بلی ئەوه ده که م. پتویست ناکات من له تۆ تووره بم: تۆ من نادۆرینی، تۆ هه میشه ئاماده ی یارمه تیم ده ی، ئەی وا نییه؟"

قژە دريژ و خاوهكەى به دەست داھينا و وتى "بەلئى وايە، گەر بتوانم پەزنامەندى باوكم به دەست بېنم، نيوەى ساتەكانى رۆژانەم لەگەڵ تۆ بە سەر دەبەم. ئەى لينتنى قۆز و جوان! خۆزگە تۆ براى من دەبووى."

لينتن بە كەيفخۆشيبەووتى "كەواتە تۆ و باوكت منتان خۆش دەووت؟ بەلام باوكم دەلئيت تۆ منت لە باوكت و ھەموو جىھان خۆشتر دەووت، گەر ژنى من بوای ئەوا منت لە ھەموو كەسێك خۆشتر دەويست."

كاسى بە مۆنى وەلامى داھەو "نەخێر، من ھەرگيز كەسم لە باوكم خۆشتر ناووت. ھەندى جار خەلكى رقيان لە ژنەكانيان دەبیتەو بەلام رقيان لە خوشك و براكانيان نابیتەو: گەر تۆش يەكێك بوای لە براكانى من ئەوا لەگەڵ ئيمە دەژياى، باوكيشم وەك من تۆى خۆشت دەويست."

لينتن نكوۆلى لەو كەرد كە خەلكى ھەرگيز رقيان لە ژنەكانيان نابیتەو، بەلام كاسى دووپاتى كەردەو كە رقيان لى دەبیتەو، كاسى باوكى لينتنى (ھيتكليف) بە نمونە ھينايەو كە چۆن رقى لە ئيزابيلاي پوورى دەبوو. منيش ويستم زمانى بگرم و باسى ھەموو شتێك نەكات. بەلام سەرکەوتوو نەبووم تا ئەو ھى دەبزانى بەگۆرپى وەكرد. لينتن، زۆر توورە بوو، دووپاتى كەردەو كە باوكى بە ھەلە مەسەلەكانى تى گەياندوو.

كاسى راشكاوانە وەلامى داھەو "باوكم پيمى وت، باوكم ھەرگيز شتى ھەلە بە من نالئيت."

لينتن ھاوارى لى ھەستا "باوكم سووكايەتى بە باوكى تۆ دەكات! ھەميشە بە گەمژەيبەكى ھيچ ناوى دەبات."

كاسرين وەلامى داھەو "باوكى تۆ پياويكى خراپە، تۆش لەو خراپترى گەر قسەكانى ئەو دووبارە بكەيتەو. گەر خراپ و درندە نەبوايە پوورە ئيزابيل جىي نەدەھيشت."

كوپەكە وتى "ئيزابيل باوكمى بە جى نەھيشت، تۆ ناتوانى ئەو قسەيبە بکەيت."

خانمە گەنجەكەى من ھاوارى لى ھەستا "بەلئى بەجىي ھيشت."

لينتن وتى "باشە من شتێك پى دەلئيم! داىكى تۆ رقى لە باوكت بوو."

"تۆھ" كاسى سەرى سوپما و زۆر توورە بوو قسەى پى نەكرا.

ئینجا لينتن وتى "دايكت باوكى منى خۆش دەويست."

پووى كاسى سوور ھەلگەرا و وتى "تۆ درۆ دەكەى! ئیستا رقم لە تۆيە!"

لينتن نوقمى كورسييەكەى بوو، سەرى داخستبوو، وەك كاسى كە لە تەكيبەو وەستابوو خەمى دەخوارد، بە گۆرانيبەو دەيووت "بەلئى، دايكت باوكى منى خۆش دەويست! دايكت باوكى منى خۆش دەويست!"

وتم "وس، ئەو قسەى سەرۆك ھيتكليفە! وابزانم ئەو چيرۆكى باوكتە."

لينتن وەلامى داھەو "نا چيرۆكى باوكم نيبە، تۆ زمانت بگرە. كاسرين، دايكت باوكى منى خۆش دەويست! دايكت باوكى منى خۆش دەويست! دايكت باوكى منى خۆش دەويست!"

كاسى لە لايبەن خۆيبەو پالئىكى توندى بە كورسييەكەى وەنا، بە لای قۆلیدا كەوتە خوارەو. ھەرکە لينتن كەوتە خوارەو يەكسەر تا ئاستى خنكان كۆكەيبەكى پيسى گرت و كۆتايى بە ھەناسەى ھات. كۆكەكە زۆر بەردەوام بوو كە زۆر منى ترساند. بەش بە حالى ئامۆزاكەشى تا ھيزى ھەبوو دەستى بە گريان كرد زۆر پەشيمان بوو، لەو كارەى كە كردى: بەلام لەگەڵ ئەو ھەشدا كاسى ھيچى نەوت. ھەلمگرتەو تا ھەناسەى باشتەر بوو. پاشان پالئىكى بەمن وەنا و لە خۆى دوور خستەو، سەرى بە بیدەنگى داخستەو. كاسرينيش زانى كە لينتن زۆر توورە بوو، پشتى لەو كرد و بە تەنيا و بیدەنگى سەبرى ئاگرەكەى دەكرد.

پاش ئەو ھى دە دەقيقە چاوەرئيم كرد، پرسيم "سەرۆك ھيتكليف (لينتن) ئیستا باشتەر نەبووى؟"

لينتن وەلامى داھەو "خۆزگە كاسيش ھەستى وەك من دەبوو. بەلام درندە و بى ھەستە! ھاريتۆن ئەو ھەندە لەگەڵم خراپە قەت دەستى لى نەداوم: ھاريتۆن ھەرگيز لە ژيانيدا لىي نەداوم. من ئەمرۆ باشتەر ببوم - "دەنگى لەگەڵ گريان نەما."

كاسى لئوھەكانى دەگەست و دەجوى بۆ ئەو ھى سۆزى نەتەقیتەو، بە منگەو وتى "من لە تۆم نەداو!"

لينتن ھەناسەيبەكى ساردى ھەلكيشا و لە ژير ئازاريكى زۆردا نالاندى، بۆ ماوھى

چاره‌گه سه‌عاتیک نالاندی، دیار بوو نالاندنه‌که‌ی به مه‌به‌ست بوو، نازی له‌سه‌ر
ئامۆزاکه‌ی ده‌کرد، چونکه هەر کاتیک هه‌نسکی له کاسرین ده‌بینی ئەو زیاتر ده‌نگی
کزتر و نالە‌ی به سویتتری ده‌کرد.

پاشان کاسی خۆ‌ی پێ نه‌گیرا و وتی "لینتن، ببووهر ئازارت ده‌دهم. به‌لام من به‌و
پالە هەرگیز ئازارم پێ ناگات، نه‌مه‌ده‌زانی تۆ به‌و پالە وا ئازارت پێ ده‌گات: خو زۆر
ئازارت پێ نه‌گه‌یشت، لینتن قسه به‌که! وا مه‌که بچمه ماله‌وه هەر بیر له‌وه بکه‌مه‌وه
که ئازاری تۆم داوه. وه‌لام بده‌وه! قسه‌م بۆ بکه، با ویزدانم ئاسوو ده‌بیت."

لینتن به‌ منگه‌وه وتی "ئاتوانم قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م. تۆ ئازاری منت دا بۆ ئەوه‌ی
ئه‌مشه‌و خه‌و نه‌چیته‌ چاوم و هەر بکۆکم. گه‌ر ئەو کۆکه‌یه له تۆ بوايه ده‌ترانی چۆنه،
به‌لام تۆ ئەمشه‌و به‌ مورتاحی ده‌نوویت و منیش له ئازاردا ده‌تویمه‌وه، هه‌چ که‌سیش
شه‌وانه لای من نابیت. من سه‌یرم پێ دێ تۆ چۆن ئەو شه‌وه ترسناکانه به‌ سه‌ر
ده‌به‌یت!" ده‌ستی به‌ گریان کرد و زۆر به‌زه‌یی به‌ خۆیدا ده‌هاته‌وه، هه‌ولێ ده‌دا
ئه‌وه‌نده خۆی گونا‌ه بکات ئیمه‌ش به‌زه‌ییمان پیا بیته‌وه.

وتم "له به‌ر ئەوه‌ی تۆ راهاتووی له به‌سه‌ربردنی ئەو شه‌وه ترسناکانه، ئەمه‌ بۆ
خاتوون نابیت: گه‌ر ئەو نه‌شه‌هاتبا لای تۆ، تۆ وه‌ک خو‌ت ده‌مایه‌ته‌وه. به‌لام، جارێکی
دیکه بیزارت ناکات، دلنیاشم کاتی به‌جیت دێلین تۆ هه‌ممنتر و هه‌یورتر ده‌بی."

کاسرین سه‌ری به‌ سه‌ردا چه‌مانده‌وه، به‌ دلته‌نگه‌یه‌وه وتی "من برۆم؟ لینتن ده‌ته‌وی
من برۆم؟"

به‌ چه‌شنیکی ئازاوه‌چیانه‌وه وتی "تۆ ناتوانی ئەوه‌ی کردووته بیگۆری، مه‌گه‌ر به
خراپترکردنی من نه‌بیت، مه‌گه‌ر به‌ گالته‌جاری من و تایی من نه‌بیت."

کاسی دووباره‌ی کرده‌وه "باشه‌ که‌واته من ده‌بێ برۆم، ها؟"

لینتن وتی "به‌ لانی که‌م، به‌ ته‌نیا جیم بیله، به‌رگه‌ی قسه‌کانی تۆ ناگرم."

کاسی له‌نگه‌ری گرت، سوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ که‌میکێ تر بمینینه‌وه، به‌لام له
به‌ر ئەوه‌ی لینتن نه‌ قسه‌یه‌کی کرد و نه‌ سه‌ره‌یشی به‌رز کرده‌وه، دوا‌جار کاسی به
جووله‌ که‌وت و چوه‌ لای ده‌رگا‌که، منیش به‌ دوا‌یدا چووم. هه‌ینده‌ی نه‌برد، هاوارێک
له زووره‌وه هات. لینتن له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی خزابوو و که‌وته سه‌ر ئەززه‌که، وه‌ک

په‌تای منالان بێ هه‌یز له‌و ناوه‌که‌وتبوو، سوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ هه‌راسانی
هه‌موو لایه‌ک بکات ته‌نانه‌ت خۆیشی. منیش ویستم له‌و حاله‌ته‌ی ده‌ربازی بکه‌م،
به‌لام زۆر خراپتری ده‌کرد، هه‌لسوکه‌وتی زۆر شه‌یتانه‌ ببوو، بینیم هه‌وله‌که‌ بێ
سووده: کاسی به‌ ترسه‌وه رای کرده‌ ژووره‌وه و له‌سه‌ر ئەژنۆ که‌وت و هاواری کرد و
ده‌ستی کرد به‌ شین و رۆرۆ تا لینتن که‌میک هه‌ناسه‌ی هاته‌وه به‌رێ: به‌لام ئەوه‌ ناز
بوو له‌سه‌ر کاسی، ته‌نیا بۆ ئەوه‌ بوو خه‌می زیاتر بداتی.

من وتم "به‌رزی ده‌که‌مه‌وه و ده‌یبه‌مه‌ سه‌ر کورسیه‌که‌ی و په‌نگه‌ له‌سه‌ر
کورسیه‌که‌ی باشتر بیت: ناتوانین هەر لێره بوه‌ستین و سه‌یری بکه‌ین. خاتوو
کاسی هیوادارم که‌ قایل بی به‌وه‌ی که‌ تۆ ئەو که‌سه نیت سوودی پێ بگه‌یه‌نیت،
حالته‌ی نه‌خۆشیه‌که‌شی هه‌چ پێوه‌ندی نییه‌ به‌ تۆوه. ها ئەوه‌تا هەر بۆ خۆی وایه!
وه‌ره با برۆین: هه‌رکه‌ زانی که‌سی له‌ لایه‌ی چاودێری بکات و گوێ له‌ قسه‌
قۆره‌کانی نه‌گریت، ئەوا بۆ خۆی به‌ که‌یفخۆشی پال ده‌که‌ویت، به‌لام تا ئیمه‌ لێره بین
ئەوه‌ هەر وا ده‌کات، به‌ تۆش چاک نابیته‌وه."

کاسی نیوده‌رێکی نه‌رمی له‌ ژێر سه‌ری دانا و که‌میک ئاوی دای، ئاوه‌که‌ی په‌ت
کرده‌وه و نیوده‌ره‌که‌ی په‌سه‌ند کرد، وه‌ک بلێی به‌ر دیک یان کۆلکه‌ دارێک بیت. کاسی
هه‌ولێ دا نیوده‌ره‌که‌ باشتر دا بنیت.

لینتن وتی "ئاتوانم ئاوا برۆم، زۆر به‌رز نییه‌."

کاسرین سه‌رینێکی تری هه‌ینا بۆ ئەوه‌ی به‌رزتر بیت.

شته‌ پیسه‌که‌ وتی "ئه‌وه‌ش زۆر به‌رزه‌."

کاسی به‌ په‌ستییه‌وه وتی "ئه‌ی باشه‌ چۆنی رێک بخه‌م و دانیم؟"

لینتن خۆی خسته‌ سه‌ر شانی کاسی کاتی هەر له‌سه‌ر ئەژنۆ بوو، شانی کرده‌
هاوکاری خۆی.

وتم "نه‌خه‌یر، نا ئەوه‌ ئاوا نابیت. لینتن سه‌رینه‌که‌ بۆ تۆ باشه‌. خاتوو کاسرین زۆر
کاتی له‌سه‌ر تۆ به‌ فیرۆ داوه: ناتوانین پینج ده‌قیقه‌ی تر لێره بمینینه‌وه."

کاسی وه‌لامی دایه‌وه "به‌لێ، به‌لێ، ده‌توانین. ئیستا ئارام و باشه‌. وا ده‌ست به‌
بیرکردنه‌وه ده‌کات، ئەمشه‌و من زۆر زیاتر له‌و ئازار ده‌جیژم، گه‌ر بزانه‌م که‌ به‌

سهردانه‌که‌ی من خراپ‌تر بووه: ئەو کاتە ناتوانم جارێکی تر بێمه‌وه. لینتن راستییە‌که‌ی بلی، چونکه‌ گەر ئازاری تۆم دا‌بیت ئەوا جارێکی تر نایه‌مه‌وه لات.

لینتن وه‌لامی دایه‌وه "تۆ ده‌بێ هەر بێتیه‌ لام، من به‌ تۆ چاک ده‌بمه‌وه. پێویسته‌ سهردانم بکه‌یت، چونکه‌ ئازاری منت داوه: تۆ ده‌زانی که‌ زۆر ئازاری منت داوه! ئەو کاته‌ی تۆ هاتی هینده‌ی ئیستا نه‌خۆش نه‌بووم، وایه‌ یان نا؟"

ئامۆزاکه‌ی وتی "به‌لام تۆ به‌ هۆی سۆز و گریان‌وه خۆت نه‌خۆش‌تر کردوه، هەرگیز گونا‌هی من نه‌بوو. له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش، ئیستا ئیمه‌ ده‌بین به‌ هاو‌رێ، تۆش منت ده‌وێ: پیم بلی تۆ به‌ راستیته‌، هه‌ز ده‌که‌ی من ببینی و جار جاره‌ سهردان‌ت بکه‌م؟"

لینتن بێ ئارام و په‌ست، وتی "پیم وتی که‌ زۆرم پێ خۆشه‌. ده‌ی لێره‌ دانیشه‌ و با تۆزێ سهر به‌ ئەژنۆت بکه‌م. دایکم هه‌میشه‌ وای ده‌کرد، هه‌موو دوا‌ی نیوه‌رۆیان وای ده‌کرد. به‌ بێده‌نگی دانیشه‌ و قسه‌ مه‌که‌: ده‌توانی گۆران‌ییه‌کم بۆ بچری، گەر ده‌توانی گۆران‌یم بۆ بچره‌، یانیش گەر بتوانی گۆران‌ییه‌کی فۆلکلۆری درێژ بچری، یه‌کیک له‌وانه‌ی که‌ به‌لینت پێ دام فێرم بکه‌یت، یان چیرۆکیک. هه‌رچه‌نده‌ هه‌زم له‌ گۆرانی فۆلکلۆره‌، ده‌ست پێ بکه‌."

کاسرین ئەوه‌ی له‌ بیر بوو، درێژ‌ترین گۆرانی بۆ چری. لینتن دا‌وای یه‌کیکی تری کرد، ئیتر هەر نه‌یبریه‌وه، منیش پیم لێ نه‌گرتن، تا سه‌عات بووه‌ دوانزه‌، پاشان گویمان له‌ ده‌نگی هاریتۆن بوو له‌ حه‌وشه‌که‌ که‌ بۆ نانی نیوه‌رۆ گه‌رابوووه‌.

کاتی کاسی هه‌ستایه‌وه، لینتن فوستانه‌که‌ی راکیشا و وتی "کاسی به‌یانیش دیت بۆ ئێره‌؟"

منیش وه‌لام داوه "نه‌خیر، رۆژی دواتریش هەر نایه‌ت." به‌لام کاسی وه‌لام‌یکێ جیاوازی داوه، سه‌ری برده‌ بن گوێ و شتیکی به‌ گوێیدا چرپاند.

کاتی چووینه‌ ده‌روه‌، به‌ کاسیم وت "ئه‌وه‌ت له‌ بیر نه‌چیت، تۆ به‌یانی سهردانی ناکه‌یت. خۆ خه‌ونی پێوه‌ نابینیت، خه‌ونی پێوه‌ ده‌بینی؟"

کاسی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت. من به‌رده‌وام بووم "ئۆ، باش ئاگه‌دار ده‌بم، ئەو ده‌رگایه‌ باش دا‌ده‌خه‌م بۆ ئەوه‌ی

به‌ هیچ شێوه‌یه‌که‌ نه‌توانی رابکه‌ی."

کاسرین به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ وتی "ده‌توانم به‌ سه‌ر دیواره‌که‌دا بچم. ئێلن، خۆ گره‌نج به‌ندیخانه‌ نییه‌ و تۆش به‌رپێوه‌به‌ری نیت. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، وا ته‌مه‌نم هه‌فته‌ سالانه‌:

بووم به‌ ئافره‌تیکی گه‌وره‌. دلنیام گەر من چاودێری لینتن بکه‌م ئەوا زۆر زوو چاک ده‌بیته‌وه‌. ده‌زانی که‌ من له‌و گه‌وره‌تر و ژیرترم، که‌متر منالانم، وانیه‌؟ پاشان هه‌رچی پێ بلیم وا ده‌کات. کاتی باش بیت زۆر جوان و ریکه‌. گەر هی من بوایه‌، بزانه‌ چیم لێ ده‌کرد. گەر بووین به‌ هاو‌رپێ یه‌کتر نابێ به‌ هیچ شێوه‌یه‌که‌ شه‌ره‌ قسه‌ بکه‌ین، وا نییه‌. ئێلن که‌یفت پێ نایه‌ت؟"

هاوارم لێ هه‌ستا "من که‌یفم پێ بیت! منالکاریکی توروها‌ت و بێ ئەمه‌ک. ئەوه‌نده‌ی باشه‌ به‌ ده‌ردی به‌رپێز هیتکیلی وتی بیست به‌هار ته‌واو ناکات. ئەوه‌ی راستی بیت زه‌حمه‌ته‌ به‌هاری داها‌توو ببینیت. هەر کاتیک بمریت که‌میک خه‌م و په‌ژاره‌ بۆ خیزانه‌که‌ی پیش دینیت. ئەو به‌خته‌ی باش بیت بۆ ئیمه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ باوکی باش ئەو ده‌ناسیت: هه‌رچه‌ند به‌ نه‌رمی مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکریت ئەوه‌نده‌ی زیاتر خۆپه‌رس‌ت ده‌بیت. من زۆر خۆشحالم که‌ تۆ به‌خت هه‌بوو ئەوه‌ نه‌بووه‌ می‌ردی تۆ، خاتوو کاسرین زۆر خیری تێدایه‌.

کاسرین به‌م قسه‌یه‌ هه‌په‌سا و ده‌می به‌ش بووه‌وه‌. باسکردنی مرده‌ی لینتن بێ ویستی خۆی هه‌سته‌کانی زامدار کرد.

پاش که‌میک بیرکردنه‌وه‌، وه‌لامی دایه‌وه "ئەو له‌ من گه‌نج‌تره‌، که‌واته‌ ئەو ده‌بێ زیاتر بژیت: ئاخۆ ده‌بێ تا ته‌مه‌نی من هەر بژیت. ئیستا هینده‌ی ئەو کاته‌ به‌هێزه‌ که‌ ها‌ته‌ باکور، من ده‌باره‌ی ئەوه‌ دل‌م باش ده‌خوینیت! ته‌نیا سه‌رمای بووه‌ و نه‌خۆش که‌وتوو، هه‌روه‌ک باوکم که‌میک سه‌رمای بووه‌. تۆ ده‌لێی باوکم چاک ده‌بیته‌وه‌، باشه‌ بۆچی ئەو چاک ناییته‌وه‌؟"

وتم "باشه‌ باش، به‌ هەر حال پێویست ناکات سه‌ری خۆمان به‌م شتانه‌وه‌ قال بکه‌ین، خاتوون گوێ بگره‌ و بیر بکه‌روه‌، من قسه‌ی خۆم ده‌به‌مه‌ سه‌ر - گەر دووباره‌ هه‌ولێ ئەوه‌ بده‌یت بچیته‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ، له‌گه‌ڵ من یان به‌ بێ من، ئەوا به‌ به‌رپێز ئیدگار ده‌لیم، تا ئەو ریکه‌ت پێ نه‌دات، نابێ پێوه‌ندیت له‌گه‌ڵ ئامۆزاکه‌ت نوێ بکه‌یته‌وه‌."

کاسی به مؤنی منگه‌یه‌کی کرد "تئی خۆ تازه پیوه‌ندیمان ژیاوه‌ته‌وه."

وتم "که‌واته، نابئی ئەو پیوه‌ندییه به‌رده‌وام بیت."

"باشه با بزانی چۆن ده‌بئی." ئەمه وه‌لامی بوو، پاشان به راکردن رۆیشت و منیشی له دواوه جیه‌یشت.

ئیمه هه‌ردوو‌کمان پیش نانی ئیواره گه‌یشتینه ماله‌وه، سه‌رۆکه‌که‌م وایزانی که ئیمه ئەو ماوه‌یه هه‌ر له نیو پارکه‌که‌ پیاسه‌مان کردووه، بۆیه هیچ پرسپاری له‌وه نه‌کرد ئیمه ئەو ماوه‌یه له کوئی بووین. هه‌رکه چوومه ژووره‌وه، زۆر خیرا چووم گۆره‌وی و پیتلاوه ته‌رپه‌کانم گۆرین، به‌لام دانیشتن بۆ ماوه‌یه‌که له بانه‌کان هه‌ر بۆخۆی کارێکی قه‌ئس و خراب بوو. به‌یانی رۆژی دواتر هه‌ر پال که‌وتبووم، له ماوه‌ی سێ هه‌فته‌دا نه‌متوانی ئه‌رکه‌کانی خۆم به جی بگه‌یه‌نم: کاره‌ساتیک هه‌رگیز پیش ئەو ماوه‌یه رووی نه‌داوه، له‌و کاته‌وه سوپاسگوزار بوم که هیچم لێ نه‌هات.

خاتوو کاسرین وه‌ک فریشته‌یه‌که هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد به چاوه‌ریکردنی من، له ته‌نیایدا رزگاری کردم و دلخۆشی کردم، ئەو به‌ندیخانه‌یه به ته‌واوی هێزی لێ بریبووم. بۆ جه‌سته‌یه‌کی به جووله‌ی وه‌ک من زۆر بیزار و په‌ست بوو: هه‌ر له‌و ساته‌ی که کاسرین به‌رپز لێنتی جیه‌یشت هه‌ر لای من بوو. ژبانی له نیوان هه‌ردوو‌کمان دابه‌ش ببوو، بۆ ده‌قیقه‌یه‌کیش چیه‌ رابواردن و خۆشی نه‌مابوو: ژمه‌کانی پشت گوئی خست، وازی له دهرس و یاریکردنی هینا، به‌هه‌سه‌له‌ترین که‌س بوو بۆ چاوه‌ریکردن. دلێکی زۆر گه‌رمی هه‌بوو، هه‌ر به‌م شپۆیه‌ باوکی خۆشده‌ویست، هه‌ر به‌م شپۆیه‌ هه‌ستیشی بۆ من هه‌بوو. وتم که ژبانی له نیوان ئیمه‌دا دابه‌ش ببوو، به‌لام سه‌رۆک زووتر خانه‌نشین بوو، به‌گه‌شتی دوا‌ی سه‌عات شه‌ش پێویستم به هیچ نه‌بوو، بۆیه ئیواران هی ئەو بوو. شتیکی داماو بوو! هه‌رگیز نه‌مه‌زانی دوا‌ی چا خواردنه‌وه چی ده‌کرد. هه‌رچه‌نده زۆر جار، کاتی ساتی ئەوه ده‌هات به من بلئی شه‌و باش، هه‌ستم به رهنگیکی نوێ ده‌کرد به سه‌ر روومه‌ته‌کانی و په‌م‌ه‌بیه‌که به سه‌ر په‌نجه ناسکه‌کانییه‌وه، له بری ئەوه‌ی خه‌یالی ئەوه بکه‌م که ئەو رهنگانه هی نیو به‌یاره‌کانه، وتم نا ئەوه هی ناگره گه‌رمه‌که‌ی نیو کتێبخانه‌که‌یه.

به‌شی بیست و چوار

دوا‌ی سێ هه‌فته توانیم له ژووره‌که‌م بيمه‌ دهره‌وه و به نیو خانووه‌که‌دا هاتوچۆ بکه‌م. یه‌که‌م دانیشتنم له یه‌که‌م ئیواره‌ی دوا‌ی چاکبوونه‌وه‌م داوام له کاسی کرد بۆم بخوینیته‌وه، چونکه چاوه‌کانم کز ببوون. ئیمه له کتێبخانه بووین، سه‌رۆک چووبوو هه‌ر جیه‌که‌ی: به دلگه‌رانی ده‌یخوینده‌وه، خه‌یالم رۆیشت، بیرم کرده‌وه که جووری کتێبه‌کانم بۆ ئەو نه‌ده‌شیا، بۆیه پیم وت که به که‌یفی خۆ کتێبه‌یک هه‌لبژیریت و بیخوینیته‌وه. یه‌کتیک له‌و کتێبانه‌ی که خۆی زۆر حه‌زی لێ بوو هه‌لبژارد و بۆ ماوه‌ی سه‌عاتیک به‌رده‌وام بوو و پاشان ده‌ستی به پرسپاران کرد.

"ئیلن، ماندوو نه‌بووی؟ باشتر نییه ئیستا بۆ خۆت پال بکه‌وی؟ گه‌ر ئەوه‌نده دانیشتیت و نه‌خه‌ویت نه‌خۆش ده‌که‌ویته‌وه."

منیش وه‌لام داوه "نا، نا ئازیزه‌که‌م، ماندوو نیم."

به نادلی ده‌ستی به خویندن کرده‌وه، که‌میکی تر به‌رده‌وام بوو ئیتر ده‌ستی به شاته‌ شات و فشه‌ کرد، وتی "ئیلن من ماندوو بووم."

وه‌لام داوه "که‌واته واز بینه و قسه بکه."

ئمه خراپتر بوو: وه‌ستا و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی کرد تا هه‌شت لێیدا، پاشان چووه ژووره‌که‌ی، به ته‌واوی خه‌والوو بوو، له دم و چاوه تووره و بۆز و ترشاهه‌که‌یه‌وه دیار بوو، چاوشی هه‌ر ورته ورتیان بوو بۆ پشیه خه‌ویک. شه‌وی دواتریش زۆر بی‌تاقه‌ت بوو، ئیتر له شه‌وی سیه‌م هاته لام و وتی سه‌رم زۆر ژان ده‌کا، دواتر منی به جی هێشت. هه‌لسوکه‌وته‌که‌یم زۆر پێ سه‌یر بوو،

بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ به‌ ته‌نیا مایه‌وه، منیش چووم لێم پرسی ئایا باشت‌تر نه‌بوو، داوای لێ بکه‌م بێت و له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ پال بکه‌وێت، باشت‌تره‌ له‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌وه‌ له‌ تاریکیدا پال بکه‌وێت. کاسرینم نه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ نه‌ له‌ خواره‌وه‌ دۆزییه‌وه‌. خزمه‌تکاره‌کان دووپاتیان کرده‌وه‌ که ئه‌ویان نه‌بینیوه‌. گویم له‌ ده‌رگای به‌ریز ئیدگار راگرت، هه‌موو شتی‌ک بیده‌نگ بوو له‌وه‌دیو ده‌رگا‌کانه‌وه‌. گه‌رامه‌وه‌ باله‌خانه‌که‌، مۆمه‌که‌م کوژانده‌وه‌، لای په‌نجه‌ره‌که‌ بۆ خۆم دانیشتم.

مانگ بریفه‌ی ده‌دایه‌وه‌، به‌فریکی ته‌نک زه‌وی داپۆشیبوو، بیرم بۆ ئه‌وه‌ چوو که په‌نگه‌ کاسی له‌ بێ تا‌قه‌تیان چووبیته‌ نیو باخچه‌که‌ بۆ پیا‌سه‌کردن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌وایه‌کی پاک و ساف هه‌لمژیت. تۆزیک له‌ ده‌ره‌وه‌ ورد بوومه‌وه‌ بینیم یه‌کیک بۆ نیو په‌رژینی پارکه‌که‌ ده‌چیت، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ کاسی نه‌بوو: کاتی جه‌سته‌ی که‌وته‌ به‌ر رووناکی، یه‌کیک له‌ ئه‌سپه‌وانه‌کانم ناسییه‌وه‌. بۆ ماوه‌یه‌ک وه‌ستا، سه‌یری عاره‌بانه‌ی سه‌ر ریگه‌که‌ی ده‌کرد، پاشان که‌می‌ک چووه‌ پاشه‌وه‌ وه‌ک بلایی شتیکی بینی‌بیت، دووباره‌ ده‌رکه‌وته‌وه‌، ئه‌سپه‌که‌ی کاسی هیتا، ئا ئه‌وه‌تا کاسی خۆیشی ده‌رکه‌وت، ده‌چوووه‌ لای ئه‌سپه‌که‌ی. پیاوه‌که‌ کاسی به‌ نیو چیمه‌نه‌که‌دا برده‌ لای ئاخوهره‌که‌. کاسی هاته‌ ژووره‌وه‌ و یه‌کسه‌ر بۆ ئه‌و شوینه‌ی من چاوه‌ری‌م ده‌کرد. ده‌رگا‌که‌ی به‌ هیواشی گار دا و پیلاره‌کانی له‌ به‌فر هه‌لته‌کاند، کالاره‌که‌ی شل کرده‌وه‌، هاته‌ پیشی، ئاگای له‌ وجودی من نه‌بوو، خۆی لادا لایه‌ک، کاتی من له‌پرا هه‌ستامه‌وه‌ و خۆم ئاشکرا کرد. تۆقی له‌ جوولانه‌وه‌ی من: ده‌نگی‌کی سه‌رسوهرمانی لێوه‌ هاته‌ ده‌ر و وه‌ستا.

سه‌یری دهم و چاویم کرد و ده‌ستم پێ کرد "ئازیزه‌که‌م خاتوو کاسرین، ئه‌وه‌ سه‌عاتیکه‌ به‌ سواری ئه‌سپ له‌ کوئی بووی؟ ئه‌ی بۆچی هه‌ول ده‌ده‌ی به‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆک فیللم لێ بکه‌یت؟ له‌ کوئی بووی؟ قسه‌ بکه‌!"

وه‌لامی دایه‌وه‌ "تا خوار پارکه‌که‌ چووم، چیرۆکم بۆ تۆ نه‌وتوه‌."

لێم پرسی "نه‌چوویه‌ هیچ شوینیکی تر؟"

به‌ منگه‌وه‌ وه‌لامی دایه‌وه‌ "نه‌خیر."

به‌ لایکی پر له‌ خه‌مه‌وه‌ وتم "ئۆه، کاسرین! تۆ خۆت باش ده‌زانی هه‌له‌ت کردوه‌،

ئه‌گینا هه‌ول ناده‌یت راستییه‌که‌م لێ بشاریته‌وه‌. ئه‌وه‌ خه‌مم ده‌دات. هه‌ز ده‌که‌م سی مانگان له‌ نیو جیگه‌ نه‌خۆش بکه‌وم، لام خۆشتره‌ له‌وه‌ی گوئی له‌و درۆیانه‌ی تۆ بگرم." هاته‌ پێشه‌وه‌ و دای له‌ زرمه‌ی گریان، ده‌ستی له‌ ملم کرد.

کاسی وتی "باشه‌ ئیلن، زۆر ده‌ترسم له‌ تووره‌ بوونی تۆ. به‌لێنم پێ بده‌ که‌ لێم تووره‌ نه‌بی، ئینجا راستییه‌که‌ت پێ ده‌لێم: رقم له‌وه‌یه‌ راستییه‌که‌ بشارمه‌وه‌."

له‌ لای په‌نجه‌ره‌که‌ دانیشتم، دلنیام کرده‌وه‌ که‌ هه‌ر نه‌هینییه‌ک بێت لای که‌س باسی ناکه‌م، ده‌شمزانی که‌ مه‌سه‌له‌که‌ چیه‌، ئیتر کاسی ده‌ستی پێ کرد:

"ئیلن له‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ بووم، له‌و رۆژه‌ی که‌ تۆ نه‌خۆش که‌وتی، هیچ رۆژی‌کم قورتار نه‌کردوه‌، هه‌موو رۆژی سه‌ردانی بانه‌کانم کردوه‌، جگه‌ له‌ سی رۆژ پیش ئه‌وه‌ی تۆ نه‌خۆش بکه‌ویت و دوو رۆژیش پاش ئه‌وه‌ی چاک بوویه‌وه‌. کتیب و پینه‌م دا به‌ مایکل بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو ئیواره‌یه‌ک مینی ئاماده‌ بکات، و پاشان بیباته‌وه‌ ناو ئاخوهره‌که‌: نابێ له‌ویش تووره‌ بیت، چونکه‌ ئه‌و هیچ گوناھی نییه‌. سه‌عات شه‌ش و نیوله‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ بووم، به‌ گتشی تا سه‌عات هه‌شت و نیو له‌وێ ده‌مامه‌وه‌، پاشان هاتمه‌وه‌ مائی. چوونه‌که‌م بۆ خۆشی و کات به‌سه‌ربردن نه‌بووه‌: ته‌واوی ئه‌و کاته‌ی ئه‌وێ په‌ست و نیگه‌ران و به‌ خه‌م بوو. جار جار له‌خۆش بووم: ئه‌ویش هه‌فته‌ی جارێک، یه‌که‌م جار، پیشبینی ئه‌وه‌م ده‌کرد که‌ کاریکی زه‌حمه‌تم له‌ پێشه‌ قه‌ناعه‌ت به‌ تۆ بکه‌م که‌ ریگه‌م پێ بده‌ی به‌لێنه‌که‌م له‌گه‌ل لینتن بیه‌مه‌ سه‌ر: چونکه‌ کاتی به‌ جێمان هیشت رۆژی دواتر دووباره‌ چوومه‌وه‌ لای، به‌لام، هه‌ر که‌ تۆ له‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌ماویته‌وه‌، له‌و کێشه‌ش رزگارم بوو. له‌ کاتی‌کدا مایکل ده‌رگای پارکه‌که‌ی قوفل ده‌دا دوا نیوه‌رۆ، کلێله‌کانم وه‌رده‌گرت، پێم وت که‌ ئامۆزاکه‌م زۆر هه‌ز ده‌کات سه‌ردانی بکه‌م، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌ هه‌ز ده‌کات منی له‌ لا بێت، ناشتوانیت بێته‌ گره‌نج هه‌ر ده‌بێ من بچمه‌ لای، هه‌روه‌ها باوکیشم ناھیلت بچم: پاشان قسه‌م له‌گه‌ل کرد ده‌باره‌ی ئه‌سپه‌که‌. مایکل خولیا‌ی خویندنه‌وه‌یه‌، هه‌روه‌ها بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ زوو ئیره‌ جی بیلیت و ژن بیلیت، بۆیه‌ داوای لێ کردم گه‌ر کتییی نیو کتیبخانه‌که‌ی بۆ بینم، ئه‌ویش له‌ به‌رابه‌ر ئه‌وه‌دا کاره‌کانی من جیبه‌جی بکات: به‌لام هه‌زم کرد کتیبه‌کانی خۆمی بده‌می، ئه‌وه‌یان زیاتر ئه‌وی قایل کرد.

" له سه‌ردانی دووهم بۆ لینتن تۆزۆ پۆچی به به‌ردا هاتبووهوه، زیلا (که خزمه‌تکاری ئەوانه) ژووړیککی پاک و ئاگریککی باشی بۆ کردینهوه و پیتی وتین که هەرکه جوژیف ده‌جیت بۆ نوێژ کردن و هاریتون له‌گه‌ڵ سه‌گه‌کانی ده‌جیته دهرهوه - ئیمه ئازاد ده‌بین، هەرچی پیمان خو‌ش بوو ده‌مان کرد. هه‌ندۆ شه‌رابی گهرم و نانی نه‌رمی بۆ هینام، زۆر باش بوو له‌گه‌لمان، لینتن له‌سه‌ر کورسی به‌ قۆل دانیشت و منیش له‌سه‌ر کورسییه‌کی ته‌خت، ئیتر به‌خو‌شی پیکه‌نین و قسه‌مان کرد، زگمان پری قسه‌ بوو: پلانمان دارشت که له‌ هاویندا چی بکه‌ین و بۆ کوئی بچین. ئەوه دووباره‌ ناکه‌مه‌وه چونکه‌ تۆ به‌ گه‌ژم ده‌زانی.

"به‌لام جاریکیان نیمچه‌ مشتومرێکمان کرد. لینتن وتی که خو‌شترین شت ئەوه‌یه که هاوینی گهرمی ته‌مموز به‌م شیوه‌یه به‌ سه‌ر به‌هیت: له‌ به‌یانی تا ئیواره له‌ نیو به‌یاره‌کاندا پال بکه‌وی، هه‌نگه‌کانیش وه‌ک خه‌ون له‌ گو‌له‌کان بئالین، که‌وه‌کانیش له‌ دووره‌وه خو‌ش بخوین، ئاسمانی سه‌ر سه‌ریشم شین و دره‌وشاوه و بۆ هه‌ور بیت. ئەوه‌ باشترین بیرو‌که‌ی بوو له‌سه‌ر خو‌شی به‌هه‌شت، ئەوه‌ لای ئەو به‌هه‌شت بوو: به‌لام خه‌یالی من ئەوه‌ بوو: به‌ سه‌ر داریککی سه‌وزی گه‌وره‌ سه‌ر بکه‌وی، شنه‌ بایه‌کی رۆژئاوا هه‌لبکات، هه‌وره‌ سپییه‌کانیش له‌سه‌ر سه‌رم خیرا ری بکه‌ن، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا که‌و، به‌لکو بگره‌ بولبولی که‌ناری و قه‌له‌ره‌شکه و واق واقیش له‌ لایه‌ک ئاوازیکی خو‌ش پیکرا بژهن، به‌یاره‌کانیش له‌ دووره‌وه دیار بن، دۆلیکی فینک دروست بکه‌ن، به‌لام به‌ چیمه‌ن و دره‌ختی چر داپۆشرا بن و به‌ شنه‌ بایه‌که‌ لق و پۆپیان بله‌ریته‌وه، داره‌کانیش ده‌نگی ئاویان لای بیت و هه‌موو جیهان به‌ ئاگا بن و له‌ خو‌شیدا بن. ویستی ئەو ته‌نیا ئەوه‌ بوو به‌ ئارامی و ئاشتی پال بکه‌وی، ویستی منیش سه‌ماکردن بوو. من وتم که به‌هه‌شتی ئەو نیمچه‌ زیندووه، ئەویش وتی به‌هه‌شتی من سه‌رمه‌سته: من وتم له‌ به‌هه‌شتی تۆدا به‌س خه‌وم لای ده‌که‌ویت، ئەویش وتی ناتوانم له‌ به‌هه‌شتی تۆدا هه‌ناسه‌ بده‌م، ئیتر لیمان بووه‌ مشتومر. له‌ کو‌تاییدا رازی بووین که هه‌ردوو به‌هه‌شت له‌ سات و که‌ش و هه‌وای خو‌یدا تاقی بکه‌ینه‌وه، پاشان یه‌کتزیمان ماچ کرد و بووینه‌وه هاوړی.

" پاش ئەوه‌ی سه‌عاتیککی تر دانیشتین، سه‌یری ژوره‌ گه‌وره‌که‌م کرد که ئەزریکی

لوس و مافووړ ریژ نه‌کرا بوو، بیرم کرده‌وه که چه‌ند خو‌شه ئیستا یاری تیا بکه‌ی، گه‌ر میزه‌که‌مان لابردبوایه، داوام له‌ لینتن کرد به‌ زیلا بلایت که یارمه‌تیمان بدات، پاشان ده‌ستمان به‌ یاری گرگیرانی کرد، زیلا ده‌بوایه ئیمه بگریت، ئیلن تۆ ئەو یارییه‌ ده‌زانی. لینتن وتی ئەو یارییه‌ خو‌ش نییه. به‌لام رازی بوو که یاری تۆپ تۆپانی له‌گه‌ڵ من بکات. دوو تۆپمان له‌ نیو که‌نتۆره‌که‌ دۆزییه‌وه، له‌ نیو بووکه‌ شووشه و ریشه و چه‌ندین یاری تر دوو تۆپمان دۆزییه‌وه. یه‌کیکیان پیتی "کاف" ی له‌سه‌ر بوو ئەوه‌که‌ی تریش پیتی "ها". من پیتی "کاف"م هه‌لبژارد چونکه‌ یه‌که‌م پیتی ناوی خو‌م بوو، ئەویش "ها" چونکه‌ پیتی ناوی هیتکلیف بوو، ناوی خو‌ی به‌لام، تۆپه‌که‌ به‌ پیتی "ها" هاته‌وه، لینتن هه‌زی لای نه‌بوو. من به‌ به‌رده‌وام له‌ تۆپه‌که‌ی ئەوم دها، ئەویش هه‌ر دووباره‌ی ده‌کرده‌وه، پاشان کوکی و چۆوه سه‌ر کورسییه‌که‌ی. ئەو شه‌وه زوو چاک بووه‌وه، زۆر دلی خو‌ش بوو به‌ دوو سی گۆرانی خو‌ش، ئیلن گۆرانییه‌کانی تۆ، کاتی که‌ ویستم برۆم، ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه که شه‌وه‌کانی تریش بیم، منیش به‌لینم پی دا. من و مینی (ئه‌سه‌په‌که‌ی) وه‌ک هه‌وا خیرا هاتینه‌وه ماله‌وه. ئیتر تا به‌یانی خه‌ونم به‌ بانه‌کانی ویزه‌رینگ و ئامۆزا خو‌شه‌ویسته‌که‌م بینی.

به‌یانی پاشتر زۆر خه‌مبار بووم، به‌شیک له‌ به‌ر ئەوه‌ی که تۆ نه‌خو‌ش بووی و به‌شیکیش له‌ به‌ر ئەوه‌ی که هه‌زم ده‌کرد باوکم بیزانیبا و ره‌زامه‌ندی له‌سه‌ر چوونه‌که‌ی من هه‌بایه: به‌لام پاش چا خوارده‌وه مانگه‌شه‌ویکی زۆر جوان بوو، هه‌رکه‌ سواری ئەسپ بووم تاریکایی نه‌ما. بۆ خو‌م بیرم ده‌کرده‌وه که ئەم ئیواره‌یه‌ش وه‌ک ئەوه‌ی پێشتر دلخۆش ده‌بم، ئەوه‌ی که زیاتر دلی من خو‌ش ده‌کات لینتنه‌که‌ی منه. چوومه‌ نیو باخچه‌که‌یان و به‌ لای پشته‌وه‌دا چووم، کاتی هاریتون منی بینی، ئەسه‌په‌که‌ی لای وه‌رگرتم و کوتی برۆ له‌ لای ده‌رگای پێشه‌وه‌ برۆ ژوووه‌وه. ملی مینی لاوانده‌وه و وتی که ئەسه‌پیککی جوانه، دیار بوو ده‌یویست من قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م. ته‌نیا ئەوه‌نده‌م پی وت که به‌ ته‌نیا جیم به‌لایت، ئەگه‌ر نا ئەسه‌په‌که‌ لیتی ده‌دات. به‌ زمانه‌ شه‌روپه‌رکه‌ی وه‌لامی دایه‌وه "من نازاری ناده‌م گه‌ر ئەو نازاری من نه‌دات" ئیتر به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه سه‌یری قاچه‌کانی کرد. ویستم ئاماژه‌ بۆ ئەسه‌په‌که‌م بکه‌م شه‌قیکی تی هه‌لدات، به‌لام چوو ده‌رگا که‌ی کرده‌وه، کاتی که‌ کلپه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه

سەيرى نووسىنەكەي سەرى كرد و بە زمانىكى تىكەل و پىكەل و ناجۆرەوتى
"خاتوو كاسرىن ئىستا دەتوانم بۆت بخوینمەوه."

منىش وتم "زۆر باشە، دەي دوعا بکە با گويمان له تۆ بىت - تۆ زىرەك بووى!"

پىت بە پىت و بىرگە بە بىرگە ئەم ناوہى خویندەوه "ھارىتۆن ئىرنشۆ."

بە ھاندانەوه وتم "ئەي پەيگەرەکان؟"

وہ لامي دايەوه "ئىستا ئەوانە ناتوانم."

بە دلەوه بە نەزانينەكەي پىكەنيم و وتم "ئۆھ، بەخو تۆ گەمژەي!"

"بزهيهكى سەير لىوہكانى گەمژەكەي داگير كرد، خووشى بۆ چاوهكانى گەرايەوه،
وہك بلایى دلنيا نەبوو لەوہى كە ئەم گفئوگوويەي لەگەل من كرىبىت: يان ئەوہتا ئەو
مرۆفە ھەرگيز خووشى نەبينوہ، يانىش بەراستى بزەي ناخووشى بوو. گومانەكانم
سرىيەوه كاتى لەپرا رۆيشتم و پىم وت لە بەردەم لا بچىت، چونكە من بۆ بينينى
لينتن ھاتووم، نەك ئەو. لە بەر رووناكى مانگە شەوہكە بينيم كە رووى سوور
ھەلگەرا، دەستەكانى لەسەر دەسكى دەرگا لا برد، دەم و چاوى وینەپەيەكى
شەرمەزاريان دروست كرد. وايزانى وەك لينتن رووخووشى لەگەل دەنوینم، چونكە
توانى ناوہكەي خووى بخوینیتەوه، زۆرىش شىپرزە ھاتە بەر چاوم كە من بە گەرمى
وہرم نەگرتەوه."

قسەم پى برى و وتم "ئازىزەكەم، خاتوو كاسرىن، بەسە، بوہستە! لىت زوير نايم
بەلام دلشيم بە رەفتارەكانت لەوئى خووش نييە. ئايا ئەوہت لە بىر چوہ كە
ھارىتۆنىش وەك لينتن ئاموزاي تۆيە، ھەست بەوہ ناكەيت كە نەدەبوايە بەم شىوہيە
ھەلسوكەوتى لەگەل بکەي، ئەي ئەويش ئاموزاي تۆ نييە؟ بە لايەنى كەم ئەو دەست
پىشخەرى كرىوہ و لە تۆ نزيك بووہتەوه، ھەزى كرىوہ وەك لينتن قسەي لەگەل
بکەي، ديارە كە ئەو كورپە داماوہ نازانىت بە چاكى خووى دەربخات: تۆ پىشتر
ئەوہندە پشت گویت خستووہ ئىتر لە شەرمانا نازانىت چۆن لەگەلت بچوولیتەوه.
ديارە ويستووہتەي رابردوو لە بىر بكات و دلئى تۆ خووش بكات. تۆش كارىكى زۆر
ناچيز و خراپت كرىوہ كە گالتهت بە ھەولە شەپرىوہكەي كرىوہ. گەر تۆ لە كەش و
ھەواپەكى وەك ئەودا گەورە بووبايە، ئاوا دەبووى؟ با پىت بلیم زۆر لە تۆ زىرەكتر و

داناترە، ئىستا ويژدانم ئاسوودە نييە كە تۆ ريسوات كرىوہ، چونكە ھىتكليفىش
زۆر ناعادىلانە لەگەلى دەجوولیتەوه."

كاتى بينى من ئاوا بەرگري لە ھارىتۆن دەكەم، ھەپەسا و وتى "باشە ئىلن، جا
بۆچى بۆي ناگرىت؟ بەلام بوہستە، گویت لەوہش دەبىت كە چۆن پىتەكانى (أ، ب،
ج) دەوت بۆ ئەوہى دلئى خووش بكات، باشە تا ئىستا كەسىكى شارستانىت بينوہ
كە لەگەل درندەيەك باش بىت! كاتى ئەوم بە جى ھىشت چوومە ژوورەوه، لينتن
لەسەر جىگەكەي پال كەوتبوو، خووى نىمچە ھەستاندەوه بۆ ئەوہى بەخىرھاتنم
بكات."

لينتن وتى "كاسرىن خووشەويستەكەم، ئەمشەو زۆر نەخووشم، تۆ دەبى ئەمشەو
تەنيا قسەم بۆ بکەيت، منىش گووى دەگرم. وەرە لە لام دانىشە. من دلنيا بووم كە تۆ
قسەي خۆت دەبەيتە سەر، ئەمشەويش پىش ئەوہى برۆي بەلئىت لى وەر دەگرم كە
جارىكى تر بىيتەوه."

، ئىستا زانيم كە نابى گالتهي پى بکەم، چونكە زۆر نەخووش بوو. بە نەرمى دەستم
بە قسە كرد و ھىچ پرسىارم لى نەكرد، بە ھىچ چەشنىك توورەم نەكرد. خوشتىر
كتىبەكانى خۆم بۆي ھىنابوو: داواي لى كردم كە تۆزىك لە يەككەل كەكتىبەكان
بخوینمەوه، منىش خەرىك بوو دەست بکەم بە خویندەنەوه، كەچى ھارىتۆن خووى بە
ژوورەكەدا كرد: ژەھرى لە رووى دەچۆرايەوه. يەكسەر بەرەو ئىمە ھات، قۆلى لينتنى
گرت و لەسەر جىگەكەي ھىنايە خوارەوه.

بە دەنگىكى نىمچە توورە و نىمچە سۆزەوه وتى "برۆ ژوورەكەي خۆت!" دەم و
چاوى توورە و ترش بوو. دووبارە وتى "ئەوہش لەگەل خۆت ببە گەر ھاتووہ بۆ بينينى
تۆ: نابى تۆ ئەوہ لەگەل من بکەي. ھەردووكتان لىر برۆن!"

سویندى لە ئىمە خوارە، ھىچ كاتى بۆ لينتن نەھىشتەوه تا وہلام بەداتەوه، بە
راكيش راکيش تا موبەقەكەي ھىنا، ھەرکە من بە دوايدا چووم، دەستى گرىدردنەوه
و مستى ئامادە كرد، پى دەچوو لىم بەدات. ئەو ساتە زۆر ترسام، نەمھىشت ھىچ
مستىكم پى بکەوت ھەموى لە بۆش راوہشانە، ئىتر ئىمەي دەركرده دەرەوه. دواتر
لاي ئاگرەكە پىكەنىيىكى توورە و شىتانهم بىست، كاتى رووم بە ئاراستەي پىكەنینه

ناحه زهکه وهرگتیرا بینیم جوژیفه دستهکانی له بهردهم ئاگرهکه لیک دهخشینیت و دهلهرزیت و پی دهکه نیت.

به زمانه شرپورپهکهی وتی "دلتیا بووم که دهرتان دهکات! کوری باوکی خوئیتهی! مال به مائی خوئی نهچیت حهرا مه! وهک من باش دهرانیت که ئیوه چین، بهخو باشی به دهرهوه وهنان!"

گویم به گالتهی پیره ناحه زهکه نه دا، له ئاموزاکه پرسى "باشه بۆ کوئی بچین؟" لیتن سپی هه لگهرا و وهک بی ناو ئاو دهله رزی. ئیلن ئه کاته روخساری جوان نه بوو: نه که هه ناشرین، زۆر ترسناک و بووده له هاته بهرچاوم، چونکه رووه لاوازه کهی و چاوه گه ورهکانی پهیکه ریکی ترسناک و بی هیز و زاخیان دروست کردبوو. پری دایه دهسکی دهرگاکه، هه ژاندی: له ژوورهوه داخرابوو.

به دهنگیکی کز و له رزینهوه وتی "گه دهرگام لی نه که یهوه، دهتکوژم! گه دهرگام لی نه که یهوه، دهتکوژم! هه شیهیتانی دۆزهخی! هه شیهیتان! دهتکوژم، هه دهتکوژم!"

جوژیف دووباره دای له قاقای پیکه نین و وتی "ئه وهتا باوکی هاتهوه! ئه وهتا باوکی! ئه وهی هاریتۆن کردی به دهستم نه بوو به لام به دلم بوو، گه باوکت لیره بوایه نهیده توانی دهستت بکاتی!"

"توند دهستی لیتنم گرت و هه ولم دا له دهرگاکه دووری بخه مهوه، به لام ئه وهنده دهله رزی نه متوانی سه رکه وتوو بم. پاشان ئه وهنده گریا تا دهستی کردهوه به کۆکه ره شه که، له گه ل کۆکین خوین له دهمی فرکهی ده کرد، پاشان که وته سه ر زهوی. رام کرده هه وشه که، ئه وهنده توقیبووم نه خووش که وتم، بانگی زیلام کرد، تا هیزم له بهر مابوو هاواری زیلام کرد. خیرا گوئی له من بوو: خه ریکی مانگا دۆشین بوو له پشته وه، خیرا دهستی له کاره کهی به ردا و به رهو ئیمه هات وتی چیتان بۆ بکه م؟ هه ناسه م بۆ باسکردنی رووداوه که لیبرا بوو، رامکیشا لای خۆم و لیتنم پی نیشان دا. هاریتۆن هاته دهرهوه بۆ ئه وهی بزانی چ به زمیکی ناوته وه، پاشان شته داماو هه کهی برده سه ره وه. من و زیلاش دواى ئه وان چووینه سه ره وه، به لام هاریتۆن له سه ره وهی په یژهکان منی وه ستاند، پیی وتم که نابى من بچمه ژووره وه. پی ی وتم

که ده بی بچمه ماله وه. منیش قیژه یه کهم رادا و وتم که تو لیتنتت کوشت، هه ر دیمه ژووره وه. جوژیف سه یری دهرگاکه ی کرد و وتی که نابى بچمه ژووره وه، پیی وتم "که خو من وهک ئه و شیت نه بوومه" هه ر به گریانه وه وه ستام تا خزمه تکاره که دهرکه وته وه. پیی وتم که پاش توژیکی تر باشتر ده بیت، به لام ئیستا زۆر له رز و تایی گرتوو، منی گرت و هی نامیه نزیک خانوو هه که.

"به په نجه کانم هه موو قژی خۆم دهره ینا! هه نسکم دا و گریام تا چاوه کانم نیوه کوپر بوون، ئه و چه توونه ی تو سۆزی خوئی بۆ دهریژی به رامبه ر به من وه ستابوو، جار جار زۆری له من ده کرد که بی دهنگ بم، ئه وهشی ره ت ده کرده وه که هه له ی ئه و نه بووه. له کۆتاییدا، زۆر ترسا له وهی که وتم به باوکم ده لیم و ده بی تو بچی به نه دیخانه و هه لبواسری، دهستی کرد به به رگری له خو کردن، پاشان رای کرد بۆ ئه وهی تووره ییبه که ی خوئی بشاریته وه، به لام من وازم لی نه هینا: پاشان ناچار یان کردم که برۆم، پاش ئه وهی که سه د مه تریک له بانه کان دوور که وتمه وه، له په نا سیبه ریک بۆم هاته دهره وه و مینی وه ستاند و منیشی توند گرت.

دهستی به قسه کرد "خاتوو کاسرین، وا له خه فه تان ده مر م، به لام هه له ی" تا هیزم هه بوو شه پاز لله یه کهم له بن گوپی کوتا، بیرم له وه ده کرده وه نه وهک بمکوژی. پاشان که ئه سپه که ی له ده ست به ره لا بوو وهک برووسک بۆی دهرچووم و زۆر خیرا گه رامه وه ماله وه، تا گه ی شتمه ماله وه هیچ هۆشم له سه ر خو نه بوو.

ئه و ئیواره یه، شه ویا شم لی نه کردی، ئیواره ی پاشتریش نه چوومه بانهکانی ویزه رینگ: زۆر هزم ده کرد بچم به لام زۆر ترسابووم، له وه ده ترسام گویم لی بیت که لیتن مردووه، هه ندی جاریش ده توقیم کاتی بیرم له هاریتۆن ده کرده وه. له رۆژی سییه مدا ته کانیکم به خۆم دا: نه متوانی هیچی تر چاوه ری بکه م، جاریکی تر خۆم بۆ ئه وی دزییه وه. سه عات پینجی ئیواره چووم، کاتی به ریگه وه بووم بیرم له وه ده کرده وه که به دزی خۆم بگه یه نمه نیو خانوو هه که، بچمه سه ره وه بۆ ژووری لیتن بی ئه وهی که س بزانی. هه رچه نه ده سه گه کان ده ستیان به حه په حه پ کرد کاتی بۆنی نزیکبوونه وهی منیان کرد، زیلا پیشوازی لی کردم و وتی "کور هه که زۆر باشتر بووه". زیلا ژووریکی بچووک و ریک و مافوور ریژکراوی پی نیشان دام، کاتی لیتنم بینی

به ئەنقەست ناهێڵیت بچمە لای، زۆر بە کەمی دەیبینم. ئەوەی راستی بیت یەکشەممە ی رابردوو، لە کاتی ئاسایی خۆم کەمێک زووتر چووم، گویم لێ بوو هیتکلێف جوینی بە لێنتن دەدا و درنده ئاسا بە سەریدا دەینەراند لە بەر ئەو هەلسوکەوتە ی دوینی شەو کردی، نازانم چۆن پێی زانی، مەگەر گوێی رادیرابیت. لێنتن بێ گومان هەلسوکەوتیکی وروژینەری کرد، ئەو کاری کەس نییە تەنیا خۆم نەبیت، کاتی چوومە زوورەو وانهکانی بەرێز هیتکلێف بری و ئەمەم پێ وت. دای لە قاقای پێکەنین، و چوو دەروو، وتی کە زۆر خۆشحال بوو من بەم جوۆرە دەروانمە مەسەلە کە. لەو کاتە بە دواو، بە لێنتنم وت کە کاتی باسی ژیا نە ناخۆش و تالە کە ی دەکات دەبی بە ئەسپاییەو بە باسی بکات. ئێلن ئیستا گویت لە هەموو شتێک بوو. ناتوانم نەچم بۆ بانەکانی ویزەرینگ، بەلام دوو شت هەن خەم دەدەن: هاوکات گەر تۆ تەنیا بە باوکم نەبیت، چوونە کەم کەس نیگەران ناکات. بە باوکم نالی وانییە؟ گەر وا بکە ی ئەوا ئەوپەری دلرەقی خۆت بەرامبەرم دەنوینی."

و ئەلام داو "بە یانی لەسەر ئەم بابەتە بریاری خۆم دەدەم. دەبی هەندێ بیر ی لێ بکە مەو، پاشان کە یفی خۆتە هەر چی دەکەیت بیکە، تۆ ئیستا برۆ بیر ی لێ بکەرەو."

لە ژوورە کە ی کاسی هاتمە دەروو یە کسەر چوومە ژووری باوکی، بە دەنگێکی بەرز هەموو چیرۆکە کەم بۆ باس کرد: جگە لە گفتوگۆکانی کاسرین لە گەل ئامۆزاکە ی و ناوی هاریتۆنیشم نەهینا. بەرێز ئیدگار بەم باسە تۆقی و پەست بوو، زۆریش لەو پەشۆکاوتر بوو لەو ی بە منی وت. لە بە یانییە کە دا، کاسرین زانی کە من ناپاکیم لە گەل متمانە کە ی ئەو کردوو، بەو هشی زانی کە هیچی تر نابیت بە نەینی سەردانی بانەکان بکات. ئەو هەندە بێ ئومید بوو دەستی بە گریان کرد و هەموو شتێکی لێ قەدەغە کرا، بۆیە لە باوکی دەپارایەو کە بە زەبی بە لێنتن بیتەو: دوا بریاری باوکی بۆ هینانەو ی ئومیدەکانی کاسرین ئەو بوو کە بە لێنی پێ دا نامە یە ک بۆ لێنتن دەنووست و پێی دەلێت گەر حەز دەکات با ئەو بیتە گرەنج، ئیتر کاسی نەچیت بۆ ئەو ی. پێشی وت کە هیچی تر چاوەرێی کاسی مە کە بیت بۆ بانەکانی ویزەرینگ. جا نازانم بەرێز ئیدگار ئاگەداری باری تەندروستی لێنتنە کاتی ئەم بریارە ی دا، چونکە گەر بیزانییا ئەوا لەو بریارەشی پەشیمان دەبوو.

بەشی بیست و پینج

خاتوو دین وتی "گەرەم ئەو شتانه زستانی رابردوو روویان دا. نزیکە ی سالیکی بەر لە ئیستا. زستانی رابردوو، بیرم لەو نە کردەو، دوا ی کۆتایی دوانزە مانگی تر، دەبی بێگانە یە کە دلخۆش بکەم و ئەم شتانه ی بۆ باس بکەم! ئیستا، کێ دەزانی تۆ تا چەند خۆت بە بێگانە دەزانی؟ تۆ زۆر لەو گەنجتری هەر بەم شیوێ بە بۆ خۆت بژی، بە سەرێک بیر دەکە مەو کە کەس بەرگە ی جوانی کاسرینی نە دەگرت، هەر کە سێک بیدیا خۆشی دەووست. تۆ وا پێدە کە نی، بەلام بۆچی ئاوا دەمت بەش بوو تەو کاتی من باسی کاسرین دەکەم؟ ئە ی بۆچی داوات لە من کرد وینە ی ئەو هەلواسم لەسەر شوینی ئاگردانە کە ت؟ بۆچی؟"

هاوارم لێ هەستا "هاوێی باشە کەم، بوەستە! زۆر ئاسایییە کە من کاسرینم خۆش بویت، بەلام ئایا ئەو منی خۆش دەویت؟ زۆر گومانم لەو هە یە کە هیمنییە کە ی خۆم جێ بە ئێلم و دەست بە بیرکردنەو بکەم: ئی دواتر خۆ مالم لێرە نییە. جیهانی من زۆر سەرقالە، تەنیا بۆ قۆلەکانی دەبی بگەریمەو. بەر دەوام بە. ئایا کاسرین گوێرایی لێ باوکی بوو؟"

خزمەتکارە کە (دین) بەر دەوام بوو. "بە لێ گوێی لێ گرت، چونکە خۆشەو یستی باوکی هیشتا لە پیش هەموو شتێک بوو، ئیدگار بێ توورە بوون قسە ی دەکرد. وە ک یە کێک قسە ی دەکرد کە چۆن سەر وە ت و سامانی بۆ دوژمنەکانی بە جێ دیلێت، کاتی وشە یادەویریەکانی تاکە هاوکار دەبن کە بە جیما بۆ رێبەری کردنی کچە کە ی. ئیدگار چەند رۆژێک دواتر بە منی وت "ئێلن زۆر حەز دەکەم خوشکە

زاكهم نامه‌یهك بنووسیت یان هه‌والئیکه نه‌بوو. به دلسۆزی پیم بلی تۆ چۆن بیر له‌وه‌که‌پته‌وه: ئایا باشتەر بووه، ئایا هیوایه‌که هه‌یه چاکتر بیته‌وه، وا ده‌بیته‌ پیاو، تۆزێ باشتەر نه‌بووه؟

وه‌لامم داوه "گه‌وره‌م زۆر ناسکه. زۆر زه‌حمه‌ته زاخی پیاوه‌تی تیا بیت: به‌لام ده‌توانم ئه‌وه بلیم که به باوکی ناچیت، هه‌روه‌ها گهر خاتوو کاسرین خوانه‌خواسته می‌ردی پی بکات، ئه‌وا کۆنترۆلی خۆی له دست ده‌دات: مه‌گهر زۆر گیل و گه‌مه‌ه بیت کچه‌که‌ت. به‌لام سه‌رۆک کاتت زۆر ده‌بیت ئاشنایه‌تی بکه‌یت و خۆت بیینیت بزانه به که‌لکی کچه‌که‌ت دئ: چوار سالی ده‌ویت که بگاته ته‌مه‌نی ته‌واوی خۆی."

ئیدگار هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا، چوو له‌ لای په‌نجه‌ره‌که، به‌ نیگایه‌کی پر له‌ خه‌مه‌وه سه‌یری گیمه‌رتۆنی ده‌کرد. پاش نیوه‌رۆیه‌کی تۆزایی بوو، به‌لام خۆری مانگی دوو به‌ نیو تۆزه‌که‌دا تیشکی ده‌دایه‌وه، ته‌نیا دوو دره‌خته‌که‌ی نیو هه‌وشه‌که‌مان لئ دیار بوو، هیچ شتیکمان لئ دیار نه‌بوو، هه‌روه‌ها گۆره‌کانی که‌نیسه‌شمان به‌ ئاسته‌م ده‌هاته به‌رچاو.

ئیدگار له‌ به‌ر خۆیه‌وه ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد "زۆرجار دوعام ده‌کرد که ئه‌و شته‌ لیتمان نزیک نه‌بیته‌وه، ئیستاش وا خه‌ریکه ده‌چمه‌وه نیو قه‌پیلکی خۆم، زۆر ده‌ترسم. بیر له‌و ساته‌ ده‌که‌مه‌وه که دیمه‌ خواره‌وه، زاوا بی زاخه‌که که‌متر شیرینه له‌وه‌ی من زووتر پێشینی ده‌که‌م، له‌ چهند مانگی‌دا یان که‌متر، په‌نگه هه‌فته‌یه‌که هه‌لبگی‌ریت و له‌ نیو بۆشاییه‌که‌ی خۆیدا به‌ ته‌نیا پال بکه‌ویت! ئیلن زۆر دلم به‌ کاسییه‌ بچووکه‌که‌م خۆش بوو: له‌ شه‌وه‌کانی زستان و رۆژه‌کانی هاویندا ئه‌و کچه‌ تاکه‌ هیوا‌ی زیندووی من بوو. به‌لام زۆر دلخۆشتر ده‌بم له‌وه‌ی که بۆ خۆم له‌ نیو ئه‌و به‌ردانه گۆرێکم چنگ بکه‌ویت و بچمه ژیر ئه‌و که‌نیسه‌یه: پال بکه‌وم به‌ درێژایی ئیواره‌کانی حوزه‌یران، له‌سه‌ر چیمه‌نه سه‌وه‌زه‌کانی گۆری دایکی، زۆر هه‌ز ده‌که‌م که بچم لای ئه‌و پال بکه‌وم. ده‌توانم چی بکه‌م بۆ کاسی؟ چۆن ده‌بی به‌جیی بیلیم؟ یه‌ک سات بیر له‌وه‌ ناکه‌مه‌وه که لینت کوری هیتکلیفه، بیریش له‌وه‌ ناکه‌مه‌وه که کاسی له‌ من سه‌نه‌یت، گهر بتوانیت دلخۆشی بداته‌وه دوا‌ی مردنی من. گرنگی به‌وه‌ ناده‌م که هیتکلیف به‌ کۆتایی خۆی ده‌گات، سه‌رکه‌وتوو بوو له‌ دزینی دوا به‌زه‌بیم! به‌لام ئایا

لینت بی نرخه - ته‌نیا ئامی‌ریکی بی هیزه‌ بۆ باوکی - ناتوانم کاسی له‌و بتۆرینم! به‌لام زۆریش زه‌حمه‌ته که روحی تیک بشکینم، تا له‌ ژیان ماوم نابی دلته‌نگی بکه‌م، زۆریشم پی ناخۆشه‌ بمرم و به‌ ته‌نیا جیی به‌یلم. ئاخ ئازیزه‌که‌م هه‌ز ناکه‌م بکه‌ویته ژیر ده‌ستی هیتکلیف! وا باشتەر به‌ خوا‌ی بسپی‌رم، پێش خۆم له‌ ژیر زه‌وی بنیم."

وه‌لامم داوه "گه‌وره‌م هه‌ر به‌ خوا‌ی بسپی‌ره. گهر تۆش له‌ ده‌ست بده‌ین، په‌نگه، به‌لام خوا نه‌خواسته - به‌لام گهر خوا مه‌یلی لی بیت، که‌سمان ناتوانین قسه‌ بکه‌ین. پاش تۆ من ده‌بم به‌ هاو‌رێ و ئامۆژگار‌که‌ری. خاتوو کاسرین کچی‌کی زۆر باشه: له‌وه‌ ناترسم که زۆر به‌ هه‌له‌دا ده‌چیت، خه‌لکی که‌ ئه‌رکی خۆیان ده‌که‌ن هه‌میشه‌ دوا‌جار پادا‌شتی خۆیان وه‌رده‌گریت."

به‌هار هات پێش، هیشتا سه‌رۆکه‌که‌م هیزی نه‌هاتبوووه به‌ر، به‌لام ده‌یتوانی به‌ پی‌ بچیته‌ نیو زه‌وییه‌کانی له‌گه‌ل کچه‌که‌ی. بۆ بیر‌کردنه‌وه که‌م ئه‌زمونه‌کانی، ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆیدا هی‌مای نۆژه‌نکردنه‌وه‌یه، رومه‌ته‌کانی کز ببوون، چاوه‌کانی پرشن‌گدار بوون، کاسرین دلنیا بوو که باوکی چاک بووه‌ته‌وه. له‌ هه‌قه‌ده‌هه‌مین سالیادی له‌ دایک بوونیدا، ئیدگار نه‌چوووه نیو که‌نیسه: باران ده‌باری، وتم "گه‌وره‌م وا دیاره ئه‌مشه‌و ناچیته‌ ده‌ره‌وه؟"

وه‌لامی دایه‌وه "نه‌خیر، ئه‌مسال که‌میک دوا‌ی ده‌خه‌م." دووباره‌ نامه‌یه‌کی بۆ لینت نووسی، تیا‌یدا باسی ئه‌وه‌ی کرد که زۆر هه‌ز ده‌کات چاوی پی‌ بکه‌ویت، هیچ گومانم له‌وه‌ نییه که باوکی رێگه‌ی پی نادات بیت بۆ ئیره. هه‌ر واش بوو، به‌ نامه‌یه‌که وه‌لامی ئیدگاری دایه‌وه که به‌رپز هیتکلیف ناهیتلێت بپم بۆ گره‌نج، نووسی‌بووی که به‌زه‌یی و باشی خالم زۆر خۆش‌حالی کردوو، به‌لام هیوا‌ی خواست که جارێک له‌ پیاسه‌کانی چاوی پی‌ بکه‌ویت، باسی ئه‌وه‌شی کرد که تا هه‌تایه‌ پپوه‌ندی نیوان خۆی و ئامۆزاکه‌ی هه‌روا به‌ دووری نامینیته‌وه.

ئه‌و به‌شه‌ی نامه‌که‌ی ساده‌ بوو، دیار بوو که قسه‌کان هی خۆی بوون. هیتکلیف زانی که ده‌توانیت به‌ باشی له‌ کاسرین بپاریته‌وه، پاشان نامه‌که ده‌ستی پی کرد، لینت وتی "من داوا‌ی ئه‌وه‌ ناکه‌م که کاسی سه‌ردانی ئیره بکات. ئایا من هه‌رگیز کاسی نایینم له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که باوکم لئ ناگه‌رپت بپمه‌ سه‌ردانی و تۆش ناهیتلێت

کاسی بیته سهردانم؟ ئی باشه جار جار پیکهوه له گه‌ل کچه‌که‌ت به سواری ئه‌سپ به‌رهو بانه‌کانی ویزه‌رینگ وهرن، با له‌وێ چه‌ند وشه‌یه‌ک ئالوگۆر بکه‌ین، با له‌ به‌ر چاوی تۆ قسه‌کان بکه‌ین! ئیمه‌ هیچمان نه‌کردوه، گوناھی ئیمه‌ چیه‌ ئاوا له‌ یه‌کتیریمان جودا ده‌که‌نه‌وه، خو تۆش له‌ من توورپه‌ نیت: چونکه‌ هیچ هۆیه‌ک نییه‌ تۆ رقت له‌ من بیته‌وه، خالی خو‌شه‌و‌یستم خو‌ت ئه‌وه‌ په‌سه‌ند ده‌که‌یت! به‌یانی نامه‌یه‌کی خو‌شم بو‌ بنیره، پیم بلای، بو‌ خو‌ت شوینیک هه‌لبژیره‌ یه‌کتیری ببینین، به‌س تکا ده‌که‌م ئه‌و شوینه‌ سره‌سکرۆس گرهنج نه‌بیت. پیم وایه‌ که‌ به‌ یه‌ک چاو پیکه‌وتن قه‌ناعه‌تت به‌وه‌ دیت که‌ من به‌ باوکم ناچم، سیفه‌ته‌کانی من و باوکم ئه‌رز و ئاسمانیان به‌ینه: ئه‌و خو‌ی دووپاتی ئه‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ من زیاتر خوشکه‌زای تۆم نه‌ک کوری ئه‌و، هه‌رچه‌نده‌ من هه‌له‌م زۆره‌ که‌ وام لی ده‌که‌ن شایه‌نی کاسرین نه‌بم، کاسرین له‌وان خو‌ش بووه، تۆش له‌ به‌ر خاتری کچه‌که‌ی خو‌ت لیان خو‌ش به‌. تۆ خو‌شت ئه‌وه‌ت بو‌ ده‌رده‌که‌ویت کاتی ته‌ندروستیم به‌رهو باشی ده‌چیت، به‌لام گه‌ر من له‌ هه‌موو هیواکان بی به‌ش بم، به‌ ته‌نیا بم، هیچ که‌س لیم نزیکه‌ نه‌بیته‌وه، خو‌شه‌ویستانی خۆم نه‌بینم، باشه‌ پیم نالی چۆن دلخۆش و باش بم؟"

ئیدگار، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ستی به‌ کورپه‌که‌ کرد، رازی نه‌بوو به‌وه‌ی داواکارییه‌که‌ی جیبه‌جی بکات، چونکه‌ ناتوانیت له‌گه‌ل کاسرین برواته‌ ده‌روه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا وتی له‌وانه‌یه‌ له‌ هاویندا یه‌کتیری ببین: له‌ هه‌مان کاتدا، چه‌زی لی بوو جار جار نامه‌ بنیتریت، بو‌ ئه‌وه‌ی ئامۆژگاری بکات تا باشتربیت، ده‌یزانی که‌ له‌ نیو خیزانه‌که‌یدا چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن. لینتن به‌ گوپی کرد، بو‌یه‌ هه‌میشه‌ نامه‌ی ده‌نووسی و هه‌موو گله‌یی و گازنده‌کانی خو‌ی تیا‌دا باس ده‌کرد. به‌لام دواتر باوکی زۆر به‌ توندی چاودیری ده‌کرد، سووریش بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو وشه‌یه‌کی ئیدگاری پی نیشان بدریت، بو‌یه‌ له‌ بری نووسینی ئازار و نه‌هامه‌تییه‌ تایبه‌تی و که‌سییه‌کانی، هه‌موو بیره‌ تایبه‌تییه‌کانی ده‌نووسی، درنایه‌تی و قه‌ده‌غه‌کردنی له‌ ئامۆزاکه‌ی باس نه‌ده‌کرد، هه‌ر پی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داده‌گرت که‌ به‌رپز ئیدگار به‌ زووترین کات ببینیت، یان له‌وه‌ ده‌ترسا که‌ به‌ به‌لینی به‌تال و چه‌تال هه‌لبیخه‌له‌تین.

کاسی له‌ ماله‌وه‌ گوێگریکی زۆر باش بوو، هه‌روه‌ها له‌ نیوان کاسی و لینتندا

قه‌ناعه‌تیا‌ن پی کرد که‌ هه‌فته‌ی جارێک پیکه‌وه‌ به‌ سواری ئه‌سپ له‌ ژیر پاسه‌وانی من شوینیک له‌ نزیکه‌ گرهنج دیاری بکه‌ن له‌ نیو به‌یاره‌کاندا: مانگی شه‌ش هات هیشتا بریاری خو‌ی نه‌دابوو. سالانه‌ به‌شیک له‌ داها‌ته‌که‌ی بو‌ داها‌تووی خاتوو کاسی لاده‌دا لایه‌ک. سروشتی چه‌زی ده‌کرد که‌ بوه‌ستیت، یان به‌ لایه‌نی که‌م له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا بگه‌ریته‌وه، خانووی باوباپیرانی، ئیدگار کاسی به‌ تاکه‌ میراتگری خو‌ی داده‌نا پاش مردنی خو‌ی، به‌لام ئاگه‌داری ئه‌وه‌ نه‌بوو که‌ کچه‌که‌ی به‌ خیرایی وه‌ک خو‌ی له‌ ناو ده‌چیت. پیموایه‌ هیچ دکتۆریک سهردانی بانه‌کانی نه‌ده‌کرد، که‌س به‌رپز لینتنی نه‌بینی باسی نه‌خو‌شیه‌که‌ی بکات. من به‌ش به‌حالی خۆم، هه‌ستم به‌وه‌ کرد هه‌سته‌ خراپه‌کانم هه‌له‌ بوون، له‌ ژیاندا نه‌مبینیوه‌ هیچ باوکیک ئاوا به‌ درنده‌یی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کورپه‌که‌ی بکات که‌ له‌سه‌ر لیواری مه‌رگه‌، هیتکیلفم بینی زۆر درندانه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کورپه‌که‌ ده‌کرد. ئه‌و کورپه‌ هه‌ر پلانیکه‌ی هه‌بایه‌ بو‌ باشتربوون یان زیندوو بوونه‌وه‌ ئه‌و باوکه‌ی له‌ باری ده‌برد.

سەرۆك لىنتن، تۆ چۆن ھاتووى بۇ ئىترە، خۆت نەبىنيوھ چەندە نەخۆش و بى ھىزى!" كاسرىن بە چاوپىكى پر لە خەم و سەرسورمانەوھ سەيرى لىنتنى كرد: خىرا خۆشى لەسەر لىتوھكانى بۆ ترس و دلتنكى گۆرا، لە برى ئەوھى پىرۆزبايى لە يەكتەر بگەن كە دەمىكە چاوەرپى ئەو چاوپىكەوتنە دەكەن، باسى ئەوھ كرا كە لىنتن لە جاران زۆر خراپتر بووھ؟

لىنتن ھەر دەلەرزى و دەستى دريژ كرد وەك بللى داواى ھاوكارى بكات بۆ ئەوھى خۆى راست بكاتەوھ، وتى "باشتر نەبوومە، ھىچ باشتر نەبوومە!" ئەوكاتە چاوە شىنەكانى لەسەر كاسى قەتيس مابوون، بە زمانى نىگاكانەوھ خۆشەويستى خۆيان بۆ يەكتەر دووپات كردەوھ.

كاسى بەردەوام بوو "بەلام تۆ زۆر خراپتر بووى، خراپتر لەو ساتەى بۆ دوار جار تۆم بىنى، زۆر لاوازتر بووى، و .."

لىنتن خىرا قسەى پى برى و وتى "من زۆر ماندووم. زۆر گەرمە بە كەلكى پۆيشتن نايەت، با ئىترە كەمىك پشوو بدەين. زۆر جار لە بەيانياندا زۆر نەخۆش دەبم - باوكم دەلئت كە من خىرا گەشە دەكەم."

كاسى بەم قسە قايىل نەبوو، دانىشت و لىنتنىش لە تەكەوھ دانىشت.

كاسى ھەولى دا كەمىك خۆشى و كامەرانى بخاتە دللى لىنتن، وتى "ئەمە شوپنىكە وەك بەھەشتەكەى تۆ واىھ. بىرت دى دوو پۆژان رىكەوتىن لەسەر ئەوھى كە لەسەر خۆشترىن بىر كەردنەوھ كانمان بە سەر بەرىن؟ ئەم شوپنە زۆر لە بەھەشتى تۆ نىزىكە، تەنيا ھەور بە ئاسمانەوھ خۆيان مەلاس داوھ، بەلام زۆر نەرم و بى ئاون، زۆر لەوھ خۆشترە تىشكى خۆر لە دەروھە بىت. ھەفتەى داھاتوو، گەر بتوانى، لە پاركەكەى گەرنەچ يەكترى دەبىنين و بەھەشتى من تاقى دەكەينەوھ.

پى دەچوو لىنتن ئەوھى لە بىر نەمابىت كە كاسى باسى چى دەكات، چونكە زۆر بە زەحمەت دەيتوانى بەردەوامى بەخشىت بە گفتوگۆكە. كاتى كاسى دەستى بە قسە كرد، لىنتن لە بەر خراپى بارى تەندروستى حەزى لە بابەتەكان نەبوو، زۆر خەياللى لای خۆشىيەكانى كاسرىن نەبوو، ئەم ھۆيانە واىان لە كاسى كرد كە نەتوانىت بى ئومىدى و پەستىيەكەى بشارىتەوھ. لىنتن بە تەواوى شپرزە و شلەژا بوو. لە برى

بەشى بىست و شەش

سەرھتاي ھاوين تىپەرىبوو كاتى ئىدگار بە دلگرانى بە پىر داواكەى كاسى و لىنتن ھات، من و كاسرىن يەكەم گەشتمان بە سواری ئەسپ دەست پى كرد بۆ بىنىنى ئامۆزاکەى. پۆژىكى گەرم و وشك بوو: تىشكى خۆر ون ببوو، ئاسمانىكى وشك كە ھەرھەشەى بارانى پىوھ ديار نەبوو: شوپنى ژوانەكەمان لای بەردە رى نىشاندەرھەكان بوو لە لای چواررپانەكە. كاتى گەيشتىنە ئەو، كورپىكى شوان وەك پەيامنيرىك بە ديار كەوت، پى و تىن "سەرۆك لىنتن دەللى با بىنە زەوى بانەكانى وپزەرىنگ، من ناتوانم زياتر بىم."

وتم "دياره سەرۆك لىنتن رىكەوتنەكەى خالى لە ياد نەماوھ. پى و تىن شوپنى چاوپىكەوتن ھەر لە زەوى گەرنەچ نەچىتە دەروھە، ئەوھتا ئىمە دەمىكە ئىرەين و بە قسەى ئەومان كردوھ."

كاسى وتى "باشە باش ئىمە سەرى ئەسپەكانمان پىكەوھ دەنپىن كاتى دەگەينە لای ئەو، گەشتەكەمان بەرەو مال نىزىك دەبىتەوھ."

بەلام كاتى گەيشتىنە لای لىنتن، شوپنەكە چارەگە مىلىك لە دەرگای خانووى ئەو دوور بوو، ئەو ناوھ ھىچ ئەسپىكى لى نەبوو، لەسەر ئەسپەكانى خۆمان ھاتىنە خوار، ئەسپەكانى خۆمان لە نىزىك ئەو شوپنە جى ھىشت. لەسەر پارچە چىمەنىك پالگەوتبوو چاوەرپى نىزىكبوونەوھى ئىمەى دەكرد، ھەلنەستاىوھ تا ئىمە زۆر لى نىزىك بووینەوھ.

پاشان بى ھىز ھاتە پىشەوھ، رەنگ زەرد و مالۆيران بوو، يەكسەر وتم "بۆچى

خولیا و خوۆشی بینینی کاسی، خو هیچ ئاگای له چوار دەوری نه‌بوو. زۆر له منائیک خراپتر بوو که گورو بو شتیک ده‌گرت و به هیچ شتیک ژیر نابیته‌وه، دیار بوو له گیانی خوۆ بیزار بوو، هه‌روه‌ها خوۆشی و قسه‌ی ده‌وروبه‌ری له باتی دلخوۆشی دانه‌وه بوون به هه‌ره‌شه‌یه‌ک بو ئه‌و. من و کاسرین هه‌ستمان پێ کرد که ئه‌م بینینه‌ی به سزایه‌ک زانی نه‌ک سوپاسگوزاری، لینتن هیچی تر به‌رگه‌ی بینینی ئیمه‌ی نه‌گرت. کاسی بێ هیچ شک و گومانیک پیشنیاری رویشتنی کرد. ئه‌و پیشنیاره چاوه‌پروان نه‌کراو بوو، لینتنی له بێ ئاگاییه‌که‌ی به‌هه‌ر هینا، به‌و پیشنیاره زۆر تووره‌ بوو. لینتن به ترس و پاراییه‌وه سه‌یریکی بانه‌کانی کرد، له کاسی پاراوه که به لایه‌نی که‌م نیو سه‌عاتی تر بمینتته‌وه.

کاسی وتی "به‌لام پیم وایه که تو له مال زیاتر هه‌ست به ئارامی بکه‌یت نه‌ک لیره به بێ هیزی دابنیشیت، ئه‌مرۆ ناتوانم دلت خوۆش بکه‌م به هۆی چیرۆک و گۆرانی و قسه‌کانم: تو زۆر له من داناتر بووی، له ماوه‌ی ئه‌و شه‌ش مانگه‌دا، ئیستا زۆر هه‌ز به سه‌روسه‌برده‌کانی من ناکه‌یت، ئه‌گینا گه‌ر بمتوانیبا دلت خوۆش بکه‌م ئه‌وا بێگومان ده‌مامه‌وه."

لینتن وه‌لامی دایه‌وه "بمینه‌وه، بو خوۆت لیره پشوو ده‌. وا بیر مه‌که‌روه یان مه‌لێ که من زۆر نه‌خوۆشم: نه‌خوۆشی من هی ئه‌و که‌ش و هه‌وا قورس و گه‌رمه‌یه، زۆریش به پێ رویشتم، پێش ئه‌وه‌ی بێی، زۆر به پێ رویشتم. به خالم بلێ که من ته‌ندروستیم زۆر باشتر بووه، پێی ده‌لێی؟"

خانمه ژیکه‌له‌که‌ی من وتی "لینتن پێی ده‌لیم که تو وات وتوو، من ناتوانم ئه‌وه بلیم." سه‌یری ده‌م و چاوی کرد که ته‌ندروستی له بری باشبوون، زۆر خراپتر بووه.

لینتن نیگا پر له پرسیاره‌که‌ی پێ بری و به‌رده‌وام بوو "پینجشه‌مه‌ی داها‌توو وه‌روه‌ بو ئیره. هه‌روه‌ها سوپاسی خالم بکه که رینگه به تو ده‌دات بپینه سه‌ردانی من - کاسرین زۆر سوپاسی منی پێ رابگه‌یه‌نه. هه‌روه‌ها گه‌ر تو چاوت به باوکه‌م که‌وت و له منی پرسی، پێی مه‌لێ که من زۆر بیده‌نگ و گه‌مزه‌ بووم له‌گه‌ل تو: له پێش چاوی باوکه‌م خوۆت خه‌مناک و هه‌په‌ساو مه‌که، وه‌ک ئیستا، چونکه زۆر تووره‌ ده‌بیت." کاسی وتی "هیچ گرنگی به تووره‌ی ئه‌و ناده‌م، خاوی ده‌کرد شیت ده‌بوو."

ئامۆزاکه‌ی به له‌رزینه‌وه وتی "به‌لام لای من گرنگه. لیمی هه‌ر مه‌که، کاسرین چونکه له‌گه‌لم زۆر خراپه."

من لیم پرسی "به‌رێز لینتن ئایا هیتکلیف زۆر له‌گه‌لت توند و توۆله؟ ئایا رق و کینه‌که‌ی ئیستا ده‌خاته روو، مه‌به‌ستم به ئاشکرا رقی لیت ده‌بیتته‌وه؟"

لینتن سه‌یری منی کرد، به‌لام وه‌لامی نه‌دامه‌وه. پاش ئه‌وه‌ی ده‌ده‌قیقه‌ی تر کاسی لای ئه‌و دانیشت، که سه‌ر به گێژه‌وه به سنگی کاسی کردبوو، هیچی نه‌وت جگه له ناله و نووزه‌ی ئازاره‌کانی جه‌سته‌ی، کاسی رووی وه‌رگێرا و ده‌ستی کرد به هه‌نسک و منیش له‌گه‌ل خوۆی به گریان هینا، به‌لام نه‌یه‌شت لینتن بزانیته‌ چونکه به بینینی ئه‌مه ئازاره‌کانی زیاتر ده‌بوو.

دوچار کاسرین به گویمی چرپاند "ئیلن ئه‌وه بووه نیو سه‌عات؟ نازانم ئیتر بوچی بمینینه‌وه. لینتن خه‌وی لێ که‌وتوو، باوکیشم ده‌یه‌وی ئیمه زوو بگه‌رینینه‌وه."

وه‌لام داوه "باشه، خو نابی به‌خه‌وتوویی به جیی بیلین. چاوه‌رێ بکه تا له خه‌و هه‌لده‌ستیت، توژی سه‌برت هه‌بێ. له ماله‌وه ئه‌وه‌نده به په‌روۆش بووی سه‌رت خوارین تا هاتینه ده‌روه، ئیستاش بینینه‌که‌ت هه‌ر ئه‌وه‌نده بوو!"

کاسرین ئه‌مجاره‌یان پرسی "بوچی هه‌زی کرد من ببینیت؟ پێشتر به‌وه هه‌موو توورپییه‌وه زیاتر که‌یفم پێ ده‌هات له‌و میزازه به په‌روۆش و ئارامه‌ی ئیستای. ئه‌م یه‌کتر بینینه‌ی ئه‌م جاره‌مان وه‌ک بلێی ئه‌رکیک بوو به زۆری پێیان جی‌به‌جی کردبیت، وا بوو، وابزانم له به‌ر ترسی باوکی بوو، گه‌ر منی نه‌دیبا به‌وه ئه‌وا باوکی تیی هه‌لده‌دا. به‌لام من وه‌ها به ئاسانی دلی به‌رێز هیتکلیف خوۆش ناکه‌م، جا نازانم چ مه‌رامیکی له پال ئه‌وه هه‌یه وا هانی لینتن ده‌دات له من نزیک بکه‌وینته‌وه. هه‌رچه‌نده ئیستا خوۆشخالم که ته‌ندروستییه‌که‌ی باشتر بووه، به داخه‌وه وه‌ک جارێن خوۆشه‌ویست نییه، وه‌ک جارانیس سوژی به‌رامبه‌ر به من ناوینتیت، چونکه شته‌که دیاره به زۆرییه."

وتم "که‌واته تو وا ده‌زانی که لینتن ئیستا ته‌ندروستی باشتره؟" وه‌لامی دایه‌وه "به‌لێ، چونکه هه‌روه‌ک خوۆت ده‌زانی پێشتر هه‌میشه ئازاریکی ئیجگار زۆری هه‌بوو. ئه‌و کاته ته‌ندروستی باش نه‌بوو که پیمی وت به باوکه‌م بلیم

باشه، به لام ئیستا باشتره، زۆر باشتره."

وتم "خاتوو کاسی ئایا لیره دا تو جیاوازی له گه ل من. من وهک تو بیر ناکه مه وه، پیم وایه ئیستا تهندروستی زۆر له جاران خراپتره."

ئا لیره دا لینتن به ترس و تۆقینه وه راپه ری و پرسى كى ناوی هیناوه، كى بانگی کردوه.

کاسرین وتی "نهخیر کهس ناوی تو ی نه هیناوه، دیاره خهونت بینیه. نازانم چۆن به یانیان ده توانی بییته دهروه."

لینتن سه ری به رز کرده وه و له مرومۆچییه که ی ئیمه ی روانی، وتی "وابزانم گویم له دهنگی باوكم بوو، ئیوه دلنیا ن کهس قسه ی نه کرد، کهس بانگی نه کردوم؟"

کاسرین وه لامی دایه وه "ئیمه زۆر دلنیا ن. ته نیا من و ئیلن لیره بووین و باسی تهندروستی تۆمان ده کرد. لینتن به راستی ئیستا به هیزتر بووی له چاو ئه و کاته ی که له زستان له یه کتر جودا بووینه وه؟ گهر به هیزتری، دلنیا م له وه ی که یه ک شت هه یه به هیزتر نه بووه - پیز و سوژ و خو شه ویستیت بو من به هیزتر نه بووه: قسه بکه - وایه یان نا؟"

کاتی لینتن وه لامی دایه وه فرمی سک له چاوه کانی رانه وه ستان و ئوقره یان نه گرت له ژیر پیلووه کاند "به لی، به لی راست ده که ی!" هیشتا له ژیر کاریگه ری دهنگه خه یالییه که بوو، به لا چاویکی سهیری ئه م لاو ئه و لای ده کرد به دوا ی خاوه نه که یدا ده گه را.

کاسی هه ستایه سه ری و وتی "با ئه مرۆ بهس بیت. ئه وهش ناشارمه وه که زۆر نارپه حهت و بی ئومیدم له یه کتر بینینه که مان، به لام جگه له تو، لای کهس باسی ناکه م: هیچی تریش له بهر ترسی به ریز هیتکلیف ناوه ستم و ناجوو لیمه وه."

لینتن به منگه وه وتی "وس، هه ششش! له بهر خاتری خوا، وسبه! وا هیتکلیف دیت بو ئیره." پاشان خو ی به قو لی کاسریندا شو ر کرده وه، هه ولی دا توند بیگریت، به لام ئه و کاته کاسی به ته واوی خو ی لی دوور خسته وه، فیکه یه کی بو مینی لیدا، که وهک سه گیک گویرایه لی بوو.

له نیو که وشه که ی بو لای مینی وهک سپرینگ هه لده به زییه وه، وتی "پینجشه ممه ی داها توو لیره ده بم. مال ئاوا، ئیلن خیرا که!"

به م شیه وه به جیمان هیشت، به ئاسته م هوشی لای رۆیشتنه که ی ئیمه بوو، زۆر له وه ده ترسا ها که باوکی به دیار بکه ویت.

پیش ئه وه ی بگه ینه ماله وه، دل ساردییه که ی کاسرین ورده ورده رووی له به زه یی و په شیمانی کرد، هه ستی به هه له کرد، به لام هه سته کانی خو ی شارده وه، زۆر گومانی هه بوو له حاله تی راسته قینه ی لینتن، حاله تی جه سته یی و کو مه لایه تی: له وه یاندا یارمه تیم دا، ئامۆژگاریم کرد که زۆر له سه ر ئه و بابته نه رپسیت، پیم وت که له گه شتی دووه ممان، له بینینی دووه ممان ده توانین به راستی و دروستی بریار بده یین. سه رۆکه که م پرسیا ری له گه شته که مان کرد. کاسرین ده سته به قسه کرد و سوپاسی ئامۆزاکه ی پی گه یاند و ته واوی روودا وه که ی بو گیرایه وه: منیش که میک تیشکم خسته سه ر قسه کانی، چونکه زانیم چ ده شارمه وه چیش ئاشکرا ده که م.

ساته‌کانی ژيانيدا له‌گه‌ل زانياريدا سه‌رى زياتر بيشينم چونکه ده‌سه‌لاتى هيچ نه‌ما بوو، هيچى پى نه‌ده‌کرا.

گه‌شته‌که‌مان تا دواى نيوه‌رۆ دوامان خست، دوا نيوه‌رۆيه‌کى زيرينى مانگى ناب بوو: هه‌ر هه‌ناسه‌يه‌ک له‌ گرده‌کانه‌وه پى بوون له‌ ژيان، هه‌ر که‌سه‌يک له‌سه‌ر ليوارى مه‌رگ بوايه و نه‌و هه‌ناسانه‌ى هه‌لمژيبا، ده‌ژيايه‌وه. رووى کاسرين وه‌ک تابلۆيه‌ک و ابوو، سي‌به‌ر و تيشکى خۆر رهنگيکى ديه‌که‌يان به‌ که‌ش و هه‌واکه به‌خشي‌بوو. به‌لام سي‌به‌ره‌کان زياتر ده‌مانه‌وه، و تيشکى خۆريش ناوه‌ ناوه‌ خۆى ون ده‌کرد، دلّه داماوه‌که‌ى کاسرين خۆشى له‌و که‌ش و هه‌وايه‌ش نه‌ده‌دى.

سه‌يرى لينت‌مان کرد له‌ هه‌مان نه‌و شوينه‌ى ده‌روانى که‌ کاسى پيشتر هه‌لبژاردبوو. خانمه‌ گه‌نجه‌که‌ى من گه‌شايه‌وه، پى وتم که‌ برپارى داوه‌ زۆرتى بمينيتيه‌وه، که‌ من نه‌سه‌په‌که‌ بگرم و لاي نه‌سه‌په‌که‌ بمينمه‌وه، به‌لام من رهم کرده‌وه: پيم وت که‌ تۆ له‌ نه‌ستۆى من دايت، ناتوانم بۆ ماوه‌ى يه‌ک ده‌قيقه‌ش لیت دوور بکه‌ومه‌وه. بۆيه‌ پيکه‌وه سه‌رکه‌وتين. نه‌م جاره به‌رپيز لينتن زيندووتر پيش‌سوازی لى کردين: هه‌رچه‌نده‌ روحي که‌سيکى پته‌و نه‌بوو، روحي خۆشى نه‌بوو، به‌لکو زياتر به‌ ترس ده‌چوو.

زۆر به‌ زحمه‌تى قسه‌ى پى ده‌کرا، بۆيه‌ هه‌ر له‌ کورتى ده‌يبيريه‌وه "زۆر دره‌نگه‌! ئايا باوکت نه‌خۆش نيبه‌؟ وامزانی تۆ جاريکى تر سه‌ردانم ناکه‌يت."

کاسرين سلّوه‌که‌ى خۆى قووت داوه‌ که‌ ئاماده‌ى کردبوو، کاسرين وتى "بۆچى به‌ راشکاوانه‌ قسه‌ ناکه‌ى؟ بۆچى يه‌که‌راست نالتي تۆم ناويت؟ لينتن زۆر سه‌يره‌ که‌ نه‌وه بۆ دووم جاره تۆ منت به‌ مه‌به‌ست هه‌ناوه‌ته ئيره‌، دياره‌ ده‌ته‌وى هه‌ردووکه‌مان خه‌فه‌تخانى بکه‌يت، نه‌گينا هيچ هۆى تر نيبه‌!"

لینتن ده‌ستى به‌ له‌رزین کرد و به‌ لا چاوێک سه‌يرى کرد، نيمچه‌ پارانه‌وه و نيمچه‌ شه‌رمه‌زار، به‌لام ئامۆزاکه‌ى ئۆقره‌ى لى برابوو، به‌رگه‌ى نه‌و قسانه‌ى نه‌وى نه‌ده‌گرت. کاسى وتى "باوكم زۆر نه‌خۆشه‌، بۆچى له‌ ته‌ك نه‌و بانگ ده‌کريم؟ بۆچى نامه‌ت نه‌نارد له‌ به‌لینه‌که‌م خۆش ببیت، گه‌ر هه‌ز بکه‌يت من نايبايريم؟ وه‌ره‌! هه‌ز ده‌که‌م بۆم شى بکه‌يته‌وه: هيچى تر ياريکردن و شتى بى مانا له‌ بيمردا جيگه‌يان نابيته‌وه.

به‌شى بيست و هه‌وت

هه‌وت رۆژ به‌ سه‌ر چاوپيکه‌وتنه‌که‌دا تپه‌رى، هه‌ر رۆژه و حاله‌تى ئيدگار به‌ جوړيکى سه‌ير ده‌گۆرا. نه‌و ئاژاوه‌يه‌ى پيشتر به‌ چه‌ند مانگيک دروست بوو و پيش ده‌هات، ئيستا به‌ چه‌ند سه‌عاتيک هه‌موو لايه‌کى هه‌راسان ده‌کرد. من ئيمه‌ هه‌نده‌مان نه‌مابوو ده‌سته‌مۆ بين، کاسرين به‌ هه‌لسوکه‌وته خيرايه‌که‌شى ره‌تى کرده‌وه که‌ ده‌سته‌مۆ بکريت: له‌ نيو نه‌ينيدا دابه‌ش بوو، يه‌که‌م جار گومان بوون، پاشان بوون به‌ راسته‌قينه‌. دلّي نه‌وى نه‌بوو باسى گه‌شته‌که‌ى بکات، کاتى پينج‌شه‌مه‌ داهاته‌وه، به‌ بيرم هه‌نايه‌وه، ره‌زامه‌نديشم وه‌رگرتبوو که‌ بيه‌مه‌ ده‌ره‌وه: چونکه‌ کتبخانه‌که‌ که‌ باوکی رۆژانه‌ ماوه‌يه‌کى زۆرى به‌ سه‌ر ده‌برد، زۆر به‌رگه‌ى نه‌ده‌گرت- ژووره‌که‌شى ببوو هه‌موو جيهانى نه‌و. هيچ ساتيک قه‌ناعه‌تى به‌وه نه‌هات بچيته سه‌ر پيخه‌فه‌که‌ى و سه‌ر به‌ باليفه‌که‌ بکات، يان نه‌وته‌ له‌ لاي باوکی داينيشيت. رووى کاسى زه‌رد و پوچ ببوو له‌ به‌ر خه‌م و خه‌فه‌ت، ئيدگاريش به‌ خۆشحالتيه‌وه ره‌وانى کرده‌ ده‌ره‌وه بۆ نه‌وى که‌ش و هه‌وايه‌ک بگۆریت، به‌ هيوای نه‌وى که‌ کاته‌کانى هه‌ر به‌ ته‌نيايي به‌سه‌ر نه‌بات، مه‌به‌ستى نه‌وه بوو که‌ گه‌ر بمريت کاسى به‌ ته‌نيا نه‌مينيتيه‌وه.

به‌و چه‌ند قسه‌يه‌ى که‌ کردى، من له‌وه تيگه‌يشتم که‌ ئيدگار بيوکه‌يه‌کى جيگيرى هه‌بوو، خوشکه‌زاکه‌شى به‌ خۆى ده‌چوو، له‌ بيه‌رکردنه‌وه‌دا به‌و ده‌چوو، چونکه‌ نامه‌کانى لينتن هيچ سيفه‌ته‌ خه‌وشداره‌کانى نه‌ويان نه‌خسته‌ روو. منيش هه‌ميشه‌ هه‌له‌کانم راست ده‌کردنه‌وه، بۆ خۆم بيه‌رم ده‌کرده‌وه که‌ سوودى چيه‌ له‌ دوا

هیچی تر ناتوانم به سۆزهکانت سهما بکهم!"

لینتن به منگهوه وتی "سۆزهکانم! سۆزهکانی من چین؟ له بهر خاتری خوا، وا خۆت تووربه مهکه! تا پیت خوۆشه ریسوام بکه، من گه مژهیهکی بئ نرخی و ترسنۆکم، لهوه زهلیتر چی؟ تووربهیی تو زۆر بیهیزترم دهکات. رقت له باوكم بیهوه، بیریک له من بکه رهوه."

کاسرین به سۆزیکهوه وتی "قسه قۆر! بهخوا کورپیکى دهبنگ و بئ ئەقلی! ئەها دیسان دهستی به لهرزین کرد: وهک بلایی من به راستی دهستی دهگهینمی! لینتن پئویست ناکات قسه لهسهه بیرکردنهوه بکهیت: کئ ههیه هیندهی من بهرگهی بیرکردنهوه له تو بگریت. ون به له بهر چاوم! دهچمهوه مائی: کارپیکى دهبنگانه دهکهه گهر هیچی تر لهگهه له بهرد ههلسوکهوت بکهه، دهی فوستانهکهه بهرده! گهر بهزهیم به گریان و پوهه ترسناکهکی تو بپت، دهبی دهماری پیاوهتیت ببزویت و ئەو بهزهیییه رهت بکهیتهوه. ئیلن پئی بلئ ئەم ههلسوکهوته چهنده بئ شههمانهیه. ههستهوه، خۆت وهک زیندهوهریکی خشۆک نیشان مهده، ههستهوه!"

فرمیسک لهسهه رووی لینتن جوگهلهیان بهست، ئازار نهخشهیی بئ هیزی لهسهه و فهسالیدا دروست کرد، ههولئ دا لاشه بیهیزهکهی له ئەرز بکاتهوه: تۆقیبوو و وهک بی ناو ئاو دهلهرزئ.

به ههنسکهوه دهنگی رادا "ئۆه! ناتوانم بهرگهی ئەوه بگرم! کاسرین، کاسرین منیش خائینم، بهلام حهز ناکهه ئەوهت پئ بلیم! بهلام برۆ بهجیم بیله، منیش دهکوژیم! کاسرین خوۆشهویستهکهه، ژیانم له ژیر دهستی تۆدایه: تۆ وتت که منت خوۆش دهووت، گهر منت خوۆش دهوئ، ئەمه ئازارت نادات. گهر منت خوۆش دهووت، بهجیم ناهیلئ؟ ئەه کاسرینی دل چاک و به بهزهیی و شیرین! دهی رازی به بۆ ئەوهی ههردووکهمان پیکهوه بمرین!"

خانمه گهجهکهی من، که بینی زۆر زهلیل و داماو بووه، داچهمايهوه بۆ ئەوهی ههلبیستینیهتهوه. ههسته کۆنهکانی زال بوون به سهه تووربهیییهکهی، دیار بوو ئەم قسانهی دوايي لینتن زۆر کاریان تئ کردبوو.

کاسی پرسئ "به چی رازی بهم؟ رازی بهم له لات بمینمهوه! پیم بلئ ئەو قسه نامۆیه

مانای چیه، منیش ئەو کاته رازی دههه. تۆ خۆت دژئ وشهکانت دهوهستییهوه و منت شیواندوهه! هیمن به، به راشکاوئ قسه بکه، ههر ئیستا ههرجی ههیه لهسهه دلئ بیلئ. لینتن بریندارم ناکهه، وانیهه؟ ناهیلئ هیچ دوژمنیک ئازارم بدات، دهتوانی رئ له دوژمنهکانم بگری؟ و ابزانم تۆ بۆ خۆت زۆر ترسنۆکی بهلام خائینیکى ترسنۆک نیت بۆ باشترین هاوپیئ."

لینتن پهنجهکانی لیک خشانده وتی "بهلام باوكم هه رهشهی لی کردم. زۆر لیئ دهترسیم، زۆر لیئ دهترسیم! ناویرم ئەو قسه بکهه!"

کاسرین به ههستیکی سووکایهتی پیکردنهوه، وتی "ئئ ده باشه! نهینیههکهی خۆت بپاریزه: من ترسنۆک نیم. خۆت رزگار بکه: من له کهه ناترسم!"

خانهدانییهکهی کاسرین فرمیسکهکانی لینتینان زۆرتر کرد: هاواری لی ههستا و دهستی به گریان کرد، دهستهکانی کاسرینی ماچ کرد کاتئ بۆ هاوکاری کردنی دریز کرد، بهلام هیشتا جورئتهی ئەوهی نهبوو قسه بکا. بیرم لهوه دهکردهوه که دهبی ئەو خهمه چهنده گهره بپت، سوور بووم لهسهه ئەوهی که کاسرین ههرگیز نابئ ئازار بچیزت بۆ ئەوهی لینتن یان ههر کهسیکی تر لهسهه حیسابی ئازارهکانی سوودهخش بپت، به ویستی باشی خۆم، کاتئ گویم له دهنگیکى چلکن بوو له نیو چیمهنهکان گویمی دهزرنگاندهوه. سههه بهرز کردهوه، بینیم بهریز هیتکلیف لهسهه سهههوه وهستاوه، له بانهکانهوه هاتبوو. چاوی لهسهه دوو ئامۆزاکه، دوو پهپولهکه ههلهنگرت، هههچنده ههردووکیان له بهر ههنسکهکانی لینتن گوئیان له دهنگی هیتکلیف نهبوو، بهلام ئەو دهنگه گوئیانی منیان کون و کاس کرد، وتی: "نیلی تۆ به لاش لهو نزیکانه، له بانهکانی ویزه رینگ نابیت، شتییک هه ههیه، بۆیه لیهرت دهبینم. لهگهه گرهنج چۆنی؟ دهی قسه بکه. پروپاگهنده زۆرن. ئینجا به تۆنیکى هیواشتر وتی "دهلئن که ئیدگار لینتن لهسهه جیکه کهوتوووه و نزیکه مهههه: زۆر مویالهغهی لهسهه نهخۆشییهکهی دهکهه؟"

وهلامم داوه "نهخیر وا سهههههکههه دهمریت. نهخۆشییهکهی زۆر راسته. مردنی ئەو بۆ ههموومان ناخۆشییه، بهلام بۆ خۆی خۆشییه!"

پرسی "به رای تۆ پاش چهندی تر دهمریت؟"

وتم "نازانم."

سهیری دوو نامۆزاکه‌ی کرد که چاوی له سه‌ریان هه‌لنه‌ده‌گرت، به‌رده‌وام بوو "له بهر ئه‌وه‌ی لینتن نه‌یتوانی ژيانی خۆی بخاته مه‌ترسییه‌وه که می‌ک کار بکات یان هه‌ر نه‌بێ سه‌ری به‌رز بکاته‌وه، کاسرینیش له بهر ئه‌و ناتوانیت بجوولیته‌وه - چونکه ئه‌و کورپه ئه‌وه‌نده بێ زاخه منی کوشتووه، زۆر سوپاسی خالی ده‌که‌م گه‌ر خیرا پیش کورپه‌که‌ی من بم‌ریت! به‌خوا جوانه! ئایا یارییه‌که زۆر درێژه‌ی خایاند؟ هه‌ندی وانه‌م پێ و‌تووه له‌سه‌ر گریان. ئایا سوۆزی له‌گه‌ڵ خاتوو کاسرین باشه، باش ده‌گری؟"

وه‌لام داوه "باش بگری؟ نه‌خیر ئه‌وپه‌ری په‌ستی خۆی راگه‌یاندووه. سه‌یری که، له بری ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌و گردانه پیاسه بکات، ده‌بێ ئیستا له نیو جیگه بیت، له ژیر دهستی دکتۆر بیت."

هیتکلیف منگه‌ی لیوه هات "له رۆژیک یان دووانی تر وای لی دیت. وه‌ک شیر نه‌راندی "هه‌سته‌وه لینتن، هه‌سته سه‌ر پێ. ئیستا ساتی ئه‌وه نییه له‌سه‌ر ئه‌و چیمه‌نه پال بکه‌وی!"

دیسان لینتن سه‌ری شوڤ کرد و له ترسان ئه‌م ناوه‌ی لی ببوووه کونه مشک، له نیگای باوکی تۆقی. به رای من ئه‌و حاله‌ته دواه‌مین لووتکه‌ی زه‌لیلی و په‌که‌ه‌وتنه. زۆر هه‌ولێ دا به گویی هیتکلیف بکات، به‌لام گوڤ و تینی تیا نه‌ما بوو، دووباره سه‌ری شوڤ کرد و که‌وته سه‌ر زه‌وی. به‌رێز هیتکلیف چوووه پیشه‌وه و به‌رزی کرده‌وه، سه‌ری له‌سه‌ر به‌ردیک دانا.

کاسی به‌و په‌ری توورپه‌یی و هه‌لچوونه‌وه وتی "ئیستا زۆر توورپه‌ بوومه و گه‌ر فه‌رمان به‌و روچه کزه‌ی خۆت نه‌ده‌ی - به‌نه‌ف‌ره‌ت بی! راسته‌وخۆ هه‌سته‌وه ده‌ی!" وتی "باوکه هه‌لده‌ستمه‌وه. به‌ته‌نیا جیم بیله، ئه‌گینا ده‌بووریمه‌وه. ئه‌وه‌ی تۆ پیت خۆش بوو کردم، دلنیا که هه‌موو شتی‌کم کرد. کاسرین ئه‌وه‌ت پێ ده‌لی که من دلخۆش بووم! کاسرین وه‌ره لای من، ده‌سته‌کانتم به‌ه‌ری."

باوکی وتی "ده‌سته‌کانی من بگره، له‌سه‌ر پێی خۆت بوه‌سته. هه‌ر ئیستا کاسرین قۆلی خۆی ده‌کاته پرد بۆ تۆ: ئه‌وه راسته، سه‌یری که. خاتوو کاسرین تۆ و ده‌زانی من شه‌یتانی‌کم بۆ خۆم، هه‌ر به‌هه‌وه‌س ئه‌و ترس و تۆقینه‌ دروست بکه‌م. بۆ خۆت

کچی باش به و له‌گه‌لی بچۆوه مائی، ده‌ی وا ده‌که‌ی؟ ده‌له‌رزیت گه‌ر من ده‌ستی لی دەم."

کاسرین چرپاندی "لینتن ئازیزه‌که‌م، ناتوانم بچم بۆ بانه‌کانی ویزه‌رینگ: باوکم لی قه‌ده‌غه کردووم. هیتکلیف ئازارت نادات: تۆ بۆچی ئه‌وه‌نده ده‌ترسیت" وه‌لام داوه "هه‌رگیز ناتوانم بچمه‌وه ئه‌و ماله. من به‌ بێ تۆ جاریکی تر ناچمه‌وه ئه‌و ماله!"

باوکی درنده ئاسا نه‌راندی "بوه‌سته! ریز له بریاره‌که‌ی کاسرین ده‌گرین. نیلی تۆ بیبه ژووره‌وه، منیش به‌ بێ دواکه‌وتن به‌ گویی تۆ ده‌که‌م هه‌ر ئیستا دکتۆر بانگ ده‌که‌م."

وه‌لام داوه "تۆ کاری خۆت باش ئه‌نجام ده‌ده‌ی. به‌لام من له‌گه‌ڵ خانمه‌که‌م ده‌مینه‌وه: بۆ ئه‌وه‌ی پیت بلێم که تۆ هه‌رگیز کورپه‌که‌ت لا گرفت نه‌بووه."

هیتکلیف وتی "تۆ زۆر ره‌قی. ئه‌وه ده‌زانم: به‌لام تۆ ناچارم ده‌که‌یت که له‌ مناله‌که هه‌لده‌م و قیژه‌ی لی بلند که‌م تا هه‌ست و سوۆزی تۆ بجوولینی?"

هه‌ندیکی تر هاته پیشه‌وه، وه‌ک نیازی گرنتی مرۆقه ناسکه‌که‌ی هه‌بیت، به‌لام گه‌راوه پاش، لینتن خۆی له‌ په‌نا نامۆزاکه‌ی گرت، لێی پاراپه‌وه تا له‌گه‌لی بجیت، وا ده‌نووزاپه‌وه هه‌یج که‌س نه‌توانیت داواکه‌ی ره‌ت بکاته‌وه. هه‌رچه‌نده من رازی نه‌بووم، به‌لام نه‌متوانی رێگه‌ش له کاسی بگرم: ئه‌وه‌ی راست بیت، چۆن ده‌توانیت خۆی ره‌تی بکاته‌وه؟ نه‌مانزانی بۆچی ئه‌و کورپه ئاوا له باوکی ده‌ترسا، له ژیر دهستی باوکی ده‌ینالاند، له ترسی ئه‌و نه‌یده‌توانی هه‌نگاوێک به‌ه‌وێژیت، به‌ته‌نیا جووله‌یه‌کی باوکی ئه‌و کورپه ده‌تۆقی. گه‌یشتینه ئه‌و، کاسرین چوووه ژووره‌وه، منیش وه‌ستام چاوه‌رێم کرد تا کاسرین له‌سه‌ر کورسییه‌ک دایمه‌زاند، پیشبینی ئه‌وه‌م ده‌کرد هه‌ر خیرا بپته ده‌روه، کاتی به‌رێز هیتکلیف پالی بۆ پیشه‌وه پێوه‌نام، وتی "خانوه‌که‌ی من نه‌خۆشی په‌تای تیا نییه، نیلی، ئه‌مرۆ که‌م رووخۆش بم له‌گه‌لتان، دانیشه، لی گه‌رێ با ده‌رگاکه پێوه‌دم."

ده‌رگاکه‌ی داخست و کلیلی دا. زۆر ترسام.

دهستی به‌ قسه‌ کرده‌وه "پیش ئه‌وه‌ی بچیه ماله‌وه ده‌بێ لێره چایه‌ک بخۆیته‌وه. من

هەر خۆم، به تهنیام. هاریتۆن چووته دهواجنیک له لیز، زیلا و جۆزیفیش بۆ خۆشی چوونهته گهشتیک، من هەر به تهنیا فیر بوومه، دیاره که هاوه لیککی باشم ههیه، گهر بتوانم به دهستی بێنم. خاتوو کاسرین لای لینگن دانیشه. ئەوهی ههمه به تۆی ده بهخشم: خه لاته که به زهمهتی پهسهند دهکریت، بهلام هیچی ترم نییه بیبهخشم. مهبهستیشم لهم خه لاته لینگن، به لای من لینگن پشکیش دهکهم. چۆن دهتوانیت بلی نا! سهیره که چ ههستیکی درندانهم ههیه بۆ ههر شتییک که بمرسیت! ئایا من لهو کاته له دایک بوومه که یاسا له دایک نهبووه و چێزهکانیش وا خۆش نهبوون، دهبی بهرامبهر ئەو دوو شته زۆر باش مامه له گه ل خۆم بکه، بهراستی ئیواریهکی خۆشه."

ههناسهیهکی هه لکیشا و به دهست له میزهکهی کوتا و سویندی به دۆزه خ خوارد که رقی لیانه."

کاسرین وتی "من له تۆ ناترسم!" کاسرین دوا هه مین بهشی قسه کهی هیتکیلی گوی لای نه بوو، ههستایه سههر پێ، چاوه ره شه کانی پر بوون له سوژ و بریار. وتی "ئهو کلپه م بدی: ههر دهبی بمدهیتی! گهر له برسانهی بمرم لیره چای و ئاو ناخۆمهوه."

هیتکیلی کلپه کهی له دهستی خۆی توند گری دا که له سههر میزه که مابوووه. سههری بهرز کردوه، به جۆریک له سههر سوپمانه وه دهپروانییه نازایه تییه کهی کاسرین، پێ دهچوو دهنگی کاسرین، نیگا و دهنگی دایکیانی به بیر هینایه ته وه. له پرا پری دایه کلپه کی دهست هیتکیلی که تۆزی په نجه کانی شل کردبوونه وه، هیندهی نه ما بوو کلپه کهی له دهست بفرییت: به لام ئەم کاره ی کاسرین لهو خه یاله ی دایکی به ئاگای هینایه وه، خیرا توند دهستی خۆی داخسته وه.

هیتکیلی وتی "کاسرین لینگن ئیستا پیت ده لیم بۆ خۆت دانیشه ئەگینا ده تگرم و لهو ئهرزته دهکۆتم، ئەو کاره شم خاتوو دین شیت و هار دهکات."

بێ ئەوهی گوی بداته ئەو قسانه، کاسرین دهسته داخراوه کانی گرت و پری دایه وه کلپه کان. دووباره ی کردوه "ئیمه ده پۆین!" هه موو هه وه لکه کانی خۆی خسته گه بۆ ئەوهی کلپه کان له دهستی هیتکیلی بێنیه ده، هه رکه زانی به نینۆکه کانی هیچی

پێ ناکریت، ئینجا توند به دانه کانی هه ولی دا. هیتکیلی به لا چاویکی سههری منی دهکرد، سههر کردنیک پێی دهوتم که تۆ ته داخول نه کهی. کاسرین زۆر مکور بوو له سههر کردنه وهی په نجه کانی هیتکیلی. له پریکدا په نجه کانی کردنه وه، خیرا کلپه کانی نازاد کرد و توند به دهسته کانییه وه گوشی، هیتکیلی به دهسته کهی تری توند کاسی گرت کاتی که ویستی رابکات، له سههر ئەژنۆ بۆ لای مروقه کهی تر راکیشا و دوو شه پازله ی له م لاو ئەو لای روومه تی کوتا، بۆ ئەوهی لینگن و خۆشی پێ بترسیت که هه ولی رویشتن نه دن."

به م دیمه نه توندوتیژ و دۆزه خیه، به گری به رویدا قیژاندم "تۆ زۆر هیچ و پووچی!" دهستم کرد به گریان، "تۆ زۆر هیچ و پووچی!" که مستیکی دا له سنگم، بیدهنگ بووم: پهست بووم، ههناسه م له بهر برا، گه رامه وه پاش و سههرم گیزی خوارد و هیندهی نه مابوو بخنکیم، و ابزانم فشاری خۆینیشم زۆر بهرز بوو بووه وه. دیمه نه که له ماوهی دوو دهقیقه دا ته واو بوو، کاسرین نازاد کرا، ههردوو دهستی له بنا گوی دانا دهویست بزانی گویچکه کانی کار دهکهن یان نا. وهک بی ناو ئاو دهله رزی، به سههر میزه که دا راکشا و هه موو گیانی تۆقیبوو.

چه قاهه سووه که به مۆنی وتی کاتی داچه مایه وه و کلپه کانی هه لگرته وه که کهوتبوونه خواره وه "بینیت، چۆن من دهزانم سزای منال بدهم. ههروهکو پیم وتی برۆ لای لینگن و بۆ خۆت بگری! به یانی ده بم به باوکت - ئەو باوکه ی که له چه ند رۆژیکی تر ده بیته خاوه نی - ئیتر زۆر لهو دیمه نانه ده بین. ئەزانی تۆ زۆر بهرگه ی دیمه نه کان دهگریت، تۆ زۆر بیه یز نیت: رۆژانه چیژ لهو دیمه نانه وه رده گریت، گهر بتوانم ئەو شهیتانه ی نیو چاوانم دووباره ده ریه یتمه وه!"

کاسی له بری لینگن رای کرده لای من، له سههر ئەژنۆدا کهوت و روومه ته ناسکه کانی به سههر کۆشی من کرد، به دهنگی ئیجگار بهرز دای له زرمه ی گریان. ئامۆزاکه ی وهک کیسه ل خۆی له نیو قه پیلکه کهی گرمۆله کردبوو، وهک مشک ههست و خوستی نه ده هات، پیرۆزبایی له خۆی ده کرد، ده توانم بلیم که ئەو دیمه نه توندوتیژه له سههر ئەو نه بوو، بۆیه پیرۆزبایی له خۆی ده کرد. به ریز هیتکیلی که زانی ئیمه هه موومان کفتوسۆ که وتووین، ههستایه وه و خیرا هه ندی چای بۆ خۆی

دروست کرد. ئیسکان و پیالەکان پښتەر ئاماده کرابوون. چایهکانی تیکرد و کووپیځ چای دا به من.

وتی "چارهت بهره ئەو لاهه، نهخووش. برۆ یارمهتی بالندهکهی خووت و خووم بده. خووم ئامادهم کردوه، خو ژههراوی نییه. دهچمه دهرهوه له ئهسهپهکانتان دهگهړیم."

یهکهه بیرکردنه وهمان دواي رۆیشتنی ئەو ئەوه بوو که چۆن بچینه دهرهوه. ههولای دهرگاکهی موبهقمان دا، بهلام له دهرهوه داخراوو: سهیری پهنجهرهکانتان کرد - ئەوهنده تهسک بوون تهناهت کاسیش نهیده توانی به نیویاندا بچیته دهرهوه.

لینتن که دهیزانی ئیمه ههردووکمان زیندانی کراوین، هاوارم بو برد "به پیز لینتن، تو دهزانی که باوکه دۆزهخیه کهت چی له خهیا لدايه و چی دهکات، بۆیه دهبی پیمان بلای مهبهستی له زیندانیکردنی ئیمه چیه ئهگینا هه دوو گوچکهکانت له بنهوه دهبرم، ههروهک باوکت وای له هی کاسرین کرد."

کاسرینیش وتی "به لای لینتن دهبی پیمان بلای، من له بهر خاتری تو هاتمه ئیره، گهر قسه نهکهی ئەوا پیسی و دردۆنگی تووم بو به دیار دهکهویت."

لینتن وهلامی دایهوه "زۆر تینوومه، ههندی چایهه بو بینه، پاشان پیتان دهلیم. خاتوو دین، تو لاچۆ له بهر چاوم. ههز ناکهه له سههر سههرم را بوهستی. ئیستا کاسرین ههندی فرمیسی چاوهکانم برژینه ناو کووپه چایهکهه. من ئەوه ناخۆمهوه. کووپیکی ترم بو بینه." کاسرین یهکیکی تری بو هینا، توژی فرمیسی خوئی تی کرد. زۆر قیزم له لینتن و چایهکهش بووهوه، هیچی تر ترسی پیوه دیار نهبوو. ئەو ئازارهی که ههیبوو له نیو بهیار و چیمه نهکاندا، نه مان کاتی هاته نیو بانهکانی ویزه رینگ، بۆیه پیم و بوو که زۆر به سهردانهکهی ئیمه سهرگران ببوو. ئەمهش وای دهردهخست که هیچی تر ترسی نه ما بوو، چونکه ئەو ئه رکهی که هیتکلیف پی سپاردبوو، به ئەنجامی گه یاند.

پاش هه لدانای قومیک له فرمیسیک و چایهکه، بهردهوام بوو "باوکه دهیهویت ئیمه بو یهکتیری بین و بین به ژن و میردی یهکتر. بهوهش ئاگه داره که باوکت ناهیلایت تو میرد به من بکهیت، باوکیشم لهوه دهرسیت گهر ئیمه ئەوهنده چاوه ری بکهین، من بمرم، بۆیه دهبی بهیانی ئیمه زهماوندیک بو خوومان بکهین، تو ئەمشه و تا بهیانی

لیره ده مینیته وه، بۆیه گهر هه رچی هیتکلیف وتی تو دهبی ئەنجامی بدهی، ئەوا رۆژی دواتر دهچیته وه ماله وه، منیش له گه ل خووت ده بهی."

من هاوارم لای ههستا "توش له گه ل خوئی بیات، بهخوا فیلیکی جوانه! تو ببیته میردی کاسی؟ بۆچی ئەو کابرایه شیته! یانیش وا دهزانی ئیمه هه موومان ده بهنگین. پیت وایه که کچیکی ئاوا شوخ و شهنگ، ناسک و جوان، تهندروست و بالا ریگ خوئی به مهیموونیکی گورووی وهک تو بیهستیته وه؟ ئایا کی ئەوهی دهچیته ئەقله وه که تو بهو هه موو بی زاخی و بی توانایی خووته وه ببیته میردی کاسرین لینتن؟ کهواته تو به فیل ئیمهت هیناوته ئیره، ههی ته له که بازی دووروو: ئیستا ئاوا به گه مژهی و پیسی سهیرمان مه که! زۆر باش ده توانم ئیستا وهک درندان بتهه ژینم، ده توانم له ناوت بهرم له بهر ئەو خه له تاندن و درۆ و ده له سه و فرو فیلانیهی له گه ل ئیمهت کرد."

توژیکم هینا و برد، به لام زوو دهستی کرد به کوکین، ئیتر وهک جاران دهستی کرد به ناله و گریان، کاسرینیش پیسو و سه رزه نشتی کرد.

به نهرمی رووی وه رگی را و وتی "ئه مشه و تا بهیانی لیره بمینمه وه؟ نه خیر شتی وا ناکهه. ئیلن هه موو دهرگاکانی ئەم خانووه ده سووتینم، هه ر چۆنیک بیت، دهبی لیره بچمه وه دهره وه."

کاسرین خوئی کارهکانی ئەنجام دها له بهر هه ره شه راسته وخۆکهی، به لام لینتن هه ستا بووه دووباره له بهر خو په رستییه کهی خوئی. به دهسته بی هیزهکانی زله یهکی له بناگوئی کاسرین قایم کرد و به دم هه نسکه وه وتی "تو منت ناوی، ناته وئی من رزگار بکهیت؟ ناهیلی له گه ل تو بیمه گرهنج؟ ئوه، کاسرینی خو شه ویست! هه ر چۆنیک بیت، نابی برۆیت و به جیم بیلای. دهبی به گوئی باوکه بکهیت، هه ر دهبی به گوئی بکهیت!"

کاسرین وهلامی دایه وه "من دهبی به گوئی خووم بکهه. نابی ئەو پلانه درندانیهی سه ر بگریت. ته وای ئەم شه وه لای ئەو بم! خوئی به چی دهزانی و چۆن بیس دهکاته وه؟ دهبی هه ر بهو خه یاله وه بمریت. یان ئەوه تا دهرگاکه ده شکینم، یانیش ئەوه تا ده سووتینم، هه ر دهبی لیره بچمه وه دهره وه. هیمن به! تو هیچ مه ترسیه کهت

لهسه نيه، لينتن ريگه م لي مهگره، من باوكم له تو خوشتر دهوي! "ئو ترس و توقينهي هيتكليف له دلي چاند بوو، گهرايهوه سهر ترسنوكيهكه خوي. كاسرين خهريك بوو شيت و هار بيت، زور پهست ببوو: به لام ههر سوور بوو لهسهر ئهوهي كه بچيته مالهوه، يهكهم جار خوي هولييدا، قهناعهتي پي كرد كه زال بيت به سهر نازاره خوهرستيهكه. كاتي ئهوان مشتومري ئهوه بوون، خاوون زيندانييهكه گهرايهوه، هاته ژوورهوه.

هيتكليف وتي "وهحشهكاني (ئهسپهكان) ي ئيوه روشتوون. چيه لينتن ديسان دهستت به فنگه فنگي كردهوه؟ كاسرين چي له تو دهكرد؟ وهره، وهره بهسه برؤ بخهوه. كورهكهم له ماوهي يهك دوو مانگدا دهتواني بيتيهوه سهره خوت و تولهي ئهوه ستهمانهي ئيستاي لي بكهيتهوه. تو بو خوشهويستيهكي پاك ئاوات به سهر هاتووه، وايه يان نا؟ ئهگينا هيچ شتيكي تر نيه له م جيهانه سهرى تو بيتيني، ئهويش دهبيتته خاوهني تو! ئهوتتا، برؤ بخهوه! ئهمشه و زيلا ليتره نابيت، خوت پرووت بكهروه. وس وس! نوقهت ليئوه ني! گهر له ژووري خوت بي، من ليت نزيك ناكه ومهوه: پيوست به ترس ناكات. تو كاري خوتت به زيادهوه كرد، ئهواني تر بو خوم لي گهري.

ئم قسانهي كرد و دهرگاكي بو كورهكي كردهوه تا تپهريت، لينتن چوه دهرهوه، كه ههرچهندي سهرم هينا و برد زاخي پياوهتيم لهو كوره بهدي نهكرد. قفلهكه كليل درايهوه. هيتكليف له ناگرهكه نزيك كهوتهوه كه من و خاتوو كاسرين بيدهنگ لهوي وستابووين. كاسرين سهرى بهزر كردهوه، دهستي تا ئاستي روومهتي هيتكليف بهرز كردهوه: تا هيزي ههبوو زللهيهكي لي دا، هيتكليف ههستي به نيش كرد. هيچ كس لهو ههلوئستانه قسه ناكات، به لام هيتكليف درنده ئاسا تيههلهاتهوه وتي "ئوه، خو تو له من ناترسي؟ تو زور بويري: به لام ترستيكي زورت پيوه دياره!"

كاسرين وهلامي دايهوه "به لي ئيستا دهرسم، چونكه گهر بمينمهوه، باوكم زور پهريشان دهبيت: منيش بهرگهي ئهوه ناگرم ليتره بم و باوكيشم بنائينيت - بهريز هيتكليف ريگه م پي بده با بجمه مالهوه! به لينت پي دهدم كه ميترد به لينتن بكه: باوكيشم هز دهكات من ميتردي پي بكه، من لينتنم خوش دهويت. تو بوچي كاريكم

به زوري پي دهكهيته كه خوم به هزهوه ئهوه كاره دهكهم؟"

من هاوارم لي ههستا "ليتي گهري با زوريت لي بكات. سوپاس بو خوا، لهسهر زهوي ياسا ههيه! ههرچهنده ئيمه تازه زينداني كراوين به لام ياسا ههر ههيه. گهر كوري من بوايه، پيم دهوت: بي پياوي ئايني كاري وا مهحاله ئهجام بدريت!"

چهتونهكه وتي "بيدهنگ! تو شهيتانيكي بو خوت! نامهوي تو قسه بكهي. خاتوو كاسرين منيش بهشداري خهتم كه باوكت به دهستي نازارهوه دنائينيت: من لهسهر ئهوه قهناعهته خوم لي ناكهويت. به هيچ شيوهيهك قهناعهتم بهوه نايهت كه تو ليتره بچيته دهرهوه و پاشان ميترد به كورهكهم بكهيت، بوئه دهبي بيست و چوار سهعاتي تر له زير بانهكاني من بمينيهتهوه. سهبارت به بهلئنهكشت، به لي تو قسهي خوت دهبيتته سهر و ميترد به كورهكهم دهكهيته، به لام ليتره ناچيته دهرهوه تا ئهوه بهلئنهت جيبهجي نهكهيته!"

كاسرين گريانيكي تال له قوولايي ناخيهوه دههاته دهر، وتي "ههر هيچ نهبي ئيلن بنيره با باوكم بلتت كه من سهلامهتم! ئهي باوكي دامام! ئيلن ئيستا وا دهرانيت كه ئيمه ون بووينه. باشه چي بكهين؟"

هيتكليف وهلامي دايهوه "نهخير وا نازانيت! بهلكو ئيستا بير لهوه دهكاتهوه كه ئيوه له چاوهريكردي ئهوه ماندوو بوونه بوئه چوونهته دهرهوه بو ئهوهي ههندي كاتي خوش رابويرن. تو ناتواني نكولي لهوه بكهيت كه به خوشي خوت هاتيه نيو خانووهكه من، تو به دواي كورهكهدا هاتي. له تهمنهنيكي وهك توشدا، شتيكي زور ئاساييه كه به كهيفي خوت كاتي خوش به سهر بهريت و بي ئهوهي پرس به كهس بكهيت! تو تهنيا يهك پياوي نهخوش له پشتهوهت ههيه، ئهوه پياوهش باوكته. كاسرين، كاتي روزه خوشهكاني تو دهست پي دهكات، روزه خوشهكاني باوكت له بار دهچن. دهتوانم بلتت كه باوكت توي به نهفرهت كرد كاتي هاتيه نيو ئه م جيهانه (منيش به لايهني كه م). گهر توي خوش ويستبا، منيش توم خوش دهويست. من توم خوش ناويت! چون بتوانم توم خوش بويت؟ ههر بو خوت بگري. ليتره به دواوه ههر گريان دهبيتته بهشي تو، تا لينتن چاك دهبيتتهوه: نامه پر له ناموزگارويهكاني باوكت زور دلي منيان خوش دهكرد. له دوا نامهيدا دهليت كه لينتن له من دوور بكهويتتهوه،

کاتیکیش که تو دهبیته ژنی لینتن، لینتن دهبی لهگهلت باش بیت، چاودیریت بکات، بهراستی ههستیکی باوکانهیه بهرامبر به کچی خوئی. بهلام لینتن له ژیانیدا بهس چاودیری خوئی دهکات لهگهلت خوئی باش دهبیت. لینتن دهتوانیت کهمیک ستهمکار بیت. دهتوانیت زورترین پشیله نازار بدات، بهلام گهر ددانهکانیان پیوه نهبیت و چرنووکهکانیشیان شکاو بیت. تو دهتوانی چیرۆکی خووش خووش به خالی بلایی لهسه بهزهیییهکهی، کاتی که دووباره دهچیوه مائی، دلنایات دهکهمهوه.

من وتم "تو زور نازای بو وهسفرکردنی سیفهتهکانی کورپهکته. بوچی باسی نهوه ناکهیت که کورپهکته زور به خووت دهچیت: نهو کاته هیوادارم که خاتوو کاسرین نهک جاریک بهلکو دووجاران بیر لهو نهفسانهیه بکاتهوه!"

هیتکیلف وهلامی دایهوه "نامهوئ ئیستا زور لهسه سیفهته باشهکانی قسه بکه، چونکه کاسرین یان دهبی پهسهندی نهوه بکات میردی پی بکات یانیش ههر له زیندانی بمینیتتهوه، توش ههر دهبی لهگهلت نهو بیت، تا سهروکهکته دهمریت. دهتوانم ههر دووکتان لیره پهلبهست بکه و بتانشارمهوه. گهر گومانته ههیه، هانی بده بو نهوهی له بهلینهکهی پهشیمان بیتتهوه، نهو کاته دهرفتهت دهبیت بو برپاردان!"

کاسرین وتی "من له بهلینهکهم پاشگهن نابمهوه. ههر ئیستا میردی پی دهکه، گهر پاش نهوه ریگهه پی بدهی بجمهوه سهرسکروس گرهنج. بهریز هیتکیلف تو مروفتیکی زور درندهی، نهوهتا له پیستی مروفت خووت هشارداوه، تو به هیچ شیوهیهک ناتوانی ههموو خووشیهکانی من له ناو بهریت. گهر باوکم بهوه بزانیته که به نهقهست بهجیم هیشتهوه و پیش نهوهی بجمهوه لای بمریت، ناتوانم دواي نهو دیمه نه بزیم؟ دهست له گریان ههئناگرم، لیره دهستهوهئهژنو له بهر پییهکانت دهکهوم، ههئناستهوه، چاوهکانیشم لهسه رووت ههئناگرم تا تو ئاوریکم لی دهدهیتتهوه! نا، رووت لیم وهرمهگیره! سهیرم که! هیچ شتیک نابینیت له ناوت بهریت. من رقم له تو نابیتتهوه. توورهش نیم لهوهی که لیت داوم. خاله، پیم بلئی، تو له ژیانته ههرگیز کهست خووش نهویستوه؟ ههرگیز؟ نهها! دهبی جاریک سهیرم بکهی. من زور بوودهله، ناتوانی پهشیمان بیتتهوه یان بهزهییته پیم بیتتهوه."

هیتکیلف درنده ئاسا راجهنی و هاواری لی ههستا "نهو پهجانته لابهره، بچو

نهولوه، نهگینا تیت ههئدهدم. من ههرگیز مار پیوهی نهداوم. تو چ شهیتانیکی خهون به گهستنی منهوه دهبینی؟ من رقم له توئه!"

شانهکانی ههئتهکاند، خوئی راههژاند، رق و لووت بهرزی له جهسته و چاویدا دهباری، کاتی من ههستمه سهه پی و دهوم بهش کردهوه تا قسهیهک لهسهه نهو جهربهزهیی و ستهمه بکه، کورسییهکهی توور پال دا پشتتهوه، ویستم قسه بکه، بهلام زور ترسام لهو ههرهشهیهی گهر قسه بکه دهمباته ژووریکی تر به تنیا زیندانیم دهکات. دویا تاریک داهات، گویمان له دهنگیک بو له دهروازهی باخچهی خانووکه. هیتکیلف خیرا چوو دهروه: دهبزان کئییه، ئیمه نهماندهناسی. بو ماوهی دوو سی دهقیقه قسهیان کرد و هیتکیف به تنیا گهراپهوه.

به کاسرینم وت "وامزانی نهوه ئاموزاکهته، هاریتوون. خووزگه دههات! کی چووزانی رهنهگه بشهیت ههر وهک ئیمه لی بکات؟"

هیتکیلف که گوئی له من بو، وتی "سی خزمهتکار بوون له گرهنجهوه هاتبوون سوواخی ئیوهیان دهپرسی. دهبوایه کهمیک پهنجهرهکه بکهپتهوه و دهنگته ههلبریبا: بهلام زور باش بو که وات نهکرد. دلنایام تو ههز دهکهی کاسی لیره بمینیتتهوه."

که ئیمه ههر دووکتان بهوهمان زانی نهو ههلهمان له کیس چوو، ئیتر خهفته و شپزههییان زیاتر بو، تا سهعات نو ئیمه گریاین. پاشان ئیمه ی به نیو موپهقهکه دا برده سهروهه ریگ بو ژووری زیلا، به کاسرینم وت که گویراپهال بیت: بیرم لهوه دهکردهوه که له ژوورهکهی زیلا به نیو پهنجهرهیهکدا بچینه کووخیک و لهویشتهوه رابکهین. ههرچهنده پهنجهرهکه وهک نهوانهی خوارهوه تهسک بو، کووخهکه سهلامته بوو بو ههول و بازدانمان، چونکه وهک خوارهوه ههموو شوینیک داخرابوو. هیچمان پال نهکهوتین: کاسرین چوو له پی پهنجهرهکه، نیگران و دلپر چاوهپی بهیانی دهکرد، کاتی پیم دهوت وهره توژیک پشووه بده، ههمیشه ههناسهیهکی قوولی سارد وهلامی بوو. لهسهه کورسییهکه دانیشتم، خووم دههینا و دهبرد، چهنهین برپار و پلانم به میشکدا دههاتن، بهلام هیچیان سوودی نهبوو. نهوهی راستی بیت هوییهکی سهههکی لهو زیندانییه خووم بووم، بو خووم بیرم دهکردهوه که من له هیتکیلف تاوانبارترم، چونکه نهو کچه به من سپیتردراوو، دهبوایه چاک چاودیریم کردبوایه.

سهعات حهوتی بهیانی هیتکلیف هات پرسى که ئایا لینتن هه‌لساوه یان نا . کاسرین رایکرده لای دهرگاکه و یه‌کسه‌ر وه‌لامی دایه‌وه "به‌لّی"، پاشان هیتکلیف دهرگاکه‌ی کردوه و کاسرینی له‌گه‌لّ خۆی برد . هه‌ستامه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ دوایدا بچم، به‌لام دهرگای کلیل داوه . ئیتر دووباره خاو بوومه‌وه .

وه‌لامی دایه‌وه "ئارامت هه‌بی . پاش که‌میکی تر نانی به‌یانیت بۆ دهنیرم ."

دهستم به‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه گرت و رامه‌ه‌ژاند، کاسرین به‌ هاواره‌وه پرسى بۆ چی تا ئیستا قسه‌یه‌کم نه‌کردوه؟ وه‌لامی دایه‌وه، من سه‌عاتیکی تر به‌رگه‌ی ده‌گرم، پاشان رۆیشتن . دوو سى سه‌عات به‌رگه‌م گرت، دواچار گویم له‌ ته‌په‌ی پێیه‌ک بوو، به‌ ته‌په‌ی پێی هیتکلیف نه‌ده‌چوو ."

ده‌نگیک پیمی وت "دهرگاکه بکه‌ره‌وه، تۆزى خواردنم بۆ هینای ."

هه‌ر زوو وتم که ئه‌وه هاریتۆنه، هه‌ندى خواردنی بۆ هیناوم بۆ ئه‌وه‌ی بژیم .

سینییه‌که‌ی دا دهستم وتی "بیگره ."

وتم "یه‌ک ده‌قیقه راوه‌سته ."

هاواری لى هه‌ستا "نه‌خیر" هه‌موو نزا و تکای منی ره‌ت کردوه که به‌ سه‌ر ده‌مندا هات .

من ئه‌و رۆژه به‌ ته‌واوی له‌ ژوورئى زیندانی کرام، ته‌واوی شه‌وه‌که‌ش، دواتر شه‌ویکی تر، شه‌ویکی تریش هه‌ر له‌ زیندان مامه‌وه . پینچ شه‌و و چوار رۆژ له‌ زیندانی بانه‌کانی ویزه‌رینگ مامه‌وه، ئه‌و ماوه‌یه جگه له‌ هاریتۆن، که هه‌موو به‌یانیان ده‌مبینی، که‌سى ترم نه‌ده‌بینی . ئه‌ویش جوړیک بوو له‌ خاوه‌ن زیندانه‌که . که‌ر و لال بوو به‌رامبه‌ر قسه‌کانی من، هه‌ست و سۆزی به‌رامبه‌ر به‌ هیچ شتیکی نه‌بوو .

به‌شى بیست و هه‌شت

له‌ به‌یانی پینجه‌م، یان باشتره بلّیم دواى نیوه‌رۆ، ته‌په‌یه‌کی جیاواز له‌ دهرگاکه نزیک بووه‌وه - سووکتر و کورتتر، ئه‌م چاره‌یان که‌سه‌که هاته ژووره‌وه . که سه‌رم به‌رز کردوه، بینیم زیلایه، شالّیکی سووری له‌ به‌ردا بوو، کلاویکی ره‌شى ئاوریشمی له‌ به‌ردا بوو، سه‌به‌ته‌یه‌کی ناسکی به‌ ده‌سته‌وه بوو .

دهستی به‌ قسه کرد "ئۆه، خاتوو دین ئازیزه‌که‌م! ئه‌زانى له‌ گیمه‌رتۆن باس باسی تۆیه . من هه‌رگیز باوه‌رم به‌ قسه‌کان نه‌ده‌کرد، ده‌یانوت که تۆ له‌سه‌ر ئه‌سپنکی ره‌ش له‌ نیو زه‌لکاویکدا چه‌قیبووی، هیتکلیف ده‌لّی که تۆی رزگار کردوه، تۆی لیره پاراستوه! ده‌یوت که تۆ به‌ره‌و دوورگه‌یه‌ک ده‌چووی، ئه‌وه راسته؟ گوايه تۆ له‌ نیو چالّیکدا بوویت، ماوه‌ی چه‌ند له‌ نیو چاله‌که‌دا بووی؟ خاتوو دین هیتکلیف تۆی رزگار کردوه، ئه‌وه راسته؟ به‌لام تۆ زۆر لاواز نه‌بووی، پینچتر ره‌نگت وا نه‌بوو، وانیه‌؟"

وه‌لام داوه "هیتکلیف درنده‌یه‌کی راسته‌قینه‌یه! به‌لام ده‌بی باجه‌که‌ی بدات . پێویست به‌وه ناکات ئه‌و چیرۆکانه له‌سه‌ر من دروست بکات: هه‌موو شتیکی رپوون ده‌بیته‌وه!"

زیلا پرسى "مه‌به‌ستت چییه؟ ئه‌و چیرۆکه راست نییه: ته‌واوی لادیکه باسی ئه‌وه ده‌که‌ن - باسی ئه‌وه ده‌که‌ن که تۆ له‌ نیو زه‌لکاویک، چالّیک ون بوویت، کاتى هاتمه ژووره‌وه بانگی هاریتۆنم کرد، هاریتۆن وتی "رپوداوه‌لیکی زۆر سه‌یر رپویان داوه، کاسرین و خاتوو دین زۆر گوناھ بوون!" چه‌په‌سا بوو، وامزانی که چیرۆکی تۆی

نەزانیوھ بۆیە باسی پروپاگاندە دەکەم بۆ کرد. ھاریتۆن گوئی شل کرد، زەردەخەنە یەکی ھاتئ و وتی "زیلا، گەر لە نیو زەلکاویکدا ون ببن ئەوا ئیستا لە دەرەوھ دەبوون. نیلی دین ئیستا وا لە ژورەکە ی تۆ بەند کراوھ. کاتئ کە دەچیە سەرەوھ ناتوانی پئی بلیتت رابکات، ئەوھتا کلیلەکە، بیگرە و برۆ سەردانی بکە. ئاوی تیا نەماوھ، ئەوھندە گریاوھ وشک بووھتەوھ، بە بال دەفرئ بۆ مالەوھ گەر دەرگام لئ کردبایەوھ، بە لام فەرمانم پئی کراوھ کە توند دەرگای لەسەر گار بەدەم. دەتوانی پئی بلیتت ھەر ئیستا بچیتت گرنج گەر بتوانیت، لە منەوھ پەيامیک وەرگرە، خانمە گەنجەکە ی بە تازیە ی باوکی راناگات."

بە واق ورمانەوھ وتم "تۆھ، زیلا، زیلا! خۆ بەرئز ئیدگار نەمردووھ؟"

وھلامی دایەوھ "نا، نا نازیزەکەم. ھیمن بە، دانیشە. زۆر نەخۆشە ھیشتا نەمردووھ. کاتئ لە رینگە دکتۆر کینیسم بینی پرسیارم لئ کرد، وتی: بەرئز ئیدگار ئەو پەری رۆژئکی تر بژیت."

لە بری دانیشتن، بە پەلەرۆزی چووھە دەرەوھ و خیرا خۆم گەیانە خوارەوھ چونکە رینگە چۆل بوو، کەس لەوئ نەبوو رینگەم لئ بگریت و زیندانیم بکاتەوھ. یەک بە یەک ژورەکانی خانووھکەم پشکنی تا کەسیک بدۆزمەوھ ھەوالئ کاسرینم پئی رابگیەنیت. شوینەکە بە تیشکی خۆر پر کرابووھوھ، دەرگاگانیش لەسەر پشتئ کرابووھوھ، بە لام کەسم نەبینی. دوودل بووم لەوھ ی کە یەکسەر بچمەوھ مالئ یان بچم بە دوای کاسریندا بگەرئیم، کۆکە یەکی سووک سەرنجمی بۆ لای ئاگردانە کە کیش کرد. لینتن لەسەر قەنەفەکە پال کەوتبوو، بە تەنیا بوو، پەرداخیک شەربەتی لە بەردەم بوو بە قەمیش ھەلیدەمژئ. بە چاویکی پر لە تۆزوخۆل و بئ تاقتییەوھ لە منی روانی. بە گرژئ پرسیارم لئ کرد "خاتوو کاسرین لە کوئیە؟" وام بە سەر دا قیراند بۆ ئەوھ بیترسینم و قسە بکات. توند گرتم و رامچلەکاند. بە لام ھەر بە بەرئائەتەوھ شەربەتەکە ی ھەلەدەمژئ.

وتم "کاسرین رۆیشتووھ؟"

وھلامی دایەوھ "نەخیر. ھەر لە سەرەوھیە: نابئ بروات، ئیمە ناھیلین لیرە بروات." قیراند "ھە ی گەمژە ی ترسنۆک، تۆ ناھیلئت برواتە دەرەوھ. ھەر ئیستا پیم بلی

لە چ ژورئیکدایە، ئەگینا قیرە برت دەکەم."

لینتن وھلامی دایەوھ "گەر ھەولئ ئەوھ بەدەیت بچیتتە لای کاسرین ئەوا باوکم قیرەبرت دەکا. باوکم پیم دەلئت کە نابئ لەگەل کاسرین نەرم و نیان بم: کاسرین ئیستا ژنی منە، ئیستا بۆ ئەو دەبیتتە شەرم من جئ بەلئت. ھیتکلیف دەلئت کە کاسرین رقی لە من دەبیتتەوھ و ھەز دەکات بمرم، بۆ ئەوھ ی مولک و پارە و پوولی من بۆ خۆئ بیت، بە لام نابئ پارە و پوول و مولکی من بۆ ئەو بیت: نابئ بچیتتەوھ مالەوھ! ھەرگیز نابئ بچیتتەوھ! -با بۆ خۆئ ھەر بگریت تا زگی بە ژان دەکەوئت، تا پئی خۆشە با ھەر بگریت!"

تۆزئک لەسەر جئگەکە ی جوولایەوھ و پیلووھکانی ترووکاند، وھک بلیئ خەوی دەھات.

وتم "بەرئز لینتن، ئایا لە بیرت چوو زستانی پار کاسرین چەند لەگەل تۆ باش و بە بەزەیی بوو، بیرتە خۆشەوئستی خۆتت بۆ ئەو دوویات کردەوھ، بیرتە کە کاسی کتیبەکانی خۆئ بۆ ھینای و گۆرانئ بۆ دەوتئ، زۆر جار بەو باو و باران و بەفر و کرپۆھ یە ئەو رینگە دورە ی دەبری و دەھاتە لات؟ ئەو ھەموو شتانەت بئیر چوونەوھ؟ گەر ئیوارە یەک نەیتوانیبا بیتتە سەردانت ئەوا تا بەیانی دەگریا نەبادا تۆ بئ ئومئد بیت، بیرتە ئەو ساتانە ھەستت بەوھ دەکرد کە سەد ئەوھندە ی ھەموو کەسیک بۆ تۆ باش بووھ: ئیستاش ھەرچەندە دەزانی کە باوکت رقی لە ھەردووکتانە، کەچی ھەر باوھرت بە درۆکانئ کرد. تۆ لای باوکت گرت و دژئ کاسرین وەستایەوھ. ئەوھ یە وەفا و دلسۆزئت بەرامبەر کارە چاکەکانئ کاسرین، ھا؟"

لینتن شیوھ ی سەر و فەسالی گۆرا، قەمیشەکە ی لە لئوھکانئ دەرھینا و مووچرئکی بە لەشیدا گئرا.

بەردەوام بووم "ئایا کاسرین بۆ ئەوھ دەھاتە بانەکانئ وئزەرینگ چونکە رقی لە تۆ بوو؟ بۆ خۆت بئیر بکەرەوھ! سەبارەت بە پارە و مولکی تۆش، کاسرین ھەر نازانئت کە تۆ ھیچ پارە و پوولت ھەبئ. تۆ دەلئئ کاسرین نەخۆشە و بە تەنیاشت جئھیشتووھ لەو خانووھ نامۆیە! تۆ ھەستت بەوھ نەکردووھ کە دەبئ کئ پشنگوئ بخرئت! کاسرین زۆر دلئ لای ئازارەکانئ تۆ بوو، تۆ تەنیا بئیر لە ئازارەکانئ خۆت

ئەو ھەوای ھەوایی كچەكەى پى را بگەيەنن: بەلام من بۆ خۆم ئەم ھەوالم پى راگەياندا . كاتى بەرپىز ئىدگارم بىنى، زۆر گۆرابوو، تەنيا بە چەند رۆژىك تەواوى روخسارى گۆرابوو! بە خەمبارى پال كەوتبوو و چاوەرپى مردنى دەکرد . زۆر گەنج دەھاتە بەر چاوم: ھەرچەندە تەمەنى خۆى ۳۹ سالان بوو، بەلام بە لايەنى كەم دە سال گەنجتر ديار بوو، بىرى لە كاسرىن دەكردهو، چونكە بە منگەو ھەو ھەو ناوى كاسرىنى ھىنا . دەستم لە دەستى دا و قسەم كرد: سەرۆكى نازىزم، كاسرىن دیتەو. سوپاس بۆ خوا، زىندوو و باشە، ئەمشەو دەگەرپیتەو.

ھەستم دەکرد لەگەل ئەم ھەوالم ھەموو گيانم كەوتبوو لەرزە لەرز: نىمچە ھەستايەو، بە پەرۆشەو سەپىرى چوار دەورى خۆى كرد، پاشان لە ھۆش خۆى چوو، بوورايەو. ھەركە بە ھۆش خۆى ھاتەو، يەكسەر باسى سەردانەكەم كرد بۆ بانەكانى وپزەرىنگ كە بە زۆرى بوو. وتم ھىتكليف بە زۆرى منى بىرە ژوورەو: كە ئەمە تەواو راست نەبوو. كەم دژى لىنتن قسەم كرد، ھەموو دىندايتىيەكەى باوكيشم باس نەكرد، مەبەستم ئەو بوو ھىچى تر خەمى بۆ زیاد نەكەم، ويستم يارمەتى بدەم لەسەر لىواری مەرگە، كەمىك درەنگتر بمریت باشتەر.

يەكسەر بىرى بۆ ئەو چوو كە مەبەستى دوژمنەكەى بۆ مسۆگەرکردنى مولكى خۆيتى، مەبەستى ئەويە كە تەواوى مولكى ئىدگار بۆ خۆى بىت، دەيزانى كە خوشكەزاکەى و خۆى لەسەر لىواری مەرگ بوون. بەلام، ھەستى بەو كەرد كە ھەسەتنامەكەى بگۆردىت: لە برى ئەو ھەو ھەو سەرھوت و سامانى بۆ كاسرىن بىت، وتى با بۆ منالەكانى بىت كە دواى كاسرىن دەمىننەو. ئەو ماناى ئەويە كە گەر لىنتن بمریت سەرھوتەكە بۆ بەرپىز ھىتكليف نابىت.

دواى ھەرگرتنى فەرمانەكان لە سەرۆكە نىمچە مردووھەكەم، پىاويكەم نارد بچىت پارىزەرىك بەھىت، چوار پىاوى ترىشم راسپارد بە چەكەو كە بچن كاسرىن لەو زىندانىيەى بانەكانى وپزەرىنگ رىگار بگەن. ھەردوو لا زۆر دوا كەوتن. يەكەم جار ئەو خزمەتكارە ھاتەو كە بە دواى پارىزەرمدا رەوان كەردبوو. وتى: پارىزەر بەرپىز گرىن لە مال نەبوو كاتى گەيشتمە مالەكەيان بۆيە دوو سەعات چاوەرپىم كرد تا گەرايەو، دواتر بەرپىز گرىن وتى كە تۆزىك كارى ھەيە لە نىو لادىكە بەلام تۆ برۆ

من پىشى بەيانى دەگەمە سەرھسكرووس گرهنج . چوار پىاوەكەش بە بى كاسرىن گەرانەو. ئەوانىش وتیان: كاسرىن زۆر نەخۆش بوو، ئەوئەندە بى تاقت بوو نەيتوانى لە ژوورەكەى خۆى بىتە دەروە، ھىتكليف بە ئاسانى رىگەى پى داين چاومان بە كاسرىن بگەوتت. پاش قسەكانيان بە سەرياندا قىژاندم و پىم وتن كە من ئەو قسانە نابەمە لای سەرۆكەكەم، باسى ئەو دەبەنگىيە ناكەم كە لە بانەكانى وپزەرىنگە، تا رۆژ مابىت دەبى ئەو كچە، ئەو زىندانىيە بگەرپیتەو ئىرە. دەبى ئەمشەو باوكى ھەر بىبىت، بەلنىم پى داو ھەر دەبى چاوى بە كچەكەى بگەوتت، برۆن بىھىتەو گەر ئەو شەيتانە لە نىو دەرگاكەى خۆى بكوژن، بە ھىچ شىوئەيەك بە دەست بە تالى مەگەرپىنەو!

خۆشبەختانە لە گەشت و گرفتەكان رىگارم بوو. سەعات سىى شەو چوومە خوارو ھە بۆ ئەو ھەو سوراھىك ئا و بىم بۆ سەرھو، بە سوراھىو بە نىو ھۆلەكەدا رۆيشتم، لەپرا يەككە بە تىژى لە دەرگای پىشەو ھەى دا، ئەو دەرگا لىدانه راپىراندەم، وتم "ئەھا! ئەو بەرپىز گرىن ھات، پارىزەرەكە" بۆ خۆم بىرم كەردەو، كە بەم شەو تەنيا بەرپىز گرىن دىت بۆ ئىرە. بەردەوام بووم، ويستم يەككى تر بنىرم بۆ ئەو ھەى دەرگا كە بكاتەو، بەلام دەرگا لىدانهكە دووبارە كرايەو، ئەمجارەيان ھەك يەكەم جار توند نەبوو. سوراھىكەم لەسەر مپزەكە دانا و خۆم خىرا چووم دەرگا كەم كەردەو. رىوناكى مانگ لە دەرھو ئەو ھەى خستە روو كە پارىزەرەكە نەبوو. خانمە گەنجەكەم، كاسرىنى خۆم بە سەر ملىدا كەوت و بە ھەنسكەو و وتى "ئىلن، ئىلن! پىم بلنى باوكم زىندوو؟"

ھاوارم لى ھەستا "بەللى، بەللى زىندوو ھەرىشتەكەم، دەبى ھەر سوپاسى خواى بگەين كە تۆش دووبارە لەگەل ئىمە زىندوووت!"

ويستى بەو ھەناسە بركىيەى خۆيەو رىك رابكاتە سەرھو ھە بۆ ژوورى بەرپىز ئىدگار، بەلام من لەسەر كورسىيەك دامنىشاندا، تۆزى ئاوم پى خواردەو و رووم جوان سىرپىيەو، دواى پاككردنەو تۆزى رەنگى ھاتەو بەرى. پاشان وتم دەبى من يەكەم جار بچم و ھەوالم گەرانەوت پى رابگەيەنم، پى بلنىم كاسرىن لەگەل ھىتكليفى گەنج دلخۆشە. سەپىرى كردم و پىي وتم بۆچى ئامۆزگارم دەكات كە

قسه‌ی راست نه‌که‌م، به‌لام دل‌نیای کردمه‌وه که سکا‌لا ناکات.

نه‌مویست له کو‌بوونه‌وه‌که‌یان ناماده بووم. بو ماوه‌ی چاره‌گه سه‌عاتیک له بهر دهرگا‌که وه‌ستام، پاشان چوممه‌وه سه‌ر جی‌گه‌م. په‌ستی کاسرین به‌قه‌د خوشییه‌که‌ی باوکی بیده‌نگ بوو! کاسرین له رواله‌تدا هاوکاری باوکی کرد و هیمنی کرده‌وه، وای خسته روو که چاوه‌کانی پرن له خوشی.

به‌ریز لؤکوود، به‌ریز ئیدگار زور به‌که‌یف خوشی مرد. به‌لی روممه‌ته‌کانی کاسی ماچ کرد و وتی "بو لای دایکت گه‌شت ده‌که‌م، توش نه‌ی مناله خوشه‌ویسته‌که‌مان، دواتر وهره بو لامان!" دوا‌ی نه‌وه جووله و قسه‌ی لی برا، به‌لام چاوی هر له‌سه‌ر کاسرین بوو تا دوا تریه‌ی دلی له لیدان که‌وت و روحی دهرچوو. که‌سمان هه‌ستمان به‌مردنه‌که‌ی نه‌کرد، مردنیکی زور پاک و بی‌گه‌رد و بی‌گرفت بوو.

کاسرین فرمی‌سکی له چاوه‌هاته خواره‌وه، ئیتر یان فرمی‌سک له چاوه‌کانی وشکیان کردبوو، یانیش نه‌ه‌تا خه‌مه‌که‌ی نه‌وه‌نده قورس بوو نه‌یتوانی به‌فرمی‌سک دهری ببری‌ت، چاوه‌کانی وشک تا به‌یانی نه‌بله‌ق مانه‌وه: تا نیوه‌رو هه‌ر دانیش، هه‌ر سووریش بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که لای تهرمه‌که بمینیتته‌وه به‌لام من به‌زوری بردمه دهره‌وه تا هه‌وایه‌که هه‌لمزیت. باش بوو سه‌رکه‌وتم له لابرندی له زورره‌که، له کاتی نانی ئیواره پاریزه‌ره‌که به‌دیار که‌وت، وتی که له بانه‌کانی ویزه‌رینگه‌وه هاتوو، له‌وی رینمایی وهرگرتوو چون هه‌لسوکه‌وت بکات. پاریزه‌ره‌که‌ش خو‌ی فرۆشت به‌به‌ریز هی‌تکلیف: نه‌مه هۆکاری دواکه‌وته‌که‌شی بوو چونکه کاتی سه‌رۆکه‌که‌م ناردی به‌دوایدا خو‌ی لی گیل کرد. خوشبه‌ختانه دوا‌ی مردنی ئیدگار و گه‌یشتنه‌وه‌ی کاری پاریزه‌ره‌که هات، نه‌گینا به‌وه‌هواله‌وه بهاتبا ئیدگار زووتر ده‌مرد.

به‌ریز گرین حاله‌ته‌که‌ی قوسته‌وه و فه‌رمانی به‌هه‌موو که‌سیک و به‌هه‌موو شتی‌ک ده‌کرد. جگه له من هه‌موو خزمه‌تکاره‌کانی تری کرده دهره‌وه. به‌وه‌سه‌لاته‌ی که هه‌یه‌تی فه‌رمانی دهرکرد که نابی به‌ریز ئیدگار له ته‌ک ژنه‌که‌یه‌وه بنیژریت، به‌لکو ده‌بی له په‌رستگا‌که له‌گه‌ل دایک و باوکی بنیژریت. به‌لام ته‌نیا وه‌سیه‌تنامه‌که هه‌بوو که نه‌وه قسانه ره‌ت بکاته‌وه، هه‌رچه‌ندی من هی‌نام و بردم قسه‌ی من نه‌بخوارد. هی‌تکلیف و کوره‌که‌ی خیرا مه‌راسیمی تازیه‌که‌یان به‌ری کرد بو نه‌وه‌ی تهرمی

ئیدگار ببه‌نه دهره‌وه و ده‌ست به‌سه‌ر خانوو‌ه‌که‌دا بگرن.

کاسرین پی‌می وت که نازاری نه‌وه‌نده زور بوو، لینتن ژیانی خو‌ی خسته مه‌ترسی و دوا‌جار نازادی کرد. کاسرین گو‌یی له‌وه‌پیاوانه بوو که من ره‌وانم کردبوون له به‌ر دهرگا مشتومریان بوو، کاتی گو‌یی له‌وه‌لامه‌کانی هی‌تکلیف ده‌بیت ته‌واو بی‌تومید و بی‌هیوایان ده‌بیت. پاش نه‌وه‌ی که من بانه‌کانی ویزه‌رینگم جی‌ه‌یشت لینتن گو‌یزرایه‌وه بو زورریکی پی‌شوازی له سه‌ره‌وه، زور ده‌ترسا و له به‌ر باوکی نه‌یده‌وی‌را بجیت کلیلی دهرگای کاسرین بینیت. بویه فی‌لیکی ده‌زانی که دهرگا‌که بکاته‌وه و دابخات. کاتی که کاتی نوشتنی هات، پارایه‌وه که له‌گه‌ل هاریتۆن بخه‌ویت، ته‌نیا بو یه‌ک جار دواکه‌ی په‌سه‌ند کرا. کاسرینیان دزیبه دهره‌وه پیش به‌ریان. به‌دهرگا‌کاندا رای نه‌کردبوو نه‌بادا سه‌گه‌کان پی‌ی به‌پن و خورییه‌که‌ی لی بکه‌نه‌وه ریس، بویه به‌په‌نجه‌ره‌ی یه‌کیک له زورره‌کان هاتبووه دهره‌وه. خوشبه‌ختانه زور به‌ناسانی به‌نیو په‌نجه‌ره‌که‌دا دهربازی ده‌بیت. لینتن که یارمه‌تی دابوو له کاتی نازادکردن دواتر تووشی نه‌شکه‌نجه و نازاری زور ده‌بیتته‌وه.

گهوره کهی خاتوو کاسرین و میترده قیزه وه نه کهی به دیواره وه بوون. هیتکیف تا لای ناگره که هاته پیش. کات هیچ له که سایه تی نه گۆریبوو. هه مان پیاوی جاران: رووه ره شه کهی رهق وهک بهرد، هیچ جیاوازی نه بوو به بهراورد له گه لّ پیشتتر. کاتی کاسرین نهوی بینی ههستایه سه ر پی و بچیتته دهره وه.

قۆلی کاسی گرت و وتی "بوهسته! هیچی تر را مه که! بۆ کوئی دهچی؟ هاتوومه بته مه وه مائی، هیوادارم که کچیکی باش بیت و هانی کوره کهم نه ده بیت گوپرایه لیم نه کات. نه مزانی چۆن سزای بدهم کاتی زانیم دهستی له هه لاتنی تۆدا هه بووه: نه وهندهی بی هیزه ته نانهت بهرگهی مستیک چیه ناگریت، به لام کاتی رووی ده بینی ده زانی که بهشی خۆی وهرگرتووه! پیروی ئیواره هینامه خواره وه، له سه ر کورسییه ک دامنی شاندا، پاش نه وه هه رگیز دهستم لی نه داوه. هاریتۆنم نارده دهره وه و به ته نیا له و ژوره بووین. له ماوهی دوو سه عاتدا، بانگی جۆزیم کرد که دووباره بیباته سه ره وه، نیتر وا ده زانیت من هه میسه له لای نهوم، وهک تارمایی هه میسه لی نزیکم، هاریتۆن ده لیت شه وانه هه لده ستیت و ده له رزیت و بانگی تۆ ده کات له من بیپاریزیت، جا تۆ که یفت به هاوری به نرخه کهت بیت یان نا، هه ر ده بی بیت: نیستا لیتن له ملی تویه، من هیچ پیوه ندیم به سه ره وه نه ماوه، ده بی تۆ هه موو شتیکی بۆ بکه ییت."

داوام له هیتکیف کرد "بۆچی کاسرین لیتره به رده وام نه بیت، به ریز لیتن بنیره بۆ ئیره؟ له بهر نه وهی تۆ رقت له هه ردووکانه، غه ربییان ناکه ی: نه وان بۆ دلّه ناسروشتیه کهی تۆ بریتین له په تایه کی رۆژانه."

هیتکیف وه لای دایه وه "من به دوا ی یه کیک ده گه ریم خانووی گرهنجی به کری پی بدهم، دهمه وی مناله کانیشم له لای خۆم بن، دلنیا به له وه. له گه لّ نه وه شدا، نه و کچه قه ررداری من ده بیت چونکه من نانی ددهم. پاش نه وهی که لیتن دهمریت من له و په ری ژیانیکی خۆش راینارم. نیستا خیرا خۆت ناماده بکه، وام لی مه که به زۆری بته م."

کاسرین وتی "باشه. من له م جیهانه دا ته نیا لیتنم هه یه خۆشم بویت، تۆ هه موو شتیکت کرد که ئیمه رقمان له یه کتر بیته وه، به لام ئیمه هه رگیز رقمان له یه کتر

بهشی بیست و نۆ

ئیواره ی پاش تازیه که، من و کاسرین له کتیبخانه که دانیشتبووین، خه م و سووی مردنی ئیدگار هه ردووکانی بیزار کردبوو، بیرمان له داها توویکی رهش ده کرده وه. بیرمان له هیچ بهس له هیتکیفی درنده ده کرده وه.

ریکه وتین له سه ر نه وهی که باشترین چاره نووسی ئیمه له وه دایه له گرهنج بزین. به لایه نی کهم تا لیتن له ژیاندا مابیت: لیتن ریگهی پی بدریت له گرهنج له گه لّ کاسی بزیت و منیش وهک خزمه تکار له گه لیان بم. نه هه وال و نه م ریخه ستنه زۆر باش بوو، منیش زۆر خۆش حال بووم که کاره کهی خۆم وهرده گرتووه، له و قسانه دا بووین، یه کیک له خزمه تکاره گه نجه کان به راکردن هات و وتی "هیتکیفی شه ییتان وا به ره و ئیره دیت دهرگاکانی له سه ر دا بخرم؟"

گه ر نه و بریاره مان بدابایه، کات نه ما بوو بۆ داخستنی دهرگاکان. نه له دهرگای دا بوو نه ناوی خۆشی به دهرگاوانه که وتبوو: خۆی به سه رۆک دانا بوو، سه رۆکیش ده بی یه کراست بیته ژوره وه بی نه وهی یه ک وشه بلیت. له دهنگی خزمه تکاره کهی ئیمه زانی که ئیمه له کتیبخانه کهین. هاته ژوره وه و نه وی فری دا دهره وه و دهرگاکی داخست.

هه مان نه و ژوره بوو که پیش هه ژده سال وهک میوانیک پیشوازی لی کرا: هه مان مانگ بریقه ی به نیو په نجه ره که وه ده هاته ژوروی، هه مان پاییز دیمه نی خۆی له دهره وه راخستبوو. تا نیستا مؤمیکمان دانه گیرساندبوو، چونکه ته واوی خانووه که رووناک بوو، ته نانهت وینه ی سه ر دیواره کانیش روون ده هاتنه بهرچاو: سه ره

نابیتنه وه. لیتشت قه‌بوول ناکه‌م گهر من له لای بم نازاری بدهی، لیت قه‌بوول ناکه‌م جاریکی تریش من چاوترسای بکهیت، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه به‌لکو سووکایه‌تیششت پی ده‌که‌م!

هیتکلیف وه‌لامی دایه‌وه "تو قاره‌مانیکی زور لووت به‌رزی، به‌لام ئه‌وه‌نده که‌یفم به تو نایه‌ت تا نازاری ئه‌و بدهم: تا ئه‌و له ژیاندا بمینیت تو زور سوود له نازاره‌کان وهرده‌گریت. من به هیچ چه‌شنیک وا ناکه‌م که ئه‌و رقی له تو بیتنه‌وه، یان تو له‌و، به‌لکو ئه‌وه سروشتی خویتی، وا فیتر کراوه. وه‌ک زراوی ئاژهل تاله به وازهینانی تو و نه‌نجامه‌کانی: چاوه‌رپی سوپاس مه‌که بو ئه‌م ته‌رخانکرده ماقووله. گویم لی بوو قسه‌ی له‌گه‌ل زیلا ده‌کرد که چون ده‌بیت گهر وه‌ک من به‌هیز بووایه. خوشییه‌که لیره‌دایه، بیهیزیه‌که‌ی ژیرایه‌تییه‌که‌ی ده‌بزوینیت که به‌دیلتک بو ئه‌و به‌هیزیه بدوژیتنه‌وه."

کاسرین وتی: "ده‌زانم لینتن سروشتیکی خراپی هه‌یه. هه‌ر هیچ نه‌بی کوری تو‌یه، به‌لام سروشتی من باشتره، چونکه لپی ده‌بوورم، چاک ده‌زانم که منی خوشت ده‌ویت و له به‌ر هه‌ندیشت من خوشم ده‌ویت. به‌رپیز هیتکلیف تو که‌ست نییه خوشتی بویت، له به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م جیهانه که‌س تو‌ی خوشت ناویت، ئاوا نازارمان ده‌دهیت، ئیمه باش ده‌زانم که تو هیچ هه‌ست و سوژت نییه، تو له‌ی خوشت له ئیمه ده‌که‌یتنه‌وه. تو تیکشکاو، وانیه؟ تو شه‌یتانی و رقت له لینتنه چونکه یه‌کیک هه‌یه خوشتی بویت؟ به‌لام که‌س تو‌ی خوشت ناویت - کاتی که ده‌مری که‌س نییه بو تو بگریت! من خوتم به تو ناگوورمه‌وه!"

کاسرین زور به سه‌بر قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، به‌لام سه‌رکه‌وتووانه هه‌ر وشه‌یه‌کی به‌خه‌نجه‌ریک هه‌بوو، زور به‌زه‌بر بوو: پی ده‌چوو بریاری دابوو که بجیتنه نیو خیزانی داهاتووی و چیژ له نازاردانی دوژمنه‌کانی وهرگریت.

خه‌زوره‌که‌ی وتی "زور په‌شیمان ده‌بیتنه‌وه گهر هه‌ر خوشت به ته‌نیا لیره بژیت، بو‌یه پیت ده‌لیم ده‌قیقه‌یه‌کی تر لیره نه‌تبینم، برۆ شته‌کان ئاماده بکه!"

کاسرین به سووکایه‌تی پیکردنه‌وه زوره‌که‌ی به‌جیه‌تشت. که رویشت، ده‌ستم کرد به پارانه‌وه بو شوینی زیلا له بانه‌کان، داوام لی کرد له باتی زیلا من دهربکات، به‌لام

گوپی بو هیچ شتیک رانه‌دیرا. پی وتم که بیده‌نگ بم، دوا جار بو یه‌که‌م جار چاویکی به ژوره‌که‌دا خشاندا و سه‌یری وینه‌کانی کرد. که چاوی له‌سه‌ر خاتوو کاسرین (دایکی کاسرین) بوو، وتی "من ئه‌و وینه‌یه له‌گه‌ل خوتم ده‌بم. نه‌ک له به‌ر ئه‌وه‌ی که پیوستم پییه به‌لام..." له‌پرا رووی وهرگیرا بو لای ئاگره‌که، دیار بوو به دوا‌ی وشه‌دا ده‌گه‌را، زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و به‌رده‌وام بوو "پیت ده‌لیم که دوینی چیم کرد! ئه‌و گوژلیده‌ره‌م بانگ کرد که گوژی ئیدگاری لیدا، گوژی کاسرینم پی هه‌لکه‌نی و کفنه‌که‌ی بو کردمه‌وه. یه‌کسه‌ر گوتم هه‌ر له‌وئی، لای کاسرین له نیو یه‌ک کفن ده‌مینه‌وه: کاتی دووباره رووی کاسرینم کرده‌وه، هیشتا وه‌ک خو‌ی بوو! ده‌بویست کاره‌که‌م بو نه‌کات، به‌لام وتی ده‌گوژیت گهر هه‌وا پی بکه‌ویت، بو‌یه لایه‌کی کفنه‌که‌م هه‌ر کرده‌وه، پاشان دامپوشییه‌وه: نه‌ک لای لینتن، ئه‌و به نه‌فره‌ت بیت! خوژکه هه‌ر له نیو گوژره‌که‌ی ده‌سووتا. هه‌ندی به‌رتیلم دا گوژلیده‌ره‌که لایه‌ریت و گهر من مردم من له‌وئی له ته‌ک کاسرین بنیژیت. وای لی ده‌که‌م: ئه‌و کاته‌ی که لینتن دپته لای ئیمه نازانیت کامه کامه‌یه!"

پیم وت "به‌رپیز هیتکلیف تو قیزه‌وه‌نترین و درنده‌ترین مروقی سه‌ر رووی زه‌وی. باشه سل له ده‌ست و په‌نجه و نه‌قلت ناکه‌یتنه‌وه واز له مردووان ناهینی، له نیو گوژیش هه‌ر بیزاریان ده‌که‌یت؟"

وه‌لامی دایه‌وه "نیلی من که‌سم بیزار نه‌کردوو. من ته‌نیا ویزدانم ئاسووده کردوو، ئیستا هه‌ست به ئارامی ده‌که‌م، تو هه‌لیکی باشترت ده‌بی له ژیر زه‌وی بمپاریزیت، کاتی ده‌چمه ژیر گل. کاسرینم بیزار کرد، نه‌خیر! ئه‌و منی جارس و هه‌راسان کرد، شه‌و و روژ، بو ماوه‌ی ۱۸ سال، بی ئه‌وه‌ی په‌شیمان بیتنه‌وه نازاری منی هدا - تا دوینی شه‌و، دوینی شه‌و هه‌ستم به ئارامی کرد. خه‌ونم به‌وه بینی که بو دوا‌هه‌مین جار لای ئه‌و خه‌وتوو خه‌وم لی که‌وت بوو، دل‌م له لیدان وه‌ستابوو و روومه‌تم له روومه‌تی ئه‌ودا س‌ر ببوو."

وتم "ئی باشه خو ئیستا ئه‌و داماوه ئیسک و پرووسکیشی نه‌ماوه ئیتر خه‌و به چییه‌وه ده‌بینی؟"

هیتکلیف وه‌لامی دایه‌وه "ئه‌و تهاوته‌وه، منیش هه‌ر که‌یفخوشت بم! تو وا ده‌زانی

هیچ گۆرانکاریم لهوه نهکردوه؟ ئهوه گواستنوهه له کاتی لادانی کفنهکه کرد - بهلام خوشحالترم که قسهی نهکرد تا من ئالویرم نهکرد. لهگهڵ ئهوهش، تا ئینتباعیکی جیا لهسهه سیفته به بئ ههستهکانی وهنهگرم، ئهوه ههسته نامویه به تهواوی لا ناچیت. زۆر سههیر دهستی پئی کرد. تو چاک دهزانی پاش ئهوهی کاسرین مرد من بوومه درنده. بۆ ههمیشه له بهره بهیانوه تا بهره بهیان، دوام دهکرد روحهکهی بگهپتتهوه لای من! من زۆر باوهرم به تارماییهکان ههیه: قهناعهته بهوه ههیه که تارماییهکان دهتوانن و دهیکهن و له نێو ئیمهدا وجودیان ههیه! ئهوه رۆژهی کاسرین نێژرا، بهفریکی زۆر باری. شهوهکهی چوومه نێو کهنیهسه. له سهرمای زستان هیچی تری لئ نهبوو، چۆل و هۆل بوو. لهوه نهترسام که مێرده دهبنهنگهکهی زۆر دهرنگ دهچیتته لای، هیچ کهسی تر کاری به سههه ئهوه نهبوو بیانیهیتته ئهویی. تهنیا بووم، تهنیا دوو مهتریش نێوانی من و کاسرین بوو. به خۆمم وت "دوو باره له باوهش خۆمی دهگرمهوه! گهر سهرمای بیت، و ابزانم ئهوه بای باکوره که من فینک دهکاتهوه، گهر بئ ههستیش بیت، ئهوا دهخهویت. له کۆگای خانووهکه دهستم کرده بیلک، به ههموو توانامهوه دهستم کرد به ههڵکۆلین تا گهیشتمه کفنهکه، هیندهی نهمابوو بگهمه مهبهستی خۆم، کاتی گویم له ههناسهیهکی سارد بوو له سههروهه، له نزیک لیواری گۆرهکه، داچهمايهوه. به منگهوه وتم "گهر تهنیا بتوانم ئهوه شته دهر بهینم ئهوا خوای دهکرد به شوقلان خۆلی ئهم زهوییهیان به سهه ئیمهدا دهکرد!" کهچی ههه بهردهوام بووم له کارهکهه. ههه له بنا گویم، ههناسهیهکی تر هات. ههستم به گهرمای ههناسهکهی کرد. دهمزانی که هیچ زیندهوهریک لهو ناوه نییه که پتیک هاتبیت له گوشت و خوین، بهلام تو چهند درک بهوه دهکهیت که یهکیک له تاریکیدا دهرکهوت، منیش هههههههه، بهلام ههستم کرد که کاسی لهو ناوهیه: له ژیر گلکه، له نێو گۆرهکه نهبوو، بهلکو لهسهه زهوی بوو، ئا ئهوه ههناسهیه کاسی بوو. ههستم کرد که کاسی له ههموو شوینیکه، ههستم کرد وا له تهکمهوهیه، له پشتم، له پیشم، له دوور له نزیک هامشو دهکات. دهستم له کاره به ئازارهکههه لگرت و یهکسهه لئی نزیک بوومهوه: بئ ئهوهی قسه بکات دلخۆشی دامهوه. ئا لهگهڵم بوو، ههه له لام مایهوه تا گۆرهکهه پر کردهوه، منی بردهوه مالهوه. نیلی رهنگه پیکه نینت بهم

قسانهیهی من بیت، بهلام دلنیا بووم که ئهوه لئ بینی. دلنیا بووم که کاسی لهگهڵم بوو، نهتوانی ئۆقره بگرم و قسهی لهگهڵ نهکهه. گهیشتههوه بانهکان، خیرا چوومه لای دهرگاکه. کلیل درابوو، به بیرمه ئهوه هیندلیه نهفرهت لیکراوه لهگهڵ خیزانهکهه دژی چوونه ژورهوهی من وهستانهوه.

به بیرمه وهستم و ههناسهه لئ برابوو، پاشان به راکردن چوومهوه سههروه، ریک چوومه ژورهکهی خۆم و کاسرین. خیرا سهیری چوار دهوری خۆم کرد - ههستم کرد کاسرین له لای من - له بههرا چاوم بوو، بهلام وهک بینینی راستهقینه نهبوو! لهوه ههموو دوام و داواکارییهانم جگه له سههرنجیک هیچی تر نهبوو! هیچ ساتیک نهبینی. وهک شهیتانیک، ههروهک که زیندوو بوو، خۆی به من نیشان دا! ههندی جار زۆر و ههندی جاریش زۆر کهه، ئهوه ئازارهی دایه من! کاریکی دۆزهخی بوو! ههستم دهکرد غیرهته نهمابوو، گهر وهک غیرهتی پشيله نهبیت ئهوا به غیرهتی ئیدگار دهچوو. کاتی لهگهڵ هاریتون له نێو خانووهکه دانیشتم، پئی دهچوو که له دهرهوه دهنگی دههات دهبئ بچم ببینم، کاتی که چوومه نێو بهیارهکان بینیم که بۆ لای من دیت. کاتی که له مالا چوومه دهرهوه و خیرا گهرامهوه، له شوینیکه بانهکانی ویزه رینگ بوو، دلنیا بووم که له شوینیکه، له یهکیک له ژورهکا، له سههروهیه، نا له خوارهوهیه! کاتی له ژورهی ئهوه نوستم - خهریک بوو گیانم دهردهچوو. نهتوانی لهوی بنووم، ئاخ نیلی چ مۆتهکهیهک بوو به ملمهوه نووسابوو، ههه ساتیک چاوم لیک دهنه وامدهزانی لهوه دیو پهنجه رهکهوهیه، یان ئهوهتا له ژورهوهیه، وامدهزانی وا دیتته ژورهوه، که چاوم دهکردهوه هیچ دیار نهبوو، چاوم دادهخست، وامدهزانی که وا سههه به ههمان بالیفی من کردوه که به منالی ههمیشه وای دهکرد، که پیلووهکانم دهکردهوه هیچم نهدهبینی. به سهدان جار چاوم داخست و کردهوه نهتوانی بۆ ساتیکیش ببینم، تهنیا له نێو میشکمد بوو. زۆر ناومید بووم! کوشتمی! نالهه له ههوت تهبهقهی ئاسماندا سهههه بوو، تا ئهوه پیره چهقاههسووه که باوهری وا بوو من لهسهه خۆم نیم، وای دهزانی که من ورینه دهکهه، به ناگای هینامهوه. ئیستا که بینیم، کهمیک هئور بوومهوه. ریکهیهکی زۆر نامۆ بوو بۆ کوشتن: بست به بست ئیسکهکانمی دهشکاند، که ماوهی ههژده سال

ئازارى منى دا وهك ئەو شەوۋە نەبووا!

بەريز ھىتكليف وەستا و نىوچەوانى سىرپىيەو، قىزى ئارەقە تەرى كىردىبوو، ھەموو گىيانى لە ئازار و ترس و شەرمەزارى تەرى بىبوو، چاۋەكانى لەسەر پرووشكە سوورەكانى ئاگرەكە جىگىر كىردىبوو، ئەبىرۆكانى نەدەجىوولاند. پرووى بە چەندىن شىۋە لىي نووسرايوو ئازار، ناخۆشى، خەم، ديار بوو بەو بابەتە زۆر زۆر بى تاقەت بىبوو. مەنىش ھەرچەندە بىدەنگ بووم بەلام ھەزىشم نەدەكرد قىسە بىكات! پاش ماۋىيەكى كورت، دەستى بە بىر كىردنەوۋە كىرد لەسەر وىنەكە. پاشان وىنەكەى ھىنا خوارەوۋە و لەسەر قەنەفەكەى دانا، لەو ھەلوپىستە كاسرىن ھاتە ژوورەوۋە، وتى من ئامادەم. پرسى كەى ئەسپەكەى ئامادە دەبىت.

بەشى سى

سەردانىكى بانەكانم كىرد، لەو ھەتەى لىرە لە گرەنج رۆيشتىبوو كاسرىنم نەبىنىبوو: جۆزىف بە دەستە چىرچەكانى دەرگى لى گىرتىم، نەيھىشت بچمە ژوورەوۋە كاتى داۋاى كاسرىنم كىرد. وتى خاتوو كاسرىن مردوۋە و سەرۆكىشم لىرە نىيە. بەلام گەر زىلا لەسەر رىگە زانىارى پى نەوتىام ئەوا باۋەرىم دەكرد كى مردوۋە و كىش زىندوۋە. زىلا كاسرىنى بە كچىكى بە لووتبەرز دەزانى، كەيفىشى پى نەدەھات، ئەمەم لە قىسەكانى بەدى كىرد. خانمە گەنجەكەم داۋاى ھەندى ھاۋكارى لى كىرد كاتى يەكەم جار ھاتە ژوورەوۋە، بەلام بەريز ھىتكليف پىي وت كە بچىت بە داۋاى كارى خۆيەوۋە، و واز لە بووكەكەى بىنىت، زىلاش بە خۆشحاللىيەوۋە رۆيشت، ئافىرەتلىكى بىر تەسك و خۆپەرسىت بوو. كاسرىن وەك مىنالان بەم پىشت گوى خىستىنە زۆر پەست و توورە بوو، پاشان داخى دلى خۆى لەسەر دوژمنەكانى لى من ھەلرشت، ئەو ھەندە بە رىقو كىنەوۋە باسى دەكردن وەك بلىي زىلا ھەموو تاۋانەكانى كىردوۋە. شەش ھەفتە پىش ئىستا ماۋىيەكى زۆر قىسەم لەگەل زىلا كىرد، پىش ئەوۋەى تو بىنىت، رۆژىك كە لە بەيارەكان كۆپوۋىنەوۋە، ئەمەى پى وتم.

زىلا وتى "كاتى خاتوو كاسرىن گەيشتە بانەكان، يەكەم شت كە كىردى يەكسەر رى كىردە سەرەوۋە، بى ئەوۋەى ئىۋارە باش لە من و جۆزىف بىكات، لە ژوورەكەى لىنتى دەرگى لەسەر خۆى كىل دى، تا بەيانى لەوۋى مایەوۋە. لە بەيانييەكەيدا، ھىتكليف و ھارىتۆن لەسەر نانى بەيانى بوون، ھاتە خوارەوۋە و داۋاى كىرد كە يەككىك بچىت بە داۋاى دىكتورەوۋە؟ ئامۆزىكەى زۆر نەخۆش بوو.

ھىتكليف وەلامى داۋەوۋە "ئىمە دەزانىن مىردەكەت نەخۆشە! بەلام زىانى دە

ھىتكليف بە منى وت "بەيانى ئەمەم بۆ بىنرە. پاشان پرووى لە كاسى كىرد و وتى "بە بى ئەسپەكەت دەتوانى ئەوۋە بىكەيت: ئىۋارەيەكى خۆشە، تو لە بانەكانى وىزەرىنگ پىويستت بە ئەسپ نابىت، بۆ ھەر گەشتىك بچىت، قاچەكانى خۆت خىزمەتت دەكەن، وەرە بابىرۆين."

خانمە گەنجە شىرىنەكەم وتى "مائلئاۋا ئىلن!"

كاتى ماچى كىردم، لىۋەكانم وەك بەفر وا بوون، وتى "ئىلن بىرت نەچىت، سەردانم بىكە."

باۋكە نوۋىيەكەى وتى "ئاگەدار بە شتى وا نەكەيت! گەر ھەزم لى بوو قىسەت لەگەل بىكەم خۆم دىمە لات، نامەوى بە ھىچ شىۋەيەك لە خانوۋەكەم بىنىنم!"

بە دەست ئامازەى بۆ كىرد بە داۋاى بىكەويت. ئاورىكى داۋەوۋە جەرگ و دلمى برى، گوۋىرايەلى بوو و بە داۋاى كەوت. لە پەنجەرەكەوۋە تا لە باخچەكەش ون بوون ھەر سەيرم كىردن. ھىتكليف قولى كاسرىنى توند گىرتىبوو: خىرا بە ژىر دىرەختەكانەوۋەدا رۆيشتن، تالىق و پۆيەكان ئەوانيان شارەوۋە.

شلینگی سووتای ناهینیت، بویه من هیچی لی سهرف ناکهم و خوشم پیوه خهریک ناکهم."

وتی "نازانم چۆن بچمه لای دکتور، گهر یه کیک یارمه تی نه دات ئەوا دهمریت!"

سهرۆک هاواری لی ههستا "لهو ژووره برۆ دهرهوه و هیچی تر باسی ئەو کورپه لای من مه که! هیچ کهس لی ره گرنگی بهوه نادات لینتن چی به سهر دیت، دهمریت یان دهزیت، گهر تو خه مته ئەوا خو ت ببه به په رستاری ئەگینا له سهرهوه وازی لی بینه و به جی بیله."

پاشان دهستی کرد به بیزارکردنی من، منیش وتم من زۆر به دهستی نیوهوه ماندوو بوومه، ئیمه ههر کهسه و کاری خو هیه، کاری ئەویش چاوه پیکردنی لینتن بوو: به ریز هیتکیف پی و تم که ئەو کاره بو کاسرین خو جی بیلم.

نازانم چۆن پیکهوه ریکیان خست. لینتن به شهو و به رۆژ له بهر نازار دهینالاند، کاسرین زۆر کهم پشووی دها: رووی سپی هه لگه رابوو، چاوه کانی قورس ببوون. هه ندی جار دهاته موبه قه که، بهس به سوالگه ران دهچوو، خه لک لی دترسا. به لام من ههر به گوپی سهرۆکم دهکرد: خاتوو دین ههرگیز ناویرم به گوپی سهرۆک نه کهم، ههرچه نده بیرم لهوه ده کردهوه که کاریکی هه له دهکات دکتور نه هینیت، هیچ به دهستی من نه بوو، نه دهمتوانی نامۆژگاری بکه م نه نارهبایی دهربرم. بویه قهت ته داخولی هیچم نه ده کرد. یه ک دوو جار، پاش ئەوهی که دهنوستین، به ریکه وت دهرگا کهم ده کردهوه، دهمبینی کاسرین له سهر په یژه کان دانیشتوو و دهگریت، پاشان به خیرایی دامده خسته وه، چونکه نه وه ک خو م پی نه گیرابا و ته داخولم بکردبا. ئەو ساتانه زۆر به زهیم پیا دهاته وه، دنیام: له گه ل ئەوه شدا من هزم نه ده کرد شوینه کهم به جی بیلم. تو ده زانی کهس نایه وئی کاری خو لی له دهست بدات.

دوا جار شه ویک زۆر به جورئه ته وه خو لی کرد به ژووره کهم، زۆری ترساندم، وتی "به به ریز هیتکیف بلی کهوا کورپه کهی دهمریت - ئەمجاره یان دنیام که دهمریت. ههسته ههر ئیستا برۆ پیی بلی."

ئهمه ی وت و دووباره ون بوو. بو ماوه ی چاره که سه عاتیک گویم گرت و دهستم به له رزین کرد. هیچ شتیک له گۆرئ نه بوو، خانووه که هیم و خامۆش بوو.

به خو م وت، رهنگه کاسرین به هه له دا چوو بیت. لینتن هه روایه، لیرا هاتوو ه. پیویست ناکات سه ریان بیشتیم، ئیتر خه و بو خو ی برده مه وه. به لام خهریک بوو ببۆرژیم کاتی زهنگیکی تیژ بیداری کرده مه وه - تاکه زهنگ که هه مان بوو بو مه بهستی لینتن دانرابوو، سهرۆک پیمی وت بچم بزنام چ باسه، پییان بلیم که ئەو دهنگه جاریکی تر دووباره نه بیته وه.

په یامه که ی کاسرینم پی وت. ههر له بهر خو یه وه هه موو شتیکی به نه فرهت ده کرد، پاش چه ند ده قیقه یه ک به خو و به مؤمیکه وه هاته دهره وه، چوو له لای ژووره که یان. به دایدا چووم، بینیم خاتوو کاسرین لای دهرگا که دهسته و ئەژنۆ دانیشتوو ه. خه زووری چوو ه سهره وه، رووناکییه کی دا له رووی لینتن، سهیری کرد و دهستی لی دا، کورپه که ههست و خوستی نه بوو، پاشان گه راپایه وه لای کاسرین.

هیتکیف وتی "کاسرین ئیستا ههست به چی ده کهیت؟"

کاسرین بیدهنگ بوو.

هیتکیف دووباره ی کرده وه "ههست به چی ده کهیت؟"

کاسرین وه لامی دایه وه "لینتن سه لامه ته و منیش نازادم. ده بی ههستم باش بیت." پاشان به تو نیکی تال وتی که نهیتوانی هیچی تر بیشاریته وه "تو چه ند له میژه منت به جی هیتشتوو تا به ته نیا له گه ل مردن بجه نگم، ههست به وه ده کهم و ته نیا مردنیش ده بینم! ههست به مردن ده کهم!"

جا به راستی به مردن دهچوو. ههر رهنگی مردووانی هه لگرتبوو! توژی شه رابم دای. هاریتون و جو زیف، که به دهنگی زهنگه که به ناگا هاتن و گوپیان له رویشتنی ئیمه بوو له دهره وه، ئیستا هاتنه ژووره وه. و بزنام جو زیف هار ببوو به لابرندی کورپه که. هاریتونیش زۆر پهست ببوو. ههرچه نده زیاتر سهیری کاسرینی ده کرد نه ک بیر له لینتن بکاته وه. به لام سهرۆک پیی وت که بچیت دووباره بخه ویته وه: ئیمه پیویستمان به یارمه تی هاریتون نه بوو. پاشان به جو زیفی وت که تهرمه که له ژووره که بینیته دهره وه، به منیشی وت که بچمه وه ژووره کهی خو م، خاتوو کاسرین به ته نیا مایه وه.

له به یانیدا، منی نارد که به کاسرین بلیم بیته خواره وه بو نانی به یانی: جلی له

بهردا نه‌بوو، پي ده‌چوو تازه خوئی ناماده کردووه بو خه‌وتن، وتی زور نه‌خووشم. که زور پي سهرسام بووم. نه‌مهم به به‌ريز هیتکلیف وت وه‌لامی دامه‌وه "باشه، با نه‌خووش بیت و خوئی بخت دواي تازیه‌که، نیستا برو سهره‌وه هرچی پیویسته بوئی ناماده بکه، هرکه باشتر بوو پیم بلئی."

به پي قسه‌کانی زیلا کاسی بو ماوهی دوو هه‌فته له سهره‌وه مایه‌وه. زیلا روژانه دوو جار سهری لی ددها، به‌لام توژیک رووخووشتر بوو له‌گه‌لی.

جاریکیان هیتکلیف چوو سهره‌وه وه‌سیه‌تنامه‌که‌ی لینتی پي نیشان دا. هیتکلیف خوئی دهستی هه‌بوو له وه‌سیه‌تنامه‌که که هه‌موو مافیکی کاسرین له مولکی خوئی و باوکی پیشیل کرابوو. نه‌وه به ویستی لینتن نه‌بوو، به‌لکو به هه‌ره‌شه و ترسی کوشتن هیتکلیف پي کرد. کاتی کاسرین بو ماوهی یه‌که هه‌فته له بهر مردنی باوکی لای نه‌بوو. هرچی زه‌ویوزار هه‌یه له‌سهر ناوی کاسرین نامینیت، به‌ريز هیتکلیف له‌سهر خوئی و ژنه‌که‌ی تاپوی کردبوو. به شیوه‌یه‌کی یاساییش نه‌م کاره‌ی نه‌نجام دابوو، نازانم چوئن! نیتر کاسرین بی‌هاوړی و بی‌پاره و مولک مایه‌وه.

زیلا وتی "جگه له من و نه‌وه جارهی هیتکلیف، هیچ که‌سی تر له ژورره‌که‌ی کاسرین نریک نه‌که‌وته‌وه. که‌س هه‌ر لیشی نه‌ده‌پرسی. یه‌که‌م جار که کاسرین له سهره‌وه هاته خواره‌وه له نیوه‌رویه‌کی یه‌کشه‌مه‌بوو. هاواری لی هه‌ستا، کاتی نانی نیوارهم بو برد، که هیچی تر به‌رگه‌ی نه‌وه ناگرم له بهر سهرما بم، پیم وت که سهروک چووته سهرسکرؤس گرهنج، من و هاریتونیش له چوون ریگه‌مان لی نه‌گرت، هرکه گوئی لی بوو هیتکلیف نه‌سپه‌که‌ی تاودا، کاسرین دهرکه‌وت، ره‌شی پویشیوو، قره‌ لووله درپژه‌کانی له پشت گوئی‌کانییه‌وه شانه کردبوو.

زیلا وتی "من و جوژیف به گشتی هه‌موو یه‌کشه‌مه‌یه‌که ده‌چووین بو په‌رستگاهه، ده‌زانی که نیستا هیچ به‌ریوه‌به‌ریکی نییه. هه‌میشه پي ده‌لین شوینی میتویدیسته‌کان یان باپتیسته‌کان (نازانم کامه‌یه) با بلین که‌نیسه‌که‌ی گیمه‌رتوئن. جوژیف رویشتبوو، به‌لام یه‌کسهر بیرم بو مال‌ه‌وه چوو. هه‌میشه گه‌نجه‌کان باشترن بو نیگایه‌کی گه‌وره‌کان، هاریتونیش به‌وه هه‌موو شهرمه‌زارییه‌ی خویه‌وه هه‌لسوکه‌وتی

باش نییه. پیم وت که ناموژاکه‌ی له‌گه‌ل نیمه داده‌نیشیت، کاسرینیش هه‌میش پي خووش بوو که خانووه‌که به ریزه‌وه بیت، بویه چه‌ک و شتومه‌که‌کانی له مال‌ه‌وه دانا، کاتیک که نه‌وه مایه‌وه. نیتر دهستی به هه‌وال و قسه کرد و چاوه‌کانی هه‌ر له‌سهر جل و دهسته‌کانی بوون. بینیم که ده‌یویست خوئی له کاسرین نریک بختاوه، ویستی خوئی رووخووش و پیکه‌نیناوی دهربخت، منیش نه‌ده‌ویرام پیکه‌نم که سهروک له‌وی بووایه، یارمه‌تیم پیشکیش کرد، نوکته و گالته‌م پي کرد. نیتر تووره بوو و هه‌موو گیانی ناره‌قی لی ده‌چوړایه‌وه.

که زیلا منی بینی به شیوازی ره‌فتاره‌که‌ی سهرگرانم، به‌رده‌وام بوو "نیستا خاتوو دین قهت بیرت له‌وه نه‌کردووه‌ته‌وه که کاسرین زور باشه بو به‌ريز هاریتون، بیت وا نییه بیروکه‌یه‌کی دروسته: به‌لام ده‌بی شانازییه‌که‌ی به هه‌موو شیوه‌یه‌که‌ی بپاریزین. باشه نیستا نه‌وه هه‌موو فیروون و ناسکی و جوانییه‌ی چ مانایه‌کیان هه‌یه بو نه‌وه؟ وه‌ک من یان تو هه‌ژاره، به‌لکو هه‌ژارتریشه: تو ده‌لینیت منیش کاری خو‌م ده‌که‌م."

هاریتون ریگه‌ی به زیلا دا تا هاوکاری بکات، زیلاش زه‌مینیه‌ی بو خووش کرد، کاتی که کاسرین هات، هاریتون که هه‌ره‌شه‌کانی پیشتری له بیر چوو بوونه‌وه، هه‌ولی دا به هوی خزمه‌ته‌کانییه‌وه که‌میک په‌سهند بیت.

زیلا وتی "فرموو خاتوون، وهره ژورره‌وه، سپی وه‌ک به‌فر، به‌رز وه‌ک شازاده." من هه‌لسامه‌وه شوینه‌که‌ی خو‌م پیشکیش کرد. لووتی به‌وه چاکییه‌ی به‌رز هه‌لبری و وتی نه‌خیر. هاریتونیش هه‌ستایه‌وه وتی فرموو دانیشه، فرموو لای ناگره‌که دانیشه: هاریتون پي وت دلنیام له‌وه‌ی که وا له برسانا هه‌ناوت دیشیت.

کاسرین وشه‌کانی زور به سووکییه‌وه وت "نه‌وه مانگیک زیاتره له برسانا دهمرم." نیجا کورسییه‌کی بو خوئی هیئا و که‌میک له دوری هه‌ردوو‌کمان دانیشیت. دانیشیت تا گهرم بووه‌وه، دهستی کرد به سه‌یرکردنی چوار دوری ژورره‌که، ژماره‌یه‌که کتیبی بینی له‌سهر میزه‌که، هه‌ستایه‌وه سهر پییه‌کانی تا کتیبه‌کان بینیت به‌لام زور به‌رز بوون دهستی نه‌گه‌یشته کتیبه‌کان. هاریتون تا ماوه‌یه‌که ته‌ماشای کرد پاشان جورته‌تی کرد و یارمه‌تی دا، فوستانه‌که‌ی هه‌لکرد، فوستانه‌که‌ی به دهستی بو هه‌لگرت.

ئەو ھەولە ھەنگاویکی زۆر باش بوو بۆ ھاریتۆن. کاسی سوپاسی نەکرد. بەلام ھاریتۆن ھەر دلی خۆش بوو چونکہ کاسی ھاوکارییەکی پەسەند کرد، ئیتەر ھاریتۆن گەرایەوہ پاشی کاتی کاسی سەیری کتیبەکانی دەکرد، جار جارە سەری دەھتتا خوارەوہ بزانی چی ھەییە لە نیو کتیبەکان، یان وینەکانی نیو کتیبەکی بێنیت، ھەرەوہا زۆر سەرسام بوو بەو شتیوازەکی کە کاسی بە پەنجەکانی پەری کتیبەکانی ھەلەدایەوہ: بۆیە ھاریتۆن کەمیک کشاوە پاش بۆ ئەوہی لە بری کتیبەکان سەیری کاسی بکات. بە دواى شتیکیدا دەگەرێ بێخوینیتەوہ. پاشان ھاریتۆن چاوی بریە کەزێیە ئەستورە ئاوریشمیەکانی: نەیدەتوانی ڕووی بێنیت، ئەویش ھاریتۆنی لێ دیار نەبوو. وەک منالان ھیچ ناگای لە خۆی نەماوو، خۆی لە مۆمەکە نزیک کردەوہ، لە پەنا مۆمەکە دەستی بۆ قژی برد و بەر تالە موویکی کەوت، وەک بلایی وا چەقۆیەکی دەکەن بە ملیدا، کاسی ھەستی بە شتیکی کرد و ئاورپیکی کتوپری دایەوہ.

بە تۆنیکی قیزەوہنەوہ، ھاواری لێ ھەستا "ئێستا لاچۆ لە بەر چاوم! چۆن دەویتری دەست بکەیتە من؟ بۆچی لەوئێستە؟ من چارەکی تۆم ناویت! گەر جارێکی تر نزیک بیتەوہ لێم ئەوا دووبارە دەچمە سەرەوہ."

بەریز ھاریتۆن کشایەوہ پاش، وەک دەبەنگیک وا بوو: لەسەر قەنەفەکە بە ھێمنی دانیشت، کاسی بۆ ماوەی نیو سەعاتیکی تر پەریکانی کتیبەکانی ھەلەدایەوہ، دواجار ھاریتۆن ھاتە لای من و بە گویمی چرپاند: زیلا بۆ داوای لێ ناکەیت تۆزیک بە دەنگ بۆ ئێمە بخوینیتەوہ؟ پەست بوومە ھیندە ئاوا بێ کار دانیشم، زۆر زۆر ھەز دەکەم گوئی لێ بگرم! نەلێی من داوام کردوہ، بۆ خۆت داوای لێ بکە."

یەکسەر وتم "خاتوو کاسرین، ئەوا بەریز ھاریتۆن پێی خۆشە کە تۆ تۆزیک بە دەنگ بۆمان بخوینیتەوہ. زۆر ھەزی لێیە، زۆر ھەز دەکات گوئی لە کتیب بگریت."

کاسی دەموچاوی گرژ و مۆن کرد و سەری بەرز کردەوہ، وەلامی دایەوہ "بەریز ھاریتۆن و ئێوہش ھەمووتان کاریکی زۆر باش دەکەن گەر لەوہ تیبگەن کە من بە ھیچ شتیوہیەکی سوائفە ئێوہ وەرناگرمەوہ چونکہ ھەمووتان دوو ڕوون! من تەنیا سەرزەنشتان دەکەم، ھیچم نییە بە ئێوہی بلێم. کاتی من ویستم ژیانم ببەخشم بە

ئێوہ، یان ئەوہتا ڕووەکانتان ببینم ئێوہ ھەمووتان ڕووتان لە من وەر دەگیرا. بەلام گلەیی لە ئێوہ ناکەم و بۆ ئەوہش نەھاتوومەتە خوارەوہ، بۆ ئەوہ ھاتوومەتە خوارەوہ چونکہ زۆر سەرمامە لە سەرەوہ، نەھاتووم قسەکی خۆشتان لەگەڵ بکەم و تیکەلتان بم." ھاریتۆن دەستی پیکرد "بۆچی گلەیی لە من دەکەیت، من چیم پێ دەکرا بۆ تۆ؟" خاتوو کاسرین وەلامی دایەوہ "ئۆھ، تۆ زۆر شازی. من ھەرگیز ئەو جۆرە بایەخەم بە کەس نەداوہ"

ھاریتۆن ھەستایەوہ بە نەرمی چووہ بەرامبەری، وتی: بەلام چەندین جار ویستم یارمەتیت بەدەم، زۆر جار لە بەریز ھیتکیلیف داوام کردوہ کە ڕینگەم پێبدات یارمەتیت بەدەم ...

کاسرین وتی: بێدەنگ بە! دەچمە دەرەوہ یان ئەوہتا دەچمە شوینیکی تر، زۆر لەوہ باشتەر ئەو دەنگە قیزەوہنەکی تۆم گوئی لێ بیت.

ھاریتۆن لە بەر خۆیەوہ وتی خوای دەکرد دەچووی بۆ دۆزەخ! چەکەکی ھەلگرت و ھیچی تر پێوہندی بە کاروباری یەکشەممانەوہ نەبوو. ئێستا بای خۆی بە ئازادی قسەکی کرد، کاسرینیش درکی بەوہ کرد کە تەنیا ییەکی سەرەوہ بۆ ئەو باشە، بەلام سەرماوسۆل ناچاری کرد ھەردەم بێتە خوارەوہ، سەرەرای لووتبەرزێیەکی ناچار بوو لەگەڵ ئێمە زیاتر و زیاتر تیکەل بیت. منیش بیرم لەوہ دەکردەوہ کە نابێ ھیچی تر بە سووکایەتیوہ بروانیتە سروشتە باشەکی من. منیش وەک ئەو رەق بووم، لە نیو ئێمە کەس خۆشی نەدەویست و کەیفی پێ نەدەھات: شایەنی ئەوہش نییە یەکمان یەک قسەکی لەگەڵ بکەین و با بۆ خۆی پیزی خۆی راگریت. با لەگەڵ سەرۆک ئاوا بجوولیتەوہ، کە ھەرچیەکی بکات تێی ھەلەدەت. چەندە ئازار لە ژێر دەستی سەرۆک بچێژیت، ئەوہندە ژەھراویتر دەبیت لەگەڵ ئێمە!

یەکەم جار کە گویم لەم قسانەکی زیلا بوو، بریارم دا کە ئەوانە بەجێ بێلم و کووختیک بە کرێ بگرم و کاسرین بەرمەوہ لای خۆم و لەگەڵ من بژی: بەلام بەریز ھیتکیلیف بە خیرایی خانووکی سەربەخۆ بۆ ھاریتۆن دا بین دەکات، بۆیە حالی حازر ھیچ چارەسەرێک شک نابەم تاوہکو میدیکی تر نەکاتەوہ، ئەوہشیان بە دەست من نییە.

به‌م شیوه‌یه چیرۆکی خاتوو دین کۆتایی هات. قسه‌ی دکتۆزه‌که کورتی هینا، من زووتر چاک بوومه‌وه و گورو تینم هاته‌وه به‌ر، هه‌رچه‌نده هه‌فته‌ی دووهم بوو له مانگی یه‌ک، پیشنیارم کرد که سواری ئه‌سپ بم و پوژتیک و دووان بچمه ده‌روه، به سواری ئه‌سپ بچمه بانه‌کانی ویزه‌رینگ، بۆ ئه‌وه‌ی به خاوه‌ن خانووه‌که‌م بلایم که شه‌ش مانگی داها‌توو له لهنده‌ن به سهر ده‌به‌م، هه‌روه‌ها گه‌ر پیشی خوش بیت، ئه‌وا بۆ خۆی خانووه‌که دوا‌ی مانگی ده به کری‌ بدات. من زستانیکی تر لیره به سهر نابه‌م.

به‌شی سی و یه‌ک

دوینی پوژتیک پرشنگذار و هیمن و سارد بوو. هه‌روه‌کو پیشنیارم کرد چوومه بانه‌کانی ویزه‌رینگ: خزمه‌تکاره‌که‌م (ئیلن) داوا‌ی لی کردم که نامه‌یه‌کی بگه‌یه‌نمه ده‌ست کاسرین، منیش ئه‌وه‌م ر‌هت نه‌کرده‌وه، چونکه ئه‌و ئافره‌ته شایه‌نی هه‌موو شتیک بوو، نابیی هیچ داوا‌یه‌کی ر‌هت بکریته‌وه. که گه‌یشتمه بانه‌کانی ویزه‌رینگ ده‌رگای پیشه‌وه له‌سه‌ر پشتی بوو، به‌لام ده‌رگای تۆله سه‌ندنه‌وه داخرا‌بوو، له دوا‌هه‌مین سه‌رداندا، له نیو باخچه‌که‌دا بانگی هاریتۆنم کرد، زنجیری ده‌رگا‌که‌ی شل کرده‌وه و چوومه ژووره‌وه. هاریتۆن به پیی پیویست کوریکی قۆز بوو. ئه‌مجاره دوا‌ی چیرۆکه‌که‌ی خاتوو دین به تاییه‌تی سه‌یرم کرد، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر خۆی بوو ئه‌رکه‌کانی به باشی ئه‌نجام ده‌دا.

پرسیارم کرد له هاریتۆن ئایا به‌ریز هیتکلیف له ماله‌ یان نا؟ وه‌لامی داوه: نه‌خیر، به‌لام بۆ نانی ئیواره دیته‌وه. پاش وه‌لامه‌که‌ی یه‌کسه‌ر بیله‌که‌ی ده‌ستی فری‌ دا و به‌دوام که‌وت، وه‌ک پاسه‌وانیک به‌دوام که‌وت نه‌ک وه‌ک پیشوا‌زیکردن له میوانیک.

پیکه‌وه چووینه ژووره‌وه. کاسرین له‌وێ بوو، دیار بوو خه‌ریکی ئاماده‌کردنی هه‌ندێ میوه بوو بۆ ژهمی نیوه‌رۆ: به پیکه‌وانه‌ی ئه‌و ساته‌ی بۆ یه‌که‌م جار بینیم، ئه‌مجاره‌یان زۆر تووره و توند دیار بوو. ئه‌و کچه‌ چاوه‌کانی به‌رز نه‌کردنه‌وه تا سه‌یرم بکات، وه‌ک جار‌ان و وه‌ک چیرۆکه‌که‌ی ئیلن بی ئه‌وه‌ی حساب بۆ که‌س بکات کاره‌که‌ی خۆی ده‌کرد، هه‌رگیز وه‌لامی چه‌مینه‌وه و به‌یانی باشی منی نه‌داوه.

بۆ خۆم بیرم کرده‌وه "کچیکی روو خوش نییه، خاتوو دین له سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌ی

دهیویست قهناعه تم پئی بکات که باوهر به پرووخوشییه کهی بکه م. راسته زۆر جوانه، به لام فریشته نییه.

هاریتۆن به دلنیا ییه وه پئی وت که شتهکانی بباته موبه قه که. پالئیکی به شتهکانه وه نا و وتی "بۆ خۆت بیانیه" چوو له لای کورسییه که که له لای په نجه ره که بوو، نا له وئی سهیری بالندهکانی دهره وهی کرد. به مه بهستی ئه وهی سهیریکی باخچه که بکه م، لئی نزیک بوومه وه: ههر لئی چوو مه پیش تا نامه کهی ئیلنم له سه ره ئه ژنۆی دانا، هاریتۆن به مهی نه زانی، به لام کاسرین به دهنگیکی بهرز پرسى: ئه وه چیه؟ لاییه!"

به وه هه لسه که وه تهی زۆر بیزار بووم و به ته وه سه وه پیم وت "ئه وه نامه ی خزمه تکاره کۆنه که ته، ئه وه خزمه تکاره ی له گرهنج خزمه تی تۆی ده کرد." کاتى که زانی نامه که لای ئیلنه وه هاتوو زۆر چه زی کرد یه کسه ر بیکاته وه و بیخوینیه ته وه به لام هاریتۆن نامه که ی هه لگرت و خستیه نیو گیرفانی قاپووته که ی و وتی ده بی به ریز هیتکلیف یه که م جار ته ماشای بکات. کاسرین به بیده نگى رووی له ئیمه وه رگیرا و دهسته سه ره که ی دهره ینا و به چاوه کانییه وه گرت، نامۆزاکه شی بۆ ماوه یه که ویستی ههسته کانی چاک بکاته وه، پاشان نامه که ی دهره ینا و له سه ره ئه زر له ته که کاسرینی دانا. کاسرین نامه که ی هه لگرت و چه ند پرسیاریکی به په رۆشه وه له من کرد دهره ی زیندانییه کانی گرهنج، پرسیارى ماقوول و بی مانا، پاشان سهیری گرده کانی کرد و له بهر خۆیه وه وتی: ده بی به سواری ئه سپ بچمه وه ئه وئ! ده بی هه ر بچمه سه ره ئه و گردانه! ئه وه! هاریتۆن زۆر ماندوو و بی تاقه تم!" پاشان سه ره جوانه که ی به لئواری په نجه ره که کرد، نیمچه گریان و نیمچه ئاخ هه لکیشان، هۆشی له ئیمه نه بوو، نوقمی خه مۆکییه که ی بووه وه: گوئی به وه نه دا که ئیمه له وئین و سهیری ده که یین، هه ر ئاگاشی له ئیمه نه بوو.

پاش ئه وه ی بۆ ماوه یه که بیده نگ دانیشتم، وتم "خاتوو کاسرین، تۆ نازانی و ئاگه دار نیت که من هه موو سه ره سه ره یورده ی ئیوه ده زانم؟ بۆیه من به نامۆ ده زانی و نایبیت قسه م له گه ل بکه ی. خزمه تکاره که م هه رگیز له ستایشی تۆ ماندوو نه ده بوو، بۆیه زۆر بی ئومید ده بیت گه ر به بی هه والئیکی تۆ بگه ریمه وه، گه ر بشزانیت که تۆ نامه که ت وه رگرت و هیچت نه وتوو، زۆر زۆر تووره ده بیت!"

به م قسه یه، دیار بوو مه یلی گۆزا و پرسیارى کرد: ئایا ئیلن که یفی به تۆ دیت؟
به دوولئى وه لامم داوه "به لئى، به لئى زۆریش."

به رده وهام بوو "پئی بلئى که وه لامى نامه که ی ده ده مه وه به لام هیچ شتیکم پئی نییه پئی بنووسم: نه کاغه ز نه پینووس. کتیبیکیشم له لا نییه که کاغه زیکی لئى بکه مه وه."

هاوارم لئى هه ستا "هیچ کتیبیکت لا نییه! تۆ چۆن بی کتیبه کانت ده ژى؟ هه رچه نه ده بۆم نییه ئه و پرسیارانه بکه م، به لام ئیوه کتیبخانه یه کی گه وره تان هه بوو، ئیستا کتیبه کانم له گرهنج لئى به ن ئه و زۆر په ست و نائومید ده بم!"

کاسرین وتی "کاتى کتیبه کانم له لا بوون هه میشه ده مخوینده وه. به لام به ریز هیتکلیف هه رگیز ناخوینیه ته وه، بۆیه بریاریکی ده به نگانه ی دا که کتیبه کانم له ناو به ریت. بۆ ماوه ی یه که هه فته له بهر کتیبه کانم هۆشم له خۆم نه بوو. هیچ کتیبیکم بۆ نه ماوه، ته نیا ئه وه نه بیت جاریک چوو مه نیو کتیبه ئاینیه کانی جو زیف و جاریکیش به دزی چوو مه ژوره ره که ی هاریتۆن هه ندئى چیرۆک و کتیبی لاتینی و یونانی خۆم له وئى دۆزییه وه. هه موو ئه مانه هاوړی کۆنى من بوون. ئه مانه م له گه ل خۆم هینا به لام هه موویان دزی و هه موویان سووتاند. تۆ هاریتۆن هیچ سوویدیکت له و کتیبانه نه یینی، بۆچی هه مووت سووتاندن، تۆ هه میشه ئیره بیت به من هاتوو، هه ر تۆش بوویت نامۆژگاری به ریز هیتکلیفت کرد که ئه و گه نجینه پر له کتیبه م لئى بدزیت؟ به لام زۆر به یانم له میتشکم ماوه، هه مووی نو سراوه ته وه له دلما چاپ کراون، که س ناتوانیت ئه وانه له میتشک و دلّم دهر به یینیت!"

هاریتۆن سوور هه لگه را کاتى نامۆزاکه ی ئه و کاره دزیوانه ی لئى ئاشکرا کرد، ئینجا دهستی کرد به پاسا و هینانه وه و بهرگریکردن.

بۆ ئه وه ی هاریتۆن رزگار بکه م، وتم "به ریز هاریتۆن زۆر چه ز ده کات زانیاری و مه عریفه تی خۆی به ره و پیشه وه بیات. ئه و ئیره یی به تۆ نابات به لام چه زی له کتیبه کانی تۆ بوو. پاش چه ند سالیکی تر قوتاییه کی زۆر زیره کی لئى دهر ده چیت."

کاسرین وه لامى دایه وه "له هه مان کاتیشدا ده یه وئیت من بخاته ژیر گله وه! به لئى گویم لئیه که هه ولئى خوینده وه و نووسین ده دات، ئای که هه له ی سهیر سهیر ده کات!

هەز دەكەم چێفی چەیس وەك دوینی دووبارە بکەیتەو: ئیجگار سەیر بوو. گویم لیت بوو، گویم لیت بوو که له نیو فەرهنگەکه به دواى مانای وشە قورسەکاندا دەگەرای، پاشان دەستت کرد بە نەفرەتکردن چونکە نەتەتوانی مانای وشەکان بخوینیتەوه!

کۆرە گەنجەکه زۆر هەستی به شەرمەزاری کرد که کاسرین به نەزانینی پیکەنی، پاشان خویشی دای له قاقای پیکەنین بۆ ئەوێ به سەرە خوێ نەهینیت. منیش هەمان بیروکەم هەبوو، بەسەرھاتەکهی خاتوو دینم بێر هاتەوه و وتم "بەلام هەر یەك له ئیمە باى خوێ هەلە دەکات له ژيانیدا، ئایا مامۆستاکانمان گالتهمان پێ دەکەن کاتێ که هەلە دەکەین یان هاوکاریمان دەکەن بۆ ئەوێ زیاتر فێر بین؟"

کاسرین وەلامی دایەوه "ئۆه! مەبەستم ئەو نییە بواى فێربوونی ئەو سنووردار بکەم، بەلام مافی ئەوێ نییە شتەکانی من بۆ خوێ بەریت و به هەلە و پەلە بیخوینیتەوه و گالته به وشەکانی نیو کتیبەکه بکات! ئەو کتیبانە به پەخشان و شیعەرەکانەوه لای من زۆر پیرۆزن، بۆیە رقم لەوه دەبیتەوه ئەو کتیبانە به دەمی ئەو بخوینرێنەوه! لهگەڵ ئەوێ، جوانترین دێرەکانی منی هەلبژاردوو که من هەمیشە بۆ خۆم دووبارەم دەکردنەوه، بەلام ئەو به هەلە و گالته جارێیەوه دەبخوینیتەوه."

سنگی هاریتۆن بۆ ماوهیەك بێ هەناسە و بێ خوست بوو: هەستی به توورەیی و تاوان دەکرد، من هەستامەوه، بۆ ئەوێ شەرمەزاری و سەرزەنشتیەکهی هاریتۆن بپۆشم، چوومه لای دەرگا، وهستام و سەیری دەرەوهم کرد. ئەویش وەك منی کرد و ژوورەکهی به جێهێشت، بەلام زوو بەدەرکەوتەوه، شەش کتیبی له دەستەکانییەوه بوو، فێریدایە سەر کۆشی کاسرین، وتی "ها بیانگره! هەرگیز جارێکی تر هەز ناکەم نە بیانخوینمەوه نە گویشم لێیان بێت!"

کاسرین وەلامی دایەوه "ئێستا نامەوینەوه. ئەو کتیبانە لهگەڵ تۆ حیسابیان بۆ دەکەم و لهگەڵ رقم لێیان دەبیتەوه."

کاسرین یەکیك له کتیبەکانی هەلگرت که کرابوو، دەستی کرد به خویندنهوه به تۆنی یەکیك که تازه فێر دەبیت، پاشان دەستی به پیکەنین کرد. وتی "ئەها گوێ بگره ئەمە دێرەکانی شیعیکی فۆلکلۆره."

بەلام هاریتۆنی خوویست هیچی تر بەرگەى ئەو ئازارانەى نەگرت: گویم لى بوو،

به خەمەوه سەیری زمانی کاسرینی دەکرد. دیار بوو کاسرین ئەم هەلەى قۆستەوه و تا پێی خۆش بوو هەستەکانی هاریتۆنی بریندار کرد، هاریتۆنیش تەنیا به جوولانەوهی هەموو ئەندامەکان لەشى قەرەبووی ئەو شەرمەزارییەى دەکردەوه، پاشان کتیبەکانی هەلگرتەوه توور هەلیدایە نیو ئاگرەکه. لەسەر و فەسالی هەردووکیان گریان و شین و رۆرۆم بەدی کرد. بەلام هاریتۆن لەپریکدا هەستی بەوه کرد که بەم کارەى تۆلەى خوێ کردووتەوه و سەرکەوتوو بووه بەرامبەر به دوژمنەکهى یان بلێن ئامۆزاکەى.

کاسرین لێوه وشکبوو، هەستی به چاویکی ماندوو، دەپروانی، وتی : بەلێ دێرندەیهکی وەك تۆ هەر ئەوێندە لهو کتیبانە فێر دەبیت.

هاریتۆن به توندی وتی : ئێستا وا باشتره بۆ تۆ، زمانت بگری.

توورەییەکهى قسەى زیاتر بەرهم هینا، خێرا هاتە لای دەرۆزەکه، لهو شوینە که جیم کرد تا تێپەریت. هاریتۆن دەرگا بەردینەکانی بریبوو، بەرێز هیتکیف هاتە سەرەوه و بەرامبەرى هاریتۆن بوو، شانی گرت و پرسى "کورم ئێستا چى دەکەیت؟"

هاریتۆن وتی "هیچ، هیچ ناکەم" خوێ تەنیا کرد و هەولێ دا پەژاره و توورەییەکهى بشاریتەوه.

هیتکیف سەیریکی کرد و هەناسەیهکی ساردی هەلکیشا.

من له پشت هیتکیف بووم، به منگەوه وتی "سەیره گەر خۆم توورە بکەم. بەلام کاتێ له روویدا سەیری باوکی دەکەم، لێره هەموو رۆژی شتی زۆرتر دەبینم! ئای که چەند به شەیتان دەچیت؟ هەز ناکەم بشیبینم چونکە چارهى کهسیانم ناوێت."

هیتکیف چاوهکانی خستنهوه سەر زهوی و به میزارهوه چوه ژورهوه. روویکی ماندوو و نیگەران و ترشای هەبوو بۆ قسەکردن. هەرگیز ئاوا هیتکیفم نەبینیوه پێشتر. بووکهکهى له پەنجەرەکهوه ئەوى بینیبوو بۆیە رایکرده نیو موبهقهکه، جا من به تەنیا مامەوه.

له وەلامی سلۆهکهى من، هیتکیف وتی "بەرێز لۆکوود خۆشحالم که دووبارە له دەرەوه دەتبینم. بەشیکی له پالنه ره خۆپەرستییهکهیه که پێم وا نییە بتوانم هەر

ئىستا زەرەركەت پىر بىكەمەو لەو بى حەوسەلەيبىيەدا . زۆر پىم سەيرە چى تۆى
هيناوته ئىرە ."

وہ لآم دايەوہ "گەورەم لەوہ دەرسم بىكارى بىت . لە بەر هەندى هەفتەى داھاتوو
دەچمە لەندەن ، بۆيە دەبى ناگەدارت بىكەمەوہ كە هەست ناكەم بتوانم ئەو دوانزە
مانگەى كە لە سەرى رىكەوتبووين لە سەرەسكرووس گرەنج بمىنمەوہ . پىم وايە هيجى
تر ناتوانم لەوى بژىم ."

هيتكليف وتى "بەراستىتە ، ماندوو بووى ئەوہندە لە جىھان دوور كەوتىتەوہ ؟ گەر
ھاتووى تا پارە نەدەى بۆ ئەو شوينەى كە ناتەويت ، ئەوا گەشتەكەت بى سوودە : بۆ
جارى دووہم من خانووى بە كرى نادەم بە كەس ."

تۆزى توورە بووم و وتم "نەھاتووم بۆ ئەوہى داواى ئەوہت لى بىكەم پارەم لى خووش
بىت . ھەر ئىستا لەگەلت يەكلایى دەكەمەوہ ؟ دەفتەرى تىبىنيەكانم لە گىرفانم
دەرھىنا ."

بە خووشىيەوہ وەلامى دايەوہ "نا ، نا ، تۆ زۆر شت دواى خووت جى دەھىلى تا
قەرزەكانت پى پر بىكەيتەوہ گەر نەگەرئىتەوہ : من زۆر بە پەلە نىم . دانىشە و نانى
ئىوارەمان لەگەل بخۆ ، ھەر ميوانىك دوا سەردانى بىت و جارىكى تر نەگەرئىتەوہ
پىشوازى لى دەكەين . كاسرىن شتەكان بىنە ژوورەوہ ، لە كوئى ؟

كاسرىن دەرکەوت و سىنيەك چەقۆ و چەنگالى هينابوو .

هيتكليف لە لايەكەوہ بە كاسرىنى وت "دەتوانى لەگەل جوژيف نان بخووت ، لە
موبەقەكە بمىنەوہ تا ئەو ميوانە دەروات ."

زۆر بە نادلى گوئىرايەلى فەرمانەكانى بوو : بەلام ھەستى ئەوہى نەبوو ياخى بىت .
لە نيو قوشمەجى و دژە مرۆفەكان دەژىت ، ئىتر ئەوہشى دەيانبىنيت باشتەر نين لەو
مرۆفانەى ئىرە .

بەريز هيتكليف لە لايەك گرژ و مۆن ، ھارىتۆن لە لايەكى دىكەوہ بىدەنگ ، ژەمىكى
زۆر ناخوشم خوارد ، بۆيە خىرا خواحافىزىم كرد . حەزم كرد بە دەرگای پشتەوہدا
برۆم بۆ ئەوہى ھەندى قسە لەگەل كاسرىن بىكەم و پىرە جوژيفيش بىزار بىكەم ، بەلام
ھارىتۆن فەرمانى پى درا كە ئەسپەكەم تا دەرەوہ بەيئىت ، هيتكليف خوئى تا دەرەوہ

لەگەلم ھات ، بۆيە نەمتوانى كارەكەم بىكەم .

كاتى بە ئەسپەوہ بە رىگەدا دەگەرمامەوہ ، بۆ خوتم بىرم دەكردەوہ "ژيان لە بانەكانى
ويزەرىنگ زۆر قىزەوہن و ناخوشە ! بە دەردى خاتوو ئىلن وتەنى ژيانى كاسرىن بەس
ژيان نيە ، بەس لە نيو مرۆفان ناژىت . ئەو كچە ژيانى بەس دوورە لە خوئى و
رۆمانسىيەت و پىكەنين . دەبى چۆن بژىت ، سەيرە !"

په ساسییه که، په ساسیتر بوو، چه وشه تهنیا که ی له جاران تهنیا تر بوو. میگه له مه پیکم بینی له سه ر چیمه نی گورستانه که ده له وه ران. که ش و هه وایه کی گهرم و خو ش بوو، زور گهرم بوو بو گه شت، به لام گهرمییه که ی نه بووه ریگرم بو چیژ وهرگرتن له و دیمه نه جوانه ی سه ره وه و خواره وه: خو مانگی هه شت نییه ناوا گهرمه، من دلنیام وام لی دهکات مانگیکی تریش به تهنیا لیره به سه ر به رم. له زستاندا هیچ شتیک نه وهنده ترسناک نییه، له هاویندا هیچ شتیک نه وهنده نیلاهی نییه له چا و نه و شیوه ته سکانه ی لای نه و گردانه، هه روه ها له چا و ته فرهدان و فیلی نه و به یارانه.

پیش زهرده پهر گه یشتمه گرهنج، له دهرگام دا بو چوونه ژوروه وه، به لام خیزانه که چووبوونه پشته وه، توندتر له دهرگام دا له لای ناگردانی موبه قه که، هه ر گوئیان لی نه بوو. چوومه نیو چه وشه که. له ژیر هه یوانه که کچیکی نو ده سالان دانیشته بوو، درومانی ده کرد و پیره ژنیکیش له نیو دهرگا که جگه ره ی ده کیشا.

له پیره ژنه کهم پرسی "نه ری خاتوو دین له ژوروییه؟"

وه لای دایه وه: نه خیر لیره ناژیت: له سه ره وه له بانه کانی ویزه رینگ ده ژیت.

به رده وام بووم: که واته تو خزمه تکاره که ی؟

وه لای دایه وه که به لی خانووه که ده پاریزم

وتم: باشه من سه روک، به ریز لوکوو دم. نایا هیچ ژورویک هه یه منی لی به ویننه وه، گهر هه بیت باشه؟ ده مه وی نه مشه و لیره بمینمه وه."

به سه رسورمانه وه هاواری لی هه ستا "به راست تو سه روکییت! گهر نه شبیت، شوینی تو هه ر ده که ی نه وه!"

دار جگه ره که ی دانا و چووه ژوروه وه، کچه که ش به دوا ی که وت و منیش دوا ی نه وان چوومه ژوروه وه. هه ندی به گاره گار بوون، پیم وتن که هیمن بن. پیم وتن که من ده چم پیاسه یه که ده کهم تا دیمه وه گو شه یه کهم بو ریگ بخت بو ژوروی دانیشتن و نانی نیواره و ژورویکیش بو نوستن. پیم وتن که نه و ژوروانه خو لوی نه بن، و ناگریکی باشیشیان لی بیت. پی ده چوو ناماده بوو که دریغی نه کات له کاره کانیدا، بانه کانی ویزه رینگ مه به سستی چوونه دهره که ی من بوو، پیش نه وه ی بروم له چه وشه که گهرامه وه بو نه وه ی بپرسم.

به شی سی و دوو

مانگی نوی سالی ۱۸۰۲ داوت کرام بو ویرانکردنی به یاره کانی هاو پیه کم له باکور، له گه شته کهم بو خانووی هاو پیه کم، پیش بینیم نه ده کرد که ۱۵ میل ما بوو بگه مه گیمه رتوون. شاگردی چایخانه که ی سه ر پیه که په قهره چیک ناوی له ده ست بوو له به رده م نه سپه که ی منی داده نا، له هه مان کاتدا عاره بانه یه که سه وه به ویدا تیپه ری، سه وه زه کان زور تازه و جوان بوون، پیاره که وتی "تو به ره و گیمه رتوون ده چی، ها؟ به خوا خه لکی ته مه لی لیه و دانه ویله ناکه ن!"

له به ر نه وه ی من له گیمه رتوون ژیا بووم و چیژی ژیا نه ترسناک و بیمه کهم وهرگرتبوو، دووباره م کرده وه "گیمه رتوون؟ نه ها! ده زانم. چه ند لیره وه دوره؟" کابرا وه لای دایه وه "به سه ر نه و گردانه وه نزیکه ی چواره ده میله، ریگه یه کی سه خته."

له پرا مووچر کیکم تی گیرا و بریارم دا سه ر دانیکي سره سکروس گرهنج بکه م. ده وره به ری نیوه رو بوو، به خو م وت که شه وه که ش له وی به سه ر ده به م گه لی چاتره له وه ی لیره له م چایخانه یه به مه سه ر. له گه ل نه وه شدا، ده توانم روژیک زووتر مه سه له کانم له گه ل خاوه ن خانووه که یه کلایي بکه مه وه و خو م له ناریشه و سه ری شه ی داگیرکردنی دراوسی دووباره رزگار ده که م. تاویک پشووم دا و به خزمه تکاره کهم وت پرسیا ری ریگه ی لادیکه بکات، هه رچه نده نه سپه کانمان زور ماندوو ببوون، به سی سه عات توانیمان نه و ریگه یه دوره بپرین.

له وی به جیم هیشت و خو م به تهنیا به نیو دوله که دا شو رو بوومه وه. که نیسه

له پیره ژنه کهم پرسى "هموو شتیک نارامه له بانه کان؟"
سوته که جگه رى پرشت و وه لامى دایه وه "ئیمه چوزانین!"

دهمویست بپرسم بۆچی خاتوو دین گرهنجى جى هیشتوو، به لام نه مویست زیاتر
رهزای خۆم گران بکه، بۆیه رووم وهرگتیرا و رویشتم، به تنیا به رى که وتم، خۆر به
ناسته م له پشتمه وه بوو، به یاریکی چر له پی شه وه م بوو، یهک لاده چوو ئه وى تر
دهگه شایه وه، کاتى پارکه کهم جى هیشت، به سهر ریگه به ردینه که به رى که وتم بۆ
خانوى به ریز هیتکیلف. پیش ئه وهى بگمه ئه وى، رووناکى خۆر لای رۆژناوا ته و او
بوو و تاریکی کرد، به لام دهمتوانى هموو به رده کانى سهر ریگه که ببینم، هموو
تالیکی چیمه نه کهم ده بینى، ئه ویش به هۆی رووناکى مانگه که وه بوو. نه سهرکه وتم و
نه له دهرگاشم دا - خۆی کرابوو وه، وتم دیاره شته کان لیره باشتتر بوونه. له نیو
درهخته به به رده کانى خانوو که چهن دین میوه ی جوړاوجۆر زۆر به جوانى شوړ
ببوونه وه.

ههر دوو دهرگا و په نجه ره که کرابوونه وه، ئیستاش وهک جاران ناگریکی گهش له نیو
ناگردانه که ئه و ناوه ی رووناک کردبو وه. گهر خانوو یکی بچووک بوایه کهس له
به رى خۆی را نه دهرگرت، به لام بانه کانى ویزه رینگ زۆر گه و ره بوو که ههر یه که و له
شوینیک، له ژووړیک بۆ خۆی داده نیشت. ژووړه وه خه لکی لى بوو، زۆر دوور نه بوون
له په نجه ره که، ههر له هه وشه که ئه وانم لى دیار بوو و گویم له قسه کانیان بوو،
وه ستام بۆ ئه وه ی گویمان لى بگرم، ههر حه زم لى بوو بزانه چى ده لاین و باسى چى
ده که ن.

دهنگیک وهک زهنگى زیوین، به شیرینی وتى "به پیچه وانه وه! تو زۆر ده بهنگى ئه وه
بۆ جارى سڼیه مه! جاریکى تر پیت نالیم. به بیرت بیت ئه گینا به قزى راتده کیشم!"
یه کیکی تر به تو نیکی نه رم وتى "دهى باشه به پیچه وانه وه، ئیستا ماچم بکه، بۆ
ئه وه ی باشتتر به بیرم بیته وه."

"نه خیر، له سهر وه را بخوینه وه بى ئه وه ی یهک هه له بکه ییت."

قسه که ره که ده ستى به خویندنه وه کرد: گه نجیک بوو، جلیکی جوانى پۆشیوو و
له سهر میزه که دانیشتبوو، کتیبیکى له پیش بوو. زۆر که یفخۆش بوو، چاوه کانى

له سهر په ریه کتیبه که لاجو بوون له نگه ریان له شوینیکى خه یالى گرتبوو، که چى
شه پازلله یه که به بنا گوئی که وت و به ناگا هاته وه. ئه وه ی وانه ی پى ده وته وه له
پشتیه وه را وه ستابوو، ئه و کاته بازنه کانى ده ستى دهره وشانه وه، کاتى ده چه مایه وه
روویکی بۆرى هه بوو، زۆر باش بوو که قوتابیه که روخسارى کچه که ی نه ده بینى
ئه گینا ههر بۆی نه ده خویندرا یه وه.

وانه که ته و او بوو، ههر دوو لا نازاد بوون. به لام قوتابیه که داوای پاداشتى کرد، به
لایه نى کهم پینج ته ره ماچى وهرگرت، به لام به نه رم و نیانى گه رایه وه. پاشان هاتنه
لای دهرگا که، له گفتوگو که بیان را دیار بوو که ژوانیک داده نین بۆ ئه وه ی بچنه نیو
به یاره کان و پیاسیه که بکن. گهر له و ساته خۆم دهرخستبا ئه و ا هاریتون زۆر رقى
لیم ده بووه وه، بۆیه سوورامه وه له لای موبه قه که چومه ژووړه وه. له و لایه وه کهس
نه یزانى من هاتومه ژووړه وه، لای دهرگا که هاوړى کونه کهم خاتوو دین دانیشتبوو،
دروومانى ده کرد و له بهر خۆیه وه گۆرانیه کی ده وت، که ناوه ناوه وشه ی
نالیبوورده یی و سووکایه تی پیکردنى تى ده خست، پى ده چوو رهنگدانه وه ی ژبانه
ناخۆشه که ی بیت له بانه کانى ویزه رینگ.

کاتى لى چومه پیش، خاتوو دین ده یویست ده ست به گۆرانیه کی تر بکات، به لام
بازى دایه سهر پیته کانى و هاواری لى هه ستا "ئوه، به ریز لۆکوود، ئه وه تو ی، چۆن
به م شیویه هاتیه ئیره؟ ده بوایه له سره سکرۆس گرهنج بوای. ده بوایه ناگه دارمان
بکه یته وه پیش ئه وه ی سهر دانمان بکه ییت!"

وه لام داوه "نا لیره ده میتمه وه، شوینم بۆ ناماده کراوه له گرهنج. دووباره به یانى
ده رۆمه وه. باشه تو چۆن هاتوو ی بۆ ئیره، خاتوو دین قسه م بۆ بکه."

پاش ئه وه ی تو چوو ی بۆ له نده ن، هینده ی نه برد زیلا کاره که ی جى هیشت و به ریز
هیتکیلف حه زى لى بوو من شوینه که ی بگرمه وه، لیره بم تا تو ده گه ریته وه. تو
ئىستا و ره ژووړه وه! ئایا به م ئیواریه له گیمه رتونه وه را هاتى؟

وه لام داوه "له گره نجه وه هاتووم، ههر له ویش ژووړم بۆ مانه وه بۆ ریک ده خه ن،
هاتووم بۆ ئه وه ی کاره که م له گه ل سهرۆکه که ت ته و او بکه م، چونکه پیم و نییه
جاریکى دهره فته هه بیت بیمه وه بۆ ئیره"

منی هینا ناو خانووکه، نیلی وتی "گه ورهه چ کاریک؟ ئیستا رویشتوو و وهها زووش ناگه ریتهوه."

وه لأم داوه "درباره کری خانووکه."

خاتوو دین وتی "توه، کهواته دهبی له گه ل خاتوو کاسرین قسه بکهیت. یان له گه ل من. به لأم کاسرین هیشتا فیر نه بووه توه کارانه بکات، من له باتی توه کارهکانی بۆ دهکهه: کهسی تر نییه."

واقم ورم!

خاتوو دین بهردهوام بو "توه! دیاره گویت له وهه واته نه بووه که هیتکلیم مردوو!"

به سه رسورمانه وه هاوارم لی ههستا "هیتکلیم مردوو! ماوهی چهنده مردوو؟"

"توه سی مانگه: وهره دانیشه، کلاوه کهتم بدهری، هه موو شتیکت بۆ باس دهکهه. بوهسته، خو نانت نه خواردوو؟"

وتم "هیچم ناوی: له گرهنج فه رمانم کردوو نانی ئیوارهم بۆ ناماده بکهه. توش وهره دانیشه. له خه وینیش بیرم له مردنی توه کابرایه نه ده کردهوه! ئیستا پیم بلی شتهکان چۆن روویان دا. تۆ ده لپی گه نه کهان وهها زوو ناگه ریتهوه؟"

"نه خیر - دهبی هه موو ئیواره که لییان تووره بم و سه رزنهشتیان بکهه له بهر پیاسه درهنگانهکانیان: به لأم بۆ من نه هاتوون. تۆ زۆر ماندوو و شه کهت دیاری، به لایه نی کهم تۆزی بیره کۆنه کهی ئیمه بخۆرهوه، حالت باشته ده بیته."

پیش توهی رهتی توه بیره به بکه مهوه، خاتوو دین به خیرایی چوو هینای، گویم له جو زیف بوو ده بیوت توه چییه باب به و ئان و ساته هاوړی له ته مه نی خۆت بووه ته میوانت! له وه تهی سه روک نه ماوه به که یفی خۆتان ده کهه!"

به لأم خاتوو دین هه وه لأمیشی نه دایه وه، دوا دهقیقه یه که یه کسهر هاته ژووره وه، جامیکی پر له و بیره کۆنه هینابوو که من زۆر به په رو شه وه هه لم دا. پاشان مهستی کردم به چیرۆک و میژووی هیتکلیم. ههروه کو باسی کرد توه کابرایه کۆتاییه کی زۆر سهیری هه بوو.

خاتوو دین دهستی به گێرانه وه کرد: دوو ههفته پاش رویشتنی تۆ، بانگ کرام بۆ

بانهکانی ویزه رینگ. منیش له بهر خاتری کاسرین به که یف خۆشیه وه په سه ندم کرد. به کهه چاویکه وتیم له گه ل کاسرین منی چه په ساند و زۆر خه مم پی خوارد: زۆر زۆر گۆرابوو له وه تهی لیک جودا ببوینه وه. به ریژ هیتکلیم ههچ هۆکاریکی پی نه وتم بۆچی توه بریاره ی داوه من بیمه ئیره، ته نیا توه نه بیته پیمی وت که ده مه وی تۆ لیره بیت، زۆریش ماندوو ببوو له دیتنی کاسرین: پی وتیم دهبی ژووریکه دانیشتن بۆ خۆم ریک بکهه و کاسرینیش لای خۆم دابنیم. روژانه به زۆری و به ناچاره یه که دوو جار چاوی پی ده کهوت. کاسرین به وه هه له زۆر خۆشحال بوو، پاشان ورده ورده کتیه بکهانم بۆ دزیه وه، به تایبه تی چه ند وتاریکیش که له گرهنج زۆر که یفی به وانه دههات، ئامۆژگاریم کرد که دهبی له گه ل توه ژیا نه ی ئیره خۆمان رابینین، خۆمان مورتاح بکهین. توه خه یاله زۆری نه برد. کاسرین به کهه جار زۆر تووره و توند بوو، له بهر یه که شت توهیش چوونه نیو باخچه ی لی حه رام کرابوو، بۆیه له وهش رانه هاتوو که له چوار دیواری بچووک له به هاردا ژیان به سه ر ببات. منیش زۆر جار به ته نیا جیم ده هیشت له بهر کاروباری خانووکه. بۆیه نارزه ایی دهربری له ته نیایی. توهی لای باشته بوو ده مم له گه ل جو زیف بکات له نیو موبه قه که به س به ته نیا دانه نیشت. من گویم به شه ره قسه کانی توه نه ده دا: به لأم زۆر جار هاریتۆن به ناچاره ده چوو موبه قه که، کاتی سه روک وستی به ته نیا له نیو خانووکه هه م شۆ بکات! له سه ره تادا که هاریتۆنی ده بینی بیده نگ ده بوو یانیش له وی ده رویشته، یاخود هه میشه لی تووره ده بوو و رووی ده شکانده وه، هاریتۆنیش هه میشه تووره و بیده نگ ده بوو. پاش ماوه یه که کاسرین هه ل سوکه وتی خۆی گۆری و نه ی توانی به یه که جاریش هاریتۆن به ته نیا جی به یلیت: هه میشه قسه ی له گه ل ده کرد، گالته ی به گه مژه یی و کاره کانی ده کرد، هه میشه پی دهوت چۆن به رگه ی توه ژیا نه ت گرتوو که تا ئیستا ژیاوی. چۆن هه موو ئیواره یه که به ته نیا دانیشتوو و سه یری ئاگری کردوو و پاشان نووستوو.

جاریکیان کاسرین پی وتم "ئیلن هاریتۆن زۆر به سه گ ده چیت، وا نییه؟ کاری خۆی ده کات و خواردنی خۆی ده خوات و پاشان ده خه ویت! دهبی چ ته قلیکی ترسناک و ره شی هه بیته! ئایا هاریتۆن تۆ قهت خه ون ده بینی! گه ر خه ون ببینی، خه ونه کانت دهرباره ی چییه؟ به لأم تۆ ناتوانی قسه م بۆ بکه ی!"

ئامۇزاي من بيت، من قەبوولمە گەر تۆ تووپرە و توند نەبى لەگەلما .
ھاريتۆن ھىچ ۋەلامى نەبوو .

كاسرىن بەردەوام بوو "ھاريتۆن، ھاريتۆن، ھاريتۆن! گوپت لىمە؟"

بە دەموچاۋىكى گىرژ و ترشاۋەۋە وتى "چارەى تۆم ناۋىت، دوور كەۋە لىم!"

كاسرىن لىي چوۋە پىشەۋە و دەستى بۆ دار جگەرەكە برد و وتى "ئەۋ دار جگەرە
بىدە من"

پىش ئەۋەى كاسرىن دار جگەرەكە لە دەمى دەر بەھىنەت، دار جگەرەكە شكابوو .
ھاريتۆن لە كاسرىن تووپرە بوو و جگەرەكە تىرى دەرھىنا .

كاسرىن ھاۋارى لى ھەستا "بەسە ھاريتۆن، دەبى گوپم لى بگرى، من ناتوانم
قسە بگەم گەر ئاۋا لە خۆت بگەيت"

ھاريتۆن تورۋھاتتر وتى "لاچۆ ھەى شەيتانى بەدەفر! بەسە وازم لى بىنە!"

كاسرىن پىي داگرت و وتى "نەخىر، وازت لى ناھىنم: نازانم چى بگەم تا تۆ قسەم
لەگەل بگەيت، تۆ زۆر كەللە رەقى، ناتەۋى تىبگەيت، كاتى پىت دەلىم دەبەنگ،
مەبەستم ھىچ شتىك نىيە: مەبەستم رىسوا كردن و شكانەۋەى روۋى تۆ نىيە . ۋەرە،
ھاريتۆن با فىرە خويندەۋەت بگەم: تۆ ئامۇزاي منى، تۆ دەبى ببىت بە خاۋەنى من ."

ھاريتۆن ۋەلامى دايەۋە "من لەگەل تۆ خۆم فىرە خويندەۋە ناكەم، تۆ زۆر
لووتبەرزى، ھەرۋەھا تۆ زۆر بە فرتوفىل و ئۆينبازى! ھەر ئىستا دەچم بۆ دۆزەخ،
روح و جەستەم دەسووتىنم، گەر تۆ لىرە لە تەك خۆم ببىنم، ھەر ئىستا لە بەر چاۋم
ون بە!"

كاسرىن روۋى گىرژ بوو، چۆۋە لاي پەنجەرەكە و دەستى كرد بە كرۆشتنى
لىۋەكانى، بە ھەموو چەشنىك دەبويست ھەنسكەكانى بشارىتەۋە .

من لىرە تەداخولم كرد "بەرىز ھاريتۆن، تۆ دەبى ھاۋرىي بيت لەگەل ئامۇزاكەت،
دەبى ببىت بە ھاۋرىي چونكە وا دان بە ھەلەى خۆى دادەنەت و داۋاي لىبوردن
دەكات . گەر ببىت بە ھاۋەلى ئەۋە ژيانى ھەردووكتان زۆر خۆش دەبىت، كاسرىن زۆر
سوۋدى بۆ تۆ دەبىت . تۆش دەبى بە پىۋاۋىكى تر .

ھاريتۆن ھاۋارى لى ھەستا "چ ھاۋەلىك، ئەۋ ھاۋەلەى رقى لىم دەبىتەۋە، من
بەپىۋا دانانەت دلخۆشى بگەم! نەخىر، گەر بمكاتە شاي ھەموو جىھان، جارىكى تر
ناچمە ژىر بالى ئەۋ لووتبەرزە ."

كاسرىن بە گىرمانەۋە وتى "ئەۋە من نىم رقم لە تۆ دەبىتەۋە، بەلكو ئەۋە تۆى رقت لە
من دەبىتەۋە! تۆ بە قەد بەرىز ھىتكلىف بگرە زىاترىش رقت لە منە ."

ھاريتۆن ئىرنشۆ دەستى پىكرد "تۆ درۆزنىكى بەدەفرى . بۆچى من ئەۋم تووپرە
كردوۋە، بۆچى من ھىتكلىف لە تۆ ھار دەكەم؟ كە تۆ گالئەت پى كردم و رىسوات
كردم - دەى بزانه توۋشى تاعوونم ناكەيت، لاچۆ لە بەر چاۋم، ئەگىنا من لە
موبەقەكە دەرۋمە دەرەۋە!"

كاسرىن چاۋەكانى وشك كىردەۋە و ۋەلامى دايەۋە "نەمزانى تۆ بەشى منت
ۋەرگرت . منىش لە ھەموو كەسىك بەختم نەبوو، بەلام ئىستا سوپاست دەكەم، لىت
دەپارىمەۋە كە لىم خۆش ببىت: دەتوانم لە نىۋ پاش چى بگەم؟"

گەرايەۋە لاي ئاگرەكە و دەستەكانى درىز كرد . ھاريتۆن ۋەك ھەۋرى برووسك
ھەژىن روخسارى رەش ھەلگەرا و پەست ببوو، مستەكانى توند كىردبوون، نازانم
دەبويست لە كى بدات . چاۋى ھەر لەسەر زەۋى گىر كرد بوو . كاسرىن زۆر پەست و
دلئەنگ و پەرىشان بوو، لەم ھەلسوكەۋتە سەگانەيەى پەشۋوكاۋ ببوو، چونكە ھىچ
بىپارى نەدا، چوۋە لاي ھاريتۆن و بە سەرسامىيەۋە ماچىكى لە روۋمەتى كرد . كچە
جوانەكە وايزانى من نەمبىنيۋە، گەرايەۋە پاش، ئەمجارە چۆۋە لاي پەنجەرەكە، زۆر
شپىرە ببوو . سەرم لەقاند و پىم باش بوو، پاشان روۋى سوۋر ھەلگەرا و وتى "ئىلن،
باشە چىم كىردوۋە؟ تۆقە ناكات و سەيرم ناكات: دەبى وا خۆم دەرېخەم كە من كەيفم
پى دىت - پىي بلىم كە ئىمە ھاۋرىيىن ."

نازانم ئايا ھاريتۆن بەۋ ماچە قەناعەتى كرد يان نا: زۆر ئاگەدار بوو، چەند
دەقىقەيەك، روۋى بە كەس نىشان نەدا، پاشان روۋى بەزى كىردەۋە، لە شەرمان
نەيدەزانى چاۋەكانى لە كوئى لەنگەر بگرن .

كاسرىن كىتېبىكى ھىنا لە نىۋ كاغەزى سىپى جوان پىچابوۋىيەۋە، بە قىردىلەيەكى
سىپى توندى كىردبوو، لە سەرى نووسىبوۋ پىشكىشە بە "بەرىز ھاريتۆن ئىرنشۆ"،

كاسرين منى كرده بايئۆزى خۆى و ئەم ديارىيەى پى گواستمەوہ بۆ ھاوپرى كەلەلە
رەقەكەى.

كاسرين وتى "ئىلن گەر ئەم كىتیبەى وەرگرت، ئەوا پىيى بلى كە كاسرين خۆى دىت
فېرت دەكات بە دروستى بخوینیتەوہ، گەر رەتیشى كردهوہ، دەچمە سەرەوہ، ھەرگىز
جاریكى تر خۆمى تىناگەيەنم."

ديارىيەكەم وەرگرت و چووم پەيامەكەم گەياند، كاسرين بە پەرۆشەوہ لە دوورەوہ
سەيرى دەكردىن. ھاريتۆن پەنجەكانى لىك نەكردنەوہ، بۆيە منىش كىتیبەكەم لەسەر
ئەژنۆى دانا. وەرى نەگرت و فرىشى نەدا. گەر پامەوہ سەر كارى خۆم. كاسرين
سەرى خۆى خوار كردهوہ لەسەر مېزەكە، تا گوپى لى بوو كە ئامۆزاكەى جوولايەوہ،
پاشان خۆى دزيبەوہ، چووە تەنىشت ئامۆزاكەى دانىشت. ھاريتۆن دەستى بە
لەرزىن كرد و رووى تاريك بوو: ھەموو تالى و ترشى و توورەيى و رەقەكەى نەمابوو:
يەكەم جار جورئەتى نەبوو قسە بكات، نەيتوانى يەك بركە چيپە وەلامى نىگا پر لە
پرسىارەكەى كاسرين بداتەوہ، كاسرين بە منگەوہ وتى : ھاريتۆن بلى لىت خۆش
دەبم. ھەر تەنيا بە وشەيەك زۆر دلخۆشم دەكەيت.

ھاريتۆن شتىكى وت كەس گوپى لى نەبوو.

كاسرين بە پرسىارەوہ وتى "كەواتە تۆ دەبى بە ھاوپرىم، ھا؟"

ھاريتۆن وەلامى دايەوہ "نەخىر، لە ژيانندا ھەموو رۆژى خەجالەت دەبى لە بەرمن،
چەند خەجالەت بى ئەوئەندە من دەناسىت، من بەرگەى ئەوہ ناگرم."

كاسرين وەك ھەنگوين زەردەخەنەيەكى شيرىنى ھاتى و زياتر لىتى چووە پىشەوہ،
وتى "كەواتە نابیتە ھاوپرىم؟"

ئىتر ھىچى تر لە قسەكانيان نەگەيشتم، بەلام كە سەيرم كردن ھەردووكانيان
سەريان بە سەر كىتیبە پەسەند كراوہكە كردبوو، گومانم لەوہ نەما كە رىكەوتننامەكە
لە لايەن ھەردوو لايەن پەسەند كرا، لەو كاتە بە دواوہ دوژمنەكان بوون بە ھاوپەيمانى
يەكتر و ھاوپرى گيانى بە گيانى يەكتر.

زۆريان خویند، ھەرگىز سەريان لەسەر كىتیبەكە ھەلنەگرت تا جۆزىف ھاتەوہ.
جۆزىفى داماو زۆر حەپەسا و شلەژا كاتى ئەو ديمەنەى بينى كە كاسرين لەسەر
يەك كورسى لەگەل ھاريتۆن ئىرنشوق سەريان پىك كردبوو و دانىشتبوون، كاسرين

دەستى لەسەر شانى ھاريتۆن دانابوو، بەو ديمەنە كاسرين لەو پەرى خۆشيدا بوو:
ئەو ديمەنە ئەوئەندە كارى لە جۆزىف كرد، نەيتوانى ئەو شەوہ ھىچ لەسەر ئەو بابەتە
قسە بكات، ديار بوو ديمەنەكە سەرى كردبوو. ھەست و سۆزى بە ھەناسەيەكى سارد
و سەردەربى كاتى ئىنجىلەكەى لەسەر مېزەكە فرى دا و نووسىنەكانى لەسەر
كىتیبەكەى دانا كە ئەمرۆ فېرى ببوو. لە كۆتاييدا خۆى بۆ نەگىرا و بانگى ھاريتۆنى
كرد.

وتى: ئەمانە بدە سەرۆك، ئىستا برۆ سەرەوہ بۆ ژوورى خۆت.

وتم "وہرە كاسرين دەبى بچىنە ئەو لاوہ: كارەكانى خۆم كردوہ. ئامادەى برۆين؟"
ديار بوو ئەوہى پى خۆش نەبوو، وەلامى دايەوہ "ھىشتا نەبووئە سەعات ھەشت!"
دواتر رووى لە ھاريتۆن كرد و وتى "ھاريتۆن، ئەو كىتیبە لەسەر لىواری ئاگردانەكە
بەجى دىلم، بەيانى ھەندى كىتیبى تر دىنم."

جۆزىف وتى "ھەر كىتیبىك بەجى بىلى فرى دەدەمە ناو ئەو ئاگرە."

كاسى ھەرەشەى كرد كە كەس نابى دەست لە كىتیبخانەكەى يان كىتیبىكى بدات،
كاتى بە لاي ھاريتۆن تىپەرى زەردەخەنەيەكى تى گىرا و بە دەم گۆرانى وتنەوہ چوہ
سەرەوہ: دەتوانم بلىم دلى زۆر خۆش بوو، لەوئەتى ھاتووتە بانەكانى ويزەرىنگ
ئەوہ بۆ يەكەم جارە ئاوا كەيف خۆش بىت، جگە لەو ساتانەى بۆ يەكەم جار
سەردانى لىنتى كرد، ئەوہ يەكەم جار بوو لە بانەكان خەندە لەسەر لىوانى ببىنم.

ئەو لە يەكتر نزيكبوونەوہيە خىرا گەشەى كرد، ھەرچەندە جار جارە نەدەچوونە
لاى يەكەوہ. ھاريتۆن بە خۆزگەيەك شارستانى نەدەبوو، خانمە گەنجەكەى منىش
فەيلەسووف نەبوو، ئەوئەندە خۆگرىش نەبوو، بەلام ھەردووكانى بىريان لە يەك شت
دەكردەوہ، يەككىيان ھەستى بە سەربلندى دەكرد ئەوہكەى تر حەزى دەكرد سەرى
بلند بىت، دواجار زۆر لە يەكتر نزيك بوونەوہ، تا ئىستا كە دەيانبىنى.

بەرىز لۆكوود ببىت، چەندە ئاسان بوو دلى خاتوو كاسرين ببەيتەوہ. بەلام ئىستا،
خۆشحالم تۆ ھەولى بردنەوہى دلى ئەوت نەدا. تاجى ھەموو خۆزگەكانم
يەكگرتنەوہى ئەو دوو فرىشتەيە بوو. لە رۆژى زەماوئەندىاندا ئىرەيى بە كەس نابەم:
من ئىستا دلخۆشترىن ئافرەتم لە سەرانسەرى ئىنگلتەرادا!

کاسرین له تهنیشت من دادهنیشت، به لآم ئەمرو دزهی کردووه ته لای هاریتۆن، تیبینی ئەوهم کرد که هه موو دوژمنایه تی و رقه که ی به رامبه ر به هاریتۆن گۆراوه به هاوړتیه تی!

کاتی چووینه ژووره وه، به گوپی کاسرینم چرپاند : ئیستا ئاگه دار به زۆر قسه له گه ل ئامۆزاکه ت ناکه یت. زۆر قسه کردنت له گه ل ئەو بئگومان به به ریز هیتکلیف تووړه و بیزار دهکات و به دهست هه ردووکتانه وه شیت و هار دهیت.

کاسرین وه لآمی دایه وه "نه خیر زۆر قسه ی له گه ل ناکه م و ئاگه داری خۆم ده بم."
دهقیقه یه ک پاشتر، چوو لای هاریتۆن، گوپی به هاری له سه ر قاپه که ی دانا.

هاریتۆن نه وپرا له وئ قسه ی له گه ل بکات: نه یده وپرا هه ر ته ماشاشی بکات، ئیتر کاسرین دهستی به گالته کردن کرد تا وای لئ هات دوو جار ان گه یشته ئەو راده یه ی که به هاریتۆن پیکه نین. من رووم لئ گرژ کرد و پاشان کاسرین نیگایه کی سه روکی کرد: که بیرى سه روک لای هه ندئ بابته تی تر بوو نه ک دانیشتوانی سه ر میزه که، هه ر که هاریتۆن ده می کرده وه کاسی به رده وام بوو، هه ر زۆر لئى چوو پئشه وه. پاشان دهستی کرده وه به قسه قۆره کانی و هاریتۆن دهستی به پیکه نین کرد. به ریز هیتکلیف به خۆی هاته وه و چاوه کانی خیرا خزانده سه ر رووه کانمان، کاسرین به بوغز و رق و کینه وه سه یری نیو چاوانی کرد ئەمجاره که لله ره قیشی پئوه دیار بوو، بۆیه هیتکلیف هار بوو.

هیتکلیف هاواری لئ هه ستا "به ختت هه یه لئم نزیک نیت! ئەوه چ شه یتانیکه له ناخت وات لئ دهکات به م شیوه یه به به رده وامی به و دوو چاوه دۆزه خیه سه یری من بکه یت! به سه دووباره وجودی خۆت لئره به بیر من مه هیته وه. وامزانی پیکه نینم له بیر برديه وه."

هاریتۆن به منگه وه وتی "هه له ی من بوو."

سه روک پرسیارى کرد "ده لئى چی؟"

هاریتۆن چاوی خسته وه سه ر قاپه که ی به رده می و دانپیانانه که ی دووباره نه کرده وه. به ریز هیتکلیف که میک سه یری کرد و پاشان به بیده نگى دهستی به نانی به یانی کرد. له و دانیشتنه دا هیچی تر پئشبینی بیزاریمان نه کرد: به لآم کاتی

به شى سى و سى

له به یانی رۆژی دواتر، هاریتۆن نه یتوانی بچیتته سه ر کاره کانی، بۆیه له ماله وه مایه وه، من زۆرم بئ ناخۆش بوو چونکه خانمه که ی من تووشی گرفت ده بوو گه ر ته وای ئەو رۆژه لای ئامۆزاکه ی بوايه. کاسرین پئش من هاته خواره وه، یه که سه ر چوو به خچه که، له وئ ئامۆزاکه ی بینى هه ندئ سووکه کارى ده برد به رپوه، کاتی چووم بانگم کردن بۆ نانی به یانی، بینیم که قه ناعه تی به هاریتۆن کردووه هه موو ئەم ناوه پاک بکاته وه به رنامه یان دانا بوو بچن له گرهنج درهختی جوان به ین.

تۆقیم له و ویرانکاریه ی که به ماوه ی نیو سه عات رووی دا، درهخته کانی کشمیشی ره ش چاوی جۆزیف بوون، کاسرینیش ئەو درهختانه ی له ره گ و ریشه وه هه لکیشا و گوپی نوپی له شوین چاندنه وه!!

هاواریم لئ هه ستا "ئه وه تا ئەوه هه مووی به سه روک نیشان ده دریت! هه ر له و دهقه ی تۆ هاتیه تئو باخچه کان هه مووی بۆ ده چیتته وه، باشه چۆن به رگری له خۆت ده که یت و چ پاساویک ده هیئیتته وه بۆ ئازادکردنی خۆت بۆ نیو باخچه که؟ ئەم مه سه له یه ده ته قیتته وه: بزانه چ گوپی نه دیکمان پئ ساز ده که ن! نازانم ئەو هاریتۆنه بۆ نه چوو سه ر کار و وازی له و کچه نه هیئا تا کار به م راده یه گه یشته!"

هاریتۆن به سه رسامیه وه وتی "له بیرم چوو که ئەمانه هی جۆزیفن، به لآم پئی ده لئیم من ئەم کاره م کردووه."

ئیمه هه میشه ژمه کانمان له گه ل به ریز هیتکلیف ده خوارد. هه میشه له برى کاسرین چایه م ئاماده ده کرد، بۆیه له سه ر میزه که زۆر پئویست بووم. عاده ته ن

جوڙيف له درگاڪه دركهوت، به لټوه له رزيوهكان و چاوه بڼگه نه كاني ناشكراي كرد كه درهخته كاني دهرهوه هلكيشراون. دهبوايه كاسي و ناموزاكيه بديبايه پيش نهوهي ناشكراي بكات، بڼ ماوهيكه شهويلاگه كاني وهك مانگا ليك دنا كاتي كاويژ دهكات، دووباره دهستي به قسه كردهوه كه به زحمه تي هرهئه وندهي لي تيگه يشمتم: مووچه كه ي خوځم بدرئ و من ليره دهرؤم! سه روك مه به ستم هيچ شتيك نييه به لام بهرگه ي نهو ناگرم. له خوږا چوو نه ناو باخچه كه و درهخته كاني هلكيشاوه! من له گه ل نهو كارانه را نه هاتووم!

هيتكليف قسه كاني پي بري و وتي "ئيسستا هه ي گه مژه پيم بلي چيت دهوي. له كورتي بيبره وه! گرفتت چييه؟ ته داخولي به يني تو و نيلي ناكم. نيلي بوي هه يه بتخاته نيو چالي خه لووزه كه وه من پيوهنديم به سه ره وه نييه."

جوڙيف وه لامي دا يه وه "مه سه له نيلي نييه! سوپاس بو خوا نيلي هيچ عه يبي نييه. نهو هه موو داره كاني نيو باخچه كه ي هلكيشاوه، نازانم بو چي واي كرده وه ..."

به ريز هيتكليف پرسياي كرد "نهو گه مژه يه سه رخوش بووه؟ هاريتون هيچ هه له يه كت به رامبه ر كرده وه؟"

هاريتوني گهنج وه لامي دا يه وه "به لي دوو سي دره ختم هلكيشاوه. به لام دووباره ده يانچينمه وه."

سه روك پرسى "نه ي باشه بو هه لتيكيشان؟"

كاسرين زماني گه را و هاواري لي هه سستا "ويستمان هه ندي گول له وي بچينين. هه موو هه له ي من بوو چونكه من پيم وت نهو دره ختانه هه لتيكيشيت."

خه زوره كه ي به سه رسامبييه وه پرسى "نه ي باشه چ شه يتانتيك ريگه ي به جه نابت داوه بچينه نيو باخچه كه و ده ست له شتيك بده يت؟ هاريتون، تو كي فه رماني پي كردى گويزا يه لي بيت؟"

هاريتون بيدهنگ بوو، ناموزاكيه وه لامي دا يه وه "ناشي نه وه نده پارچه زه وييه شمان لي قه دهغه بكه يت بو جوانكاري، پاش نه وه ي نهو هه موو زه وييه ي منت زه وت كرده وه بو خوت!"

هيتكليف وتي "هه ي سوزاني بي نه مهك، زه وي تو! تو هه رگيز بسته زه وييه كت نه بووه"

كاسرين كه گه زه ي له دوا هه مين پاروه نانه كه ي ددا، به رده وام بوو "هه روه ها هه موو پارهي منيشت بو خوت برده وه!"

هيتكليف وتي "بيدهنگ! نانه كه ت ته واو كه و ليره برو!"

شته نه خوږا يه كه هه نه يبريه وه "نه ي پارو و زه وي هاريتون، ئيسستا من و هاريتون هاوړين، و هه موو شتيكيشي دهر باره ي تو، پي ده ليم!"

سه روك شله ژا: پروي زه رد هه لگه را و هه سستايه وه، به رتيكي كوشنده وه چاوه كاني له كاسي بري.

كاسرين وتي "گه ر ليم بده يت، نهوا هاريتون هه ر دوو چاوت دهر دنييت. بو يه بو خوت دانيشه."

هيتكليف برووسكه ناسا وتي "گه ر هه ر ئيسستا هاريتون نه تباته ژوره كه ي خوت، نهوا لي ي ددهم تا ده ييه مه نيو دوزه خ. نه ي جادووكه ري نه گريس! چون ده تواني هاني هاريتون بده ي دزي من؟ لا يبه ره له به ر چاوم! گو يت ليمه؟ په لي بگره و بي به ره موبه قه كه! ئيلن گه ر نه م جاره ريگه ي پي بده ي بيته به رچاوم نهوا ده يكوژم!"

هاريتون هه ناسه ي لي برابر و هه ولي دا قه ناعه ت به كاسرين بكات له به ر چاوي نه مينيت.

هيتكليف درنده هاواري لي هه سستا "هه ر به ر اكيش راكيش لا يبه ره له به ر چاوم! ناي ا ده مينيته وه و قسه ي زياتر ده كه ي؟" پاشان چوو ييش تا بو خوي فه رمانه كه ي خوي جيبه جي بكات.

كاسرين وتي "هه ي درنده هيچي تر هاريتون به گو يت ناكات. ليره و پاش به قه د من رقي له تو ده بيته وه."

هاريتون لي ي نزيك بووه وه و وتي "به سه به سه! گو يت لي ناگرم به م شيويه قسه ي له گه ل بكه يت. برو ليره."

كاسرين هاواري لي هه سستا "به لام تو ده بي نه ه ي ليت نهو له من بدات، وانبييه؟"

هاریتۆن به جدی وتی "وهره، باشه، وهره"
زۆر درهنگ كهوت: هیتكلیف په لی گرت.

هیتكلیف به هاریتۆنی وت "ئیسستا تۆ برۆ! واز لهو جادووكه ره بینه! ئهمجاره یان
واى لى كردم هیچی تر بهرگه ی نهگرم، بۆیه ئیسستا واى لى دهكهم بۆ ههتا ههتایی
ناقل بیت!"

دهستی له قژی كاسی گیر كرد، هاریتۆن ههولای دا نینگاكانی هیور كاتهوه، دلای
هیتكلیفی خۆش دهكرد ئهم جاره نازاری نه دات. چاوه رهشه كانی هیتكلیف ئاگری
لی دهباری، ئاماده بوو كاسرین پارچه پارچه بكات، منیش خۆم ئاماده دهكرد بۆ
ئوهی رزگاری بكهم، كاتی له پرا په نجه كانی له قژی بهربوون، ئهمجاره چنگی له سه
و باسکی گرت و رووی گرت. پاشان دهسته كانی به سهر چاوه كانی داهینا، ساتیک
وهستا تا خۆی گورجوگۆل بكاتهوه، ئینجا رووی له كاسرین كرد و وتی : تۆ دهبی
فیری ئوه بیت جاریکی تر بهم شیوهیه له گه لَم نه جوو لیتته وه، ئه گینا به راستی به
جاریک دهتكۆژم! له گه ل خاتوو دین برۆ و له گه ل ئوه به، به گوپی ئوه بکه. سه باره
به هاریتۆن ئیرنشۆش گهر بزانه گوئی له تۆ راده گریت، ئهوا دهینیرمه ئوه شوینه ی
كه نانی خۆی پهیدا بكات! خۆشه و یستی تۆ هاریتۆن سه رشۆر دهكات و سوالی پی
دهكات. نیلی بیبه و هه مووتان لیره برۆن، جیم بهیلن!

خانمه گه نجه كه م برده دهره وه: كاسرین زۆر له هه لاتنه كه ی خۆش حال بوو بهرگه
بگریت، ئه وه كه ی تر به دوایدا كهوت، به ریز هیتكلیفیش تا نانی ئیواره له ژووریکدا
بوو. ئامۆزگاری كاسیم كرد تا نانی ئیواره له سه ره وه بخوات، به لام هه ره كه كاتیکی
دۆزییه وه منی نارد بانگی كاسی بكهم. قسه ی له گه ل كه سمان نه دهكرد، زۆر كه می
خوارد، پاشان راسته وخۆ چووه دهره وه، پی دهچوو تا پیش ئیواره نه گه ریتته وه.

كاتی كه هیتكلیف له دهره وه بوو، دوو هاوړی نوپیه كه له نیو خانووه كه هاتنه وه
تهك یهك، گویم لی بوو كاسرین هانی هاریتۆن دها كه هه موو شتیکی به ریز
هیندلی كه دهكات ه باوکی هاریتۆن ئاشكرا كرد و پیی وت كه خه زووره كه ی چی
له گه ل باوکی كردوه. هاریتۆن وتی من سه ری خۆم به یهك وشه نایه شیمن له حزوور
سووكاتییه كه ی ئوه: ئوه شهیتانیکه بۆ خۆی، نایسه لیتت. كاسرین زۆر زه می

هیتكلیفی كرد. كاسرین زۆر تووره بوو و هانی هاریتۆنی دها، به لام هاریتۆن به
چهند رینگه یهك هیوری دهكردوه، به هۆی پرسیری ئه وه ی چۆن رینگه به هیتكلیف
دهدات به خراپه باسی باوکی بكات؟ پاشان كاسی له وه گه یشت كه هاریتۆن
ناویرت له بهردهم هیتكلیف دم هه لبریت، به وهشی زانی كه هاریتۆن زۆر به توندی
بهنده به هیتكلیف كه زحمه ته ئوه كۆت و زنجیره ی نیوانیان بشكیت، راهاتبوو به
سیفته خراپه كانی هیتكلیف، كه درنایه تییه کی دهویست تا به ره نگاری بیتته وه. بۆیه
كاسرین لهو رووداوه به دواوه دلایکی باشی نیشان دا، و ناره زایی و دهربرینه
خراپه كانی سه باره ت به هیتكلیف نه خسته روو و له لای منیش دانی به وه نا كه
په شیمانه له وه ی كه ویستی به ینی نیوان هاریتۆن و هیتكلیف بوورژینیت: ئه وه ی
راستی بیت باوه ر ناكهم هه رگیز برگه یه کی له گۆ هاتبیتته دهر، لهو كاته به دواوه له
مه ر چه وسینه ره كه ی.

كاتی ئوه سووكه شه ره قسه یه كۆتایی هات، دووباره بوونه وه هاوړی یه كتر، وهك
جاران وهك قوتابی و مامۆستا سه رقالی وانه كانی خۆیان بوون. پاش ئه وه ی
كاره كانی خۆم كرد، هاتمه ژووره وه لایان دانیشتم. كاتی سه یرم كردن هه ستم به
ئارامی و خۆشی كردو خۆشم نه مزانی كات چۆن به سه ر چوو. ده زانی كه
ههردووکیان وهك منالی خۆم حساب دهكهم: تا ئیسستا من شانازیم به كاسی دهكرد،
وا ئیسستا هاریتۆنیش سه رم بهرز دهكات وه. به ماوه یه کی زۆر كورت راستگوپی و
گه رمی و زیره کییه كه ی شوینی كه مته رخه می و دهبنگی و جه به زه ییه كه ی گرتته وه كه
پیشتر فیری ببوو. ئه مانه هه موو سه رچاوه ی دلسوژی كاسرین بوون. بیره
رۆشنه كه ی سیفته ته كانی رۆشنكردنه وه، روح و سه ره رزی خسته سه ر كه سایه تی:
ئوه هاریتۆنه ی كه له كاتی شاد بوونم به كاسی له بانه كانی ویزه رینگ زۆر جیاوازه
له گه ل ئوه هاریتۆنه ی ئیسستا، زۆر جیاوازه لهو هاریتۆنه ی كه له كراگس بینیمان.
كاتیک من پیمان سه رسام بووم، زه رده په ر سراپه وه و تاریك داهات و سه رۆكیش
گه راپه وه. له پرا هاته سه ره وه، له رینگه ی پیشه وه هاته ژووره وه، چاوی به
هه رسیكمان كهوت، چاوی به دیمه نیکی سه یر كهوت، هه ر ئه وه نده وپرا گه یشتین كه
سه رمان بهرز بکه ینه وه و سه یری بکه ین. به خۆم وت كه هه یچ شتیکی خراپیان

نه كړدوه، ئیتر پیوست ناکات سره ډک توپه بیت. بلایسهی ناگره که سهری هردووکیانې رووناک خسته روو، پرویان وهک دوو منالی به په روش دهاتنه بهرچاوان، هرچهنده هاریتون ته منی بیست و سی سال و کاسی هه زده بوو هرهیه که یان روح و ههستی فیربون و داهیتانیا تیا بوو، هردووکیان تا ئه و ساته نه ئه زموونی باش و نه ههستی پیگه یشتنیا به خووه بینیبوو.

پیکه وه چاوه کانیان بهرز کړدوه بۆ روویه روو بوونه وهی بهر پیز هیتکلیم: تو تا ئیستا سهرنجی ئهوت نه داوه که چاوه کانیان پیک دهچیت، چاوی هردووکیان به چاوه کانی کاسرین ئیرنشؤ (دایکی کاسی و پووری هاریتون) دهچوو. کاسرینی ئیستا هیچی به کاسرینی دایکی نه دهچوو جگه له نیوچه وان و کونه لووته که وانه هییه که ی. به لام ویکچوونی هاریتون زور له و زیاتر بوو: له هه موو کاتیکدا تاک بوو، پاشان هه بیه تیکی تایبه تی هه بوو، له بهر ئه وهی ههسته کانی زنگ و توانسته ئه قلییه کانی بی هیز بوون بۆ هه چالاکییه ک. پیم وایه ئه و ویکچوونه بوو بهر پیز هیتکلیم بی چهک کړد: به توو په هییه کی زوره وه چووه لای ناگره که، به لام خیرا تیه له چووه کاتی سهری پیاوه گه نه که ی کړد: یان ده توانم بلیم سیفه تی گوړی، چونکه هه له وئ بوو. کتیه به که ی له دهستی هاریتون وهرگرت و سهری لاپه ره کراوه که ی کړد و پاشان بی قسه دایه وه دهستی، کاسرینی به لاه نا: هاریتون توژیک له پشتییه وه وه ستابوو، هردووکیان رویشتن، منیش خه ریک بوو بروم، به لام پتی وتم دانیسه.

توژیک له و دیمه نه راما، پاشان وتی "ئه نجامی کی سهره، ها؟ یاخیبونتیکی پوچه بۆ کاره توندوتیژه کانم؟ ئامیر به کری ده گرم بۆ رووخاندنی هردوو خانووه که، خویشم مه شق ده که م تا وهک هیراکلسی به توانا کار بکه م، کاتیکیش هه موو شتیک ئاماده بوو و هاته ژیر دهسه لاتی خو م، ئه و کاته ویستم ده بیت بۆ ئه وهی هردوو بنمیچی خانووه که ویران بکه م! هاورپ کونه کانم له منیا نه داوه، ئیستا کاتی خویه تی تو له ی خو م له نوینه ره کانیان بکه مه وه: ده توانم ئه وه بکه م، که سیش ناتوانیت بموه ستینیت. به لام سووده که ی له کوپوهیه؟ گوئی به لیدان و کوتان نادم: ناتوانم خو م تووشی ئه و ئاریشه یه بکه م دهستم بهرز بکه مه وه! وهک ئه وه وایه که ته و او ئه و

کاتانه من کریکاریم کړدوه و شکومه ندی خو م بیر چووه ته وه. ئه مه زور دووره له حاله ته که: توانای ئه وم له دست داوه چیژ له ویرانکرنی ئه و دووه ببینم، زوریش بی تاقه تم ناتوانم تیکیان بشکینم.

هیتکلیم وتی: نیلی گوړانیکي سهر به دی ده که م. ئیستا له ژیر سیبه ری ئه و گوړانه دام. من چی تر خولقی ئه وم نه ماوه له ژیا نی روژانه مدا بخو م و بخومه وه. ئه و دووه ی که ژوره که یان جیهیشت تاکه دوو ئامیرن که ماددیانه دینه پیش چاوم، ئه و دهر که وتنه ش ئازار و ئه شکه نه جم دهن. قسه له باره ی کاسرین ناکه م: هه زیش ناکه م بیر بکه مه وه، به لام زور هه ز ده که م له بهر چاوم ون بیا یه: وجودی کاسی له م ماله ته نیا ههسته کانم ده شیوین. هاریتونیش به شیوه یه کی جیاواز کارم تی دهکات: ئیستا گه ر کاریک بکه م بی ئه وهی شیت بم ئه و هه رگیز جاریکی تر نایبینمه وه! رهنگه توش له گه ل ئه و رایه ی من بیت، که من وا خه ریکه به ده ستیا نه وه شیت ده م. گه ر بتوانم وه سفی هه زاران فورم و بیرو که ی رابردوو بکه م که دهسته به ری دهکات. به لام ئه وهی پیت ده لیم لای که س باسی ناکه یه، زوریش بیرم لای ئه و بهر نامه یه که دامناوه، دوا جار له می شکم دینه دهر و جیهه جی ده بیت.

هیتکلیم بهر ده و ام بوو "پینچ ده قیقه پیش ئیستا هاریتونم وهک گه نجیتی خو م هاته بهرچاو، نهک وهک مروقتیک! به چه ندین ریگه ههستم پتی کړد، که مه حال ده بوو به شیوه یه کی ئه قلانی هه ولی وه ستان دیم دابا. پیش هه موو شتیک، هه ز و خو شه ویستی بۆ کاسرین و نزیکوونه وه یان له یه کتر ترسیکی شوومی بۆ من پیش هیناوه. رهنگه توش وا بیر بکه یته وه ئه وه یان هه موو خه یال می داگیر کړدوه، بیر ده که مه وه: ده بی دژی من هاوپه یمانیکیان ساز نه کړد بیت؟ باشه کاسرین (دایکی کاسرین) چی به بیر نایه ته وه؟ ناتوانم سهری ئه و ئه زره بکه م، به لام سیفه ته کانی ئالایه کی سهر به خو یان دروست کړدوه! له هه موو هه وریکدا، له سه ر هه موو دره ختیک - شنه ی با به شه و و روژ - وینه ی کاسرین چوار دهر یان گرتووم! ئاسایترین رووی پیاو و ئافره ت - سیفه ته کانی خو م - گالته و به زمم پی ده که ن. ته و او ی جیهان لیم بووه ته دیوه زمه یه ک، بووه ته ماریکی دریز و له ملم ئالاه له وه ته ی کاسرینم له دست داوه، یان له وه ته ی مردووه! سهره رای ئه وهش، رووی هاریتون بریتی بوو له تارمایی

خۆشەويستىيە نەمرەكەي من، ئەو تارمايىيە بوو تە دېرك لە خۆشى و ناخۆشى و ئازار و شىكۆمەندىم چە قىيوە... بەلام دووبارە كۆردنەوئەي ئەو بىرۆكانە بۆ تۆ زىياتر توورەم دەكەن: تەنيا ئەو ت بۆ روون دەكاتەو كە بۆچى دەبى من بە تەنيا بم، ھاورىيەتەي لەگەل ھاريتۆن ھىچ سوودى نىيە، جگە لە ئازار ھىچى تىرى بۆ من نىيە: سەرھەراي ھەموو ئەمانەش نازانم بە چ شىوئەك ئەو ھاريتۆنە سەگانىيە و ئامۆزاکەي وا سەريان پىكەوئەناوہ. ھىچى تر ھەوسەلەم لەگەلئان نەماوہ! ھەموو شتىك دەگۆرپت!!".

پى دەچوو لە سەرە خۆي نەمايىت، بۆيە بە پرسىيارىك لە دونىاي خەيال ھىنامەوہ "بەريز ھىتكليف مەبەستت چىيە لە گۆران؟" ھەرچەندە بە پرواي خۆم نە مەترسى لە دەستدانى ھەستەكانى ھەبوو نە روھىشى دەدا: زۆر بەھىز و تەندروست بوو، بەلام ھەر لە منالايىوہ ئەو كورە ھەزى بەوہ بوو لەسەر شتى رەش بگىرسىتەوہ، و خەيالى سەير سەير بكات. جگە لە ترس و خەيال و بىرە رەشەكانى، بىروراي لە ھەموو خالىكى تر لەگەل ھى من تىكى دەكردەوہ.

وتم "نازانم تا گۆرانەكە روونەدات، نازانم چىيە. ئىستا نىمچە ھەستى پى دەكەم."

پرسىم "خۆ ھەست بە ھىچ نەخۆشىيەك ناكەيت، وا نىيە؟"

وئەلامى داىوہ "نەخىر نىلى، ھىچ نەخۆشىم نىيە"

بەردەوام بووم "كەواتە لە مردن ناترسىت؟"

وئەلامى داىوہ "ترس لە مردن؟ نەخىر! نە ترسم لە مردن ھەيە، نە ھەستى پى دەكەم نە ھىواشى بۆ دەخووزم. جا بۆچى لە مردن بترسم؟ من گوزەرانم زۆر باشە، كارتىكى زۆر باشم ھەيە، ھىچ ترس و گومانم نىيە، من نامرم تا يەك تالە مووى رەش بە سەر مەوہ ماىت. لەگەل ئەوئەشدا ناتوانم لەم بارودۆخەدا بەردەوام بم!! دەبى ھەناسەدان بە بىر خۆم بەيئىمەوہ، رۆژانە لە يادم دەچىت ھەناسە بدەم - ھەرۆھەا خۆم بە بىر دللى خۆم دەھىئەمەوہ بەردەوام بىت لە لىدان و ھەر تىرەي بىت!! بەلام دللم لە وئەلامدا باز دەدات و دەچەمىتەوہ: بە ھۆي ئەو تىرپانەي دللمەوہيە بچوكتىرین كار بى بىركردنەوہ دەكەم، بە ھۆي ئەو تىرپانەوہ زىندوو و مردووم بۆ لىك جيا ناكىتەوہ، بىركردنەوہكانم ھىچ پەيوەست نىن بە جىھانى راستەقىنەوہ. من ئىستا يەك تاكە

ئاواتم ھەيە كە بە ھەموو وجود و توانستەوہ ھەول دەدەم ئەو ئاواتەم بەيئىمە دى. دەمىكە تەماي ئەو ئەو ئاواتەم ھەيە، لەو باوهر دام كە بەم زوانە ئەو ئاواتەم دىتە دى - چونكە وا خەرىكە بە ھەموو گىانمدا رۆ دەچىت و سەرى لە ھەناوى ناوم: وا خەرىكە قووتم دەدات، وا خەرىكە جىبەجى دەبىت. دانپىنانەكانم وىژدانىيان ئاسوودە نەكردوہ، بەلام رەنگە بمكەن بە قەشمەرچار! ئۆھ خوايە! شەپىكى درىژە، خۆزگە تەواو دەبوو!"

ورە وردە لە زوورەكە چووہ دەرەوہ، بە دەم رۆشىتەوہ شتى سەير سەيرى لە بەر خۆيدا دووبارە دەكردەوہ، بە دەردى جۆزىف وتەنى، باوهرم كرد كە وىژدانى سەر زەوى لى كەردوہو تە دۆزەخ. لە خۆم پرسى چۆن ئەو كابرەيە كۆتاي پى دىت. ھەرچەندە پىشتەر بە دەگمەن ئەو شتانەي دەركاند، تەنانەت بە نىگاكانىشى، ئەوہ عادەتى بوو، گومانم لى نەبوو: بۆ خۆي دووپاتى كەردەوہ، بەلام نەك بۆ روحي، ھەموو ئەمانە واقىعەكەيان پى نىشان دەدا. بەريز لۆكوود ئەو تە لى بەدى نەكرد كاتى بىنىت: لەو ساتەي كە من قسە دەكەم، ژيانى وەك جارن بوو، بەلام زۆر ھەزى لە تەنيايى دەكرد، و خۆيشى لە كەس نەدەگەياند و پىوھندى بە سەر زۆر شتەوہ نەبوو.

هاریتۆن پرسى: ئى چى وت؟
كاسرىن وه لآمى دايه وه: پىنى وتم به زووترىن كات له بهرچاوى ون بم. به لآم زۆر له جارن جياوازتر بوو، ساتىك وه ستام سهيرم كرد وهك جارن نه بوو.

هاریتۆن پرسى: چۆن بوو؟
كاسرىن وتى: وا دهزانى دلخۆش و پرشنگذار بووه. نه خىر، هيچ نه بوو، زۆر وروژابوو، درنده و خوڤحال بوو!

بۆ خۆم بيرم كرده وه "كه واته چوونه دهره وهى شهوانى دلخۆشى دهكات!" ئه وهى راستى بيت منيش وهك كاسرىن واقم ورمابوو و قسه كانى راست بوون، نه مده ويرا دووپاتى قسه كهى كاسرىن بكه مه وه، چونكه ئيتتر ههلى وهرده گرت و دهستى به گالته و گهپ و كاره كانى خۆى ده كرد، كه ئه مانهش بۆ ئه و باش نه بوون. بۆيه به مه به ستى شتىك خۆم گه يانده وه ژوورى. هيتكليف له دهرگا كراوه كه وه ستابوو، رهنگ زهر د بوو و هه مو گيانى ده له رزى: له گه ل ئه وه شدا خوڤشيه كى سهير له چاوه كانى به دى دهكرا، ئه مه ته واولى ئاكارى رووى گۆر بيوو.

وتم "نانى به يانى دهخۆيت؟ شه و تا به يانى له دهره وه پياسه ت كردوه، ئىستا برسيت بووه!" ده مويست قسه ي لى دهر بىنم و بزانم له كوئى بووه، به لآم راسته وخۆ ئه و پرسىارهم لى نه كرد.

سهرى نه رى لى له قانده وتى "نه خىر برسيم نيه". وهك بلى دهر بىزانى ده مه وى قسه ي لى دهر بىنم و ئه وه هه له بقۆزمه وه.

شله ژام: وابزانم كاتى ئه وه نه بوو قسه ي لى دهر بىنم.

وتم "وابزانم كارىكى دروست نيه له و ساتانه بچيه دهره وه، ده بى له ناو جىگه بيت، كهش و هه وا تهره نابى له دهره وه بيت. وابزانم خراب سه رمات بووه و تاشت گرتوه: ئىستا گرفتىكت هه يه!"

هيتكليف وه لآمى دايه وه "هيچ شتىكم نيه كه به رگه ي بگرم. زۆر دلخۆشم ده كه يت گهر بچيه ژوره وه و به تهنيا جىم بىلى و بىزارم نه كه يت."

گوئىرايه لى بووم: كاتى به تهنىستيه وه تىپه ر بووم گوئىم له هه ناسه ي بوو، خىرا وهك هه ناسه ي پشيله هه ناسه ي وهرده گرت و ده دايه وه.

به خۆم وت "به لى! وابزانم ته واول نه خوڤش كه وتووه. سه رم له وه دهرناچىت ئه و

به شى سى و چوار

چهند رۆژىك دواى ئه و ئىواره يه، به رپىز هيتكليف هيچى تر له ژمه كانيش له گه ل ئىمه دانده نىشت، ههروه ها كاسرىن و هارىتۆنىشى له يه كتر جودا نه ده كرده وه، به لآم به هيچ شى وه يه كه نه يده ويست چاوى به و دووانه بكه وىت. رقى له ههسته كانى خۆى ده بووه وه، بۆيه هه ميشه خۆى ده شارده وه، خۆى ون ده كرد، له ماوه ي بيست و چوار سه عاتدا يهك ژه مى سووكى ده خوارد تهنيا بۆ ئه وهى له ژياندا بمىنىت.

شه وىكيان، هه موو نوستبوون، گوئىم لى بوو هيتكليف چوه خواره وه و به دهرگه ي پيشه وه دا چوه دهره وه. به لآم گوئىم له وه نه بوو بىته وه ژوورى، كه رۆژ بووه وه هيشتا هه ر نه هاتبووه وه. ئه و كاته له مانگى چواردا بووين: كهش و هه وا گهرم و خوڤش بوو، چيمه نه كان سه وز ده چوونه وه و تيشكى خۆر زۆر به جوانى دار سى وه كانى دهره وشانده وه. پاش نانى به يانى، كاسرىن سوور بوو له سه ر ئه وهى كه كورسيه كه م ببه مه ژىر دواه مين دره ختى خانوه كه و له تهك ئه ودا دانيشم و كاره كانيشم بكه م. سهيرى هارىتۆنى ده كرد كه به ته واولى له پروودا وه كه چاك بووبووه وه، باخچه خنجيلانه كهى كاسى رىك ده خست، كه به هۆى كارىگه رى ناره زاييه كانى جوژيف باخچه كهى گوئىزايه وه ئه و گوڤه يه. زۆر نارام و دلخۆش بووم له بهر تيشكى خۆرى به هار و ئاسمانى شين به سه رمه وه. كاسرىن تا نزىكى دهره وهى دهره وه چوو بۆ ئه وهى هه ندى ره گى گولى به هار له وى بىنىت، به لآم هه ر ئه وه ندم زانى به هه ناسه بركى وه هاته وه و پىنى وتين كه به رپىز هيتكليف وا دىته وه ژوورى. ههروه ها ئه وه شى وت كه به شى وه يه كى شپرزه و شى واول قسه ي له گه ل كردوه.

شەوہ لە دەرەوہ چی کردووہ.

ئەو نیوہرۆیە لەگەڵ ئیمە دانیشت بۆ نانی نیوہرۆ، قاپیکی پری لە چیشت لە دەست من وەرگرت، وەک بلایی بیەوئیت هیچی تر بەرۆژوو نەبیت و دەست بە نان خواردن بکاتەوہ.

ئێستا وەلامی قسەکەئێ بەیانی دامەوہ، وتی "ئیلێ نە سەرمام بووہ و نە تاشم گرتووہ. ئێستاش ئامادەم ئەو خواردنەئێ تۆ بە منت بەخشی بخۆم، چونکە ئەوہ کاریکی عادیلانەئێه."

دەستی دایە چەقۆ و چەنگالەکەئێ، ویستی دەست بە نان خواردن بکات، دوو پارووہ نانی نەخوارد لەپرا وەستا. چەقۆ و چەنگالەکەئێ لەسەر مێزەکە دانایەوہ، زۆر بە پەرۆشەوہ سەیری پەنجەرەکەئێ کرد، پاشان ھەستا بە سەر پێ و چووہ دەرەوہ. بینیمان لە باخچەکە دەھات و دەچوو کاتیک ئیمە نانمان دەخوارد، ھاریتۆن وتی دەچم پرسیارێ لێ دەکەم بۆچی نان ناخوات: وایزانی کە ئیمە بە جۆریک عاجزمان کردووہ. کاتێ ئامۆزاکەئێ گەرایەوہ، کاسرین پرسی "باشە، دیتەوہ نانەکەئێ بخوات؟" ھاریتۆن وەلامی دایەوہ "نەخیر، چونکە برسی نییە: بە ئاستەم خۆشی پتوہ دیار بوو، منیش بیزارم کرد کاتێ دوو جار قسەم لەگەڵ کرد، پاشان پتوہ و تم کە خیرم دەگاتێ گەر بە جێی بەئێلم: دیار بوو پتوہ سەیر بوو من چۆن ئاوا رووخۆشم لەگەڵ خەلکی."

چیشتەکەئێم بە قاپەوہ لە نیو فرن دانا بۆ ئەوہی ھەر گەرم بیت، پاش سەعاتیک یان دووان ھاتەوہ ژووری، کە ھاتە ژووری، ژوورەکە زۆر ئارام و ھیمن بوو، شتیکم لێ بینی کە زۆر ناسروشتی بوو، بەلێ زۆر ناسروشتی بوو. خۆشی لە ژێر ئەبرۆ رەشەکانیدا دیار بوو، جار جارە بە زەردەخەنەئێک ددانەکانی بە نەرمی بە دیار دەکەوتن، بالایی دەلەرییەوہ، نەک لە بیہیزی و سەرما بوونەوہ بەلکو لە بزە و خۆشییەوہ بالایی دەلەرییەوہ.

نیازم وا بوو لێی بیرسم مەسەلە چییە، کێ دلخۆشی کردووہ؟ بەلام دواتر وتم "بەرێز ھیتکلێف ھیچ ھەوآلی خۆشت گۆئێ لێ بووہ؟ سەیرە ئەمرۆ دلت خۆشە!"

وتی "ھەوآلی خۆش لە کوئێ بیت بۆ من؟ من دلّم خۆشە چونکە برسیمە، خۆشییەکەئێ لەوہدایە نانم پێ ناخوئیت!"

وہلامم داوہ "ئەوہتا نانەکەت ھەر ماوہ بۆچی ناخۆیت؟"

بە خیرایی بە منگەییەکەوہ وتی "ئێستا ناخۆم، تا ئیوارە چاوہرێ دەکەم. نیلی جاریکی تر لیت دەپارێمەوہ و داوات لێ دەکەم کە ھاریتۆن و نەقۆراکەئێ تر ئاگەدار بکەرەوہ کە خۆیان بە من نیشان نەدەن و لێم دوور بکەونەوہ. نامەوئێ کیشە لەگەڵ کەس بنیمەوہ: دەمەوئێ ھەر خۆم بە تەنیا لەم شوئینە بم."

لێم پرسی "ئایا ھیچ ھۆیەکی نوئێ ھەئێ بۆ ئەو خۆ بە دوور گرتنەئێ تۆ؟ بەرێز ھیتکلێف پێم بلێ بۆچی ئاوا نامۆئێ؟ دوئینێ شەو لە کوئێ بوویت؟ ئەو پرسیارانە ناکەم تا بیزارت بکەم، بەلام.."

بە پێکەنینەوہ قسەئێ پێ بریم، وتی "بەلێ ئەو پرسیارە زۆر من بیزار دەکات. باشە وەلامت دەدەمەوہ. دوئینێ شەو لە بەر دەم دەرگای دۆزەخ بووم. ئەمرۆ لە بەر دەرگای بەھەشتم. وا چاوم لە سەریەئێ: ئەوہتا سێ مەتر ماوہ بە خزمەتم بگات! ئێستا تکت لێ دەکەم برۆ وازم لێ بینە! ھیچ شتیکت گۆئێ لێ نابیت بترسیئیت، تکایە وازم لێ بین."

ژوورەکە و مێزەکەم پاک کردووہ، زۆر بە شپرزەئێی و دوودلیەوہ روئیشتم. ئەو نیوہرۆیە لە خانووہکە نەچووہ دەرەوہ، کەسیش تەنیاپییەکەئێ لێ تیک نەدا، تا سەعات ھەشتی ئیوارە، ھەرچەندە پتوہ نەوتبووم بەلام مۆمیکم ھەلگرت و نانی ئیوارەم بۆ برد. سەری بە پەنجەرەئێکی کراوہدا شوئێ کردبووہ، بەلام سەیری دەرەوہئێ نەدەکرد: رووی لە شوئینە تاریکەکە کردبوو. ئاگرەکە بەس خۆلەمیش بوو، ژوورەکە زۆر سارد بوو بووہوہ، بایەکی سارد لە لای دار و درەختەکانی گیمەرتۆنەوہ توند ھەلێ دەکرد و لە ھەموو پەنجەرە کراوہکانی ئەو ژوورەدا دەگیرسانەوہ، ئەو ناوہیان زۆر سارد کردبوو. بۆیە پێداھاتم یەک بە یەک پەنجەرەکانم داخستەوہ تا گەیشتمە پەنجەرەکەئێ ئەو.

بۆ ئەوہی بە ئاگای بەئێمەوہ، لێم پرسی "ئەو پەنجەرە داخەم؟" کە قسەم کرد رووناکی مۆمەکە دەموچاوی رووناک کردووہ. ئای بەرێز لۆکوود نازانم چۆن باسی ئەو دیمەنە و ئەو ساتە بکەم! نازانم چۆن باسی ئەو چاوہ رەشە قوولانە بکەم! باسی ئەو زەردەخەنە و رەنگە زەردەئێ بکەم! لە بەر چاوم بەرێز ھیتکلێف نەبوو بەلکو جنتیک بوو، لە ترسی خۆم، مۆمەکەم بە دیوارەکە وەنا و

کوژایه‌وه و به تاریکی له‌و ناوه مامه‌وه.

به دهنگه ئاشناکه‌ی وه‌لامی دایه‌وه "به‌لّی دایخه. ئەو‌هتا، ئا له‌وئ ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی پاک هه‌یه! بۆچی مۆمه‌که‌ت ئاوا لی کرد؟ خیرابه، به‌کێکی تر بینه."

به‌خیرایی چوومه‌ دهره‌وه و به‌ترس و تۆقینه‌وه به‌جۆزیفم وت "سه‌رۆک وتی ئاگرێک بینه و مۆمه‌که‌ داگیرسینه‌وه." به‌جۆزیفم وت بچیت چونکه‌ من نه‌وێرام بچم. جۆزیف ئاگرێکی له‌ نیو مه‌شخه‌له‌که‌ برد و به‌ره‌و ئەوئ چوو: به‌لام یه‌کسه‌ر له‌گه‌ل خۆی هینایه‌وه، هه‌روه‌ها سینی نانی ئیواره‌شی له‌ ده‌سته‌که‌ی تری بوو، وتی به‌رێز هیتکیلف چوو سه‌ر جیگه‌که‌ی بۆ ئەوه‌ی بخه‌وێت و وتیشی هیچ ناخۆم. گوێمان لی بوو راسته‌وخۆ به‌ سه‌ر په‌یژه‌کان که‌وت، یه‌کسه‌ر نه‌چوووه ژووره‌که‌ی خۆی، به‌لکو چوووه ئەو ژووره‌ی که‌ پێخه‌فێکی ترسناکی لی بوو: هه‌روه‌کو پێشتر باسم کرد، په‌نجه‌ره‌ی ئەو ژووره‌ زۆر فراوانه‌ و هه‌موو که‌س ده‌توانیت به‌ نیویدا بچیته‌ دهره‌وه، یان بینه‌ ژووره‌وه، که‌ ئەو ژووره‌ی هه‌لبژارد زانیم به‌ نیازه‌ ئەمشه‌ویش بچیته‌ دهره‌وه، ئەو ژووره‌شی بۆیه‌ هه‌لبژاردبوو تا ئیمه‌ شکی لی نه‌که‌ین شه‌وانه‌ ده‌چیته‌ دهره‌وه.

بۆ خۆم بیرم کرده‌وه "ئوه‌ درنده‌یه‌ یان خوینمژه‌؟" من شتم له‌سه‌ر ئەو جۆره‌ که‌سانه‌ خویندبووه‌وه. پاشان هه‌موو ئەو رۆژانه‌م به‌ بیر هاتنه‌وه که‌ چۆن له‌ منالیدا به‌خێوم کرد، چاودیریم کرد تا بوو به‌ گه‌نج، له‌ هه‌موو شوینێک له‌گه‌لیدا بووم و به‌ دوا‌ی ده‌که‌وتم. که‌چی ئیستا ئاوا ترس و بیم و تۆقینی لی نیشتوو. کاتی که‌ بۆرژام له‌ خه‌یالما یه‌کێک پیتی ده‌وتم "باشه‌ ئەو شته‌ ره‌شه‌ ناشرینه‌ له‌ کوپوه‌ هاتوو، پیاویکی باش کاتی خۆی له‌گه‌ل خۆی هینایه‌وه بۆ مالی خۆی؟" ئیتر به‌ چاویکی خه‌والوو و نیمچه‌ خه‌وینکه‌وه بۆ خۆم دایک و باوکیکم بۆ دانا، هه‌میشه‌ بیرم ده‌کرده‌وه ده‌بێ له‌ کوپوه‌ هاتبیت، به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌که‌ سه‌رم هینا و برد هه‌موو ژیا‌نی کوپه‌م به‌ خه‌یالدا هاته‌وه تا مردن و تازیه‌که‌شی، نه‌مزانی ئەو کوپه‌ له‌ کوپوه‌ هاتوو. له‌ خه‌یالما گوێرا‌یدره‌که‌ ده‌پیرسی بۆ چی ئەو کابرایه‌ هیچ نازناوی باوبا‌پیرانی نییه‌. نه‌مانده‌توانی ته‌نانه‌ت ته‌مه‌نیشی پی بلێین بۆیه‌ ته‌نیا به‌ یه‌ک وشه‌ وه‌لامی گوێرا‌یدره‌مان دایه‌وه وتمان ناوی "هیتکیلف" ه. ئەو خه‌یالهم راست ده‌رچوو. ئیمه‌ وامان به‌ سه‌ر هات. گه‌ر له‌ لای هه‌وشه‌که‌وه بینه‌ ژووره‌وه، له‌سه‌ر کێله‌که‌ی

ته‌نیا ناو و به‌رواری مردنه‌که‌ی له‌سه‌ر نووسراوه.

ئیتتر ئەو شه‌وه‌ تا به‌یانی خه‌وم به‌ هیتکیلف بینی. به‌یانی هه‌ستامه‌وه و چوومه‌ نیو باخچه‌که‌، زۆر زوو بوو، ویستم بزانه‌م هیچ شتیکی یان ئاسه‌وارێک دیار نییه‌ به‌ په‌نجه‌ره‌که‌یه‌وه. هیچ شتیکی لی نه‌بوو، نیشانه‌یه‌کی لی نه‌بوو ده‌ری بخات که‌ شه‌و چووبینه‌ دهره‌وه. به‌خۆم وت "دیاره‌ ئەمشه‌و له‌ مال نه‌چوووته دهره‌وه. که‌واته‌ ئەم‌رۆ ئاسایی ده‌بیت." نانی به‌یانیم بۆ ته‌واوی خیزانه‌که‌ ئاماده‌ کرد، ئەوه‌ عاده‌تی خۆم بوو، به‌یانان زوو هه‌له‌ده‌ستام خۆم نانی به‌یانیم ئاماده‌ ده‌کرد، به‌لام به‌ هاریتۆن و کاسرینم وت که‌ هی خۆیان له‌ ژوورێکی تر بخۆن چونکه‌ سه‌رۆک هیتکیلف دینه‌ خواره‌وه با چاوی پێیان نه‌که‌وێت. بۆیه‌ ئەوانیش نانه‌که‌یان برده‌ دهره‌وه و له‌ ژیر دارێک دانیشتن، منیش میزێکی بچووکم بۆ بردن بۆ ئەوه‌ی به‌ ئیسراحت نانه‌که‌ بخۆن.

کاتی که‌ هاتمه‌وه ژوورێ، به‌رێز هیتکیلفم له‌ خواره‌وه بینی. هیتکیلف و جۆزیف باسی هه‌ندی کاری نیو کێلگه‌که‌یان ده‌کرد، زۆر به‌ دروستی و ره‌وانی فه‌رمانی به‌ جۆزیف کرد، به‌لام به‌ خیرایی قسه‌ی ده‌کرد، سه‌ری به‌ به‌رده‌وامی به‌ لایه‌کدا وه‌رده‌گێرا، هه‌مان ده‌ربیرنی پێشوی هه‌بوو، ته‌نانه‌ت به‌ زیاده‌شه‌وه. کاتی جۆزیف ژووره‌که‌ی جیه‌ه‌شت، له‌ هه‌مان ئەو شوینه‌ دانیشت که‌ به‌ گشتی هه‌ر ئەوی بۆ دانیشتن هه‌له‌ده‌بژارد. کوپێک قاوه‌م له‌ به‌رده‌می دانا. هاته‌ پێشه‌وه و باسکی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا و سه‌یری دیواری به‌رامبه‌ری ده‌کرد، به‌ چاوه‌ ماندووکه‌انی له‌سه‌ر تا خوار سه‌یری دیواره‌که‌ی ده‌کرد، پاشان بۆ ماوه‌ی یه‌ک ده‌قیقه‌ زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه چاوه‌کانی له‌سه‌ر دیواره‌که‌ له‌نگه‌ریان گرت.

هه‌ندی نانم له‌ به‌رده‌می دانا و وتم "وه‌ره‌ تا گه‌رمه‌ نانه‌که‌ت بخۆ: ئەوه‌ سه‌عاتیکه‌ چاوه‌رپیت ده‌کات."

گرنگی به‌ من نه‌دا، یان ئەوه‌تا هه‌ر منی نه‌دیوو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت. به‌لام له‌ پێش چاوی من ددانه‌کانی لێک جیر ده‌کردنه‌وه نه‌ک زه‌رده‌خه‌نه‌.

هاوارم لی هه‌ستا "به‌رێز هیتکیلف! سه‌رۆک! وا مه‌که‌ توخوا وا مه‌که‌، وا سه‌یر مه‌که‌ وه‌ک بلێی وینه‌یه‌کی سه‌یری له‌وێیه‌، چی ده‌بینی."

هیتکیلف وه‌لامی دایه‌وه "توخوا، وامه‌که‌ ده‌ی به‌رزتر هاوار بکه‌. رووت وه‌رگێره‌ و

پیم بلی، هەر تەنیا خۆمانین؟

وەلام داوہ "بئی گومان، هەر تەنئی خۆمانین."

بە دوودلی گوێرایەلی بووم، وەک بلی هیشتا بە تەواوی دلیا نەبووم کە تەنئی من و ئەوین یان نا. دەستیکی بە میژە کە داھینا هەرچی بۆ نانی بەیانی دانرابوو ڕایمائی، ئیتر سەری بە میژە بەتالە کە کرد و سرتەر ڕوانییە شوینی مەبەستی خۆی.

ئێستا زانیم کە سەیری دیوارە کە نە دەکرد، هەستم کرد کە سەیری شوینیکی دەکات دوو مەتر لە خۆیەو دوورە. هەرچیەک بوویت، دیار بوو بە جوړیک لە جوړەکان جارێک بە ئازار و جارێک بە خۆشی پێوەندی لەگەڵ دەکرد. دەنگی لێو نە دەهات بەلام لە زمانی سەرۆفەسالی ڕا دیار بوو قسە لەگەڵ یەکیک دەکات. شتە خەیاڵییە کەش جیگیر نەبوو: چونکە چاوەکانی لە شوینیکیەو بۆ شوینیکی تر دەگوێزرایەو، تەنانەت کاتی قسە لەگەڵ من دەکرد هەر جارە و سەیری شوینیکی دەکرد. کاتی شتەکانم لە بەردەمی دانایەو، پیم وت کە شتیکی بخوا. ئیتر هۆشی لای من نەبوو، دەستی بۆ نانە کە دەبرد، دەستی بە لایەکی تر دا دەچوو، دەستی لەسەر میژە کە ڕادەگرت، نەیدەزانی بۆ چ مەبەستیکی دەستی ڕەوان دەکات. بە ڕای من ئاگای لە خواردن و میژ و من نەبوو.

دوچار ئارام گرت و دانیشتم، هەولم دا ئەو شتە خەیاڵییە بەرچاوی نەهێلم. تا لیم توورە بوو و هەستایە سەر پێ، لیمی پرسی: بۆچی لیم ناگەریت بە تەنیا نانە کەم قوزەلقورت بکەم؟ بۆیە ئیتر شتەکانم لە پێش دادەنا و دەڕۆیشتم. ئەو وشانەیی گوت و خانووە کەیی جیھێشت، هیواش هیواش بە ئیو باخچە کە دا ڕۆیشتم و لە دەروازە کەو و ن بوو.

کات درەنگی داھینا، ئیوارەییەکی تر هات. نەمدەتوانی تا درەنگ چاوەرێ بکەم، کاتیکیش تا درەنگ دەمامەو ئیتر خەوم لی دەزرا و نەمدەتوانی بنووم. پاش نیووی شەو گەراییەو، لە بری ئەو بچیتە سەر جیگە کەیی، لە خوارەو لە ژووریکدا خۆی بەند کرد. بۆ ماوەیەک گویم ڕادیرا، دوچار ماندوو بووم و چوومە ژوورە کەیی خۆم. چونکە نەمدەتوانی لەو پال بکەوم، بە سەدان خەیاڵ و بیرکردنەو جۆراوجۆر میشکیان هەراسان کردم.

تەپەیی پێی بەرێز هیتکلیم ناسییەو، بە بئی باکی خش خش دەیدا لە ئەرزە کە،

ژۆرجار بیدەنگییە کەیی دەشکاند بە هۆی نالەییە ک یان ئارەزوویکی قوولەو. هەمیشە چەند وشەییەکی لە بەر خۆ دووبارە دەکردنەو، ئەو هی من لیتی تیدەگەیشتم تەنیا ناوی کاسرین بوو، لەگەڵ چەند وشەییە کە دەربیری ئازار و ئەشکەنجەیی ناو ناخی بوو، وەک بلی بۆ یەکیکی بەرامبەری قسە دەکات، هیواش و بە جدی قسەیی دەکرد، قسەکانیش لە قوولایی ناخییەو هەلەدەقولان. تاقەتی ئەو مەبەستی نەبوو یەکسەر بچمە ژوورە کەیی خۆم، بەلام ویستم لەو خەونەیی بە ئاگای بێنمەو، بۆیە لە لای ئاگردانی موبەقە کە و تم. ئەو زووتر لە من بیدار بوو. یەکسەر دەرگا کەیی کردەو و وتی "نلی وەرە بەیانیی، بە روونایی کە تەو وەرە ژوورەو."

وەلام داوہ "وا سەعات چوار لیتی دا. مۆمیکت دەوئی بچییە سەرەو: دەتوانی یەکیک بەو ئاگرە داگیرسینی."

وتی "نا، نامەوئی بچمە سەرەو. وەرە ژوورەو، ئاگریکم بۆ بێنە، هەرچیە کە دەوئی لە ژوورە کە ئەنجامی بەی، سەر بەستی."

وتم "دەبی خەلوورە کە خۆش بکەمەو، پێش ئەو هی هیچ شتیکی بکەم."

لە هەمان کاتدا هەر دەهات و دەچوو. هەنسکەکانی ئەو نەندە بە حەسرەت و گەورە بوون دەرفەتی ئەو نەبوو لە ئیوان هەنسکەکانەو هەناسە بەدات.

هیتکلیم وتی "کە ڕۆژ بوووە بە دوای گریندا دەنیرم. دەمەوئی هەندی کاری یاساییم بۆ جیبەجی بکات، چونکە هیشتا لەسەر خۆم دەتوانم باش بیر لە مەسەلەکان بکەمەو، ئێستا دەتوانم بە هیمنی کارەکانم بکەم. هیشتا وەسیەتنامە کەم نەنووسیو، ئەی چۆن مۆلکە کەم جی بەهێلم! ناتوانم ئەو کارە بکەم. خۆزگە هەموو مال و مۆلکم لە ناو دەبرد لەسەر رووی زەوی."

قسەم پێ بری و وتم "بەرێز هیتکلیم من وا نالیم. با وەسیەتنامە کەت بمینیت: کاتت ماوہ تۆبە بکەیت لەو هەموو ناعەدالەتیییە ئەنجامت داوہ! هەرگیز باوەریم نەدەکرد کە تۆ وا شیرزە و پەشۆکاو بیت: هەموو شتیکی، مۆلک و سەرۆت و سامانت سەرچاوەیی هەلەکانی خۆتن. تۆ هۆشت لە خۆ نەبوو ئەو سی ڕۆژەیی ڕابردوو، وەرە هەندی خواردن بخۆ ئینجا کەمیک پشوو بە. برۆ ئێستا لە بەردەمی ئاوینەییە ک سەیری خۆت بکە، ئینجا دەزانی چەندە پێویستت بە خواردن و پشوو دانە. روومەتەکانت لاواز و بەتال بوونە، چاوەکانت زەق، وەک کەسیکی کە لە

برسان بمریت و له خهوان کویر بیت.

هیتکلیف وهلامی دایهوه "ئهوه ههلهی من نییه که ناتوانم خواردن بخۆم و پشوش بدهم. دلنیات دهکه مهوه که له دهستی کهسدا نییه. بهم زوانه ههم خواردن دهخۆم و ههمیش بو تا ههتایه پشوو ددهم. بهلام تو قسه له گهله پیاویک دهکهیت شهر له گهله ناو و خواردن و پشوودان دهکات! دهبی یه کهم جار بگه مه مرامی خۆم ئینجا پشوو ددهم. باشه بیر له بهرپز گرین مه که رهوه: چونکه من هیچ ناعه داله تیم نه کردوه. بۆیه تۆبesh له هیچ ناکه م. زۆر زۆر دلخۆشم، هیشتا به قهه دلی خۆم دلخۆش نیم. خۆشحالی روحم وا خهریکه جهسته م دهکوژیت. بهلام خودی روحم تیر ناکات."

هاوارم لی ههستا "سه روک، تو دلخۆشی؟ دلخۆشییه کی نامۆیه! کهر منت ناوا به توورپیی نه دبیا، ئهوا ههندی ئامۆژگاریم دهکردی که دلخۆشتریان کردبای."

پرسی "چ ئامۆژگارییه که؟ دهی بیلی."

وتم "بهرپز هیتکلیف بو خۆت باش ئهوه دهزانی که ههر له ته مه نی سیانزه سالییه وه تو خۆپه رست ژیاوی و نه بووی به مه سیحی، لهو کاتوه ههرگیز ئینجیلیکم به دهسته وه نه بینوی. وابزانم ناوهرۆکی کتیه به کهت له بیر کردوه، ئیستاش کاتی ئه وهت نه ماوه بیخۆینیته وه. ئایا ناردن به دواي که سیکه وه ئازارت پی ناگه یه نیت - وهزیریک له ههر ولاتیک بیت به لاته وه گرنگ نییه - ئازارت پی ناگه یه نیت ئه وهی بو شی بکه یته وه، نیشانت بدات که تو چهنده دووری و له شته پیرۆزه کانیش دوور کهوتیه وه، ئه وهشت پی نیشان بدات که تو شایه نی به ههشت نیت، تاوه کو گۆرانیک پرو نه دات پیش ئه وهی دهریت؟"

هیتکلیف وتی "نیلی من زیاتر ناچارم تا تووره. چونکه ئه و شتانه ی تو بیرم دهخه یته وه جه رگبرن، ههز ده که م ئیستا بچه ژیر گل و ئیواره ش یه کسه ر بو حه وشه ی که نیسه که. کهر پیتان خۆش بیت، تو و هاریتون له گه لم وهرن: ده بی به تاییه تی ناگه داری ئه وه بن که گۆرلیدره که ئه وه ی پیم وتوه سه بارهت به دوو کفنه که جیه جیی بکات! پیویست ناکات هیچ وهزیریک بیت، هیچ شتیکیش پیویست ناکات له سه رم بخۆینریت - دلنیات ده که مه وه من به هه شتی خۆم به ده ست هیناوه، به هه شتی ئه وانی تر بی به ها و ئاشکرایه بو من."

به کوفره که ی حه په سام و وتم "با وا دابنن تو بهو که لله رهقییه ی خۆت بهردهوام

بووی، بهو شیوه یه ش مردی، ئه ی ئه گه ر قه بوولیان نه کرد له زهوی که نیسه بتننژن؟ ئه وهت پی چۆنه؟"

وهلامی دایه وه "ئه و کاره ی ناکه ن. کهر واش بکه ن ئه وا ده بی به نه ینی من له وی لابهری، کهر ئه و کاره پشتگو ی بخه ی، ئه وا ده یسه لمینیت که مردوو نابی سووکیه تی پی بکریت!"

ههر که زانی ئه ندامانی خیزانه که ی گه رانه وه یه کسه ر چۆه نیو کونه که ی، ئه و جا ئازادتر هه ناسه م دا. به لام دوا ی نیوه رۆ، کاتیک جو زیف و هاریتون له سه ر کاریان بوون، دیسان هاته نیو موبه قه که، به نیگایه کی درنده پی وتم بیم له نیو خانوو هه که دانیشم: ویستی یه کیکی له گه له بیت. راشکاوانه پیم وت که شیوازی قسه کردن و هه لسه وکه وتی زۆری ترساندم، نه حه وسه له م هه بوو نه حه زیشم لی بوو به ته نیا له گه لی بم.

به پیکه نیینکی پر له خه م وتی "دهزانم تو من به شهیتان دهزانی. ههندی جار زۆر ترسناکه له ژیر بنمیچیکی شایسته بزوی." پاشان رووی خۆی به ئاراسته ی کاسرین وه رگیرا، که له وی بوو، به گالته جار یه وه وتی "دهبنگ تو دیت؟ ئازارت نادم. نه خیر ئازارت نادم! بو تو خۆم له شهیتان خراپتر کردوه. یه کیکی هه یه کهر له گه لم بیت ناترسیت! به خوا چیره، هه ی به نه فرهت بی! گوشت و خۆینی هیچ که سیک ته نانهت هی منیش به رگه ی تو ناگریت."

هیچی تر له هاوړپیه تی که س نه پارایه وه. کاتی خۆرئاوا بوو چۆه ژوره که ی خۆی. ته وای شه وه که تا به یانی گویمان له ئاه و ناله و نووزه ی بوو. هاریتون نیگه ران بوو دهیویست بچیته ژوره وه، به لام پیم وت بچیت دکتور کینیس بینیت و ده بی بچیته ژوره وه و بیبینیت. کاتی کینیس هات، داوام لی کرد بچیته ژوره وه، که ده رگا که م کرده وه، بینیم که له ژوره وه کیلی داوه، هیتکلیف نه فره تی له هه موومان ده کرد. باشتر ده بوو کهر به ته نیا جیمان هیشتا، بۆیه دکتوره که رویشت. ئیواره ی دواتر زۆر ته ر بوو: تا کازیوه ی به یانی نم نم باران باری و به یانی به نیو خانوو هه که دا چووم، بینیم په نجه ره ی سه روکم کراوه ته وه، ئه و بارانه به ته وای ده هاته ژوورئ. به خۆم وت: ناکرئ له سه ر جیگه بیت: ئه و ئاوه هه موو ژیری ته ر کردوه. یان ئه وه تا هه ستاوه یانیش چوه ته ده ره وه. به لام من هیچی تر سه ری خۆمی پیوه

نايه شينم، نازايانه دهچم ته نيا سه يريكي ده كه م.

زور هه و لم دا به كليليكي تر ده رگا كه بكه مه وه، سه يري ژووره وه م كرد، بينم به پريز هيتكليف له و پيه له سه ر پشت كه وتوو. چاو هكاني منيان بيني زور توند و به په رو ش بوون، زور تر سام، پاشان زه رده خه نه يه كي هاتي. بيرم بۆ مردن نه چوو: به لام ده موچاو و قورگي به ناوي باران شو رابوونه وه، شته كاني سه ر جيگه كه ي ته ر بوو بوون، ده ستم گه ياندي هيچ هه ست و خوستي نه بوو. لاچاويكي هه ر له په نجه ره كه بوو. ده ستيكي شكابوو، هيچ خو پين له شوينه شكاو هكه ي نه ده هات، كه په نجه كانم به ده ماري وه نا، ئيتر دلنيا بووم كه گياني ده رچوو وه و مردوو!

په نجه ره كه م داخسته وه، قزه ره ش و دريژه كه يم به سه ر نيوچه وانيدا دا هينا. هه و لم دا چاو هكاني دا بخه م، هه رچه ندي كردم چاو هكاني دانه خران. ديار بوو گالته يان به هه و له كاني من ده هات، هه روه ها ليو و دانه سپيه كاني گالته يان به من ده هات! ديسان ده ستم كرد به ترس، وه ك ترسنوكان هاوارم بۆ جو زيف كرد. جو زيف سه ركه وت و ده نكي ليو هات، به لام نه يو يرا ده ستي بكاتي.

جو زيف هاواري لي هه سنا "شه يانه كه روحي چوو ده ر! بزانه به مردوو يش چاوي هه ر له تو له يه! به مردوو يش گالته ي به ئيمه ديت! تاوانباري گه و ره چوو پي خوي!" هه ر نه وه نده م زاني جو زيف له سه ر نه ژنو كاني كه وت و ده ستي بۆ ئاسمان به رز كرده وه، ده ستي كرد به سوپاس كردني خوا كه سه رو كه كه ي به مافي خوي گه يشت.

به و ديمه نه ترسنا كه حه په سام، به ويستي خو م نه بوو بيرو هوشم بۆ جو ريكي له دلته نكيه كي سامنا ك چوو. به لام هاريتوني داماو، له هه موويان زياتر ده رده سه ري به ده ستي هيتكليف بيني، تاكه كه س بوو كه به راستي نازاري چه شت. شه وي تا به ياني لاي ته رمه كه دانيشت، زور كو ل بۆ چه وسينه ره كه ي ده گريا. ده سته كاني له باوه ش ده گرت و رووه درندانه كه ي ماچ ده كرد له كاتيكا نه واني تر هه موو به مردوو يش لاي ده ترسان، كه س له و باوه ردا نه بوو هاريتون به م شيوه يه دلي بۆ چه وسينه ره كه ي بسووتيت، هه رچه نده مردوو هه ر ناخوشه له به ر چاوت بيت.

به پريز كينيس سه ري سو رما بوو به شيوه ي مردني سه رو ك. راستيه كه م شارده وه كه بۆ ماوه ي چوار روژه ناني نه خواردوو، له وه ترسام نه وه ك گرفتم بۆ بنيتته وه و بليت بوچي نانت نه داوه تي. دواييش قه ناعه تم به وه هينا كه به نه نقه ست نه بوو ناني

نه ده خوارد، به لكو ده رنه جامي نه خو شيه كه ي درم بوو.

له به ر چاوي هه موو ده ر و دراوسيكان هه روه كو خوي ده يو يست به هه مان شيوه ناشتمان. هاريتون و من و گو رليده ر و شه ش پياوي ديكه كفنه كه م هه لگرت، له ته واوي نه واني تر گه يشتين. شه ش پياوه كه رو يشتن كاتي ته رمه كه يان له سه ر گو ريه كه ي دانا: ئيمه مائنه وه تا دا يانپوشي. هاريتون، زور ده گريا، چيمه نه سه وزه كه ي هه لده كه ني و خوي به جواني دا يده نا: ديمه نيكي زور هيمن بوو. ته رمه كه ده وت خه وي لي كه وتوو! به لام گه ر پرسيار له خه لكي نه م ناوه بكه يت سو يند به ئينجيل ده خون كه هيتكليف ده روات: هه موو نه و كه سانه ي لي بوو كه له نزيك كه نيسه يان له نيو به ياره كان چاويان پي كه وتبوو، ته نانه ت نه وه ي له نيو نه و خانووه ش له گه لي دانيشت بوون. چيروكي سه يريان لي ده گيرايه وه، كه من و تو گو يمان لي نه بووه! ئيستاش نه و جو زيفه پيره ي ئيستا وا له مو به كه كه لاي ناگره كه دانيشتوو ده ليت كه دوو كه سي بينيوه كه به نيو په نجه ره ي ژووري هيتكليف ده روان له وه ته ي مردوو چاويان هه ر له و په نجه ره يه - مانگيك پيش ئيستا زور شتي سه ير به سه ر من هات. ئيواره يه ك ده چوو مه گرهنج - ئيواره يه كي تاريك بوو، برووسك هه ره شه ي ده كرد - هه ركه سوورامه وه له بانه كاني ويزه رينگ، چاوم به كو ريكي كه وت كه مه ريكي و دوو به رخي به پيشه خو يدا بوو. زور به نامويي ده گريا، پي ده چوو كه به ركه كان زور بز او بوون و به ريكي نه ده رو يشتن.

ليم پرسى "قوته پياوه كه ي من، مه سه له چيه؟"

به گريان وه وتي "نه وه تا هيتكليف و ئافره تيك له ژير نه و دره خته وه ن."

من هيچم نه بيني، به لام نه به خوي و نه مه ره كه ي نه ده رو يشتن بويه پيم وت كه ريگه ي خواره وه بگريت. ديار بوو تارماييه كاني له بيره خوي برده وه، به ته نيا به نيو به ياره كاندا چوو، دواتر ون بوو هيچم نه بيني. له و ساته به دواوه ناو يرم به تاريكي بجمه ده ره وه و زوريش ده ترسيم گه ر به ته نيا له م خانووه نه گبه ته بم: من ليره ناتوانم بريم، زور حه ز ده كه م، كاسرين و هاريتون ئيره جي بيلن و بچينه وه گرهنج.

وتم "كه واته نه وان ده چنه گرهنج، وانيه؟"

خاتوو دين وه لام ي دايه وه "به لي. هه ركه بوون به هاوسه ري يه كتر، و ابزانم له سه ري سالي نو ي زه ماوه ند ده گيرن."

5		به‌شی به‌که‌م
12		به‌شی دووهم
25		به‌شی سییه‌م
41		به‌شی چوارهم
51		به‌شی پینجه‌م
65		به‌شی هه‌وته‌م
79		به‌شی هه‌شته‌م
91		به‌شی نۆیه‌م
112		به‌شی دهیه‌م
134		به‌شی یانزهم
148		به‌شی دوآنزهم
165		به‌شی سیانزهم
178		به‌شی چواردهم
190		به‌شی پانزهم
200		به‌شی شانزهم
206		به‌شی هه‌فده‌م
227		به‌شی هه‌ژده‌م
238		به‌شی نۆزده‌م
243		به‌شی بیسته‌م
251		به‌شی بیست و یه‌ک
272		به‌شی بیست و دوو
280		به‌شی بیست و سێ
290		به‌شی بیست و چوار
302		به‌شی بیست و پینج
307		به‌شی بیست و شه‌ش
313		به‌شی بیست و هه‌وت
328		به‌شی بیست و هه‌شت
337		به‌شی بیست و نۆ
344		به‌شی سی
352		به‌شی سی و یه‌ک
359		به‌شی سی و دوو
371		به‌شی سی و سێ
381		به‌شی سی و چوار

وتم "ئهی باشه کۆ له بانه‌کانی ویزهرینگ ده‌ژیت؟"
خاتوو دین وتی "بۆچی، جوژیف له‌گه‌ڵ کورپیک لێره ده‌مپننه‌وه، چاودێری خانووکه‌ ده‌که‌ن. ئه‌وان له موبه‌قه‌که ده‌ژین و ئه‌وانی تریش هیچ قسه ناکه‌ن."

وتم "ئهی باشه تارماییه‌کان چییان به‌ سه‌ر دیت؟"
نیلی سه‌ری نه‌ری له‌قاند و وتی "نه‌خیر، به‌رپز لۆکوود، من پیم وایه ئیستا مردووکه‌کان له به‌هه‌شتان: شتیکی باش نییه به‌ گالته‌وه باسی مردووان بکه‌ین."
له‌و قسانه‌دا بووین، ده‌رگای باخچه‌که کرایه‌وه، هاریتۆن و کاسرین له‌ پیاسه هاتنه‌وه.

له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه ئه‌وانم بینی و وتم "ئه‌وانه هاورپی هیچ شتیکی نین. پیکه‌وه ته‌نها له‌ دوو شه‌یتان ده‌چن."

هه‌رکه له‌ ده‌رگا به‌ردینه‌که نزیکی بوونه‌وه، وه‌ستان بۆ ئه‌وه‌ی دواه‌مین نیگیان پیشه‌کشی مانگ بکه‌ن، یان راستتر بلیم له‌ ژیر رۆشنایی مانگ دواه‌مین نیگای خۆشه‌ویستی ئاراسته‌ی یه‌کتر بکه‌ن. هه‌زم لێ بوو من له‌گه‌ڵ خاتوو دین نه‌بین، بۆیه خۆم کرد به‌ موبه‌قه‌که، ئه‌وان هاتنه ژووره‌وه منیان نه‌بینی و جوژیفیش که له‌ موبه‌قه‌که بوو منی نه‌ناسییه‌وه. ئیتر له‌ ده‌رگای پشته‌وه به‌ره‌و ماڵ به‌رپێ که‌وتم.

چوونه‌وه‌م بۆ ماڵه‌وه درێژه‌ی خایاند چونکه به‌ لای که‌نیسه‌که‌دا چوومه‌وه. کاتی به‌ لای دیواره‌کانی که‌نیسه‌که‌دا رۆیشتم هه‌ستم کرد رۆو له‌ بۆگه‌نبوون و وێرانبوونه، ته‌نانه‌ت له‌ ماوه‌ی هه‌وت مانگدا ته‌واو وێران ببوو: زۆربه‌ی په‌نجه‌ره‌کان شکابوون، پارچه شووشه لێره له‌وێ ئه‌رزیان پۆشیبوو، دیار بوو که بنمیچه‌که دلۆپه‌ی بارانی پاییزی ده‌کرد. گه‌رام تا سێ کیلم له‌ لێزایی به‌یاره‌کاندا دۆزییه‌وه: ئه‌وه‌ی ناوه‌راستیان په‌ساسی بوو له‌ نێو به‌یاره‌کاندا ون ببوو: گوژی ئیدگار لینتن به‌ چیمه‌ن داپۆشراوو، به‌لام هی هیتکلیف گوژیکی رپوت بوو.

له‌ ژیر ئاسمانی بێ خه‌م، تۆژیک لای گوڤه‌کان مامه‌وه: سه‌یری په‌پوله‌کانم ده‌کرد له‌ نێو دارو ده‌وه‌نه‌کاندا باله‌ فرکییان بوو، گویم له‌ شنه‌ بایه‌کی نه‌رم بوو له‌ نێو چیمه‌نه‌که، واقم ورمابوو له‌وه‌ی کۆ به‌وه باوه‌ر ده‌کات ئه‌وانه‌ی له‌ ژیر ئه‌و گله‌ن ئیستا له‌ خه‌ویکی پر له‌ شه‌ردا نین!